



॥ अथ आचाररत्नमार्गः ॥

मा.
संग्रहा.

अथात्रकिञ्चित्प्रास्ताविकम् ।

आचाररत्ननामधेयोऽस्त्ययं ब्राह्मचारप्रतिपादकोऽभिनवआह्निकप्रमाणनिबन्धः । अत्रारुणोदयादारभ्याद्वितीयसूर्योदयमहरहः कर्तव्यानां ब्राह्मणकर्तृकाचाराणां तत्तद्विधिनिषेधानामकरणप्रत्यवायानां च यथावद्विचारः प्रमाणैर्निर्णीतोऽस्ति । तत्रकोनामायं ब्राह्मचारः किञ्च ब्राह्मणलक्षणमिति संभवति जिज्ञासेति तदत्र किञ्चिदुल्लिख्यते—**आचारः** प्रवृत्तिविषयत्वं, यथाऽऽलौकिकाविगीतशिष्टाचारविषयत्वमिति, अपिच—विद्वेषरागरहिता अनुतिष्ठति यं द्विजाः । विद्वांसस्तसदाचारं धर्ममूलविदुर्वुधाः । इत्याचारलक्षणम् । **ब्राह्मणश्चाऽदृष्टविशेषप्रयोज्यधर्मवान्** । ब्रह्मवेदं, परब्रह्मवा वेत्स्यधीतेवेति ब्राह्मणशब्दव्युत्पत्तिः । **लक्षणञ्च**—विशुद्धमातापितृजन्यत्वं ब्राह्मणत्वमिति । विशुद्धत्वं नाम पटुर्माधिकारवत्त्वम् । तथा—जात्याकुलेन वृत्तेन स्वाध्यायेन श्रुतेन च । एभिर्युक्तो हि यस्तिष्ठेन्नित्यं स द्विज उच्यते । इति । **वसिष्ठोऽपि**—योगस्तपो दमो दानं सत्यं शौचं दया श्रुतम् । विद्याविज्ञानमास्तिक्यमेतद्ब्राह्मणलक्षणम् । इत्याह । **ब्राह्मणगुणप्रयुक्तं फलं तु**—सर्वत्रदाता, श्रुतपूर्णकर्णार्जितेन्द्रियाः प्राणिवधानिवृत्ताः । प्रतिग्रहे संकुचिता ग्रहस्तास्ते ब्राह्मणास्तारयितुं समर्थे—इति । एवं गुणविशिष्टत्वं मीप्सिततममस्तिलोकानाम् । तदेव चेह ब्रह्मवर्चसतेजोर्षकत्वेनात्यन्तनिश्रेयसकरं भवति स्वः पदास्पदं चामुत्र । तदिदं यथावद्ब्राह्मणारावगमपूर्वकाचरणमृतेन सुलभं सदाचारोऽप्याह्निकप्रमाणनिवधैकवेद्यइत्यन्योन्यसंबद्धत्वाद्यन्तावश्यकी तज्ज्ञानापेक्षा । आचाराशसकाविद्यन्ते यद्यपि भूयिष्ठा आह्निकप्रथास्तथापि नैकैः न पुंसानेकेषां संग्रहालोचनपरस्परविसंवाद्मार्जनादिशक्यमिति श्रीमद्वाराणसीक्षेत्रमण्डनायमानश्रीमन्नारायणभट्टपौत्रेण लक्ष्मणभट्टविदुषा खिलाह्निक-

निर्णायकप्रमाणसमुच्चयात्मकोयं ग्रंथोऽन्यरचि । सोऽयं भूयसायासेन संपाद्य यथामतिसंशोभ्यानंक्यचप्रकाशितोऽस्माभिरधुना । अस्यादर्शपुस्तकेष्वेकं
गोमांतकांतर्गतमाशेलग्रामवासिभिः वे. शा. सं. वासुदेवशास्त्रिधूपकरैर्देत्तमाद्यंतेषद्वागरहितमंतरांतराव्रुदियुद्धातिशुद्धं च । द्वितीयं श्रीकाशी-
क्षेत्रवासिभिः वे. शा. सं. वावुरामचंद्रदीक्षितजडेइत्याख्ययाप्रसिद्धैर्देत्तं पांक्तं नातिशुद्धं चेत्युभाभ्यां प्रतिस्थलं परस्परविसदृशाभ्यामप्यस्मत्पु-
स्तकं संवाद्य यथाकथंचित्संस्कृत्य प्रकाशितमिमं ग्रंथं निसर्गदयालवो विद्वांसोऽत्रत्यानि शोधनावसरे मानुषगेमुपी सुलभानि खलितानि परिशोभ्यानेना-
भिनवग्रंथरत्नेन स्वीयस्वीयभारतीकोशोदवसितानि मंडयंत्वित्याशास्ते—

विद्वदेकांतवशंवदः पणशीकरो वासुदेवशर्मा ।

आचाररत्नविषयानुक्रमणिका ।

विषया.	पत्रं	विषया.	पत्रं	विषया	पत्रं	विषया.	पत्रं
मंगलाचरणम्	१	संकल्पनिर्णय	४	स्वशास्त्रोक्तकर्माभ्यचरणानुज्ञा ...	६	देशपरत्वेनाचारभेदः	७
परिभाषा	१	नित्यकर्मसंकल्प	४	प्रधनागावृत्त्यादिविचारः ..	६	अथाहिकम्	७
उपवीतविचार	२	ताम्रेगव्यप्रक्षेपस्थलानि ...	५	वारिधारयाकर्मनिषेधः ...	७	ब्राह्ममुहूर्तलक्षणम्	७
ऊर्ध्ववृत्तलक्षणम्	२	प्रौढपादलक्षणम्	५	दक्षिणबाहूद्वारविचारः ...	७	मातृपित्रादिनमनम्	८
उपवीतमानम्	२	क्षुतादावन्येनशतंजीवेतिकथनम्	५	जपकालेऽसंभाष्या.	७	अभिवाद्याभिवादनविचारः ...	८
उपवीतस्यस्कधावरोहणेप्रायश्चित्तम्	३	समिदादिग्रहणविचारः... ..	५	तत्कालव्यापिनीतियिविचारः ...	७	वाक्पाणिपादचापल्यादिनिषेधः	८
उत्तरीयविचारः	३	दीपादिछायावर्जनम्	५	एकद्वित्र्यह सुकर्मलोपेप्रायश्चित्तम्	७	मातृपित्रादिभि.कलहनिषेध ...	९
आचमनम्	३	मौनस्थानानि	५	गृहिणार्कतर्व्यानि	७	पापगंवाघ्राणादौप्रायश्चित्तम् ...	९
प्राणायामः	३	कर्मकर्तुर्दिङ्मयम्. ..	६	द्वारदेशेरंगवत्यादिकरणम् ...	७	प्रातः स्मरणादि	९
विद्वत्ताप्रशंसा	४	मुख्यकालासभवेगौणकालानुज्ञा	६	मार्जनीचुल्लथाद्यान्यनतिक्रमणीयानि	७	वर्हिर्विहार मलमूत्रोत्सर्गविचारः	१०
आर्षेच्छादौदैवतस्मरणविचारः ..	४	रात्रावपिविहितकर्माणि ...	६	अग्निब्राह्मणाद्याअनतरागमनीया.	७	शौचेग्राह्याभृत	१०
कटिसूत्रविचार	४	अल्पद्वादश्यादानुष कालेपिकर्म	६	पादत्राणनिषिद्धस्थानानि ...	७	शौचकालेउपवीतधारणविचारः	११

विषया.	पत्रं	विषया	पत्रं
कर्णादुपवीतस्खलनेप्रायश्चित्तम्	११	नाभेरुर्ध्वदक्षहस्तोऽधस्तुवाम ...	१४
शौचस्थलविचारः	११	पादप्रक्षालननिर्णय	१५
यज्ञिकाष्टाणि	१२	गंडूयसख्या	१५
शौचेउपानद्धारणनिषेधः	१२	नृणाद्वादशमला.	१५
दिन-रात्रि-संध्याकालविचारः	१२	शौचनियमातिक्रमेप्रायश्चित्तम्...	१५
श्रुतिस्मृतिविरोधेश्रुते प्राबल्यम् १२-५८		आचमनविचारः	१५
ज्ञानाभ्यंगाद्युत्तरमूत्रपुरीषोत्सर्ग- निषेध	१२	हस्तवर्तित्राह्यादितीर्थानि ...	१६
अभ्यंगलक्षणम्	१२	सव्योपगृहीतदक्षहस्तेफलाधिक्यम्	१६
ब्रह्मसूत्रंविनाभुक्तौमलोत्सर्गेचप्रायः	१२	धृतब्रह्मग्रथिपवित्रोनाचामेत् ...	१६
देवोद्यानेमूत्रोच्चारदंड.	१३	आचमनेजलप्रमाणम्	१६
वालादीनानैतेनियमाः	१३	गोकर्णाकृतिहस्तेनाचमनम् ...	१६
शौचविचारः	१३	आचमनेशीर्षण्यानाखानास्पर्शः	१७
शौचेकतिविधामृदोप्राह्या.	१३	उपस्पर्शदक्ष-शस्त्रादिमतभेदौ १७-१८	१७-१८
गृहिब्रह्मचार्यादिभेदेनशौचम् ...	१४	व्याघ्रपादमतेनाचमनम्	१७
आतुरस्त्रीशूद्रादिशौचम् ..	१४	गायत्रीपादैर्व्याहृतिभिर्वाचमनम्	१७
गंधलेपक्षयंयावच्छौचम्	१४	आचमननिमित्तानि	१८
		रौद्रपित्र्यासुरमंत्रातेऽपस्पर्श. ...	१८

विषयाः	पत्रं	विषया.	पत्रं
आचमनासंभवेकर्णस्पर्शः ...	१९	प्रोपितभर्तृकायारजखलायाश्चदंत	१९
द्वित्रिराचमननिमित्तानि	१९	वावन निषेध	२२
कालतआचमनापवादः	१९	कर्तुर्नियमा प्रतिनिधेरपिस्त्यु ...	२२
महानिशालक्षणम्	२०	दंतवावननिषेधेपिजिह्वोल्लेख्या ...	२३
निमित्तेप्यनाचमनेप्रायश्चित्तम् ...	२०	उप.पानलक्षणम्	२३
आचमनापवादः	२०	पुंड्रधारणम्	२३
आचमननिषेधः	२०	आज्यावलोकनम्	२३
यज्ञोपवीतेनष्टेविचारः	२०	कुशविचारः	२३
आचातेप्यशुचिलम्	२१	पवित्रकरणप्रकारः	२३
अनुच्छिष्टस्थलानि	२१	वृत्तग्रंथिब्रह्मग्रथिलक्षणम्	२४
अलाब्वादियतिपात्राणि	२१	पवित्रस्थमंत्रवद्धारणम्	२४
यते परदत्तोदकेनाचमनम्	२१	पवित्रेदर्भसख्या	२४
दंतधावनम्	२१	हेम-रजत-खड्गधारणविचारः ...	२४
दंतधावनकाष्ठानि	२१	लोहत्रयधारणविचारः	२४
निषिद्धकाष्ठानि	२२	रक्षार्थमंगुलीयकम्	२५
दंतधावनेनिषिद्धदिनानि	२२	माणिक्यादिरत्नखचितागुलीयकवा-	
विहितनिषिद्धानिकाष्ठानि	२२	रणम्	२५

विषया	पत्रं	विषया	पत्रं
कुशग्रहणविचार	२५	नदीलक्षणम्	२८
कुशानासमूलनिर्मूलग्रहणनिर्णय	२५	महानदीपरिगणनम्	२८
अमेध्यादर्भा	२५	रजस्वलास्वपिनोत्सर्जनादौज्ञाननिषेध	२८
दर्भग्रहणमत्र	२६	रात्रौनद्यादिज्ञाननिषेध. ...	२८
दशविधादर्भा	२६	मंगलेषुविहितनिषिद्धज्ञानानि ...	२९
गोरोमकृतपवित्रवारणम् ...	२६	नित्यज्ञानेतिथ्यादिनिविचार्यम् ..	२९
प्रातःज्ञानम्	२६	द्विवासज्ञानमेकवाससाच ..	२९
सभर्तृकाणामशिरस्कज्ञानम् ...	२६	ज्ञानेभृदादिसभारा	२९
उषःकाललक्षणम्	२७	शिखाबंध	२९
आश्रमभेदेनप्रातर्मध्याह्नत्रिपवण- ज्ञानविचार	२७	स्रोतोभिमुखमूर्याभिमुखंवासानम्	२९
कठज्ञानमातुरादीनाम्	२७	गृहेगृहमुखंज्ञानम्	३०
नदीज्ञानप्रशसा	२७	ज्ञानकालेकर्णनासादिनिरोध.	३०
महानदीषुसमुद्रगासुविशेष ...	२७	ज्ञानकालेगंगादिस्मरणम् ...	३०
पारक्यजलाशयज्ञानेमृत्पिंडोद्धार	२७	परिशिष्टोक्तज्ञानविधि.	३०
ज्ञानेनिषिद्धजलानि	२८	शखमुद्रालक्षणम् ..	३०
रजस्वलासुनदीपुनज्ञानम् ...	२८	योनिमुद्रालक्षणम्	३०
		असामर्थ्यमंत्रज्ञानप्रकारः ...	३०

विषयाः	पत्रं	विषयाः	पत्रं
उत्तरीयलक्षणम्	३१	कुशप्रतिकृतिद्वाराज्ञानम् ...	३१
उत्तरीयस्थानेनृतीयंयज्ञोपवीतम्	३१	ज्ञानागतर्पणविचार	३१
कच्छविचार	३१	नित्येतिलनिषेधः	३१
तिलकविचार.	३२	निवीतस्थलानि	३२
त्रिपुंड्रविचार.	३२	दर्भत्यागस्थलानि	३२
ऊर्ध्वपुंड्रविचारः	३२	ज्ञानलोपेप्रायश्चित्तम्	३२
गोपीचंदनाद्याधार्यामृदः ...	३२	ज्ञानोत्तरकृत्यम्	३२
जलेनापितिलकोमृदस्मासभवे	३२	पुनःज्ञानहेतून्त्यस्पृश्यवस्तूनि ...	३२
तिलकप्रमाणानि	३२	ज्ञानवस्त्रेणनागमार्जनम् ...	३२
कर्मभेदेनतिलकभेदः	३२	वस्त्रधारणविचार.	३२
प्राह्यंभस्म	३३	वस्त्रवारणेमंत्रा.	३३
भस्मधारणेमंत्राः	३३	वर्णपरत्वेनवस्त्रवर्णा.	३३
शंखचक्रादिमृत्तिलकाः	३३	निषिद्धवस्त्राणि	३३
उपासनाभेदेनतिलकभेदा ...	३३	विधवायानीलीवारणनिषेध. ...	३३
तप्तमुद्राधारणविचार.	३३	नीलवस्त्रनिषेध.	३३
सध्यानिर्णयः	३३	वैतवस्त्रप्रागग्रमुदगग्रंवाप्रसारयेत्	३३
यथाकालेजलाभावेधूत्यार्थदानम्	३३	क्षणक्षौमादिधारणम्	३३

विषयाः	पत्रं
संध्याप्रशंसा	३८
संध्यास्वरूपम्	३८
आसननिर्णयः	३८
प्राणायामनिर्वचनम्	३९
पूरक-कुंभक-रेचकलक्षणम्	३९
मात्रास्वरूपम्	३९
नासिकाधारणं गुल्यः	४०
प्रणवस्वरविचारः	४०
ऋष्यादिस्मरणविचारः	४०
व्याहृतीनामृषयः	४०
न्यासविचारः	४०
संध्यायाजलप्रहणविचारः	४०
मार्जनम्	४०
मंत्राचमनम्	४१
नवर्गिभर्त्तितीर्थमार्जनम्	४१
अघमर्पणम्	४१
सूर्यार्घ्यदानम्	४२

विषयाः	पत्रं
संध्याभेदेनार्घ्यभेदाः	४२
अर्घ्योत्तरकृत्तर्पणम्	४२
गायत्रीस्वरूपम्	४२-४४
गायत्र्याश्चतुर्थपादः	४२
आत्मरक्षा	४२
प्रणवन्यासः	४२
महाव्याहृतिन्यासः	४२
अक्षरन्यासः	४३
पदन्यासः	४३
पादन्यासः	४३
अक्षरदेवताः	४३
मुद्राप्रकारः	४३
गायत्रीजपप्रकारः	४४
जपस्थानानि	४५
जपकालेऽदर्शनीयानि	४५
जपगताविविधाभेदाः	४५
जपमालाविचारः	४६

विषयाः	पत्रं
मालासंस्कारविधिः	४६
अग्राह्यामालाः	४६
अंगुलिभिर्जपप्रकारः	४७
विधानांतरम्	४७
गायत्रीतर्पणम्	४७
गायत्रीपुरश्चरणम्	४७
पुरश्चरणप्रयोगः	४८
उपस्थानम्	४८
अभिवादनम्	४९
नामविचारः	४९
उत्तरकृत्यम्	४९
संध्यायाजकालातिक्रमेप्रायश्चित्तम्	४९
रात्रिप्रहरपर्यंतदिवाकर्माभ्यनुज्ञा	५०
औपासनहोमनिर्णयः	५०
औपासनहोमः	५०
अन्यकर्तृकहोमेविशेषः	५१
अनुदितादिलक्षणम्	५१

विषयाः	पत्रं
अनुदितहोमिनोगौणकालः	५१
होमेमुख्यगौणकालावाह	५१
होमकालातिक्रमेप्रायश्चित्तम्	५१-५२
अर्धाधानिनोहोमक्रमः	५२
सुसमिद्धेऽहोमविधानम्	५२
अग्निधमनसाधनानि	५२
होमद्रव्याणि	५२
आहुतिमानम्	५२
आपत्कालेहोमप्रकारः	५२
समस्यहोमः	५२
पुनराधानप्रसगाः	५२
औपासनविच्छेदेप्रायश्चित्तम्	५३
ग्रामसीमालक्षणम्	५३
ब्रह्मचारिणोऽग्निकर्त्यम्	५३
अग्निकर्त्यलोपेप्रायश्चित्तम्	५३
ऋत्विजानियमाः	५३
व्रतिनामभक्ष्यवस्तूनि	५३

विषया	पत्रं	विषयाः	पत्रं	विषया	पत्रं	विषया.	पत्र
दिनद्वितीयेदेवपूजापचमेवा	५४-७१	रजस्वलायाआतुरायाःशुद्धिः ...	५८	पितृगायायांतर्पणप्रशंसा ...	६४	मध्याहसंध्या ...	७०
नित्यदानम् ...	५४	आमलकस्नानम् ...	५८	पितृगणक्रमोचोपदेवस्य . .	६४	देवपूजा ...	५४-७१
शुभवस्त्वालंभ....	५४	अभ्यगस्नानम् ...	१२-५८	अत्रसविस्तरोनिर्णय. ...	६४	पूजापात्राणि ...	७१
तृतीयभागेदेवादिदर्शनानि ...	५४	तिथ्यक्षपरत्वेनविहितनिषिद्धदिनानि	५८	विधवाकर्तृकतर्पणम् ...	६५	पूजोपचारक्रम. ...	७१
चतुर्थभागेमध्याहस्नानम् ...	५४	उष्णोदकस्नानम् ...	५९	तर्पणेदर्भा कथंग्राह्या ...	६५	देवप्रबोधनम् ...	७२
मृदास्नानेनिषिद्धदिनानि ...	५४	मंत्रस्नानंबहुचपरिशिष्टे ...	५९	अंजलिसंख्या ...	६५	प्रतिमाविचार. ..	७२
गोमयस्नानम् ...	५५	विभूतिस्नानम् ...	५९	प्रत्यंजलिमंत्रावृत्तिः ...	६६	मधुपर्कमानम् ...	७३
बौधायनोक्त स्नानविधिः ..	५५	स्नानप्रकार क्रियासारे ..	६०	अंजलिनातर्पणनिर्णय. ...	६६	देवानास्नानप्रकारः ...	७३
कात्यायनोक्त स्नानविधिः ...	५५	पंचमहायज्ञा ...	६०	तर्पणेविभक्तिविचार. ...	६६	ताम्रप्रतिमायामपिगव्याक्षिपेक	७३
आश्वलायनपरिशिष्टोक्तस्नानम्	५५	ब्रह्मयज्ञ ...	६०	संबुध्यतेनद्वितीयातेनवातर्पणम्	६७	स्नानादिषुद्रव्यमानम् ...	७३
पाद्मभविष्योक्त स्नानविधिः ...	५५	तद्विधिस्तैत्तिरीयकश्रुतौ ...	६०	नामाज्ञानेबौधायनः ...	६७	महाभिषेकस्नानमानम् ...	७३
स्नानगताभेदा ..	५६	पचयज्ञा करणेप्रायश्चित्तम् ...	६१	काड्यर्थादितर्पणम् ...	६८	मापपलादिमानम् ...	७३
अनेकस्नानानायुगपत्प्राप्तौव्यवस्था	५६	पचमहायज्ञाधिकारिणः...	६२	यमतर्पणेविशेष. ...	६८	वस्त्रादिविचार. ...	७३
स्नाननिमित्तानि...	५६	तर्पणेतिलग्रहणविचारः ...	६२	भीष्मतर्पणम् ..	६८	यक्षकर्दम ...	७४
अत्यजपरिगणनम् ...	५६	मन्वाद्यायुगाद्याश्च ..	६३	मोदप्रमोदादितर्पणम् ...	६९	पुष्पार्पणविचार. ...	७४
एकशाखैकपाषाणयोश्चाडालोपवेशे	५७	कस्मिन्संस्कारेकतिदिनंतर्पणंवर्ज्यम्	६३	श्राद्धागतर्पणम् ...	६९	निषिद्धपुष्पाणि ...	७४
स्पृष्टास्पृष्टिविचार ...	५७	आर्द्रवाससाप्यभ स्थेनकर्मकार्यम्	६३	वस्त्रनिष्पीडनविचार ...	७०	पर्युषितविचारः...	७४
रात्रिस्नानेविशेषः ...	५७	उद्धृतजलेनतर्पणेविशेष ...	६३				

विषया	पत्रं	विषयाः
तुलसीग्रहणादौविशेषः	७५	शंखमानम्
अयोमुखपुष्पार्पणनिषेधः	७६	प्रस्थप्रमाणम्
लक्षपूजायाविशेषः	७६	पूजाधिकारिणः
विल्वपत्रेपुविशेषः	७६	क्षत्रियादीनापूजाप्रकारः
धूपविचारः	७६	स्त्रीशूद्रविषयेविचारः
विजयधूपः	७६	देवप्रतिष्ठाधिकारिणः
दीपविचारः	७६	श्रौतार्चनम्
वर्त्यादिप्रमाणम्	७७	न्यासादिविधिः
दीपनिर्वाणनिषेधः	७७	पुरुषसूक्तन्यासः
नैवेद्यविचारः	७७	पङ्गन्यासः
पक्कनैवेद्यवैश्वदेवस्यपूर्वापरीभावः	७७	पुरुषसूक्तेनार्चनक्रमः
नैवेद्याशदानम्	७७	पूजातेहोमः
फलताबूलदानम्	७७	ब्रह्मविष्णुदुर्गादिपूजाविचारः
प्रणामविधिः	७७	पौराणिकम्
प्रदक्षिणाविधिः	७८	आगमोक्तक्रमः
गीतवादित्रादिदानम्	७८	पञ्चायतनस्थापनविचारः
शंखपूजा	७८	पूज्यपूजकातरालप्राची

विषयाः	पत्रं
पूजनेदिङ्मयम्	७८
सूर्यपूजा	७८
परार्थपूजाजपादौदोषः	७८
पुष्पविचारः	७८
गणेशपूजा	७८
पुष्पाध्यायोदेवीपुराणीयः	७८
शिवपूजा	७९
रुद्राक्षधारणविचारः	७९
शिवमूर्तिलिंगादिविचारः	८०
शिवनाभिलिंगलक्षणम्	८०
लिंगमानम्	८०
वौदायनोक्तशिवपूजा	८०
शिवपूजायाविशेषः	८०
विहितनिषिद्धपुष्पाणि	८१
धूपविचारः	८१
प्रदक्षिणाप्रमाणम्	८१
सोमसूत्रविचारः	८१

विषयाः	पत्रं
शिवनिर्माल्यलंघननिषेधः	८१
पुरुषार्थप्रबोधेचतुर्वाव्यवस्था	८१
नैवेद्यग्रहणाग्रहणविचारः	८१
चंडाधिकारः	८२
विष्णुनैवेद्योप्राह्यः	८२
विष्णुपूजा	८२
विष्णुपूजाप्रशंसा	८३
केशवादिचतुर्विंशतिमूर्तयः	८३
पञ्चायतनपूजासारेणालग्रामपूजा- विचारः	८४
पूजालोपेदिनसह्ययार्चाशुद्धिः	८४
चंद्रिकायाविष्णुपूजाविधिः	८४
अत्रपुष्पाणि	८५
द्वात्रिंशदपराधाः	८५
प्रकारातरेणद्वात्रिंशदपराधाः	८६
शालग्रामचिह्नविशेषेणमूर्तयः	८६
पूज्यशालिग्रामपरिगणनम्	८६

विषयः	पृ०	विषयः	पृ०	विषयः	पृ०	विषयः	पृ०
लज्जाशिला	९२	कल्याणरेणुपिम्भेन ...	९३	नित्यभास्तेन देवता आदिभिः ...	१००	भोजनपात्राणि ...	१०३
द्वारवतीचक्रमाहात्म्यम् ...	९२	फलमूलरमादिभिरपि ..	९३	मोत्याहरेणुपिम्भेन ...	१००	निविद्यमात्राणि ...	१०३
शालग्रामतीर्थप्रशंसा ..	९३	गैश्वदेयनिविद्यमात्राणि ..	९३	गोपीमास्तेन देवता आदिभिः ...	१००	निविद्यमानपात्राणि ...	१०३
तीर्थप्रवृत्तिविचारः	९३	क्षारपरिमाणम्	९३	नित्यभास्तेन	१०१	शङ्खपात्राणि ...	१०४
वैश्वदेव	९३	उत्तानहस्तेन देवता	९३	अपानं कृत्वा	१०१	भोजनोपादिभिः ...	१०४
विभक्त्या विभक्त्या विभक्त्या ...	९४	भूतया	९४	नित्यभास्तेन देवता ...	१०१	मंजरी ...	१०४
वैश्वदेवाहुतिमानम्	९४	पद्मानाम्बुधारा	९४	नित्यभास्तेन देवता ...	१०१	पात्राणां विचारः ...	१०४
वैश्वदेवशाल	९५	विष्णुपुराणेऽन्येपि ...	९४	मनुजया	१०२	भोजनोपादिभिः ...	१०४
अन्यादिताम्रनादिताम्रिभिः ...	९५	वर्जितेश्वर	९५	अभिप्रेतनी	१०२	द्विजाभोजनोपादिभिः ..	१०५
अननिलभास्तेन ... ९५ १००	९५	वर्जितेश्वरी	९५	पतिविष्णु	१०२	नक्षत्रादिदेवताभिः ...	१०५
वैश्वदेवभास्तेन वाचविचारः ...	९५	वाचविधि	९५	अभिप्रेतनी	१०२	राज्यशास्त्रेण	१०५
पात्रनिष्पत्तिविचारः	९५	वर्जितेश्वरी	९५	पात्र-उप-पुष्पादिपात्राणि ...	१०२	विष्णुदेवताभिः ...	१०५
वैश्वदेवेऽग्निनिर्णयः	९६	मनुजया	९५	न्यायिभिरभिधानप्रकारः ...	१०३	उपायैः	१०६
स्वातंत्र्यरूपविशेषः	९६	पितृ	९६	गोपामन	१०३	भोजनोपादिभिः ...	१०६
अपामावेन दुष्पानुता	९६	नित्यभास्तेन	१००	भोजनोपादि	१०३	न्यायिभिरभिधान ...	१०६
श्रोत्रोपविश्वदेव	९६	द्विजाभिः	१००	पद्मादिभोजनोपादि	१०३	मनुजयाभोजनोपादि ...	१०६
विष्णु	९७	द्विजाभास्तेन	१००	भोजनोपादि	१०३	निविद्यमानोपादिभिः ...	१०६

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ मंगलाचरणम् । सिंदूरारुणगंडं देवं विघ्नौघतिमिरमार्तंडम् । नृत्यच्छुडादंडसिद्धीशंगणपतिं
 वंदे ॥ १ ॥ सतिमिरजगदुदयोतद्युमणेर्वशांकुरः श्रीमत् । तज्जयतिरामनामरजनिचराणां विभेदनंधाम ॥ २ ॥ नारायणराजभिरर्चितांघ्रिनमा
 मिहंसीवयदीयकीर्तिः । तेजोंतरात्तन्महसां विभेदं स्वस्यापि कीर्त्यतरतस्तमाह ॥ ३ ॥ विद्याप्रद्योतनोदयोतखद्योतीकृतवादिनम् । पितर
 रामकृष्णाख्यं वंदे स्नेहभरान्वितम् ॥ ४ ॥ स्पर्धामग्निनिवेशादुमयाप्राप्तामुमासमाख्यातः । धुनदीनिर्मलचित्तांमातरमेकांसतीसदावदे ॥ ५ ॥
 येनोद्धृतास्वस्यकुलप्रतिष्ठामहावराहेणमहीवतोयात् । गंगेवविद्याभिससारयस्मादिवाकरनौमितमग्रजाग्र्यम् ॥ ६ ॥ अधीत्यलक्ष्मणाख्येनकम
 लकरसोदरात् । आचाररत्नसुधियायथामतिवितन्यते ॥ ७ ॥ ॥ तत्रपरिभाषा ॥ ॥ तत्रविधिरूपआचारेशुचित्वमधिकारितावच्छे
 दकम्—सदाकुर्याद्धर्मकार्यमापद्यपिशुचिर्नर इतिटोडरानंदेससर्पिस्मृतेः । श्रुतिस्मृत्युदितकर्मनकुर्यादशुचिः कचिदितिप्रयोगपारि
 जातेभृगूक्तेश्च । अतएवत्रिकांडमंडनः—पतितोनैवकुर्वीतशास्त्रीयंकर्मकिंचन । अद्विजेष्वेवयोधर्मोऽधर्मः साधारणोऽपिवा । सत्यंवक्त
 व्यमित्यादिः पतितोऽपिसमाचरेत् । नन्वेवंपतितस्यस्नानसंध्यादिनस्यात् । स्यात् । सचतेषूदकोपस्पर्शीशुद्ध्येदितिगौतमोक्तेः पतितस्य
 स्नानांगमंत्रप्राप्तिः सांगाधिकारन्यायात् । नचमत्रहीनंस्नानम् । तद्राहित्यविध्यभावात् । अतएवाशौचेपिसमत्रकंस्नानंभोजनंचभवतीत्युक्तं स्मृ
 त्थर्थसारे । शुचिनाकर्मकर्तव्यमित्यस्यसर्वकर्मसाधारण्याच्छौचार्थसंध्याप्राप्तिः । संध्याहीनोऽशुचिर्नित्यमनर्हः सर्वकर्मस्वितिस्मृतेः । अत्रसं
 ध्यापदंसर्वसंध्यापरमविशेषादिति विज्ञानेश्वरः । नचद्विजातिकर्मभ्योहानिः पतनमिति वचनान्नसंध्येत्युक्तम् । पतितस्यव्रतोपदेशात्तदंगत्वे
 नैवसंध्यादिप्राप्तेः । वचनं त्विज्याध्ययनादिनिवृत्त्यर्थमिति विज्ञानेश्वरः । तेनव्रतारंभात्प्राक्पतितावस्थायांसंध्यादि नेतिसिद्धम् । त्रिकांडमं
 डनः—पतितोऽपिनिषिद्धानां वर्जनेऽधिकृतोभवेदिति । केचित्तु—अदीक्षितस्यवामोरुद्धृतंसर्वनिरर्थकमितिपाद्मात्कार्तिकमाहात्म्या

दागमदीक्षाप्यधिकारिविशेषणमित्याहुः । तन्न । उपक्रमानुरोधेन तस्य कार्तिकव्रतमात्रपरत्वात् । अनर्थकं परमपुरुषार्थसाधनं नेत्याचारचं द्रोदयः । शक्तिश्चाधिकारिविशेषणम् । तदभावेऽन्येन कारणीयं षाष्ठन्यायात् ।—यथा कथंचिन्नित्यानि शक्त्यवस्थानुरूपतः । येन केनापि कार्याणि नैव नित्यानि लोपयेदिति माधवीये बौधायनोक्तेश्च । यथा कथंचित्किंचिदगहीनेनापीत्यर्थः । येन केनापि स्वतः परतो वेत्यर्थः । नित्यानीति नैमित्तिकप्रारब्धकाम्योपलक्षणम् । नैमित्तिकस्याप्यकरणे प्रत्यवायात् । समाप्तेः शास्त्रार्थत्वेन प्रारब्धकाम्यनित्याय तदितिन्यायाच्च । यत्तु—काम्ये प्रतिनिधिर्नास्ति नित्ये नैमित्तिके च स इति तदनारब्धकाम्यपरम् । अन्येनाप्यसंभवेन दोषः । अत्यंत रोगयुक्ते गेराजचौरभयादिषु । गुर्वग्निदेवकृत्येषु नित्यहानौ न पापभागिति माधवीये शैवागमात् । अत्र नित्यपदेन प्रारब्धकाम्यग्रहणम् । औपदेशिकनित्यग्रहेणैव सिद्धावातिदेशिकनित्यग्रहे मानाभावात् । शौचे स्नानादौ च न प्रतिनिधिः । अन्यशौचेनान्यस्याप्रायत्यानपगमात् । मंत्रस्नानादिविधिवैयर्थ्यापत्तेश्च । उपवासोऽप्यधिकारिविशेषणम् । स्नानं संध्यातर्पणादिजपहोमामरार्चनम् । उपवासवता कार्यसायंसंध्याहुतीर्विनेति वाराहात् । उपवासवताऽनश्नतेत्यर्थः । उपवासोऽनश्ननम् । अनुवादोयम्—सायंप्रातर्द्विजातीनां उपास्यपश्चिमांसंध्यामित्यादि नैव सिद्धेरितिकेचित् । तन्न । इह वचनाभावे कर्मवैगुण्यानापत्तेः । सायंसंध्याहुत्योः पौर्वाह्निकस्य च भोजनोत्तरपूर्वकालत्वसिद्धावपि माध्याह्निकादेरनश्नदधिकारित्वासिद्धेश्च । इक्षुरापः फलमूलतांबूलंपयऔषधम् । भक्षयित्वापि कर्तव्याः स्नानदानादिकाः क्रिया इति चतुर्विंशतिमते स्मृत्यर्थसारे चेक्ष्वादिपरिगणनानुपपत्तेश्च । न चायमपूर्वविधिः । रागतः प्राप्तेः । नापि भक्षयित्वैवेति नियमः । अपिशब्दवैयर्थ्यापत्तेः । इक्ष्वादिभक्षणोत्तरमनाचम्यापि क्रियाः कार्या इति स्मृतिरत्नावली । तन्न—आचांतः कर्मशुद्धः स्यात्तांबूलौषधजग्धिकृदिति विष्णूक्तिविरोधात् । अनाचम्येत्यध्याहारप्रसंगाच्च । तस्मादशक्तं प्रत्येतदपिशब्दादित्युक्तम् । अस्नाताशीमलमुंक्ते अजपी पूयशोणितम् । अहुताशीकृमीन्भुङ्क्ते अदत्त्वा विद्विभोजनः । अजपी अदत्त्वेत्यत्राशीत्यनुषज्यते ।

कालिकापुराणे—जलस्यापिनरश्रेष्ठप्रागनाम्नेपजादते । निलक्रियानिवर्ततकाम्यनैमित्तिकैः मह । शिवपुराणे—उपवामयुतः कर्मशिव
पूजादिकंचरेत् । न्यानमप्यधिकारिविगेषणम्—स्नातोऽधिकारीभवतिदैवविष्येचकर्मणि । पवित्राणां नयाजप्येदानेचविभिर्दक्षित इतिवर्धमान
परिभाषायांविष्णुक्तेश्च । पवित्रपुनातेभ्रमःपवित्रमुन्यतइतिनिरुक्तान् । अस्नात्वानाचरेत्कर्मजपहोमादिकिंचनेनिदधोत्तेः । आग्नेये—
स्नानानामपिसर्वेषावारुणेनचमानवः । कर्तुमर्हतिकर्माणिविविक्तसर्वदाद्विजः । मार्कण्डेये—गिरः स्नातस्तु कुर्वतिदैवविष्यमवापिवा । आ
ग्नेये—अशिरस्कभवेत्स्नानस्नानाशक्तौतुकेमिणाम् । तथा—असामर्थ्याच्छरीरस्यकालजत्तयात्रपेक्षया । मन्त्रस्नानादयः पचण्कड्कतिस्तरयः ।
आर्द्रेणवाससावापिमार्जनदैहिकविदुः । उपवीतित्वं वद्धगिष्यत्वचाधिकारिविगेषणम् ।—सदोपवीतिनाभाव्यसदावद्धगिष्येनच । विगिष्यो
व्युपवीतश्चयत्करोतिनतत्कृतमितिकाल्यायनोक्तेः ॥ ॥ उपवीतं द्विधा—नवसूत्रसंस्थानविगेषश्च । तत्राद्यगृहस्यनैत्युक्तमिनाक्षरा
याम् । अत्यशूद्रस्यापिभवति । उपवीतिना कर्मकर्तव्यमित्यस्यापिसर्वकर्मगेषत्वेनगृहस्याप्यद्यष्टार्थकर्मण्युपवीतावश्यभावात् । यत्तुगृहं प्र
कृत्य—नशिखीनोपवीतीत्यात्रोचरेत्संस्कृतागिरमिति पाञ्चतदसंशूद्रपरमकर्मकालपरनवसूत्रपरवा । उपवीतायुत्तरीयवस्त्रेणापीति पारिजा
तकल्पतरू । विश्वामित्रः—यज्ञोपवीतेद्वैधार्थे श्रौतेस्मात्तंचकर्मणि । तृतीयमुत्तरीयार्थवत्त्वाभावेतदिष्यते । तृतीयमुत्तरीयार्थमित्येताव
तैवानुकल्पत्वेसिद्धेवस्त्राभावइत्युक्तिरुत्तरीयाभावएवानुकल्पत्वार्था । तेनतृतीयेधृतेउत्तरीयलाभेतदपि धार्यमितिकेचित् । तत्र । एकस्यैवकदा
चिदनुकल्पत्वेप्राधान्येचविरोधात् । यद्यंतृत्तरीयस्यसर्वकर्मार्थत्वात्प्रतिकर्मधारणानुपपत्तेश्चतदुपवीतवत्सर्वार्थसकृदेवधार्यम् । एवतृतीयोप
वीतमपितदगीकारेणकर्मविशेषारभोत्तरमुख्योत्तरीयलाभेपिनतद्रहः । पाष्ठन्यायात् । नचतृतीयत्यागापत्तिः । सर्वार्थत्वेनधृतत्वात् उत्तरीय

स्यसर्वदासत्त्वासंभवादित्युक्तमुत्पश्यामः । शिष्टाचारोप्येवम् । उपवीतमुक्तंगोभिलसूत्रे—उपवीतंकुस्तेसूत्रं वस्त्रं वा कुशरज्जुमिति । सूत्रोपवीतकरणप्रकारश्छंदोगपरिशिष्टे—शुचौदेशेशुचिःसूत्रंसंहतांगुलिमूलके । आवेष्ट्यषण्णवत्यातत्रिगुणीकृत्ययत्नतः । त्रिगुणीकृत्य षण्णवतित्रयंगृह्णीयादित्यर्थः । अल्लिगकैस्त्रिभिर्मन्त्रैःप्रक्षाल्योर्ध्ववृतं त्रिवृतम् । सप्रदक्षिणमावर्त्यगायत्र्यात्रिगुणीकृतम् । ततःप्रदक्षिणावर्तंसमं स्यान्नवसूत्रकम् । त्रिरावेष्ट्यदृढं बद्ध्वा ब्रह्मविष्णुवीश्वरान्नमेत् । यज्ञोपवीतंपरममिति मन्त्रेण धारयेत् । सूत्रंसलोमकंचेत्स्यात्ततःकृत्वा विलोमकम् । सावित्र्यादशकृत्वोद्धिर्मन्त्रिताभिस्तदुक्षयेत् । विधवारचितंसूत्रमनध्यायकृतंचयत् । विच्छिन्नं वाप्यधोयातंभुक्तवानिर्मितमुत्सृजेत् । अधःकटि देशात् ॥ ॥ ऊर्ध्ववृतलक्षणं मदनरत्ने—करेणदक्षिणेनोर्ध्वगतेनत्रिगुणीकृतम् । वलितं मानवेशास्त्रेसूत्रमूर्ध्ववृतंस्मृतम् । आद्धालोके देवलः—यज्ञोपवीतंकुर्वीतसूत्राणिनवतंतवः । एकेनग्रंथितस्तंतुर्द्विगुणस्त्रिगुणोथवा । त्रिगुणनवतंतुकासंभवेएकेनेतिगोपालसिद्धांतः । हरनाथीयेआद्धालोकेचवृद्धमनुः—त्रिवृताग्रंथिरेकेनत्रिभिःपंचभिरेववा । एकेनैतत्प्रवरसंख्ययाग्रंथौचवेष्टनमितिहरनाथः । रत्ना वल्याम्—यज्ञोपवीतेमौज्यांचतथाकुशपवित्रके । ब्रह्मग्रंथिंविजानीयादन्यत्रतुयथारुचि । देवलः—सावित्र्यात्रिवृतंकुर्यान्नवसूत्रंचतद्भवेत् । बध्नीयात्तत्सजीवंतुपितृभ्योनमइत्यथ । अमदेवोक्षितव्यंस्यात्पितृणांतृप्तिदंहितत् । त्रिस्ताडयेत्करतलेदेवानांतृप्तिदंहितत् । सव्येमृदं गृहीत्वास्मिंस्थापयेद्भूरितिब्रुवन् । अभिमंत्र्याथभूरग्निश्चेतिवृत्तत्रयंत्रिभिः । हरिब्रह्मेश्वरेभ्यश्चप्रणम्यचदधात्यथ । मनुः—ॐकारश्चाग्निनागौच सोमःपितृप्रजापती । वायुःसूर्यःसर्वदेवाइत्याहुस्तंतुदेवताइति॥ ॥ उपवीतमानंछंदोगपरिशिष्टे—पृष्ठवंशेचनाभ्यांचधृतंयद्विंदतेकटिम् । तद्धार्यमुपवीतंस्यान्नातोलंबनचोच्छ्रितम् । देवलः—स्तनादूर्ध्वमधोनाभेर्नकर्तव्यंकदाचन । मदनरत्नेभृगुः—उपवीतंवटोरेकंद्वेतेतरयोः स्मृते । एकमेवयतीनांस्यादितिशास्त्रविनिश्चयः । इतरौगृह्णिवनस्थौ । यत्तिस्त्रिदंडी । स्मृत्यर्थसारे—ब्रह्मचारिणएकंस्यात्स्नातस्यद्वेवहूनिवा ।

आपस्तंबः—बहूनिवायुष्कामस्येति । हेमाद्रौभरद्वाजः—दक्षिणंवाहुमुद्धृत्यवामस्कंधेनिवेशितम् । यज्ञोपवीतमित्युक्तंदैवकार्येषु
 स्यते । कंठावलवितंचैवब्रह्मसूत्रंयदाभवेत् । तन्निवीतमितिल्यातंशस्तंकर्मणिमानुषे । उत्क्षिप्तेवामबाहौतुदक्षिणस्कंधमाश्रितम् । प्राचीनावीत
 मित्युक्तंतत्पित्र्येष्वेवकर्मसु । कृष्णभट्टीयेऽत्रिः—ऋषितर्पणचंडालभाषणेशववाहने । विष्णूत्रोत्सर्जनेस्त्रीणारतिसंगेनिवीतयः । देवलः—
 सकृच्चोद्धरणात्तस्यप्रायश्चित्तीयतेद्विजः । आशार्के—मंत्रन्यस्तोपवीतयत्रोद्धरेत्तत्कदाचन । मोहाद्विजस्तदुद्धृत्यपुनर्मंत्रेणधारयेत् । हेमा
 द्रौभृगुः—मंत्रपूतंस्थितंकार्येयस्माद्यज्ञोपवीतकम् । नोत्तारयेत्ततःप्राज्ञोयइच्छेच्छ्रेयआत्मनः । देहस्थमेवतत्क्षाल्यमुत्तार्यनकदाचन । कृष्ण
 भट्टीयेआचारचंद्रोदयेचभृगुः—चैत्रोमैत्रःकठःकण्वश्चरकोवाजसेनकः । कंठादुत्तीर्यसूत्रतु कुर्याद्वैक्षालनंद्विजः । बहुचःसामगश्चैवयश्चा
 न्योयाजुषस्तथा । कंठादुत्तार्यसूत्रंतुपुन संस्कारमर्हति । अभ्यंगेचोदधिस्नानेमातापित्रोःक्षयेहनि । कंठादुत्तार्यसूत्रंतु कुर्याद्वैक्षालनंद्विजः । श्राद्धा
 लोकेयमः—श्राद्धेधावनकालेचतैलाभ्यगादिकर्मणि । अत्रकायाद्वहिःकुर्यान्नान्यत्रेत्यब्रवीन्मनुः । अपरार्के—उपानहौचवासश्चधृतमन्यै
 र्नधारयेत् । उपवीतमलंकारंछत्रंकरकमेवच । टोडरानंदेगौतमः—उपानद्वस्त्रे तु कृतनिर्णेजने आपदि धार्ये इति । मनुः—मेखलामजिनंदंडमु
 पवीतंचनित्यशः । अप्सुप्रास्यविनष्टानिगृहीतान्यानिमंत्रतः । हारीतः—मनोव्रतपतीभिश्चतस्त्राज्याहुतीर्हुत्वापुनर्यथार्थप्रतीयादिति ।
 यथार्थप्रतीयात् उपनयनोक्तमार्गेणसमंत्रकधारयेदित्यर्थः ॥ ॥ स्कंधाचरोहणेप्रायश्चित्तमुक्तंभृगुणाधर्मप्रकाशे—स्कंधाचरोहणे
 यज्ञसूत्रेऽत्रिःप्राणसंयमः । षट्कूर्परगतेतस्मिन्द्विषड्गमणिबंधके । वामहस्तव्यतीतेतुतत्त्यक्त्वाधारयेन्नवम् । तस्माद्यज्ञोपवीतस्यचलनंनकदाचनेति
 प्रायश्चित्तंसर्वोपवीतनाशे ॥ ॥ कात्यायनवाक्येपूर्वार्धेपुरुषार्थःशिखाबंधोक्तः । उत्तरार्धेतस्यकर्मार्थतोक्ता । प्रायश्चित्तद्वयार्थमनृतवदनवर्जनव
 त्तुनतुशिखाबंधद्वयंउपवीतेऽपिभेदापत्तेरित्युक्तप्रयोगरत्नेपितामहचरणैः । वर्धमानोप्येवम् । एतेनप्रतिकर्मशिखाबंधोऽपास्तः । या

तुस्नानकालेशिखाबंधोक्तिः सादैवान्मुक्तशिखस्यशिखाबंधार्थं न तु सतीमपिशिखांमुक्त्वा पुनर्बंधनीयेत्येतदर्थमित्याचारादर्शः । शूद्रस्यत्वनिय-
ताः केशवेषा इति वसिष्ठोक्तेः शिखाविकल्पः । सच सदसच्छूद्रविषयत्वेन व्यवस्थित इति शिखाबंधेपि विकल्प इति शूद्राचारशिरोमणिः ।
कौमुद्यांतु कर्मकालेशूद्रस्य न शिखाबंधनियम इत्युक्तम् । सर्वेषां शिरसि क्वचित् केशसत्वे तत्रैव शिखाबंधः । स शिखवपनेन खल्वाटत्वादिना वा सर्वथा
कशाभोवकौशीशिखाब्रह्मग्रंथियुता दक्षिणकर्णे स्थाप्येति दिवोदासः । तथा चाचारचंद्रोदये काठकगृह्ये—अथ चेत्प्रमादान्नशिखास्यात्
दाकौशीशिखां ब्रह्मग्रंथियुतां दक्षिणकर्णे निदध्यादिति । शिखाभिन्नकेशानामपि कर्मकाले बंधः । मुक्तकेशैर्न कर्तव्यं प्रेतस्नानं विना क्वचित् । स्नानं
दानं जपं होमं मुक्तकेशो न कारयेदिति वृद्धवसिष्ठोक्तेः । न च पूर्वार्धे प्रेतस्नानान्यस्नान एव मुक्तकेशनिषेधः । उत्तरार्धे स्नानपदवैयर्थ्यापत्तेः । स्नाने
तदनुवादे दानादौ तद्विधौ वैरूप्यापत्तेः उत्तरार्धे एव सर्वत्र तन्निषेधे वाक्यभेदापत्तेः पूर्वार्धवैयर्थ्यापत्तेश्च । न च प्रेतस्नानपर्युदासार्थं पूर्वार्धं । आद्यपाद-
वैयर्थ्यापत्तेः । तेनोत्तरार्धे कवाक्यतया प्रेतस्नानान्यकर्ममात्रे मुक्तकेशनिषेधः । न चोत्तरार्धवैयर्थ्यम् । सर्वकर्मप्राप्त्यर्थत्वात् । न च केशपदं शिखा-
परम् । लक्षणायां मानाभावात् । मुक्तकेश इत्यत्रापि तथापत्तेश्च ॥ ॥ उत्तरीयमप्यधिकारिविशेषणम् । सोत्तरीयस्ततः कुर्यात्सर्वकर्माणि
भावित इति ब्रह्मांडात् । यत्तु—कर्तव्यमुत्तरवासः पंचस्वतेषु कर्मसु । स्वाध्यायोत्सर्गदानेषु भोजनाचमनेतथेति बौधायनोक्तौ पंचग्रहणान-
र्थक्यप्रसंगान्न सर्वत्र वस्त्रद्वयनियम इति । तन्न । सर्वत्वस्यानुपसंहार्यत्वात् । अतः सर्वत्र वस्त्रद्वयनियम इति माधवः ॥ ॥ आचमनमप्यधि-
कारिविशेषणम् । देवार्चनादिकार्याणि तथागुर्वभिवादनम् । कुर्वीत सम्यगाचम्य प्रयतोऽपि सदा द्विज इति मार्कंडेयात् । यः क्रियाकुरुते मोहाद-
नाचम्येह नास्तिकः । भवंति हि वृथा तस्य क्रियाः सर्वानसंशय इति वर्धमानपरिभाषायां वायुपुराणाच्च ॥ ॥ प्राणायामोपि—प्राणानाय-
म्य कुर्वीत सर्वकर्माणि संयत इति वृद्धमनूक्तेः । प्रयोगपारिजाते संग्रहे—देवार्चने जपे होमे संध्ययोः श्राद्धकर्मणि । यागे दाने व्रते स्नाने प्र-

णायामास्त्रयस्त्रयः । प्रणवोपि—त्रिमात्रस्तुप्रयोक्तव्यः कर्मरंभेषु सर्वत इति स्मृतेः । सर्वत इति सार्वविभक्तिकस्तसिः । अर्नो कृत्यकृतं सर्वं न भवेत्सि
 द्विकारकमिति शांतिहेमाद्रौ योगियाज्ञवल्क्योक्तेश्च ॥ ॥ विद्वत्तापि—न ह्यविद्वान्विहितोस्ति हि विदुष एव कर्मण्यधिकारात् ॥
 ॥ आर्षच्छंदोदैवतं च विनियोगस्तथैव च । ब्राह्मणेन प्रयत्नेन वेदितव्यं विपश्चिता । अविदित्वा तु यः कुर्याद्वाजनाध्यापनं जपम् । होममंतर्जलादीनि
 तस्य चाल्पफलं भवेदिति तत्रैव तदुक्तेश्च—मंत्रार्थज्ञो जपन् जप्यं कुर्वन्नध्ययनद्विजः । स्वर्गलोकमवाप्नोति नरकतु विपर्यये इति प्रयोगपारिजाते व्या
 सोक्तेः । अविदित्वा मुनिच्छंदोदैवतं योगमेव च । योऽध्यापयेद्यजेद्वापि पापीयान् जायते हि सः । ब्राह्मणं विनियोगचच्छंदार्पणं च दैवतम् । अज्ञात्वा
 पंचयोमन्त्रेन स तत्फलमश्नुत इति चंद्रिकायां व्यासोक्तेश्च । अयमेव ऋष्यादिस्मरणक्रमः । यत्तु सर्वानुक्रमेऽपि दैवतच्छंदांस्यनुक्रमिष्या
 मो न ह्येतज्ज्ञानमृते श्रौतस्मार्तकर्मप्रसिद्धिरिति तद्वग्वेदिपरम् । अथ ऋग्वेदाग्नये शाकलक इत्युपक्रमात् । कृष्णभट्टीये संग्रहे—न च स्मरे
 दृषिच्छंदः श्राद्धे वैतानिके मखे । ब्रह्मयज्ञे च वैतर्हियज्ञतर्पणकर्मणि इति ॥ ॥ कटिसूत्रं गृहस्थेन धार्यम् । कौपीनं कटिसूत्रं च ब्रह्मचारी तु धारयेदिति
 यमोक्तस्य तस्य सर्वेषां चैतदविरोधीति गौतमीये गृहस्थादावतिदेशात् । गृहस्थस्य कौपीननिषेधानुपपत्तेश्चेति केचित् । तन्न । यत्किंचित्कुरुते ध
 र्मवैदिकं वा यथा त्रिकम् । कटिबंधेन संयुक्तं सर्वतन्निष्फलं भवेत् । रौप्यं कार्पासकं हर्मपट्टसूत्रकृतं तथा । वर्जयेत्कर्मकालेषु कांचीविप्रो विशेषत इति सं
 स्कारप्रयोगपारिजाते गृहस्थधर्मेष्वाश्वलायनोक्तेः । कटिबंधः कटिसूत्रबंधः । प्रकरणाद्गृहस्थस्यैवायं निषेधः । कर्मकालग्रहादकर्मकाले
 न निषेधः । रौप्यादेरेव निषेधेऽयं तादृष्टार्थत्वापत्तेरौर्णादेरपि निषेधः । श्रुतौ न म्लेच्छितवैनापभाषितवै म्लेच्छो ह वा एष्यदपशब्द इति तत्कर्मकालपरम् ।
 पर्वाणस्तर्वाणो नाम ऋषयो बभूवुस्ते पर्वाणस्तर्वाण इति प्रयोक्तव्ये यद्वा नस्तद्वा न इति प्रयुजते याज्ञेपुनः कर्मणि नापभाषत इति श्रुतेरिति केचित् । अन्ये
 तु ते सुराहे लयो हे लय इति वदंतः पराबभूवुरित्यकर्मकालेऽपि दोषश्रुतेरकर्मकालेऽप्यपभाषणे दोष इत्याहुः । पृथ्वीचंद्रोदये नारदः—आसने शयने

दानेपादुकादंतधावने । पलाशाश्वत्थकौवर्ज्यौसर्वकुत्सितकर्मसु ॥ ॥ विष्णुः—संकल्प्यचयथाकुर्यात्स्नानदानव्रतादिकम् । अन्यथापुण्य कर्माणिनिष्फलानिभवन्तिवै । यथा यथावदित्यर्थः । पुण्येत्युक्तेःशौचभोजनादौदृष्टार्थं नसंकल्पः । कालहेमाद्रावादित्यपुराणेकलिवर्ज्य प्रकरणे—प्रतिमाभ्यर्चनार्थायसंकल्पश्चसधर्मकः । वर्ज्यइत्यर्थः । हारीतः—स्मरेत्सर्वत्रकर्मादौचांद्रंसंवत्सरंसदा । गर्गः—तिथिनक्षत्र वारादिसाधनंपुण्यपापयोः । प्रयोगदीपिकायाम्—मासपक्षतिथीनांचनिमित्तानांचसर्वशः । उल्लेखनमकुर्वाणोनतस्यफलमाप्नुयात् । निमित्तपदंमासादिपदविशेषणमितिमैथिलाः । तन्न । सक्रमादिनिमित्तानुल्लेखनापत्तेः । गोपालसिद्धांतस्तु—निमित्तपदंमासादिविशे षणमनिमित्तमासाद्यनुल्लेखार्थं । चकाराद्ब्रह्णादिग्रहः । यद्वा चःउक्तसमुच्चये । निमित्तपदेननिमित्तत्वावच्छिन्नग्रहइत्याहुः । तदपि । चद्वयेनवि शेषणत्वाप्रतीतेः । सर्वशइत्यनेनैवनिमित्तत्वावच्छिन्नग्रहाच्च । एवंच पृथग्मासादिग्रहोऽनिमित्ताद्यर्थोवामासादिशब्दोल्लेखपरोवा । व्यतीपाताद्य नेकनिमित्तपातेकस्यचिदनुल्लेखेतन्निमित्तंस्नानादिपुनःकार्यमितिहेमाद्रिः । उक्तंच—उद्देशेनहितादर्थ्यंविविच्यइति तिथेरौदयिक्याउल्लेखः । यांतिथिसमनुप्राप्यउदयंयातिभास्करः । सातिथिःसकलाज्ञेयादानाध्ययनकर्मस्वितिवचनात् । व्रतोपवासस्नानादौघटिकैकापियाभवेत् । उदयेसा तिथिर्ग्राह्याविपरीतातुपैतृकइत्यपरार्केभविष्याच्चेतिकेचित् । अन्येतु—कर्मणोयस्ययःकालस्तत्कालव्यापिनीतिथिः । तयाकर्माणिकुर्वी तहासवृद्धीनकारणमितिवाक्यान्नित्यस्नानकालेवर्तमानतिथेरुल्लेखः । पूर्ववाक्यंतुद्वितीयादियुक्तप्रतिपद्रतादौद्वितीयादावपिप्रतिपदाद्युल्लेखपरं वा दिनद्वयेकर्मकालव्याप्त्यभावेउदयस्थितिथेःसंपूर्णतापरंवेत्याहुः ॥ ॥ नित्यकर्मणामुपात्तदुरितक्षयार्थत्वमितिकेचित् । भट्टसोमेश्वरस्तु सर्वोपात्तक्षयेऽन्यानर्थक्यात्कस्यचित्क्षयेविनिगमकाभावात्तेषांप्रत्यवायपरिहारार्थत्वमाह । प्रयोगपारिजातस्तु—ब्रह्मण्याधायकर्माणिनिः संगः कामवर्जितः । प्रसन्नेनैवमनसाकुर्वाणोयातितत्पदमितिचंद्रिकायांकौर्माद्रह्यार्पणबुद्ध्या नित्यकर्माणिकार्याणीत्याह । ब्रह्मण्याधानंब्रह्मार्पण

मितिचंद्रिका । कामयजित्तइत्युक्तेः काम्यपरतास्यात्तदपितत्रैवोक्तम्—नाह कर्तामर्धमेतद्रौतुकुलोमदा । एतद्रूपार्पणप्रोक्तमृषिभिन्
 त्वदर्शिभिः । प्रचेताः—तावूलाभ्यजननैवकांक्षणाचमोजनम् । यतिश्चवर्णनारीचमिधवानमिजयेत् ॥ ॥ पंचायतनमारेपह
 त्रिंशन्मते—स्नानतर्पणदानेषुताग्रेगव्यनदुप्यति । होमेकार्ये तथा दोहेपाकेचपरिष्पणे । अपरार्कमरीचिः—निमस्यमक्षणतैलतिलैश्च
 र्पणमंजनम् । सप्तम्यांनैवकुर्वीतताग्रपात्रेचमोजनम् । भारते—वलिभिश्चातथार्चिपितृणांचतिलोदकम् । ताग्रपात्रेणदातव्यमन्यथान्य
 फलंभवेत् । श्राद्धहेमाद्रौपैठीनसिः—लौहानासीस काम्यमरीतिशेषाणिपात्राणिचेत्ययजिन्यानि । ब्राह्मे—कृत्वा मूत्रपुरीषेचरग्यामाकम्य
 वापुनः । पादप्रक्षालनकुर्यात्स्वाध्यायेभोजनेतथा ॥ ॥ ग्राह्यायनिः—दानमाचमनहोमभोजनदेवतार्चनम् । प्रौढपादोनकुर्वीतस्वा
 ध्यायपितृतर्पणम् । इदसर्वकर्मोपलक्षणम् । प्रौढपादलक्षणंतेनैवोक्तम्—जामनारूढपादोवाजान्वोर्नाजिघयोन्तथा । कृताचमन्यकोयश्च
 प्रौढपादःसुच्यते । पादोपरिपाददाताप्रौढपादइतिहरदत्तः । तन्न । नाकम्यपादपादेननचन्यवद्वितौकरौ । जपेत्प्रौढपादस्तुनप्रकाशकरः
 सदेतिस्मृतिरतावल्यांपुनःप्रौढपादोक्तेः ॥ ॥ मदनरतेवर्धमानपरिभाषायांचत्रायचीये—दानप्रतिग्रहोहोमोभोजनवल्लिरे
 वच । सांगुष्ठेनसदाकार्यमसुरेभ्योऽन्यथाभवेत् । अगुलिसगतांगुष्ठेनेतिहेमाद्रिः । त्रौधायनः—भोजनहवनंदानगुपहारप्रतिग्रहः । वहि
 र्जानुनकार्याणितद्वदाचमनंस्मृतम् । ज्योतिर्निचंद्रे—क्षुतस्त्वलनजृभामुनृणामायुःप्रहीयते । तदंतरेणकर्तव्योजीवपूवंगुलिच्यनिः । मद
 नरत्नेविष्णुपुराणे—जीवेतिक्षुवतोवृयांजीवेशुकमवेपिच ॥ ॥ अपरार्कंशापानपः—अजाविरेणुमस्यर्गादायुर्लक्ष्मीश्चहीयते । शका
 कोष्ठखरोलूकसूकरग्रामपक्षिणाम् । कृष्णभट्टीये—शूर्पवातोन्सायांशुश्चानवनमटोदकम् । मार्जनीरेणुकेगांशुहतिपुण्यपुराकृतम् । दिवाकृत

मितिकचित्पाठः । घटोदकं घटस्फोटप्रेतकुंभोदकम् । स्मृतिसारे—अजारजः खररजस्तथासंमार्जनीरजः । दीपमंचकयोश्छायाहंतिपुण्यं दि
वाकृतम् ॥ ॥ हारीतः—समित्पुण्यकुशादीनि श्रोत्रियः स्वयमाहरेत् । शूद्रानीतैः क्रयक्रीतैः कर्मकुर्वन्त्रजत्यधः । अत्र शूद्रानीतैः क्रयक्रीतै
रितिसामानाधिकरण्येन संबंधः । अन्यथा वेतनदानेन क्रयत्वाविशेषादारामादेः स्वयमपि पुष्पाद्याहरणे दोषापत्तेः । कुशेष्वप्येवम् । अतो द्विजे
भ्यः कुशक्रयेन दोषः । स्वयमिति शक्तपरम् । तेनैव नियमसिद्धौ शूद्राहृतनिषेधानुपपत्तेः । तेन स्वाशक्तौ शिष्यपुत्राद्याहरणेऽप्यदोषः । आद्रहे
माद्रौ—जपे होमे तथादाने स्वाध्याये पितृकर्मणि । तत्सर्वे नश्यति क्षिप्रमूर्ध्वपुंड्रं विनाकृतम् । स्कांदेकार्तिकमाहात्म्ये—अधौ तेन तु वस्त्रे
ण नित्यां नैमित्तिकीं क्रियाम् । कुर्वन्फलं न चाप्नोति दत्तं भवति निष्फलम् । चंद्रिकायां यमः—अभ्युक्षेत्तु प्रयत्नेन प्रातराभ्युषितो गृहम् । मध्याह्ने
चैव सायं च न चानभ्युक्षिते यजेत् । तत्रैव प्रचेत्ताः—वैश्वानरेण यत्किंचित्कुरुते प्रोक्षणं द्विजः । गंगातोयसमं सर्वप्रवदंति मनीषिणः । भारते—
सर्वाण्येषां गांगेयैस्तोयैः कार्याणि देहिनाम् । गांत्यक्त्वा मानवा विप्रदिवितिष्ठंति ते जनाः । मार्कंडेये—दीपभांडमयी छाया विभीतककुरंटा ।
वर्जनीया सदा पुत्रयदि जीवितुमिच्छसि । अधो वस्त्रेण यो वायुं कुरुते शिरसि द्विज । स्थालेन चर्मशूर्पाभ्यां सुकृतं तस्य नश्यति । भारते—रक्तं माल्यं
न धार्यस्याच्छुद्धं धार्यतु पंडितैः । वर्जयित्वा तु कमलं तथा कुवलयं प्रभो । रक्तं शिरसि धार्यतु तथा वानेयमित्यपि । कांचनीयापियामालानसादुष्यति क
हिंचित् ॥ ॥ अग्निपुराणे—प्रचारे मैथुने चैव प्रस्नावेदं तथा वने । स्नाने भोजनकाले च षट्सु मौनं समाचरेत् । प्रचारः पुरीषोत्सर्गः । प्रस्नावो
मूत्रोत्सर्गः । अत्र विशेषो वक्ष्यते । नागदेवाह्निके गिराः—संध्ययोरुभयोर्जप्ये भोजने दंतधावने । पितृकार्ये च दैवे च स्नाने मूत्रपुरीषयोः ।
गुरुणां संनिधौ दाने यागे चैव विशेषतः । एषु मौनं समातिष्ठन् स्वर्गमाप्नोति मानवः । चंद्रोदये योगीश्वरः—यदि वाग्यमलोपः स्याज्जपादिषु कथं

चन । व्याहरेद्वैष्णवंमंत्रंस्मरेद्वाविष्णुमव्ययम् । छंदोगपरिशिष्टे—यत्रदिद्वियमोनस्याजपहोमादिकर्मसु । तिस्रस्तत्रदिशःप्रोक्ताःऐंद्रीसौ
 म्यपराजिता । तत्रैव—यत्रोपदिश्यतेकर्मकर्तुरंगंनकथ्यते । दक्षिणस्तत्रविज्ञेयःकर्मणांपारगःकरः । मनुः—कुत्सितेवामहस्तःस्यादक्षिणःस्या
 दकुत्सिते । छंदोगपरिशिष्टे—आसीनऊर्ध्वःप्रहोवानियमोयत्रनेदृशः । तदासीनेनकर्तव्यनप्रहेणनतिष्ठता । आहदीपकलिकायां
 विष्णुः—दक्षिणामिमुखःकर्मचरेत्पित्र्ययथाविधि । उत्तरामिमुखोदैवमितिदिङ्नियमःस्मृतः । पित्येदक्षिणामुखत्ववहृचेतरपरम् । तेषां
 पिडपितृयज्ञप्रकरणेसर्वकर्माणितांदिशमितिसूत्रेपित्र्येआग्नेयीमुखत्वोक्तेः । कात्यायनः—मुख्यकालेयदावश्यंकर्मकर्तुंनशक्यते । गौणका
 लेपिकर्तव्यगौणोप्यत्रेदृशोभवेत् । त्रिकांडमंडनः—स्वकालादुत्तरःकालोगौणःसर्वस्यकर्मणः । उत्तरग्रहान्नपूर्वकालस्यगौणत्वम् । तेनसम
 स्यपक्षहोमादावल्पद्वादश्यांचमाध्याह्निकस्यचापकर्षेनप्रायश्चित्तम् । उत्तरकालावधिरुक्तोवृहन्नारदीये—दिवोदितानिकर्माणिप्रमादादकृता
 निवै । यामिन्याःप्रथमयामंयावत्कर्माणिकारयेत् । चंद्रोदयेसंग्रहे—रात्रौप्रहरपर्यंतदिवाकर्माणिकारयेत् । ब्रह्मयज्ञंचसौरचवर्जयित्वा
 विशेषतः । रात्रौब्रह्मयज्ञनिषेधस्तैत्तिरीयेतरपरः । तस्यद्वावनध्यायौयदात्माऽशुचिर्यदेशइतितत्सूत्रात् । तैत्तिरीयश्रुतौरात्रावपिब्रह्मयज्ञोक्ते
 श्च । नित्यश्राद्धमपिरात्रौवेतिवक्ष्यते । त्रिकांडमंडनः—यद्वागामिक्रियामुख्यकालस्याप्यंतरालवत् । गौणकालत्वमिच्छतिकेचित्प्राक्तन
 कर्मणि । इदंश्रौतपरम् । स्मृत्यर्थसारे—सर्वत्रगौणकालेषुकर्मचोदितमाचरेत् । प्रायश्चित्तंव्याहृतिभिर्हुत्वाकर्मसमाचरेत् ।—प्रायश्चि
 त्तमकृत्वावागौणकालेसमाचरेत् । अनयोःपक्षयोःशक्ताशक्तविषयत्वेनव्यवस्थेतिपारिजातः । रत्नावल्याम्—मुख्यकालंसमाश्रित्यगौ
 णमप्यस्तुसाधनम् । नमुख्यद्रव्यलोभेनगौणकालप्रतीक्षणम् । कालहेमाद्रौस्कांदे—यदाभवतिचाल्पातुद्वादशीह्यरुणोदये । उपःकाले
 द्वयंकुर्यात्प्रातर्माध्याह्निकतदा । सर्वधर्मादिकंकृत्वाद्वादशीसाधयेन्नरः । यत्त्वतएवाव्दिकादिश्राद्धापकर्षोपीतिकेचित् । तन्न । तस्यापराह्णका

लनियमात् । धर्मपदस्य प्रातर्माध्याह्निकपदाभ्यामुपसंहाराच्च ॥ ॥ शांतिहेमाद्रौ—तस्मात्सर्वप्रयत्नेन स्वसूत्रं न विलंघयेत् । वसिष्ठः—
 पारंपर्यागतोयेषां वेदः सपरिवृंहणः । तच्छाखं कर्म कुर्वीत तच्छाखाध्ययनं तथा । वर्धमानपरिभाषायां—स्वशाखायः समुत्सृज्य परशाखा
 श्रयं द्विजः । कर्तुमिच्छति दुर्मेधामोघं तत्तस्य तत्कृतम् । शतात्तपः—सर्वश्रुत्युपसंहारादुक्तः श्रौतो यथाविधिः । सर्वस्मृत्युपसंहारात्स्मार्तोऽप्युक्त
 स्तथाविधिः । अस्यापवादश्छंदोगपरिशिष्टे—बहुल्यं वा स्वगृह्योक्तं यस्य कर्म प्रचोदितम् । तस्य तावति शास्त्रार्थे कृते सर्वः कृतो भवेत् । अत्र
 कर्मोपासनाद्येन तु श्राद्धादीति स्मृतिरत्नावली—यत्तु स्वगृह्येनोक्तं यच्च साकांक्षमुक्तं तत्परकीयमपि ग्राह्यम् । तथाच कर्मप्रदीपे—यन्नाम्ना
 तं स्वशाखायां पारक्यमविरोधि च । विद्वद्भिस्तदनुष्ठेयमग्निहोत्रादिकर्मवत् । अपराक्येऽप्येवम् । यच्चाशार्के—अक्रियात्रिविधा प्रोक्ता विद्वद्भिः
 कर्मकारिणाम् । अक्रिया च परोक्ता च तृतीया चायथा क्रिया । परोक्ता परशाखोक्ता । तत्स्वगृह्यविरुद्धपरशाखोक्तनिषेधकम् । शक्तस्य सर्वस्मृत्युप
 संहारः । अशक्तस्य स्वगृह्योक्तमिति निष्कर्षः । आपस्तंबादीनां स्वसूत्रेऽनुक्तौ विशेषो यज्ञकांडे—आपस्तंबादिभिरपि स्वसूत्राभावस्तथा ।
 बौधायनोक्तं कर्तव्यमन्यथापतितो भवेत् । अग्निहोत्रादिकं च यच्छाखोक्तमाध्वर्यवंतदीयमेवांगीकार्यम् । आधानं येन सूत्रेण तेनैवेज्यादिकाः क्रिया
 इति यज्ञपाश्वर्षोक्तेः । छंदोगपरिशिष्टे—प्रवृत्तमन्यथा कुर्याद्यदि मोहात्कथंचन । यतस्तदन्यथा भूतं तत् एव समापयेत् । समाप्ते यदि जा
 नीयान्मयैतदन्यथा कृतम् । तावदेव पुनः कुर्यान्न वृत्तिः सर्वकर्मणः । प्रधानस्याक्रियायां तु सांगंतत्क्रियते पुनः । तदंगस्याक्रियायां तु नावृत्तिर्न च
 तत्क्रिया । अन्यथा वैपरीत्येनेत्यर्थ इति हेमाद्रिः । तन्न । तदंगस्येत्यग्रिमग्रंथविरोधात् । गुणक्रमानुरोधेन प्रधानावृत्तेरन्याय्यत्वाच्च । अतस्त्या
 गस्तदर्थः । यत इति प्रयोगमध्ये गत्यागे प्रधानत्यागे वा ज्ञाते तदारभ्यां गावृत्तिः प्रधानादिचकार्यमित्यर्थः । तावदेवेत्यंगपरम् । पुनस्त्वर्थे ।
 तदंगस्येत्यंगपरम् । आवृत्तिः सांगप्रधानस्य तत्क्रियायां गानुष्ठानं । तेन सांगप्रधानांगस्यांगस्य चोपवीतित्वादेरकरणे न सांगप्रधानप्रवृत्तिर्नापि

तन्मात्रकरणं कितुविष्णुस्मरणादिकंप्रायश्चित्तमिति चर्धमानः । कल्पतरुरपि प्रधानांगस्यैवाकरणे प्रायश्चित्तं न त्वंगागाकरण इत्याह । अंगि
राः—मार्जनतर्पणश्राद्धं न कुर्याद्धारिधारया । हारीतः—मार्जनार्चनचलिकर्मभोजनानि देवतीर्येन कुर्यादिति । अपराकैपैठीनसिः—आ
चमनहोमतर्पणानि प्राजापत्येन कुर्यादिति । आपस्तंबः—देवागारे तथा श्राद्धे गवांगोष्ठे तथा ध्वरे । सध्योश्च द्वयोः साधुसगमे गुरुसनिधौ । अश्व
गारविवाहे पुस्वाध्याये भोजने तथा । उद्धरेद्दक्षिणं वा हुं ब्राह्मणानां क्रियापथे । उद्धरेत् सव्यं से उत्तरीयकृत्वा दक्षिणवाहुमुत्तरीयाद्वहिः कुर्यादित्यर्थः
इति व्रतहेमाद्रिः । बौधायनः—नाभेरधश्च संस्पर्शकर्म युक्तो विवर्जयेदिति । वृद्धपराशरः—प्रच्छन्नानि च दानानि ज्ञानचनिरद्वकृतम् ।
जप्यानि च सुगुप्तानि ते पांफलमनतकम् । योगियाज्जवल्क्यः—स्त्रीशूद्रपतितांश्चैव रासभं च रजस्वलाम् । जपकालेन भापेत व्रतहोमादिकेषु च ।
अस्यापवादमाह स एव—एतेष्वेवावसक्ते तु यद्यागच्छेद्विजोत्तमः । अभिवाद्य ततो विप्रं योगक्षेमं च कीर्तयेत् । कालहेमाद्रौ स्कांदे—अभ्यगे
जलधिसनाने दंतधावनमैथुने । जाते च निधने चैव तत्कालव्यापिनीतिथिः । भारते—प्रसाधनं च केशानां दंतधावनमंजनम् । पूर्वाह्ण एव कर्तव्य
देवतानां च पूजनम् । तत्रैव—नक्तन कुर्यात्पित्र्याणि भुक्त्वा चैव प्रसाधनम् । पित्र्यतर्पणश्राद्धादि । सध्योपासनहानौ तु दिवा स्नानविलुप्य च ।
होमचनैत्यकशुद्ध्येत्सावित्र्यष्टसहस्रकृत् । द्वादशशतदक्षिणे तिचेदष्टाधिकसहस्रम् । यत्तु जम्दग्निः—एकाहसमतिक्रम्य प्रमादादकृतयदि ।
अहोरात्रोपितः स्नात्वा गायत्र्याश्चायुतजपेत् । द्विरात्रे द्विगुणं प्रोक्तत्रिरात्रे त्रिगुणं तथा । त्रिरात्रात्परतश्चैव शूद्र एव न संशयः । इति तदेकदिनसाध्या
ह्निकलोपेक्षेयम् । तथा—नित्ययज्ञालये चैव वैश्वदेवद्वयस्य च । भोजने पतितान्नस्य च रूर्वैश्वानरो भवेत् । उज्ज्वलायाम्—दिवोदितानां नि
त्यानां कर्मणां समतिक्रमे । स्नातकव्रतलोपेच प्रायश्चित्तमभोजनम् । (गृहिणां कर्तव्यानि) मार्कंडेयः—उदुवरो वसेन्नित्यं भवानी सर्व

देवता । ततःसाप्रत्यहंपूज्यागंधपुष्पाक्षतादिभिः । अशून्यादेहलीकार्याप्रातःकालेविशेषतः । यस्यशून्याभवेत्सातुशून्यंतस्यकुलंभवेत् । पाद
स्यस्पर्शनंतत्रह्यसंपूज्यचलंधनम् । कुर्वन्नरकमाप्नोतितस्मात्तत्परिवर्जयेत् । प्रातःकालेस्त्रियाकार्यगोमयेनानुलेपनम् । निशायाःप्रथमेयामेधान्य
संस्करणादिकम् । कुस्तेयातुमोहेनवन्ध्याजन्मनिजन्मनि । अकृतस्वस्तिकांयातुक्रमेल्लिप्तांचमेदिनीम् । तस्यास्त्रीणिविनश्यंतिवित्तमायुर्यश
स्तथा । मार्जनींचुल्लिकांष्ठीवंद्वषदंचोपलंतथा । नाक्रमेदंघ्रिणाजातुपुत्रदारधनक्षयात् । उलूखलंचमुसलंतथाचैवघरदृक्कम् । पादक्रमणात्पा
पीयान्नाभ्रयादुत्तमांगतिम् ॥ ॥ मदनरत्नेवसिष्ठः—नाग्निब्राह्मणांतरेव्येयान्नाग्न्योर्नब्राह्मणयोर्नगुरुशिष्ययोः अनुज्ञयाव्यवेयादिति ।
अंगिराः—दंपत्योर्विप्रयोरग्न्योर्विप्राग्न्योर्गोद्विजातिषु । अंतरंयदिगच्छेत्तुविप्रश्चांद्रायणंचरेत् । एतत्कामतोऽत्यंताभ्यासे । सकृत्त्वेत्वेकदि
नाभोजनमितिशूलपाणिः । आपस्तंबः—अग्न्यगारेगवांगोष्ठेब्राह्मणानांचसंनिधौ । आहारेजपकालेचपादुकेपरिवर्जयेत् । आरुह्यपादुके
यस्तुगृहात्परगृहंव्रजेत् । छेत्तव्यौचरणौतस्यनान्योदंडोविधीयते । प्रयोगपारिजातेभृगुः—नैकवासानचद्वीपेनांतरालेकदाचन । श्रुति
स्मृत्युदितंकर्मनकुर्यादशुचिःक्वचित् । द्वीपेविशेषस्तेनैवोक्तः—वृषभैकशतंयत्रगवांतिष्ठत्यसंयतम् । नतद्धर्महतंद्वीपमितिब्रह्मविदोविदुः ।
चंद्रिकायांदेवलः—येषुदेशेषुयत्तोयंयाचयत्रैवमृत्तिका । येषुदेशेषुयच्छौचंधर्माचारश्चयादृशः । तत्रतन्नावमन्येतधर्मस्तत्रैवतादृशः ॥
इतिश्रीमन्नारायणभट्टात्मजरामकृष्णभट्टसुतदिनकरभट्टात्मजलक्ष्मणभट्टकृताचाररत्नेपरिभाषा ॥

अथाह्निके । [ब्राह्ममुहूर्तलक्षणं] चंद्रोदयेब्राह्मे—ब्राह्मेमुहूर्तेउत्थायचितयेदात्मनोहितम् । तल्लक्षणंतत्रैवस्कांदे—रजनी
प्रांतयामार्धब्राह्मःसमयउच्यते । विष्णुपुराणे—रात्रेःपश्चिमयामस्यमुहूर्तोयस्तृतीयकः । सब्राह्मइतिविज्ञेयोविहितःसप्रबोधने ।

चंद्रिकायाम्—रात्रेस्तुपश्चिमोयामोमुहूर्तोत्राह्युच्यते । स्मृतिरन्वाचल्याम्—ब्राह्मेमुहूर्तयानिद्रासापुण्यक्षयकारिणी । तांकरोतितु
 योमोहात्पादकृच्छ्रेणशुद्ध्यति । एतन्निषिद्धकर्मश्रान्तनिद्रापरम् । अन्यथातूक्तं बहुचकारिकायाम्—अविध्युक्तक्रियाश्रान्तमतिनिद्राव
 शगतम् । अर्कोऽभ्युदेतिचेदहःशेषस्थित्वासवाग्यतः । उदितेयस्यतेविश्वेत्यृग्भिश्चतमृभीरविम् । उपतिष्ठेतविहितकर्मश्रान्तस्यनेप्यते ।
 ब्राह्मेमुहूर्तोत्थानमावश्यकत्वार्थम् । अंगिराः—उत्थायपश्चिमेयामेरात्रिवासःपरित्यजेत् । प्रक्षाल्यहस्तपादास्यान्युपरपृथग्हरिस्मरेत् ।
 वामनपुराणे—ब्राह्मेमुहूर्तेबुद्ध्येतस्मरेद्देववरानृपीन् । स्मृतिरशुचित्वेऽपि । यदास्यादशुचिस्तत्रस्मरेन्मत्रनतूच्चरेदितिनारसिंहात् ।
 नाशुचिर्देवर्षिपितृणां नामानि कीर्तयेदिति विष्णुभिन्नपरम् ॥ ॥ ब्राह्मे—उत्थायमातापितरौ पूर्वमेवाभिवादयेत् । आचार्यमथविप्रांश्च
 भूमावेकेनपाणिना । इदंमूर्खकर्मके । अजाकर्णेनविदुषोमूर्खाणामेकपाणिनेतिविष्णूक्तेः । श्रोत्रसमौकरौकृत्वापुनःसयुक्तेनकरद्वयेनेति
 मदनपारिजातः । अजावत्कर्णावानम्येतिवा । यत्तु—जन्मप्रभृतियत्किंचिद्रतवर्मसमाचरेत् । सर्वतन्निष्फलंतस्यएकहस्ताभिवादाना
 दितिमदनपारिजातेवचन तद्धूम्यसस्पृष्टपाणिपरम् ॥ ॥ अत्रप्रसङ्गात् अभिवाद्यनिर्णयः । जमदग्निः—देवताप्रतिमाद्विष्णु
 तिद्विष्णुत्रिदंदिनम् । नमस्कारनकुर्याच्चेदुपवासेनशुद्ध्यति । यतिग्रहणमान्यमात्रपरमितिस्मृतिरन्वाचल्याम् । यवीयसोमातुलादीन्नाभिवा
 दयेदित्याहगौतमः । ऋत्विक्श्चशुरपितृव्यमातुलानांप्रत्युत्थानमनभिवाद्याहितेइति । बृहस्पतिः—जपयज्ञगणस्थचसमित्पुष्पकुशानलान् ।
 उदपात्रार्धभैक्षान्नवहंतनाभिवादयेत् । नारदीये—तथास्नानंप्रकुर्वंतजलमध्यगततथा । विवादशीलमशुचिशयानंननाभिवादयेत् । शान्ता
 तपः—पाखंडंपतितत्रात्यमहापातकिनशठम् । सोपानत्कृतघ्नचनार्भिवादेत्कदाचन । धावतचप्रमत्तचमूत्रोच्चारकृतंतथा । उच्चारः

पुरीषोत्सर्गः । भुञ्जानमाचमानार्हं(?) नास्तिकं नाभिवादयेत् । वमंतं जृम्भमाणं च कुर्वंतं दंतधावनम् । अभ्यक्तशिरसं चैव स्नातं नैवाभिवादयेत् ।
 सुक्पाणिकमना ज्ञातमशक्तं रिपुमातुरम् । योगिनं च तपःसक्तं कनिष्ठं नाभिवादयेत् । स्मृत्यर्थसारे—अभिवाद्य द्विजश्चैतानहोरात्रेण शुद्ध्यति ।
 सर्वे वापि नमस्कार्याः सर्वावस्थासु सर्वदा । विष्णुधर्मे—समित्पुष्पकुशादीनि वहंतं नाभिवादयेत् । तद्धारी चैव नान्यान् हि निर्माल्यंतं द्रवेत्तयोः ।
 मदनरत्ने—सभायां यज्ञशालायां देवतायतनेषु च । प्रत्येकं तु नमस्कारो हंतिपुण्यं पुराकृतम् । मिताक्षरायाम्—दंतधावनगीतादिब्रह्मचारी
 विवर्जयेदिति । योगीश्वरः—वाक्पाणिपादचापल्यं वर्जयेच्चातिभोजनम् । मनुः—नेक्षेतोद्यंतमादित्यं नास्तं यंतं कदाचन । नोपसृष्टं न वारि
 स्थं न मध्यं न भसोगतम् । अत्र न जप्युदासार्थो न निषेधार्थः । व्रतशब्दैकवाक्यत्वात् । स एव—नाश्नीयाद्भार्यया सार्धं नैनामीक्षेत चाश्रमीम् ।
 क्षुवती जृम्भमाणां वानचासीनां यथासुखम् । नांजयंती स्वकेनेत्रेण चाभ्यक्तामनावृताम् । न पश्येच्च प्रसूयंती तेजस्कामो द्विजोत्तमः । योगी—ष्टी
 वनासृक्शकृन्मूत्ररेतांस्यप्सु न निक्षिपेत् । पादौ प्रतापयेन्नाग्नौ न चैनमभिलंघयेत् । जलं पिबेन्नांजलिनानशयानं प्रबोधयेत् । शयानं श्रेष्ठम् । श्रेयांसं
 न प्रबोधयेदित्युक्तेः । नाक्षैः क्रीडेन्न धर्मैर्व्याधितैर्वा न संविशेत् । विरुद्धं वर्जयेत्कर्मप्रेतधूमनदीतरम् । केशभस्म तु षांगारकपालेषु च संस्थितिम् ।
 नाचक्षीत धयंती गां न द्वारेण विशेत्कचित् । गौतमः—न वाय्वग्निविप्रादित्यापो देवान्नाश्च प्रतिपादौ प्रसारयेदिति । तत्र कचिद्वृष्टदोषः कचिददृष्टो
 बोध्यः । देवर्त्विक्स्नातकाचार्यराज्ञां छायां परस्त्रियः । नाक्रमेद्रक्तविष्मूत्रघ्नीवनोद्धर्तनानि च । गुरोर्बभ्रुणो दीक्षितस्य चेति मनौ । स्नानोदकं श्लेष्म
 वांता निच नाक्रमेत् । दूरादुच्छिष्टविष्मूत्रपादां भांसि समुत्सृजेत् । श्रुतिस्मृत्युदितं सम्यङ्नित्यमाचारमाचरेत् । विप्राहिं क्षत्रियात्मानो नावज्ञेयाः
 कथंचन । आमृत्योः श्रियमाकांक्षन्न कंचित्कर्मणि स्पृशेत् । गोब्राह्मणानलान्नानि नोच्छिष्टो न पदास्पृशेत् । न निर्दिताडने कुर्यात्पुत्रं शिष्यं च ताडयेत् ।

कर्मणामनसावाचायनाद्धर्ममन्त्रेत् । अन्वयलो कविद्विष्टममन्त्रेत् । मानृपिनतिविभात्तामिमन्त्रिमानुले । वृद्धनालानुराचार्यै
 दसश्रितवांभवै । ऋलिपुरोहितापत्यभार्यादागमुनादिभिः । निवादनायित्वानुगच्छो कान्तयेदृही । पराजयापरोपानमृद्वानानिर्गयेन ।
 पराण्यदत्तानीति—दाक्षायणीत्रिमूर्तीषुमान्मरुमडलु । कुर्यान्प्रदक्षिणदेशगृहंविप्रानस्पृशेत् । दाक्षायणहोम तन्मयेकुडले । वैष्णवी
 धारयेद्याष्टिसोदकचक्रमडलुम् । यजोपवीतेदडनशुभेरोस्मेनकुडले इतिमनुः । योगीश्वरः—शुद्धिर्मार्जनागृहं कान्तयेत्कर्मणाचया ।
 सेकादुल्लेखनाल्लेपादृहंमार्जनलेपनात् । गृहस्यपृथग्गृहोमार्जनलेपयो प्रत्यहपास्ययेदतिविज्ञानेश्वरः । चतुश्चक्रये—पापकृमयमात्रायाश्चि
 स्पदनेकर्णध्वननेसुचक्षाअहमक्षीभ्याभूयामसुवर्चागुणेनमुशुन्कर्णागामिदक्ष कतुडतिजपेदगमनीयांगन्ताज्याज्ययाजयित्वाजभो यशुस्त्वाज
 प्रतिग्राह्यप्रतिगृह्यचैत्यग्रपवोपहृत्य—पुनर्मामिन्द्रियपुनरायुपुनर्भग । पुनर्देविणमैतुमापुनर्नामिणमैतुमास्नाह । इमेविणयामोअग्रयोयथा
 स्थानमिहकल्पताम् । वैश्वानरोवावृधानोतयन्तुमेमनोद्वयतरमृतस्यकेतुः स्वाहेतिजपेत् ॥ इतिश्रीमन्नागयणभट्टात्मजश्रीमद्रामकृष्णभट्टमनु
 दिनकरभट्टानुजलक्ष्मणभट्टकृतेआचाररत्नेपातःकृत्यपरिभाषाशेषः ॥ ॥

अथप्रातःस्मरणादि । विष्णुपुराणे—प्रातः स्मरामिभवभीतिमहान्निर्गालैनागयणगरुडवाहनमञ्जनाभम् । ग्राह्याभिभूतवस्वारण
 मुक्तिहेतुचक्रायुधतरुणवारिजपत्रनेत्रम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिमनसावचमाचमूर्धापादागविंदयुगुलपरमस्यपुमः । नारायणस्यनरकार्णवतारण
 स्यपारायणप्रवणविप्रपरायणस्य ॥ २ ॥ प्रातर्भजामिभजतामभयकरतप्रास्मर्त्यजन्मकृतपापभयापहृत्यै । योग्राहवत्पतिताग्निगजेद्रथोरशोकप्र
 णाशमकरोद्धृतशखचक्रः ॥ ३ ॥ पंचायतनसारे—प्रातःस्मरामिगणनाथमनाथवधुर्मंदूरपूरपरिशोभितगडयुग्मम् । उद्धडविघ्नपरिखड

नचंडदंडमाखंडलादिसुरनायकवृंदवंधम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिचतुराननवंधमानमिच्छानुकूलमखिलंचवरंदधानम् । तंतुंदिलंद्विरसनाधिपय
ज्ञसूत्रपुत्रंविलासचतुरंशिवयोःशिवाय ॥ २ ॥ प्रातर्भजाम्यभयदंखलुभक्तशोकदावानलंगणविभुंवरकुंजरास्यम् । अज्ञानकाननविनाशनहव्य
वाहमुत्साहवर्धनमहंसुतमीश्वरस्य ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदंपुण्यंसदासाम्राज्यदायकम् । प्रातरुत्थायसततंयःपठेत्प्रयतःपुमान् ॥ ४ ॥ प्रातः
स्मरामिखलुतत्सवितुर्वरेण्यंरूपंहिमंडलमृचोथतनुर्यजूषि । सामानियस्यकिरणाःप्रभवादिहेतुं ब्रह्माहरात्मकमलक्ष्यमचित्यरूपम् ॥ १ ॥ प्रात
र्नमामितरणितनुवाङ्मनोभिर्ब्रह्मैन्द्रपूर्वकसुरैःस्तुतमर्चितंच । वृष्टिप्रमोचनविनिग्रहहेतुभूतंत्रैलोक्यपालनपरंत्रिगुणात्मकंच ॥ २ ॥ प्रातर्भजा
मिसवितारमनंतशक्तिपापौघशत्रुभयरोगहरंपरंच । तंसर्वलोककलनात्मककालमूर्तिगोकंठबधनविमोचनमादिदेवम् ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदं
भानोःप्रातःप्रातःपठेत्तुयः । सर्वव्याधिविनिर्मुक्तःपरमंसुखमाप्नुयात् ॥ ४ ॥ प्रातःस्मरामिशरदिदुकरोज्ज्वलाभांसद्रत्नवन्मकरकुंडलहारभूषाम् ।
दिव्यायुधोजितसुनीलसहस्रहस्तारक्तोत्पलाभचरणांभवतीपरेशाम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिमहिषासुरचंडमुंडशुंभासुरप्रमुखदैत्यविनाशदक्षाम् ।
ब्रह्मैन्द्ररुद्रमुनिमोहनशीललीलांचंडींसमस्तसुरमूर्तिमनेकरूपाम् ॥ २ ॥ प्रातर्भजामिभजतामंभिलाषदात्रीधात्रीसमस्तजगतांदुरितापहंत्रीम् ।
संसारबंधनविमोचनहेतुभूतांमायांपरामधिगतांपरमस्यविष्णोः ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदंदेव्याश्चंडिकायाःपठेत्तुयः । सर्वान्कामानवाप्नोतिविष्णु
लोकेमहीयते ॥ ४ ॥ प्रातःस्मरामिभवभीतिहरंसुरेशंगंगाधरंवृषभवाहनमंविकेशम् । खट्वांगशूलवरदाभयहस्तमीशंसंसाररोगहरमौपधमद्विती-
यम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिगिरिशंगिरिजार्धदेहंसर्गस्थितिप्रलयकारणमादिदेवम् । विश्वेश्वरंविजितविश्वमनोभिरामंसंसाररोगहरं ॥ २ ॥ प्रात
र्भजामिशिवमेकमनंतमाद्यंवेदांतवेद्यमनघंपुरुषंपुराणम् । नामादिभेदरहितंपङ्भावशून्यंसंसारं ॥ ३ ॥ प्रातःसमुत्थायशिवंविचित्यश्लोकत्र

ययःपठतीहभक्त्या । सदुःखजातंविविधप्रभूतंहित्वापदंयातितदेवशंभोः ॥ ४ ॥ पराशरमाध्वयाम्—ब्रह्मागुरारिनिपुरांतकारीभानुः
 शशीभूमिसुतोबुधश्च । गुरुश्चशुक्रःरोहभानुजेनकुर्वतुसर्वेममसुप्रभातम् ॥ १ ॥ भृगुर्नसिष्ठःऋतुरगिराश्चमनुःपुलस्त्यःपुलहःमगौतमः ।
 रैभ्योमरीचिश्चयवनश्चदक्षःकुर्वतुसर्वेममसुप्रभातम् ॥ २ ॥ सनत्कुमारःसनकःसनंदनःसनातनोऽप्यायुरिपिगलौच । सप्तस्वराःसप्तरसातलानि
 कुर्वतुसर्वेममसुप्रभातम् ॥ ३ ॥ सप्तार्णवाःसप्तकुलाचलाश्चसप्तर्षयोद्वीपवराश्चसप्त । भूरादिकृत्वाभुवनानिसप्तकुर्वतुसर्वेममसुप्रभातम् ॥ ४ ॥
 पृथ्वीसगंधासरसास्तथापःस्पर्शीचवायुर्ज्वलितचतेजः । नभःसशब्दमहतासहैवकुर्वतुसर्वेममसुप्रभातम् ॥ ५ ॥ श्रीःकामवेनुःसचवक्रतुडश्चि
 तामणिःश्रीतुलसीचगगा । अरुधतीकौस्तुभकल्पवृक्षाःकुर्वतुसर्वेममसुप्रभातम् ॥ ६ ॥ इत्यप्रभातेपरमपवित्रपठेत्स्मरेद्वाशृणुयाच्चभक्त्या ।
 दुःस्वप्ननाशस्त्विहसुप्रभातंभवेच्चनित्यभगवत्प्रसादात् ॥ ७ ॥ पुण्यश्लोकोनलोराजापुण्यश्लोकोयुधिष्ठिरः । पुण्यश्लोकाचवैदेहीपुण्यश्लोकोजना
 र्दनः ॥ १ ॥ कर्कोटकस्थनागस्थदमयत्यानलस्थच । ऋतुपर्णस्यराजर्षेःकीर्तनकलिनागनम् ॥ २ ॥ अश्वत्थामवलिव्यासोहनूमांश्चवि
 भीषणः । कृपःपरशुरामश्चसप्तैतेचिरजीविनः ॥ ३ ॥ सप्तैतान्सस्मरेन्नित्यमार्कडेयमथाष्टम् । जीवेद्वर्षशतसाग्रमपमृत्युविवर्जितम् ॥ ४ ॥
 अहल्याद्रौपदीकुंतीतारामदोदरीतथा । पचैताःसस्मरेन्नित्यमानवोनैववध्यते ॥ ५ ॥ इत्यादिपठेत् ॥ प्रयोगपारिजातेस्कांदे—समुद्र
 वसनेदेविपर्वतस्तनमडिते । विष्णुपत्निनमस्तेस्तुपादस्पर्शक्षमस्वमे ॥ कात्यायनः—श्रोत्रियसुभगंगांचअग्निमग्निचिततथा । रोचनांचदनग
 धमृदंगदर्पणमणिम् । गुरुमग्निर्विपश्यन्नमस्येत्प्रातरेवहि । आचारादर्शविशेषःभारते—अवलोक्योनचादर्शमिलिनोबुद्धिमत्तरैः ॥

॥ कात्यायनः—पापिष्ठदुर्भगंमधनग्रमुत्कृत्तनासिकम् । प्रातरुत्थाययःपश्येत्तत्कलेरुपलक्षणम् । नैग्रंवालभिन्नम् । दुष्टत्वात् । इतिश्रीलक्ष्मणभट्टकृतेआचाररत्नेप्रातःस्मरणम् ॥

अथबहिर्विहारः ॥ प्रयोगपारिजातेशौनकः—ग्रामाद्वहिःसमागत्यमलमूत्रेसमुत्सृजेत् । पराशरः—ग्रामाद्धनुःशतंगच्छेन्नगराच्चतुर्गुणम् । धनुर्द्विपदमितिकेचित् । चतुररत्नीतिस्मृत्यर्थसारे । माधवीयेविष्णुपुराणे—नैर्ऋत्यामिषुविक्षेपमतीत्याभ्यधिकंभुवः । दूरादावसथान्मूत्रंपुरीषंचसमाचरेत् । मनुरपि—दूरादावसथान्मूत्रंदूरात्पादावनेजनम् । उच्छिष्टान्ननिपेकंचदूरादेवसमुच्चरेत् । दिनपरमिदम् । रात्रौमूत्रपुरीषेतुर्गुहाभ्याशेसमाचरेदितिसंग्रहादितिचंद्रोदयः । देवलः—विष्णुमूत्राद्याचरेन्नित्यंसंध्यासुपरिवर्जयेत् । एतन्निरुद्धेतरपरम् । नवेगंधारयेन्नोपरुद्धःक्रियांकुर्यादितिगौतमोक्तेः । विष्णुः—ब्राह्मेमुहूर्तेमूत्रपुरीषोत्सर्गकुर्यादिति । स्वापादौनिमित्तेआचम्यमूत्रपुरीषेकुर्यादित्युक्तंचंद्रिकायाम् । प्रयोगपारिजातेदक्षः—उभेमूत्रपुरीषेतुपूर्वमादायमृत्तिकाम् । आददानश्चवैपश्चात्सचैलोजलमाविशेत् । नचप्रह्वोनचोत्तिष्ठन्नाशुचिर्नलपन्दिजः । क्रमादश्न्यादिवाय्वंतदिद्युखोनाहरेन्मृदम् । हलायुधे—अष्टांगुलंखनित्वाचद्वादशांगुलमेववा । तदधोमृत्तिकग्राह्यासर्वत्रैवविचक्षणैः । चाच्चतुरंगुलम् । यत्तु—विनालोहविनाकाष्ठंमृत्तिकायेनचोद्धृता । विष्टानुलेपनंतस्यपुनःस्नानेनशुद्ध्यतीत्याचारचंद्रोदयेवचनंतन्निर्मूलम् । सायणीयेमरीचिः—विप्रेशुक्लातुमृच्छौचेरक्ताक्षत्रेविधीयते । हारिद्रवर्णावैश्येतुशूद्रेकृष्णेतिनिर्दिशेत् । कौमुद्यांकश्यपः—कृष्णास्त्रीशूद्रयोस्तथेत्याह । मनुः—यस्मिन्देशेतुयत्तोयंयाचयत्रैवमृत्तिका । सैवतत्रप्रशस्तास्या

१ चाधनग्रइतिपाठ । २ तत्प्रायश्चित्तमाह—कर्कोटकस्यनागस्येतिश्लोकपठेदितिस्मार्तकुतूहले । ३ छदोविरहितोनम्रइतिवेदविरहितोब्राह्मणइत्यर्थइतितत्रैव । ४ गृहेशौचस्थलाभावे—मूत्रोच्चारविसर्गवागृहेकुर्याच्छुचिस्थलेइतिसरणात् । ज्योतिषप्रयेपिगृहेमूत्रपुरीषस्थाननियमादितिशेषकृतआहिके ।

तयाशौचंविधीयते । एतेनयथोक्तमृदलाभेकिचिद्गुणहीनामृदेवग्राह्यानुतद्वर्णद्वयान्तरं प्रतिनिधेयम् । युक्तचैतत् । गुणीभूतशुक्लत्वानुरोधेन
 प्रधानीभूतमृत्त्वत्वागेमानाभावात् । आश्वलायनः—अतर्जलेदेवगृहेवल्मीकेमूषरुस्थले । अन्यगौचावगेपाशनग्राह्या पचमृत्तिकाः । अ
 न्यशौचेत्यत्रकर्मधारयोनतुपष्ठीतत्पुरुषः । तत्पुरुषापेक्षयाकर्मधारयस्यलघुत्वात् । तेनैकस्यैवगौचांतरगेपाअपिनिषिद्धाः । सग्वच—मार्गं
 व्याश्मशानस्यांपांशुलांमलिनांयजेत् । कीटांगारास्थिसहितांनाहरेच्छर्करान्विताम् । वापीरूपतडागेपुनाहरेद्राव्यमृत्तिकाम् । अतर्जलगताग्राह्या
 दूरतोमणिवंधनात् । जलांतःस्थितमृत्त्रिपेधउद्धृतोदकशौचविषयः । जलातःशौचेतुयम्—वापीरूपतडागेपुनाहरेद्राव्यतोमृदम् । इदचारण्य
 विषयम् । स्मृत्यर्थसारे—आरण्यकेपुत्वेवस्याद्राम्येष्वाहरणविदुरित्युक्तेः । स्मृतिचिंतामणावप्येवम् । आचारादर्शंहारीनः—मृ
 द्वात्रीकठेसमासज्यदक्षिणपार्श्वेकमडलुमाधायेति । चंद्रिकायांविष्णुः—ब्रह्मसूत्रग्रीवायामासज्योचरेदिति । तत्रैवापस्तंबः—कृत्वामू
 र्ध्वपवीतकमितिमाधवीयेऽगिराः । कृत्वायज्ञोपवीतंतुष्टतःकठलवितम् । विष्णुमूत्रतुष्टीकुर्याद्वैकणेशसमाहितम् । शृष्टेनिधानचानेकव
 क्षस्य । एकवक्षस्यसांख्यायनेनयद्येकवक्षोयज्ञोपवीतकर्णेकृत्वेत्युक्तेरितिपृथ्वीचंद्रचंद्रिकादयः । कर्णश्चदक्षिणः । पवित्रदक्षिणेकर्णे
 कृत्वाविष्णुमूत्रमुत्सृजेदितिलिङ्गात् पवित्रस्यदक्षिणकर्णस्थत्वोक्तेरुपवीतमपितत्रैवेतिमाधवीये । द्विवचत्वे—नियम्यप्रयतोवाचनिवीतागो
 वगुठितइतिमनूक्तेर्निवीतमित्याचारादर्शः । मदनरत्नेप्येवम् । स्मृतिरत्नावल्यांतु—दिवासाध्यामुकर्णस्थब्रह्मसूत्रउदगुखइति
 ब्रह्मचारिप्रकरणेयाज्ञवल्क्योक्तेर्ब्रह्मचारिणःकर्णेनिधान गृहिणस्तुष्टलवितमित्युक्तम् । वस्तुतस्तुनिवीतपृष्ठलवितयोर्विवन्वादिपरत्वात्
 यद्येकवक्षस्यस्यब्रह्मचारिपरत्वासभवात् पृथ्वीचंद्रोक्तिरेवन्वाय्या । ब्रह्मचारिप्रकरणेयाज्ञवल्क्योक्तिस्तुप्रथमंब्रह्मचारिवर्माभिवानात्
 प्रत्युतसाधिका । गौतमीयेइतरेपांचैतदविरोधीतिगृहस्थादौब्रह्मचारिवर्मातिदेशावकत्वादित्युक्तम् । अतएवस्मृत्यर्थसारे—उपवीतनि

वीतं पृष्ठतः कंठलं चितं कृत्वा एकवस्त्रं दक्षिणकर्णे निधायेति । ज्योतिर्निबन्धे—दक्षे कर्णे च मूत्रे तु पुरीषे वामकर्णके । धारयेद्ब्रह्मसूत्रं तु मैथुने ह्युपवीतवानित्युक्तम् । स्मृतिसारे कृष्णभट्टीये चैवम् । अत्र मूलं मृग्यमित्यपिकेचित् । तत्र देशाचारतो व्यवस्था । शूद्रस्य न कर्णे निधानं उपवीताभावात् । न चोपवीतं वस्त्रं विन्यासादिति बौधायनादिभिरुपवीतकार्यत्वेनोक्तस्य वस्त्रोत्तरीयादेः कर्णे निधानं तत् कर्णे निधानसंस्कारो न निवीतादिव दंगम् । मानाभावात् । विशिखो व्युपवीतश्चेत्यादेः श्रौतस्मार्तकर्मपरत्वात् । न चैतत्स्मार्तं रागतः प्राप्तेः । भोजनादौ तु प्रायश्चित्ताग्नानात्तन्नि यमः । न च—पिबतो मेहतश्चैव भुंजतोऽनुपवीतिनः । प्राणायामत्रयं षट्कं नक्तं च त्रितयं क्रमादिति वाक्यान्मेहनांगत्वं । तस्य द्विजपरत्वात् । तदा हवृद्धपराशरः—यज्ञोपवीतेन विना भोजनं कुरुते द्विजः । अथ मूत्रपुरीषे वारेतः सेचनमेव वा । त्रिरात्रोपोषितो विप्रः पादकृच्छ्रं तु भूमिपः । अहोरात्रोपितो वैश्यः शुद्धिरेषा पुरातनी । अतः शूद्रस्योत्तरीयवाससोनकर्णे निधानमिति शूद्राचारशिरोमणिः । तन्न । संस्कारत्वे मानाभावात् भोजनादावपि प्रायश्चित्तस्य द्विजपरत्वापत्तेश्च । नैमित्तिकं हीदं कर्णे निधानम् । केचित्तु ब्रह्मगुलादिनिर्मितोत्तरीयस्य कर्णे निधानं स्थूलवस्त्रादेरसंभवादित्याहुः । वस्तुतस्तु कर्मकाले एवोपवीतोत्तरीयादिधारणनियमात्सदोपवीताभावान्न कर्णे निधानमिति ॥ ॥ यमः—राजमार्गश्मशानानिक्षेत्राणि च खलानि च । उपरुद्धो न सेवेत छायां दृश्यं च तुष्पथम् । उदकं चोदकांतं च पंथानं च विवर्जयेत् । राजमार्गं च तुष्पथयो रुक्तिर्दोषाधिक्यार्था पथः पृथगुक्तेरित्येके । दंडधारणरूपदृष्टप्रयोजनिकेत्याचारादर्शः । समीपलक्षणार्थेति हलायुधः । स्वच्छायायां त्वेव मेहेदित्युक्तेः पुरुषांतरच्छायापि निषिद्धेत्याचारादर्शः । शौनकः—अग्नौ च गच्छंस्तिष्ठन्वैरथ्यां तीर्थैश्मशानके । अंगारे गोमयेन दद्यां यज्ञभूमिषु सर्वदा । फाले जले चितायां च वल्मीके गिरिमस्तके । देवा लयेन दीतीरे दर्भेषु कुशस्थले । सेव्यच्छायेषु वृक्षेषु मार्गगोष्ठांबुभस्मसु । स्थानेष्वेतेषु सर्वेषु कुर्यान्मूत्रादिकं च न । वायुवार्यकं गोसोमतुलसीस्त्रीद्विजन्मनः । पश्यन्नभिमुखो मूत्रपुरीषादीन्न कारयेत् । न फालकृष्टेन जलेन न दद्यां च पर्वते इति मनुना पर्वतमात्रनिषेधात् । गिरि

मस्तकग्रहणंदोषाधिक्यार्थम् । अतःपर्वतवासिनांपर्वतापगिह्मेपिमस्तकपगिह्येतिचंद्रिहा । कात्यायनः—मूत्रपुरीषेष्ठीवनयातपेनकुर्यादिति । याज्ञवल्क्यः—नप्रत्यश्वर्कगोसोममंध्यांबुध्नीद्विजन्मनः । विष्णुः—गोमयांगारवर्मीकफालकृष्टेऽवरेतगै । समद्वेगाद्व्योप्रा-
नेनमेहेतकदाचन । अवरेऽतरिक्षे । विष्णुः—नोजरेदाकागेडति । आकाशेऽगवृते । यदाकाशःस्मृतोभीमस्तम्मात्रामवृतेनचिन् । कुर्यान्मू-
त्रपुरीषवानभुंजीतपिबेन्नवेतिवायुपुराणात् । अतोदालिकादौननिषेधइत्याचारदृष्टः । तन्न । अंतरिक्षनिषेधेनैतन्निषेधान् । चंद्रो-
दयेवृद्धमनुः—दशहस्तपरित्यज्यमूत्रकुर्याजलागयात् । अतहस्तपुरीषेतुतीर्थेनचनुर्गुणम् । मनुः—दगादावमयान्मूत्रदूरात्पादावने-
जनम् । उच्छिष्टान्ननिषेकचदूरादेवसमाचरेत् । मदनपारिजानेवृद्धविष्णुः—अतर्थायतृणैर्मृगिगिरिप्रागृत्यवामसा । वाचनियम्ययने-
नष्ठीवनोच्छ्वासवर्जितः । तृणैरयजियै । अयजिथैरनाद्रेमन्त्रागकाष्ठतृणैर्महीमितिग्रमोक्तेः ॥ ॥ यजियकाष्ठान्युक्तानित्राग्ने—
शमीपलाशान्यग्रोधप्लक्षवैककतोद्ववाः । अश्वत्योदुवरौविल्वशदनसरलस्तया । मालश्वदेवदारुश्वगदिरश्चेतियजिया । काष्ठायतर्धानंकुर्या-
न्नवेतिस्मृत्यर्थसारे । प्रयोगपारिजानेसंग्रहे—नसोपानत्प्रादुकीवालव्रीयानांतक्षिणः । हारीतः—ब्राणास्यममावेष्टयेदिति ।
याज्ञवल्क्यः—दिवासंध्यासुकर्णस्थत्रयसूत्रउदशुख । कुर्यान्मूत्रपुरीषेचरात्रौचेदक्षिणामुग्यः । केचित्तुदिवापदेनैवसंन्याप्राप्तौपुनरुक्तिरह-
निमनूक्तसुखमुखत्ववाधार्थेत्याहुः । तन्न । संध्यायादिवारात्रिभेदेनपुनरुक्तेरुपपत्तेः । अतएवाग्रडमडलावच्छिन्नःकालोदिवसः । स्वडमं-
डलावच्छिन्नःकालःसंध्या । तद्विन्नारात्रिरितिशास्त्रेषुचव्यवहारः । अतारात्रौदक्षिणामुखोऽन्यथोदशुखइतिवाच्येपुनःसंध्याग्रहोऽव्यभिचारा-

१ ससत्त्वप्राणिप्रचुरम् । २ सातकधर्मप्रकरणेनापस्तम्ब —नोपानत्कमूत्रपुरीषेकुर्यादिति । उरुनन्नातकधर्मप्रकरणात्सातकमप्ययम् । उपानहनिषेधस्तुनान्येवया-
त्राद्युपयुक्तोपानहपरोद्व्यर्थः । सोपानत्कप्रकृतातमूत्रोच्चारविमर्जनमितिस्मृत्यतरात् ।

र्थइतितुवयम् । यत्तु—प्रत्यङ्मुखस्तुपूर्वाह्नेपराह्नेप्राङ्मुखस्तथा । उदङ्मुखस्तुमध्याह्नेनिशायांदक्षिणामुखइतियमोक्तिः सासूर्यसांमुख्यनिषेधपरा । सदैवोदङ्मुखःप्रातःसायाह्नेदक्षिणामुखइतिदेवलोक्तेरितिपृथ्वीचंद्रपारिजातादयः । प्रातःपदंदिनपरम् । सायाह्नपदंरात्रिपरम् । योगीश्वरोक्त्यनुसाराद्विकल्पइतिचंद्रिकामदनपारिजातकृत्यरत्नेषु । युक्तस्तूपसंहारः सामान्यविशेषयोर्विकल्पायोगात् । तस्याष्टदोषग्रस्तत्वाच्च । केचित्तुतुल्यार्थत्वेपिमनुविपरीतायास्मृतिःसानशस्यतइति बृहस्पतिस्मृतेरन्यस्मृतीनांदुर्बलत्वेनाप्रामाण्यनतुविकल्पइत्याहुः । तन्न । प्रत्यक्षश्रुतिविरोधेपिस्मृतीनामप्रामाण्यंनास्तीत्युक्तमाचार्यैर्विरोधाधिकरणे । किंत्वनुष्ठानलक्षणंतत् । स्मृतिविरोधेप्यप्रामाण्यंस्मृतीनांदूरापास्तम् । बृहस्पतिस्मृतिस्तुप्राशस्त्यार्थाकृतयुगपरा । कृतेतुमानवाधर्मास्तेतायांगौतमाःस्मृताः । द्वापरेशंखलिखितौकलौपाराशरस्मृतिरितिमाधवीयेबृहस्पतिस्मृतेः । यत्तुमनुः—छायायामंधकारेवारात्रावहनिवाद्विजः । यथासुखमुखःकुर्यात्प्राणबाधाभयेषुच । तन्नीहारादिजातदिङ्मोहविषयमितिमाधवः । शिवधर्मोत्तरे—नविष्मूत्रमवेक्षेतछायांनैवात्मनोऽपिच । दर्शनेयमः—दृष्ट्वासूर्यनिरीक्षेतगामग्निब्राह्मणंतथा । कृत्यरत्नेजाबालिः—स्नानंकृत्वार्द्रवासास्तुविष्मूत्रंकुस्तेयदि । प्राणायामत्रयंकृत्वापुनःस्नानेनशुद्ध्यति । कौर्मे—तैलाभ्यक्तोऽथवाकुर्याद्यदिमूत्रपुरीषके । अहोरात्रेणशुद्ध्येतश्मश्रुकर्मणिमैथुने ॥ ॥ अभ्यंगउक्तःप्रायश्चित्तशूलपाणावायुर्वेदे—मूर्ध्निदत्तंयदातैलंभवेत्सर्वांगसंगतम् । स्रोतांसितर्पयेद्वाहूअभ्यंगःसउदाहृतः । तैलमल्पंयदांगेषुनचस्याद्वाहुतर्पणम् । सामार्ष्टिःपृथगभ्यंगोमस्तकादौप्रकीर्तितः । माधव्यांशातातपः—अनुदकमूत्रपुरीषकरणे सचैलंस्नानंव्याहृतिहोमंचकुर्यादिति । एतच्छौचंविनाचिरकालंस्थिताविति मदनपारिजातः । विलंवाभावेस्नानमात्रम् । विनाद्भिरप्सुवाप्यंतःशरीरंयोनिषेवते । सचैलोवाद्विराष्टुल्यगामालभ्यविशुद्ध्यतीतिमनूक्तेः । अत्यंतार्तस्येदमितिशूलपाणिः । मिताक्षरायांमरीचिः—ब्रह्मसूत्रंविनाभुंक्तेविष्मूत्रंकुस्तेतथा । गायत्र्यष्टसहस्रेणप्राणायामेनशुद्ध्य

ति । स्मृत्यर्थसारे—विनायज्ञोपवीतेन विष्णून्नेपद्ग्राणायामाः । मत्याभक्षपानविष्णून्नेत्वष्टशतजपइति । प्रयोगपारिजाते भरद्वाजः—
मलमूत्रेत्यजेद्विप्रो विस्मृत्यैवोपवीतधृक् । उपवीतंतदुत्सृज्य दध्यादन्यन्नवतदा । निवीतादिविस्मृत्येत्यर्थः । स्मृत्यर्थसारे—चांडालादिस्पृष्टश्चे-
त्पुरीपादिकरोतितदत्रिरात्रमुपवासइति । माधवीयेसंचर्तः—कृतमूत्रपुरीपोवाभुक्तोच्छिष्टोपिवाद्विजः । श्वादेःस्पर्शजपेदेव्याः सहस्रस्नानपू-
र्वकम् । प्रयोगपारिजाते कौर्मे—देवोद्यानेतुयः कुर्यान्मूत्रोच्चारंसकृद्विजः । छिद्याच्छिष्टं तु शुद्ध्यर्थं चरेच्चांडायणव्रतम् । देवायतनेन्येतत् ।
विष्णुपुराणे—तिष्ठेन्नातिचिरतत्रेति । तत्र मूत्रपुरीपोत्सर्गस्थले । हारीतः—लोष्ठेन प्रमृजीतशुष्ककाष्ठेनवेति । लोष्ठकाष्ठाभावे गौतमो-
क्तिविरोधादित्याचारादर्शः । भरद्वाजः—अपकृष्य च विष्णून्मूत्रकाष्ठलोष्ठतृणादिना । यत्तु गौतमः—न पर्णलोष्ठाश्मभिर्मूत्रपुरीपे अपकर्ष-
येदिति । तदशीर्णविषयं यज्ञियपर्णविषयं वा । मार्जनं वामहस्तेन वीरणाद्यैरयज्ञियैरिति स्मृत्यतरात् । गौतमोक्तिरुक्तकाष्ठादिसंभवइति चंद्रि-
का । अत्रिः—शुद्ध्यर्थं च त्रिभिः काष्ठैस्तृणैर्वापि निघर्षयेत् । आश्वलायनः—विष्णून्नेत्सर्जनं कुर्यान्मृतशिश्रुदश्चुखः । स्कांदे—वा-
मेन पाणिना शिश्रुधृत्वोत्तिष्ठेत्सदा द्विजः । देवलः—आशौचान्नोत्सृजेच्छिश्रं प्रस्त्रावोच्चारयोस्तथा । नैतेनालस्यनियमा उदश्चुखादयः । तं
प्रकृत्य—नतस्याचमनकल्पो विद्यते नतस्योदश्चुखो दिवारात्रौ दक्षिणामुखइत्यादयो नियमा इति गौतमोक्तेः ॥ इति श्रीमन्नारायणभट्टात्मजश्री०

अथ शौचम् ॥ दक्षः—शौचेयत्तः सदा कार्यः शौचमूलो द्विजः स्मृतः । शौचाचारविहीनस्य समस्तानि फलाः क्रियाः । ब्रह्मांडपुराणे
सुनिर्णिक्ते मृदं दद्यान्मृदं ते त्वप एव च । सुनिर्णिक्ते क्षालिते पाणिपादादावितिकल्पतरुः । काष्ठादिप्रोच्छिष्ट इत्यन्ये । गौतमः—गंधलेपाद्यपग-
मे शौचममेध्यस्य तदद्विः पूर्वमृदा चेति । अपगमइति निमित्तसप्तमी । स्मृत्यर्थसारे—त्रिपर्वपूरमात्रावा मृत्तिकाक्षप्रमाणिका । अक्षोऽशीति

गुंजः । परिमाणमिदं न गुदे । अर्धप्रसृतिमात्रमिति दक्षेण गुदे प्रमाणांतरोक्तेरित्याचारादर्शः । मृद्वहणं ग्रावासक्तमृद्धात्रीतः । तदसंभवेन्यतो वेति । शौचं दिवोदद्भुखोरात्रौ दक्षिणामुखः कुर्यादित्युक्तम् । चंद्रिकायां शौचः—लिंगशौचं पुराकार्यगुदशौचं ततः परम् । एकातुमृत्तिका लिंगे तिस्रः सव्यकरे मृदः । करद्वये मृद्वयस्यान्मृत्प्रमाणमथोच्यते । आर्द्रमलकमात्राचलिंगशौचे तु मृत्तिका । मूत्राच्च द्विगुणं शुक्रे मिथुने त्रिगुणं भवेत् । शुक्रे मिथुनं विना शुक्रोत्सर्गे । पुरीषे तु—पंचापाने मृदः क्षेप्याः करे वामे दश स्मृताः । हस्तयोः सप्तदातव्याः पुरीषे मृत्प्रमाणकम् । अर्धप्रसृतिमात्रं स्यात्तदर्थं तु ततः परम् । एकैकपादयोर्दद्याद्द्वस्तयोर्लिंगशौचवत् । एकैकमिति मूत्रपरमिति कृष्णभट्टीये । उभयपरमितियुक्तम् । दक्षः—अर्धप्रसृतिमात्रा तु प्रथमामृत्तिका स्मृता । द्वितीया च तृतीया च तदर्धार्धाः प्रकीर्तिताः । लिंगेऽप्येवं समाख्याता त्रिपर्वी पूर्यते यया । चंद्रिकायां त्वंगिराः—प्रथमप्रसृतिर्ज्ञेया द्वितीया तु तदर्धिका । तृतीया मृत्तिका ज्ञेया त्रिभागकरपूरिणीति । एकालिंग इति मूत्रशौचे । पंचापाने इति विद्शौचे । पंचापाने दशैकस्मिन्नुभयोः सप्तमृत्तिका इति याज्ञवल्क्योक्तेः । यत्तु विवस्वान्—तिस्रो मृदोर्लिंगशौचे ग्राह्याः सांतरमृत्तिकाः । वामे पाणौ मृदः पंच तिस्रः पाण्योर्द्वयोरपीति । सांतराः किंचिन्न्यूना इत्यर्थः । यच्च यमः—द्वे लिंगे मृत्तिके देये इति । यदपि शंखः—मेहने मृत्तिकाः सप्त लिंगे द्वे परिकीर्तिता इति । तले पभूयस्त्वे विष्णुमूत्रोत्सर्गं शुद्ध्यर्थम् । मृद्वार्यादेयमर्थवदिति मनूक्तेः । गुदे पंचेति प्रयोगपारिजातपृथ्वीचंद्रादयः । चंद्रिकाचारादर्शौ तु—एकालिंगे गुदे तिस्रस्तथैकत्र करे दर्शेति मनूक्तेर्गुदे तिस्रः । गुदे पंच सख्यातु—अर्धप्रसृतिमात्रा तु प्रथमामृत्तिका भवेत् । पूर्वपूर्वार्धमात्रास्तु चतस्रो न्याः प्रकीर्तिता इति वृद्धवसिष्ठेनाल्पपरिमाणोक्तेरविरुद्धा । यत्तु शातातपः—आर्द्रमलकमात्रास्तु

ग्रासाइंदुव्रतेस्मृताः । तथैवाहुतयः सर्वाः शौचार्थेयाश्चमृत्तिकाइति तद्वस्तुगौचपरम् । गुदलिंगयोर्भृत्परिमाणांतरोक्तेरित्युच्यते । यमः—
 उभयोः सप्तदातव्याः पुनरेकागुदेतथेति पुनर्दानमर्घ्यपक्षेपुजेयमिति चंद्रिका । हारीतः—दशम्येपदृष्टेमसोभान्यांतिमृभिः पादौक्षाल
 येदिति । पृष्ठेसव्यहस्तस्य । तिमृभिरितिलेपभूयस्त्वडत्याचारादर्जः । एकवृत्तित्वयोस्तुल्यवद्विकल्पइत्यन्ये । मिनाश्रयायांगौचनकः—
 एतच्छौचंगृहस्थानां द्विगुणव्रत्तचारिणाम् । त्रिगुणस्याद्वनस्थानां यतीनां स्यात्तुर्गुणम् । दिनायद्विहितगौचतदर्थनिगितीति तम् । तदर्थमातुरे
 प्रोक्तमातुरस्यार्धमध्वनि । द्वैगुण्यादिसख्यामात्रे तदुत्तरस्मृतिष्वभिधानादिति टोडरानंदः । नैद्युक्तम् । सख्यार्धमं भवात् । अत्रमव्यामृद
 र्धपरिमाणाग्राह्येति स्मृतिकौमुदीशृद्राचारगिरोमणिश्च । आतुरेऽर्धमशक्तपरम् । शक्तस्य पूर्णमेव । दिवागौचमनिर्यर्धपयिपादो वि
 धीयते । आर्तः कुर्याद्यथाशक्तिस्वस्थः कुर्याद्यद्योदितमित्यादिपुराणादिति चंद्रिका । योगीश्वरः—श्रीशृद्रादेरशक्तानां बालानां चोपनीतिनाम् ।
 गंधलेपक्षयकरं शौचं कुर्यान्न सख्यया । वातादिनाशुष्केलेपे गंधनिवृत्तावपिलेपक्षयार्थलेपग्रहः । तन्निवृत्तावपि गंधानुवृत्तौ तद्वारणाय गंधपदम् ।
 बालस्य पचमवर्षप्रभृतिमृदाद्यावश्यकम् ।—बालस्य पचमाद्वर्षाद्रक्षार्थगौचमाचरेदिति स्मृतेः । आदित्यपुराणे—श्रीशृद्रयोरर्धमानप्रोक्त
 शौचमनीपिभिः । एतच्छौचद्विजातीनामर्धशृद्रे प्रकीर्तितमिति । तद्वृहस्थशृद्रान्यपरम् । तस्य—एतच्छौचगृहस्थानामित्येव सिद्धेरितिकेचित् ।
 तन्न । गृहस्थेशृद्रे अर्धेनैतच्छौचमित्यस्य बाधात् । अतएव—नयावदुपनीयते द्विजाः शृद्रास्तथांगनाः । गंधलेपक्षयकरगौचमेपां विधीयत इति परा
 शरस्मृतौ । श्रीशृद्रपदमकृतोद्वाहपरम् । अनुपनीतसाहचर्यात् पराशरमाधवीये । अतएवार्धसख्यागृहस्थपरा । वस्तुतस्तु शृद्रगृहस्थप
 दयोः सामान्यविशेषाभावस्तुल्यत्वाच्छृद्रगृहस्थस्य विकल्पइति सोपिच्यवस्थितः । विवाहाभावे द्वादशवर्षोत्तरंपोडशवर्षोत्तरवामृत्सख्यानिय
 मोऽन्यथानेति कौमुदी । एतेन स्त्रिया अर्धसख्याचशृद्रस्य चनविधवापरा । अन्यथा गंधलेपक्षयकरशौचबाधापत्तेरित्याचारचंद्रोदयो

क्तिः परास्ता । बृहन्नारदीये—व्रतस्थानांच सर्वेषां यतिवच्छौचमिष्यते । विधवानां च राजेन्द्र एव शौचं प्रकीर्तितम् । अतोऽर्धसंख्यासधवास्त्री
 परेतिवयंप्रतीमः । यत्तु दक्षः—एकस्मिन्विंशतिर्हस्ते द्वयोर्देयाश्चतुर्दशेति । तत्पूर्वोक्तशौचेन गंधलेपानपगमे ज्ञेयमितिकेचित् । ब्रह्मचार्यादिप
 रमितिमाधवीये । गृहस्थस्याप्यवदानसमाप्त्यादिति मरीच्युक्ताल्पपरिमाणश्रुतेरविरोध इति चंद्रिका । अपरा र्के दक्षः—न्यूनाधिकं न
 कर्तव्यं शौचं शुद्धिमभीप्सता । प्रायश्चित्तेन युज्येत विहिताति क्रमे कृते । इदं संख्यामानमुभयपरमविशेषादिति टोडरानंदः । तदपि यावदुक्तेन
 गंधलेपनाशे । अनाशे त्वधिकम् । यावत्तु शौचं मन्येत तावच्छौचं विधीयत इति तत्रैव देवलोक्तेः । तेन शौचं दृष्टार्थं संख्या नियमोऽदृष्टार्थ इत्युक्त
 मित्याचारादर्शः परास्तः । यावन्नापैत्यमेध्याक्तो गंधो लेपश्च तत्कृतः । तावन्मृद्वारिचादेयं सर्वासुद्रव्यशुद्धिष्विति मनूक्तिविरोधात् । चंद्रि
 काप्येवम् । इदं वाक्यद्वयं दक्षोक्तिविरोधाच्चातुराश्रम्येतरपरं तत्र संख्यादेरश्रुतेरिति प्रांचः । सगंधलेपानामेव तेषां कर्मस्यादित्येकचिदेतत् ।
 पुरीषाद्युत्सर्गे प्रवृत्तस्य तदभावे सायणीये प्रयोगपारिजाते च बृद्धपराशरः—उपविष्टस्तु विष्मूत्रं कर्तुं यश्च न विंदति । सकुर्यादर्धशौचं तु स्व
 ल्पशौचस्य सर्वदा । दातव्यमुदकं तावन्मृदभावाद्यदा भवेत् । बृहस्पतिः—भुंजानस्य तु विप्रस्य कदाचित्प्रसवेद्बुद्धम् । उच्छिष्टमशुचित्वं च त
 स्य शौचं विधीयते । पूर्वकृत्वैव शौचं तु ततः पश्चादुपस्पृशेत् । ततः कृत्वोपवासं च पंचगव्येन शुद्ध्यति । पैठीनसिः—मूत्रोच्चारे कृतेशौचं न स्यादं
 तर्जलाशये । इदं नद्यादिविषयमिति प्रयोगपारिजाते । असंभव इति स्मृतिरन्नावल्याम् । पात्रवतो वा । अपात्रस्य तु विवस्वान्—
 रत्निमात्रं जलं त्यक्त्वा कुर्याच्छौचमनुद्धृतैः । पश्चात्तच्छोधयेत्तीर्थमन्यथा ह्यशुचिर्भवेत् । तीर्थशौचस्थानम् । यस्मिन् स्थाने कृतं शौचं वारिणा तद्वि
 शोधयेदिति ऋष्यशृंगोक्तेः । पराशरः—धर्मविदक्षिणहस्तमधःशौचेन योजयेत् । तथा च वामहस्तेन नाभेरूर्ध्वं न शोधयेत् । देवलः—
 प्रकृतिस्थितिरेषा हि कारणादुभयक्रिया । कारणाद्धस्तरोगादेः । उभयक्रिया वामेनाप्यूर्ध्वं दक्षिणेनाप्यध इत्यर्थः । स्मृतिसंग्रहे—करस्थमुद

पात्रं चेत्कुर्यान्मूत्रपुरीषयोः । तज्जलं मूत्रसदृशं सुरापानेन तत्समम् । एतदपवादमाह वृद्धपराशरः—अरण्ये निर्जले रात्रौ चौरव्यालाकुले पथि ।
 कुर्वन्मूत्रपुरीषेतुद्रव्यहस्तो न दुष्यति । मृदादिहस्ते धृत्वान दुष्यतीत्यर्थः । स्मृतिदीपिकायां साचारादर्शचदेवलः—प्रथमं प्राञ्जुखः
 स्थित्वा पादौ प्रक्षालयेच्छनैः । उदञ्जुखो वा देवत्ये पैतृके दक्षिणामुखः । इत्येवं मृद्विराजानुप्रक्षाल्य चरणौ पृथक् । हस्तौ वामनिबन्धाच्च कुर्यादाच
 मनततः । यत्त्वापस्तंब आह प्रत्यक्पादावसेचनमिति तत्केवलपादक्षालनपरमित्याचारादर्शः । कृष्णभट्टीये—स्वयं प्रक्षालयेत्पादौ श
 द्रादिर्वाक्यं च न । शौचाद्वामपादं पश्चादक्षिणमेव च । शौचे प्रथमदक्षिणं अन्यत्र वामम् । अत्र दक्षिणं पादमवने निजे सव्यं पादमित्या
 दिलिगात्पादप्रक्षालनक्रमो ज्ञेयः । क्षत्रियवैश्ययोः क्षालयितृसत्वे सव्यं वा पूर्वदक्षिणवेत्यनियम इति नारायणवृत्तिः । दक्षिणोपक्रमं पादौ
 क्षालयेदिति कात्यायनभाष्याच्च शौचाद्वामपादमिति निर्मूलम् ॥ ॥ निवीतं पृष्ठलघितकर्णस्थवा आहस्तशौचात् । तावत्तयोरपवित्रत्वेनो
 पवीतसंबन्धयोग्यत्वात् । अपवित्रत्वं च शौचान्नानात् । उपवीतस्य कर्मण्यत्वेन विधानान्निवीतादिना च मनासंभवाच्च । अतएव वृद्धपरा
 शरः—कृत्वा तु शौचप्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च मृज्जलैः । निवद्धशिखकच्छस्तु द्विज आचमनचरेत् । कृत्वोपवीतं सव्ये सेवाग्यतः कार्यसंयतम् । शिख
 कच्छ इत्यत्र व्युत्क्रमो बोध्यः । कच्छवधोक्तेः पूर्वशौचान्मुक्तकच्छत्वम् । शिखावधश्च देवान्मुक्तशिखस्य शिखावधार्थं न तु मूत्रपुरीषोत्सर्गकाले शिखा
 मोचनार्थम् । आश्वलायनः—कुर्याद्वादशगङ्गूपान्पुरीषोत्सर्जने बुधः । मूत्रोत्सर्गे तु चतुरो भोजनांते तु षोडश । भक्ष्यभोज्यावसाने च गङ्गुपाष्ट
 कमाचरेत् । स्मृतिरत्नावल्याम्—पुरतः सर्वदेवाश्च दक्षिणे पितरस्तथा । ऋषयः पृष्ठतः सर्वे वामे गङ्गुपमुत्सजेत् । स्मृतिरत्नावल्यां कृ
 ष्णभट्टीये च—चतुरष्टद्विपट्क्ष्यष्टगङ्गुपैः शुद्ध्यते क्रमात् । मूत्रपुरीषे भुज्यते रेतः सप्तवर्णेऽपि च । स्मृतिसंग्रहे—सकृदमेतुवर्षासु प्रविश्य ग्राम

संकटम् । जंघयोर्मृत्तिकास्तिस्रःपादयोर्द्विगुणंभवेत् । विष्णुः—नाभेरधस्तात्कायिकैर्मलैःसुराभिर्वोपहतौमृतोयैस्तदंगप्रक्षाल्याचांतःशुद्ध्येत् । अन्यत्रोपहतौमृतोयैस्तदंगप्रक्षाल्यस्नात्वेन्द्रियोपहतस्तूपोष्यपंचगव्येनदशनच्छदोपहतश्चेति । मनुः—वसाशुक्रमसृङ्गामूत्रविट्पूर्णाविण्णखाः । श्लेष्माश्रुदूषिकास्वेदोद्वादशैतेनृणांमलाः । दूषिकानेत्रमलः ॥ ॥ अत्रशौचमाहबौधायनः—आददीतमृदोयश्चषट्सुपूर्वेषुशुद्ध्ये । उत्तरेषुतुषट्स्वद्विःकेवलाभिर्विशुद्ध्यति । मनुस्तुद्वादशस्वपिमृजलाभ्यांशुद्धिमाह—विण्मूत्रोत्सर्गशुद्ध्यर्थमृद्वार्यादेयमर्थवत् । दैहिकानांमलानांचशुद्धिषुद्वादशस्वपीति । कृत्यरत्नेयमः—मूत्रादौपादयोस्तिष्ठोहस्तयोस्तिष्ठएवच । मृदःपंचदशामध्येहस्तादीनांविशेषतः । एतदात्मीयमूत्रादिस्पर्शे । परस्यशोणितस्पर्शेरेतोविण्मूत्रजेतथा । चतुर्णामपिवर्णानांद्वात्रिंशन्मृत्तिकाःस्मृताः । शूलपाणौदेवलस्तु—मानुपास्थिवसांविष्टामार्तवमूत्ररेतसी । मज्जानंशोणितंवापिपरस्ययदिसंस्पृशेत् । स्नात्वासंमृज्यलेपादीनाचम्यसशुचिर्भवेत् । तान्येवखानिसंस्पृश्यपूतःस्यात्परिमार्जनात् । मार्जनोत्तरमाचमनंच । शंखः—तिस्रस्तुमृत्तिकादेयाःकृत्वाचनखशोधनम् । नखशोधनंनखांतर्गतमलशोधनम् । एवंपादयोः । मनुः—अज्ञानात्प्राश्यविण्मूत्रंसुरासंस्पृष्टमेवच । पुनःसंस्कारमर्हतित्रयोवर्णाद्विजातयः । रेतःप्राशनेप्येवम् । विज्ञानेश्वरीयेप्रचेताः—नखकेशमृल्लोष्ठभक्षणेअहोरात्रमभोजनाच्छुद्धिरिति । संवर्तः—कृत्वामूत्रंपुरीषंवायदानैवोदकंभवेत् । स्नात्वालब्धोदकःपश्चात्सचैलस्तुविशुद्ध्यति ॥ ॥ शौचोक्तेनियमातिक्रमेप्रायश्चित्तंस्मृतिरत्नावल्याम्—गायत्र्यष्टशतंचैवप्राणायामत्रयंतथा । प्रायश्चित्तमिदंप्रोक्तंनियमातिक्रमेसति ॥ इतिश्रीमन्नारायणभट्टात्मजंलक्ष्मणभट्टकृताचाररत्नेशौचविधिः ॥

अथाचमनम् । शौचोत्तरमाचमेत्—एवंशौचंतुनिर्वर्त्यपश्चादाचमनंचरेदितिबृहन्नारदीयात् । पूर्वोक्तवृद्धपराशरोक्तेश्च । याज्ञवल्क्यः—अंतर्जानुशुचौदेशेउपविष्टउदङ्मुखः । प्राग्वाब्राह्मेणतीर्थेनद्विजोनित्यमुपस्पृशेत् । उपस्पृशेदाचमेत् । अत्रविज्ञानेश्वरेणद्विजोनशूद्रा

दित्युक्तेः शूद्राचमने उपवेशनादि नियमो नेतिकेचित् । युक्तं तु ब्राह्मतीर्थस्यैव द्विजे नियमः । उपवेशनादिसर्वसाधारणम् । स्थितस्याचमननिषेधात् ।
 हारीतः—ऐशान्यभिमुखो भूत्वोपस्पृशेत्तु यथाविधि । हेमाद्रौ देवलः—उदञ्मुखो वा दैवले पैतृके दक्षिणामुखः । स्मृतिरन्वाचल्याम्—
 याम्यप्रत्यञ्मुखत्वेन कृतमाचमनं यदि । प्रायश्चित्ततदा कुर्यात्स्नानमाचमनक्रमात् ॥ ॥ तीर्थान्याह याज्ञवल्क्यः—कनिष्ठादेशिन्यङ्गुष्ठमूलान्य
 ग्रकरस्य च । प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनुक्रमात् । वसिष्ठः—अङ्गुल्यग्रेषु मानुषपाणिमध्ये आग्नेयतीर्थमार्पकनिष्ठिकामूल इति तीर्थानि । ब्राह्मणस्य
 दक्षिणहस्ते पञ्च तीर्थानीति प्रचेतः स्मृतेः । दक्षिणेत्युपलक्षणम् । अजलितर्पणे दक्षिणहस्ताभावे च वामहस्ते पितृदपेक्षणात् । ब्राह्मणपदं क्षत्रिया
 द्युपलक्षणम् । ब्राह्मेण तीर्थेन द्विजो नित्यमुपस्पृशेदितियाज्ञवल्क्येन द्विजपदोक्तेः । हेमाद्रौ चन्द्रिकायामप्येवम्—कायं कनिष्ठिकामूले तीर्थमुक्तं
 द्विजस्य त्विति वर्धमानपरिभाषायां शंखोक्तेश्च । शूद्रस्य तर्पणादौ पित्रादि तीर्थक्षेपाच्च । अतएव—ब्राह्मेण विप्रस्तीर्थेनेति मन्वृक्तौ विप्रपद
 माचमनकर्तृमात्रोपलक्षणमित्याचारादर्शः । अत्र विकल्पिततीर्थस्वीकरणमाचमनाद्यप्रयोगे वेद्यनप्रतिप्रयोगमिति चन्द्रिका । वस्तुतस्तु एकाचम
 नांतर्गतत्रिःप्राशनेऽप्येकमेव तीर्थम् । ब्राह्मेण नित्यमुपस्पृशेदितियाज्ञवल्क्योक्तेर्ब्राह्ममुल्यम् । यत्तु हेमाद्रौ शंखः—प्राजापत्येन तीर्थेन त्रिः
 प्राश्नीयाज्जलं शुचिरिति । यच्च मनुः—कायत्रैदशिकाभ्यां वानपित्र्येण कदाचनेति । तद्ब्राह्मतीर्थस्य क्षताद्यवरोधे ज्ञेयमिति पृथ्वीचंद्रः । हारीतः—
 वामहस्ते कुशान्कृत्वासमाचामतियो द्विजः । उपस्पृष्टं भवेत्तेन रुधिरेण मलेन च । वामहस्ते केवले । उभयत्र स्थितैर्दभैः समाचामतियो द्विजः । सोमपा
 नफलं तस्य भोक्ता यज्ञफलं लभेदिति गोभिलोक्तेः । श्राद्धहेमाद्रौ गौतमः—वामहस्ते स्थिते दर्भे दक्षिणेन पिवेन्न तु । वस्त्राजिनोपग्रहणेन दोषः
 पिवतो भवेत् । चंद्रोदये यमः—तावन्नोपस्पृशेद्विद्वान्यावद्वामेन न स्पृशेत् । दक्षिणकरमिति शेष इति पृथ्वीचंद्रः । जलमिति चन्द्रिका पराकौ ।
 हस्तस्थं जलमित्याचारादर्शः । आचारप्रदीपे—दक्षिणे स स्थित तोयतर्जन्या सव्यपाणिना । ततो यं स्पृशेत्तेयस्तु सोमपानफलं लभेत् ।

आचारचंद्रोदयेप्येवम् । आश्वलायनः—ग्रंथीकृतपवित्रेण न सुंजीयान्नचाचमेत् । ग्रंथिर्ब्रह्मग्रंथिः । न ब्रह्मग्रंथिना चामेन्न दूर्वाभिः कदाचनेति चंद्रोदये स्मृतिसारात् । कौशिकः—अपवित्रकरः कश्चिद्ब्राह्मणो यद्युपस्पृशेत् । अकृतंतस्य तत्सर्वं भवत्याचमनतथा । याज्ञवल्क्यः—अद्भिस्तु प्रकृतिस्थाभिर्हीनाभिः फेनबुद्बुदैः । हृत्कंठतालुगामिस्तु यथासंख्यं द्विजातयः । शुद्ध्येरन्ध्री च शूद्रश्च सकृत्स्पृष्टाभिरंततः । प्रकृतिस्थाभिरफेनाभिः । अंततस्तालुनेति विज्ञानेश्वरः । तत्समीपवर्तिना दतेनेति हेमाद्रिः । ओष्ठप्रांतेनेत्याचारादर्शः । मापमजनमात्रा हृदयंगमा भवंतीत्युच्यते स्मरणादेकैकपादहान्याकंठतालुतदंतर्गतत्वमिति हेमाद्रिः । द्विजपदादनुपनीतानामपितेषामुपनीतवदाचमनमित्याचारचंद्रोदयः । तन्न । न ह्यस्मिन्युज्यते कर्म किंचिदामौजिवंधनात् । शूद्रेण हि समस्तावद्यावद्वेदेन युज्यत इति मनूक्तेः । उपनयनात्पूर्वशूद्रसमत्वोक्तेः शूद्रवदाचमनमित्युक्तम् । बौधायनस्तु शूद्राणामार्कछिष्टि(?) तानामार्यवदाचमनं वैश्यवच्छौचमिति । हारीतः—विवर्णगंधवत्तोयं फेनिलंच विवर्जयेत् । प्रकृतिस्थाभिरित्युक्ते यत्स्वभावतएव गंधादिमत्तन्न निषिद्धम् । माधव्यां प्रचेताः—अनुष्णाभिरफेनाभिः पूताभिर्वस्त्रचक्षुषा । हेमाद्रौ बौधायनः—शब्दमकुर्वन्निरपो हृदयंगमाः पिवेदिति टोडरानंदे गोभिलः । हृदयस्पृश एवाप उपस्पृशेदुच्छिष्टो ह्येवातो न्यथा भवतीति । दक्षः—प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च त्रिः पिवेदं बुवीक्षितम् । यमः—रात्राववीक्षितेनापि शुद्धिरुक्ता मनीषिभिः । उदकेनातुराणां तु यथोष्णेनोष्णपायिनाम् । मार्कण्डेयगारुडयोः—अंतर्जानु तथा चामे त्रिश्चतुर्वापिवेदपः । अत्र चतुष्टयत्रित्वेनैच्छिको विकल्प इति माधव्यां हेमाद्रौ च । दैवपितृकर्मविषयत्वेन व्यवस्थेत्यन्ये । त्रित्वेन चतुष्टयाभावे इति मदनपारिजातः । मैथिलाश्च—त्रिरित्यर्वाङ्निषेधपरमिति मदनपारिजातः । यत्र मंत्रवदाचमनं अग्निश्च मेल्यादि तेन सह चतुष्टयमन्यत्र त्रिरिति हरदत्तः । हेमाद्रौ देवलः—अथापः प्रथमात्तीर्थादक्षिणा त्रिः पिवेत्समम् । प्रथमाद्ब्राह्मात् । सममव्यवधानेनेत्यर्थ इत्युक्तं । तत्रैव भरद्वाजः—आयतं पूर्वतः कृत्वा गोकर्णाकृतिवत्करम् । संहतांगुलि

नातोयंगृहीत्वापाणिनाद्विजः । मुक्तांगुष्ठकनिष्ठाभ्यांशेषेणाचमनचरेत् । मापमजनमात्रास्तुसंगृह्यत्रिःपिवेदपः । मापमजनमात्रपानत्रालणमात्र
 परम् । क्षत्रियादेस्तुन्यूनम् । स्मृत्यर्थसारे—पीतावशिष्टांबुपानेवामहस्तेनपानेपराकार्थमिति । भविष्ये—दक्षिणतुकरकृत्वागोकर्णाकृति
 वत्पुन । त्रिःपिवेदक्षिणेनांबुद्विरास्यपरिमार्जयेत् । पुनर्ग्रहणात्पूर्वगोकर्णाकृतिनाहस्तेनोदकंगृहीत्वांगुष्ठकनिष्ठिकेवहिःकृत्यपुनर्गोकर्णाकृतिंकुर्या
 दितिहेमाद्रिः । वहृचपरिशिष्टे—पाणिपादमुखप्रक्षाल्यशुचौदेशेभूमिष्ठपादःकनिष्ठांगुष्ठौविशिष्टौवितलतिम्बोतरांगुलीःसहतोर्ध्वाःकृत्वात्रिः
 पिवेत् सहतमध्यमांगुलिभिःपाणिप्रक्षाल्यसव्यपाणिपादौशिरश्चाभ्युक्ष्येति । आचारादर्शंभविष्ये—समौचचरणौकृत्वातथावद्भगिखो
 नृष । वनांगुलिकरकृत्वाएकाग्रःसुमनाद्विजः । आचामेदितिशेषः । याज्ञवल्क्यः—त्रिःप्रास्यापोद्विरुन्मृज्यत्पान्यद्विःसमुपस्पृशेत् ।
 प्रतिखमुदकग्राह्यम् । अतरापाणिमाप्लाव्यवारिणेतिशिचधर्मोत्तरात् । औनकः—ताग्रपात्रस्थितैर्वापितयातोयाशयस्थितैः । कुर्वन्नाच
 मनंविप्रो नित्यंखानिसमालभेत् । तदभावेतु कुर्वीतपात्रधारोदकेनच । खानि शीर्षण्यानि । खानिचोपस्पृशेन्शीर्षण्यानीतिगौतमोक्तेः । शी
 र्षण्यानिततःखानिमूर्धानचनृपालभेदितिचिष्णुपुराणाच्चेतिहेमाद्रिः । नाभेरूर्ध्वानीतिभिन्नाक्षरायास् । चंद्रोदयेहारीनः—वाम
 हस्तेत्वपकृत्वायःखानिसमुपस्पृशेत् । वृथैवाचमनंतस्यप्रायश्चित्तीयतेहिम् । दक्षः—समृज्यांगुष्ठमूलनद्विरुन्मृज्यात्ततोमुखम् । सहतांगुलि
 भिःपूर्वमास्यमेतदुपस्पृशेत् । अगुष्ठेनप्रदेगिन्यात्राणचसमुपस्पृशेत् । अगुष्ठानामिकाभ्यांतुचक्षुःश्रोत्रेततःपरम् । अगुष्ठमध्यमाभ्यांचक्षुपी । अंगु
 ष्ठानामिकाभ्यांश्रोत्रे । कनिष्ठांगुष्ठाभ्यांनाभिंहृदयंतुतलेनचै । सर्वाभिश्चशिरःपश्चाद्वाहूचाग्रेणसस्पृशेत् । अंगुलिभिस्तिसृभिर्मध्यमाभिः । मध्य
 माभिर्मुखपूर्वतिसृभिःसमुपस्पृशेदितिचंद्रिकायांयोगयाज्ञवल्क्योक्तेः । पाठादेवक्रमेसिद्धेपश्चादितिवचनवाहनंतरगिरःस्पर्गार्थम् । ऊं
 खस्तु—तर्जन्यंगुष्ठयोगेनस्पृशेन्नासापुटद्वयम् । अगुष्ठस्यानामिकयायोगेनश्रवणेस्पृशेत् । मध्यमांगुष्ठयोगेनस्पृशेन्नेत्रद्वयततः । कनिष्ठांगुष्ठ

योगेनस्पृशेत्स्कंधद्वयंततः । नाभिचहृदयंतद्वत्स्पृशेत्पाणितलेनतु । संस्पृशेच्चतथाशीर्षमयमाचमनेविधिः । चंद्रोदयेपैठीनसिः—अग्निरंगु
ष्ठस्तस्मात्तेनैवसर्वाणिस्पृशेदिति । आश्वलायनः—पाणिनापोऽग्निमंत्रेणअवमृज्याथसंस्पृशेत् । विप्रस्यनेतराणांतुतन्मुखालंभनंस्मृतम् ।
सूर्यायदक्षिणेनेत्रेवामेसोमायवायवे । नसोर्दिग्भ्यःश्रवणयोर्बाह्वोरिद्रायसंस्पृशेत् । पृथिव्यैपादयोर्जान्वोरंतरिक्षायगुह्यके । दिवेनाभौब्रह्मणेचवि
ष्णवेहृदयेतथा । शिवायेतिशिरस्यंतेहस्तप्रक्षालयेत्ततः । अंगुष्ठतर्जन्यग्राभ्यांनेत्रयोराचमंस्पृशेत् । अंगुष्ठमध्यमाभ्यांचनासाश्रवणयोस्ततः । अंगुष्ठा
नामिकाभ्यांचकनिष्ठाभ्यांचबाहुके । सांगुष्ठैरखिलैरेवस्थानेष्वन्येषुसंस्पृशेत् । व्याघ्रपादः—केशवादित्रिभिःपीत्वाचतुर्थेनमृजेत्करम् । पंचमे
नचषष्ठेनद्विरोष्ठाबुन्मृजेत्करमात् । तौसप्तमेनावमृजेदेकवारंतुमंत्रवित् । अष्टमेनतुमंत्रेणत्वभिमंत्र्यजलंशुचि । वामंसंप्रोक्षयेत्पाणिमन्यंचनवमेनच ।
दक्षिणंदशमेनांग्रिवाममेकादशेनवै । मूर्धानंद्वादशेनाथस्पृशेदूर्ध्वोष्ठपृष्ठकम् । संकर्षणायनमइत्यनेनांगुलिमूर्धनि । अंगुष्ठतर्जन्यग्राभ्यांसंस्पृष्टाभ्यांज
लैःसह । नासारंग्रेवासुदेवंप्रद्युम्नाभ्यामुभेस्पृशेत् । अंगुष्ठानामिकाभ्यांचसंश्लिष्टाभ्यांजलैःसह । अनिरुद्धायनमइतिसंस्पृशेदक्षिणेक्षणम् । पुरुषोत्तममं
त्रेणताभ्यांवामांस्पृशेद्विशम् । तथांगुष्ठकनिष्ठाभ्यांसंश्लिष्टाभ्यांजलैःसह । अधोक्षजनृसिंहाभ्यांश्रोत्रेद्वेसंस्पृशेत्करमात् । नाभिमच्युतमंत्रेणताभ्यामेवस्पृ
शेद्बुधः । श्रीजनार्दनमंत्रेणतलेनहृदयंस्पृशेत् । उपेंद्रायेतिमूर्धानंस्पृशेत्सजलपाणिना । सर्वांगुल्यग्रभागैस्तुसमाश्लिष्टैर्जलैःसह । भुजौतुहरिकृ
ष्णाभ्यांसंस्पृशेदक्षिणोत्तरौ । प्रयोगपारिजातेभरद्वाजः—देव्याःपादैस्त्रिभिःपीत्वाअर्बिलैर्नवधास्पृशेत् । पुनर्व्याहृतिगायत्र्याशिरोमंत्रैर्द्वि
धास्पृशेत् । स्मृत्यर्थसारे—तदोकारेणाचमनंयद्वाव्याहृतिभिर्भवेत् । सावित्र्याचापिकर्तव्यंयद्वाकार्यममंत्रकम् । तैत्तिरीयश्रुतौ—त्रि
राचामेद्विःपरिमृज्यसकृदुपस्पृश्यशिरश्चक्षुषीनासिकेश्रोत्रेहृदयमालभतइति तदेतद्वह्नयज्ञप्रकरणपाठात्तदंगमेवेति नपुरुषार्थाचमनेकमर्गाचम
नेवाप्रवर्तते । हेमाद्रौबौधायनः—त्रिःपरिमृजेद्विरित्येकइति । तत्रैवकण्वः—अथर्ववेदेतिहासपुराणानिध्यायन्ब्राह्मेणतीर्थेनोष्ठयोः

सलोमदेशमुन्मृज्यादिति । हेमाद्रौदक्षः—नाग्रांगुल्यानपृष्ठैर्वापरिमृज्यात्कथंचन । आपस्तंबः—दक्षिणेनपाणिनासव्यंप्रोक्ष्यपादौ
 शिरश्चेन्द्रियाण्युपस्पृशेत् । चक्षुषीनासिकांश्रोत्रेचेत्यथापउपस्पृशेदिति व्यासः । अक्षिणीनासिकेकर्णावोष्ठौचतदनंतरम् । ततःस्पृशेन्नाभि
 देशंपुनरापश्चसंस्पृशेत् । बौधायनः—खान्यद्भिःसंस्पृश्यपादौनाभिशिरःसव्यंपाणिमंततःप्रोक्षेदिति । पैठीनसिः—पादौप्रोक्ष्यसव्येपाणौशे
 षाअपोनिनयेदिति । अत्रदेशाचारतोव्यवस्थेतिपृथ्वीचंद्रः । चंद्रिकायांतुयथाशाखंव्यवस्थेत्युक्तम् । शूद्राधिकारेगौतमः—आचमनार्थे
 पादप्रक्षालनमेवैकइति । ब्राह्मे—स्त्रीशूद्रयोरनित्यांभःक्षालनाच्चकरोष्ठयोः । आचमनक्रियेत्येतिशेषइतिपृथ्वीचंद्रः ॥ ॥ अथाचमननि
 मित्तानि । यमः—उत्तीर्योदकमाचामेदवतीर्यतथैवच । ब्रह्मांडे—निष्ठीवितेतथाभ्यंगेभुक्त्वाचपरिधायच । उच्छिष्टानांचसंस्पर्शेत्
 थापादावसेचने । उच्छिष्टस्यचसंभाषादशुच्यप्रयतस्यच । संदेहेषुचसर्वेषुशिखांमुक्त्वातथैवच । विनायज्ञोपवीतेननित्यंचसमुपस्पृशेत् । जि
 ह्वाचैवसंस्पृश्यदंतासक्तंतथैवच । देवलः—भोजनेदंतलग्नानिनिर्हृत्याचमनंचरेत् । हारीतः—स्त्रीशूद्रोच्छिष्टाभिभाषणेमूत्रपुरीपोत्सर्गद
 र्शनेदेवतामभिगंतुमाचामेदिति । जपादौस्त्रीशूद्रभाषणेइत्युक्तंमाधवीयेस्मृत्यर्थसारेचप्रजापतिः—उपक्रमेविशिष्टस्यकर्मणःप्रयतोपि
 सन् । कृत्वाचपितृकर्माणिसकृदाचम्यशुद्ध्यति । चंद्रिकायांहारीतः—सुषुप्सुराचामेदिति । आपस्तंबः—स्वप्नेक्ष्वयौसिघाणिकालं
 भेलोहितस्यकेशस्यवसानामग्नेर्गवांब्राह्मणस्यस्त्रियाश्चालंभेनीवीपरिधायउपस्पृशेदिति । सिघाणिकानासामलः । केशस्यभूमिगतशिरोगतस्यचेति
 प्रयोगंपारिजातः । च्युतकेशनखस्पर्शेइतिस्मृत्यर्थसारे । अश्यादिस्पर्शआचमनंनिमित्तविनास्पर्शेइतिपृथ्वीचंद्रः । ब्राह्मणस्पर्शेआच
 मनमग्निगोस्पर्शवत्प्रायश्चित्तत्वेनविहितेइतिमदनरत्ने । ब्राह्मणस्योच्छिष्टस्येतिप्रयोगंपारिजातः । नीवीअधोवासोग्रंथिरितिचंद्रिका ।

१ चक्षुषीनासिकाश्रोत्रेचोष्ठौचेतिपाठः ।

मार्कण्डेयपुराणे—देवार्चनादिकार्याणितथागुर्वभिवादनम् । कुर्वीतसम्यगाचम्यतद्वदेवभुजिक्रियाम् । बृहस्पतिस्मृतौकर्मप्रदीपेच—
 पितृमंत्रानुचरणेआत्मात्मभक्षणे तथा । अधोवायुसमुत्सर्गेआक्रन्देक्रोधसंभवे । मार्जारमूषिकास्पर्शेप्रहासेनृतभाषणे । निमित्तेष्वेषुसर्वेषुकर्मकुर्वन्नपः
 स्पृशेत् । आत्मभेविहितेहृदयस्पर्शइतिकल्पतरुः । आत्मस्तुतावितिवर्धमानः । स्पृशेदितिस्पर्शमात्रमितिस्मृतिरत्नावलिः । आचामेदि
 तिवर्धमानः । मार्जारकर्तृकेस्पर्शेआचमनंस्वयंकृतेस्नानमित्याचारचंद्रोदयः । वनमार्जारस्पर्शेस्नानम् । अभोज्यसूतिकाषण्डमार्जाराखूंश्च
 कुक्कुटान् । संस्पृश्यशुद्ध्यतिस्नानादुदक्याग्रामसूकरावितिवचनादितिशूलपाणिः । केचित्तुमार्जारस्पर्शःपुच्छान्यदेशपरः । कर्मकालेअबुद्धि
 पूर्वस्पर्शविषयोवा । पुच्छेविडालकंस्पृष्ट्वास्नात्वाविप्रोविशुद्ध्यति । भोजनेकर्मकालेचविधिरेपउदाहृतइतितत्रैवबुद्धिपूर्वेस्नानविधानादन्यदाशु
 चिरेव । मार्जारश्चैवदर्वीचमारुतश्चसदाशुचिरितिअनूक्तेरित्याहुः । याज्ञवल्क्यः—रौद्रपित्र्यासुरान्मन्त्रांस्तथाचैवाभिवारकान् । व्याहृत्या
 लभ्यचात्मानमपःस्पृष्ट्वान्यदाचरेत् । अपःस्पृष्ट्वान्यदाचरेदित्युक्तेर्यत्ररौद्रादिपाठोत्तरं कर्मनोक्तंतत्रनोदकस्पर्शः । संग्रहे—श्राद्धारंभेऽवसानेच
 चपादशौचार्चनांतयोः । विकिरेपिंडदानेचकुर्यादाचमनंकृती । तत्रप्रथममेवद्विःशेषाणितुसकृतसकृत् । चंद्रिकायांकौर्मे—उच्छिष्टंपुरुषं
 दृष्ट्वाऽभोज्यंचापितथाविधम् । आचामेदश्रुपातेचलोहितस्यतथैवच । शातातपः—आचामेचर्वणेनित्यंमुक्त्वातांबूलचर्वणम् । ओष्ठौ
 विलोमकौस्पृष्ट्वावासोविपरिधायच । चर्वणेआदावंतेच । अनाचम्यभक्षणेऽष्टशतजपोभोजनेतूपवासइतिस्मृत्यर्थसारात् । अपरार्के—
 प्राणस्यायमनकृत्वाआचामेत्प्रयतोपिसन् । मनुः—वेदमध्येष्यमाणश्चाप्यन्नप्रश्रंश्चसर्वदा । आचामेदितिसंबंधः । विष्णुः—पंचनखा
 स्थिनिःस्नेहंस्पृष्ट्वाचामेचंडालम्लेच्छसंभाषेचेति । पाराशरे—श्वपाकंवापिचंडालंविप्रःसंभाषतेयदि । द्विजसंभाषणंकुर्यात्सावित्रीतुसकृजपेत् ।
 उच्छिष्टैःसहसंभाषेत्रितरात्रेणविशुद्ध्यपि । द्विजनूचानइतिभाष्यः । चंद्रिकायांपादौ—चंडालादीन्जपेहामेदृष्ट्वाचामेद्विजोत्तमः ।

यत्तुस्मृत्यर्थसारे—अंत्यसभापणेकर्मकुवन्नाचामेदित्युक्तंतच्चित्यम् ।—तूष्णीमासीतचजपंश्चंडालपतितादिकान् । दृष्टान्त्वान्वार्युपस्पृश्याभाष्यस्त्वा
 त्वाविशुद्ध्यतीतिचंद्रोदयेवर्धमानपरिभाषायां योगयाज्ञवल्क्योक्तेः ।—चंडालपतितौदृष्टानरःपश्येतभास्करम् । स्नातस्त्वेतौसमा
 लोक्यसचैलस्नानमाचरेदितिचंद्रिकायांव्यासोक्तेश्च । माधवीये—चंडालैकपथगत्वागायत्रीस्मरणाच्छुचिः । यत्तुव्याघ्रपादः—
 चंडालपतितचैवदूरतःपरिवर्जयेत् । गोवालव्यजनादर्वाक्सवासाजलमाविशेदिति । तत्सकटपरम् । अतएववृहस्पतिः—युगंचद्वियुगचैव
 त्रियुगचचतुर्युगम् । चंडालसूतिकोदक्यापतितानामधःक्रमात् । अंगिराः—श्वादीन्स्पृष्ट्वापिवाचामेत्कर्णवादक्षिणंस्पृशेत् । नाभेरधःस्पर्शे
 तत् ।—नाभेरूर्ध्वकरौमुक्त्वाशुनायद्युपहन्यते । तत्रस्नानमधस्ताच्चेत्प्रक्षाल्याचम्यशुद्ध्यतीतितेनैवोक्तेः । चंद्रिकायांशातातपः—चर्म
 कंरजकाश्चैवव्याधव्यालोपजीविनौ । निर्णेजकःसौनिकश्चनटःशैलूषकस्तथा । मुखेभगस्तथाश्वाचवनिताःसर्ववर्णगाः । चक्रीध्वजीवध्यजीवीग्रा
 म्यकुक्कुटसूकरौ । एतैर्यदंगस्पृष्टस्याच्छिरोवर्जद्विजातिषु । तोयेनक्षालनंकृत्वाआचांतःप्रयतोमतः । रजकोवस्त्रादिरागकर्ता । आचारादर्शोसं
 वर्तः—चर्मारंरजकंवैणधीवरनटमेवच । एतान्स्पृष्ट्वानरोमोहादाचामेत्प्रयतोपिसन् । इदंशिरोहीनांगस्पर्शे । शिरःस्पर्शेस्नानंवक्ष्यते । शांस्वा
 यनः—क्षुतेनिष्ठीवितेचैवदतोच्छिष्टेतथानृते । पतितानांचसभाषेदक्षिणंश्रवणस्पृशेत् । आदित्यावसवोरुद्रावायुरग्निश्चधर्मराट् । विप्रस्यदक्षि
 णेकर्णेसर्वेतिष्ठंतिसर्वदा । विप्रोक्तेःक्षत्रियादीनांदक्षिणकर्णस्पर्शेन । विप्रपदमाचमनकर्तृमात्रोपलक्षणमित्याचारचंद्रोदयः । तन्न । उप
 लक्षणत्वेमानाभावात् । इदंचाचमनासंभवे । तथाचहरनाथीयेमार्कंडेये—कुर्यादाचमनस्पर्शगोपृष्ठस्यार्कदर्शनम् । कुर्वीतालंभनंवापि

दक्षिणश्रवणस्य च । यथाविभवतो ह्येतत्पूर्वाभावे परंपरम् । विज्ञानेश्वरादावप्येवम् । टोडरानंदे पराशरः—गंगाचदक्षिणे श्रोत्रे ऽना
मिकायां हुताशनः । उभयोः स्पर्शने चैव तत्क्षणादेव शुद्धातीति । बौधानयः—नीवी विस्रंस्य परिधायाप उपस्पृशेदार्द्रतृणगोमयभूमिगामोपधी
वेति ॥ ॥ अथ द्विराचमननिमित्तानि । याज्ञवल्क्यः—स्नात्वा पीत्वा क्षुते सुप्ते भुक्त्वा रथ्योपसर्पणे । आचांतः पुनराचामेद्वा सो
विपरिधाय च । वस्त्रपरिधाने सकृद्विराचमनयोर्विकल्प इति केचित् । पूर्ववासः परित्यज्यान्यवासः परिधाने द्विराचमनम् । तस्यैवान्यथा परिधाने स
कृदाचमनमिति टोडरानंदः । कर्माधिकारार्थं द्विरन्यत्र सकृदित्यन्ये । कौर्मे—रेतो मूत्रपुरीषाणामुत्सर्गे ऽशुचिभाषणे । संध्ययोरुभयोस्तद्वदा
चांतोप्याचमेत्पुनः । मूत्रपुरीषयोर्द्विराचमनं कर्माधिकारार्थं । हारीतेन तत्र सकृदाचमनविधेर्व्यवस्था संभवे ऽष्टदोषदुष्टविकल्पयोगात् । ब्रा
ह्मे—होमे भोजनकाले च संध्ययोरुभयोरपि । आचांतः पुनराचामेज्जपहोमार्चनेषु च । उभयोरित्युपलक्षणम् । संध्यात्रयां बुधाने पुपूर्वपश्चाद्विरा
चमेदिति स्मृत्यर्थः सारात् । संध्यात्रये ऽबुधाने चेत्यर्थः । सायणीयेनंदस्वरिः—भूम्युपवीतविन्यासे सस्नेहौषधभक्षणे । पैतृके कर्मणि स्नेहभ
क्षणे तादृयोः सकृत् । बौधायनः—हविर्भक्षणकाले च तद्विराचमनं स्मृतम् । कौर्मे—प्रक्षाल्य पाणिपादौ च भुंजानो द्विस्पर्शं कृत् । घृतिवत्त्वादा
वनारंभे कासश्चासागमे तथा । चत्वरं वाश्मशानं वा समागम्य द्विजोत्तमः । स्मृत्यर्थः सारे—रोदने पीत्वा वलीढे भुक्त्वा चाभ्यंगे द्विराचामेदिति ।
द्विराचमने ऽंगभूतं पाणिपादक्षालनं सकृत् । दृष्टोपकारस्यैकत्वात् । आस्यस्पर्शादित्वदृष्टभेदादावर्तते । तत्र त्रिराचम्यांगान्युपस्पृश्य पुनः सांगाच
मनक्रियेत्येवं दाक्षायण्यज्ञे दर्शपूर्णमासावृत्तिवदित्याचारादर्शः ॥ ॥ अथाचमनापवादः कालतः । हेमाद्रौ पैठीनसिः—
अपेयहिसदातोयं रात्रौ मध्यमयामयोः । स्नानचैव न कर्तव्यं तथैवाचमनक्रिया । तत्रैव विश्वामित्रः—महानिशा तु विज्ञेयामध्यस्थं प्रहरद्वयम् ।

तस्यांस्नानंनकुर्वीतकाम्यमाचमनंतथा । तत्रैवषट्त्रिंशन्मते—मूत्रोच्चारेमहारात्रौकुर्यान्नाचमनंतुयः । प्रायश्चित्तीयतेविप्रःप्राजापत्यार्धम
 र्हति ॥ ॥ महानिशाद्रेधा । तत्राद्यामाहमार्कडेयः—महानिशाद्वेष्टिकेरात्रौमध्यमयामयोः । द्वितीयस्यांत्यातृतीयस्याद्येत्यर्थः । द्वि
 तीयातुविश्वाभिन्नोक्ता । द्रव्यतःस्मृत्यर्थसारे—अस्निग्धऔषधेजग्धेस्निग्धेबुद्धेसलेपने । नाचामेद्भोजनेवृत्तेशुद्ध्यर्थक्रमुकादिषु । अन्येषुचा
 मभक्ष्येषुसंसारेषुसंगंधिषु । तांबूलेक्रमुकेहोमेभुक्तस्नेहानुलेपने । इक्षुदंडेतिलेमूलपत्रपुष्पफलेषुच । तथात्वक्तृणकाष्ठेषुनाचामेदामभक्षणे । म
 धुपर्केचसोमेचप्राणाहुतिषुचाप्सुच । आस्यहोमेषुसर्वेषुनोच्छिष्टोभवतिद्विजः । क्रमुकादिष्वित्यत्रादिशब्दात्तांबूलादीनि । पुनरग्रेतांबूलक्रमुक
 योर्ग्रहणादत्रपूर्वाचमननिषेधः । अतएवशुद्ध्यर्थमित्युक्तम् । प्राणाहुतिष्वितितासांमंत्रसाध्यत्वादुच्छिष्टस्यचमत्रपाठासंभवादाचमनेप्राप्तेतन्नि
 षेधः । तेनविषयसप्तमीयम् । तेनभोजनेअमृतोपस्तरणमसीत्येतदुत्तरंनाचमनम् । अतएवाप्स्वितिप्राणाहुतिसाहचर्यादमृतापिधानमसीतिपीतां
 प्परं । अन्यथोच्छिष्टस्यमत्रपाठासंभवात् । तेनतस्मिन्नप्पानेकर्तव्येनोच्छिष्टत्वमित्युक्तश्राद्धहेमाद्रौ । नचैवंपुरीषाद्युत्सर्गोत्तरमाचमनेकर्त
 व्येतत्राधिकारसिद्ध्यर्थमाचमनांतरापत्तिः । आरभणीयान्यायेनोपपत्तेः । यथादर्शपूर्णमासांगारभणीयातिदेशादारभणीयायांप्राप्तानवस्थाप्रसं
 गात्स्वात्मनिस्वातिदेशासंभवाच्चनतथेहापि । नचैवमाचमनेसकृज्जलपानोत्तरमाचमनापत्तिः । पुनर्जलपानस्यगायत्र्यादिमंत्रसाध्यत्वादुच्छिष्टस्य
 तदसंभवादित्युक्तम् । अनवस्थापत्तेर्दत्तोत्तरत्वात् । हेमाद्रावेवसममव्यवधानेनेत्युक्तेश्च । कृष्णभट्टीये—अनाचांतःपिबेद्यस्तुपीत्वाना
 चामयेद्यदि । गायत्र्यष्टशतंजप्त्वाप्राणायामेनशुद्ध्यति ॥ ॥ आचमनापवादआचारसारे—अपोजग्ध्वौषधंजग्ध्वाकृत्वातांबूलचर्वण
 म् । सौगविकानिसर्वाणिनाचमेतविचक्षणः । अपोजग्ध्वेत्यमृतापिधानमसीतिमंत्रैः । पीत्वायोध्येष्यमाणश्चाचामेत्प्रयतोपिसन्नितिमन्त्रैरेति

कल्पतरुः । अप्सूच्छिष्टतानिषेधात्पीत्वापइतिनैमित्तिकमाचमनमित्याचारादर्शः । विश्वादर्शोऽपस्तंबः—संध्यार्थेभोजनार्थेवापितृदे
वप्रयोजने । शूद्राहतेननाचामेजपादिहवनेषुच । संवर्तः—शूद्राशुच्येकहस्तैश्चदत्ताभिर्नकदाचन । शूद्राहतजलनिषेधःसर्वकर्मसुज्ञेयः । स्मृत्य
र्थसारे—नपादप्रक्षालनशेषेणनाचमनशेषेणनाशुदकशेषेणकर्माणिकुर्यात् । यदिकुर्याद्धूमौजलंस्नावयित्वातत्रांबुपात्रंस्थापयित्वोद्धृत्यकुर्यादिति ।
आपस्तंबः—नवर्षधारयाचामेजप्रदरोदकेनाकारणादिति । प्रदरःस्वयंभिन्नोभूभागः । वसिष्ठः—प्रदरादपिगोतृप्तेराचामेतेति । नेदंकलौ ।
गोतृप्तिशिष्टेपयसिशिष्टैराचमनक्रियेतिमाधवीयेकलिवज्येषुपाठात् । स्मृतिसारे—एलालवंगकर्पूरगंधाद्यैर्वासितैर्जलैः । नाचामेदद्विरुणा
मिस्तथाशौचावशेषितै । चंद्रोदयेसंग्रहे—पात्रावशिष्टंयच्छौचेपाणिपादावनेजने । भूमौतदबुनिःस्नाव्यशेषेणाचमनंचरेत् । चंद्रिकायां
विष्णुस्मृतावप्येवम् । देवजानीये—शौचशेषपादशेषपीतशेषंतथैवच । अपेयंतद्विजानीयात्पर्युक्षणकृतिंविना । स्मृत्यर्थसारे—पाद
शौचशिखाकच्छबंधधौतोपवीतकम् । विनाचांतोऽशुचिर्नित्यंवद्धेकंठेशिरस्यपि । प्रयोगपारिजातेभृगुः—आच्छन्नदक्षिणांसस्तुनाचामे
द्विकदाचन । अकृत्वापादशौचंचतिष्ठन्मुक्तशिखोपिवा । विनायज्ञोपवीतेनआचांतोप्यशुचिर्भवेत् । तिष्ठन्नितिजलस्थेतरपरम् । जानोरूर्ध्वजले
तिष्ठन्नाचांतःशुचितामियात् । अधस्ताच्छतकृत्वोपिसमाचांतोनशुद्ध्यतीतिविष्णूक्तेः । अधस्ताज्जान्वोः । चंद्रिकायांविष्णुः—नस्पृ
शन्नहसन्नल्पन्नश्चचांडालदर्शने । आचामेदितिशेषः । तत्रैवप्रचेताः—नासमपादआचामेदिति । स्मृत्यर्थसारे—उपविष्टःसमाचामेजानु
मात्रादधोजले । तथा—सोपानत्कोधृतोष्णीषःपर्यकासनयानगः । दुर्देशेप्रपदश्चैवनाचामन्शुद्धिमाप्नुयात् । आचांतःकर्मशुद्धःस्यात्तांबूलौषधि
जग्धिकृत् । नागदेवाह्निकेयमः—मधुपर्केभोजनांतिसंध्यादौनित्यकर्मणि । आसनस्थोपिचाचामेदन्यत्रकुट्टासनः । स्मृत्यर्थसारे—
नयज्ञोपवीतमुत्तरीयंचान्यथाकृत्वाचामेत् सम्यग्धृत्वापुनराचामेत् ॥ ॥ यज्ञोपवीतेनष्टेअन्यत्सूत्रंवस्त्रंचोपवीयाचामेत् । हारीतः—नजले

शुष्कवस्त्रेणस्थलेचैवार्द्रवाससा । तर्पणाचमनंजप्यमार्जनादिकमाचरेत् । पैठीनसिः—अंतरेकंवहिरैकंकृत्वापादमाचमेदिति । व्यासः—
 शिरःप्रावृत्यकठंचमुक्तकच्छशिखोपिवा । अकृत्वापादयोःशौचमाचांतोप्यशुचिर्भवेत् । गौतमः—नमुख्याविप्रुपउच्छिष्टंकुर्वतिनचेदंगेनिपतं
 तीति । अंगस्पर्शेऽपस्तंबः—यआस्याद्विदवःपतंतउपलभ्यतेतेष्वाचामेत् । गौतमः—मंत्रब्राह्मणमुच्चारयतोविदवःशरीरउपलभ्यतेनते
 ष्वाचमनमिति । मनुः—स्पृशतिविंदवःपादौयस्याचामयतःपरान् । तेपार्थिवैःसमाज्ञेयानतैरप्रयतोभवेत् । अत्रपादग्रहणाजंघादिस्पर्शोदोष
 इतिमेधातिथिः । तन्न । प्रयांत्याचमतोयाश्चशरीरेविश्रुपोनृणाम् । उच्छिष्टदोषोनास्त्यत्रभूमितुल्यास्तुतेस्मृताइतिमाधवीयेयमोक्तौ
 शरीरग्रहणात् । अतःपादावितिप्रायिकम् । तेनांगांतरस्पर्शेऽपिनदोषइतिसर्वज्ञनारायणः । माधवीयेयेवं । आपस्तंबः—
 नश्मश्रुभिरुच्छिष्टोभवतियावन्नहस्तेनोपस्पृशतीति । मुखगतैरित्यर्थः । याज्ञवल्क्यः—मुखजाविश्रुपोमेध्यास्तथाचमनविंदवः इति ।
 शंखः—दतवदंतलग्रेपुरसवर्जमन्यत्रजिह्वाभिमर्शनादिति । गौतमस्तुप्राक्च्युतरेकेइत्याह । च्युतेतुशंखः—च्युतेष्वास्त्राववद्विद्यान्निगिरन्नेव
 तच्छुचिः । मुखोदकमास्त्रावः । शान्तातपः—दंतलग्रेमूलफलेभुक्तस्नेहेतयैवच । तांवूलेचेक्षुदंडेचनोच्छिष्टोभवतिद्विजः । स्मृत्यंतरे—
 अलाबुताम्रपात्रस्थकरकस्थचयत्पयः । आचम्यस्वयमादायशुद्धोभवतिनान्यथा । स्वयगृहीत्वाचाचामेन्नपरःप्रयच्छेदित्यर्थः । अलव्वादिपात्रं
 यतिपरम् । यतिपात्राणिमृद्वेणुदार्वालाबुमयानिचेतिघाज्ञवल्क्योक्तेः । अतैजसानिपात्राणितस्यस्युर्निर्घ्रणानिचेतिमनूक्तेश्च । अलाबुदारु
 जंवापिवैणवंमृन्मयतथा । एतानियतिपात्राणिगृहस्थोनसमाचरेदितिपंचायतनसारेव्यासोक्तेश्च । तत्रैवसंवर्तः—सौवर्णराजतंताम्र
 मुख्यंपात्रंप्रकीर्तितम् । तदभावेस्मृतंपात्रंस्त्रवतेयन्नधारितम् । कृष्णभट्टीयेमरीचिः—कांक्षेनायसपात्रेणत्रपुसीसकपित्तलैः । आचांतःश
 नकृत्वोपिनकदाचनशुद्ध्यति । यत्तुस्मृत्यर्थसारे—सौवर्णरौप्यपात्रैश्चवेणुविल्वाश्मचर्मभिः । अलाबुदारुपात्रैश्चनारिकेलैःकपित्थकैः । तृ

णैःकाष्ठैर्जलाधारैरन्यांतरितमृन्मयैः । वामेनोद्धृत्यवाचामेदन्यदातुरसंभवेइति । तन्मृन्मयमात्रपरम् । तस्यैवसंनिहितत्वात् । तत्राप्यन्यदातुर संभवेवामेनसदंशादिनोद्धृतैर्मृन्मयैरित्यर्थः । अतएवाग्रेस्मृत्यर्थसारे—तत्रमृन्मयपात्रस्थंजलंनैवोपहन्यतइत्युक्तमितिकेचित् । अन्येतुवामे नपात्रमुद्धृत्यनपिवेदक्षिणेनत्वित्युपक्रम्य सौवर्णरौप्यपात्रैश्चेत्याद्युक्तेर्यदिस्वहस्तेनाचामेत्तदैतैरेवेतिपरिगणनवलान्नियमेननान्यैरित्यर्थात्पित्तलकां स्यादिभिर्वामोद्धृतैर्नाचामेदित्याहुः । प्रयोगपारिजातेसंग्रहे—करकालाबुपात्रेणताम्रचर्मपुटेनच । गृहीत्वास्वयमाचामेद्भूमिलग्नेनना न्यथा । अत्रभूमिलग्नत्वेमूलंचित्यम् । वामेनोद्धृत्येतिस्मृत्यर्थसारविरोधात् । माधवीयेस्मृत्यन्तरे—करपत्रेषुयत्तोयंयत्तोयंताम्रभाजने । सौवर्णेराजतेचैवनैवाशुद्धंतुतस्मृतम् । अपराकैस्मृत्यन्तरे—ताम्राश्मनालिकेराब्जवेणुकालाबुचर्मभिः । स्वहस्तेनापिचाचामेत्सर्वदाशुचि रेवसः । नकेवलमन्यदत्तेनेतितत्रैव ॥ इतिश्रीमन्नारायण०लक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेआचमनम् ॥

अथदंतधावनम् ॥ अग्निः—मुखेपर्युषितेनित्यंभवत्यप्रयतो नरः । अथार्द्रकाष्ठंशुष्कंवाभक्षयेदंतधावनम् । तस्याद्यतयोराचामेत् । आग्नेये—शौचंकृत्वामृदाचम्यभक्षयेदंतधावनमित्युक्तेः । प्रक्षाल्यभंकत्वातुशुचौदेशेत्यक्त्वातदाचमेदितिगारुडाच्च । आचारादर्शे विष्णुः—प्रातर्भुक्त्वाचयतवाग्भक्षयेदंतधावनम् । भुक्त्वेतियतिपरमितिहलायुधः । विष्णुः—कंटकिक्षीरिवृक्षोत्थंद्वादशांगुलमव्रणम् । कनिष्ठांगुलिवत्स्थूलंपर्वार्धकृतकूर्चकम् । दंतधावनमुद्दिष्टंजिह्वोल्लेखनिकातथा । द्वादशांगुलकविप्रेकाष्ठमाहुर्मनीषिणः । क्षत्रविदश्द्रजातीनां नवषट्चतुरंगुलम् । स्मृत्यर्थसारेतु—तिक्तकपायकटुसुगंधिकंटकिक्षीर्यव्रणमृजुकीटाद्यदूषितंद्वादशांगुलविप्रे क्षत्रादिष्वंगुलिहासइत्युक्तम् । शंखः—कुमाराणांचनारीणांकर्तव्यंचतुरंगुलम् । अथनत्काष्ठानि मदीयाःश्लोकाः—आम्राप्रातकसर्जवेणुवृहतीश्रीपणिपुन्नागकान् चंपावैकदरंशिरीषखदिरापामार्गनिंबार्जुनान् । नारिगंवदरीप्रियंगुकुटजान्धात्रीतमालंतथाकंकोलंत्वरिमर्दलोध्रमधुकान्राजादनपर्णकम् । जात्याट

रूपावतिमुक्तजंबूक्षान्कपायंकटुकंठकंच । गृहीतशुद्धैदंतानामन्यांस्तत्रविवर्जयेत् । आम्रातकआंवाडाइतिप्रसिद्धः । सर्जोरालइतिप्र
 सिद्धः । राजादनंचारोली । कदरःश्वेतसारःखदिरः । खदिरोरुक्तसारः । अतिमुक्तजंमोगरावेलीइतिमध्यदेशे । मधूकोज्येष्ठीमधुः ।
 संग्रहे—अपामर्गेधृतिर्मेधाप्रज्ञाशक्तिर्वपुःशुचिः । अंगिराः—प्रक्षाल्यभक्त्वातज्जह्याच्छुचौदेशेसमाहितः । जातूकर्ण्यः—ईशान्य
 भिमुखःकुर्याद्वाग्यतोदंतधावनम् । कृत्यरत्नेगर्गः—प्राद्युखस्यधृतिःसौख्यशरीरारोग्यमेवच । दक्षिणेनतथाकार्यपश्चिमेनपराजयः ।
 उत्तरेणगवांनाशःस्त्रीणांप्रेष्यजनस्यच ॥ ॥ अथनिपिद्धानि । मदीयाःश्लोकाः—श्लेष्मातकःपिप्पलितिदुकौपारिजातरिष्टाक्रमुकेंगु
 दीच । कार्पासभव्यौशणपारिभद्रौकुशेष्टकेवैचकुलश्चशुष्कम् । शाल्मल्यक्षौशिग्रुमोचानखानिकाशोलोष्ठसैधवचांगुलिश्च । मुक्त्वांगुष्ठानामिके
 शिशपायामृत्स्नापर्णागारपापाणतार्णम् । कुभोविभीतकधवौसिकताश्चमल्योनिर्गुडिगुग्गुलपटौकनकश्चकच्छः । नदास्वष्टमिरत्रयोव्रतदिनेदर्गे
 वौभूमिजेश्राद्धेजन्मदिनेचतुर्दशियुगेक्रांतौव्यतीपातके । द्वादश्यानिजजन्मभेपरतरेतत्पूर्वभेपौर्णमास्यामांगल्यदिनोपवासदिनयोश्चायासुतेवा
 भृगौ । प्रतीचीमुखोदक्षिणाशामुखोवाद्विजानांविशुद्धिनकुर्यादमीभिः । अत्रमूलपृथ्वीचंद्रादिघुस्पष्टम् । पारिभद्रोनिवतरुरित्यमरः । रक्त
 मंदारइतिहिमाद्रिः । यत्तुश्राद्धकाशिकायांस्मृतिः—शण्णाकंसृत्तमांसकरेणमथितंदधि । अगुल्यादंतसघर्षस्तुल्यगोमांसमक्षणैगिति
 तदगुष्ठानामिकान्यपरम् । इष्टकालोष्ठपाषाणैरितरांगुलिभिस्तथा । मुक्त्वात्वनामिकांगुष्ठौनकुर्याद्वतधावनमितिचंद्रिकायांवृद्धयाज्ञच
 ल्क्योक्तेः । वाराहे—अज्ञातपूर्वाग्निदंतकाष्ठान्यद्यान्नपत्रैश्चसमन्वितानि । नयुग्मपत्राग्निपाटितानिनचार्द्रशुष्काणिविनात्वचाच । आ
 श्वलायनः—दीक्षितोब्रह्मचारीचयतिश्चविधवांगना । नित्यमद्यादंतकाष्ठममायांतुविवर्जयेत् ॥ ॥ ब्रह्मचारिणंप्रकृत्यकौर्मे—नाद
 शंचैववीक्षेतनाचरेदंतधावनम् । अतोब्रह्मचारिणोविकल्पइतिकेचित् । वस्तुतस्तुपूर्ववाक्येब्रह्मचारिपदनैष्ठिकपरं यतिसाहचर्यादितियुक्तम् ।

स्मृतिमंजरी—रजस्वलाचतुर्थे हि सूतिकादशमे हनि । स्नानात्पूर्वबंधमोक्षे निघेष्वपि चरेदिति । बंधो निगडः ॥ ॥ अथ विहितनिषिद्धा-
 नि—खर्जूरपीलुवटवित्त्वकदंबवंधूकाश्च तथा किशुकमधूकशमीचजातिम् । अर्ककरंजकुटजावथतिंतिणीचनिर्गुड्युदुंबरविशोकककोविदारान् ।
 विद्वानेतान्सदा विद्यात्प्रतिषिद्धविधित्सितान् । अत्र दंतधावनकरणत्वेन सामान्यप्राप्तौ विशेषविधिनाशेषनिषेधे सति पुनर्निषेधः प्रतिनिधित्वेन ग्रहणं
 नेत्यर्थको माषनिषेधवदित्याचारचंद्रोदयः । विहितनिषिद्धेषु विकल्पइतिकश्चित् । तन्न । व्यवस्थासंभवे विकल्पायोगात् । वयंतु विहितग्रहणेन
 तदन्यनिषेधे सिद्धे पुनस्तद्ग्रहणं विहितालाभे निषिद्धान्यग्रहार्थं विहितनिषिद्धान्यालाभे विहितनिषिद्धग्रहार्थं तद्ग्रहणमिति ब्रूमः । नारदः—आस-
 नेशयने याने पादुकादंतधावने । पलाशाश्च तथा कौवज्यौ सर्वकुत्सितकर्मसु । धर्मसारे—स्त्रीसंगं खादनं पानं स्वाध्यायं क्षुरकर्म च । न कुर्यादंतसं-
 चर्पतैलेशिरसि स्थिते । यमः—चतुर्दश्यष्टमीदर्शपूर्णमासं क्रमेणैव । एषु स्त्रीतैलमांसानि दंतकाष्ठं च वर्जयेत् । भविष्ये—दशम्यां दंतकाष्ठे
 न जिह्वां लेख्यते यदा । एकादशी विधानाय निराशः स्याद्यमस्तदा । बृद्धमनुः—गते देशांतरे पत्यौ गंधमाल्यांजनादि च । दंतकाष्ठं च तांबूलं वर्जये-
 द्ब्रुवितासती । प्रयोगपारिजाते दक्षः—अंजनाभ्यंजने स्नानप्रवासं दंतधावनम् । न कुर्यात्सार्तवानारीग्रहाणामीक्षणतथा । संवर्तः—रवौ
 विवाहआशौचैव वर्जयेदंतधावनम् । मरीचिः—नाद्यादजीर्णवमथुश्वासकासज्वरार्दितः । गोभिलः—श्राद्धे यज्ञेथ नियमेन भक्ष्यं प्रोदिते रवौ ।
 यमः—मध्याह्नस्नानवेलायां यो भक्षेदंतधावनम् । निराशास्तस्य गच्छंति देवताः पितरस्तथा । अत्र प्रोदिते इति मध्याह्ने पितृनिषेधे सिद्धे मध्याह्नि
 षेधो दोषाधिक्यार्थ इति केचित् । वस्तुतस्तु मध्याह्ने तन्निषेधस्तत्पूर्वप्रोदिते पितृप्राप्त्यर्थः । अन्यथानिषेधवैयर्थ्यादित्युक्तम् । श्राद्धे दंतधावनं
 निषेधस्तु कर्तुं नैव । श्राद्धमुक्त्वा तस्मिन् प्रकुर्यादंतधावनम् । श्राद्धकर्तान् कुर्वति दंतानां धावनं बुध इति प्रचेतो वचनात् । अविभक्तानां ज्येष्ठस्य क-
 र्तृत्वेऽपि फलभाक्त्वात् फलसंस्कारादंतधावनवर्जनादयः सर्वेषाम् । एवं प्रतिनिधेरपि ।—श्राद्धं शिष्येण पुत्रेण तदन्येनापि कारयेत् । नियमानाचरेत्सो

पिनियतांश्वसुंधरेइतिहेमाद्रौवाराहाच्च । विष्णुरहस्ये—उपवासेतथाश्राद्धेखादित्वादंतधावनम् । गायत्र्याशतसंपूतमंबुप्राश्यविशु-
 द्ध्यति । काशीखंडे—अलामेदंतकाष्ठानानिपिद्धेवाथवासरे । गंडूपाद्वादशग्राह्यामुखस्यपरिशुद्धये । स्कांदेप्रभासखंडे—वर्जितेदिव
 सेदेविगडूपांश्चैवषोडश । तत्तत्पत्रैःसुगधैर्वाकारयेदंतधावनम् । यत्तु—उपवासेपिनोदुष्येदंतधावनमजनम् । एकादश्यांतृणैःपर्णेनैर्नकुर्यादंत
 धावनमितिकृष्णभट्टीयेस्कांदं तत्समर्तृकोपवासपरम् । अंजनसाहचर्यात् । हेमाद्रावप्येवम् । दंतधावननिपेयेऽपिजिह्वोल्लेखोभवति—
 प्रतिपत्पर्वपष्ठीषुनवम्यांदंतधावनम् । पर्णैरन्यत्रकाष्ठैस्तुजिह्वोल्लेखःसदैवहीतिव्यासोक्तेः । स्कांदे—दतधावनकाष्ठेननजिह्वापरिमार्जयेत् ।
 आयुर्वलंयशोवर्चःप्रजापशुवसूनिच । ब्रह्मप्रज्ञांचमेधांचत्वनोवेहिवनस्पते । मंत्रेणानेनमतिमान्भक्षयेदंतधावनमितिकाशीखंडान्मत्रोभक्षणे
 इतिपृथ्वीचंद्रमदनपारिजातौ । छंदोगपरिशिष्टेप्येवम् । अभिमन्याहताशाखामत्रेणानेनवैद्विजाः । तत ऊर्ध्वक्रमेणैवधावयेच्छाखया
 तयेत्यंगिरःस्मृतेः । शाखाभिर्मंत्रणइतिस्मृतिरत्नावली । वचनद्वयादुभयत्रेतिउक्तम् । सएव—पतितांत्यजपांखडिदेवाजीवरजस्वलाः ।
 भिषक्पातकिचंडालानपेक्ष्यादंतधावने । शुनकविट्टराहचगर्दभताम्रचूडकम् । अन्यान्नैवेदशान्पश्येद्विजशुद्धौविचक्षणः । देवाजीवोदेवलकः ।
 यत्तुकल्पतरौ—ऊर्ध्वेनिपतितेसिद्धिस्तथाचाभिमुखेस्थिते । अतोऽन्यथानिपतितेआनीयपुनस्तत्सृजेदिति तत्सिद्धार्थकादिसप्तमीव्रतप्रकरणान
 भिज्ञत्वाद्यात्किंचिदेव ॥ ॥ उषःपानम् । बृहदात्रेयसंहितायाम्—पिबतिपर्युषितंजलमन्वहंतिमिरवांश्चरमप्रहरेनिशः । यदितदा
 लभतेसतुगारुडीदृशमपास्तसमस्तगदोनरः । आयुर्वेदेभोजोपि—अंभसःप्रसृतीरष्टौवावनुदितेपिबेत् । नवनागवलंप्राप्यजीवेद्वर्षशतंनरः ।
 शौनकः—पश्चाद्वादशगडूषैःशुद्धिकृत्वाद्विराचमेत् । ललाटेहृदिवाहोश्चऊर्ध्वपुंड्राणिधारयेत् । चतुर्भिःसंकर्षणादिनामभिश्चदनादिभिः ।
 विष्णुपुराणे—स्वाचांतस्तुपुनःकुर्यात्पुमान्केशप्रसाधनम् । आदर्शाजनमांगल्यदूर्वाद्यालंभनानिच । मार्कंडेयपुराणे—दक्षिणाभिमुखो

यस्तुविदिवसंमुखएवच । केशान्संस्कुस्तेमर्त्योर्धननाशंसविंदति ॥ इतिश्रीमन्नारायण०लक्ष्मणभट्टकृताचाररत्नेदंतधावनम् ॥

अथाज्यावलोकनम् ॥ मदनपारिजातेब्राह्मविष्णुपुराणयोः—स्वमात्मानंघृतेपश्येद्यदीच्छेच्चिरजीवितम् । स्कांदे—आदौविप्रस्यवरणंकुर्याद्ब्रह्मानुलेपनैः । ततःप्रतिष्ठयेत्पात्रंस्वैर्मन्त्रैश्चप्रपूजयेत् । पश्चाद्विप्रायदातव्यंस्वर्णैकेनसमन्वितम् । प्रातराज्यपात्रदानमंत्रो हेमाद्रौगोपथब्राह्मणे—आज्यंतेजःसमुद्भूतमाज्यंपापहरंपरम् । आज्येनदेवास्तृप्यंतिआज्येलोकाःप्रतिष्ठिताः । भौमांतरिक्षदिव्यादियन्मेकलम्षमागतम् । सर्वतदाज्यसंस्पर्शात्प्रणाशमुपगच्छतु । अन्यच्च—याऽलक्ष्मीर्यच्चदौस्थ्यंमेसर्वगात्रेष्ववस्थितम् । तत्सर्वशमयाज्यत्वंलक्ष्मीपुष्टिचवर्धय । इति ॥ ॥ अथकुशाः । चंद्रोदयेऽत्रिः—उभयानामिकाभ्यांनुधार्येदर्भपवित्रके । पवित्रमाहमार्कंडेयः—चतुर्भिर्दर्भपिजूलैर्ब्राह्मणस्यपवित्रकम् । एकैकन्यूनमुद्दिष्टवर्णैर्वर्णैयथाक्रमम् । यत्तुकात्यायनः—अनंतर्गर्भिणंसाग्रंशौशुद्धिदलमेवच । प्रादेशमात्रंविज्ञेयंपवित्रंयत्रकुत्रचिदितितद्वैश्यपरंपूर्ववचनादितिपृथ्वीचंद्रः । स्मृत्यर्थसारेतु—सर्वेषांवाभवेद्वाभ्यांपवित्रयत्रकुत्रचिदित्युक्तम् । चंद्रिकायांतु—सप्तभिर्दर्भपिजूलैःकुर्याद्ब्राह्मणपवित्रकम् । पंचभिःक्षत्रियस्यैवचतुर्भिश्चतथाविशः । द्वाभ्यांशूद्रस्यविहितमितरेषांतथैवचेति । तथाऽनंतर्गर्भिणमित्यादितुस्थालीपाकपरमित्युक्तम् ॥ ॥ रत्नावल्याम्—प्रथमंलंघयेत्पर्वद्वितीयंतुनलंघयेत् । अग्रपर्वस्थितोदर्भस्तपोवृद्धिकरोहिसः । मध्येचैवप्रजाकामोमूलेसर्वार्थसाधकः । चंद्रिकायाम्—अंगुलीमूलदेशेतुपवित्रंधारयेद्विजः । राज्ञांद्विपर्वकेचैवविशामग्रेकरस्यतु । रत्नावल्याम्—यज्ञोपवीतेमौज्यांचतथाकुशपवित्रके । ब्रह्मग्रंथिविजानीयादन्यथातुयथारुचि । पवित्रप्रकारस्तत्रैव—अंगुष्ठंघर्षयेद्विद्वान्तर्जन्यापिपुनःपुनः । ज्ञानमुद्रामधःकुर्यात्पूर्ववद्वंथिवंधनम् । आश्वलायनः—तारेणकुर्याद्वंथितुपवित्रस्यद्विजोत्तमः । ग्रंथिरेकांगुलस्तद्वत्तदूर्ध्वद्वंगुलंमतम् । तारः प्रणवः । भरद्वाजः—अत्रोक्तसंख्यापिंजूलानेकीकृत्यसमंयथा । मूलानिदक्षिणेहस्तेधृत्वाग्राण्यन्यपाणिना । दक्ष

हस्तेनतद्वाममनुवर्त्यप्रदक्षिणम् । तथैवाग्रेणचावेष्ट्यकुर्याद्विंशियथादृढाम् । वृत्तग्रंथिलक्षणंहेमाद्रौगारुडे—अर्धप्रदक्षिणीकृत्यशिखांपा
 शंप्रवेशयेत् । वैष्णवेनैवमार्गेणवृत्तग्रंथौपवित्रके । वैष्णवोमार्गः पश्चाद्भागः । ब्रह्मग्रंथिरपितत्रैव—संत्यज्यवैष्णवंमार्गब्राह्ममार्गविमिश्रि
 तम् । सकृत्प्रदक्षिणीकृत्यब्रह्मग्रंथिःसउच्यते । कर्तुरभिमुखप्रदेशोब्रह्ममार्गः । क्षेमप्रकाशेशंखःप्रकारांतरमाह—त्रिगुणीकृतरज्जुस्तु
 त्रिवृत्यासंनियोजयेत् । ब्रह्मग्रंथिःसविज्ञेयःसदामौजादिषुद्विजैः । चंद्रोदयेव्यासः—करेकंठेशिखायांचकर्णयोरुभयोरपि । पवित्रधारकोय
 श्वनसपापेनलिप्यते । कात्यायनः—सपवित्रःसदर्भोवाकर्मागेपितृकर्मणि । अशून्यतुकरंकृत्वासर्वत्राचमनंचरेत् । नोत्सृज्यतत्पवित्रंतुभु
 क्तवोच्छिष्टंतुवर्जयेत् । ब्राह्मे—मंत्रविनाधृतंयत्तत्पवित्रमफलंभवेत् । तस्मात्पवित्रेमन्त्राभ्यांधारयेदभिमन्त्र्यच । पवित्रंतेतुइत्यादिमन्त्रद्वितयम
 स्यतु । प्रणवस्त्वस्यमन्त्रःस्यात्समस्ताव्याहृतिस्तुवा । पृथ्वीचंद्रोदये—धृतपवित्रकर्मातेग्रंथिमुक्त्वातुतत्त्यजेत् । विस्मृत्ययदिपात्रेषुपवित्रवि
 सृजेत्तथा । प्राजापत्यंचरेत्कृच्छ्रंतत्क्लिषविशुद्ध्ये । आश्वलायनः—तस्मिन्क्षीणेक्षिपेत्तोयेवह्नौवायज्ञसूत्रवत् । भूमिंज्ञात्वातथाशुद्धांमृ
 द्धिस्तारेणपूयेत् । भरद्वाजः—कर्मातेपुनरादायपवित्रद्वितयंद्विजः । शुचौदेशेविनिक्षिप्यदध्यादेतत्पुनःपुनः । यद्युच्छिष्टाद्युपहतंपवित्रंवि
 हतंभवेत् । तदैवग्रंथिमुत्सृज्यत्यजेदितरथानहि । मदनपारिजातेकौशिकः—पवित्रस्यतुनाशौचमाचांतेतुकदाचन । पितृणांतर्पणेत्या
 ज्यमुच्चारणपूजनेतथा । दर्भेषुतुहेमाद्रौस्कांदे—अनामिकाधृतादर्भैकानामिकयापिवा । द्वाभ्यामनामिकाभ्यांतुधार्येदर्भपवित्रके । आ
 श्वलायनः—अथवानामिकाभ्यांतुग्रंथिहीनंकुशादिकम् । हेमादीन्वायविभृयात्सर्वकर्मस्वपिद्विजः । गौडास्तु—मध्यमानामिकाभ्यांतुधा
 रयेद्विदलकुशम् । सध्यादिकर्मजाप्येषुस्वाध्यायेपितृतर्पणे । केवलानामिकायांतुअज्ञानाद्धारयेत्कुशम् । श्वानमूत्रसमतोयंपीत्वाचांद्रायणचरे

१ मनुनातु—मेरालामजिनदडमुपवीतकमडलम् । आमुप्रास्यविनष्टानिगृहीतान्यानिमन्त्रवत् । (मनु अ २ श्लो ६४) इत्युक्तेरत्रत्योवह्निनिक्षेपोविचारणीय ।

दितिहारीतोक्तेः कुशधारणमध्यमानामिकयोरित्याहुः । तन्न । वचनस्य महानिवधेषु काप्यनुपलंभात् । सर्ववचनेषु कुशहेमरूपवित्राणाम-
 विशेषोक्तेश्च । कुशानूर्ध्वग्रास्त्रिभृयात् । वज्रं यथासुरेन्द्रस्य शूलं हस्ते हरस्य च । चक्रायुधं यथा विष्णोरेवं विप्रकरे कुश इति चंद्रिकायां गोभि-
 लोक्तौ संदिग्धेषु वाक्यशेषादितिन्यायेन शूलसाम्योक्त्या निर्णयाच्छूलदृष्टान्त एव मुख्यः । अत एव तत्रैव हस्तग्रहणं त्रिशखत्वादिना त्रिशूलसाम्याच्च ।
 दर्भसंख्यामाह—समूलाग्रौ विगमौ तु कुशौ द्वौ दक्षिणे करे । सव्ये चैव तथा त्रीन्वैविभृयात्सर्वकर्मसु । छंदोगपरिशिष्टे—द्वौ दमौ दक्षिणे ह-
 स्ते सव्ये त्रीनासने सकृत् । उपवीतेशिखायां च पादमूले सकृत् सकृत् । अत्र च त्वारः पक्षाः । हस्तद्वये दर्भधारणम् हस्तद्वये पवित्रधारणम् दक्षिणे प-
 वित्रं वामे कुशाः दक्षिणे एवोभयमिति । तृतीयः कातीयपरः—सव्यः सोपग्रहः कार्यो दक्षिणः सपवित्रक इति कात्यायनोक्तेः । लघुहारीतः—
 जपे होमे तथा दाने स्वाध्याये पितृतर्पणे । अशून्यं तु करं कुर्यात्सुवर्णरजतैः कुशैः । सुवर्णरजतैरिति बहुत्वमेकसुवर्णाद्यवयवविधारणेऽप्युक्तम् । सुवर्ण-
 त्वादेरवयवविवृत्तित्वात्सुवर्णादीनां समुच्चयः । अनामिकायां तद्धेमधारये दक्षिणे करे इति देवीपुराणे—अनामिकायां हेमधारणोक्तेस्तत्सममि-
 व्याहृतं रजतमपि तत्रैव धार्यम् । तर्जन्यां रजतं धार्यमिति वचनं तु निर्मूलम् । कल्पतर्वादिभिरनादरादिति वर्धमानः । तन्न । अनामिकाधृतं
 हेम तर्जन्यां रूप्यमेव च । कनिष्ठिकाधृतं खड्गं तेन पूतो भवेन्नर इति श्राद्धहेमाद्रौ चंद्रिकायां च योगयाज्ञवल्क्यविरोधात् तर्जन्यां रूप्यं जीव-
 त्पित्रन्यपरम्—उत्तरीयं योगपट्टं तर्जन्यां रजतं तथा । न जीवत्पितृकैर्धार्यज्येष्ठो वा विद्यते यदीति चंद्रोदये संग्रहात् । आश्वलायनः—अन्यै-
 र्धृतं न गृह्णीयात्पवित्रं तृणसंभवम् । हेमादयस्तु संग्राह्याः सम्यङ्निष्ठप्यवह्निना । स एव—पवित्रे पतिते ज्ञाते तथा जपगणे भुवि । प्राणायामत्रयं कुर्या-
 त्स्नात्वा विप्रोऽघमर्षणम् । जपगणो माला—हेमैव सर्वदा सर्वं कुर्यादेवाविचारयन् । रौप्यं दक्षप्रदेशिन्यां विभृयाद्दीक्षितो द्विजः । अग्रं थिकं च हेमं च
 तथालोहत्रयोद्धवम् । गायत्र्यक्षरवर्गेण गृह्णीयात्ताम्रमुत्तमम् । अनुष्टुभस्तथारूपं त्रिष्टुभः कनकोत्तमम् । गायत्री चतुर्विंशत्यक्षरा तावदंशं ताम्रम् ।

एवमग्रेपि । द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुप् । चतुश्चत्वारिंशदक्षरात्रिष्टुप्—शलाकाः कारयित्वातोऽभिमृजेदंगुलीयकम् । शुद्धौ धार्यं दिवारात्रत्रयं मम तथापि वा ।
आगमे त्वन्यथोक्तम्—सोमसूर्याग्निरूपाः स्युर्वर्णालोहत्रयतथा । रौप्यमिदुःस्मृतो हेमसूर्यस्ताम्रहुताशनः । लोहभागाः समुद्दिष्टाः स्वरायक्षरसंख्यया । तैलैर्हैः कारयेन्मुद्रामसकलितसगताम् । अकारादयः षोडश १६ स्वरस्तावतो भागा रौप्यस्य । कायामांताः पञ्चविंशतिः २५ हेमस्य । यादयः क्षांता दश १० ताम्रस्य । साग्रसहस्रं सजायस्पृष्टातां जुहुयात्ततः । तस्यां सपातयेन्मन्त्री सर्पिणा पूर्वसंख्यया । जपः पूर्वां कृत्वा तृकामत्रस्य कं ख गं इत्यादिः । निक्षिप्य कुभेतां मुद्रामभिपेकोक्तवर्त्मना । आवाह्यपूजयेद्देवीमुपचारैः समाहितः । अभिपिच्य विनीताय दद्यात्तां मुद्रिकां गुरुः । इयं रक्षा शुद्धरोग विपञ्चरविनाशिनी । शारदा तिलके तु—तारताम्रसुवर्णानामर्क षोडश खेदुभिरित्युक्तम् । खेदवोदग । त्र्योपदेवः—हिंशुमुचप्रमगोरा नीश वेकेपुगुवुगो । प्राच्याद्रत्नानि खेदाश्च मध्ये माणिक्यमुष्णगोः । उष्णगुः सूर्यः । हिंशुमित्याद्यक्षरद्वंद्वानि हीरकशुकादिग्रहबोधकानि । मंत्र शास्त्रे—अकेंदुरक्तज्ञगुरुभृगुमदाहिकेतवः । माणिक्यमौक्तिकचारुविद्रुमगारुडंपुनः । पुष्परागलसद्वज्रनीलगोमेदकं शुभम् । वैदूर्यनवरत्ना निमुद्रांतैः कल्पयेच्छुभम् । जपहोमादिकसर्वकुर्यात्पूर्वां कृत्वा वर्त्मना । यो मुद्रांधारयेदेनांतस्य स्युर्वगगाग्रहाः । विन्यामे विशेषो ज्योतिषे—माणिक्यमंतस्तरणेर्निधेयवज्रसुमुक्ता विलसत्प्रवालम् । गोमेदकं निर्मलमिंद्रनीलवैदूर्यकंपुष्पमतस्तुपाचिः । पूर्वादितः शुक्रशशांकभौमराहकिंके त्विज्यशशांकजानाम् । रत्नानियत्नेन च मुद्रिकायां न्यस्थानि खेटे पुनिजोच्चगेषु ॥ इतिलक्ष्मणभट्टकृताचाररत्नेंगुलीयकप्रकरणम् ॥

अथ कुशग्रहणम् । कुशाः कतिविधाः कदाकथं कैर्ग्राह्याः केऽविकारिणो गृहीतानामहर्मर्यादां चाह स्मृतिर्चिंतामणौ—अहन्यहनि कर्मार्थकुशोद्धारः प्रशस्यते । तत्रैव—मासि मास्युद्धृतादर्भा मासि मास्येव चोदिताः । उत्तरोत्तरमासेषु धर्मविद्विरसमताः । षट्त्रिंशन्मते—मासेन स्यादमावास्यादर्भा ग्राह्यो नवः स्मृतः । मदनरत्ने शंखमरीची—मासेन भस्ममावास्या तस्यां दर्भांचियो मतः । अयातयामास्ते दर्भानियो

ज्याश्चपुनःपुनः । आर्द्राहुँनीयाद्रात्रौनलुनीयाद्वापिसंध्ययोः । मासःशुक्लादिरतिवधमानः । हेमाद्रौहारीतः—मासेनभस्यमावास्यातस्यां
दर्भोच्चयोमतः । यत्तुशंखः—अमायांचैवनच्छिद्यात्कुशांश्चसमिधस्तथेति तत्तत्कालकर्मपर्याप्तव्यतिरिक्तविषयम् । कुशाःकाशाश्चदूर्वाद्याग
वार्थचतुणादिकम् । निषिद्धेवापिगृह्णीयादमावास्याहनिद्विजइतिजाबाल्युक्तेरितिपृथ्वीचंद्रः । वनस्पतिगतसोममुहूर्तपरोनिषेधः । त्रिमु
हूर्तवसेदकैत्रिमुहूर्तजलेवसेत् । त्रिमुहूर्तवसेद्रोषुत्रिमुहूर्तवनस्पतौ । वनस्पतिगतेसोमेयस्तुहिस्याद्वनस्पतीन् । घोरायांभ्रूणहत्यायांपच्यतेनात्र
संशयइतिसौपर्णोक्तेरितिमदनपारिजातः । रागप्राप्तस्यायंनिषेधः वैधतन्निषेधेविकल्पापत्तेरितिचंद्रिका । तत्रैवयमः—समूलस्तुभ
वेद्दर्भःपितृणांश्राद्धकर्मणि । श्राद्धमेकोद्दिष्टम् । एकोद्दिष्टेकुशाःकार्याःसमूलायज्ञकर्मणि । बहिर्लूनाःसकृलूनाःसर्वत्रपितृकर्मस्वितितेनैवोक्तेः ।
बहिर्लूनाःउपमूलंलूनाः । तेचैकोद्दिष्टेतरश्राद्धपराइतिचंद्रिका । तत्रैवपुराणे—पित्र्यमूलेनमध्येननारंदानचयत्नतः । दैवंकर्मकुशाग्रेणक-
र्तव्यंभूतिमिच्छता । तत्रैवसंग्रहे—होमेतर्पणकालेचविवाहेयज्ञकर्मणि । अगर्भिणस्तुयेदर्भाःपुत्रदारधनप्रदाः । तत्रैवहारीतः—पितृदे
वद्विजार्थेषुसमूलानाहरेद्विजः । स्मृतिचिंतामणौ—सप्तरात्रंशुभादर्भास्तिलक्षेत्रसमुद्भवाः । भरद्वाजः—पलाशाश्चत्थखदिरवटप्लक्षस
मीपगाः । विल्ववैकंकतांतस्थास्तच्छायास्थाःकुशाःशुभाः । गृह्यपरिशिष्टे—दर्भाःकृष्णाजिनंमंत्राब्राह्मणाहविरग्नयः । अयातयामान्येतानि
नियोज्यानिपुनःपुनः । इदंनभस्यदर्शच्छिन्नदर्भविषयमितिबर्धमानः । एतदपवादस्तत्रैव—येचपिंडाश्रितादर्भायैःकृतंपितृतर्पणम् । अमेध्या
ऽशुचिलिप्तायेतेषांत्यागोविधीयते । हारीतः—पथिदर्भाश्चितौदर्भायेदर्भायज्ञभूमिषु । स्तरणासनपिंडेषुपट्कुशान्परिवर्जयेत् । अत्रषट्त्व
मविवक्षितम् । ब्रह्मयज्ञेचयेदर्भायेदर्भाःपितृतर्पणे । हतामूत्रपुरीषाभ्यांतेषांत्यागोविधीयते । मूत्रोच्छिष्टधृतायेचेतिबर्धमानधृतःपाठः ।
येत्वन्तर्गर्भितादर्भायेचच्छिन्नानखैस्तथा । काथिताश्चाग्निनादर्भास्तान्दर्भान्परिवर्जयेदितिबृहद्हारीतोक्तेः । शंखः—नीवीमध्येस्थिताद

भाँब्रह्मसूत्रेचयेधृताः । पवित्रांस्तान्विजानीयाद्येतुकर्णेचदक्षिणे । नीवीपरिधानं वस्त्रग्रंथिरितिकल्पतरुः । चंद्रोदयेसंग्रहे—अग्निकार्ये
 चयागेचसमूलान्परिवर्जयेत् । संग्रहे—आचांतःप्राक्कुशांस्त्यक्त्वापाणावन्यांश्चधारयेत् । श्राद्धारंभेतुयेदर्भाःपादशौचेविसर्जयेत् । अर्च-
 नादौतुयेदर्भाउच्छिष्टांतेविसर्जयेत् । पार्वणादौतुयेदर्भाआघ्राणांतेविसर्जयेत् । मार्जनादौतुयेदर्भाःपिंडोत्थानेविसर्जयेत् । उत्तानादौतुयेदर्भा
 दक्षिणांतेविसर्जयेत् । प्रार्थनादौतुयेदर्भानमस्कारेविसर्जयेत् । विकिरेपिंडदानेचतर्पणेस्नानकर्मणि । आचांतश्चप्रकुर्वीतदर्भसंत्यजनंभुवः ।
 कात्यायनः—समूलाःपितृदैवत्याःकल्माषावैश्वदेविकाः । ह्रस्वाःप्रवरणीयाःस्युःकुशादीर्घास्तुबर्हिषः । प्रवरणीयाः स्नानाद्यर्हाः । दर्भ-
 ग्रहणमंत्रमाहशंखः—विरिचिनासहोत्पन्नपरमेष्ठिनिसर्गज । नुदसर्वाणिपापानिदर्भस्वस्तिकरोभव । स्मृत्यर्थसारे—हुंफट्कारेणमं-
 त्रेणसकृच्छित्त्वासमुद्धरेत् । हेमाद्रौकाष्णाजिनिः—पूर्वतुशिथिलीकृत्यखनित्रेणविचक्षणः । आदद्यात्पितृतीर्थेनहुंफट्हुफट्सकृत्सकृत् ।
 भरद्वाजः—शुनाशुद्धवराहेणमार्जारैकचक्षुषा । खरेणकुक्कुटेनैवस्पृष्टःकर्मरिपुःकुशः । कपिनाकृकलासेनपतितेनांलज्जातिना । मिषजा
 रोगिणास्पृष्टःकुशःकर्मस्वशोभनः । देवलेनचण्डेनब्राह्मणेनाज्ञातजन्मना । वर्ज्यःसूतकिनास्पृष्टःकुशोऽनुष्ठेयकर्मसु । रक्तश्लेष्माश्रुभिःस्पृष्टःक्रि-
 यायुक्तःपुराधृतः । उच्छिष्टजनसंस्पृष्टःकुशःकर्मविनाशकः । सूतिकात्रेयिकावेश्याज्ञातपूर्वाभिसारिकाः । अन्याःसदोषायास्ताभिःकुशःस्पृष्टः
 क्रियारिपुः । आत्रेयिका गर्भिणी । अपराकै—कुशःकाशायवादूर्वागोधूमाश्चाथकुंदुराः । उशीराव्रीहयोमुजादशदर्भाःसबल्वजाः । बल्व-
 जादक्षिणदेशेमोळइतिप्रसिद्धाइतिहेमाद्रिः । दर्भत्वोक्तिःकाशादिस्तुत्यर्था । दर्भाभावेद्विजःकर्मकाशैःकुर्वीतसंयतइतिशंखोक्तेः । नागदे-
 वाह्निकेसुमंतुः—कुशःकाशःशरोगुंद्रोयवादूर्वाश्चबल्वजाः । गोकेशकंदौमुंजश्चपूर्वाभावेपरःपरः । वृद्धपराशरः—दर्भैर्लोहितदर्भैश्चका

शवीरणवल्बजैः । शूकधान्यतृणैर्वापिदर्भकार्यचरेद्विजः । सएव—काशहस्तस्तुनाचामेन्द्रदूर्वाभिःकदाचन । बौधायनः—हस्तयोरुभयो द्वौद्वावासनेपितथैवच । लेखनेचतथाद्वौद्वौस्तरणेषोडशस्मृताः । कौशिकः—गवांवालपवित्रेणसंध्योपास्तिकरोतियः । सवैद्वादशवर्षाणिकृत संध्योभवेन्नरः । भरद्वाजः—रोम्णांपवित्रकरणेनियमोनकुशेष्विव । पाद्मे—नदर्भानुद्धरेच्छूद्रोनपिबेत्कापिलंपयः । नोच्चरेत्प्रणवंमंत्रंपुरो डाशनंभक्षयेत् ॥ इतिश्रीमन्नारायणभट्टात्मज०लक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेकुशप्रकरणम् ॥

अथप्रातःस्नानम् । शंखलिखितौ—अनश्नन्त्यायादिति । अनश्नन्तांबूलाद्यभक्षयन्नितिकल्पतरुः । हेमाद्रौकौर्मे—नित्यमभ्यु दयात्पूर्वस्नातव्यंशुद्धिमिच्छता । एपसाधारणोर्धर्मश्चतुर्वर्णस्यनित्यशः । स्त्रीभिःशूद्रैश्चकर्तव्यमंत्रवर्ज्यविगाहनम् ॥ ॥ भारते—ब्रह्मक्ष त्रविशांचैवमंत्रवत्स्नानमिष्यते । तूष्णीमेवतुशूद्रस्यसनमस्कारकंस्मृतम् । तूष्णीमितिश्रौतस्मार्तमंत्रनिषेधेप्राप्तेनमइतिनमस्कारमंत्रोविधीयते । सएवमृद्रोमयस्नानेपिविज्ञेयः । तेनाश्वक्रांतेइत्यादिमंत्रोनेतिमदनपालः । श्रीदत्ताह्निकेतु तूष्णीमितिवैदिकमंत्रनिषेधोनपौराणानामित्यु क्तम् । टोडरानंदेप्येवम् । कल्पतरुस्तु—कर्मागमंत्रपाठःशूद्रस्येत्याह । वस्तुतस्तुपौराणोऽपिब्राह्मणैरेवपठनीयः । शूद्रोनमइत्येवोच्चार येदिति । शूद्रशिरोमणावप्येवम् ॥ ॥ सभर्तृकाणांस्त्रीणांनित्यस्नानमशिरस्कम् । सचैलस्नाननिमित्तेप्यशिरस्कत्वविधानात् । व्रतांगे सशिरस्कताविधानाच्च । जाबालिः—सततंप्रातरुत्थायदंतधावनपूर्वकम् । आचरेदुषसिस्नानंतर्पयेद्देवमानुषान् । आर्द्धचंद्रिकायां पुराणे—चतस्रोघटिकाःप्रातररुणोदयउच्यते । यतीनांस्नानकालस्तुगंगांभसदृशःस्मृतः । यतयो नियताः । अरुणोदयःसंध्यापूर्वकालः । संध्यायांनिषेधादितिहरिहरः । तन्न । संध्यापूर्वकालेऽपिरात्रित्वेननिषेधादित्याचारादर्शः । तदपिन । वक्ष्यमाणपराशरवाक्येनापर रात्रेस्नानोक्तेः । वृद्धपराशरः—उपस्युषसियत्स्नानंक्रियतेऽनुदितेरवौ । प्राजापत्येनतत्तुल्यंमहापातकनाशनम् । उषःकालस्तुलोहितदिगु

पलक्षितकालात्प्राक्कालइतिकल्पतरुः । नागदेवाह्निकेक्षेमप्रकाशेचविष्णुः—नाडिकापट्टपंचागत्प्रातस्त्वेकाधिकोरुणः । उपःका
 लोऽष्टपंचाशच्छेषःसूर्योदयःस्मृतः । यत्तुमार्कण्डेयः—सूर्योदयंविना नैवस्नानदानादिकःक्रमः । अग्नेर्विहरणंचैवक्रत्वभावश्चलक्ष्यते । इतितदुपः
 कालासंभवेइतिकेचित् । उदयपदेनोपःकालोलक्ष्यतइतिवर्धमानःपृथ्वीचंद्रश्च । तेनरात्रौनकुर्यादित्यर्थः । अविहितविशेषविषयमिति
 टोडरानंदः । इदं नित्यंकाम्यंच । सप्ताहंप्रातरस्नानीद्विजःशूद्रत्वमाश्रयादितिचसिष्ठोक्तेः । उपस्युपसीतिवीसाश्रुतेश्च । प्रातःस्नानंह
 रेत्यापमलक्ष्मीगलानिमेवच । अशुचित्वचदुःस्वप्नतुष्टिपुष्टिचयच्छतीतिक्वाशीखंडाच्च । प्रातःस्नानीभवेन्नित्यमध्यस्नानीसदाभवेदितिभ्या
 घ्रपादोक्तेर्मध्याह्नस्नानमपिनित्यमितिहेमाद्र्यादयः । नित्यमेवतुमध्याह्नेप्रातश्चक्रचकस्यचिदितिस्मृत्यर्थसारांन्मध्याह्नेएवनित्यमित्या
 चारादर्शः । कामधेनावप्येवम् । दक्षस्मृतिगारुडयोः—प्रातर्मध्याह्नयोःस्नानवानप्रस्थगृहस्थयोः । यतेस्त्रिपवणंस्नानसकृच्च
 ब्रह्मचारिण । सकृदित्यशक्तपरम् । स्नायात्प्रातश्चमध्याह्नेब्रह्मचारीगृहीतथेतिचंद्रोदयेसंग्रहोक्तेः । चतुश्चपरिशिष्टे—स्नानप्रक्र
 म्य तत्प्रातर्मध्याह्नेचगृहस्थःकुर्यादेकतरत्रवेति । कात्यायनः—यथाहनितयाप्रातर्नित्यस्नायादनातुरः । दंतान्प्रक्षाल्यनद्यादौगेहेचतद
 मत्रवत् । अहि मध्याह्ने । आतुरस्यमंत्रस्नानादिवेतिपृथ्वीचंद्रः । अमत्रवदल्पमत्रम् । गृहेपिहिद्विजातीनामत्रवत्स्नानमिष्यतेइतिहे
 माद्रौजैमिनिस्मृतेः । साग्नेर्नद्यादावप्येवम् । अल्पत्वाद्धोमकालस्यबहुत्वात्स्नानकर्मणः । प्रातःसक्षेपतःस्नानंहोमलोपोविगर्हितइति
 कात्यायनोक्तेः । चतुर्विंशतिमते—प्रातर्मध्याह्नयोःस्नानगृहस्थस्यविधीयते । शक्तश्चेदुभयंकुर्यादशक्तस्त्वापराह्निकम् । तत्सशि
 रस्कम् । जावालिः—अशिरस्कंभवेत्स्नानंस्नानाशक्तौतुकर्मिणाम् । स्मृत्यर्थसारे—चक्षुरोगीकर्णरोगीशिरोरोगीकफाधिकः । कंठस्ना
 नंप्रकुर्वीतशिरःस्नानसमंहितत् । मुखवक्रत्वापादकोरोगः । आयुर्वेदेपि—स्नानमर्दितनेत्रास्यकर्णरोगातिसारिषु । आध्मानपीनसाजीर्ण

मुक्तवत्सुचगर्हितम् । हेमाद्रौवाराहे—त्रिभिःसारस्वतंतोयंपंचाहेनतुयामुनम् । सद्यःपुनातिगांगेयंदर्शनादेवनार्मदम् । समुद्रगानां सरितामन्यासामपियत्पयः । पावनंस्नानदानेषुप्राजापत्यसमंस्मृतम् । रूपनारायणीयेत्राह्मे—नद्यांप्रत्येकशःस्नानेभवेद्गोदानजंफलम् । गोप्रदानैश्चदशभिःस्नानेपुण्यंतुसंगमे । अग्निपुराणे—भूमिष्ठमुद्धृतात्पुण्यंततःप्रस्रवणोदकम् । ततोपिसारसंपुण्यंतस्मान्नादेयमुच्यते । तीर्थंतोयंततःपुण्यंगांपुण्यंतुसर्वतः । चंद्रिकायांयोगयाज्ञवल्क्यः—त्रिरात्रफलदानद्योयाःकाश्चिदसमुद्रगाः । समुद्रगास्तुपक्ष स्यमासस्यसरितांपतिः । त्रिरात्रफलदाः नदीभिन्नजलाधिकरणकत्रिरात्रस्नानफलदाः । पक्षादावप्येवमिति रूपनारायणः । त्रिरात्रोपवासफल दाइतिहेमाद्रिः । वृद्धयाज्ञवल्क्यः—नदीस्नानानिपुण्यानितडागेमध्यमानिच । वापीकूपेजघन्यानिगृहेष्वत्यवराणिच । गारुडे— नित्यंनैमित्तिकंकाम्यंक्रियांगंमलकर्षणम् । तीर्थाभावेतुकर्तव्यमुष्णोदकपरोदकैः । माधवीयेगार्ग्यः—कुर्यान्नैमित्तिकंस्नानंशीताद्भिःकाम्य मेवच । नित्यंयादृच्छिकंचैवयथारुचिसमाचरेत् । हेमाद्रावप्येवम् । असमुद्रगताश्चापियाःकाश्चिद्विपुलोदकाः । अशोष्याग्रीष्मकालेऽपि तासुस्नानंसमाचरेत् । शुष्यंतियाःकुसरितोग्रीष्मेसूर्याशुतापिताः । तासुस्नानंनकर्तव्यंदृष्टतोयास्वपिकचित् । इदंकाम्यपरम् । रूपनाराय णीयेभविष्ये—शिवलिङ्गसमीपस्थंतोयंपुरतःस्थितम् । शिवगंगेतिजज्ञेयंतत्रस्नानाद्विव्रजेत् । तत्रैव—देवार्चाद्विपूतेतुस्नानंकृत्वाज लाशये । सर्वपापविनिर्मुक्तःक्षणाद्भवतिनिर्मलः । चंद्रोदयेवृद्धपराशरः—कूपेषूद्धृततोयेनस्नानंकुर्वीतवाभुवि । योगयाज्ञवल्क्यः— अलाभेदेवखातानांसरितांसरसांतथा । उद्धृत्यचतुरःपिंडान्पारक्येस्नानमाचरेत् । सरउत्सृष्टम् । पराशरः—कदाचिद्विदुषामत्यानस्नात व्यंपरांभसा । पंचवासप्तवापिडान्स्नायादुद्धृत्यतत्रतु । शौनकः—उद्धृत्यमृत्तिकापिंडान्दशपंचतथाक्षिपेत् । पैठीनसिः—त्रीन्पिंडा नुद्धृत्यस्नायादिति । बौधायनः । निरुद्धासुतुमृत्पिंडान्कूपाच्चत्रीन्घटांस्तथा । अत्राप्रतिष्ठितमात्रेपिंडोद्धारइतिप्रांचः । तन्न । अप्रतिष्ठित

जलत्वेनतत्रस्नानाभावात्परस्वोपयोगेचौर्यापत्तेश्चेतिहरिहरादयः । अतःपिडत्रयोद्धारःसेतुपरः । पंचपिंडोद्धारस्तदन्यपरः । सप्तादिपिंडोद्धार
स्तर्पणाद्यर्थमितिपृथ्वीचंद्रः । यथासामर्थ्यव्यवस्थेतिचंद्रिका । सर्वमेतदनुत्सृष्टविषयम् । अनुत्सृष्टेषुनस्नायात्तथैवासंस्कृतेषुचेतिमरी
च्युक्तेः । पराशरः—नतीर्थेस्याकुलेस्नायान्नासजनसमावृते । दर्भहीनोऽन्यचित्तश्चननश्चनशिरोविना । बौधायनः—शाल्म
लीतितिणीचैवकरजश्चहरीतकी । कोविदारकविल्वार्कावदरीचबिभीतकः । शेलुश्चखादकश्चैपांछायास्नानंविवर्जयेत् । माधवीयेआप
स्तंबः—अंलजैःखानिताःकूपास्तडागोवाप्यएवच । एषुस्नात्वाचपीत्वाचप्राजापत्येनशुद्ध्यति । खानितग्रहणादखानितेनदोषः । तत्रै
वविष्णुः—जलाशयेष्वथाल्पेषुस्थावरेषुमंहीतले । कूपवत्कथिताशुद्धिर्महत्सुनतुदूषणम् । चंद्रिकायांबौधायनः—अधोवर्णोदकेस्ना
नंवर्ज्यनद्यांद्भिजातिभिः । तस्यांरजकतीर्थतुदशहस्तेनवर्जयेत् । तत्रैवपुराणे—स्रवन्नदीपुनस्नायात्प्रविश्यांतःस्थितोद्विजः । मरीचिः—
नद्यायच्चपरिभ्रष्टनद्यायच्चविवर्जितम् । गतप्रत्यागतंयच्चतत्तोयंपरिनर्जयेत् । स्नानादावितिशेषः । परिभ्रष्टं विच्छिन्नम् । विवर्जितं नदीतोनिःसृ
तम् । गतप्रत्यागतमविच्छिन्नमावर्ततइतिचंद्रिका । व्याघ्रपादः—सिहकर्कटयोर्मध्येसर्वानघोरजखलाः । तासुस्नाननकुर्वीतवर्जयित्वास
मुद्रगाः । स्नानंतर्पणादेरुपलक्षणम् । नस्नानादीनिकर्माणितासुकुर्वीतमानवइत्यत्रिस्मृतेः तीरवासिनांनिषेधः । नतुतत्तीरवासिनामिति
त्रिस्थलीसेतौनिगमात् । समुद्रगानांतुहेमाद्रौदेवीपुराणे—समुद्रगामिनीनांतुषड्नात्ररजइष्यते ॥ ॥ नदीराहकात्यायनः—
धनुःसहस्राण्यष्टौतुगतिर्यासांनविद्यते । नतानदीशब्दवहागर्तास्तेपरिकीर्तिताः । धनुश्चतुर्हस्तमितिवाचस्पतिः । भविष्योत्तरे—आदौ
कर्कटकेदेविमहानघोरजखलाः । त्रिदिनंतुचतुर्थेहिशुद्धाःस्युर्जाह्वीयथा ॥ ॥ महानद्यश्चोक्ताब्राह्मे—गोदावरीभीमरथीतुंगभद्रा

चवेणिका । तापीपयोष्णीर्विन्ध्यस्यदक्षिणेतुप्रकीर्तिताः । भागीरथीनर्मदाचयमुनाचसरस्वती । विशोकाचवितस्ताचविन्ध्यस्योत्तरतःस्थिताः । चंद्रिकायांवामनपुराणे—गोदावरीभीमरथीकृष्णावेणीसरस्वती । तुंगभद्रासुप्रयोगासत्याकावेरिरेवच । दुग्धोदानलिनीरेवावारिसीता कलस्वना । एताअपिमहानद्यःसह्यमूलाद्विनिर्गताः । अपरार्कैर्मरीचिः—तपनस्यसुतागंगागौतमीचसरस्वती । रजसानाभिभूयंतेवेणाचन दसंज्ञिताः । देवलः—शोणसिंधुहिरण्याख्याःकोकलोहितधर्धराः । शतद्रूश्चनदाःसप्तपावनाःपरिकीर्तिताः । हेमाद्रौवामनपुराणे—सरस्वतीनदीपुण्यातथावैतरणीनदी । आपगानर्मदाचैवगंगामंदाकिनीनदी । मधुस्रवाअंशुमतीकौशिकीयमुनातथा । दृषद्वतीमहापुण्यातथाहैरण्वतीनदी । रजस्वलात्वमेतासांविद्यतेनकदाचन । इदंत्रिदिनाधिकरजोनिषेधपरम् । पूर्वोक्तभविष्यविरोधादितिहेमाद्रिः । प्रथमंकर्कटेदेवित्र्यहंगंगारजस्वलेत्यंतर्गतरजोविषयम् । गंगाधर्मद्रवःपुण्योयमुनाचसरस्वती । अंतर्गतरजोदोषाःसर्वावस्थासुचामलाइतिनिगमादितिभट्टाः ॥ ॥ रजोयुक्तनदीस्नानेप्रायश्चित्तमुक्तंत्रिस्थलीसेतौसंग्रहे—कालेनभस्यशुद्धंस्यात्रिरात्रतुनवोदकम् । अकालेतुदशाहंस्यात्स्नात्वानाद्यादहर्निशम् । कात्यायनः—उपाकर्मणिचोत्सर्गेप्रेतस्नानेतथैवच । चंद्रसूर्यग्रहेचैवरजोदोषोनविद्यते । प्रेतपदेप्रातःपदमित्याचारादर्शौटोडरानंदेचपाठः । वृद्धयाज्ञवल्क्यः—प्रभूतेविद्यमानेपिउदकेसुमनोहरे । नाल्पोदकेद्विजःस्नायान्नदीचोत्सृज्यकृत्रिमे । वृद्धपराशरः—नस्नायाच्छृद्रहस्तेननैकहस्तेनवातथा । उद्धृताभिरपिस्नायादाहृताभिर्द्विजातिभिः । आपस्तंबः—सशिरोमज्जनमप्सुवर्जयेदस्तमितेचस्नानमिति । अशिरोमज्जनमितिपाठेमज्जनयोग्यजलेगात्रक्षालनंनकार्यमित्यर्थइतिहरिहरः । व्यासः—नद्यांचास्तमितेसूर्येवर्जनीयंसदाबुधैः । नस्नानमाचरेद्भुक्त्वानातुरोनमहानिशि । नवासोभिःसहाजस्नानाविज्ञातेजलाशये । अत्रास्तमितशब्देनाद्ययामोनिषिद्धोमहानिशाशब्देनमध्ययामः । आचारादर्शौतुअस्तमितपदेनसर्वरात्रिनिषेधः । महानिशानिषेधोदोषाधिक्यार्थइत्युक्तम् । नैमित्तिकंतुस्नानंरात्र्यादावपिकार्यम् ।

नैमित्तिकतु कर्तव्यमानंदानंचरानिप्रितिवचनात् । हेमाद्रौ भविष्ये—नमायादुत्सवेऽर्ततेमंगलप्रतिपत्त्येन । अनुव्रज्यमुद्रदं धृत्यैयिन्ये
 ष्टदेवताः । अत्रशीतलजलमानमेवनिषिद्धमितिशिष्टाः । मानमात्रमितितुयुक्तम् । तत्रैव—मगलेष्विव्यतेमानं वृद्धोपर्वोत्सवेपुन । मेढ
 मंत्रसमायुक्तमध्याह्नात्प्राग्विषेपतः । जयपूर्वोक्तप्रतिप्रमवडतिहेमाद्रिः । १०००मानविधिंनेनियुक्तपत्नीमः । योगयाजवल्क्यः—दर्श
 स्नानंनकुर्वीतमातापित्रोस्तुजीवनोः । स्नानकुर्वन्निराचष्टेपिनोरुन्ननिजीनिते । मानापित्रोरितियादित्यत्रिनक्षितमितिपृथ्वीचंद्रः । दर्शंगगप्राप्त
 स्नानपरमितिपारिजानः । दर्शपयुक्तानपरमितिष्टोडशानंदः । यत्तुगर्गः—त्रयोदश्यातृतीयायांदशम्याचैवगर्गदा । श्रद्धविद्वक्षत्रियाः
 स्नानंनचरेयुःकथचनेति तन्नितनैमित्तिकान्यपरम् । यादृच्छिक्तुयल्यानभोगार्थक्रियतेद्विजैः । तन्नपिद्वदशम्यादौनित्यनैमित्तिकेनस्त्रित्या
 पस्तंयोक्तेरितिमदनपारिजानः—अभोवगाहनस्नानविहितंमार्धवर्णिमितिचचनोक्तस्नाननिषेधनिरूपनरुः । गगप्राप्तस्नाननिषेधो
 वैधनिषेधेविकल्पाद्यापत्तेरितिष्टोडशानंदः । गर्गपैठ्रीनभिचमिष्टाः—पुत्रजन्मनिमहानौश्राद्धेजन्मदिनेनया । नित्यस्नानेचकर्तव्येतिथि
 दोषोनविद्यते । अपरार्कैत्रात्ये—स्नानमक्रमणंस्वप्नदिव्यामानममाचरेत् । व्यानः—नादशाक्तेनवर्माणस्नायान्कौपीनहादने । नान्यदी
 येननाद्रेणनसूयाग्रथितेनच । अत्रेतरकर्मवद्वद्वयधारणनियमितमिति कल्पनरुः । मेधानिधिस्तु—एकेनवामगास्नायाद्वाभ्यामनियम
 स्मृतः । बहुभिःप्रतिषेधस्तुस्नानेफलमभीमितमित्याह । अपरार्कस्तु—अस्पृश्यस्पर्शनैचैववार्तायांपुत्रजन्मनि । तीर्थेद्विवाममानानमन्यत्रै
 केनवाससेत्याह । वार्ता मरणवार्ता । सदोषवीतिनाभाव्यमदावद्वशिखेनचेतिवास्येनवद्वशिखित्वयजोपवीतित्वयोःमर्चदाप्राप्तौपुनस्नानप्रकर
 णेवद्वशिखियजोपवीतीतिकाल्यायनोक्तिःशिराभिन्नकेगवधोत्तरीयनिवृत्ययेतिहरिहरः । तत्र । अनेनैवमिद्वोक्तेवमन्त्राःप्राचीनावीनिन

इतिकाल्यायनोक्तिवैयर्थ्यापत्तेः । यत्वेतन्नैमित्तिकस्नानांतरेद्विवस्त्रताज्ञापकमिति नैतज्ज्ञापकायत्तं किंतु वाचनिकं वांतरादनादावपितथापत्तेः । मुक्तकेशैर्नकर्तव्यं प्रेतस्नानं विना कचिदिति वृद्धवसिष्ठोक्तेश्च । अतएवाचारादर्शोऽस्यानुवादत्वाच्चोत्तरीयादिनिवृत्तिरित्युक्तम् । ब्रह्मदत्ताचार्योऽपि सवस्त्रोऽहरहराष्टुत्येति शांखायनसूत्रे सवस्त्रग्रहणं द्वितीयवस्त्रप्राप्त्यर्थमित्याह । हेमाद्रौ शौनकः—तथाभ्युक्षणमाहर्तुपात्रमौदुंबरदंढम् । जपार्थमक्षमालां च रुद्राक्षादिविनिर्मिताम् । एवं संभृतसंभारः स्नानकर्मसमाचरेत् । अभ्युक्षणं जलम् । औदुंबरं ताग्रमयम् । याज्ञवल्क्यः—मृदोमयतिलान्दर्भान्पुष्पाणिसुरभीणि च । आहरेत्स्नानकालेतु स्नानार्थे प्रयतः शुचिः । इदं कातीयानां प्रातर्मध्याह्नयोः । आश्वलायनानां तु बह्वृचपरिशिष्टे—प्रातर्गोमयेन कुर्यान्मृदामध्यं दिने शुद्धाभिरद्भिः सायमिति । स्मृतिसारे—जलांते तिलदर्भास्तु योऽनुष्ठानाय याचते । नानुष्ठानफलं तस्य दातुरेव हितत्फलम् । वामने—निषिच्यतीरे कुशपिंजुलानि पूर्वोत्तराग्राणि मृदंन्यसे च । प्रक्षाल्य पादौ च मुखं च कंठे यज्ञोपवीतं च जलं पिबेत्त्रिः । यज्ञोपवीतं कंठे कृत्वा त्रिः प्रक्षाल्येत्यन्वयः । पादप्रक्षालनमलस्नाने बहिः कार्ये । जलं देवगृहं चैव शयनं च द्विजालयम् । निर्णिक्तपादः प्रविशेन्नानिर्णिक्तः कथंचनेति व्यासोक्तेः ।—मलस्नानं बहिः कृत्वा आचम्य प्राञ्चुखः स्थितः । प्राणायामांस्ततः कुर्यात्ततो ध्यात्वा दिवा करमिति चंद्रिकायां यमोक्तेश्च । वामने—कराभ्यां धारयेद्दर्भान्शिखाबंधं विधाय च । प्राणायामं तथा कुर्यादिति व्यासः । स्मृत्यो कारंतु गायत्र्या निबधीयाच्छिखांततः । षट्त्रिंशन्मते—शिखाबंधस्तु गायत्र्या नैर्ऋत्या ब्रह्मरंभ्रतः । विष्णुः—संकल्पपूर्वकं स्नानं कुर्याद्विप्रः समाहितः । मनुः—तिथिवारादिकं ज्ञात्वा सुसंकल्प्य यथाविधि । स्नायादिति शेषः । व्यासः—स्रोतसोऽभिमुखः स्नायान्मार्जनं चाघमर्षणम् । अन्यत्रार्कमुखो रात्रौ प्राञ्चुखोऽग्निमुखोऽपि वा । संध्यामुखस्तु संध्यायां तथा चाद्यंतयामयोः । स्रोतोभिमुखत्वं बह्वृचपरम् । स्रोतसोभिमुखः सरित्सु स्नायादन्यत्रादित्याभिमुख इति बह्वृचपरिशिष्टात् । कातीयतैत्तिरीयादीनां सर्वत्रार्काभिमुखं स्नानम् । आचारदर्पणेप्येवम् । तेषामपि

रात्रौप्रवाहाभिमुखंस्नानंनद्यादावित्युपक्रम्य सूर्याभिमुखोमजेदितिसामान्येनकात्यायनोक्तेरितिहरिहरः । अवमर्षणादिसर्वेषांस्तोतोभिमुखम् । ततोंगुष्ठांगुलीभिस्तुश्रोत्रद्वन्द्वनासिकामुखम् । पिधायांतःप्रतिस्रोतस्त्रिजंषेदधमर्षणमितिब्यासस्मृतेः । आश्वलायनः—गृहेगृहमुखं विद्यादन्यत्रापिमुखंरवेः । एतद्वह्वचपरम् । अन्येषांतुवृद्ध्याज्ञवल्क्यः—स्थावरेषुगृहेचैवसूर्यसंमुखमाप्नुवेत् । जीवत्पितृकनिर्णये—नाभिमात्रजलेगत्वाकृत्वाकेशान्द्विधाद्विजः । जीवत्पितानकुर्वीतदक्षिणेकेशसंचयम् । वृद्धपराशरः—निरुध्यकर्णौनासांचत्रिःकृत्वोन्मज्जनंततः । कृष्णभट्टीयेविश्वामित्रः—नाभिमात्रेजलेतिष्ठन्सप्तद्वादशपंचवा । त्रिवारवापिचापुत्यस्नानमेवविधीयते । हेमाद्रौसंग्रहे—गंगांगयांकुरुक्षेत्रंप्रयागोदधिसंगमम् । तीर्थान्येतानिसस्मृत्यततोमजेजलाशये । तत्रैवब्यासः—कुरुक्षेत्रंगयांगंगांप्रभासंनैमिषंतथा । तीर्थान्येतानिसर्वाणिस्नानकालेभवंतुमे । तत्रैवगंगावाक्यम्—नंदिनीनलिनीसीतामालतीचमलापहा । विष्णुपादाब्जसंभूतागंगात्रिपथगामिनी । भागीरथीभोगवतीजाह्नवीत्रिदशेश्वरी । द्वादशैतानिनामानियत्रयत्रजलाशये । स्नानोद्यतःस्मरेन्नित्यतस्तत्रभवाम्यहम् । तीर्थस्मृति कृत्रिमे । ननदीषुनदीर्ब्रूयात्पर्वतेषुनपर्वतम् । नान्यांप्रशंसेत्तत्रस्थस्तीर्थेष्वायतनेषुचेतिचंद्रोदयेदेवलोक्तेः । गंगादिपुण्यतीर्थानिकृत्रिमादिषुसस्मरेदितिपराशरोक्तेश्च गयादिस्मृतिःसंनिहिततीर्थाभावे । गंगायास्तुसर्वत्र । यत्रस्थानेतुयत्तीर्थंनदीपुण्यतमाचया । तांध्यायन्मनसास्नायादन्यत्रेष्टविचितनमितिहेमाद्रौभृगूक्तेः । अन्यत्रउद्धृतजलेइतिटोडरानंदः । स्नानकालेन्यतीर्थेषुजप्यतेजाह्नवीजनैः । विनाविष्णुपदीकान्यत्समर्थाह्यघशोधनइतिनिर्णयामृतेस्कांदाच्च । प्रतापमार्तंडेप्येवम् ॥ ॥

अथपरिशिष्टोक्तःस्नानविधिः । गोमयंत्वंतरिक्षस्थंसंगृह्य भूमिष्ठचोपर्यधश्चसंत्यज्य धौतपादपाणिमुखआचम्य संध्योक्तवदात्माभ्यु

क्षणादिकृत्वा द्विराचम्यसंयतप्राणःकर्मसंकल्प्य गोमयंवीक्षितमादाय सव्येपाणौकृत्वा व्याहृतिभिस्त्रिधाविभज्य दक्षिणंभागंप्रणवेनदिक्षुविक्षि-
प्योत्तरंतीर्थेक्षिप्त्वा मध्यमंमानस्तोकइत्युचामिमंन्य गंधद्वारामित्युचामूर्धादिसर्वांगमालिप्यप्रांजलिर्वरुणमवतेहेळइतिद्वाभ्यां प्रसंम्राजेबृहदचेति
सूक्तेन हिरण्यशृंगंवरुणंप्रपद्येतीर्थमेदेहियाचतः । यन्मेयाभुक्तमसाधूनांपापेभ्यश्चप्रतिग्रहः । यन्मेमनसावाचाकर्मणावादुष्कृतंकृतम् । तन्नइंद्रो
वरुणोबृहस्पतिःसविताचपुनंतुपुनःपुनरितिद्वाभ्यांचप्रार्थ्य । याःप्रवतइतितीर्थमभिमृश्यावगाह्यस्नातोद्विराचम्य मार्जयेदंबयोयंत्यध्वभिरित्यष्टाभि-
रापोहिष्ठेतिनवभिरथतीर्थमंगुष्ठेनेमंगंगइतित्रिःप्रदक्षिणमालोड्यप्रकाशपृष्ठमग्नोऽघमर्षणंत्रिरावर्त्यनिमज्ज्योन्मज्ज्यादित्यमालोक्य द्वादशकृत्वआ-
हुत्यशंखमुद्रयायोनिमुद्रयोदकमादाय मूर्ध्निमुखेबाह्वोरुरसिचात्मानंगायत्र्याभिषिच्य त्वंनोअग्नेवरुणस्येतिद्वाभ्यां तरत्समंदीधावतीतिसूक्तेन पु-
नःस्नायान्मूर्ध्निचामिषिंचेत्तद्विष्णोरक्षाणोअग्नेयत्किंचेदमित्येताजपेत् । साक्षताभिरद्भिःप्राञ्जुखउपवीतीदेवतीर्थेनव्याहृतिभिर्व्यस्तसमस्ताभिर्ब्रह्मादि-
देवान्सकृत्सकृत्तर्पयित्वादञ्जुखोनिवीतीसयवाभिरद्भिःप्राजापत्येनतीर्थेनऋषीन्व्याहृतिभिर्द्विंद्विस्तर्पयित्वा दक्षिणामुखःप्राचीनावीतीपितृतीर्थे-
नसतिलाभिरद्भिर्व्याहृतिभिर्भूरित्यादित्रिस्त्रिस्तर्पयेदथतीरमेत्यदक्षिणामुखःप्राचीनावीतीयेकेचास्मदितिवस्त्रंनिष्पीड्योपवीत्यपउपस्पृश्य परिधा-
नीयमभ्युक्ष्यपरिधाय द्वितीयंप्रोक्षितंप्रावृत्याचामेदथसंध्यामुपासीतेति ॥ ॥ शंखमुद्रालक्षणभागमे—वामांगुष्ठंतुसंगृह्यदक्षिणेनतुमु-
ष्टिना । कृत्वोत्तानंततोमुष्टिमंगुष्ठंतुप्रसारयेत् । वामांगुल्यस्तथाश्लिष्टाःसंयुक्ताःसुप्रसारिताः । दक्षिणांगुष्ठसस्पृष्टाःशंखमुद्रेयमीरिता । यो-
निमुद्रापितत्रैव—मिथःकनिष्ठिकेवध्वातर्जनीभ्यामनामिके । अनामिकोर्ध्वसंश्लिष्टेदीर्घमध्यमयोरधः । अंगुष्ठाग्रद्वयंन्यस्येद्योनिमुद्रेयमी-
रिता । अयंप्रातःस्नानविधिर्वहृचानाम् । कातीयानांतुमध्याह्नस्नानविधिरेव ॥ ॥ प्रातःस्नानेयोग्याज्ञवल्क्यः—यएषविस्तरेणोक्तः
स्नानस्यविधिरुत्तमः । असामर्थ्यान्नकुर्याच्चेत्तत्रायंविधिरुच्यते । स्नानमंतर्जलेचैवमार्जनाचमनेतथा । जलाभिमंत्रणंचैवतीर्थस्यपरिकल्पनम् ।

अघमर्षणसूक्तेनत्रिरावृत्तेननित्यशः । स्नानाचरणमित्येतदुपदिष्टमहात्मभिः । अन्यांश्चवारुणान्मंत्रान्कामतःसंप्रयोजयेत् । अयंचांगसंको-
चोमध्याह्नस्नानेपि । मार्कण्डेये—मातरंपितरंजायांभ्रातरंसुहृदंगुरुम् । यमुद्दिश्यनिमज्जेतअष्टमांशलभेतसः । चंद्रिकायांवृहद्वसिष्ठो
क्तौतु—निमज्जेत्तुयमुद्दिश्यद्वादशांशलभेतसइत्युक्तम् । पैठीनसिः—प्रतिकृतिंकुशमयीतीर्थवारिणिमज्जयेत् । कुशोसिकुशपुत्रोसिब्रह्मणा
निर्मितःपुरा । त्वयिस्नातेपिसस्नातोयस्येदंग्रथिवंधनम् । अत्रपूर्ववाक्येनिमज्जेतेतिश्रुतेर्मजनरूपंस्नानंजीवत्प्रतिनिधित्वेनस्नाने । प्रतिकृतिमज्ज
नंतुमृतप्रतिनिधित्वेनस्नानेइतिप्रयोगपारिजातः । स्नानोत्तरंतदंगतर्पणंकुर्यात् । स्नानादनंतरतावत्तर्पयेत्पितृदेवताः । उत्तीर्यपीडयेद्वस्त्रसं
ध्याकर्मततःपरमितिचतुर्विंशतिमतात् । स्नानेषुचैवसर्वेषुतर्पयेत्पितृदेवताः । काम्येनित्येविशेषेणतत्प्रकुर्यात्प्रयत्नतइतिचंद्रिकायांब्या
घोक्तेश्च । चंद्रोदयेब्रह्मांडे—नित्यंनैमित्तिकंकाम्यंत्रिविधंस्नानमुच्यते । तर्पणंतुभवेत्तस्यतदंगत्वेनकीर्तितम् । अस्पृश्यस्पर्शादिनि
मित्तस्नानेतु—अस्पृश्यस्पर्शनेवांतेअश्रुपातेश्चुरेभगे । स्नानंनैमित्तिकंज्ञेयंदैवपित्र्यविवर्जितमितिपराशरोक्तेर्नतर्पणमित्युक्तं गयादा
सनबिंधेआचारचिंतामणौचवाचस्पतिमिश्रैः । स्नानांगतर्पणंविद्वान्कदाचिन्नैवहापयेदितिहेमाद्रौब्रह्मवैवर्ताच्च आशौचेपितृद्वव
ति । स्मृत्यर्थसारेप्येवम् । माधवीयेयमः—द्वौहस्तौयुग्मतःकृत्वापूरयेदुदकांजलिम् । गोशृंगमात्रमुद्धृत्यजलमध्येजलंक्षिपेत् । चंद्रो
दयेदक्षः—प्रादेशमात्रमुद्धृत्यसलिलंप्राङ्मुखःसुरान् । उदङ्मनुष्यांस्तर्पेतपितृन्दक्षिणतस्तथा । बौधायनः—अनुत्तीर्यमपउपसिचतीत्यनु
त्तीर्यैवेदम् । तत्प्रकारःपृथ्वीचंद्रोदये—भूर्देवांस्तर्पयामि । भुवर्देवांस्तर्पयामि । स्वर्देवांस्तर्पयामि । भूर्भुवःस्वर्देवांस्तर्पयामि । एवंऋ

१ आश्वलायनानासूत्रेस्तुल्यभावादंजलिनैवदान । सूत्रोक्तब्रह्मयज्ञांगंस्वपितृतर्पणतद्वक्षिणेनैवकार्यं । सूत्रेअजलिचोदनाभावात् । अनादेशेदक्षिणप्रतीयादितिसूत्रका
रोक्तेरिति कमलाकरीये ।

ष्यादीन् । अथवाभूर्देवगणंतर्पयामि । भुवर्कषिगणंतर्पयामि । स्वर्मनुष्यगणंतर्पयामि । भूर्भुवःस्वःपितृगणंतर्पयामि । कृष्णभट्टीये—उपवीती
 ब्रह्मादयोयेदेवास्तान्देवांस्तर्पयापि । भूर्देवानित्यादि । निवीतीकृष्णद्वैपायनादयोयऋषयस्तानृषींस्तर्पयामि भूर्कषीनित्यादि । प्राचीनावीतीसोमः
 पितृमान्यमोंगिरस्वानग्निष्वात्ताःकव्यवाहनादयोयेपितरस्तान्पितृंस्तर्पयामि भूःपितृनित्यादि । सनकादयोयेमनुष्यास्तान्मनुष्यांस्तर्पयामिभूर्मनु
 ष्यानित्युक्तंजयंतवृत्तौ । स्मृत्यर्थसारेचैवम् । अत्रदेवपितृणामेवेज्यत्वात्सांगस्यचानुष्ठेयत्वाज्जीवत्पितृकस्याप्यधिकारः । प्राचीनावीति
 त्वंत्वाप्रकोष्ठादित्युक्तंजीवत्पितृकनिर्णयेगुरुभिः ॥ ॥ संक्षेपातिशयमाहशंखः—आब्रह्मस्तंबपर्यंतंजगत्तृप्यत्वितिक्रमात् । जलांजलि
 त्रयंदद्यादेतत्संक्षेपतर्पणम् । आचारदर्पणेस्मृतिः—प्रातःस्नानेनकर्तव्यंकदाचित्तिलतर्पणम् । इदंचनैमित्तिकविषयमितितत्रैवोक्तम् । अन्ये
 तुप्रातःस्नानांगभूतेतर्पणेसर्वदातिलनिषेधः । प्रातःस्नानेविशेषोयंतद्विनैवतिलैर्युतम् । नैमित्तिकंचनित्यंचतिलैरेवविधीयते इतिस्मृतिरन्नावल्यां
 कौशिकोक्तेरित्याहुः ॥ ॥ अत्रविशेषोहेमाद्रौपाद्मे—प्राचीनावीतसंयुक्तःकुशपाणिस्तिलैःसह । असंस्कृतप्रमीतानांस्थलेदद्याज्जलांज
 लिम् । प्रेक्षमाणोदिश्याम्यामंत्रेणानेनयत्नतः । असंस्कृतप्रमीतायेगोत्रजादुर्गतिगताः । तेषांहिदत्तमक्षय्यमिदमस्तुतिलोदकम् । तत्रैवव्या
 सः—अनग्निदग्धायेजीवायेप्यदग्धाःकुलेमम । भूमौदत्तेनतोयेनतृप्तायांतुपरांगतिमिति । इदंजलस्थेनैवकार्यम् । जलाद्रवासाःस्थलगोयःप्रद
 द्याज्जलांजलिम् । वस्त्रनिश्च्योतनंप्रेताअपवार्यपिवंतितेइतिसुमंतूक्तेः । अपवार्याजलित्यक्त्वेतिहेमाद्रिः । शौनकः—स्नानांगंतर्पणंकृत्वा
 यक्ष्मणेजलमाहरेत् । अन्यथाकुरुतेयस्तुस्नानंतस्याफलंभवेत् । तत्रमंत्रः—यन्मयादूषितंतोयंशारीरमलसंभवैः । तद्दोषपरिहारार्थयक्ष्माणंत
 र्पयाम्यहम् । आश्वलायनः—येकेचास्मत्कुलइतिवस्त्रनिष्पीडनंस्थले । वृद्धमनुः—निष्पीड्यस्नानवस्त्रंतुपश्चात्संध्यांसमाचरेत् । अन्यथाकुरु

तेयस्तुस्नानंतस्याफलंभवेत् । सायणीये—मनुष्यतर्पणेचैवस्नानवस्त्रनिपीडने । निवीतीतुभवेद्विप्रस्तथामूत्रपुरीषयोः । आशार्केतु—वस्त्रनि
 ष्पीडनंचैवकुशानांचं विसर्जनम् । अपसव्येनकर्तव्यंहस्तप्रक्षालनंतथेत्युक्तम् । अतोविकल्पः । बह्वृचानांतुप्राचीनावीती । बह्वृचपरिशिष्टे—
 प्राचीनावीतीवस्त्रनिष्पीडयेदित्युक्तेः । इदंचजीवत्पितृकोनकुर्यात् । नजीवत्पितृकःकुर्याद्वस्त्रनिष्पीडनंबुधइतिजीवत्पितृकनिर्णयेपुरा
 णात् । यत्तुपराशरः—निराशाःपितरोयांतिवस्त्रनिष्पीडनेकृते । तस्मान्नपीडयेद्वस्त्रमकृत्वापितृतर्पणमिति तद्रागप्राप्तवस्त्रनिष्पीडनपरम् ।
 अतएवमध्याह्नस्नानेहेमाद्रौब्रह्मांडे—ततःस्नात्वाविधानेनसंतर्प्यपितृदेवताः । जलाशयाद्विनिर्गत्यद्विराचामेत्समाहितः । स्नानवस्त्रमनिष्पी
 ड्यस्थाप्यमास्थलतर्पणात् । स्थलेपितर्पणकृत्वाततोवस्त्रनिपीडयेत् । एवंवस्त्रनिष्पीड्यैकंपादंजलेऽन्यंस्थलेकृत्वाआचामेत् । उदकेचोदकस्थस्तु
 स्थलस्थस्तुस्थलेशुचिः । स्नात्वाचामेत्तदाविप्रःपादौकृत्वास्थलेजलेइतिदक्षोक्तेः ॥ ॥ तर्पणोत्तरंदर्भत्यागउक्तःस्मृतिरत्नावल्याम्—
 विकिरेपिडदानेचतर्पणेश्राद्धकर्मणि । आचांतस्तुप्रकुर्वीतदर्भसत्यजनबुधः । दर्भत्यागेप्राचीनावीतित्वमुक्तंप्राक् ॥ ॥ नदीस्नानेतत्प्रार्थनो
 क्ताकौर्मे—ज्ञानतोज्ञानतोवापियन्मेदुश्चरितकृतम् । तत्क्षमस्वाखिलंदेविजगन्मातर्नमोस्तुते । स्नानाकरणेप्रायश्चित्तमुक्तंऋग्विधाने—
 त्रिष्व(श्च)प्रसुवसूक्तंचस्नानलोपोभवेद्यदि । स्मृतिरत्नावल्यांतु—स्नानलोपेगायत्र्यष्टसहस्रजपउक्तः । स्नानमकृत्वाभोजनेउपवासंत्रिरात्र
 कुर्यादितिस्मृत्यर्थसारे ॥ इतिश्रीमन्नारायणभट्टा०लक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेप्रातःस्नानम् ॥ ॥

अथस्नानोत्तरकृत्यम् । हारीतः—स्नात्वागात्रमवमृज्यान्नशिरोविधुनुयान्नोत्तरीयविपर्यासंकुर्यादिति । त्रिकांडमंडनः—दीपं
 शूर्पतथाशय्यांपादत्राणंचमार्जनीम् । स्नानांतेसंस्पृशेद्यस्तुपुनःस्नानेनशुद्ध्यति । विष्णुः—नतैलवसेस्पृशेन्नपूर्वधृतमक्षालितंवासोविभृयत्

स्नातएवसोष्णीषेधौतवाससीविभृयात् म्लेच्छांत्यजपतितैर्नसंभाषेतइति । उष्णीषंकेशजलापकर्षणार्थवस्त्रमितिपृथ्वीचंद्रः । अतएव
हारीतोक्तौगात्रग्रहणम् । केचित्तुसोष्णीषवासोधारणानुवादेनधौतत्वविधानात्कर्मकालंविनास्नानोत्तरमपिधौतप्रसिद्धोष्णीषधारणम् । वृद्ध
पराशरेण—यच्चश्मश्रुषुकेशेषुजलंदेहलोमसु । हस्ताभ्यांतन्नवस्त्रेणजलंविद्वान्विमार्जयेदिति शिरोमार्जनवस्त्रनिषेधादित्याहुः । वस्तुतस्तु—
मार्जयेद्वस्त्रशेषेणनोत्तरीयेणचाशिरइतिव्यासवचनैकवाक्यतयास्नानवस्त्रद्वयस्यैवनिषेधः । अतएवस्नातोनांगानिमृज्याच्चस्नानशाठ्यानपाणिने
तिविष्णुपुराणात् । मार्जननिषेधएतत्परइतिपारिजातस्मृत्यर्थसाराचारादर्शाः । नांगेभ्यस्तोयमुद्धरेदितिवस्त्रनिषेधेसिद्धेस्नानशा
ठीनिषेधोदोषाधिक्यार्थइतिटोडरानंदः । समर्थस्यमार्जनाभावोऽसमर्थस्यपाणिशाटीमार्जनाभावइतिहरिहरः । चंद्रोदयेसंग्रहे—
स्नात्वादूरतटेतिष्ठेत्प्राचीनावितिनाद्विजः । यावत्स्नवतिदेहांबुतूष्णीभूतादितृप्तये । सुराविंदुसमाज्ञेयाःपृष्ठतःकेशविंदवः । तएवपुरतोज्ञेयाः
सर्वतीर्थोपमाबुधैः । तिस्रःकोट्योर्ध्वकोटीचयानिरोमाणिमानवे । स्नवतिसर्वतीर्थानितस्मान्नपरिमार्जयेत् । देवलः—देवाःपिवंतिशिरसोमुख
स्याप्सरसस्तथा । वक्षसोपिचगंधर्वाअधस्तात्सर्वजंतवः । अंगानिशक्तौवस्त्रेणपाणिनाचनमार्जयेत् । धौतांवरेणवाप्रोच्छयविभृयाच्छुष्कवाससी ।
अमार्जनपक्षेगोदोहनकालपर्यंतंतथैवतिष्ठेदित्याचारदर्पणः । हेमाद्रौभरद्वाजः—वस्त्रोदकमपेक्षंतेयेमृतादासवर्णिणः । कंचित्कालंस्थित
स्तस्माज्जलंभूमौनिपातयेत् । तदुत्तरमपिमार्जनंकार्यशक्तेन । आर्द्रएवतुवासांसिस्नात्वासेवेतमानवइतिविष्णूक्तः । कृष्णभट्टीयेस्कांदे—
ततस्त्वाचमनंकृत्वाप्रोक्षितंवस्त्रमावहेत् । योगयाज्ञवल्क्यः—स्नात्वैववाससीधौतेअक्लिप्तेपरिधायच । प्रक्षाल्योरुमृदाद्विश्रहस्तौप्रक्षाल
येत्तथा । जाबालिः—स्नात्वानिवस्यवसनंजंवेशोध्येमृदंभसा । अपवित्रीकृतेतेहिकौपीनस्नानवारिणा । कौपीनपदोपादानाद्यतिपरमिदमि
तिकेचित् । प्रयोगपारिजातेभरद्वाजः—शुचीवोहव्यामरुतइत्युक्त्वाशुद्धमंवरम् । संग्रोक्ष्यदेवस्यत्वेतिव्याहृत्यादायभास्करम् । उदु

लंजातवेदसमित्युक्त्वालोकेत्ततः । आवहन्तीत्युदाहृत्यपरिधायद्विराचमेत् । भृगुः—ब्राह्मणस्यसितं वस्त्रं नृपस्य रक्तमुल्बणम् । पीतं वैश्यस्य
 शूद्रस्य नीलं मलवदिष्यते । उल्बणरक्तम् । मलवत्कृष्णमिति पृथ्वीचन्द्रः । यच्चुनारसिंहे—नरक्तमुल्बणं वा सोमनीलं च प्रशस्यते । मलाक्तं
 च दशाहीनं वर्जयेदं वरबुध इति रक्तनीलवस्त्रयोर्निषेधः । सपूर्ववाभ्यां त्रयशूद्रभिन्नविषयः । व्यासः—नाग्निदीप्तेन नार्द्रेण न सूच्याग्रयितेन च ।
 कौपीनशठितं भिन्नमलिनकेशदूषितम् । छिन्नाग्रं चोपवस्त्रं च कुत्सितधर्मतो विदुः । भारते—वस्त्रं नान्यावृत्तं ग्राह्यं न चातिविकृतं तथा । योग
 याज्ञवल्क्यः—दग्धं जीर्णं च मलिनमूपकोपहततथा । सादितगोमहिष्याद्यैस्तथा ज्यंसर्वथा द्विजैः । प्रयोगपारिजाने संग्रहे—स्नानं
 कृत्वा र्द्रवस्तु ऊर्ध्वमुत्तारयेद्बुधः । आर्द्रवस्त्रमथ स्नात्वेत्पुनः स्नानेन शुद्ध्यति । न चैवो गना—स्नात्वा नुपहतवस्त्रं परिदध्याद्यथाविधि । अभावे
 पूर्ववस्त्रवासं प्रोक्ष्य प्रणवेन तु । अनुपहत अपरिहितम् । जात्रालिः—नार्द्रमेकच वसन परिदध्यात्कथंचन । स्मृतिरवाचल्यां अंगिराः—
 आर्द्रवासास्तु यत्कुर्याज्जपहोमव्रतादिकम् । सर्वतद्राक्षसविद्यादुहिर्जानुचयत्कृतम् । सप्तवाताहतवस्त्रं शुष्कवस्त्रं प्रतिपादितम् । आर्द्रवापि द्विजा
 तीनामाहतं गौतमादिभिः । कृष्णभट्टीये—ईषद्वौ तन्त्रियाधौ तशूद्रवौ तंतयैव च । अधौ तंतत्र विजेय शुक्लदक्षिणपल्लवैः । देवलः—स्वययौ
 तेन कर्तव्याः क्रियाधर्म्या विपश्चिता । न तु नेजकधौ तेन नाहते नाचकुत्रचित् । नाहते नेत्येकं पदम् । स्वयग्रहणादेव नेजकनिवृत्ते स्तन्निषेधोऽन्येनापि
 ब्राह्मणादिनाधौ तेन क्रियाकार्ये त्येतदर्थम् । अहतलक्षणमाह पुलस्त्यः—ईषद्वौ तं न वश्येत स दशयन्त्रधारितम् । अहततद्विजानीयात्सर्वकर्म
 सुपावनम् । ब्राह्मे—अच्छिन्नाग्रचयद्वस्त्रं मृदाप्रक्षालितचयत् । अहतधातुरक्तवातत्पवित्रमिति स्थितिः । माधवीये प्रजापतिः—क्षौमं

१ स्नानकृत्वा चार्द्रवस्त्रं त्यजेत्तथा मभो द्विज । गृहे स्नानमथ कृत्वा निमृजेत्तत् । न स्कार्यं परिधायार्द्रवस्त्रं न शोभनं विधेत् । गृहे तु वस्त्रं नर्पति कृष्णभट्टीयेऽपि
 लाकरीये च ।

वासःप्रशंसंतितर्पणेसदशंतथा । काषायंधातुरक्तंवानोल्बणंतत्तुकार्हेचित् । भृगुः—दिवाकीर्तिकृतंवासःसर्वदापरिवर्जयेत् । काशीखंडे—नीलीरक्तंतुयद्वस्त्रंदूरतस्तद्विवर्जयेत् । स्त्रीणांक्लीडार्थसंयोगेशयनीयेनदुष्यति । अंगिराः—मृतेभर्तरियानारीनीलीवस्त्रंप्रधारयेत् । भर्तानुरकंयातिसानारीतदनंतरम् । चंद्रोदयेस्कांदे—स्नानंदानंजपोहोमःस्वाध्यायःपितृतर्पणम् । वृथातस्यमहायज्ञानीलीवासोविभर्तियः । टोडरा नंदेभविष्ये—नीलीरक्तंयदावस्त्रंविप्रस्त्वंगेषुधारयेत् । अहोरात्रोषितोभूत्वापंचगव्येनशुद्ध्यति । मिताक्षरायांमार्कंडेयः—रोमकूपैर्यदागच्छेद्रजोनील्यास्तुकस्यचित् । त्रिवर्णेषुचसामान्यात्तप्तकृच्छ्रंविशोधनम् । नीलीदोषःकार्पासेएव । ऊर्णायांपट्टवस्त्रेवानीलीरागोनदुष्यतीतितत्रैवोक्तेः । नारायणदासनिबंधेभृगुः—स्त्रीधृताशयनेनीलीब्राह्मणस्यनदुष्यति । नृपस्यवृद्धैर्वैश्यस्यपर्वण्येवविधारणमिति । शातातपः—प्रागग्रमुदग्रंवाधौतंवस्त्रंप्रसारयेत् । पश्चिमाग्रंदक्षिणाग्रंपुनःप्रक्षालनाच्छुचि । योगयाज्ञवल्क्यः—अभावेधौतवस्त्रस्यशाणक्षौमाजिनानिच । कुतपयोगपट्टंवाद्दिवासायेनवाभवेत् । क्षौममतसीसूत्रकृतम् । कुतपोनेपालकंबलः । धौतेतिविशेषणपदाच्छाणादीनिप्रक्षालितान्यपिगृह्णीयात् । द्विवासेतिपदोपादानाच्चोत्तरीयत्वेनैवशाणादीनांग्रहणं नतुपरिधानीयत्वेनेत्युक्तमपराके । अन्येतु—परिधेयंसदावासःकार्पासंसदशंसितम् । क्षौमंवाकुतपंवापिनकौशेयंकदाचनेतिजातूकण्योक्तेःक्षौमाजिनयोःपरिधानीयत्वमप्याहुः । यत्तुश्राद्धहेमाद्रौबौधायनः—क्षौमाणिवासांसितेषामलभेकार्पासिकान्यौर्णकानिभवंतीति तच्छ्राद्धेदेयवस्त्रपरम् । स्मृत्यर्थसारे—केशनिर्मितवस्त्रधरणे उपवासइति । व्यासः—नोत्तरीयमधःकुर्यान्नोर्ध्वनाधस्तनांबरम् । नांतर्वासोविधायान्यद्वसीतवसनंबुध ॥ ॥ उत्तरीयमाहजातूकण्यः—सग्रंथिपरिमंडलमुत्तरीयंकुर्याद्वस्त्रोत्तरीयात्वेकांगुलंद्व्यंगुलंत्र्यंगुलंचतुरंगुलंवासूत्रैरेवकृतंपरिमंडलमुत्तरीयंकुर्यादिति । अंतर्वासउक्तंप्रयोगपारिजातेसंग्रहे—षोडशद्वादशाष्टाभिरंगुलैर्विस्तृतंचयत् । आयतंव्याममात्रंचतदंतर्वासईरितम् । उत्तरीयांतर्वाससोरभेदइति

केचित् । भेदइत्यन्ये । उत्तरीयार्थेयज्ञोपवीतंवेत्युक्तम् । परिहितवस्त्रस्यचोर्ध्वभागमुत्तरीयंकुर्यात् । एकंचेतस्योत्तरवर्गेणप्रच्छादयतीतिपार
 स्करोक्तेः । उत्तरीयंचपुरोदेशावस्थितदशनंधारयेत् । प्रागग्रंचोत्तरीयंतु कर्मकालेनधारयेदितिपृथ्वीचंद्रोक्तेः । उत्तरीयस्थानीयंतृतीयो
 पवीतजीवत्पितृकोनधारयेत् ।—उत्तरीययोगपट्टंतर्जन्यांरजतंतथा । नजीवत्पितृकैर्धार्यज्येष्ठोवाविद्यतेयदीतिचंद्रोदयेसंग्रहात् । उत्तरीयं
 चनोपरिवासोमात्रं कितुसग्रंथिपरिमंडलमित्यादिजातूकण्योक्तं । उक्तपरिवासस्तुतस्यापिभवत्येव ।—एकवस्त्रोनभुंजीयान्नकुर्याद्देवतार्च
 नम् । नचार्चयेद्विजान्नान्यत्कुर्याद्देवंविधोनरइतिगोभिलेननिषेधात् । नन्वेकवस्त्रइत्यस्यसामान्यरूपत्वाजीवत्पितृकस्यसर्वोत्तरीयवाधइति
 चेत् । न । उत्तरीयशब्दस्ययौगिकत्वेपिजातूकण्योक्तोत्तरीयेरूढेरितिपितृचरणाः । वर्धमानपरिभाषायांशातातपः—सव्याद
 सात्परिभ्रष्टकटिदेशधृतांबरम् । एकवस्त्रंविजानीयाद्देवेपिच्येचकर्मणि । बौधायनः—अकच्छ.पुच्छकच्छोवाविकच्छःकटिवेष्टितः । यावदास्ते
 द्विजस्तावच्छूद्रएवनसंशयः । पुच्छकच्छःपुच्छाकारकच्छः । सचाग्रद्वयस्यमेलनेनैकस्यैवाग्रस्यकच्छत्वेनभवतीतिद्वयमपिनिषिद्धम् । अत्रद्विज
 स्योद्देश्यत्वावच्छेदकत्वेसर्वस्यापितत्त्वापत्तेः । अकच्छत्वादिविशिष्टस्यतत्त्वैवपरीत्येवागारवैम् । अतोऽकच्छत्वादेवोद्देश्यत्वात्स्त्रीशूद्रादेरपि
 कच्छावश्यकः । नचद्विजपदश्रुतेःशूद्रस्यशूद्रतुल्यत्वानुपपत्तेःकच्छइतियुक्तम् । द्विजत्वस्याविवक्षितत्वात् । तद्ग्रहणतुकैमुतिकन्यायार्थम् । अत
 एवशूद्रपदं अकच्छस्यनग्नत्वोक्तिश्च । आद्धहेमाद्रौ—नग्नःस्यान्मलवद्वासानग्नःकौशेयकेवलः । नग्नोद्विगुणवस्त्रःस्यान्नग्नोदग्धपटस्तथा ।
 नग्नश्चस्यूतवासाःस्यान्नग्नःकौपीनकेवलः । नग्नःकाषायवस्त्रःस्यान्नग्नश्चार्धपटावृत । विकच्छोऽनुत्तरीयश्चद्विकच्छोऽवस्त्रएवच । अधौतवस्त्रो
 मलवद्वस्त्रःरजकादिधौतवस्त्रोवा । एकस्यपटस्यार्धप्रावृण्वानोऽर्धपटावृतः खंडपटंवसानोवा । परिहितवस्त्रोपरितदुत्तरार्धेनवस्त्रांतरेणवाकटिबंधनं

आचाररत्नं
॥ ३४ ॥

द्वितीयकच्छः । अत्रमलवन्निषेधःसमर्थपरः । नजीर्णमलवद्वासाभवेच्चविभवेसतीतियाज्ञवल्क्योक्तेः । वस्तुतस्तुनग्नःस्यान्मलवद्वासाइत्यादौ निषेधश्रुतेः ननग्नःकर्मकुर्वीतेत्यनेनैकवाक्यत्वाच्चानग्नत्वोक्तेःकर्मकालपरत्वादस्यपुरुषार्थत्वाद्विन्नवाक्यमेवयुक्तमितिहेमाद्रिः । कौशेय केवलस्यनग्नत्वोक्तेः वासःसहितकौशेयत्वेननग्नत्वम् । भृगुः—नग्नोमलिनवस्त्रःस्यान्नग्नश्चार्द्रपटावृतः । नग्नोक्तपटस्तथेतिचंद्रिकायांद्विती यपादेपाठः । सर्वकर्मस्वासुरकच्छानिषेधमाहयाज्ञवल्क्यः—जपेहोमेतथादानेदैवेपित्र्येचकर्मणि । बध्नीयान्नासुरीकच्छांशेषेकर्मणिवेच्छया । तल्लक्षणमाहसएव—परिधानाद्वहिःकच्छानिवद्वाह्यासुरीमता । बहिःकच्छातुसंवृतपरिधानवस्त्रांतइतिवर्धमानः । स्मृत्यंतरे—संयोजित दशंपापिह्यर्धच्छिन्नदशंतथा । नित्येनैमित्तिकेवापिप्रयत्नेनविवर्जयेत् । अकृत्रिमदशंवस्त्रंप्रशस्तंसर्वकर्मसु । कृष्णभट्टीयेयोगयाज्ञ वल्क्यः—जानुमूलंतुवस्त्रंस्यात्रिकच्छंधारयेद्बुधः । मनुः—नाभौचवामकुक्षौचपृष्ठेचैवयथाक्रमम् । वस्त्रप्रावरणंयत्स्यात्तत्रिकच्छमुदाहृतम् । भारते—अन्यदेवभवेद्वासःशयनीयेनराधिप । अन्यद्रथ्यासुदेवानामर्चायामन्यदेवहि । अन्यच्चलोकयात्रायामन्यदीश्वरदर्शने । सुमंतुः— अन्यत्स्नानेतथापानेभोजनेचान्यदेवहि । इतिश्रीमन्नारायणभट्टा०लक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेस्नानोत्तरकृत्यम् ॥

अथतिलकविचारः । विष्णुस्मृतौवृहन्नारदीयेच—यागोदानंजपोहोमःस्वाध्यायःपितृतर्पणम् । भस्मीभवतितत्सर्वमूर्ध्वपुंड्रं विनाकृतम् । पादोक्तार्तिकमाहात्म्येप्येवम् । इदंयागादिसर्वकर्मापलक्षणार्थनपरिसंख्यार्थम् । उत्तरार्धेसर्वपदश्रुतेः । अपवित्रेणयज्ञसम स्नातेनचयद्भुतम् । यच्चशून्यललाटेनतदत्यल्पफलंभवेदित्याश्वलायनोक्तेः । यद्यपिसत्यंशौचमित्यादित्रिपुंड्रेपिवाक्यंतथापितत्क्षत्रियादिप रम् । ऊर्ध्वपुंड्रंद्विजःकुर्यात्क्षत्रियस्तुत्रिपुंड्रकमितिमाधवीयेविष्णुधर्मोत्तरात् । माधवचंद्रिकास्मृत्यर्थसारादिभिस्त्रिपुंड्रालिख

तिलकवि.

॥ ३४ ॥

नाच्च । काशीखंडे सप्तर्षिवर्णने ऊर्ध्वपुंड्रां कितालिका इत्युक्तेश्च । न च कालाग्निरुद्रोपनिषद्युक्तत्वाद्बलवत्त्रिपुंड्रत्वम् । श्रुतौ हि मस्मधारणमात्र
 मास्नातं न तु पुंड्रत्वेन कर्मागत्वेन वा । तच्च स्नानत्वेनाप्युपपन्नम् । यद्यपि कर्मागंतथापिशैव कर्मपरम् ।—विना भस्मत्रिपुंड्रेण विनारुद्राक्षमालया ।
 पूजितोऽपि महादेवो न स्यात्तस्य फलप्रद इति तिथितत्वे लैगात् । सितेन भस्मनातिर्यक्त्रिपुंड्रस्य तु धारणम् । शैवागमेषु निष्ठानां तत्तन्मन्त्रेण शस्य
 ते इति स्मृतिरन्नाचल्यां वचनाच्च । साग्निकपरवातत् ।—स्नात्वा पुंड्रमृदा कुर्याद्ब्रुत्वा चैव तु भस्मनेत्याश्वलायनोक्तेः । तयोरप्यूर्ध्वपुंड्रोपर्ये
 व कुर्यात् । तयोराहितानाहितानाश्रयोः । ऊर्ध्वपुंड्रं विना मोहाद्यदिकुर्यात्त्रिपुंड्रकम् । न तस्य फलमाप्नोति दानस्याश्रोत्रियेयथेति स्मृतिरन्नाचल्यां व
 चनात् । यत्तु पाद्मेकार्तिकमाहात्म्ये—ऊर्ध्वपुंड्रे त्रिपुंड्रयः करोति स नराधमः । मुक्त्वा विष्णुगृहं पुण्यसयाति नरकं ध्रुवमिति तद्वस्मान्यपरम् ।
 तद्धारणविधिवैयर्थ्यापत्तेः । यद्वा शुद्धतां त्रिकपरम् । न च श्राद्धे त्रिपुंड्रनिषेधानुपपत्तेस्तत्प्राप्तिः । तदधिकारिणश्च त्रियेतन्निषेधचारिता र्थात् ।
 रागप्राप्तनिषेधोपपत्तेश्च । माधवीये ब्राह्मे—पर्वताग्रे नदीतीरे भस्मक्षेत्रे विशेषतः । सिधुतीरे च वल्मीके तु तृतीयसंस्थिताः । मृद एतास्तु सग्रा
 ह्यावर्जयेदन्यमृत्तिकाः । चंद्रोदये गोभिलः—गोरोचनं पंचगव्यं पंचांगविल्ववृक्षतः । कालीयकं चंदनं च पद्मकं रक्तचंदनम् । गोमयं हो
 लिकाभस्मश्चेतापीतारुणाचमृत् । पुण्यक्षेत्रोद्भवा ग्राह्या न दनद्योस्तु शर्कराः । पंचांगमूलत्वक्पत्रपुष्पफलानि । कालीयकं पीतचंदनम् ।
 व्यासः—जाह्नवीतीरसंभूतां मृदं मूर्ध्ना विभर्तियः । विभर्तिरूपं सोऽर्कस्य तमोनाशाय केवलम् । सत्यतपाः—गोमतीतीरसंभूतां गोपीवापी
 समुद्भवाम् । मृदं मूर्ध्नावहेद्यस्तु सर्वपापैः प्रमुच्यते । माधवीये—द्वारवत्युद्भवा द्रोणी चंदनादूर्ध्वपुंड्रकम् । धारयेन्नित्यमेव हि पापहंति दिने दिने ।
 पाद्मे—मृत्तिका चंदनभस्मतोयचैव चतुर्थकम् । एभिर्द्रव्यैर्यथा कालमूर्ध्वपुंड्रं भवेत्सदा । चंद्रोदये ब्रह्मांडे—जलेन तिलकं कुर्याज्जलांतः कर्म
 सिद्धये । तोयेन तिलकं स्नानोत्तरमावस्त्रपरिधानादिति पंचायतनसारः । वस्त्रपरिधानोत्तरमपि द्रव्यांतराभाव इति चंद्रोदयः । आश्वला

यनः—स्नात्वापुंड्रंमृदाकुर्याद्भुत्वाचैवतुभस्मना । देवानभ्यर्च्यगंधेनसर्वपापापनुत्तये । तत्रविशेषमाहव्यासः—ऊर्ध्वपुंड्रंमृदाकुर्यात्त्रिपुंड्रं
भस्मनातथा । चंदनेनोभयंकुर्यान्नतिर्यगोपिचंदनम् । चतुर्विंशतिमते—येषुदेशेषुयेविप्रादेवास्तीर्थानिमृत्तिकाः । तत्रतान्नावमन्येत
र्माचाराश्चतत्रये । तिलककरणेविशेषोब्रह्मांडे—अंगुष्ठःपुष्टिदःप्रोक्तोमध्यमायुष्करीभवेत् । अनामिकान्नदानित्यंमुक्तिदाचप्रदेशिनी ।
एतैरंगुलिभेदैस्तुकारयन्ननखैःस्पृशेत् । तिलकप्रमाणंब्रह्मांडेसत्यत्रतस्मृतौच—दशांगुलप्रमाणंतुउत्तमोत्तममुच्यते । नवांगुलंमध्य
मंस्यादष्टांगुलमतःपरम् । सप्तषट्पंचभिःपुंड्रंमध्यमत्रिविधंस्मृतम् । चतुस्त्रिंशदंगुलैःपुंड्रंनिष्ठंत्रिविधंभवेत् । तिलकाकृतिविशेषोपित
त्रैव—वर्तिदीपाकृतिवापिवेणुपत्राकृतिस्तथा । पद्मस्यमुकुलाकारंतथैवकुमुदस्यच । मत्स्यकूर्माकृतिवापिशंखाकारंमथापिवा । प्रयोगपारि
जाते—निटिलेचैववाहोश्चदंडवत्कर्णपल्लवे । हृदयेकमलाकारमुदरेदीपवलिखेत् । वेणुपत्रसमाकारंवाहोर्मध्येलिखेत्सुधीः । अधःपृष्ठेस्कंधदे
शेलिखेज्जंबूपलाशवत् । निटिलेललाटे । यत्तुपंचायतनसारेपादौ—नासामूलंसमारभ्यललाटांतलिखेन्मृदा । मध्येछिद्रंप्रकर्तव्यंतच्छिद्रं
हरिमंदिरमिति । तत्रमूलंमृग्यम् । अत्रकश्चित्—वीक्ष्यादर्शजलेवापियोविदध्यात्प्रयत्नतः । ऊर्ध्वपुंड्रंमहाभागसयातिपरमांगतिमिति ब्रह्मां
डोक्तेर्जलेप्रतिविंबद्वोर्ध्वपुंड्रंकुर्यादित्याह । तन्मंदम् । नपादुकास्थोनादर्शजलेत्ववलोकयन्नितिकृष्णभट्टीये—तिलकप्रकरणेस्मृत्यत
रात् । मयिनेजइतिच्छायास्वांष्ट्रंभुगतांजपेदितियाज्ञवल्क्येनजलेस्वप्रतिविंबदर्शनेप्रायश्चित्तोक्तेश्च वाक्यस्यचंद्रिकायलिखितत्वेननिर्मु
लत्वाच्च । स्मृतिरत्नावल्यांपृथ्वीचंद्रेचब्राह्मे—सदर्भेणतुहस्तेनयःकुर्यात्तिलकंबुधः । आचम्यसविशुद्धयेतदर्भत्यागेनचैवहि । ब्र
ह्मांडे—नामान्युच्चार्यविधिनाधारयेदूर्ध्वपुंड्रकम् । ललाटेकेशवंविद्यान्नारायणमथोदरे । माधवंहृदयेन्यस्येदोविदंकंठकूपके । विष्णुंदक्षिण

कुक्षौतुतद्वुजेमधुसूदनम् । त्रिविक्रमं कर्णमूले वामकुक्षौतुवामनम् । श्रीधरचहृषीकेशवामयोर्वाहुर्कर्णयोः । पद्मनाभपृष्ठदेशे ककुदामोदरस्मरेत् ।
 वासुदेवस्मरेन्मूर्ध्नितिलकधारयेत्कमात् । केगवादिमन्त्राश्चतुर्थानमोताद्रष्टव्याः । तिलकलापनक्रमोप्ययमिति प्रयोगपारिजानः । आश्व
 लायनः—मूर्ध्निललाटेनाभौचहृदये कठकूपके । पार्श्वे वाहो. परगले दक्षसव्ये च पश्चिमे । स्तनयोर्मूर्तिमन्त्रैश्च स्थानेर्गोष्णिद्रदिशुखः । तत्रैव—
 सकर्पणादिभिः कृष्णे शुक्ले च लेशवादिभिः । कृष्णभट्टीयेष्वेवम् । पञ्चायननसारे पाद्मे—एवद्वादशपुद्गाणि त्राणणः सततचरेत् । चत्वारि
 भूभृतां प्रोक्तपुद्गाणि द्वे विशां स्मृते । एकपुद्गचनारीणां शूद्राणां च विधीयते । ललाटे हृदि वा वाहोश्चतुःपुद्गाणि वारयेत् । ललाटे हृदये द्वे तु भाले
 त्वेकविधीयते । मदनपारिजाते त्रय्यां डे—श्यामशान्तिकरप्रोक्तरक्तवज्रकरतया । श्रीकरपीतमित्याहुः श्वेतमोक्षप्रदायकम् । श्याममृगम
 दादेः । रक्तसिद्धरादेः । पीतगोरोचनादेः । हारीतः—अभ्यंगे मूतके चैव विवाहे पुत्रजन्मनि । मांगल्येषु च सर्वेषु न वार्यगोपि चंदनम् । आद्धदी
 पकलिकायां चिष्णुः—ऊर्ध्वपुद्गद्विजातीनामग्निहोत्रसमो विविः । आद्धकाले तु संप्राप्ते कर्ता भोक्ता च वर्जयेत् । तत्रैव नारायणः—ऊर्ध्वपुद्ग
 त्रिपुद्गवाचद्राकारमथापि वा । आद्धकर्तानकुर्वन्तियावत्पिंडान्ननिर्वपेत् । विश्वादर्शं प्येवम् । आद्धदिने तिलकनिषेधः प्रातः सव्यावदनादाव
 पीति आद्धकाशिका । तत्र । नर्जयेत्तिलकभाले आद्धकाले कदाचनेति सत्यव्रतनोक्तेः । यत्तु पराशरः—ऊर्ध्वं च तिलकं कुर्याद्वैवपि न्येचकर्म
 णीति तत्तर्पणादिपरम् । यत्तु—ऊर्ध्वं च तिलकं कुर्यान्न कुर्याच्च त्रिपुद्गकम् । निराशाः पितरो यांति दृष्ट्वा चैव त्रिपुद्गकमिति वृद्धपराशरेण
 आद्धे ऊर्ध्वपुद्गभवतीत्युक्तम् । तद्धो कृत्पर न कर्तृपरमिति पृथ्वीचंद्रः । निष्कर्षस्तु शिष्टाचारव्यवस्था । ऊर्ध्वपुद्गचतुलसी आद्धे नेच्छतिकेचन ।
 वृद्धाचारः परिग्राह्यस्तस्माच्छ्रेयोर्थिभिर्नैरिति वृहन्नारदीयात् । आचारतिलके—न चोर्ध्वे वारयेद्ब्रह्ममृदतिर्यङ्नधारयेत् । चंदनागरु
 कस्तूरीकुमानियथेच्छया । स्मृतिरत्नावल्यां—ब्राह्मणानां नृपाणां च भस्ममिश्रचचंदनम् । नेत्रयुग्मप्रमाणं तु त्रिपुद्गवारयेद्विजः । मध्यमा

नामिकांगुष्ठैर्ललाटेयत्रिपुण्ड्रकम् । तत्रिपुण्ड्रं भवेच्छस्तं महापातकनाशनम् । केदारखण्डे—ललाटे गुष्ठरेखा च आदौ भाव्या प्रयत्नतः । मध्यमां व
 र्जयित्वा तु अगुली द्वयकेन च । एवं त्रिरेखा संयुक्तं ललाटे यस्य दृश्यते । स शैवः शिववज्ज्ञेयो दर्शनात्पापनाशनः । पुरुषार्थप्रबोधे—श्रौतं भस्म द्वि
 जामुख्यं स्मार्तगौणं प्रकीर्तितम् । श्रौतं भस्मतथा स्मार्तद्विजानामेव कीर्तितम् । औपासनसमुत्पन्नं गृहस्थानां विशेषतः । समिदग्निसमुत्पन्नं धार्यैव
 ब्रह्मचारिणा । शूद्राणां श्रोत्रियागारे पचनाग्निसमुद्भवम् । अन्येषामपि सर्वेषां धार्यदावानलोद्भवम् । अपक्रमति पक्वं च संत्यज्य भसितं सितम् ।
 आदाय वा ससालोऽप्यभस्माधारे विनिक्षिपेत् । चंद्रोदये शैवे—तर्जन्यनामिकामध्यैस्त्रिपुण्ड्रं तु समाचरेत् । पंचांगुलैर्न्यसेन्मूर्ध्नि प्रणवेन तु मं
 त्रतः । अंगुलैर्विन्यसेद्भालेशिरोमंत्रेण देशिकः । सव्येन दक्षिणे कर्णे वामदेवेन वामतः । अधोरेण तु कंठे च मध्यांगुल्या स्पृशेद्बुधः । हृदयं हृदये नैव
 त्रिभिरंगुलिभिः स्पृशेत् । विन्यसेद्दक्षिणे वा हौशिखामंत्रेण देशिकः । वामे वा हौन्यसेद्दीमान्कवचेन त्रियंगुलैः । मध्येन संस्पृशेन्नाभ्यामीशानाभिध
 मंत्रतः । तत्रैव क्रियासारे—भस्मनावै त्रिपुण्ड्रं च गृहिणां जलसंयुतम् । धार्यत्रिपुण्ड्रं स्त्रीणां च यतीनां जलवर्जितम् । वनस्थप्रतिकन्यानां दीक्षा
 हीननृणां तथा । षडंगुलाय तं मानमपि वाधिकमानकम् । नेत्रयुग्मप्रमाणेन भाले दीप्तं त्रिपुण्ड्रकम् । अग्निरित्यादिभिर्मन्त्रैः षड्विराथर्वणैस्तथा । व्या
 युषेण च मंत्रेण मेधावीत्यादिनाथवा । त्रैयंबकेण मंत्रेण सतारेण शिवेन च । पंचाक्षरेण मंत्रेण प्रणवेन युतेन च । चंदनाद्युपरि प्राज्ञो धारयेद्भस्म वैदि
 कम् । लौकिकं चंदनाद्यंतु भस्मोपरि न धारयेत् । सूत्रसंहितायाम्—ऊर्ध्वं पुण्ड्रत्रयं नित्यं धारयेद्भस्मनामृदा । ललाटेऽर्हागमेनिष्ठश्चंदनेनाथवा
 नरः । अर्हागमेनिष्ठस्तत्रिकः । धारणप्रकारे च चंद्रोदये च वाराहे—दक्षिणे तु भुजे विप्रो बिभृयाद्वै सुदर्शनम् । सव्ये तु शंखं बिभृयादिति वेद
 विदो विदुः । क्षत्रादेस्तु ब्रह्मांडे—चक्रं च दक्षिणे वा हौशंखं वामेऽपि दक्षिणे । गदां वामे गदाधस्तात्पुनश्चक्रं च धारयेत् । शंखोपरि तथा पद्मं पुनः

पञ्चदक्षिणे । हलायुधे—वामेवाहौगदांपञ्चशंखचक्रं च दक्षिणे । उपर्यधः क्रमोक्तेन धृत्वा पापक्षयो भवेत् । हृदये बाललाटे वा विलिखेन्मत्स्य
 कच्छपौ । मन्त्रमष्टाक्षरं वापि प्रीयते तस्य केशवः । रामार्चनचंद्रिकायां—ललाटे तु गदाधार्या मूर्ध्नि चापः शरस्तथा । नदकश्चैव हन्मध्येशं खच
 क्रेभुजद्वये । प्रयोगपारिजाते सायणीये च शंखः—चक्रांकितः सदा तिष्ठेन्मद्भक्तः सर्वदा शुचिः । अनयोर्व्यवस्था स तसंहितायाम्—
 वेदमार्गैकनिष्ठानां वेदोक्तेनैव वर्त्मना । ललाटे भस्मनातिर्यक्त्रिपुड्गंधार्यमेव हि । विष्णवागमादितत्रे पुदीक्षितानां विधीयते । शंखचक्रगदापूर्वैर
 कननान्यदेहिनाम् । वेदमार्गैकनिष्ठस्तु मोहेनाप्यंकितो यदि । पतले वनसदेहस्तथा पुड्गांतरादपि । अत्रैषान्यत्रस्था—शुद्धवैदिकेन शिवभ
 क्तेन विभूतिरेव धार्या । शुद्धवैदिकेन विष्णुभक्तेन गणपत्यादिभक्तेन च तिलको धार्यः । तांत्रिकवैदिकेन वैष्णवेन त्वच्छिद्रतिलकश्चक्रादि च धार्यम् ।
 तांत्रिकवैदिकेन शैवेन विभूतिस्तिलकश्च विभूतिमात्रवा धार्यम् । शुद्धतांत्रिकेन विष्णुभक्तेन सच्छिद्रतिलकश्चक्रादि च धार्यमिति । यच्चुविष्णुः—
 शंखचक्राद्यं कनचगीतनृत्यादिकतथा । एकजातेरयं धर्मो न जातु स्याद्विजन्मनः । शंखचक्रमृदायस्तु कुर्यात्तप्ताय सेनवा । सशद्रवद्वहिष्कार्यः सर्व-
 स्माद्विजकर्मण इति । यच्चाश्वलायनः—यथा श्मशानजकाष्ठमनर्है सर्वकर्मसु । तथा चक्रांकितो विप्रः सर्वकर्मसु गार्हित इति । यच्च—यस्तु स
 तप्तशंखादिलिगचिह्नतनुर्नरः । ससर्वयातनाभोगी चांडालो जन्मकोटिषु । द्विजतु तप्तशंखादिलिगांकिततनुनरः । संभाष्यरौरवयातियावदिद्राश्च
 तुर्दशेति वृहन्नारदीयंतच्छुद्धवैदिकपरम् । सूतसंहितावाक्येन वैदिकस्य चक्रादि वारणनिषेधादनेन तांत्रिकस्यापि तन्निषेधेशंखचक्रादिविध्या
 नर्थक्यापत्तेः । न च तस्य शद्रविषयत्वेन सावकाशत्वम् ।—शंखवाशंखचक्रे वा तथापंचायुधानि वा । धारयित्वाथ विप्रो वैत्रह्यकर्मसमारभेदिति
 नृसिंहप्रसादे पाद्मेन, ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वायदि चेन्नरः । शंखचक्रांकिततनुः शिरसामजरीधरः । गोपीचदनलिप्तांगो दृष्टश्चेत्तदवकुत
 इति काशीखंडेन, दक्षिणे च भुजे विप्रो विभूत्या द्वै सुदर्शनमिति चंद्रोदये धारणप्रकाशे च वाराहेण ब्राह्मणादेरपि तद्विधानात् । यत्त्वत्र विप्रा

आचाररत्नं
॥ ३७ ॥

दिपदं गावोवाएतत्सत्रमासतेत्यादिवत्स्तुत्यर्थनविप्रादीन्प्रतिविध्यर्थमिति स्मृतिरन्तावली । तन्न । विधिश्रुतेः । तत्रतदभावात्तथेति । एतेषां वाक्यानांपतितब्राह्मणविषयत्वोक्तिरज्ञधीदंघ्रणायैव । अत्रयच्चशून्यललाटेनेतिभालेतिलकाभावेऽल्पफलश्रुतेरूर्ध्वपुंड्रं त्रिपुंड्रं तिलकमित्येकवचनात्तदविवक्षायां मानाभावाच्चललाटे एकपुंड्रं नित्यं द्वादशपुंड्राणितुकाम्यानीतिकेचित् । तन्न । कामयोगाभावात् । नचात्रविश्वजिज्ञ्यायः । स्वर्गकल्पनानुपपत्तेः फलान्तरे विनिगमकाभावात् । अतएकपुंड्रमदीक्षितपरं, द्वादशपुंड्राणितुमंत्रसाध्यत्वादीक्षितपराणीतियुक्तंप्रतीमः । द्वादशपुंड्राणिवैष्णवपराणीत्याचारचंद्रोदयः । इति श्रीमन्नारायणभट्ट० लक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्ने तिलकप्रकरणम् ॥ ॥

अथसंध्यानिर्णयः । स्कांदे—उदयात्प्राक्तनीसंध्याघटिकात्रयमुच्यते । सायंसंध्यात्रिघटिका अस्तादुपरिभास्वतः । दक्षः—रात्र्यंतया मनाड्यौ द्वे संध्यादिः काल इष्यते । दर्शनाद्रविरेखायास्तदस्तोमुनिभिः स्मृतः । सुधानिधौ—उत्तमातारकोपेतामध्यमालुप्ततारका । अधमासूर्यसहिताप्रातःसंध्यात्रिधामता । उत्तमासूर्यसहितामध्यमालुप्तभास्करा । कनिष्ठातारकोपेतासायंसंध्यात्रिधामता । संचर्तः—प्रातःसंध्यां सनक्षत्रामुपासीतयथाविधि । सादित्यांपश्चिमांसंध्यामर्धास्तमितभास्कराम् । संध्यायामुपस्थानमेवप्रधानं मार्जनादित्वंगम् । तेतथैवमहासजदंशितारणमूर्धनि । संध्यागतंसहस्रांशुमादित्यमुपतस्थिरे । इति भारतादितिचंद्रिका । अर्घ्यदानस्यश्रौतत्वादाशौचेतदेवानुष्ठेयमितिचंद्रिकोक्तेर्गायत्रीजपोपस्थानयोराशौचेपाक्षिकत्वस्यवक्ष्यमाणत्वात् । उभयोःसंध्ययोःकालेरजसावार्घ्यमुत्क्षिपेदितिवाक्याच्चार्घ्यदानंप्रधानमिति वयम् । भट्टदिनकरस्तुसंध्यामुपासीतेतिमन्वादिस्मृतावुपपूर्वस्यासतेरुपस्थानमेववाच्यम् । नोपतिष्ठंतियेसंध्यांस्वस्थावस्थासुवैद्विजाइत्यत्रिस्मृतेरुपस्थानमेवप्रधानमित्याह । उपपूर्वस्यासतेर्ध्यानंवाच्यमितिमाधवःकृष्णभट्टश्च । स्मृतिरन्तावल्यांशंखः—प्रातःसंध्यांसनक्षत्रां

१ तदतोमुनिभिरिति पाठ ।

संध्याने.

॥ ३७ ॥

मध्यमांस्नानकर्मणि । स्नानकर्मणीतिमध्याह्नानोत्तरमितितत्रैवोक्तम् । सध्यायाअकरणेप्रत्यवायो मनुः—नानुतिष्ठतियःपूर्वानोपास्तेयस्तुपश्चि
 माम् । सशूद्रवद्वहिःकार्यःसर्वस्माद्विजकर्मणः । याज्ञवल्क्यः—सर्वावस्थोपियोविप्रःसंध्योपासनतत्परः । ब्राह्मण्याचनहीयेतद्यन्यजन्मग
 तोपिसः । याज्ञवल्क्यः—अनार्तश्चोत्सृजेद्यस्तुसविप्रःशूद्रसंमितः । भारते—येनपूर्वामुपासतेद्विजाःसंध्यानपश्चिमाम् । सर्वास्तान्धामि
 कोराजाशूद्रकर्माणिकारयेत् । स्कान्दकौर्मयोः—संध्याहीनोऽशुचिर्नित्यमनर्ह सर्वकर्मसु । यत्किंचित्कुरुस्तेकर्मनतस्त्यफलमाप्नुयात् । वि
 ष्णुपुराणे—सर्वकालमुपस्थानंसंध्योःपार्थिवेष्यते । अन्यत्रसूतकाशौचविभ्रमातुरभीतितः । विभ्रमःअभ्रादिनासंध्याकालाज्ञानं पैशाच्यंवा ।
 सध्याविधिषुद्विजपदोक्तेर्नशूद्रस्यसंध्या आगमदीक्षायुक्तस्यतुतदुक्तास्त्येवेतिपंचायतनसारेस्मृतिकौमुद्यांच । ब्राह्मणाद्ब्राह्मण्यामुत्पन्नयोः
 कुडगोलकयोरपिसंध्या—कुडोवागोलकोविप्रःसंध्योपासनमात्रविदितिस्मृतिकौमुद्यांस्मृतेः । शातातपः—अनृतंमद्यगंधंचदिवाभैथुन
 मेवच । पुनातिवृषलस्यान्नवहिःसध्याह्युपासिता । गृहेषुप्राकृतीसध्यागोष्ठेदशगुणास्मृता । नदीपुशतसाहस्राअनंताशिवसंनिधौ । अनंतावि
 ष्णुसनिधावितिचंद्रिकायांचसिष्टपाठः । प्राकृतीएकगुणा । व्यासः—वहिःसंध्यादशगुणागर्तप्रस्रवणादिषु । ख्याततीर्थेशतगुणासाह
 स्त्रीजाह्नवीजले । माधवीयेऽत्रिः—उभेसंध्येतुकर्तव्येब्राह्मणैश्चगृहेष्वपि ॥ ॥ अथप्रयोगः । बृहत्पराशरः—पूर्वासंध्यातुगायत्री
 ब्राह्मणीहंसवाहना । रक्तपद्मारुणादेवीरक्तपद्मासनस्थिता । रक्ताभरणभारांगीरक्तमाल्यांवरातथा । अक्षमालजलाधारवरहस्तामरार्चिता ।
 विश्वमात सुराभ्यर्च्येपुण्येगायत्रिवैधसि । आवाहयाम्युपास्त्यर्थमंहोनिघ्नन्पुनीहिमाम् । सध्यामाध्याह्निकीश्वेतासावित्रीरुद्रदेवता । वृषेद्रवा
 हनादेवीज्वलत्रिशिखधारिणी । श्वेतांवरवराश्वेतनागाभरणभूषिता । श्वेतस्रगक्षमालापिकृतानुरक्तशकरा । जलाधारजटाधारीधरेद्रप्रभवा

तथा । मातर्भवानिविश्वेशिविश्वजनार्चते । शुभेवरेवरेण्येत्वमाहूतैहिपुनीहिमाम् । संध्यासायंतनीकृष्णाविष्णुदेवीसरस्वती । खगगाकृष्णव
 स्नातुशंखचक्रगदाधरा । कृष्णस्त्रग्भूषणैर्युक्तासर्वज्ञानमयीवरा । वीणाक्षमालिकाचापहस्तास्मितवरानना । मातर्वाग्देवतेदेविवरेण्येचधन
 प्रदे । सर्वामरणस्तुत्येआहूतैहिपुनीहिमाम् । त्रिशिखंत्रिशूलम् । खगोगरुडः । मदनरत्ने—वृद्धांसरस्वतीकृष्णांपीतवस्त्रांचतुर्भुजाम् ।
 शंखचक्रगदापद्महस्तांगरुडवाहनाम् । बदर्याश्रमवासांतामायांतीसूर्यमंडलात् । सामवेदकृतोत्संगांवनमालाविभूषिताम् । वैष्णवीमक्षरांशां
 तांदेवीमावाहयाम्यहम् । आचारादर्शे—रक्ताभवतिगायत्रीसावित्रीशुक्लवर्णिकेतिपाठः । संवर्तः—अथाचम्यकुशैर्युक्तआसनेसमुप
 स्थितः । करसंपुटकंकृत्वासंध्यांनित्यंसमारभेत् ॥ ॥ आसनम् । स्मृतिसारे—कौशेयंकेवलंवापिअजिनंपटमेवच । दारुजंतालपर्णवा
 आसनंपरिकल्पयेत् । श्रीपर्ण्यादिदारुविहितं । चंद्रिकायांकौशिकः—कुशासनंसदापूतंयतीनांतुविशेषतः । योगयाज्ञवल्क्यः—कौशे
 यंवाथवाचर्मचैलंमूलमथापिवा । मार्कंडेये—चित्रासनंयोगपटंतथैवमृगचर्मच । कृष्णाजिनंतथातातवर्जयेत्पुत्रवान्गृही । स्मृतिसमु
 च्चये—वंशासनेतुदारिद्र्यपाषाणेव्याधिसंभवः । धरण्यांदुःखसंभूतिदौर्भाग्यंभिन्नदारुजे । तृणासनेयशोहानिःपल्लवेचित्तविभ्रमः । कृष्णाजि-
 नेज्ञानसिद्धिर्मोक्षश्रीर्व्याघ्रचर्मणि । वस्त्रासनेव्याधिनाशःकेवलेदुःखमोचनम् । अभिचारेनीलवर्णोर्क्तोवश्यादिकर्मणि । शांतिकेधवलःप्रोक्तः
 सर्वार्थश्चित्रकंबलः । मार्कंडेये—तद्वन्नोपविशेत्प्राज्ञःपादेनाक्रम्यचासनम् । बृहस्पतिः—बध्वासनेनियम्यासून्स्मृत्वाचर्ष्यादिकंततः ।
 सन्निमीलितदृष्ट्यौनीप्राणायामंसमभ्यसेत् । आसनंतुवायुपुराणे—पद्ममर्धासनंवापितथास्वस्तिकमासनम् । शांतिहेमाद्रौकौर्मे—
 ऊर्वोरुपरिविष्टंद्रकृत्वापादतलेउभे । समासीनात्मनःपद्ममेतदासनमुत्तमम् । एकंपादमथैकस्मिन्विन्यस्योरुणिसत्तम । आसीनोर्धासनमिदं

योगसाधनमुत्तमम् । उभेकृत्वापादतलेजानूर्वोरंतरेणहि । समासीनात्मनःप्रोक्तमासनंस्वस्तिकंपरम् । छंदोगपरिशिष्टे—रक्षयेद्वारिणा
त्मानंपरिक्षिप्यसमंततः । रक्षा शिखाबंधइतिकेचित् । तत्र । शिखाबंधस्यतत्रानुक्तेः । साप्राणायामात्पूर्वमित्याचारादर्शः । प्राणायामोत्तर
मितिकामधेनुः ॥ ॥

प्राणायामनिर्वचनंतुकौर्मे—प्राणाःस्वदेहजोवायुरायामस्तुनिरोधनम् । तद्वैविध्यंकौर्मे—सएवद्विविधःप्रोक्तःसगर्भोऽगर्भएवच ।
सगर्भमाहुःसजपमगर्भमजपंबुधाः । अगर्भोयोगाभ्यासोपयोगी । व्यासशौनकौ—प्रणवव्याहृतियुतांगायत्रीशिरसासह । त्रिःपठेदायत
प्राणःप्राणायामःसउच्यते । प्रणवव्याहृतीतिद्वंद्वेव्याहृतीनांप्रणवयोगोनस्यात् । मध्यमपदलोपिसमासेगायत्र्यास्तद्योगोनस्यात् । मास्त्वितिचे
त् सव्याहृतिसप्रणवामितियोगयाज्ञवल्क्यविरोधः । अतोगायत्रीशिरसासार्धजपेद्व्याहृतिपूर्विकाम् । प्रतिप्रणवसंयुक्तांत्रिरयंप्राणसंयमइ
तियाज्ञवल्क्याद्यवस्था । गायत्र्याएवप्रणवयोगेप्रतीतिव्यर्थस्यात् । नचव्याहृतिगायत्रीशिरसांप्रत्येकंतद्योगात्रिःप्रणवत्वेनप्रतीतिसार्थकम् ।
सप्तव्याहृतिभिःसार्धसप्तोंकारसमन्विताम् । शिरसासहितादेवीप्राणायामेनियोजयेदितिचंद्रोदयेयोगयाज्ञवल्क्यविरोधात् । यत्त्वतएव
व्याहृतीनामेवादौप्रणवइतिविज्ञानेश्वरस्तच्चित्यम् । गायत्रीविशेषणत्वादुभयोःपरस्परमन्वयायोगात् । गायत्रीविशेषणस्यतयाऽसंबन्धार्थस्यव्याह
त्यन्वयायोगाच्च । नचवाजपेयन्यायः । तत्रप्रधानेन्वयायोगाद्युक्तोगेष्वन्वयः । पष्ठ्याःसंबंधसामान्येउपपत्तेश्च । नचात्रतथा । अतोयथाज
पेतिसृणामेकेनप्रणवपूर्वत्वंतथात्रापिशकानिरासार्थविज्ञानेश्वरोक्तिःसमाधेया । प्रतीत्युक्तेरेवशिरसापिप्रणवान्वयः । अतो नवप्रणवाइतिचं
द्रिका । तदपि । व्यासस्मृतौ प्रणवांतशिरोभिधानात् । प्रतिप्रतीकंप्रणवमुच्चारयेदंतेचशिरसइतिछंदोगपरिशिष्टाच्च । अतोदशप्रण
वाइतिपृथ्वीचंद्रः । शिष्टाचारोप्येवम् । युक्तंचैतदेव—एतामेताःसहानेनतथैभिर्दशभिःसह । त्रिःपठेदायतप्राणःप्राणायामःसउच्यतेइ

तिष्ठंदोगपरिशिष्टाच्च । एताव्याहृतयःसप्त एतांगायत्रीं अनेनशिरसा एभिःप्रणवैः दशभिरितियथाप्राप्तानुवादः प्रतिप्रतीकमित्युक्तेः नतुसंततमोकारदशकं । व्याहृतयःसप्त । भूर्भुवःस्वर्महर्जनस्तपःसत्यंतथैवच । इतिसप्तव्याहृतयःप्राणायामेषुनित्यशइतिचंद्रिकायांयोगयाज्ञवल्क्योक्तेः । व्यासः—आदानंरोधमुत्सर्गवायोस्त्रिस्त्रिःसमभ्यसेत् । शांतिहेमाद्रौयोगयाज्ञवल्क्यः—नासिकाकृष्टउच्छ्वासो धृतःपूरकउच्यते । कुंभकोनिश्चलश्वासोरिच्यमानस्तुरेचकः । नीलोत्पलदलश्यामंनभिदेशेव्यवस्थितम् । चतुर्मुजंमहात्मानंपूरकेणविचिंतयेत् । कुंभकेनहृदिस्थानेध्यायीतकमलासनम् । ब्रह्माणंगौरवर्णचचतुर्वक्त्रंपितामहम् । रेचकेनेश्वरंविद्याललाटस्थंमहेश्वरम् । शुद्धस्फटिकसंकाशं निर्मलंपापनाशनम् । पूरकेणेत्यादितृतीयासप्तम्यर्थे । गौरंरक्तम् । रक्तंप्रजापतिंध्यायेदिति व्यासोक्तेः । पूरकादीनांमिलितानांप्राणायामत्वम् । पूरककुंभकरेचैःप्राणायामस्त्रिलक्षणोज्ञेयइतियोगयाज्ञवल्क्योक्तेः । प्रत्येकंत्रिर्भूतपाठेप्रत्येकंप्राणायामत्वमित्याचारादर्शः । शौनकः—नासिकामंगुलीभिश्चतर्जनीमध्यमादृते । दक्षिणेनसमाकृष्यसव्येनतुविसर्जयेत् । देवजानीयेस्मृत्यंतरे—दक्षिणेश्वासमाहृत्यवाभेचैवविसर्जयेत् । शांतिहेमाद्रावीश्वरगीतासु—रेचकंदक्षिणेप्रोक्तंपूरकंवामतश्चरेत् । जपारंभेतुविज्ञेयोविपरीतश्चसंस्थितौ । संस्थितिःसमाप्तिः । विपरीतोदक्षिणेनपूरकोवामेनरेचकइत्यर्थः । बह्वृचपरिशिष्टे—दर्भपाणिःप्रथमममंत्रकंपंचदशमात्रिकंप्राणायामत्रयंकृत्वासमंत्रकंसकृत्कुर्यादिति ॥ ॥ मात्रास्वरूपमुक्तंसंग्रहे—यावत्कालंत्रिरावेष्टयजानुहस्तेनदक्षिणम् । छोटिकाकरणंयत्सामात्रेतिपरिपठ्यते । मात्राभिःपंचदशभिःप्राणायामोऽधमःस्मृतः । मध्यमोद्विगुणःश्रेष्ठस्त्रिगुणोधारणास्मृता । विज्ञानेश्वरोप्येवम् । गायत्रीरहस्येस्मृतिसारे—पंचांगुलीभिर्नासाग्रपीडनंप्रणवाभिधा । मुद्रेयंसर्वपापघ्नीवानप्रस्थगृहस्थयोः । कनिष्ठानामिकांगुष्ठैर्नासाग्रस्यचपीडनम् ।

ओंकारमुद्रासाप्रोक्तायतेश्चब्रह्मचारिणः । चंद्रोदयेसंग्रहे—अंगुष्ठतर्जनीभ्यामुक्तं ऋग्वेदीसामगायनः । अंगुष्ठानामिकाभ्यांचग्राह्यंसर्वैरथर्वभिः ।
 व्यासः—अंगुष्ठेनपुटंधार्यनासायादक्षिणपुनः । कनिष्ठानामिकाभ्यामुक्तं प्राणस्यसंग्रहे । मनुः—प्राणायामत्रयंकार्यसंध्यासुचतिसृष्व
 पि ॥ ॥ प्रणवस्वरमाहचंद्रोदयेवृद्धपराशरः—ऋग्वेदेस्वरितोदात्तउदात्तश्चयजुःश्रुतौ । सामवेदेसविज्ञेयोदीर्घःसप्तुतएवच । योग
 याज्ञवल्क्यः—आथर्वणेसमुद्दिष्टउदात्तोनात्रसंशयः । शांतिहेमाद्रौ—अनुदात्तोदात्तऋग्वेदेषणमात्रःस्वरउच्यते । सर्वोदात्तोयजुःसा
 म्रांष्टुतातीतःपुतस्तथा । पूर्वास्तिस्रोनुदात्तास्तिस्रउदात्ताः । तत्रैवशौनकः—बाष्कलेनैकमात्रोयमोकारःसमुदाहृतः । शाकलायनआचार्यो
 द्विमात्रमभिवाञ्छति । सार्धद्विमात्रंतप्राहमुद्रलोमुनिपुंगवः । सार्धत्रिमात्रमोकारंवसिष्ठोमुनिरब्रवीत् । पराशरश्चतुर्मात्रंप्राहत्वध्यात्मतत्त्ववित् ।
 मात्राश्चार्धचतस्रोऽस्यविज्ञेयाःपरमार्थतः । अथर्वणश्रुतौ—यद्येकमात्रमभिध्यायीतेत्येकमात्रउक्तः ॥ ॥ ऋष्यादिस्मरणंकार्यमित्युक्तंतत्रचं
 द्रोदयेव्यासः—प्रणवस्यऋषिर्ब्रह्मागायत्रीछंदएवच । देवोऽग्निःसर्वकर्मादौविनियोगःप्रकीर्तितः । देवोऽग्निरितिजपपरम् । ध्यानकालेपरंब्रह्मज
 पकालेऽग्निरिष्यतइतियोगयाज्ञवल्क्योक्तेः ॥ ॥ व्याहृतीनामृषीनाहभरद्वाजः—भरद्वाजःकश्यपश्चगौतमोऽत्रिस्तथैवच । वि
 श्वामित्रोजमदग्निर्वसिष्ठश्चर्षयःक्रमात् । चंद्रिकायाम्—विश्वामित्रोजमदग्निर्भरद्वाजोथगौतमः । ऋषिरत्रिर्वसिष्ठश्चकश्यपश्चयथाक्रमम् ।
 आग्नेये—गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्चबृहतीपंक्तिरेवच । त्रिष्टुप्चजगतीचेतिछंदांसेतान्यनुक्रमात् । अग्निर्वायुस्तथासूर्योबृहस्पत्यपएवच । इंद्रश्च
 विश्वेदेवाश्चदेवताःसमुदाहृताः । सूर्यस्थाने आदित्यः अपांस्थानेवरुणःचंद्रिकायांपठितः । तत्रैव—व्याहृतीनांचसर्वासामृषिरुक्तःप्रजाप
 तिः । गायत्र्याऋष्याद्याहयोगयाज्ञवल्क्यः—सवितादेवतायस्यामुखमग्निस्त्रिपात्स्थिता । विश्वामित्रऋषिश्छंदोगायत्रीसाविशिष्यते ।

शूद्राचारशिरोमणौशातातपः—तत्सवितुर्वरेण्यमितिसावित्रीब्राह्मणस्य देवसवितरितिराजन्यस्य विश्वारूपाणीतिवैश्यसेति । **योगयाज्ञवल्क्यः**—आपोज्योतिरित्येषमंत्रोयस्तुप्रकीर्त्यते । तस्यप्रजापतिश्चरिष्यंजुश्छंदोपिवर्णितम् । ब्रह्माग्निवायुसूर्याश्चदेवताःसमुदाहृताः ॥ ॥

न्यासाः चंद्रिकायाम्—पादयोश्चतथाजान्वोर्जघयोर्जठरेपिच । कंठमुखेतथामूर्ध्निक्रमेणव्याहृतीर्यसेत् । भूरंगुष्ठद्वयेन्यस्यभुवस्तर्जनि काद्वये । ज्येष्ठांगुलिद्वयेधीमान्स्वःपदंविनियोजयेत् । करन्यासविधिंकृत्वाअंगन्यासंसमारभेत् । भूःपदंहृदिविन्यस्यभुवःशिरसिविन्यसेत् । शिखायांस्वःपदंन्यस्यकवचेतत्पदंन्यसेत् । अक्षणोर्भगंपदंन्यस्यदिग्विदिक्षुधियःपदम् । तदित्यादिपादपरम् । ततःशिरसासर्वांगन्यासः ।—शिरस्तस्यास्तुसर्वांगेप्राणायामेपरंन्यसेदितिब्यासोक्तेः । **न्यासांतरमाहचंद्रोदयेव्यासः**—आपोगुह्येन्यसेज्योतिश्चक्षुष्यथरसोमुखे । अमृतंजानुनोर्ब्रह्महृदयेभूःपदंन्यसेत् । भुवर्नाभौललाटेस्वरोंकारंमूर्ध्निविन्यसेत् । **शौनकः**—प्राणानायम्यविधिवद्वाग्यतःसंयतेन्द्रियः । अथ संध्यामुपासिष्यइतिसंकल्प्यमार्जयेत् ॥ ॥ **चंद्रिकायांवृहन्मनुस्मृतौब्रह्मांडेच**—नद्यांतीर्थेहदेवापिभाजनेमृन्मयेथवा । औदुंबरेच सौवर्णेराजतेदारवेजलम् । कृत्वाथवामहस्तेवासंध्योपास्तिंसमारभेत् । औदुंबरे ताप्रपात्रे । **यत्तुव्यासः**—वामहस्तेजलंकृत्वायेतुसंध्यामुपा सते । सासंध्यावृषलीज्ञेयाह्यसुरास्तैस्तुतर्पिताइति । तत्पात्रांतरसत्वेइतिचंद्रिकादयः । नद्यादिपरमितिवयम् । गंगायांवापिकायांवातडागे पितथैवच । वामहस्तेजलंगृह्णन्नकुर्यान्मार्जनंकचिदितिगायत्रीरहस्येआपस्तंबोक्तेः । बह्वचपरिशिष्टे—स्थिरेतूदकाशयेयावतिकर्म कुर्वीततावदुदकस्यविभागंकल्पयित्वातीर्थानितत्रावाह्येत्युक्तम् । **बृहस्पतिः**—धाराच्युतेनतोयेनसंध्योपास्तिर्विगर्हिता इति ॥ ॥

मार्जनं योगयाज्ञवल्क्यः—आपोहिष्ठेति तिसृभिर्ऋग्भिस्तुप्रयतःशुचिः । नवप्रणवयुक्ताभिर्जलंशिरसिमार्जयेत् । नवप्रणवाःप्रतिपादम् ।

१ जानुनोश्चैवहृदये ।

बहुचपरिशिष्टे—सदर्भपाणिनादायोत्तानंशिरसिमार्जयेत् । छंदोगपरिशिष्टे—शिरसोमार्जनं कुर्यात्कुशैः सोदकविंदुभिः । ऋगंतेमार्जनं कुर्यात्पादांतेवासमाहितः । प्रणवोभूर्भुवःस्वर्द्धौ गायत्रीचतृतीयकम् । अन्दैवतंतृचंचैवचतुर्थमिति मार्जनम् । योगीश्वरनारायणौ—तृच स्यांतेथवा कुर्याद्विषीणां मतमीदृशम् । एवचत्रयः पक्षाः—ऋगंतेमार्जनमित्येकः । नवभिः पादैः प्रणवोपेतैर्नवमार्जनानीति द्वितीयः । तृचांतेमार्जनमिति तृतीयः । व्यासः—यस्य क्षयायेति जलं सकुशं प्रक्षिपेदधः । हारीतः—मार्जनं च कुशाभावे देवतीर्थेन यद्वा कुशसहितेन देवतीर्थेन । यत्तु स्मृत्यर्थसारे—पञ्चोर्ध्वं च शक्रकुशश्च मार्जने तन्मयेतृचे । ब्रह्महस्तच्युतंतोयं स्वयं शिरसिधारयेदिति तन्मंत्रस्नानपरम् । मंत्रस्नानोपक्रमात् । प्रकारांतरमुक्तं काशीखंडे—आपोहिष्ठेति तिसृभिमार्जनंतु ततश्चरेत् । भूमौ शिरसि चाकाशे आकाशे भुवि मस्तके । मस्तके च तथा काशे भूमौ च नवधा क्षिपेत् । भूमिशब्देन चरणावाकाशं हृदयं स्मृतम् ॥ ॥ आपोहिष्ठेत्यस्य ऋग्याद्याहयोगयाज्ञवल्क्यः—सिधुद्वीपो भवेदार्घगायत्रं छंद एव च । आपश्च दैवतं प्रोक्तविनियोगश्च मार्जने । भृगुः—आपोहिष्ठानवस्वृक्षु सिधुद्वीपऋषिः स्मृतः । अन्दैवत्यास्तु सप्तर्चो गायत्र्यो द्वे त्वनुष्टुभौ । मैत्रायणीयपरिशिष्टे—प्रातः सूर्यश्च मेत्युक्त्वा सायमग्निश्च मेति च । आपः पुनर्तु मध्याह्ने कुर्यादाचमनंततः । प्राणायामोत्तरसूर्यश्च मेत्या चम्यमार्जयेदितिक्रमः कात्यायनादीनाम् । अन्येषां प्राणायामोत्तरमाचम्यमार्जयित्वा सूर्यश्चेति सकृदाचमनद्वयमिति पृथ्वीचंद्रदेवयाज्ञिकौ ।—स्नात्वामंत्रवदाचम्यपुनराचमनंचरेदिति टोडरानंदेनारसिंहात् सकृदाचमनमेव । पितामहः—सूर्यश्चेत्यनुवाकस्य छंदोगायत्रमुच्यते । सविता देवता तस्य ऋषिरत्रिरिति स्मृतः । चंद्रोदये संग्रहे—आपः पुनर्तु मंत्रस्य ऋषिः पूत इति स्मृतः । छंदोनुष्टुम्भवेद्वापि पृथिवीतस्य दे

१ मार्जने चत्वारः पक्षाः—आदौ प्रणवेन समस्तव्याहृतिभि गायत्र्या मार्जनं कृत्वा समस्ततृचैर्नैकमार्जनं कुर्यादित्येकः । प्रणवोपेतैर्नवभि पादैर्नवमार्जनानीति द्वितीयः । ऋगंतेमार्जनमिति तृतीयः । तृचांतेमार्जनमिति चतुर्थ इत्यन्यत्र ।

वता । तत्रैव—अग्निश्चेतिपिबेतोयंत्वस्यसूर्यमृषिर्विदुः । देवताग्निर्भवेच्छंदोगायत्रं प्रोक्षणेविधिः । सूर्यस्येत्यस्याग्निर्ऋषिः प्रकृतिश्छंदः सूर्यमन्यु
मन्युपतिरात्रयोदेवताइतिचंद्रिकामदनपारिजातौ । नारायणऋषिः सूर्योदेवतागायत्र्युपरिष्ठाद्बृहतीछंदइतिहरिहरः । ब्रह्माऋषिः प्रकृति
श्छंदः आपोदेवतेति पृथ्वीचंद्रः । अग्निश्चेत्यस्यसूर्यऋषिः प्रकृतिश्छंदः अग्निमन्युमन्युपत्याहानिदेवताइतिचंद्रिका । आपः पुनंत्वित्यस्यमारी
चः कश्यपोविष्णुर्वाऋषिः आपोदेवताअनुष्टुप्छंदइतिसएव । नारायणऋषिरितिदेवजानीये ॥ ॥ छंदोगानामाचमनेमंत्रमाहगौतमः—
अहश्चमादित्यश्चपुनात्वितिप्रातः । रात्रिश्चमावरुणश्चपुनात्वितिसायमिति । अनयोः प्रजापतिर्ऋषिलिंगोक्तादेवतेतिचंद्रिका । विष्णुः—
जानुभ्यामुपरिष्ठात्तुशुष्कवासाः स्थितोजले । सांध्यमाचमनं कुर्वन् शुचिः स्यादशुचिस्त्वधः । पुनर्मार्जनमुक्तं बहुचपरिशिष्टे—अथपुनराच
म्यमार्जयेत्प्रणवव्याहृतिसावित्रीभिरापोहिष्ठेति सूक्तेनेति । शौनकीयेऽप्येवम् । गायत्रीकल्पेतु—आपोहिष्ठेतित्रिभिः पादान्ते शनोदे
वीरितिचतुर्भिर्धर्चते इदमापइतित्रिभिर्ऋगंते । मार्जनोत्तरमघमर्षणं योगयाज्ञवल्क्यः । जलपूर्णतुचुलुकं नासिकाग्रेविधृत्य च । प्राणा
न्निरुंधन्दुपदां पठित्वा तज्जलं क्षिपेत् । कात्यायनः—जपेदनायतासुर्वाग्निः सकृत्वाघमर्षणम् । कौर्मे—आपः पाण्योः समादाय प्राणमासज्यत
त्रच । बहुचपरिशिष्टे—अथगोर्कणवत्कृतेन हस्तेनोदकमादाय नासिकाग्रेधारयन्कृष्णघोरपुरुषाकृतिर्मौत्मानमंतर्व्याप्य स्थितं विचित्य संयतप्रा
णोऽघमर्षणसूक्तं द्रुपदामृचं वा वर्तयेत्तपाणिस्थे उदके पतितं ध्यात्वा वामतोभुवि तीव्रपातेन क्षिपेदित्येवमेकेन कुर्वतीति । संध्याकल्पे—स्वहस्तवा
रिनासाग्रे पठित्वा द्रुपदां क्षिपेत् । अर्धभूमौ शिरस्यर्धं सर्वभुव्यघमर्षणम् । अत्र करपाण्योरैच्छिको विकल्पः । योगयाज्ञवल्क्यः—अघमर्षण
सूक्तस्य ऋषिश्चैवाघमर्षणः । आनुष्टुभं भवेच्छंदो भाववृत्तंच देवतम् । अश्वमेधावभृथके विनियोगोऽस्य कल्पितः । अघमर्षणोत्तरमाचमनमाहचंद्रि

कादौशंखः—उपस्पृशेत्ततः पश्चान्मंत्रेणानेनमंत्रवित् । अंतश्चरसिभूतेषुगुहायां विश्वतोमुखः । त्वयज्ञस्त्ववपट्टकारआपोज्योतीरसोमृतम् ॥ ॥

अथसूर्यार्घः । कौर्मै—ॐकारव्याहृतियुतांगायत्रीवेदमातरम् । जस्वाजलांजलिदद्याद्भास्करप्रतितन्मनाः । अंजलयस्त्रयः । कराभ्यां
तोयमादायगायत्र्याचामिमंत्रितम् । आदित्याभिमुखस्तिष्ठस्त्रिरूर्ध्वसंध्ययोः क्षिपेदिति व्यासोक्तेः । अतएवकेवलगायत्र्यार्घ्यत्रयं न व्याहृतियु
तया । तदुहवाएतेब्रह्मवादिनः पूर्वाभिमुखाः संध्यायांगायत्र्याभिमंत्रिता अपरूर्ध्वविक्षिपंत्युद्यंतमस्तंयंतमादित्यमितितैत्तिरीयारण्यकात् ।
अतएवचतुर्थार्धतुगायत्र्यादद्याद्ब्याहृतिसंयुतमिति प्रायश्चित्तार्घ्ये विशेषः । कौर्मैतुकात्यायनपरमिदमित्युक्तम् । उत्थायार्कप्रतिप्रोहेत्रिकेणांजलिम
भसाइतिकात्यायनस्मृतेः । त्रिक प्रणवव्याहृतित्रयगायत्र्यः । संध्याकल्पे आश्वलायनः—सकृन्मंत्रेण द्विस्तूष्णीमर्घ्यदद्याद्विचक्षणः ।
मनुः—परं नम्रः प्रभाते स्यान्मध्याह्ने तु ऋजुः स्थितः । द्विजोऽर्धप्रक्षिपेदेव्यासायं चोपविशन्भुवि । प्रातर्माध्याह्निकी संध्यां तिष्ठन्नेव समर्पयेत् । उप
विश्यतुसायाह्ने जले त्वर्घ्यं न निक्षिपेत् । यत्तु वसिष्ठः—उपविश्य च यच्चार्य्य सर्वतन्निष्फलमवेदिति तत्सायंसंध्याभिन्नपरम् । कश्यपः—
त्रिशक्नोऽप्योमहावीर्यामंदेहानामराक्षसाः । कृष्णातिदारुणाघोराः सूर्यमिच्छति खादितुम् । ततो देवगणाः सर्वे ऋषयश्च तपोधनाः । उपासते त
दासंध्यां प्रक्षिपत्युदकांजलिम् । दह्यते तेन ते दैत्या वज्रीभूतेन वारिणा । अर्घ्यकालः काशीखंडे—अर्घो दयास्तसमये तस्मादर्घोदकक्षिपेत् ।
कौर्मै मार्कंडेययोस्तु—जस्वाजलांजलिदद्याद्भास्करप्रतितन्मनाः । सावित्री प्रजपेद्विद्वान्प्राञ्जुखः प्रयतः शुचिः । अथोपतिष्ठेदादित्यमुदयंतं
समाहित इत्युक्तम् । देवजानीयेष्वेवम् । चंद्रिकायामपि गायत्री जपोत्तरमुपस्थानमुक्तम् । न च आदित्याभिमुखस्तिष्ठस्त्रिरूर्ध्वसंध्ययोः
क्षिपेदिति व्यासोक्तेः सूर्योदयोत्तरमर्घ्यदानमिति वाच्यम् । तस्या आदित्यदिगभिमुखत्वात् । यत्तुपस्थानोत्तरं जपउक्तः सशाखांतरपरः ।
शौनकः—असावादित्यमंत्रेण प्रदक्षिणमतः परं । अपः स्पृष्ट्वा दक्षिणे तु पश्चाद्देवान्विसर्जयेत् । प्रदक्षिणोत्तरं जलं स्पृशेत् । सायमंत्रवदाचम्य प्रोक्ष्य

सूर्यस्यचांजलिम् । दत्त्वाप्रदक्षिणंकृत्वाजलंस्पृष्ट्वाविशुध्यतीतिचंद्रोदयेनारसिंहात् ॥ ॥ अर्घ्यदानोत्तरसंध्यातर्पणमुक्तंप्रयोगपारिजा
ते—अस्यकश्यपऋषिः ब्रह्मादेवता गायत्रीछंदः तर्पणेविनियोगः । भूःपुरुषंतर्पयापि ऋग्वेदंतर्पयामि । मंडलं आत्मानं ब्रह्मरूपिणीं गायत्रीं
वेदमातरं सांस्कृतिं संध्यां बालां ब्रह्माणी उषसं निमृचं सर्वसिद्धिकरीं सर्वमंत्राधिपां । सायंतु विष्णुर्देवता अनुष्टुप्छंदः स्वःपुरुषंतर्प
यामि सामवेदंतर्पयामि विष्णुरूपिणी परमात्मानं सरस्वती वृद्धां वैष्णवी । एवंपंचदशकृत्वस्तर्पयित्वाद्विराचामेदिति । संध्याकल्पेप्र
योगपारिजातेचस्मृत्यंतरे—ततस्त्वाचम्यविधिवत्प्राणायामान्नवाचरेत् ॥ ॥

गायत्रीस्वरूपध्यानन्यासादि । चंद्रोदयेवृद्धपराशरः—जपेतुत्रिपदाज्ञेयाअर्चनेतुचतुष्पदा । न्यासेजपेतथाध्यानेअग्निकार्ये
तथार्चने । सर्वत्रत्रिपदाज्ञेयाब्राह्मणैस्तत्त्वचित्तकैः । पदशब्दःपादपरः । गायत्र्याश्चतुर्थपादउक्तोगारुडे—परोरजसेसावदौचतुर्थपदमीरितम् ।
षट्त्रिंशन्मते—मानस्तोकेतिमंत्रेणशिखाबंधतुकारयेत् । जपंहिसंतिरक्षांसिरक्षाकर्मविवर्जितम् । कात्यायनः—भूर्भुवसुवरित्यापोऽभिमं
त्र्यचपरिक्षिपेत् । रक्षयेद्वारिणात्मानंपरिक्षिप्यसमंततः । प्रणवाद्याव्याहृतीस्तुसावित्रीचजपेत्ततः । शान्तिहेमाद्रौब्राह्मे—छंदोगायत्रीगाय
त्र्याःसविताचैवदेवता । शुक्लोवर्णोमुखंचाग्निर्विश्वमित्रऋषिस्तथा । त्रयीशिरःशिखारुद्रोविष्णुर्हृदयमेवच । उपासनेविनियोगःसांख्यायनस
गोत्रजा । त्रैलोक्यंचरणंज्ञेयंपृथिवीकुक्षिरेवच । एवंध्यात्वातुगायत्रीजपेद्वादशलक्षणाम् । न्यासाकरणेदोषउक्तः शान्तिहेमाद्रौ—
कर्मणोन्यासहीनस्यगृह्णेत्यर्धहिराक्षसाः । अस्त्रेणकरशुद्धिकृत्वा न्यासंकुर्यादित्युक्तंचंद्रिकायाम् । प्रणवन्यासमाहयोगयाज्ञवल्क्यः—
अकारंनाभिदेशेतुउकारंहृदिविन्यसेत् । मकारंमूर्ध्निविन्यसेदेषन्यासोविमुक्तिदः । व्याहृतिन्यासमाहपराशरः—भूर्लोकंपादयोर्न्यस्य
भुवर्लोकंतुजानुनोः । स्वर्लोकंगुह्यदेशेतुनाभिदेशेमहस्तथा । जनलोकंतुहृदयेकंठदेशेतपस्तथा । भुवर्ललाटसंधौतुसत्यलोकःप्रतिष्ठितः । मध्य

देशंभुवरिति । पारिजातेगायत्रीरहस्ये—तत्सवितुर्ब्रह्मात्मनेसावित्रीशक्तिरंगुष्ठाभ्यांनमः । वरेण्यंविष्ण्वात्मनेलक्ष्मीशक्तिस्तर्जनीभ्यां
 नमः । भर्गोदेवस्यशिवात्मनेगौरीशक्तिर्मध्यमाभ्यांनमः । धीमहिपरमात्मनेज्ञानशक्तिरनामिकाभ्यांनमः । धियोयोनःनिरजनात्मनेईपणाश
 क्तिःकनिष्ठिकाभ्यांनमः । प्रचोदयान्निरासात्मनेमायाशक्तिःकरतलकरपृष्ठाभ्यांनमः । तत्सवितुर्ब्रह्मात्मनेसावित्रीशक्तिर्हृदयायनमः । वरेण्यं
 विष्ण्वात्मनेलक्ष्मीशक्तिःशिरसेस्वाहा । भर्गोदेवस्यरुद्रात्मनेगौरीशक्तिःशिखायैवपद् । धीमहिपरमात्मनेज्ञानशक्ति कवचायहुम् । धियोयोनः
 निरजनात्मनेईपणाशक्तिर्नेत्रत्रयायवौपद् । प्रचोदयान्निरासात्मनेमायाशक्तिरस्त्रायफट् इतिपङ्गः । चंद्रिकायांत्रह्मकल्पेऽक्षरन्यास
 उक्तः—तकारंविन्यसेत्स्वांगेपादांगुष्ठद्वयेद्विजः । सकारगुल्फदेशेतुविकारंजघनोर्न्यसेत् । जान्वोस्तुकारंविन्यस्यवकारचोरुदेशके । रेकारवि
 न्यसेद्बुद्धेणकारंवृषणेन्यसेत् । कटिदेशेयकारंतुभकारनाभिमडले । गोकारजठरेयोगीदेकारंस्तनयोर्न्यसेत् । वकारहृदिविन्यस्यस्यकारंकठए-
 वतु । धीकारमास्येविन्यस्यमकारतालुकेन्यसेत् । हिकारंनासिकाग्रेतुधिकारंनयनद्वये । भ्रुवोर्मध्येतुयोकारललाटेतुद्वितीयकम् । पूर्वाननेतुनः
 कारप्रकारदक्षिणानने । उत्तरास्येतुचोकारदकारपश्चिमानने । विन्यसेन्मूर्ध्निआकारसर्वव्यापिनमीश्वरम् । अथपदन्यासः—तत्पादांगुष्ठाभ्यां
 नमः । सवितुर्जघाभ्यां । वरेण्यकटिभ्यां । भर्गोनाभ्यै । देवस्यहृदयाय । धीमहिकंठाय । धियोमुखाय । योचक्षुर्भ्यां । नःललाटाय ।
 प्रचोदयात्मूर्ध्नि । अथपादन्यासः—प्रथमपादस्यऋग्वेदऋपिःत्रिष्टुप्छंदःब्रह्मादेवताभूस्तत्सवितुर्वरेण्यंपादयोर्ब्रह्मणेनमः । द्वितीयपादस्य
 यजुर्वेदऋपिःअनुष्टुप्छंदःरुद्रोदेवताभुवोभर्गोदेवस्यधीमहिहृदयेरुद्रायनमः । तृतीयपादस्यसामवेदऋपिः जगतीछंदःविष्णुर्देवतास्वर्धियोयो
 नःप्रचोदयात्ललाटेविष्णवेनमः । तुरीयपादस्यविमलऋपिः परमात्मादेवतागायत्रीछंदःपरोरजसेसावदोत्रह्मरध्रेपरमात्मनेनमः । अक्षरदे
 वताब्राह्मे—आग्नेयंप्रथमवायव्यंद्वितीयंतृतीयंसौर्यचतुर्थवैद्युतंपंचमंवारुणंपष्ठंसप्तमंवाहस्पत्यमष्टमंपार्जन्यनवममैंद्रं दशमं गांधर्वपौष्णमेकादशं

शैवंद्वादशं त्वाष्ट्रं त्रयोदशं वासवं चतुर्दशं मारुतं पंचदशं सौम्यं षोडशं मांगिरि संसप्तदशं वैष्णवमष्टादशं माश्विनमेकोनविंशं प्राजापत्यं विंशं सर्वदेवमेकविंशं
रौद्रं द्वाविंशं ब्राह्मं त्रयोविंशं वैष्णवं चतुर्विंशमिति । **चंद्रिकायाम्**—अथ तत्त्वानिवक्ष्यामि अक्षराणां विशेषतः । पृथिवी ह्युदकं तेजो वायुरंबरमेव
च । गंधोरसो थरूपं च स्पर्शः शब्दो थवागिति । हस्तावुपस्थं पायुश्च पच्छ्रोत्रे त्वक् च चक्षुषी । जिह्वा घ्राणं मनस्तत्त्वमहंकारो महंस्तथा । गुणत्रयं च
सततं क्रमशस्तत्त्वनिश्चयः । **तत्रैव**—सहानित्या विश्वहृदया विलासिनी प्रभावती लीलाशांता शांतिर्दुर्गा सरस्वती विश्वरूपा विशाला आप्यायनी वि
मला तमो मयी हिरण्यरूपा सूक्ष्मा विश्वा यो निर्जया वह्ना लयावराशो भनागदारूपेति शक्तय इति । अक्षरदेवता तत्त्वशक्तीनामुक्तिरक्षरन्यासोत्तरं
देवतादिन्यासार्था । यद्वा मुकदेवता कामुकशक्तिकामुकतत्त्वकामुकाक्षरायनमइत्यक्षरन्यासार्था । अक्षरविन्यासकाले तत्तद्देवतादिध्येयमित्येवमर्थं
वा । **चंद्रिकायामंगन्यासमाह व्यासः**—हृदितत्सवितुर्न्यस्य न्यसेत्कंठे वरेणियम् । भर्गो देवस्येति खंडं शिखायां तु ततो न्यसेत् । धीमहीति
न्यसेद्भक्ते धियो यो नश्चनेत्रयोः । प्रचोदयादिति पदमस्त्रार्थे विनियोजयेत् । ॐ भूरंगुष्ठयोर्न्यस्य ॐ भुवस्तर्जनीद्वये । ॐ स्वश्चैव तथा न्यस्य मध्यमा
भ्यां यतेंद्रियः । अनामिकाद्वये धीमान्यसेत्तत्पदमग्रतः । कनिष्ठिकाद्वये भर्गः पाण्योर्मध्ये धियः पदम् । अत्र सर्वमंत्राः सप्रणवानमोताश्च । ॐ कार
मादावुच्चार्य मन्त्रबीजमतः परम् । नामग्राह्यं नमो तं च जपन्यासः प्रकीर्तित इति **चंद्रिकायां शांतिहेमाद्रौ च भृगूक्तेः ॥ ॥ अथ गायत्री**
कवचम् । चंद्रिकायां ॐ मिति हृदि । भूरिति मुखे । भुव इति शिरसि । स्वरिति सर्वांगे । तत्रैव व्यासः—विन्यस्यैवं जपेद्यस्तु गायत्रीं
वेदमातरम् । ब्रह्मलोकमवाप्नोति व्यासस्य वचनं यथा ।

मुद्राप्रकारः—चंद्रिकायां ब्रह्मकल्पे च—अथातो दर्शयेन्मुद्राः संमुखं संपुटं तथा । ततो विततविस्तीर्णे द्विमुखत्रिमुखेततः । चतु
र्मुखं पंचमुखं षण्मुखाधोमुखेततः । व्यापकांजलिकाख्यं च शकटं तदनंतरम् । यमपाशं च ग्रथितं ततः स्यात्संमुखोन्मुखम् । प्रलंबं मुष्टिकोमीनः

कूर्मोवाराहएवच । सिंहाक्रांतमहाक्रांतंततोमुद्गरपल्लवाविति । तल्लक्षणंतत्रैव—संमुखंसधितौहस्तावुत्तानौकुंचितांगुली । कुंचितावक्राः ।
 संपुटपद्मकोशाभौकरावन्योन्यसहतौ । विततंसंहतौहस्तावुत्तानावायतांगुली । विस्तीर्णसहतौपाणीमिथोमुक्तांगुलिद्वयौ । अंगुत्यौकनिष्ठे । सं
 मुखासक्तयोःपाण्योःकनिष्ठाद्वययोगतः । शेषांगुलीनावैकल्येद्विमुखत्रिमुखादयः । कनिष्ठयोर्योगेगुष्ठयोर्योगेचशेषांगुलीनावैकल्येद्विमुखम् ।
 तर्जन्योर्योगेत्रिमुखम् । मध्यमयोर्योगेचतुर्मुखम् । अनामिकयोर्योगेपचमुखम् । त्रेपांगुलीनामयोगेकनिष्ठायोगनाशने । तिर्यक्संयुज्यमाना-
 ग्रौसंयुक्तांगुलिमडलौ । हस्तौपण्मुखमित्युक्तामुद्रामुद्राविशारदैः । आकुंचिताग्रौमयुक्तौन्युज्जौहस्तावधौमुखम् । उत्तानौतादृशावेवव्यापकां
 जलिकंकरौ । अधोमुखौवद्धमुष्टीमुक्ताग्रांगुष्ठकौकरौ । शकटनामकथितयमपाशमतःपरम् । वद्धमुष्टिकयोःपाण्योरुत्तानावामर्तजनी । कुंचिता
 ग्रान्ययायुक्तातर्जन्यान्युज्जवक्रया । उत्तानसधिसंलीनवद्धांगुलिदलौकरौ । समुखौघटितौदीर्घांगुष्ठौग्रथितमुच्यते । संचितोर्ध्वांगुलिर्वामस्ता
 दृशादक्षिणेनतु । अधोमुखेनसंयुक्तःसमुखोन्मुखमुच्यते । संचितासवद्धा । उत्तानोन्नतकोटीचप्रलंबःकथितौकरौ । उत्तानानामिकाकनिष्ठि
 कावित्यर्थः । मुष्टीचान्योन्यसंवद्धावुत्तानौमुष्टिकोभवेत् । मत्स्यस्तुसमुखीभूतौयुक्तानामकनिष्ठिकौ । ऊर्ध्वसंयुक्तवक्राग्रौशेषांगुलिदलौकरौ ।
 अधोमुखःकरोवामस्तादृशादक्षिणेनतु । पृष्ठदेशेसमाक्रांतःकूर्मोनामाभिधीयते । ऊर्ध्वमध्येवामभुजःपक्षाभ्यामाश्रयेत्करम् । वराहःकथ्यतेकं
 क्षसमीपाश्रयकेकरे । सिंहाक्रांतसमाख्यातंकर्णार्पितकराबुभौ । किचिदाकुंचिताग्रौचमहाक्रांतंततःपरम् । ऊर्ध्वकिचिद्गतौपाणीमुद्गरोवामत
 र्जनी । ग्रस्तादक्षिणहस्तेनपल्लवोदक्षिणःकरः । मूर्ध्निअधोमुखःस्थितोदक्षिणःकरःपल्लवइत्यर्थः । चंद्रिकायांमहासंहितायाम्—नजा
 तुदर्शयेन्मुद्रामहाजनसमागमे । शौनकस्तुयोनिमुद्रामेवाह—पङ्गमत्रैर्विन्यस्ययोनिमुद्रांप्रदर्शयेत् । गायत्रीसंस्मरेद्धीमान्हृदिवासूर्यम

डले । कृष्णभट्टीयेव्यासः—हस्ताभ्यामुकुलीकृतवानामिकामूलपर्वणः । अंगुष्ठौतुक्षिपेदुक्तामुद्रैपावाहनीबुधैः । अधोमुखीत्वियंचेत्स्या
 त्स्थापनीमुद्रिकास्मृता । संनिधायोच्छ्रितांगुष्ठौमुष्ट्यासंयोजनीभवेत् । अंतःप्रवेशितांगुष्ठसैवसरोधिनीमता । नमस्काराभिधामुद्राज्ञेयापाणी
 तुसंहतौ । प्रसार्यदक्षिणंहस्तंवामस्योपरिचक्रमात् । कनिष्ठाद्यंगुलीनांचसंकोचेनसमानयेत् । अगुष्ठान्मूलपर्यंतसंहाराख्येयमीरिता । हस्त
 योरुभयोःसम्यगुच्छ्रितामंगुलीषुच । मध्यमातर्जनीयोगात्कनिष्ठोपकनिष्ठयोः । सश्लेषाद्धेनुमुद्रेयंगोस्तनीचेश्वरप्रिया ॥ ॥ गायत्र्याः
 स्वरूपमाहयोगयाज्ञवल्क्यः—श्वेतवर्णासमुद्दिष्टाकौशेयवसनातथा । श्वेतैर्विलेपनैःपुष्पैरलंकारैश्चभूषिता । आदित्यमडलांतस्थाब्रह्मलो
 कगतातथा । अक्षसूत्रधरादेवीपद्मासनगताशुभा । बह्वचपरिशिष्टे—अथमंत्रदेवतांध्यात्वाआगच्छवरदेदेविजपेमेसंनिधौभव । गायं
 तंत्रायसेयस्माद्गायत्रीत्वंततःस्मृतेत्यावाह्यपूजयेदिति । चंद्रिकायांगोभिलः—आयाहिवरदेदेवित्र्यक्षरेब्रह्मवादिनि । गायत्रिछंदसांमा
 तर्ब्रह्मयोनेनमोस्तुते । व्यासः—तेजोसीतिचमंत्रेणगायत्रीर्मावहेद्विजः । उपस्थायतुरीयेणनमस्कृत्यजपेच्चताम् । तुरीयेणेतिनमस्तेतुरीयाये
 त्यादिसावदोमित्यतेन । आवाहनमंत्राणांयथाशाखंव्यवस्था ।

गायत्रीजपप्रकारमाहयोगीश्वरः—प्रणवःपूर्वमुच्चार्योर्भूर्भुवःस्वस्ततःपरम् । गायत्रीप्रणवश्चांतेजप्येष्वेवमुदाहृतम् । वौ
 धायनः—उभयतःसप्रणवांसंव्याहृतिकांजपेदिति । वृद्धपराशरः—प्रणवोर्भूर्भुवःस्वश्चपुनःप्रणवसंयुताम् । अंत्योकारसमायुक्तांम
 न्यंतेकवयःपरे । प्रणवोतेतथाचादौआहुरन्येजपक्रमम् । आदावेवकारोव्याहृत्याचादितस्ततः । तदाद्यांचतदंतांचकुर्यात्प्रणवसंपुटाम् ।

१ सवर्त —गायत्रीत्र्यक्षरावालासाक्षसूत्रकमडलम् । रक्तवस्त्राचतुर्वक्त्राहसवाहनसंस्थिताम् । ब्रह्माणीब्रह्मदैवत्याब्रह्मलोकनिवासिनीम् । आवाहयाम्यहंदेवीगायत्री
 सूर्यमडलात् । इति । २ आवहेदावाहयेत् ।

देवजानीयेवृद्धमनुः—पडोकारांजपेद्विप्रोगायत्रीमनमाशुचिः । तिस्रोव्याहृतयः पूर्वप्रथमोकारसंयुताः । पुनःसहस्रचोकारमंत्रस्यायंतयो
 स्तथा । तत्रैवहारीतः—प्रणवोव्याहृतयःसावित्रीचेति । अत्रयथासंप्रदायव्यवशेतिपृथ्वीचंद्रः । स्मृतिरत्नाचल्यंतु—तत्रैकप्रण
 वाप्राह्यागृहस्थैर्जपकर्मणि । गृहस्थवच्चजसव्यासाचवैत्राणचारिभिः । सपुटाचपडोकाराभवेत्सातूर्ध्वरेतसामितिन्यवस्थेत्युक्तम् । ऊर्ध्वरेतसोने
 ष्टिकात्रल्लचारिणश्च । वनस्थायतयः । मोक्षार्थिनंप्रत्याहवृद्धपराशरः—योनवाठतिसतानंमोक्षमिच्छतिकेवलम् । अंत्योकारमसौकुर्व
 न्नक्षरंपदमाप्नुयात् । योगयाज्ञवल्क्यस्तु—प्रणवव्याहृतीसार्धस्त्राहातोहोमकर्मणि । प्रतिलोमाप्रकर्तव्याफट्कारांताभिचारकेइत्याह ॥ ॥
 अथजपस्थानानि । याज्ञवल्क्यः—अश्वगारेजलातेवाजपेदेवालेपिवा । पुण्यतीर्थगवांगोष्ठेसिद्धक्षेत्रेयवागृहे । शंखः—गृहेत्वे
 कगुणंजप्यनद्यादौद्विगुणंमतम् । गवांगोष्ठेशतगुणमश्वगारेशताविकम् । मिद्धक्षेत्रेपुतीर्थेपुदेवतायाश्चसनिधौ । सहस्रगतकोटीनामनंतवि
 ष्णुसंनिधौ । कौर्मै—गुह्यकाराक्षसासिद्धाहरतिप्रसभयतः । एकातेतुशुभेदेशेतस्माज्जपसदाचरेत् । पारिजानेमंश्याकल्पे—प्रात
 र्नाभौकरौकृत्वामध्याहेहृदिसंस्थितौ । सायजपस्तुनासाग्रेत्रिसंध्यजपलक्षणम् । योगयाज्ञवल्क्यः—तिष्ठन्यदाजपकुर्याद्वस्तोहृदयस
 मितः । आसीनजपएवस्याजानुमात्रेणसमितः । विशोपांतरमाहसएव—जपस्येहविष्वक्ष्येयथाशक्तिसमासतः । नचक्रमन्नविहसन्न
 पार्श्वमवलोकयन् । नापाश्रितोनजल्पश्चनप्रावृत्तगिरास्तथा । पादेनपादमाक्रम्यनचैवहितथाकरौ । नैवविधजपकुर्यान्नचसश्रावयेजपम् ।
 उष्णीषीकचुकीनमोमुक्तकेशोगलावृतः । अपवित्रकरोऽशुद्धःप्रलपन्नजपेत्कचित् । क्रोधोमदःक्षुधातंद्रानिष्ठिवनविजृम्णे । श्वनीचदर्शनं
 निद्राप्रलापश्चजपद्विपः । एतेपांसंभवेवापिकुर्यात्सूर्यादिदर्शनम् । आचम्यवाजपेच्छेपंकृत्वावाप्राणसयमम् । चंद्रोदयेसांवपुराणे—
 जपंकुर्वन्त्यदिष्टीवेत्क्षुवतेजृभतेपिवा । आचामेदुर्विन्यस्ताक्षस्पृशेदम्भोथगोमयम् । योगयाज्ञवल्क्यः—प्रसार्यपादौनजपेत्कुक्कुटासनए

वच । गतासनः शयानो वारध्यायां शूद्रसंनिधौ । रिक्तभूम्यां च खट्वायां न जपेज्जापकः स्वयम् । आसनस्थो जपेत्सम्यङ्मंत्रार्थगतमानसः । ध्यायेच्च मनसामंत्रं जिह्वोष्ठौ च न चालयेत् । न कं पयेच्छिरो ग्रीवादंता नैव प्रकाशयेत् । वृद्धमनुः—वस्त्रेणाच्छाद्य स्वकरंदक्षिणं यः सदा जपेत् । तस्य तत्सफलं जप्यंतर्द्दीनं निष्फलं स्मृतम् । योगयाज्ञवल्क्यः—तूष्णीमासीत च जपं श्रृङ्गालपतितादिकान् । दृष्ट्वा तान् वार्युपस्पृश्याभाष्यस्नात्वा विशुद्ध्यति । शांतिहेमाद्रौ—जपकाले यदा पश्येदशुचिं मंत्रवित्तमः । प्राणायामस्तदा कार्यस्ततः शेषं समाचरेत् । यदा चैष भवेन्मन्त्री स्वयमप्यशुचिः पुनः । आचांतः प्रयतो भूत्वा न्यासं पूर्ववदाचरेत् । अशुचिर्मूत्रोत्सर्गादिनाऽस्पृश्यस्पर्शादिनावेत्यर्थः । गोभिलः—कदाचिदपिनो विद्वान् गायत्रीमुदके जपेत् । गायत्र्यग्निमुखा प्रोक्ता तस्मादुत्थाय तां जपेत् । उत्थाय जलान्निर्गत्य । स एव—अभावादन्यवस्त्रस्य संध्यार्चातर्पणादिकम् । जलमध्ये जपो लपोऽपि सावित्र्याः कापि सर्वशः । [अपिशब्दोऽत्र तु शब्दार्थः] । कौर्मे—यदि स्यात्क्लिन्नवासा वैवारिमध्यगतो जपेत् । अन्यथा तु शुचौ भूम्यां दर्भेषु च समाहितः ॥

अथ जपभेदाः । बृहन्नारदीये—मंत्रस्योच्चारणं सम्यक् स्फुटाक्षरपदं यथा । जपस्तु वाचिकः प्रोक्तः सर्वयज्ञफलप्रदः । मंत्रस्योच्चारणं किंचित्पदात्पदविवेचनम् । जपस्तु कथितोपांशुः पूर्वस्माद्विगुणाधिकः । धियायदक्षरश्रेण्यास्तत्तदर्थविचारणम् । मानसस्तु जपः प्रोक्तो योगसिद्धिप्रदायकः । वाचिक उच्चैर्जपः । विष्णुधर्मोत्तरे—त्रयाणां जपयज्ञानां श्रेयः स्यादुत्तरोत्तरम् । यत्तु शंखः—नोच्चैर्जपं बुधः कुर्यात्सावित्र्याश्च विशेषत इति । तन्मानसादि जपप्रशंसार्थं न तु चैस्त्वनिषेधार्थमिति चंद्रिका । अल्पफलपरमिति पृथ्वीचंद्रः । अन्यश्रवणनिषेधार्थमिति युक्तम् । मनुः—विधियज्ञाजपयज्ञो विशिष्टो दशभिर्गुणैः । उपांशुः स्याच्छतगुणः साहस्रो मानसः स्मृतः । वसिष्ठः—मानसं शांतिको जप्य उपांशुः पौष्टिकः स्मृतः । सशब्दश्चाभिचारो यंत्रविधौ जप उच्यते । व्यासः—शतं जप्ता तु सा देवी पापोपशमनी स्मृता । सहस्रजप्ता सा देवी

उपपातकनाशिनी । लक्षजाप्येनचतथामहापातकनाशिनी । कोटिजाप्येनराजेंद्रयदिच्छतितदामुयात् । मनुः—सहस्रकृत्वस्त्वभ्यस्यवहि
रेतत्रिकंद्विजः । महतोप्येनसोमासात्वचेवाहिर्विमुच्यते । त्रिकं प्रणवोव्याहृतित्रयंगायत्रीच । व्यासः—अष्टोत्तरशतंनित्यमष्टाविंशति
मेववा । विधिनादशकंवापित्रिकालेपुजपेद्बुधः । यमस्मृतौनारसिंहेच—सहस्रपरमादेवीशतमध्यांदशावराम् । गायत्रीतुजपेन्नित्यंसर्व
पापप्रणाशिनीम् । याज्ञवल्क्यः—जपन्नासीतसावित्रीप्रत्यगातारकोदयात् । संध्याप्राक्प्रातरेवंहितिष्ठेदासूर्यदर्शनात् । प्रत्यक्प्रत्यञ्मुखः ।
प्राक्प्राञ्मुखः । अत्रोदयोत्तरंकालांतरेसायंसंध्यावंदनेपिउत्तरावधौविधेयेनासनप्रत्यञ्मुखत्वयोर्वाधः एवप्रातरपि । अवाधेनगतौसंभवत्यांचा
धायोग्यत्वात् । मनुः—पूर्वासध्यांजपंस्तिष्ठेत्सावित्रीमार्कदर्शनात् । पश्चिमांतुसमासीनःसम्यगृक्षविभावनात् । दशेत्यापत्परमितिचंद्रिका ।
संभवापेक्षयाविकल्पइतिदेवजानीये । सूर्योदयनक्षत्रावविर्जपःकाम्यः । कामनाभावेविहितदशादिसंख्याग्रहइत्याचारादर्शः । तन्न
कामाश्रुतेः । आपद्यष्टसंख्येतिस्मृत्यर्थसारे । आपस्तंबः—सावित्रीसहस्रकृत्वआवर्तयेच्छतकृत्वअपरिमितकृत्वोवेति । अपरमितेत्य
नेनगणनाननिराक्रियते ।—असंख्यातंतुयज्जप्तंजप्तंनिष्फलंभवेदितिशंखोक्तेः । किंतु सहस्रादिभ्योऽधिकसंख्याग्रहणंपाठन्यायादितिके
चित् । युक्तंत्वत्राष्टाविंशत्यादिन्यूनग्रहणमेव । सहस्रकृत्वइत्युक्त्वाशतकृत्वइतिन्यूनप्रक्रमात् । पाष्ठेतुएकादेयातिस्रोदेयाइत्यधिकोपक्रमाद्वै
लक्षण्यमिति । चंद्रिकायांयोगयाज्ञवल्क्यः—ब्रह्मचार्याहिताग्निश्चशतमष्टोत्तरंजपेत् । वानप्रस्थोयतिश्चैवसहस्रादधिकंजपेत् । शत
मित्यनुदितहोमिपरमितिचंद्रिका ॥

जपमालाविचारः । माधवीयेशंखः—कुशवृक्षांसमासीनःकुशोत्तरीयोवाकुशपवित्रपाणिःसूर्याभिमुखोवाक्षमालामादायदेवतां
ध्यायन्जपंकुर्यादिति । स्कांदे—सौवर्णराजतंताम्रंस्फटिकंरत्नजंतथा । अरिष्टपुत्रजीवं(?)चशंखंपद्मंतथामणिम् । कुशग्रंथिचरुद्राक्षमुत्तमंचो

तरोत्तरम् । सांवपुराणे—प्रवालहेममुक्ताभिर्मणिरुद्राक्षपुष्करैः । दर्भारिष्टकवीजैश्चशंखैर्वाजीवकैर्जपेत् । रामार्चनचंद्रिकायाम्—
तुलसीकाष्ठघटितैर्मणिभिर्जपमालिका । सर्वकर्मसुसर्वेषामीप्सितार्थफलप्रदा । हारीतः—स्फटिकेन्द्राक्षकैर्मालातथैवांगुलिपर्वभिः । शंख
रूप्यमयीमालाकांचनीनिवजोत्पलैः । पद्माक्षकैश्चरुद्राक्षैर्विद्रुमैर्मणिमौक्तिकैः । गौतमः—अंगुल्याजपसंख्यानमेकमेकमुदाहृतम् । रेख
याष्टगुणंपुत्रजीवै(?)र्दशगुणाधिकम् । शतंस्याच्छंखमणिभिःप्रवालैश्चसहस्रकम् । स्फटिकैर्दशसाहस्रमौक्तिकैर्लक्षमुच्यते । पद्माक्षैर्दशलक्षंतुसौ
वर्णैःकोटिरुच्यते । रुद्राक्षमधिकृत्योमासंवादेब्राह्मे । —लक्षकोटिसहस्राणिलक्षकोटिशतानिच । जपेतुलभतेपुण्यंनात्रकार्याविचारणा ।
शिवकार्तिकेयसंवादेलैंगे—सर्वमंत्रजपंकुर्याद्विजोरुद्राक्षमालया । ब्राह्मे—सशब्दाचंचलायाचत्रुटिताग्रथिनाविना । भिन्नसूत्रेणग्रथिता
पाखंडस्यपुरातनी । मालादुःखप्रदायिन्योग्रथितानिद्यतंतुभिः । वाराहे—उत्तमाष्टाधिकशतंचतुःपंचाशन्मध्यमा । कनीयसीतदर्धच
परिमाणेनसुंदरि । नोच्छिष्टःसंस्पृशेत्तांतुस्त्रीणांहस्तेनधारयेत् । आकाशेस्थापनकुर्यान्नचवामेनसंस्पृशेत् । नदर्शयेच्चकस्यापिचिंतयित्वाचगो
पयेत् ॥ ॥ मालासंस्कारविधिः । मंत्रदेवप्रकाशिकायाम्—समासेनाक्षसूत्रस्यविधानमिहकथ्यते । पंचविंशतिभिर्मोक्षस्त्रिंशद्विधं
नसिद्धयः । सर्वेऽर्थाःसप्तविंशत्यापंचदश्याभिचारकम् । पंचाशद्विःकाम्यकर्मसिद्धिःस्याच्चतुस्तैः । अष्टोत्तरशतैःसर्वसिद्धिरक्षैःकृतस्त्रजः ।
अन्योन्यसमरूपाणिनातिस्थूलाकृतीनिच । जंतुभिर्नविशीर्णानिनजीर्णानिनवानिच । गव्यैस्तुपंचभिस्तानिसंप्रक्षाल्यपृथक्पृथक् । ततोद्विजं
द्रपुण्यस्त्रीनिमित्तंग्रंथिवाजितम् । त्रिगुणंत्रिगुणीकृत्यसूत्रंप्रक्षाल्यपूर्ववत् । अश्वत्थपत्रैर्नवभिःपद्माकारंप्रकल्पयेत् । सूत्रमणींश्चगंधाद्विःक्षालि
तांस्तत्रनिक्षिपेत् । तारंशक्तिमातृकांचसूत्रेचैवमणिव्यथ । विन्यस्यपूजयेदाज्यैर्जुहुयाद्वक्तिसंयुतः । मणिमेकैकमादायसूत्रेतत्रतुयोजयेत् ।
मुखेमुखंतुसंयोज्यंष्ट्रेष्ट्रंचयोजयेत् । प्रोक्तसंख्यान्यमेकाक्षंमेरुत्वेनाग्रतोऽन्यसेत् । एकैकमणिमध्येतुग्रंथिवंधंप्रकल्पयेत् । स्वयंग्रथितमालातुश

कस्यापिश्रियं हरेत् । एवं कृताक्षमालायां ज्येष्ठेनावर्तयेत् क्रमात् । भुक्तिमुक्तिप्रदः सोयमालिकागणनक्रमः । अंगुष्ठेनाक्षमालां च चालयेन्मध्यमाग्रतः । तर्जन्यानस्पृशेत् सोयमुक्तिदोगणनक्रमः । अंगुष्ठमध्यमाभ्यां तु जपेदुत्तमकर्मणि । अंगुष्ठानामिकाभ्यां तु जपेदाकृष्टकर्मणि । तर्जन्यगुष्ठयोगात्तु द्विपदुच्चाटने जपः । कनिष्ठांगुष्ठाभ्यां तु जपेन्मारणकर्मणि । जपान्यकालेतां मालां पूजयित्वा तु गोपयेत् । जीर्णसूत्रेषु न सूत्रगंथयित्वा शतजपेत् । प्रमादात्पतिते हस्ताच्छतमष्टोत्तरजपेत् । जपेन्निषिद्धसंस्पर्शं शालयित्वा यथोचितम् । अथ सूत्रतु निपते रूमौ चेत् कुर्वतो जपम् । उद्धारं तस्य कुर्वति जापको हृदयेन तु । हृदयमधोरायनमइति मन्त्रः । योगयाज्ञवल्क्यः—अंगुष्ठस्य तु मन्थस्थं परिवर्तयन्माचरेत् । परिवर्तो भ्रमणम् । अंगुष्ठाग्रेण यजस्रस्य जस्रमेरुलघितम् । असख्यातस्तु यजस्रस्य तजस्रसि फलं भवेत् । स्मृतिरक्षावल्याम्—पर्वभिस्तु जपः कार्यो नांगुलीना निपातनैः । तन्निपातैस्तु यजस्रसर्वविद्यात्तदा मुरम् । अंगुलीनामंगुष्ठनिपाते गुलिनिषेधेनेत्युक्तम् । मन्त्रदेवप्रकाशिकायाम्—तत्रांगुलिजपकुर्वन्सांगुष्ठांगुलिभिर्जपेत् । अंगुष्ठेन विना कर्मकृततदफलं भवेत् । गौतमोपि—अंगुष्ठेन जपेन्ब्राह्मणमन्यैरंगुलिभिः सह । अगस्त्यसंहितायाम्—मध्यमाद्यद्वयं पर्वजपकाले तु वर्जयेत् । एतमेरुविजानीयाद्दूषितव्रतगणापुरा । अस्मिन्पक्षेऽनामिकाद्वितीयपर्वप्रभृतिगणना तर्जन्यादिपर्वणिसमाप्तिः । पर्वशब्दो रेखावचन इति केचित् । अस्मिन्पक्षेऽनामिकामन्यरेखामादिकृत्वा तदधः क्रमेण प्रादक्षिण्येन तर्जन्यादिरेखायां समाप्तिः । विधानान्तरं मन्त्रदेवप्रकाशिकायाम्—अंगुलीपर्वभिर्मन्त्रजपनित्यप्रकल्पयेत् । मध्यमानामिकामध्यपर्वद्वितयकल्पितम् । मेरुप्रदक्षिणी कुर्वन्ननामामूलपर्वसु । आरभ्य मध्यमामूलपर्वतगणयेत् क्रमात् । अंगुलीर्नवियुजीत किंचिदाकुचितेतले । अंगुलीनावियोगे तु छिद्रेषु स्रवते जपः । मालादेरनावश्यकतोक्ता वृद्धपराशरेण—यथा कथंचिद्गणयेत्संख्यतद्वेद्यथा । चन्द्रोदये संग्रहे—प्रातःसव्यांगभूतेन गायत्र्या जपितेन च । यथासंख्येन जाप्येन ब्रह्मामे प्रीयतां रविः । मध्याह्ने सायं च ब्रह्मपदे क्रमाद्बुधविष्णुपदे प्रातःपदे मध्याह्ने सायं पदे चोद्ये ।

॥ ॥ अथगायत्रीतर्पणम् । नागदेवाह्निकेप्रयोगपारिजातेच—आचम्यप्राणानायम्यगायत्रीतर्पणंकरिष्यइतिसंकल्प्य तत्स वितुरितिसवितारमावाह्य गायत्रीषडंगेषुविन्यस्यभूःपुरुषमृगवेदायनमस्तर्पयामि । भुवःपुरुषंयजुर्वेदायनमस्तर्पयामि । स्वःपुरुषंसामवेदायन मस्तर्पयामि । महःपुरुषमथर्ववेदायनमस्तर्पयामि । जनःपुरुषमितिहासपुराणेभ्योनमस्तर्पयामि । तपःपुरुषंसर्वांगमायनमस्तर्पयामि । सत्यं सर्वलोकायनमस्तर्पयामि । भूर्भुवःस्वःपुरुषमंडलांतर्गतंसवितारंतर्पयामि । सवित्रेइतिकेचित् । भूःएकपदांगायत्रीतर्पयामि । भुवःद्विपदांगा यत्रीतर्पयामि । स्वःत्रिपदांगायत्रीतर्पयामि । भूर्भुवःस्वःचतुष्पदांगायत्रीतर्पयामि । उपसेनमस्तर्पयामि । गायत्रीनमस्तर्पयामि । सावित्री नमस्तर्पयामि । सरस्वतीनमस्तर्पयामि । वेदमातरंनमस्तर्पयामि । सत्कृतिंनमस्तर्पयामि । सांकृतिमित्यपरे । पृथिवींनमस्तर्पयामि । कौ शिकीनमस्तर्पयामि । जयानंनमस्तर्पयामि । अपराजितांनमस्तर्पयामि । सहस्रमूर्तिंनमस्तर्पयामि । अनंतमूर्तिंनमस्तर्पयामीति । कृष्णभट्टीये प्येवम् । श्रीशक्त्यैनमस्तर्पयामीतिकृष्णभट्टः । तन्न । मंत्रैरेभिस्तुयोनित्यंचतुर्विंशतिसंमितैः । गायत्रीतर्पयेत्तेनतर्पितंस्याच्चराचरमिति गायत्रीकल्पविरोधात् । तत्रैव—अनेनविधिनाकुर्यात्प्रातःकालेचतर्पणम् । मध्याह्नेचैवसायंचमंत्रैरेतैश्चतर्पणम् ।

अथगायत्रीपुरश्चरणम् । तत्रकाम्येजपेभक्ष्यमुक्तमाचारादर्शः—शाकयावकभैक्ष्याणिपयोमूलफलानिच । दधिसर्पिस्तथाह्यापः प्रशस्तंष्टुत्तरोत्तरम् । चरमोष्टुपवासश्चभक्ष्यंतकमयाचितम् । विशशृंगाटशालूकहविष्यान्नानियानितु । एतान्यनुव्रतान्याहुःशस्तानिजपक र्मणि । शाकादिविकल्पेपिभक्ष्यविशेषेणजपारंभेएकादश्युपवासोपिनेतिहरिहरः । तन्न । अस्यरागप्राप्तभक्ष्यनियामकत्वेनोपवासावाधक त्वात् । शारदातिलके—व्याहृतित्रयसंयुक्तांगायत्रीदीक्षितोजपेत् । तत्त्वलक्षविधानेनभिक्षाशीविजितेन्द्रियः । तत्त्वानिचतुर्विंशतिः । क्षीरौदनतिलादूर्वाःक्षीरद्रुमसमिद्धराः । पृथक्सहस्रत्रितयंजुहुयान्मंत्रसिद्धये । तर्पणादिततःकृत्वागुरुंसंतोष्ययत्नतः । प्रयोगानाचरेद्विद्वांस्त

दनुज्ञापुरःसरम् । तपर्णादीत्यादिपदेमार्जनविप्रभोजनयोर्ग्रहः ॥ ॥ अथप्रयोगः ॥ योगपिठन्यासांतिशिरसिब्रह्मणेऋषयेनमः । मुखेदेवी
 गायत्रीछंदसेनमः । हृदयेश्रीपरमात्मनेदेवतायैनमः । पुनःशिरसिजर्मदग्निभरद्वाजभृगुगौतमकश्यपविश्वामित्रवसिष्ठेभ्योऋषिभ्योनमः । मुखे
 गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्बृहतीपक्तित्रिष्टुप्जगतीभ्यश्छंदोभ्योनमः । हृदयेअग्निवायुसूर्यगुरुवरुणवृषविश्वेभ्योदेवोभ्योनमः । ततोमहाव्याहृतिभिः
 प्राणायामत्रयंकृत्वा शिरसिविश्वामित्रायऋषयेनमः । मुखेगायत्रीछंदसेनमः । हृदिसवित्रेदेवतायैनमः ॐब्रह्मणेहृदयायनमः । विष्णवेशिः
 रसेस्वाहा । रुद्रायशिखायैवपट् । ईश्वरायकवयायहुम् । सदाशिवायनेत्रत्रयायवौपट् । सर्वात्मनेऽस्त्रायफट् इतिपङ्गविधाय हृदिॐभूर्नमः
 मुखे । एवं सर्वत्र । भुवःदक्षिणांसे । स्वःवामांसे । महःदक्षोरौ । जनःवामे । तपःजठरे । सत्यं पादांगुलिमूलयोः । तत् गुल्फयोः । सः जानुनोः ।
 विऊरूमूले । तुःलिंगे । वं नाभौ । वेदहृदि । णिकंठे । यं करांगुलिमूलयोः । मंमणिवंधयोः । गौंकूर्परयोः । देभुजमूलयोः । वं मुखे ।
 स्यनासिकयोः । धीकपोलयोः । मंनेत्रयोः । हिकर्णयोः । धिभ्रुवोः । योशिरसि । योचूडाधः । नःवामकर्णे । (प्र) दक्षिणकर्णे । चो
 मुखे । दं शिरसि । यात्नमःशिरसि ॥ तत् भ्रूमध्ये । सवितुःनेत्रयोः । वरेण्यंमुखे । भर्गःकंठे । देवस्यहृदि । धीमहिनाभौ । धियःगुह्ये ।
 यःजानुनोः । नःपादयोः । प्रचोदयात् पुनःशिरसि । ॐआपोज्योतीरसोमृतं ब्रह्मभूर्भुवःस्वरोनम इतिविन्यस्यध्यायेत् । गायत्रीरहस्ये—
 पंचवक्त्रांचतुर्बाहुंप्रतिवक्त्रं त्रिलोचनाम् । जटाकिरीटांपट्कुक्षित्रिपदांस्फटिकप्रभाम् । साक्षसूत्राभयांकुशौदधतीदक्षहस्तयोः । सवारिजपत्रव
 रदांगुलं वामहस्तयोः । आत्मपूजांतेसौरपीठमभ्यर्च्य तत्रमंत्रमूर्तिगायत्र्याःपरिकलय तस्यां देवीमावाह्य पुष्पांतैरुपचारैःसंपूज्य त्रिकोण
 स्थाग्नेयकोणादिप्रादक्षिण्येनकोणत्रये ॐब्राह्मेनमः । माहेश्वर्यैनमः । वैष्णव्यैनमः इतिसंपूज्य कर्णिकायामेवत्रिकोणाद्वहिरैद्यादिचतुर्दिक्षु

आचाररत्न
॥ ४८ ॥

ॐ आदित्याय नमः । रवये नमः । भानवे नमः । भास्कराय नमः । आग्नेयादिचतुष्कोणेषु उं उमायै नमः । प्रप्रज्ञायै नमः । प्रंप्रभायै नमः । संस
ध्यायै नमः । अष्टदलकेसरेषु अंगानि संपूज्य दलेषु प्रह्लादिन्यै नमः । प्रभायै नमः । नित्यायै नमः । विश्वंभरायै० विशालिन्यै० प्रभा
वत्यै० जयायै० शाल्यै० दलाग्रेषु काल्यै० दुर्गायै० सरस्वत्यै० विश्वरूपायै० विशालायै० ईशायै० व्यापिन्यै० विमलायै० ।
द्वितीयाष्टदलमूलेषु तमोपहारिण्यै० । सूक्ष्मायै० विश्वयोन्यै० जयावहायै० पद्मालयायै० परायै० शोभायै० पद्मरूपायै० । दलम
ध्येषु ब्राह्मयाद्याः नारसिंहीचाष्टमी ब्राह्म्यै० माहेश्वर्यै० कौमार्यै० वैष्णव्यै० वाराह्यै० इंद्रायै० चामुंडायै० नारासिंह्यै० इति । दलाग्रेषु सो
माद्यष्टग्रहान् । सोमाय० भौमाय० बुधाय० वृहस्पतये० शुक्राय० शनैश्चराय० राहवे० केतवे० इति सर्वान्संपूज्य चतुरस्रवीथीद्वये इंद्रादीन् वज्रा
दींश्च इंद्राय० अग्नये० यमाय० निर्ऋतये० वरुणाय० वायवे० सोमाय० ईश्वराय० इति । वज्राय० शक्तये० दंडाय० खड्गाय० पाशाय०
अंकुशाय० गदायै० त्रिशूलाय० इति संपूज्य धूपादिपूजां समाप्य जपंकृत्वा जपदशांशेन प्रत्यह सर्वजपांते वा होमं कुर्यात् । अत्र मूलं गायत्री
रहस्ये ज्ञेयम् । इति गायत्रीपुरश्चरणविधिः ॥

उपस्थानम् । गायत्रीजपोत्तरं कर्तव्यमुक्तं कौर्मगारुडयोः—सावित्रीप्रजपेद्विद्वान्प्राञ्जुः प्रयतः शुचिः । अथोपतिष्ठेदादित्यमुद
यंतं समाहितः । वसिष्ठः—शास्त्रैस्तु विविधैः सौरैर्ऋग्यजुः सामसंभवैः । उपस्थानं स्वकैर्मन्त्रैरादित्यस्तु कारयेत् । बह्वचपरिशिष्टे—
जातवेदे सेतच्छंयोरिति नमो ब्रह्मण इत्येताभिः प्रदक्षिणं दिशः साधिपान्नत्वाथ संध्यायै सावित्र्यै गायत्र्यै सरस्वत्यै सर्वाभ्यो देवताभ्यश्च नमस्कृत्य । उक्त
मेशिखरे देविभूत्यां पर्वतमूर्धनि । ब्राह्मणैरभ्यनुज्ञाता गच्छ देवि यथा सुखमिति संध्यां विसृज्य भद्रनोऽपि वातय मन इत्युक्त्वा शान्तिं च त्रिरुच्चा
र्यं प्रदक्षिणं परिक्रमन् । आसत्यलोकादापातालालोका लोकपर्वतात् । ये संति ब्राह्मणा देवास्तेभ्यो नित्यं नमो नमः इति नमस्कृत्य भूमिमुपसंगृह्य

उपस्थान.

॥ ४८ ॥

गुरुन्वृद्धांश्चोपगृह्णीयादेवंसायमिति । पर्वतवासिनि । ब्रह्मणासमनुज्ञातेतिदेवजानीयेपाठः । आश्वलायनः—जहोदितेसमुत्तिष्ठन्नुपतिष्ठेद्दिवाकरम् । ऋग्भिश्चतसृभिर्मन्त्रैर्गायत्रैरेवबह्वृचः । उपस्थायेतरस्वीयैर्मन्त्रैः कुर्यात्प्रदक्षिणम् । चतुःप्रदक्षिणंकुर्याज्जपदोपापनुत्तये । तस्माद्भूरिदमित्युक्त्वाकुर्यात्पूर्वप्रदक्षिणम् । भुवःस्वर्भूर्भुवःस्वेतिचतुर्वारंपृथक्पृथक् । ततःशक्रादिकान्नत्वापूर्ववाथप्रदक्षिणात् । तत्तन्मन्त्रैरुपस्थाय स्पृष्ट्वाभूमिनमेद्भुरून् । ततोऽभिवादयेद्भूमौपित्रादिभ्यःसुसंयतः । कीर्तितेभ्योयथान्यायंस्वकीयनामकीर्तयन् । शोभकः—सायंप्रातरुपस्थायजातवेदसइत्यृचा । तच्छंयोर्नमोब्रह्मणइत्युच्चार्यदिशोनमेत् । इममेवरुणतत्त्वेतिसायकालेविशेषतः । मित्रस्यचर्पणीद्वाभ्यांप्रातःकालेपि संजपेत् । पिशंगभृष्टिमित्यृचामुखस्पृश्यप्रदक्षिणम् । भद्रकर्णेतिमन्त्रेणकर्णस्पृष्ट्वाप्रदक्षिणम् । केश्यग्रिमित्यृचैकयाशिखांस्पृष्ट्वाप्रदक्षिणम् । संध्यांगायत्रीसावित्रीसर्वान्देवान्प्रणम्यच । स्मृत्यर्थसारे—यद्वोभयत्रजातवेदसेनवैष्णवैरौद्रैर्वोपतिष्ठेतेति नारायणः । वारुणीभिस्तथादित्यमुपस्थायप्रदक्षिणम् । कुर्वन्दिशोनमस्कुर्यादिगीशांश्चपृथक्पृथक् । प्रदक्षिणाभिवादौचआत्मानंचाभिवादयेत् । आत्मपादौतथाभूमिसंध्याकालेभिवादयेत् । वारुण्यःसायंसंध्यापराइतिचंद्रिका । तत्रैवचौघायनः सायजपांतेरात्र्युपस्थानमाह—वारुणीभ्यांरात्रिमुपतिष्ठेत इममेवरुणतत्त्वायामीतिद्वाभ्यां । दिगभिवादानेप्राच्यैदिशेइंद्रायनमः दक्षिणायैदिशेयमायनमइत्यादिप्रयोगइतिकेचित् । अन्येतु प्राच्यैदिशेयाश्च देवताएतस्यांप्रतिवसंत्येताभ्यश्चनमोनमइत्यादितैस्तिरीधारण्यकमन्त्रैरित्याहुः ॥

अभिवादनम् । यमः—ज्यायानपिकनीयांसंध्याकालेऽभिवादयेत् । विनाशिष्यंचपुत्रंचदौहित्रंदुहितुःपतिम् । सुदर्शनभाष्ये—रोरेममृज्येचिषुवृद्धिरादौठात्पेचवांत्यश्रवशाश्चयुक्षु । शेषेपुनाम्वोःकपरःस्वरोत्यःस्वाप्चोरदीर्घःसविसर्गइष्टः । अस्यार्थः—रोहिणीरेवतीमघामृगज्येष्ठाचित्रासुरौहिणोरैवतइतिआदिवृद्धिर्वा । नक्षत्रेभ्योबहुलमिति नक्षत्राणांवालुगुक्तेः । ठात्प्रेषोष्ठपदशब्देठकारात्परेपकारेवृद्धिः । उत्तरपदा

धिकारे जेप्रोष्ठपदानामित्युक्तेः । अंत्यमपभरणी शब्दश्चतुर्थोक्तो । श्रवणशतभिषक् अश्वयुक् अश्वयुजः । अपभरणः आपभरणः श्रवणः श्रावणः शतभिषक् शातभिषजः अश्वयुक् आश्वयुजः । भरणीशब्देऽपि वा । नक्षत्रेभ्यो बहुलम् वत्सशालेति च वालुगुक्तेः । शेषेषु वृद्धिर्नैत्यर्थः । कृत्तिकः तिष्यः आश्लेषः फल्गुनः हस्तः विशाखः अनूराधः अषाढः श्रविष्ठः । श्रविष्ठेत्यादिनानित्यं लुगुक्तेः । आम्बो रार्द्रा मूलयो रंत्यः स्वरः कपरः । आर्द्रकः मूलकः पूर्वाह्णा पराह्णेत्यादिनावुन् । स्वाप्नोः स्वाती पुनर्वसो रंत्यः स्वरो दीर्घः सविसर्गश्च । स्वातिः पुनर्वसुः । एषांनाम्नां संध्याभिवा दने प्रथमयानिर्देश इति सुदर्शनाचार्यः । अभिजित् अभिजितः कृत्तिकः कार्तिक इति तु युक्तम् । धनिष्ठेत्यत्रापि वा दिवृद्धिः श्राविष्ठीयः आषाढीय इत्यपि बहुलोक्तेः । तत्तन्नक्षत्रचरणाक्षरघटितं नाम पठंति शिष्टाः । नागदेवाह्निके—भोः शब्दं कीर्तयेदं ते स्वस्य नाम्नोभिवा दने । आयुष्मा न्भवसौम्येति वाच्यो विप्रोऽभिवा दने । अकारश्चास्य नाम्नोऽस्ते वाच्यः पूर्वोत्तरः पुतः । तदुत्तरकृत्यमाह वृद्धपराशरः—यदक्षरपदभ्रष्टमात्राहीनं च यद्ववेत् । तत्सर्वैक्षम्यतां देविकाश्यपप्रियवादिनि । पुष्पसारसुधानिधौ—प्रातः संध्यावसाने तु नित्यं सूर्यं समर्चयेत् । संध्याकालातिक्रमे प्रायश्चित्तं कर्मप्रदीपे—प्रातः संध्यां सनक्षत्रां नोपास्तेयः प्रमादतः । गायत्र्यष्टशतं तस्य प्रायश्चित्तं विशुद्ध्ये । प्रातः कालांतरोपलक्षणमिति पृथ्वी चंद्रः । दक्षः—संध्यामकुर्वतः काले उदयेस्तमयेऽपि वा । गायत्र्यष्टशतं जाप्यं प्रायश्चित्तं भवेत्तदा । चतुर्ध्वतुगायत्र्या दद्याद्वा हतिसंयुतम् । कालातीति विशुद्ध्यर्थं ततः संध्यां समाचरेत् । स्कांदे—उदयास्तमयादूर्ध्वयावत्स्याद्वटिकात्रयम् । तावत्संध्यामुपासीत प्रायश्चित्तमतः परम् । संध्याकल्पे स्मृत्यन्तरे—प्राणायामत्रयं प्रातर्द्विगुणं संगवे स्मृतम् । मध्याह्ने त्रिगुणं प्रोक्तमपराह्णेतुषड्गुणम् । सायाह्ने द्वादशगुणं सूर्यहत्यांततो व्रजेत् । प्रातरादिष्वकरण इत्यर्थः । शातातपः—निश्चर्ययामेवातीति अर्धयामेऽपि वासरे । अतिकालमतिक्रान्ते संध्यालोपनं कारयेत् । संध्याकाले

१ शब्दश्चतुर्थो लघवज्योतिषे अग्नि प्रजापतिरित्यारभ्य अश्विनौ यम एव चेति क्रमेणाख्यमपभरणी ।

व्यतिक्रांतेजपंकृत्वापुनर्मनः । ऋचं चंद्रचंतुचंवापिपुनःसंध्यामुपासयेत् । पुनस्त्वर्थे । इदंचरात्रिप्रथमयामावधि दिवोदितानीत्याद्युक्तवचनात् । तदूर्ध्वप्रायश्चित्तमात्रम् । यदाप्रातर्मध्याह्सायसंध्यानामेककालेप्राप्तिस्तदाप्रातःसंध्यापूर्वकुर्यात् । संध्याहीनोऽशुचिर्नित्यमनर्हःसर्वकर्मसु । यदन्यत्कुरुतेकर्मनतस्यफलभागभवेदितिकाशीखंडे प्रातःसंध्याप्रकरणेपाठात्प्रातःसंध्याविनाकर्मांतरेऽनधिकारात् । विज्ञानेश्वरस्तुसंध्यापदसर्वसंध्यापरमित्याह । मध्याह्सायंसध्ययोःसंपातेपूर्वसायसंध्या मध्याहंसंध्यायाःसायसंध्याधिकारसपादकत्वाभावात् । प्राप्तकालत्रावेमानाभावात् एकस्यगौणकालत्वेसभवत्युभयौगौणकालत्वस्यान्याय्यत्वाच्च पांचमिकसांतपनीयांतःपात्यग्रिहोत्रन्यायाच्च सहालंभेसवनीयोपाकरणन्यायाच्च । यत्तुस्मृत्यंतरे—दिवोदितानिकर्माणिप्रमादादकृतानिवै । शर्वर्याःप्रथमेयामेतानिकुर्याद्यथाक्रममिति तत्सायंसंध्यामुख्यकालातिक्रमेज्ञेयम् । अतएवसायंसंध्यामुख्यकालातिक्रमेतिसृणामपिगौणेकालेक्रमेणैवानुष्ठानम् । सायंसंध्यागौणकालस्तुरात्रौसार्धप्रहरावधिः । रात्रिभोजनस्यसार्धप्रहरकालोत्त्यासंध्याभावेभोजनासर्भवात् प्रदोषावसानेसायंसायंसंध्यायागौणकालइतिमाधवीयेदेवजानीयेच । संध्याप्रकरणेप्रायश्चित्तपरिभाषायामुक्तंतत्प्रतिनिधिनापिकार्यमित्युक्तम् । इतिश्रीमद्रामेश्वरभट्टसूनु०लक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेसंध्याप्रकरणम् ॥

अथौपासनहोमः । हेमाद्रौ शाट्यायनिः—ततःसूर्यमुपस्थायसम्यगाचम्यचस्त्रयम् । अभ्युक्षणंसमादायसंयतात्मागृहव्रजेत् । तत्रैवगार्ग्यः—त्रिसंध्यांवाग्यतोवारिगुप्तमाहृत्यशोषयेत् । होमोपहारभूगेहद्रव्यात्मपरिचारकान् । चंद्रिकायांप्रचेताः—अभ्युक्षणोदपात्रंतुनतावत्स्थाप्यतेकचित् । यावन्नाचमनदत्तप्रोक्षितानगलंतिका । असमर्थप्रत्याहृतांश्चायनिः—नद्यादौसम्यगाचांतःसंयतो गृहमागतः । उद्धृत्यमणिकात्तोयंतेनप्रोक्षणमाचरेत् । गृहेवासमुपस्पृश्यकृत्वास्वर्णकुशोदकम् । कृत्वाचमनमाचांतःपुनःप्रोक्षणमाचरेत् । चंद्रिकायांगोभिलसूत्रे—पुराप्रादुष्करणवेलायाःसायप्रातरपआहरेदनुगुप्तादपिवाकुंभाद्वामणिकाद्वागृहीयादिति । तत्रैवशाट्यायनिः—अञ्जंहरणम्

यरौप्यंदारवंमृण्मयंदृढम् । ताम्रं पत्रपुटं पुण्यं पात्रमभ्युक्षणाय वै । अभ्युक्षणकरणव्युत्पत्त्याजलं । पत्रपुटमन्यालाभपरम् । सर्वालाभेतुपात्राणां पर्णपात्रं विधीयत इत्यापस्तंबोक्तेः । आपस्तंबः—शैवालवालुकादूर्वातृणपर्णाय सैरपि । नालिकाभिन्नपात्रेण कांस्यपात्रेण चैव हि । प्राण्यगफलजेनापि कुर्यान्नाभ्युक्षणद्विजः । शाठ्यायनिः—नाहरे देकपात्रस्तु नात्र तोनचकन्यका । एकपात्रः पिधानरहितपात्रः । ततोऽग्निप्रादुष्करणं कात्यायनः—सूर्येस्तशैलमप्रासेषड्विंशद्भिः सदांगुलैः । प्रादुष्करणमग्नीनां प्रातर्भासांच दर्शनात् ॥

अथ होमः । तत्र शक्तेनार्धाधानं कृत्वा श्रौतः स्मार्तश्च होमः कार्यः । श्रौतं स्मार्तं च यत्किंचिद्विधानं सर्वमादरात् । गृहे निवसता कार्यमन्यदादौ पमृच्छतीति मनूक्तेः । तत्राशक्तः सर्वाधानं कृत्वा श्रौतमेव यावज्जीवं जुहुयात् यावज्जीवश्रुतेः । [एतेनैकादश्यांतमकुर्वतः परास्ताः । अकरणे प्रत्यवायश्रुतेः अहरहरतिवक्ष्यमाणापस्तंबोक्तेश्च, होमकालातिक्रमे होमलोपे च प्रायश्चित्तोक्तेश्च, कर्मस्मार्तविवाहाग्रौ कुर्वीत प्रत्यहं गृहीति याज्ञवल्क्योक्तेश्च, अग्निहोत्रं जुहुयादाद्यंतं द्युनिशोः सदेति मनूक्तेः, अथ तत्रैव वसति होमकालव्यतिक्रमः । लौकिकोऽग्निर्विधीयेत काठश्रुतिदर्शनादिति चंद्रिकायां शौनकोक्तेः, पक्षहोमैश्चतुर्दशचतुर्गृहीतानुपपत्तेश्च, सप्तशतानि विंशतिश्च संवत्सरे सायमाहुतयोद्भूयंते सप्तशतानि विंशतिश्च प्रातरित्यादिश्रुत्यनुपपत्तेश्च यत्किंचिदेतत्] । त्रीणि वर्षाणि विप्रा इति भारतात् यावज्जीवाशक्तौ वर्षत्रयं वा जुहुयात् । ये चाग्निहोत्रं जुह्वति श्रद्धधानायथाग्न्यायमिति स्मृतेः । तत्राप्यशक्तः स्मार्तमेव जुहुयात् तत्राप्यशक्तः सदाचारमात्रं कुर्यान्न स्मार्तमपि । श्रौतं कर्मन चेच्छक्तः कर्तुं स्मार्तं समाचरेत् । तत्राप्यशक्तः करणे सदाचारं लभेद्बुध इति चंद्रिकायां व्यासोक्तेः । कौर्मै—अथागम्य गृहं विप्रः समाचम्य यथाविधि । प्रज्वाल्य वह्निं विधिवज्जुहुयाज्जातवेदसम् । तत्र श्रौतं स्मार्तं वा होमं यजमान एव स्वयं कुर्यात् । अहरहर्यजमानः स्वयमग्निहोत्रं जुहुयात् पर्वणिवेत्यापस्तंबोक्तेः । अत्र पर्वणि स्वयमेवेति नियमो न तु पर्वण्येव स्वयमिति । पाणिग्रहणादिगृह्यं परिचरेत् स्वयं पत्न्यपि वा पुत्रः कुमार्यते वा

सीवेत्याश्वलायनोक्तेः । स्वस्याशक्तौमाधवीयेचंद्रिकायांचशानातपः—श्रौतंयत्स्यात्स्वयंकुर्यादन्योपिस्मार्तमाचरेत् । अशक्तौश्रौ-
 तमप्यन्यःकुर्यादाचारमंततः । चंद्रोदयेगारुडे—ऋत्विक्पुत्रोगुरुभ्राताभागिनेयोऽथविट्पतिः । एतैरेवहुतंयत्स्यात्तद्धुतंस्वयमेवतु । विट्प-
 तिर्जामाता । तत्रैवक्तौर्मे—ऋत्विक्पुत्रोयवापनीगिष्योवापिसहोदरः । पत्नीस्मार्तएव । कामंगृध्रेग्रौजुहुयात्सायंप्रातर्होमावितिगोभिलो-
 क्तेः । स्मृत्यर्थसारे—पत्नीकन्याचजुहुयाद्विनापर्युक्षणक्रियाम् । अत्रऋत्विक्त्रिधा—प्रतिकर्मवृत्तः, परपरागतः, एकस्यसर्वकर्मार्यसकृद्-
 तश्च । आद्ययोरेवहोमकर्तृत्वमिति वृत्तिकृत् ॥ ॥ अन्यकर्तृकहोमेविशेषः । स्मृत्यर्थसारे—असमक्षंतुदपत्योर्होतव्यनत्विगादिना ।
 द्वयोरप्यसमक्षंचेद्वेदुतमनर्थकम् । कात्यायनः—प्रक्षिप्याग्निंस्वदारेपुपरिकल्प्यत्विजंतथा । प्रवसेत्कार्यवान्विप्रोवृथैवनचिरंवसेत् । स्मृत्य-
 र्थसारे—सनिधौयजमानःस्यादुद्देशत्यागकारकः । असनिधौतुपत्नीस्यादुद्देशत्यागकारिका । असनिधौतुपत्न्याःस्याद्ध्वर्युस्तदनुज्ञया । उन्मादेप्र-
 सवेचतौकुर्वतानुज्ञयासदा । सर्वदायजमानोवात्यजेत्तद्विश्रुखःशुचिः । मनुः—उदितेऽनुदितेचैवसमयाध्युपितेतथा । सर्वथावर्ततेयज्ञइती-
 यंवैदिकीश्रुतिः ॥ ॥ अनुदितादिलक्षणमाह कात्यायनः—रात्रेःस्तुपोऽशेभागेग्रहनक्षत्रभूपिते । कालंत्वनुदितंज्ञात्वाहोमंकुर्या-
 द्विचक्षणः । तथाप्रभातसमयेनष्टेनक्षत्रमडले । रविर्यावन्नदृश्येतसमयाध्युपितंचतत् । रेखामात्रंचदृश्येतरश्मिभिश्चसमन्वितः । उदिततविजा-
 नीयात्तत्रहोमंप्रकल्पयेत् । अनुदितहोमःकातीयछदोगपरः । उदितहोमोवहृचपरइतिभदनपारिजातः । अनुदितहोमिभिरर्घ्यदत्त्वासूर्यां-
 दयात्पूर्वहुत्वागायत्रीजप्या । उदितहोमिभिस्तुजप्त्वाहोतव्यमितिपृथ्वीचंद्रः । उभयोःसंध्यांसमाग्रहोमइतिकल्पतरुः ॥ ॥ अनु-
 दितहोमिनोगौणकालमाह कात्यायनः—हस्ताद्धूर्ध्वरविर्यावद्गिरिंहित्वानगच्छति । तावद्धोमविधिःपुण्योनान्योऽनुदितहोमिनाम् ।
 यावत्सम्यङ्नभाव्यंतेनभस्यृक्षाणिसर्वतः । नचलोहितमापैतितावत्सायंचहूयते । रजोनीहारधूमाभ्रवृक्षाग्रांतरितैरवौ । संध्यामुद्दिश्यजुहुयाद्र

तमस्यनलुप्यते । सायंत्वर्धास्तमितेसूर्येनुदितहोमिनोहोमकालः । अस्तमितेतूदितहोमिनः । तथाचोशनाः—अर्धमंडलसंप्राप्तेभानावनुदि
तेहुतम् । तस्मिन्नस्तमितेहोमोभवेदुदितएवतु ॥ ॥ मुख्यगौणकालावाहापस्तंबः—तस्मात्संधौहोतव्यंनक्षत्रंदृष्ट्वाप्रदोषेनिशायांवासाय
मिति । संधिरर्धास्तोदयौनक्षत्रमेकं सर्वोदयःप्रदोषः द्वितीययामोनिशेतिमाधवः । सायंप्रातश्चसंधिर्मुख्यकालः नक्षत्रदर्शनादयस्त्रयःसायं
गौणाइतिमाधवपृथ्वीचंद्रौ । धूर्तस्वामिभाष्येरामांडारेचचत्वारोमुख्यकालाइत्युक्तम् । प्रातर्होमकालश्चतुर्धाआपस्तंबेनोक्तः ।
उषस्युपोदयं—समयाध्युषितं—उदितं—प्रातरितिआश्वलायनः । प्रदोषांतोहोमकालःसंगवांतःप्रातस्तमतिनीयचतुर्गृहीतमाज्यंजुहुयादिति
प्रदोषातिक्रमेप्रायश्चित्तविधानात्तदंतोमुख्यःकालइतिकश्चित् । तन्न । संधौतदुत्तरंचहोमेफलतुल्यतापत्तेः । अतःसंधिरेवमुख्यः । कालातिपत्तिर्न
वनाडिकोर्ध्वमितिचंद्रिका । प्रातर्द्वादशनाडिकोर्ध्वकालचतुष्टयातिपत्तिः । स्मृत्यर्थसारे—प्रातर्होमःसंगवांतःकालस्त्वनुदितस्तथा । सा
यमस्तमितेहोमकालस्तुनवनाडिकाः । संगवःपंचधाभक्तदिनद्वितीयांशः । रामांडारोप्येवम् । कालातिक्रमेप्रायश्चित्तोर्ध्वमपिहोमःकार्यः ।
यदिगृह्येग्रौसायंप्रातर्होमयोर्हव्यंहोतारंनाधिगच्छेत्कथं कुर्यादित्यासायमाहुतेःप्रातराहुतिर्नित्येत्याप्रातराहुतेःसायमाहुतिरितिगोभिलोक्तेः ।
गृह्यइतिश्रौतस्याप्युपलक्षणम् । अनौचित्यापत्तेः । आसायमितिनकालग्रहणम् । आहुतिपदवैयर्थ्यादितिकेचित् । तन्न । सायंहोमोनलब्धश्चेत्
स्यांरात्रावभोजनम् । प्रातर्होमोनलब्धश्चेत्तदहर्भोजनंन्यजेत् । तावताहोमसिद्धिःस्यात्तप्रायश्चित्तमिष्यतइतित्रिकांडमंडनविरोधात् । अत
एवचंद्रिकायामासायमित्यनेनकालग्रहणं उत्तरस्मिन्कालआगतेहोमश्चेदनिवृत्तः पूर्वस्यसेयंकालातिपत्तिः तस्यांप्रायश्चित्तंमनोज्योतिरित्यादश
रात्रमितिभरद्वाजोक्तेरित्युक्तम् । बहुचानांत्वतीतबहुहोमानुष्ठानम् ।—अतीतहोमान्कृत्वादौकालहोमंततश्चरेदितिशौनकोक्तेः । वृत्ति
कृताप्येवमुक्तमितिप्रयोगपारिजातः । आश्वलायनवृत्तावपि—विहृतेष्वग्निष्वहुतेषुहोमांतरकालप्राप्तावुपक्रांतमेवहोमंकालातिपत्ति

प्रायश्चित्तसहितंकृत्वावर्तमानकालमनुद्धृतप्रायश्चित्तसहितंकुर्यात् । अविहतेषुकालांतरप्राप्तौमनस्वतीहोममतिपन्नस्यप्रतिहोमंचकृत्वाअनुद्धृतप्रा
 यश्चित्तादीनि । इदमनापत्परम् । आपदितुनकिंचित्प्रायश्चित्तंकितुहोममात्रंकुर्यात् । आपदितुहोममित्येवप्रतीयादितिबौधायनोक्तेः । छंदो
 गपरिशिष्टे—खगृह्योक्तेनविधिनाहोमंकुर्याद्यथाविधि ॥ ॥ अर्धाधानिनोहोमक्रममाह चंद्रोदयेभरद्वाजः—होमंवैतानिके
 कृत्वास्मार्तेकुर्याद्विचक्षणः । स्मृतीनांवेदमूलत्वात्स्मार्तकेचित्पुराविदुः । विष्णुः—बहुशुष्केधनेचाग्नौसुसमिद्धेहुताशने । विधूमेलेलिहानेच
 होतव्यंकर्मसिद्धये । योनार्चिषुजुहोत्यग्नौव्यंगारेचैवमानवः । मंदाग्निरामयावीचदरिद्रश्चोपजायते । पात्रादाबुद्धतेह्यग्नौहोमादिसमाचरेत् ।
 दामोदरीयेसांबपुराणे—क्षुत्तृट्क्रोधत्वरायुक्तोहीनमंत्रैर्जुहोतियः । अप्रबुद्धेसधूमेवामोघःस्यादन्यजन्मनि । क्षुत्तृषौप्रमादादेरुपलक्ष
 णमितिरत्नाकरः । स्वल्पेरुक्षेसस्फुल्लिगेवामावर्तेभयानके । आर्द्रकाष्ठैःसुसंपूर्णैफूत्करोतिचपावके । कृष्णार्चिपिसुदुर्गधेतथालिपतिमेदिनीम् ।
 आहुतीर्जुह्याद्यस्तुतस्यनाशोभवेद्भुवम् । मदनपारिजातेकात्यायनः—जुहुयुश्चहुतेचैवपाणिशूर्पास्यदारुभिः । नकुर्यादग्निधमनंकुर्या
 ब्यजनादिना । व्रतहेमाद्रौ—मुखेनैवधमेदग्निमुखादेषोह्यजायत । नाग्निमुखेनेतितुयल्लौकिकेयोजयंतितत् । कात्यायनः—हविष्येषुय
 वामुख्यास्तदनुब्रीहयःस्मृताः । अभावेब्रीहियवयोर्दध्नावापयसापिवा । तदभावेयवाग्वावाजुह्यादुदकेनवा । स्मृत्यर्थसारे—पयोदधियवागू
 श्वसर्पिरोदनतंडुलाः । सोमोमांसंतैलमापोदशैतान्यग्निहोत्रके । स्यादग्निहोत्रवद्ब्रह्मेसंस्कारोमंत्रवर्जितः । शालिश्यामाकनीवारात्रीहिगोधूमया
 वकाः । एतेषांतंडुलाहोम्यायावनालाःप्रियंगवः । प्रियंगवःशालयश्चगोधूमात्रीहयोयवाः । सारूप्येणापिहोम्याःस्युःस्वरूपेणैववैतिलाः । अत्रत्री
 हिपदंषाष्टिकपरम् । छंदोगपरिशिष्टे—माषकोद्रवगौरादि(?)सर्वालाभेपिवर्जयेत् । शौनकः—दध्यादीनामपक्वानांनाधिश्रयणमुच्यते ।
 उल्मुकेनावज्ज्वलयेदपक्वंपक्वमेवच । सायहोमेद्रव्यंचप्रातरपिग्राह्यंकर्मैक्यात् । यदिसायंगृहीतंद्रव्यंप्रातर्नलभ्यतेतदाप्रतिनिधिभूतंद्रव्यांतरंग्राह्यं

नतुवैकल्पिकं द्रव्यांतरम् । बृहस्पतिः—प्रस्थधान्यंचतुःषष्टिराहुतिः परिकीर्तिता । तिलानांतुतदर्धस्यात्तदर्धस्याद्धृतस्यतु । बौधायनः—
ब्रीहीणां वायवानां वा शतमाहुतिरिष्यते । कात्यायनः—पाण्याहुतिर्द्वादशपर्वपूरिकारसादिना चेत्सुवमात्रपूरिका । दैवेन तीर्थेन च हूयते हविः स्वं
गारिणिस्वर्चिषितच्चपावके । द्वादशपर्वपूरिकाद्रव्यासंभवे ढोडरानंदेशंखः—आर्द्रामलकमात्रावैग्राह्याइन्दुव्रते स्मृताः । तथैवाहुतयोऽग्नौ च शौ
चार्येयाचमृत्तिका । बह्वचपरिशिष्टे—शतंचतुःषष्टिर्वाहुतिर्ब्रीहितुल्यानांतदर्धतिलानांतदर्धसर्पिस्तैलयोरिति । गोभिलसूत्रे कृतंचेत्पक्षा
ल्यजुहुयादिति । चंद्रिकायां शातातपः—तीर्थाय तनसंसृष्टं प्रातरुत्तानपाणिना । ब्रंगुलंसमिधोतीत्यसर्वत्रजुहुयाद्धविः । चंद्रोदये संग्र
हे—द्रवं सुवेण होतव्यं पाणिना कठिनं हविः । याज्ञवल्क्यः—हुत्वाग्नीन्सूर्यदेवत्यान्जपेन्मंत्रान्समाहितः । आपत्तौ मरीचिः—प्रवसन्न
ग्निहोत्रीयस्त्रिपंचाश्वाहरादितः । दातव्यो होम एकाहे सायं प्रातः पृथक् पृथक् । तथान्यास्त्रपि चापत्सु पक्षहोमो विधीयते । तत्प्रकारो मैत्रायणी
यपरिशिष्टे—पर्वणोत्तेसायं चतुर्दशचतुर्गृहीतानि सकृदुन्नयनमेकासमित्सकृद्धोमः सकृत्पाणिमार्जनं सकृदुपस्थानमित्येवं प्रातरिति । स्मृत्य
र्थसारे—पक्षहोमानशेषान्वाशेषहोमानथापि वा । समस्य जुहुयात्तत्र प्रयोगोऽयं निरूप्यते । प्रतिपद्युन्नयेत्सायमापद्यन्यत्रवादिने । यावंत्यौपव
सथ्याहात्प्राग्दिनानि भवंति हि । तावन्ति परिगृह्णीयाच्चतुरुन्नयनानितु । एवमेवोत्तरत्रापि प्रातर्होमान्समस्यतु । जुहोत्यौपवसथ्याहात्प्रातर्होमाव
धीन्सकृत् । एवमेकत्रपक्षे ये होमास्तेषामशेषतः । न्यूनानां वा समासः स्यान्नपक्षांतरवर्तिनाम् । सर्वथौपवसथ्याहेसायं होमः पृथग्भवेत् । तथैव य
जनीयाहे प्रातर्होमो भवेत्पृथक् । तत्रैव—तृतीयेऽनंतरे पक्षे समासनं समाचरेत् । आपच्चेदनुवर्तेत दीर्घकालं कथंचन । यावज्जीवमविच्छिन्नं पक्षहो
मं समाचरेत् । यत्तु चंद्रिकायाम्—यदि पक्षहोमेन पक्षत्रयमतीयात्पुनराधेयमिति तदनापत्तिपरम् । पक्षहोमे कृते तत्पक्षमध्ये आपन्नवृत्तावाह
मरीचिः—पक्षहोमानथो कृत्वा गत्वाऽकस्मान्निवर्तितः । होमं पुनः प्रकुर्याच्च न चासौ दोषभाग्भवेत् । पक्षहोमानित्युपलक्षणम् । अतः शेषहोमा

दावप्येवम् । चंद्रिकायांबैजवापः—एकेभ्युदितहोमाःस्युरन्येनुदितहोमिनः । अन्येभोजनहोमाश्चपक्षहोमास्तथापरे । शौनकः—अग्नावनुगतेयत्रहोमकालद्वयं व्रजेत् । उभयोर्विप्रवासेवालौकिकोऽग्निर्विधीयते । स्मार्तपरमिदम् । सर्वाश्चेदनुगतानादित्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तमियाद्वाभ्याधेयंपुनराधेयंवासमारूढेषुचारणीनाशेइत्याश्वलायनोक्तेः । यस्यचोभावनुगतावमिनिम्लोचेदभ्युदियाद्वापुनराधेयंतस्यप्रायश्चित्तमित्यापस्तंबाच्च । कात्यायनः—विहायाग्निसभार्यश्चेत्सीमामुलंघ्यगच्छति । होमकालात्ययेतस्यपुनराधानमिष्यते । शौनकः—अथतत्रैववसति होमकालव्यतिक्रमः । लौकिकोऽग्निर्विधीयेतकाठकश्रुतिदर्शनात् । प्रोपितेतुयदापत्नीपत्यौग्रामांतरं व्रजेत् । होमकालेयदिप्राप्तानसादोषेणयुज्यते । त्रिकांडमंडनः—अग्निहोत्रेणरहितःपंथानशतयोजनम् । आहिताग्निःप्रयायाच्चेदग्निहोत्रंविनश्यति । विनाग्निभिर्यदापत्नीनदीमंबुधिगामिनीम् । अतिक्रामेत्तदाग्नीनांविनाशःस्यादितिश्रुतिः । अब्दंस्वयमजुह्वन्योहावयेद्वत्विगादिना । तस्यस्यात्पुनराधानंपवित्रेष्टिरथापिवा । होमातिक्रमेप्रायश्चित्तमुक्तंकारिकायाम्—नित्यहोमेत्वतिक्रांतेसस्कृत्याज्यंचपूर्ववत् । चतुःकृत्वागृहीत्वाज्यंमनस्वत्याजुहोत्यथ । आद्वादशदिनादेवमूर्ध्वंविच्छिद्यतेऽनलः । प्रायश्चित्तंतुयत्प्रोक्तमग्नित्यागोपपातके । मनुनातत्प्रकुर्वीततत्तत्कालानुसारतः । प्रायश्चित्तंकृत्वाहोमंकुर्यात् । कालातीतेषुहोमेषुउत्तरेष्वागतेषुच । कालातीतानिहुत्वैवउत्तराणिसमाचरेत् । यस्त्वतीतान्यनुक्रम्यउत्तराणिसमारभेत् । नदैवान्नैवचमुनीन्हविस्तदुपतिष्ठत इतिस्मृतिरन्नावल्यांवचनात् । पुलस्त्यः—अकालेचेत्कृतंकर्मकालंप्राप्यपुनःक्रिया । कालातीततुतत्कुर्यादकृतंतद्विनिर्दिशेदिति तद्वादशाहोत्तरंज्ञेयम् । द्वादशेतिबहुचपरम् । आपस्तंबानांतुचतूरात्रमहूयमानोऽग्निलौकिकइत्यापस्तंबोक्तेः । औपासनविच्छेदेप्रायश्चित्तमाह चंद्रोदयेभरद्वाजः—एकाग्निर्द्वादशाहविच्छिन्नःपुनराधेयोदीर्घकालविच्छेदेऽतिकृच्छ्रमिति । विच्छिन्नोऽहुतः । यत्तुशौनकः—

होमद्वयात्ययेदर्शपूर्णमासात्ययेतथा । पुनरेवाग्निमादध्यादितिभार्गवशासनमिति तच्छ्रौताग्निपरम् । दर्शपूर्णमाससाहचार्यात् । आपस्तंबः—
 नासतियजमानेग्राममर्यादामग्नीनतिहरेयुलौकिकाःसंपद्येरन्निति । ग्रामसीमोक्तादेवीपुराणे—नगराद्योजनंखेटःखेटाद्रामोऽर्धयोजन
 म् । द्विक्रोशंपरमासीमाक्षेत्रसीमाचतुर्धनुः । चंद्रिकायाम्—यावंत्योग्राममर्यादानद्यश्चस्युस्ताअतिक्रामंतावन्वारभेयातामाद्यतयोर्वायदिन
 लौकिकाःसपद्येरन्निति । जानूकर्ण्यः—विनाग्निभिर्यदापत्नीनदीमंबुधिगामिनीम् । अतिक्रामेत्तदाग्नीनांविनाशःस्यादितिश्रुतिः । चंद्रिका
 यांवृद्धांगिराः—मासत्रयषण्मासादिविच्छेदेऽर्धकृच्छ्रकृच्छ्रातिकृच्छ्रंप्रायश्चित्तम् । भरद्वाजगृह्येपि—यावत्कालमहोमीस्यात्तावद्भव्यमशे
 षतः । तदेयंचैवविप्रेभ्योयथाहोमस्तथैवतत् ॥ ॥ ब्रह्मचारिणःसंध्योत्तरंकर्मोक्तं मदनरत्नेकौर्मे—सायंप्रातर्द्विजःसंध्यामुपासीतसमाहि
 तः । अग्निकार्यततःकुर्यात्संध्ययोरुभयोरपि । देवताभ्यर्चनंकुर्यात्पुष्पै पत्रेणवांबुना । तत्रैवलौगाक्षिः—सायमेवाग्निमिधेतेत्येकइति ।
 याज्ञवल्क्यः—भैक्ष्याग्निकार्येत्यक्त्वातुसप्तरात्रमनातुरः । कामावकीर्णइत्याभ्यांजुहुयादाहुतिद्वयम् । उपस्थानंततःकुर्यात्संमासिंचंतवनेनतु ।
 कामावकीर्णोस्म्यवकीर्णोस्मिकामकामायस्वाहा । कामावपन्नोस्म्यवपन्नोस्मिकामायस्वाहेति । एतद्गुरुकार्यव्यग्रतयाअकरणेज्ञेयम् । अन्यथातु
 मनुः—अकृत्वाभैक्षचरणमसमिध्यचपावकम् । अनातुरःसप्तरात्रमवकीर्णिंव्रतंचरेत् । विज्ञानेश्वरोप्येवम् । सकृलोपेतुःकृग्विधाने—
 मानस्तोकेजपेन्मंत्रंशतसंख्यंशिवालये । अग्निकार्यंविनाभुङ्क्तेनपापं ब्रह्मचारिणः ॥ ॥ अथब्रह्मह्नियमाः । चंद्रिकायांपुलस्त्यः—
 सकृत्पर्वणिसर्पिष्मद्धविष्यंलघुभोजनम् । नसायंनोपवासःस्यात्तैलमिषविवर्जनम् । आपस्तंबः—अतृप्तिश्चान्नस्ययच्चैतयोःप्रियंस्यात्तदस्मिन्न
 हनिभुंजीयातामधश्चशयीयातामिति । भरद्वाजः—वर्जयेत्पर्वकालेतुल्लीतैलमिषवृक्षजम् । सांख्यायनः—कलहंकीतविक्रीतंप्रहासंचहु
 भाषणम् । तौर्यत्रिकंवृथाशय्यायक्ष्यमाणोविवर्जयेत् । जावालिः—कोविदारान्कुलित्थांश्चवर्जयेत्कोद्रवांस्तथा । दंतशौचंचपूर्वेद्युर्यागस्यैता

निवर्जयेत् । मसूराल्लवणाक्षारांश्चणकान्कोरदूपकान् । मापान्मधुपरान्नंचवर्जयेत्पर्वणिद्विजः । गृह्यपरिशिष्टे—शाकमांसंमसूरांश्चअणवः
कोरदूषकाः । वर्ज्याइतिशेषः । आपस्तंबसूत्रे आधानप्रकरणे ऋवीसमन्तंनान्नीयादिति । ऋवीसमन्तरुष्म । बौधायनः—सर्वमेवैतद
हःकोशामुद्रमाषादिधान्यंवर्जयेदन्यत्रतिलेभ्यइति । स्मृत्यर्थसारेदिवोदासीये—लवणंमधुमांसंचक्षारानश्नन्नहूयते (?) । उपवासेनभुंजी
तउरुरात्रौचकिचन । मिताक्षरायां स्मृत्यर्थसारेच—यआहिताग्नेर्धर्मःस्यात्स्मात्तौपासनिकस्यच । इतिश्रीमद्रामेश्वरभट्टसूनुश्रीमन्नराय
ण०लक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेहोमप्रकरणम् ॥

अथहोमोत्तरंकर्म । मदनरत्नेमरीचिः—विधायदेवतापूजांप्रातर्होमादनंतरम् । शौनकः—प्रातर्मध्यंदिनेसायविष्णुपूजांसमा
चरेत् । अशक्तौविस्तरेणैवप्रातःसपूज्यकेशवम् । मध्याह्नेचैवसायंचपुष्पांजलिमपिक्षिपेत् । हलायुधः—प्रातःकालेसदाकुर्यान्निर्मात्योद्वास
नंबुधः । प्रयोगपारिजातेक्रियासारे—मध्यमानामिकामध्येपुष्पंसंगृह्यपूजकः । अंगुष्ठतर्जन्यग्राभ्यांनिर्मात्यमपनोदयेत् । अपनीतंच
निर्मात्यंचंडेशायनिवेदयेत् । मध्यमानामिकाभ्यांदेवोपरिपुष्पंधृतवानिर्मात्यमपनोदयेदित्यर्थः । वाराहे—निर्मात्यंशिरसोत्तार्यधार्यशिरसिचा
त्मनः । लिंगेविशेषस्तत्रैव—अशून्यंमस्तकंलिंगेसदाकुर्वीतपूजकः । विष्णुधर्मोत्तरे—उशीरकूर्चकदत्वासर्वपापैःप्रमुच्यते । दत्त्वा
गोवालजंकूर्चंसर्वपापंव्यपोहति ॥ ॥ अथनित्यदानम् । भारते—एकेनांशेनधर्मस्तुकर्तव्योभूतिमिच्छता । एकेनांशेनकामस्तुएकमंशं
विवर्धयेत् । स्मृतिरत्नावल्यां याज्ञवल्क्यः—दातव्यंप्रत्यहंपात्रेनिमित्तेषुविशेषतः । निमित्तंग्रहणादि । अत्रकेचित्प्रत्यहश्रवणादहनि
यदाकदाचिन्नित्यदानमाहुः । भट्टदिनकरस्तु—उपोयेतेप्रयामेषुयुंजतेमनोदानायसूरयइतिमंत्रालिंगाद्धोमात्पूर्वनित्यदानमाह । चंद्रोदये
वामनपुराणे—होमंचकृत्वालभनंशुभानांततोऽगृहान्निर्गमनंप्रशस्तम् । दूर्वाचसर्पिर्दधिचोदकुंभंधेनुंसवत्सामृपमंसुवर्णम् । मृद्गोमयंस्वस्ति

कमक्षताश्चतैलमधुब्राह्मणकन्यकाश्च । श्वेतानिपुष्पाणितथाशर्मीचहुताशनंचंदनमर्कविवम् । अश्वत्थवृक्षंचसमालभेतततश्चकुर्यान्निजजातिवर्मान् । नित्यदानांतंकर्माष्टधाविभक्तदिनाद्यभागेकार्यम् । तदुक्तंनारसिंहे—दिवसस्याद्यभागेतुसर्वमेतत्समाचरेत् ॥ ॥ दिनद्वितीयभागकृत्यं दक्षः—द्वितीयेचतथाभागेवेदाभ्यासोविधीयते । चतुर्धाभक्ताहर्द्वितीयइतिस्मृतिरत्नावल्यां । कौर्मे—जपेदध्यापयेच्छिष्यान्धारयेद्वैविचारयेत् । समित्पुष्पकुशादीनांसकालःसमुदाहृतः ॥ ॥ दिनतृतीयभागकृत्यं दक्षः—तृतीयेचतथाभागेकुर्यादर्थस्यसंग्रहम् । याज्ञवल्क्यः—उपेयादीश्वरंचैवयोगक्षेमार्थसिद्धये । इदंचशक्तस्यनित्यंदृष्टार्थत्वात् । मनुः—देवतान्यधिगच्छेत्तुधार्मिकांश्चद्विजोत्तमान् । ईश्वरंचैवरक्षार्थंगुरूनेवचपर्वसु । छागलेयः—यतीनांदर्शनंचैवस्पर्शनंभाषणंतथा । कुर्वाणःपूयतेनित्यंतस्मात्पश्येत्तुनित्यशः । अग्निचित्कपिलासत्रीराजाभिक्षुर्महोदधिः । दृष्टमात्राःपुनंत्येतेतस्मात्पश्येत्तुनित्यशः । विष्णुपुराणे—ततःस्ववर्णधर्मेणवृत्त्यर्थंचधनार्जनम् । धनार्जनेप्रवासकालनियममाह चंद्रिकायांपैठीनसिः—मासद्वयंप्रवासोस्तिपरतोनाहिताश्विवत् । आहिताश्विवदनाहिताश्वेरपिमासद्वयमेवप्रवासः ।

अथदिनचतुर्थभागेमध्याह्नस्नानम् । तच्चदिवसचतुर्भागे । तथाचदक्षः—चतुर्थेतुतथाभागेस्नानार्थमृदमाहरेत् । अरुक्दिवाचरेत्स्नानमध्याह्नात्प्राग्विशेषतः । यत्तुस्मृतिरत्नावल्याम्—दिनतृतीयेभागेमध्याह्नस्नानमुक्तंतत्पंचधाभागपरम् । दक्षः—प्रयतोमृदमादायदूर्वामार्द्रचगोमयम् । भविष्ये—नात्यर्थदेहजीर्णायावंध्यायाश्चविशेषतः । रोगार्तनवसूतायानगोर्गोमयमाहरेत् । गृहीत्वागोमयंस्वच्छंस्थानेचपतितंशुभे । उपर्यधश्चसंत्यज्यप्रत्यग्रंजंतुवर्जितम् । चंद्रिकायाम्—मृत्तिकातुसमुद्दिष्टाआर्द्रामलकमात्रिका । गोमयस्यप्रमाणंतत्रेधांगलेपयेत्ततः । त्रेधात्रिवारम् । प्रयोगपारिजातेदेवजानीयेच—नंदायांभार्गवदिनेकृत्तिकासुमघासुच । भरण्यांभानुवारेचगजच्छायाद्वयेतथा । अयनद्वितयेचैवमन्वादिषुयुगादिषु । मृदास्नानंपिंडदानंनंकुर्यात्तिलतर्पणम् । विवाहव्रतचूडासुवर्षमर्धतदर्धकम् । मृदास्नानं

कुर्वन्ति निशिसंध्यागृहेषु च । नैमित्तिकेऽपि च स्नाने तथा भौमार्कवारयोः । त्रयोदश्यां च सप्तम्यां भरण्यां कृत्तिकासु च । वसिष्ठेन स्मृतिकास्नाने प्रकारांतरमुक्तम्—मृदैकया शिरःक्षाल्य द्वाभ्यां नाभेस्तथोपरि । पुनश्च तिसृभिः कायं पद्भिः पादौ तथैव च । स्मृतिप्रदीपिकायाम्—कटिः सक्थी ऊरुजंघे चरणौ च त्रिभिस्त्रिभिः । तथैव हस्तावाचम्यनमस्कुर्व्याञ्जलं तु तत् । ततो गोमयस्नानमाह यमः—आचम्य गोमयेनापि मानस्तोक्या समालभेत् । अग्रमग्रमिति स्मृतत्वा मानस्तोकेन वा पुनः । मार्जयेद्गोमयप्राज्ञः सोदकं भानुदर्शितम् । मार्जयेत्लेपयेत् ।

अथ बौधायनोक्तः स्नानविधिः—अथ हस्तौ प्रक्षाल्य नमंडलं मृत्पिंडं च परिगृह्य तीर्थं गत्वा त्रिःपादौ क्षालयेत् त्रिरात्मानमथापोभिः प्रपद्यते हिरण्यशृगं वरुणमित्यथांजलिना उपहंति सुमित्रियान आप ओषधयः संत्वितितां दिशं निरीक्षति यस्यामस्य द्वेभ्यो भवति दुर्भित्रियास्तस्मै स्युरित्यप उपस्पृश्य त्रिःप्रदक्षिणमुदकमावर्तयति यदपां क्रूरं यदमेध्यं यदशांतं तदपगच्छतादित्यप्सु निमज्ज्योन्मज्ज्यचांतः पुनराचामेत् आपो वा इदं सर्वं विश्वाभूतान्यापः प्राणावा आपः पुनंतु पृथिवीमिति पवित्रे कृत्वा द्विर्मार्जयत्यापो हिष्ठेति तिसृभिर्हिरण्यवर्णा इति च तसृभिः पवमानः सुवर्जन इत्यनुवाकेन चांतर्जलगतो धर्मणेन त्रीन्प्राणायामान्कृत्वोत्तीर्य वा सो निष्पीड्य क्षालितो रुरहता निवासां सि परिधायेति । उपहंति गृह्णति ॥

अथ कात्यायनोक्तः—अथातो नित्यस्नानं नद्यादौ मृद्गोमयकुशतिलसुमनसआहृत्योदकांतं गत्वा शुचौ देशे स्थाप्य प्रक्षाल्य पाणिपादौ कुशोपग्रहो वद्भुशखो यज्ञोपवीत्याचम्यो रूंहीति तोयमामंभ्यावर्तयेद्येते शतमिति सुमित्रियान इत्यपोंजलिना दायदुर्भित्रिया इति द्वेभ्यं प्रति निषिंचेत्कटिचस्त्यूरुजंघे चरणौ करौ मृदा त्रिभिः प्रक्षाल्याचम्यनमस्योदकमालभेदं गानि मृदेदं विष्णुरिति सूर्याभिमुखो निमज्जेदापो अस्मानिति स्नात्वोदिदाभ्य इत्युन्मज्ज्यनिमज्ज्योन्मज्ज्याचम्यगोमयेन विलिपेन्मानस्तोक इति ततो भिषिंचेदिमं मेव रूपेण तित्तसृभिरिदमाप उदुत्तमं सुचं त्ववभृथेत्येतै तन्निमज्ज्योन्मज्ज्याचम्यदमैः पावयेदापो हिष्ठेति तिसृभिरिदमापो हविष्मतीर्देवी राप इति द्वाभ्यामापो देवी द्रुपदादिव शंनो देवी रापारसमपो देवीः पुनंतु मेति नवभिः चित्पतिर्मेत्योका

आचाररत्नं
॥ ५५ ॥

रेणव्याहृतिभिर्गायत्र्यावादावंतेचांतर्जलेघमर्षणं त्रिरावर्तयेत् द्रुपदांवायंगौरितिवातृचंप्राणायामंवासशिरसमोमिति विष्णोर्वास्मरणमिति । सुम
नसामभावेतुलस्यादि । अभ्यर्हितत्वात्पाणिशब्दस्यपूर्वनिपातः । तेनपूर्वदक्षिणोपक्रमंचरणौप्रक्षाल्यपाणीक्षालयेदित्यर्थः । कुशानामुपग्रहोधार
णंयस्येतिधृतकुशइत्यर्थः । अंतैचेतदिति इमंमेवरुणइत्याद्यष्टभिर्मन्त्रैरभिषेकोवक्ष्यमाणमंत्राभिषेकोत्तरमपिकार्यइत्यर्थः । आदावंतेचेति आपोहि
ष्ठेत्यादौचित्यतिर्मापुनात्वित्यस्यांतेच प्रणवव्याहृतिगायत्रीभिरभिषेचेदित्यर्थः । नित्यंमध्याह्नस्नानंतेनास्यविधेर्नैमित्तिकस्नानादावप्राप्तिः प्रकृति
विकृतिभावस्यचनित्यपदेननिरासात् । अन्यथाप्रातःस्नानमित्येवावक्ष्यत् । प्रातःस्नानेतुयथाहनीत्यतिदेशादक्षेणनित्यत्वोक्तेश्चतत्प्राप्तिरितिनि
र्णयचिंतामणिः । तन्न । ग्रहणादिस्नानेधर्माभावप्रसक्तेश्च । एषस्नानविधिरित्यस्यातिदेशार्थत्वाच्च ॥

अथाश्वलायनपरिशिष्टोक्तम्—मध्यंदिनेतीर्थमेत्यधौतपादपाणिमुखोद्विराचम्यायतप्राणःस्नानंसंकल्प्यसदर्भपाणिः शुचौदेशेखनित्रेण
भुवंगायत्र्याखात्वापरिमृदंचतुरंगुलमुद्रास्याधस्तान्मृदंतथाखात्वागायत्र्यादायगर्भमुद्रासितयाप्रतिपूर्यमृदमुपात्तांशुचौतीरेनिधायगायत्र्याप्रोक्ष्यत
च्छिरसात्रेधाविभज्यदक्षिणभागमस्त्रेणदिक्षुदशसुविक्षिप्योत्तरंतीर्थेक्षिप्वातृतीयंगायत्र्यभिमंत्रितमादित्यायदर्शयित्वातेनमूर्ध्नाआपादात् गायत्र्या
प्रणवेनवासवांगमनुलिप्य सुमित्र्यानआपओषधयःसंवितिसकृदद्विरात्मानमभिषिच्यदुर्मित्रियास्तस्मैभूयासुर्योस्मान्द्वेष्टियंचवयंद्विष्मइतिमृदम
द्भिःप्रक्षालयेदथवरुणप्रार्थनादिनातर्पणांतोक्तेनविधिनास्नायान्नास्मिन्प्राग्ब्रह्मयज्ञांगतर्पणाद्वस्त्रंनिष्पीडयेदपुत्रादयोह्यंतेतत्प्याभौमादिषुगृहेचनमृ
दास्नायादिति । वरुणप्रार्थनादिप्रातःस्नानउक्तम् ॥

अथपाद्मभविष्योत्तरोक्तः—अनुद्धृतैरुद्धृतैर्वाजलैःस्नानंसमाचरेत् । तीर्थप्रकल्पयेद्विद्वान्मूलमंत्रेणमंत्रवित् । नमोनारायणायेतिमूल
मंत्रउदाहृतः । दर्भपाणिस्तुविधिनास्वाचांतःपयतःसुधीः । चतुर्हस्तसमायुक्तंचतुरस्रंसमततः । प्रकल्प्यावाहयेद्रंगामेभिर्मन्त्रैर्विचक्षणः ।

म. स्नानं.

॥ ५५ ॥

विष्णुपादप्रसूतासिवैष्णवीविष्णुदेवता । ब्राह्मिनस्त्वेनसस्तस्मादाजन्ममरणांतिकात् । तिस्रःकोट्योर्ध्वकोटीचतीर्थानांवायुरब्रवीत् । दिविभुज्यंत
रिक्षेचतानितेसंतिजाहवि । नंदिनीत्येवतेनामदेवेपुनलिनीतिच । क्षमापृथ्वीचविहगाविश्वकायाशिवासिता । विभावरीसुप्रसन्नातथालोक
प्रसादिनी । एतानिपुण्यनामानिस्नानकालेप्रकीर्तयेत् । भवेत्संनिहितातत्रगगात्रिपथगामिनी । सप्तवाराभिजप्तेनकरसपुटयोजितम् । मूर्ध्नि
क्षिप्वाजलंभूयस्त्रिचतुःपंचसप्ता । स्नानंकुर्यान्मृदातद्वदामंत्र्यचविधानतः । अश्वक्रांतेरथक्रांतेविष्णुक्रांतेवसुंधरे । मृत्तिकेहरतत्सर्वयन्मया
दुष्कृतंकृतम् । उद्धृतासिवराहेणकृष्णेनशतबाहुना । नमस्तेसर्वभूतानांप्रभवारणिसुव्रते । एवंस्नात्वाततःपश्चादाचम्यचविधानतः । उत्था
यवाससीधौतेअक्लिप्तेपरिधायच । अयंविधिःस्त्रीशूद्रादेरपीत्याचारादर्गः ॥

अथस्नानभेदाः । शंखः—स्नानंतुद्विविधंप्रोक्तगौणमुख्यप्रभेदतः । तयोस्तुवारुणंमुख्यतत्पुनःपड्भिधमवेत् । नित्यंनैमित्तिकंकाम्य
क्रियांगंमलकर्षणम् । क्रियास्नानंततःषष्ठंस्नानंतत्रमताक्रिया । तल्लक्षणानिसएवाह—अस्नातस्तुपुमान्नाहोर्नित्याग्निहवनादिषु । प्रातःस्नानं
तदर्थतुनित्यस्नानंप्रकीर्तितम् । चंडालशवयूपादिस्पृष्टास्नातोरजस्वलम् । स्नानार्हस्तुयदास्नातिस्नाननैमित्तिकंतुतत् । पुण्यस्नानादिकंयत्तुदैवज्ञ
विधिचोदितम् । तद्विकाम्यंसमुद्दिष्टंनाकामस्तत्करोतिवै । जातुकामःपवित्राणिअर्चिष्यन्देवताःपितृन् । स्नानंसमाचरेद्यस्तुक्रियांगतत्प्रकीर्ति
तम् । मलापकर्षणंनामस्नानमभ्यगपूर्वकम् । सरःसुदेवस्नातेपुतीर्थेषुचनदीपुच । क्रियास्नानंसमुद्दिष्टस्नानंतत्रमताक्रिया । मध्यदिनीयमपि
नित्यमुक्तं माधवीयेविष्णुः—स्नानार्होयोनिमिनेनकृत्वातोयावगाहनम् । आचम्यप्रयतःपश्चात्स्नानंविधिवदाचरेत् । योगयाज्ञव
ल्क्यः—तूष्णीमेवावगाहेतयदास्यादशुचिःपुमान् । विधिवदिति नित्यस्नानधर्मातिदेशः । अतएवदैवपित्र्यविवर्जितमित्युक्तम् । क्रियांगे

पिनित्यधर्माइतिमाधवीये । ग्रहणनिमित्तस्नानेपि—गंगास्नानं प्रकुर्वीतग्रहणेचंद्रसूर्ययोः । महानदीषु चान्यासु स्नानं कुर्याद्यथाविधीति भारतात् धर्मप्राप्तिः । अनेकेषां स्नानानामेककालपातेनित्यनैमित्तिककाम्यानामुत्तरोत्तरेण पूर्वपूर्वस्य प्रसंगसिद्धिरन्येषां तंत्रता ॥

अथ स्नाननिमित्तानि ॥ मदीयाः श्लोकाः—शैवान्पाशुपतांस्तथाचितिखरांश्चर्मारलोकयतान्कैवर्ताजरकान्नटोष्ट्रबुरुडान्मिहानुदक्याशुनः । यूपंधीवरसूतिगृध्रपतितान्शूद्रान्वृकान्नास्तिकानस्थ्यार्द्रशवकाकसूकरशिवागोमायुमधैडकान् । व्यंगवानरविडालदीपिकादीपतैलचितिधूमनीलिकाः । अश्वकुक्कुरवराहदेवलान्साविकाशुचिमदिष्णुदाहकान् । स्पृष्ट्वादुःखप्रवांतेषु विरक्तक्षुरमैथुने । श्मशानाक्रांत्यजीर्णेषु स्नायादभ्युदयास्तगे । शैवपाशुपतयोरनधिकारिणोः स्नानमिति मदनपारिजातः । श्रोत्रियादीनां साक्षिनिषेधवद्दोषाभावेपि वाचनिकं स्नानमित्यपि स एव । लोकायतो बौद्धः । उदक्या रजस्वला । विकर्मस्थशूद्रस्पर्शे स्नानं न शूद्रमात्रस्य । विकर्मस्थान्द्विजान्शूद्रान्सवासाजलमाविशेदिति हारीतोक्तेश्च । शूद्रोच्छिष्टद्विजः स्पृष्ट्वा उच्छिष्टं शूद्रमेव वा । शुचिमप्यवगुह्यैनं सवासाजलमाविशेदिति चंद्रिकायां व्यासोक्तेश्च । एतच्च कर्मकाले । अस्वर्ग्याह्वाहुतिः सास्याच्छूद्रसंस्पर्शदूषितेति वचनात्—द्वावप्यंत्यां त्यजौ स्पृष्ट्वा सवासाजलमाविशेत् । अन्येष्व्वाचमनं प्रोक्तं क्रियायां स्नानमाचरेदिति पराशरोक्तेश्च । मदनपारिजाते—अंसजाम्लेच्छशवरादय इति कुल्लूकभट्टः । अंत्यजांश्चाह विज्ञानेश्वरीयेंगिराः—चंडादिति पराशरोक्तेश्च । मदनपारिजाते—रजकश्चर्मकारश्च नटोष्ट्रबुरुड एव च । कैवर्तमे लश्च पक्षत्तासूतो वैदेहकस्तथा । मागधायोगवौचैव सप्तैतैर्यावसायिनः । पराशरस्त्वन्यानाह—रजकश्चर्मकारश्च नटोष्ट्रबुरुड एव च । कैवर्तमे दमिल्लाश्च सप्तैतैर्वंत्यजाः स्मृताः । यत्तु रजकादिस्पर्शे आचमनमुक्तं तच्छिरोभिन्नांगस्पर्शे । शिरःस्पर्शे स्नानमिति प्रायश्चित्तशूलपाणिः । शिरःपदनाभेरूर्ध्वांगोपलक्षणमिति चंद्रिका । अस्थिनरस्यैव । नारं स्पृष्ट्वा स्थिसखेहमिति मनूक्तेः । इदं द्विजास्थिविषयम् । अन्यस्मिंस्तु स्निग्धेत्रिरात्रमस्निग्धेत्वहोरात्रमिति विज्ञानेश्वरादयः । अमानुपेत्यस्थनि विष्णुः—भक्ष्यवर्ज्यपंचनखशवंतदस्थिचस्पृष्ट्वा पूर्ववद्वस्त्रं स्वयं

क्षालितं विभृयादिति चंद्रिकायामंगिराः । साध्वाचारानतावत्स्यात्स्नातापि स्त्रीरजस्वला । यावत्प्रवर्तमानं चरजो न विनिवर्तते । स्नायाद्रजसि
 निर्वृत्तेशौचार्यं तु ततः पुनः । रोगेण रजः प्रवृत्तौ नाशुचित्वमित्युक्तं चंद्रिकायां याज्ञवल्क्यः—उदक्याशुचिभिः स्नायात्सस्पृष्टस्तैरुपस्पृशेत् ।
 तैः स्पृष्टैः । इदं चाचेतनस्पृष्टस्पर्शं । चेतनस्पर्शस्तु स्नानम् । दिवा कीर्तिमुदक्यां च पतितं सूतिकां तथा । शवतस्स्पृष्टिनचैव स्पृष्ट्वा स्नानेन शुद्ध्यतीति
 मनूक्तेः । तृतीयस्य त्वाचमनम् । तत्स्पृष्टिनं स्पृशेद्यस्तु स्नानं तस्य विधीयते । ऊर्ध्वमाचमनं प्रोक्तद्रव्याणां प्रोक्षणं तथेति संचर्तोक्तेः । इदं चाका
 मविषयम् । कामतस्तृतीयस्यापि स्नानम् । पतितचंडालसूतिकोदक्याशवस्पृष्टितत्स्पृष्ट्युपस्पर्शं सचैलम् । उदकोपस्पर्शनाच्छुद्धेदिति गौनमो
 क्तेः । तत्स्पृष्टिपदेन पतितस्पृष्टिग्रहणमित्याचारादर्शः । यत्तु कौर्मै—तत्स्पृष्टस्पृष्टिनस्पृष्ट्वा बुद्धिपूर्वद्विजोत्तमः । आचामेत्तस्य शुद्ध्यर्थं प्राह दे
 वः पितामह इति तदशक्तविषयम् । चतुर्थस्य त्वाचमनम् । संग्रहे—अबुद्धिपूर्वसंस्पर्शद्वयोः स्नानं विधीयते । त्रयाणां बुद्धिपूर्वं तु तत्स्पृष्टिन्याय
 कल्पनेति माधवीये संग्रहोक्तेः । उपस्पृशेच्चतुर्थस्तु तदूर्ध्वप्रोक्षणं स्मृतमितितत्रैव स्मृतेश्च । विज्ञानेश्वरीयेऽप्येवं । चंद्रोदये—कटधूम
 स्पृशंवा तं विरक्तं क्षुरकर्मिणम् । मैथुनाचरितारं च स्पृष्ट्वा स्नानं न विधत्ते । भोजनोर्ध्वमुहूर्तोर्ध्वांते स्नानमिति स्मृत्यर्थसारे कृष्णभट्टीये च ।
 प्रायश्चित्तशूलपाणिस्तु स्नानं मायमसूराद्यन्नपरम् । मसूरमापमांसानि भुक्त्वा यो वमति द्विजः । त्रिरात्रमुपवासोऽस्य प्रायश्चित्तं विधीयते ।
 प्राणायामैस्त्रिभिः स्नात्वा घृतं प्राश्य विशुद्ध्यतीति यमोक्तेः । पर्युषितवांते स्नानम् । भोजनदिने त्वाचमनमिति श्राद्धहेमाद्रौ चंद्रिकायामा
 चारादर्शश्च । मिताक्षरायां तु—अश्वन्भुक्त्वा र्द्रपाणिर्वाचां तो न स्नानमाचरेत् । अन्यदा वमने स्नायात्तथा शोकाश्रुपातन इति योगयाज्ञव
 ल्क्योक्तेर्वमनेऽपि स्नानमुक्तम् । वस्त्रान्तरितस्पर्शं प्रचेताः—वस्त्रान्तरितसंस्पर्शः साक्षात्स्पर्शोऽभिधीयते । साक्षात्स्पर्शस्तु यत्प्रोक्ततद्व
 स्त्रान्तरितेऽपि च । शूलपाणावापस्तंबः—एकशाखांसमारूढश्चांडालादिर्यदा भवेत् । ब्राह्मणस्तत्र निवसन् स्नानेन शुचितामियात् । आदिशब्दा

दुदक्यादीनि । शाखाग्रहणमेकावयव्युपलक्षणम् । तेनैकपाषाणादेरपिग्रहणमिति शूलपाणिः । शाखास्वपिकाष्ठादिपुचंडालेनसहावस्थितः स्नायान्नसचैलमितिसएव । एतदपवादमाह शूलपाणौपराशरः—रथ्याकर्दमतोयानिनावःपंथास्तृणानिच । स्पर्शनान्नप्रदुष्यंतिपक्वेष्टकचितानिच । तृणानीतिबहुवचनादेकतृणस्पर्शेस्नानमिति शूलपाणिः । माधवीयेशातातपः—येनकेनचिदभ्यक्तश्चंडालंसंस्पृशेद्यदि । अहोरात्रोषितःस्नात्वापंचगव्येनशुद्ध्यति । उच्छिष्टःसंस्पृशेद्विप्रोमद्यश्चद्रशुनोऽशुचीन् । अहोरात्रोषितःस्नात्वापंचगव्येनशुद्ध्यति । हेमाद्रौ कौर्मे—उच्छिष्टोऽद्विरनाचांतश्चंडालान्स्पृशतिद्विजः । प्रमादाद्वैजपेत्स्नात्वागायत्र्यष्टसहस्रकम् । मनुः—यस्तुच्छायांश्वपाकस्यब्राह्मणोवाधिगच्छति । तत्रस्नानंतुतस्यैवघृतंप्राश्यविशुद्ध्यति । शूलपाणौवृद्धशातातपः—अशुचिसंस्पृशेद्यस्तुएकएवसदुष्यति । तंस्पृष्ट्वान्योनदुष्येतसर्वद्रव्येष्वयंविधिः । चंद्रिकायां श्मश्रुकर्मण्यपिस्नानमुक्तम् ॥ ॥ स्पृष्टास्पृष्टौहेमाद्रौशातातपः—ग्रामेतुयत्रसंस्पृष्टिर्यात्रायांकलहेषुच । ग्रामसंदूपणेचैवस्पृष्टिदोषोनविद्यते । संग्रामेराजमार्गादौयज्ञेषुप्रकृतेषुच । उत्सवेषुचसर्वेषुस्पृष्टास्पृष्टिर्नदुष्यति । बृहस्पतिः—तीर्थे विवाहेयात्रायांसंग्रामेदेशविप्लवे । नगरग्रामदाहेचस्पृष्टास्पृष्टिर्नदुष्यति । दानेविवाहेयज्ञेचमहोत्पातेरुजागमे । आपद्यपिचकष्टायांसद्यःशौचं विधीयते इत्याज्ञवल्क्योक्तेः । एतद्यत्राहमनेनस्पृष्टइतिनज्ञातंतद्विषयमितिहेमाद्रिः । मदनपारिजातेप्येवम् । उच्छिष्टाशुचिस्पर्शपरमितिचंद्रिकायां । शातातपः—काकविष्टोपघातेसचैलंस्नानंव्याहृतिहोमंचकुर्यादिति । बालस्यास्पृश्यस्पर्शे आपस्तंबः—अन्नप्राशनात्प्रयताभवंत्यासंवत्सरादित्येकेयावतावादिशोनप्रज्ञायंतइति । स्मृतिप्रदीपिकायाम्—शिशोरभ्युक्षणंप्रोक्तंबालस्याचमनंस्मृतम् । रजस्वलादिसंस्पर्शेस्नानमेवकुमारके । तल्लक्षणंतु—प्राक्चूडाकरणाद्बालःप्रागन्नप्राशनाच्छिशुः । कुमारकस्तुविज्ञेयोयावन्मौंजीनिबंधनम् । आशार्के—सर्वत्रास्पृश्यसंस्पर्शेवारुणंस्नानमुच्यते ॥ ॥ रात्रिस्नानेचिशेषमाह चंद्रिकायांयमः—विप्रःस्पृष्टो

निशायांतु उदकयापतितादिना । दिवानीतेन तोयेन सस्नायादग्निसंनिधौ । माध्वीये मरीचिः—दिवा हृतं तु यत्तोयं गृह्ये दिनविद्यते । प्रज्वा
 त्याग्निततः स्नायान्नदीपुष्करिणीपुच । पराशरः—यदि गोहेन तोयं स्यात्तदा शुद्धिः कथं भवेत् । धाम्नो धाम्नेति मंत्रेण गृह्णीयादग्निसंनिधौ । आ
 तुरादिविषये स एव—आतुरे स्नान उत्पन्ने दशकृत्वो ह्यनातुरः । स्नात्वा स्नात्वा स्पृशेदेनंततः शुद्धेत्स आतुरः । स्नानेनैमित्तिके प्राप्ते नारीयदि
 रजस्वला । पात्रांतरित तोयेन स्नानकृत्वा प्रतंचरेत् । सिक्तगात्रा भवेदद्भिः सांगोपांग कथंचन । नवम्रपीडनं कुर्यान्नान्यद्वासश्च धारयेत् । चंद्रि
 कायामुशनाः—ज्वराभिभूतायानारीजरसाच परिष्कृता । कथतस्या भवेच्छौचं शुद्धिः स्यात्केन कर्मणा । चतुर्थे हनि संप्राप्ते स्पृशेदन्या तु तां स्त्रि
 यम् । सा सचैलावगाह्यापः स्नात्वा स्नात्वा पुनः स्पृशेत् । दशद्वादशकृत्वो वा आचमेच्च पुनः पुनः । अते च वाससां त्यागस्ततः शुद्धा भवेत्तु सा ।
 दद्याच्छक्त्या ततोदानं पुण्याहेन विशुध्यति । शंखः—रथ्या कर्दम तोयेन घ्नीवनाद्येन वा पुनः । नाभेरूर्ध्वं नरः स्पृष्टः सद्यः स्नानेन शुद्ध्यति । स्मृ
 त्यर्थं सारे—यत्र पुसः सचैलं स्यात्स्नानंतत्र सुवासिनी । कुर्वीतैवाशिरः स्नानं शिरो रोगी जटी तथा ।

अथामलकस्नानम् । चंद्रिकायां क्रतुः—पृष्ठीच सप्तमीचैव नवमीच त्रयोदशीम् । संक्रांतौ रविवारे च स्नानमामलकैस्त्यजेत् । योग
 याज्ञवल्क्यः—धात्रीफलैरमावास्यासप्तमीनवमीपुच । यः स्नायात्तस्य हीयंते तेज आयुर्धनं सुताः । व्यासः—श्रीकामः सर्वदा स्नानं कुर्वीताम
 लकैर्नरः । सायणीये बृहस्पतिः—सर्वकालतिलस्नानं पुण्यं व्यासो ब्रवीन्मुनिः । षट्त्रिंशन्मते—तथा सप्तम्यमावास्या संक्रांतिग्रहसूतिषु ।
 धनपुत्रकलत्रार्थी तिलपिष्टं संस्पृशेत् । प्रयोगपारिजाते बृहद्भसिष्ठः—आसीनः प्राञ्जुखो भूत्वा तैलाभ्यंगं समाचरेत् । व्रतहेमाद्रौ मा
 त्स्ये—तस्मात्कृतोपवासेन स्नानमभ्यंगपूर्वकम् । वर्जनीयप्रयत्नेन रूपघ्नं तत्परं नृप । पाद्मे माघमाहात्म्ये—उपोष्यैकादशीं शुक्लां तैलाभ्यंगः
 कृतस्तथा । द्वादश्यां प्राग्भवेदेहे तेन व्याघ्रमुखोऽभवत् । अत्र मदीयः श्लोकः—दिग्विष्टिव्यतिपातवैधृतियुगादिष्वेवमन्वादिषु श्राद्धे जन्मदिने

व्रतेवमदिनेनंदासुरिक्तासुच । ऋष्यश्र्यर्कतिथौवसावहिदिनेकामोत्तराफल्गुनीज्येष्ठाद्राहरिभेषुशुक्रगुरुभौमार्केषुजन्मत्रये । तैलाभ्यंगंनकुर्वीतम
 तिमानेषुसर्वदा । दिग्दशमी । अमवदिनंदिनक्षयः । नंदाः प्रतिपत्षष्ठ्येकादश्यः । रिक्ताश्चतुर्थीनवमीचतुर्दश्यः । ऋषिःसप्तमी । अग्नि
 स्तृतीया । अर्कःद्वादशी । तिथिःपूर्णिमामावासे । वसुरष्टमी । अहिःपंचमी । कामस्त्रयोदशी । हरिभंश्रवणः । अत्रमूलचंद्रोदयादिषु
 स्पष्टम् । आयुर्वेदसंहितायाम्—नाभ्यंगस्तत्रबालानांवृद्धानांतुनदोषदः । तत्रपूर्वोक्तेषु । चंद्रिकायांसंग्रहे—स्त्रीणांतुबुधवारेणतैला
 भ्यंगंविवर्जयेत् । कृष्णभट्टीये—सोमवारेतथाभ्यंगंपुत्रवान्वर्जयेत्सदा । मार्कंडेयः—अपुष्टिःकांतिरल्पायुर्धनंनिर्धनतांतथा । अनारो
 ग्यंसर्वकाममभ्यंगाद्भास्करादिषु । अन्यद्रव्ययुतंतैलंनदुष्यतिकदाचन । चंद्रिकायांयमः—घृतंचसार्धपंतैलंयत्तैलंपुष्पवासितम् । नदोषः
 पक्ततैलेषुस्नानाभ्यंगेषुनित्यशः । आयुर्वेदसंहितायाम्—निषिद्धतिथिवारर्क्षग्रहणेष्वपिरात्रिषु । किंचिद्घृतसंयुक्तंविप्रपादरजोन्वितम् ।
 तिथ्यालोके—रवौपुष्पंगुरौदूर्वाभूमिभूमिजवासरे । भार्गवेगोमयंदद्यात्तैलदोषोपशांतये । पट्टत्रिंशन्मते—सूर्यशुक्रादिवारेषुनिषिद्धा
 सुतिथिष्वपि । स्नानेवायदिवास्नानेपक्ततैलंनदुष्यति । अत्रतिलतैलमेवनिषिद्धं । तिलानामिदंतैलमिति विकारतद्धितात् । सार्धपादौतुतैलशब्दो
 गौणः । अयंचतिथिनिषेधोभ्यंगएवनित्यस्नानादौ ।—पुत्रजन्मनिसंक्रांतौश्राद्धेजन्मदिनेतथा । नित्यस्नानेचकर्तव्येतिथिदोषो नविद्यतइतिगा
 र्ग्योक्तेः । यादृच्छिकंतुयत्स्नानंभोगार्थक्रियतेद्विजैः । तन्निषिद्धंदशम्यादौनित्यनैमित्तिकेविनेतिचंद्रिकोक्तेः । मनुः—शिरःस्नातस्तुतैले
 ननांगंकिचिदुपस्पृशेत् । तैलेनशिरसोभ्यंगोत्तरमन्येनापितैलेननांगाभ्यंगः । सार्धपादिनातुतदभ्यंगेउभयाभ्यंगेवानदोषः । यद्वाशिरोभ्यंगशेष
 स्यैवनिषेधः । शिरोभ्यक्तावशिष्टेनतैलेनांगंनलेपयेदिति देवलोक्तेरितिकुल्लूकभट्टः । अमांप्रकृत्यचंद्रिकायांप्रचेताः—तैलंचन
 स्पृशेदाप्रवृक्षादीश्चनकर्तयेत् । तत्रैववौधायनः—अष्टम्यांचचतुर्दश्यांनवम्यांचविशेषतः । शिरोभ्यंगंवर्जयेत्तुपर्वसंधौतथैवच । तत्रैवगर्गः—

पंचदश्यांचतुर्दश्यामष्टम्यारविसंक्रमे । द्वादश्यांसप्तमीपष्ठ्योस्तैलस्पर्शविवर्जयेत् । तत्रैवहारीतः—पंचमीदशमीचैवपौर्णमासीत्रयोदशीम् । तथैवैकादशीचैवयस्तैलमुपसेवते । अभ्यंगात्स्पर्शनाद्वापिभक्षणाच्चतथैवच । उत्तीर्णातस्यवृद्धिःस्याद्द्वनापत्यचलायुषाम् ॥

अथोष्णोदकस्नानम् । तत्रमदीयःश्लोकः—रवौसप्तमीश्राद्धपष्ठीत्रतेपुखजन्माहसंक्रांतिजन्मन्यनिदौ । ग्रहेस्पृश्यसस्पर्शनेपौर्णमास्यां मृतौवर्जयेत्स्नानमुष्णोदकेन । अत्रमूलंहेमाद्र्यादौस्पष्टम् । मैथुनेक्षौरेचोष्णोदकंनेतिकृष्णभट्टः । अस्पृश्यस्पर्शोष्णोदकनिषेधोदिवसे । अस्पृश्यस्पर्शनेस्नानंनिश्युष्णेनजलेनचेति स्मृत्यर्थसारात् । यत्तुपराशरः—वृथाह्युष्णोदकस्नानंवृथाजाप्यमवैदिकम् । यच्चयाज्ञवल्क्यः—अशुचिस्पर्शदुष्टाभिरुद्धताभिस्तुमानवः । स्नानंसमाचरेद्यस्तुनसशुद्ध्यतिकर्हिचिदिति तद्गोदकमिन्नपरम् । बृहन्मनुः—स्नातस्य वह्नितप्तेनतथैवपरवारिणा । शरीरशुद्धिर्विज्ञेयानतुस्नानफललभेदिति तदनातुरस्य । तीर्थसत्त्वेतु—भूमिष्ठमुद्धृतवापिशीतमुष्णमथापिवा । गांगंपयःपुनात्याशुपापमामरणांनिकमितिहेमाद्रौमरीच्युक्तेः । चिरंपर्युपितवापिशूद्रस्पृष्टमथापिवा । जाह्नव्याःस्नानदानादौपुनात्येवसदा पयइति तत्रैवादित्यपुराणाच्च । यत्तुपट्टत्रिंशन्मते—आपःस्वभावतोमेध्याःकिपुनर्वह्निसंयुताः । तस्मात्संतःप्रशसंतिस्नानमुष्णेनवारिणेति तदातुरपरम् । आदित्यकिरणैःपूतपुनःपूतंतुवह्निना । आम्नातमातुरेस्नानंप्रशस्तंचोष्णवारियदितिचंद्रिकायांयमोक्तेः । अनातुरस्यापितीर्थाभावे—नित्यंनैमित्तिकंक्राम्यक्रियांगंमलकर्षणम् । तीर्थाभावेतुकर्तव्यमुष्णोदकपरोदकैरितिचंद्रिका । मरणादिपुतुतीर्थाभावेपि नोष्णोदकस्नानकितुपरोदकैरुद्धृतैर्वैतिचंद्रिका । तत्रेतिकर्तव्यतामाहव्यासः—शीतास्वप्सुनिषिच्योष्णामंत्रसंभारयोगतः । गृहेपिशस्यते स्नानंतद्धीनमफलभवेत् । सभारा मृदादयः । मंत्रमहोदधौ—तीर्थाभावेस्वसदनेस्नायादुष्णेनवारिणा । हस्तयोरपआदायकुर्यात्तत्राघमर्षणम् । स्मृत्यर्थसारे—उद्धृतजलस्नानेमार्जनंकार्यम् । अघमर्षणंजलतर्पणंचानित्यमित्युक्तम् गृह्यपरिशिष्टे—नशीतोदकेनशीतोष्णो

दकेनगृहेस्नानमंत्रविधिर्वर्जयेत्बहिर्वाशुचौदेशे सर्वपश्चात्कुर्यादिति । पारिजाते आश्वलायनः—स्नानमध्येत्वाचमनंतर्पणं वस्त्रपीडनम् । करपात्रगतंतोयं गृह्णतानि वर्जयेत् । गृहस्नानेन कुर्वीत तर्पणं मार्जनं तथा । नांतराचमनं कुर्यात्पश्चादाचम्य शुद्ध्यति । चंद्रोदये योगयाज्ञवल्क्यः—वापीकूपगृहस्नाने सूतके मृतके तथा । मासोच्चारंन कुर्वीत तज्जलं रुधिरं भवेत् ॥ ॥ अथ मंत्रस्नानं बहुच परिशिष्टे—शुचौ देशे शुचिराचांतः प्राणानायाम्यसव्ये पाणावपः कृत्वा तिसृभिरापो हिष्ठीयाभिस्त्रिः पच्छः प्रणवपूर्वदमौ दकैर्मार्जयेत् पादयोर्मूर्ध्नि हृदये मूर्ध्नि हृदये पादयोर्हृदये पादयोर्मूर्ध्नि चाथार्धशो मूर्ध्नि हृदये पादयोर्हृदये पादयोर्मूर्ध्नि चाथ तृचेन मूर्ध्नि मार्जयित्वा गायत्र्या दशधा भिमंत्रिता अपः प्रणवेन पीत्वा द्विराचामेदित्ये तन्मंत्रस्नानम् । प्रकारां नरं हेमाद्रौ—शंन आपस्तुद्रुपदा आपो हिष्ठा घर्मर्षणम् । एभिश्चतुर्भिर्ऋद्भ्यं त्रैर्मंत्रस्नानमुदीरितम् । अन्यकर्तृकस्नाने मंत्रमाह तत्रैव न्यासः—दाक्षायणमयैः कुर्मैर्मंत्रवज्राह्वीजलैः । कृतमंगलपुण्याहैः स्नानमस्तु तवानघम् । दाक्षायणं सुवर्णम् । इत्युक्त्वा जाह्नवीस्थाने तीर्थान्यन्यानि कीर्तयेत् । सर्वतीर्थाभिषेकस्ते भूयादित्यंतो व्रवीत् । अत्र विशेषश्चंद्रिकायाम्—आदौ तावत्प्रभासे बहुगुणसलिले मध्यमे पुष्करे च गंगाद्वारे प्रयागे कनखलसहिते कुंभकोणे गायाम् । राहुग्रस्ते च सोमे दिनकरसहिते संनिह्यां विशेषाद्देवैर्विख्यात तीर्थैस्त्रिभुवनसहितैः स्नानमच्छिद्रमस्तु । प्राप्य सारस्वतं स्नानं भवेन्मुदितमानसः । सर्वतीर्थाभिषेकाद्धिपवित्रा विदुषां हि वाक् ॥ ॥ अथ विभूतिस्नानम् । तदुत्पत्तिश्चंद्रोदये शिवपुराणे—भस्मसंपादनविधिः सुलभः समुदीरितः । पौर्णमास्यामवास्यामष्टम्यां वा विशुद्धधीः । कपिलायाः शकृत्स्वल्पं गृहीत्वा गगने पतत् । उपर्यधः परित्यज्य गृहीत्वा तपितं यदि । पिंडीकृत्य शिवाग्रयादौ तत्क्षिपेन्मूलमंत्रतः । धारयेन्नित्यकार्येषु विभूतिं तु प्रयत्नतः । क्रियासारे—पद्मपत्रेण वान्येन शुचिपत्रेण वा पुनः । सद्येन गोमयं गृह्यत द्वामेनाभिमंत्रयेत् । शुद्धाभूमावधोरेण दहेत्तल्लौकिकाग्निना । सद्येन सद्योजातं प्रपद्यामीत्यनेन । वामेन वामदेवाय नमोज्येष्ठाय इत्यनेन । ताम्रकुंभे क्षिपेद्भस्म शुद्धे तत्पुरुषे

णतु । सिकतांगारपापाणानीशानेनविशोधयेत् । एवंविधिकृतेनैवभस्मनास्नानमाचरेत् । त्रिपुण्ड्रमथवादध्यात्सर्वपापक्षयोभवेत् । अन्यजातम
नाधारंयत्रकापिस्थितंचयत् । संस्काररहितंयत्तन्नहिधार्यकथंचन । शूद्रहस्तस्थितंभस्मद्विजातिर्नैवधारयेत् । तथैवांत्यजहस्तस्थंशूद्रैर्धार्यनजातु
चित् ॥ ॥ स्नानप्रकारःक्रियासारे—स्नानस्योपक्रमेपादौकरौप्रक्षाल्यवाग्यतः । आचम्योक्तासनेस्थित्वाप्राञ्चुखोवायुदञ्चुखः ।
पवित्रहस्तद्वितयःप्राणायामंसमाचरेत् । ततोमूलेनभसितमष्टकृत्योभिमन्यच । ईशानेनशिरोदेगंमुखतत्पुरुषेणतु । स्मृतिभास्करे—व्यायु
षैःशिवमंत्रैश्चलिप्यादापादमस्तकम् ॥ इतिश्रीनारायणभट्ट०लक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेमध्याह्नस्नानम् ॥

अथपंचमहायज्ञाः । तत्स्वरूपमाहमनुः—अध्ययनंब्रह्मयज्ञःपितृयज्ञस्तुतर्पणम् । होमोदैवोचलिर्भौतोऽनृत्यज्ञोतिथिपूजनम् । पचैतान्यो
महायज्ञान्नहापयतिशक्तिः । सगृहेष्विवसन्नित्यसूनादोषैर्नलिप्यते । सूनाःसएवाह—पंचसूनागृहस्थस्यचुलीपेपण्युपस्करः । कंडनीचोदकुं
भश्चवध्यतेयास्तुवाहयन् । उपस्करः संमार्जनी । हारीनः—सूनाःपंचविधाद्रुतावगाहनतरणविक्षोभणविक्षेपणापूतग्रहणयानादिभिराद्यां
कुर्वत्यवेलाविस्पष्टद्रुतगमनाक्रमणादिभिर्द्वितीयां हननप्रहरणबंधनच्छेदनकुह्नोत्पाटनादिभिस्तृतीयामाक्रमणघर्षणपेपणादिभिश्चतुर्थीउद्दीपन
तपनस्वेदनभर्जनपचनादिभिःपंचमी तदेतासूनानीरययोनीरहरहःप्रजाःकुर्वत्यग्निगुरुशुश्रूषास्वाध्यायैरादितःसूनात्रयंब्रह्मचारिणःपावयंति पंचभि
र्यज्ञैर्गृहवनस्थाःपञ्चपावयंति पवित्रज्ञानध्यानैर्भिक्षवःसूनाद्वयंपावयंति ।

अथब्रह्मयज्ञः । तत्कालंमरीचिराह—सचार्वाक्तर्पणात्कार्यःपश्चाद्वाप्रातराहुतेः । वैश्वदेवावसानेवानान्यत्रर्तेनिमित्तकात् । मध्याह्न
पक्षेतर्पणात्पूर्वम् । बृहस्पतिः—यदित्यात्तर्पणादवर्गब्रह्मयज्ञःकृतोऽनहि । कृत्वामनुष्ययज्ञंवैततःस्वाध्यायमारभेत् । वृत्तौश्रुतिः—मध्यं
दिनेप्रबलमधीयीतयएवंविद्वान्महारात्रउषस्युदितइतिच । तैत्तिरीयश्रुतावुदितआदित्यइत्युक्तेरुदयात्प्राक्ब्रह्मयज्ञनिषेधइतिमाधवः ।

निषेधोनेतिचंद्रिका । स चार्वाक्तर्पणादितितर्पणस्यपृथगुक्तेर्नब्रह्मयज्ञांगतर्पणंकिंतुस्वतंत्रप्रधानमतस्तर्पणस्यपृथक्संकल्पः । कृतब्रह्मयज्ञस्यतीर्थप्राप्तौपितृतर्पणंभवति—अकालेप्यथवाकालेतीर्थश्राद्धंतथानरैः । प्राप्तेरेवसदाकार्यकर्तव्यंपितृतर्पणमितिश्राद्धशूलपाणौदेवीपुराणात् । आश्वलायनानांतुब्रह्मयज्ञांगतर्पणं तत्सूत्रेत्तद्धर्मैःसंदंशात् । बृहन्नारदीये—कुर्यात्प्रतिदिनंवर्णाब्रह्मयज्ञंचतर्पणम् । प्रयोगपारिजातेजैमिनिः—अनुपाकृतवेदस्यकर्तव्योब्रह्मयज्ञकः । वेदस्थानेतुसावित्रीगृह्यतेतत्समाहिसा । उपनयनदिनेनारंभः । आरभेद्ब्रह्मयज्ञंचमध्याहेतुपरेहनीतिप्रयोगपारिजातेवचनात् । बृहन्नारदीये वनस्थंप्रक्रम्य—अधःशायीब्रह्मचारीपंचयज्ञपरायणः । शूद्रस्याधिकारमाहयाज्ञवल्क्यः—भार्यारतःशुचिर्भृत्यभर्ताश्राद्धक्रियारतः । नमस्कारेणमंत्रेणपंचयज्ञान्नहापयेत् । सर्वत्रमहाकार्येनमस्कारविध्यर्थोमंत्रशब्दइत्यापरार्कः । कौमुद्यांमाधवीयेच—स्वाहाकारेणमस्कारोमंत्रःशूद्रेविधीयते । तेनशूद्रःपाकयज्ञैर्यजेतब्रह्मवान्स्वयम् । नमस्कारमंत्रोदेववताभ्यःपितृभ्य इतिमिताक्षरा । त्रिरावर्तितोनमःशब्दइतिपृथ्वीचंद्रः ॥ ॥ अथविधिसैत्तिरीयश्रुतौ—ब्रह्मयज्ञेनयक्ष्यमाणःप्राच्यांदिशिग्रामादच्छदिर्दशउदीच्यांवोदितआदित्येदक्षिणतउपवीयोपविश्यहस्ताववनिज्यत्रिराचामेद्विःपरिमृज्यसकृदुपस्पृश्यशिरश्चक्षुषीनासिकेश्रोत्रेहृदयमालभ्ययत्सव्यंपाणिंपादौप्रोक्षति । दर्भाणामहदुपस्तीर्योपस्थंकृत्वाप्राडासीनःस्वाध्यायमधीयीतदक्षिणोत्तरौपाणीपादौकृत्वासपवित्रावोमितिप्रतिपद्यतेत्रीनेवप्रयुक्तंभूर्भुवःस्वरित्याहाथसावित्रीगायत्रीत्रिरन्वाहपच्छोर्ध्वं चेशोनवानमथोप्रज्ञातयैवप्रतिपदाच्छंदांसिप्रतिपद्यतइति । वामपादांगुष्ठोपरिदक्षिणपादांगुष्ठंनिधायपादपार्श्वमेलनेनोपस्थमितिचंद्रोदयः । इतरेतरपादव्यत्यासेनोपवेशनंतदितिस्मृतिमंजर्यामदनपारिजातेच । वामोरूपरिदक्षिणजानुनिधानंतदितिवृत्तिकृत् । कारिका—कृत्वोपस्थंकरेसव्येउत्तानेप्राग्दिगंगुलौ । पवित्रेस्थापयेदुक्तेप्रागग्नेदक्षिणेनतु । न्यचंप्रागंगुलंतेनसंदध्यादक्षिणंकरम् । शौनकः—सव्यस्यपाणेरंगुष्ठप्रदेशिन्योस्तुमध्यतः । दक्षिणस्यांगुलीन्यस्येच्चतस्रोंगुष्ठ

वर्जिताः । तथासव्यकरांगुष्ठंदक्षिणांगुष्ठवेष्टितम् । कुर्वीतचैवंसंवद्धौपाणीदक्षिणसक्थनि । चंद्रिकायांयोगयाज्ञवल्क्यः—प्रदक्षिणं स
 मावृत्यनमस्कृत्योपविश्यच । दर्भेषुदर्भपाणिभ्यांसंहताभ्यांकृतांजलिः । विष्णुः—ॐकारंव्याहृतीस्तिस्रःसावित्रीचतथाऋचम् । मनस्येता
 ननुस्मृत्यवेदादीन्समुपक्रमेत् । तैत्तिरीयब्राह्मणे—यत्स्वाध्यायमधीयीतैकामप्यृचयजुःसामवातद्रव्ययज्ञःसंतिष्ठतइति । व्यासः—वेद
 मादौसमारभ्ययथोपर्युपरिक्रमात् । यदधीतेऽन्वहशक्त्यास्वाध्यायंतप्रचक्षते । उपर्युपरीतिप्रथमेऽहिवेदादिपठित्वा तदुत्तरंकचिद्वेदभागंपठे-
 तदन्यदिनेषुवेदादिपठित्वातदुत्तरान्वेदभागान्पठेदितिचंद्रिका । प्रत्यहवेदादिपाठोनास्तीतिपृथ्वीचंद्रः । स्वशाखाध्ययनंविप्रब्रह्मयज्ञ
 इतिस्मृत इति लिंगपुराणादनेकशाखाध्यायिनः स्वशाखामात्राध्ययनाद्ब्रह्मयज्ञसिद्धिरित्यपरार्कः । याज्ञवल्क्यः—वेदार्थं
 पुराणानिसेतिहासानिशक्तिः । जपयज्ञप्रसिद्ध्यर्थंविद्यांचाध्यात्मिकीजपेत् । मनुः—सावित्रीमप्यधीयीतगत्वारण्यसमाहितः । तैत्तिरी
 यश्रुतौ—नमोब्रह्मणइतिपरिधानीयांत्रिरन्वाहापउपस्पृश्यगृहानेत्यद्वदतिसादक्षिणेति । ब्रह्मयज्ञस्याद्यतयोर्विद्युद्वृष्टिमत्रौपठनीयौ सर्वे
 पुण्ययज्ञक्रतुष्विति होष्यन्नपउपस्पृशेत् विद्युदसिविद्यमेपाप्मानमिति अथहुत्वोपस्पृशेत् वृष्टिरसिवृश्चमेपाप्मानमिति यक्ष्यमाणोवेष्टावेति
 तैत्तिरीयश्रुतेः । श्रुतिभाष्येमाधवोप्येवम् । इदतैत्तिरीयमात्रपरम् । अन्यथानहृचस्यवैश्वदेवादावपितदापत्तिः । होष्यन्नित्युक्तेःसहो
 मकेष्वेवयज्ञेष्विदमितिकेचित् । पारिजातेसंग्रहे—नकुर्यादासनस्थस्तुब्रह्मयज्ञकथचन । योगयाज्ञवल्क्यः—जप्त्वाथप्रणवंचापितत
 स्तर्पणमाचरेत् । तत्रैवस्मृत्यंतरे—कुशानुत्तरतःक्षिप्वातथाचमनमाचरेत् । तैत्तिरीयश्रुतौ—ग्रामेमनसास्वाध्यायमधीयीतेति । मनुः—
 वेदोपकरणेचैवस्वाध्यायेचैवनैत्यके । नानुरोधोस्त्यनध्यायेहोममंत्रेषुचैवहि । आपस्तंबस्तु—मनसाचानध्यायेविद्युतिचाभ्यग्रायांस्तन
 यित्वावप्रायत्येप्रेतान्नेनीहारेचश्राद्धभोजनएवैकैकइत्याह । अथगौतमः—अथयदिवातोवायात्स्तनयेद्वाविद्योततेवाऽवस्फूर्जेद्वैकांवर्यमेकं

वायजुरेकं वासामाभिव्याहरेद्भूर्भुवःस्वः सत्यंतपःश्रद्धायां जुहोमीति चैतन्नेनैव चास्यैतदहः स्वाध्याय उपात्तो भवतीति । एष्वेवाल्पपाठो नान्यानध्यायेष्विति माधवप्रयोगपारिजातौ । अनध्यायांतरेष्वपीति चंद्रिकामदनरत्नमदनपारिजाताः । अनध्यायेष्वल्पं पर्वण्यल्पतरं पठेदिति देवजानीये ॥ ॥ पंचयज्ञाकरणे प्रायश्चित्तमाह दक्षः—अनिवर्त्य महायज्ञान्यो भुङ्क्ते प्रत्यहं गृही । अनातुरः सति धने स कृच्छ्राधेन शुद्ध्यति । बौधायनः—एतेभ्यः पंचयज्ञेभ्यो यद्येकोऽपि तु हीयते । मनस्वत्याहुतिस्तत्र प्रायश्चित्तं विधीयते । अहं वापि न्यहं वापि प्रमादादकृतेषु तु । तिस्रस्तंतुमतीर्हुत्वा च तस्रो वारुणीर्जपेत् । दशाहं द्वादशाहं वा विनिवृत्तेषु सर्वतः । चतस्रो वारुणीर्हुत्वा कार्यं स्तांतुमतश्चरुः । तथा—अकृत्वा पंचयज्ञांस्तु भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् । उज्ज्वलायां तु भोजनोत्तरं ब्रह्मयज्ञः किंतु पवासः प्रायश्चित्तमेव कार्यमित्युक्तम् ॥ ॥ अथ तर्पणम् । तस्य मुख्यकालो मध्याह्न एव । कात्यायनादिसूत्रेषु माध्याह्निकप्रकरणे पाठात् । यत्तु—प्रहराम्यंतरेषु त्रिपित्रे दद्याज्जला जलीन् । द्वितीये तु पयो ज्ञेयं तृतीये जलमेव च । चतुर्थे शोणितं ज्ञेयमिति धर्मविदो विदुरिति । तत्काम्यपरम् । नित्यस्य सायंकालावधिकत्वात् । यत्तु तर्पणं प्रकृत्य—तस्मात्सदैव कर्तव्यमकुर्वन्महतैनसा । युज्यते ब्राह्मणः कुर्वन्विश्वमेतद्विभर्तिस इति । तत्र स देतियाव जीवन्त्यायेन विहितमध्याह्न परम् । यत्तु प्रातः स्नातेनोदयात् पूर्वकृत तर्पणेन मध्याह्ने स्नानाभावेऽपि पुनस्तर्पणं कार्यम् । अहः कालिक तर्पणस्यावश्यकत्वात् । उदयोत्तरं प्रातस्तर्पण करणे तेनैव निर्वाहान्न पुनस्तर्पणम् । वैधस्नानपक्षे तु पुनः करणमिति वाचस्पतिराचारचंद्रोदयश्च । तत्र । उदयात् पूर्व तर्पणे विध्यभावात् । स्नानप्रकरणपाठादावृत्तिरिति चेत् तृतीयस्नानेऽप्यावृत्त्यापत्तेः । मध्याह्नसंध्यावृत्त्यापत्तेश्च । वसिष्ठः—अपित्वैवं ततः कुर्याद्देवर्षिपितृतर्पणम् । तर्पणस्य ब्रह्मयज्ञानंतर्यं प्रातर्होमोत्तरं ब्रह्मयज्ञपक्ष इति चंद्रिका । वृद्धपराशरेण तु मध्याह्नसंध्योत्तरं तर्पणमुक्तं—उपास्य विधिवत्संध्यामुपस्था यचभास्करम् । गायत्रीशक्तितोजस्वा तर्पयेद्देवताः पितृन् ॥ ॥

अत्राधिकारिणआहमनुः—चतुर्णामपि वर्णानां तर्पणं तु भवेत्सदा । वर्णानामिति न कर्मपट्टी । सवर्णेभ्योजलदेयं नासवर्णेभ्यएव चेति
 योगयाज्ञवल्क्येन असवर्णतर्पणनिषेधात् असवर्णपदहीनपरम् ।—ब्राह्मणस्त्वन्यवर्णानां न कुर्यात्कर्म किंचन । कामाहोभाद्वयान्मोहात्कृत्वा त
 जातितां प्रजेदिति ब्राह्मेऽसवर्णतर्पणे तज्जातित्वापत्तिहेतुक्तेः । उत्तमजात्यापत्तेस्त्वष्ट्यादिति मदनपारिजातः । असवर्णः पिता तर्प्य इति
 गोविंदराजहरनाथौ । हीनवर्णा माता तर्प्येति गोविंदराजः । शातातपः—तर्पणं तु शुचिः कुर्यात्प्रत्यहं सातकोद्विजः । बृहन्नार
 दीये—कुर्यात्प्रतिदिनं वर्णां ब्रह्मयज्ञचतर्पणम् । इदं नित्यं । प्रत्यहमित्याद्युक्तेः ।—देवताश्च मुनीश्चैव पितृभ्यो न तर्पयेत् । देवादीनामृणीभूत्वा न
 रकसप्रजस्य इति हेमाद्रौ ब्रह्मवैवर्ते अकरणे प्रत्यवायश्रुतेश्च । जीवत्पितृकस्तु देवर्षिं मनुष्यानेव तर्पयेत् । जीवत्पितृकोप्येतानि तिका
 ल्यायनसूत्रात् । अत्रैतानेवेति नियम्यते । जीवत्पितृकस्य वर्णत्वादेव प्राप्तेः । हेमाद्रौ चंद्रिकायां योगयाज्ञवल्क्यः—कव्यवाडनलं
 सोमयममर्यमणतथा । अग्निष्वात्तान्सोमपांश्च तथावर्हिषदः पितृन् । यदस्या जीवत्पितृक एतान् दिव्यान्पितृस्तथा । येभ्य एव पिता दद्यात्तेभ्यो वापि
 प्रदापयेत् । येभ्य इति सन्यस्तपतितपितृकादिपरं तीर्थपरं वेति पृथ्वीचंद्रः । अत्र—सपितुः पितृकृत्येषु अधिकारो न विद्यते । न जीवतमतिक्रम्य
 किंचिद्दद्यादिति श्रुतिरिति । पित्र्यजीवत्पितुर्नां कर्मित्यादि स्मृतिभिर्जीवत्पितृकस्य सर्वपित्र्यनिषेधे उद्वाहे पुत्रजनन इत्यादिव त्प्रतिप्रसवाभावात्
 मातृमातामहतर्पणनेति दक्षः । प्रादेशमात्रमुद्धृत्य सलिलप्राञ्जुखः सुरान् । उदञ्चनुष्यांस्तर्प्येत्पितृन्दक्षिणतस्तथा । उदक् उदञ्जुखः ।
 दक्षिणतो दक्षिणामुखः । बौधायनः—अनुतीर्थमप उपसिंचतीति देवानां दैवेन ऋषीणामर्पेण पितृणां पित्र्येणेत्यर्थः । समाख्याया अनन्यार्थ
 त्वात् । अपराकैविष्णुसमुच्चये—प्राजापत्येन तीर्थेन मनुष्यांस्तर्पयेत्पृथक् । बृहद्वपराशरः—दक्षिणजानुमूलग्नौ देवेभ्यः सेचयेज्जलम् ।
 पुलस्त्यः—मनुष्यतर्पणं कुर्वन्न कचिज्जानुपातयेत् । पितृतर्पणं प्रक्रम्य बृहद्वपराशरः—मूलग्रसव्यजानुश्च दक्षिणाग्रकुशेन च । तर्पयेदिति

संबंधः । बौधायनः—अथनिवीतीऋषीस्तर्पयेदिति । यत्तुपवीतीऋषीस्तर्पयेदित्याचारादर्शस्तद्वचोविरुद्धम् । चंद्रोदयेपाद्रे—
कृतोपवीतीदेवेभ्योनिवीतीचभवेत्ततः । मनुष्यास्तर्पयेद्वत्तयाऋषिपुत्राऋषीस्तथा । अपसव्यंततःकृत्वासव्यंजानुचभूतले । पितृस्तर्पयेदितिसं-
बंधः । वृद्धगार्ग्यः—नकुर्वीतापसव्यंचनकुर्वीतापिसुंडनम् । अपसव्यनिषेधःप्रकोष्ठादुपरि । अपसव्यद्विजाग्र्याणांपित्र्येसर्वत्रकीर्तितम् ।
आप्रकोष्ठात्प्रकर्तव्यंमातापित्रोस्तुजीवतोरितिवचनादित्युक्तंजीवत्पितृकनिर्णयेपितृचरणैः । हेमाद्रौशंखलिखितौ—अपसव्यंवा
सोयज्ञोपवीतेकृत्वेति । तत्रैवप्रचेताः—अपसव्ययज्ञोपवीतवाससइति । वासउत्तरीयम् । बौधायनस्तु—यज्ञोपवीतान्यपेशलानिकृत्वेति ।
अत्रविकल्पःशाखाविशेषपरत्वेनव्यवस्थितिरितिहेमाद्रिः । लौगाक्षिः—नजीवत्पितृकःकुर्यात्तिलैःकृष्णैस्तुतर्पणम् । कृष्णपदंशुल्लतिलनि-
वृत्त्यर्थमितिकेचित् । कृष्णत्वस्योद्देश्यविशेषणत्वेनाविवक्षितत्वात्तर्पणेतिलमात्रनिषेधइत्यन्ये । गोभिलः—लोमसंस्थांस्तिलान्कृत्वायस्तुत-
र्पयेत्पितृन् । पितरस्तापितास्तेनरुधिरणमलेनच । स्मृत्यर्थसारे—वामहस्तेतिलान्क्षिप्वाजलमध्येतुतर्पयेत् । स्थलेशाख्यांतटेपात्रेरोममूलेन(?)
कुत्रचित् । कल्पतरौमरीचिः—वामहस्तेतिलाग्राह्यामुक्त्वाहस्तंतुदक्षिणम् । तिलग्रहणंनंगुष्ठेन । अंगुष्ठेनतिलैःकुर्याद्देवतापितृतर्पणम् ।
रुधिरंतद्भवेत्तोयंप्रदाताकिल्बिषीभवेदितिब्राह्मोक्तेः । मरीचिः—मुक्तहस्तेनदातव्यंमुद्रांतत्रनदर्शयेत् । मुद्रातर्जन्यंगुष्ठयोगः । चंद्रिका
हेमाद्रौर्मरीचिः—सप्तम्यारविवारेचगृहेजन्मदिनेतथा । पक्षयोरुभयोरान्नसप्तम्यांनिशिसंध्ययोः । विद्यापुत्रकलत्रार्थीतिलान्पंचसुवर्जयेत् ।
भानौभौमेत्रयोदश्यानंदाभृगुमघासुच । पिंडदानंमृदास्नानंनकुर्यात्तिलतर्पणम् । मदनरत्नेबौधायनः—सप्तम्यारविवारेचजन्मर्क्षदिवसेषुच ।
गृहेनिषिद्धंसतिलतर्पणंतद्वहिर्भवेत् । यद्युद्धतंप्रसिचेत्तिलान्संमिश्रयेज्जले । अतोऽन्यथातुसव्येनतिलाग्राह्याविचक्षणैः । यस्तुगृहेतिलनिषेधः

सपृथक्कृतिलपरः । स्मृतिरत्नावल्यांवृद्धमनुः—सप्तम्यांभानुवारेचमातापित्रोःक्षयेऽहनि । तिलैर्यस्तर्पणंकुर्यात्सभवेत्पितृघातकः ।
 स्मृत्यर्थसारे—शोभनेशोभनदिनेनकुर्यात्तिलतर्पणम् । हेमाद्रौकालिकापुराणे—स्वौशुक्रेत्रयोदश्यांसप्तम्यांनिशिसंध्ययोः । श्रेयो
 र्थीब्राह्मणोजातुनकुर्यात्तिलतर्पणम् । यदिकुर्यात्ततःकुर्याच्छुक्लैरेवतिलैःकृती । प्रयोगपारिजातेदेवजानीये—नंदायांभार्गवदिनेकृतिका
 सुमवासुच । भरण्यांभानुवारेचगजच्छायाहयेतथा । अयनद्वितयेचैवमन्वादिपुयुगादिषु । पिंडदानंमृदास्नाननकुर्यात्तिलतर्पणम् । मन्वादियु
 गादिषुनिषेधेमूलंचितम् । —मन्वाद्यासुयुगाद्यासुप्रदत्तःसतिलोजलिः । सहस्रवार्पिकींतृप्तिपितृणामावहेत्सदेतिकालादर्शविरोधात् ।—
 आसुतोयमपिस्नात्वातिलदर्भविमिश्रितम् । पितृनुद्दिश्ययोदघात्सगतिंपरमालभेदिति मन्वादीःप्रक्रम्यनागरखंडाच्च ।—वैशाखमासस्यच
 यातृतीयानवम्यसौकार्तिकशुक्लपक्षे । नमस्यमासस्यचकृष्णपक्षेत्रयोदशीपंचदशीचमाघे । इत्युपक्रम्य—पानीयमप्यत्रतिलैर्विमिश्रंदघात्पितृभ्यः
 प्रयतोमनुष्यः । श्राद्धंकृततेनसमाःसहस्रंरहस्यमेतत्पितरोवदंतीतिहेमाद्रौविष्णुपुराणात् । वौधायनः—विवाहेचोपनयनेचौलेसति
 यथाक्रमम् । वर्षमर्धतदर्धचनैत्यकेतिलतर्पणम् । संस्कारेषुतथान्येषुमासमासार्धमेवच । स्मृतिरत्नावल्यांकात्यायनः—वृद्धावनंतरश्चैव
 यावन्मासःसमाप्यते । तावत्पिडान्नदघात्तुनकुर्यात्तिलतर्पणम् । अत्रमदीयःसंग्रहश्लोकः—पित्रोःक्षयेमनुयुगादिषुकामनंदाजन्माहशुक्ररवि
 भौममघासुयाम्ये । जन्मर्क्षवहिभगृहद्वयनेनिशायांसध्यागजेचतिलतर्पणमत्यनिष्टम् । नदाःप्रतिपत्पष्ठचेकादश्यः । यत्त्वेकादशीप्रकृत्यलघु
 नारदीये—अकृतश्राद्धनिचयाजलपिंडविनाकृताइति तदेकादशीस्तुत्यर्थं पितृभिरेकादश्यांजलपिंडोपयोगेनकृतइति । एतेनयेचैकादश्यां
 श्राद्धतर्पणादिनिषेधमाहुस्तेनिरस्ताः । प्रतिगृहनिषेधेनपुत्रादीन्प्रत्यपवृत्तेः । अतएवपुत्रादिभिन्नश्राद्धादिनिषेधपरत्वमपि । स्मृत्यर्थसारे—
 तिथिवारसमायोगान्निषेधोयउदाहृतः । ऋषिभिस्तर्पणेनित्येनैमित्तंननुवाध्यते । अतःसक्रांत्यादिनिमित्तेनिपिद्धदिनादावपिगृहेतिलतर्पणंकार्यं

आचाररत्नं

॥ ६३ ॥

तीर्थतर्पणवत् । तिथिवारग्रहणक्षत्रयोगादेरुपलक्षणम् । कात्यायनः—उपरागेपितुःश्राद्धेपातेमायांचसंक्रमे । निषिद्धेपिहिसर्वत्रतिलैस्तर्पणमाचरेत् । संक्रमोऽयनभिन्नइतिप्रयोगपारिजातः । तन्न—उपप्लवेचंद्रमसोरवेश्चत्रिष्वष्टकास्त्रययनद्वयेच । पानीयमप्यत्रतिलैर्विमिश्रंदद्यात्पितृभ्यःप्रयतोमनुष्यः । श्राद्धंकृतंतेनसमाःसहस्रंरहस्यमेतत्पितरोवदंतिइति हेमाद्रौविष्णुपुराणविरोधात् । अत्रपानीयमिति वचनादावश्यकतायनश्राद्धद्वयस्योच्यतइतिहेमाद्रौ । मकरंप्रकृत्यकृत्यकल्पद्रुमे—तिलैःस्नानंप्रकुर्वीततिलैरेवाशनंबुधः । देवतानांपितृणांचतिलैस्तर्पणमाचरेत् । अतःपारिजातोक्तिश्चित्या । कात्यायनोक्तिःस्नानांगतर्पणपरा । मुख्येतिलनिषेधएवेति । देवजानीधेगंगादौननिषेधः—तीर्थेतिथिविशेषेचगंगायांप्रेतपक्षके । निषिद्धेपिहिसर्वत्रतिलैस्तर्पणमाचरेदितिपृथ्वीचंद्रधृतवचनात् । तीर्थपदेनैवगंगाग्रहेपुनर्गंगाग्रहःसर्वदातत्रतिलप्राप्त्यर्थः अन्यतीर्थेषुप्राप्तिदिनेएवेति । तिथितीर्थविशेषेषुकार्यप्रेतेचसर्वदेतिप्रयोगपारिजातेबौधायनोक्तेश्च । संक्रांत्यादिनिमित्तेषुस्नानांगेतर्पणेद्विजः । तिथिवारनिषिद्धेपितिलैस्तर्पणमाचरेदिति योगयाज्ञवल्क्योक्तेश्च । हारीतः—वसित्वावसनंशुष्कस्थलेविस्तीर्णबर्हिषि । विधिज्ञस्तर्पणंकुर्यात्पात्रेषुनकदाचन । यत्राशुचिस्थलंवास्यादुदकेदेवताःपितृन् । तर्पयेत्तुयथाकाममप्सुसर्वंप्रतिष्ठितम् । विष्णुः—आर्द्रवासादेवर्षिपितृतर्पणमंभःस्थएवकुर्यात्परिवर्तितवासाश्चेत्तीर्थादुत्तीर्येति । अंभःस्थइतिकातीयान्यपरम् । तेषामुत्तीर्यतर्पणंकार्यमित्युक्तेरित्याचारादर्शः । हेमाद्रौषट्त्रिंशन्मते—नतर्पयेत्पितृन्दिव्यान्जलसंस्थःस्थलेक्वचित् । स्थलस्थस्तुक्वचित्कुर्याज्जलेप्यशुचिचैत्थलम् । बौधायनः—वस्त्रंपरिधायाद्धिरेवाप्सुयथोत्तरंदेवान्पितृन्तर्पयेदिति । अप्सवेत्यर्थः ।

उद्धृतजलेनतर्पणविशेषमाह हारीतः—पात्राद्वाजलमादायशुभेपात्रेविनिक्षिपेत् । जलपूर्णे तथागतेनस्थलेतुविवर्हिषि । हेमाद्रौ गोमिलः—नोदकेषुनपात्रेषुनकुद्धोनैकपाणिना । नोपतिष्ठतितत्तोयंयन्नभूमौप्रदीयतइति तत्स्थलस्थस्यानुद्धृततर्पणपरम् । पितामहः—

तर्पणं.

॥ ६३ ॥

हेमरूप्यमयंपात्रंताम्रकांस्यसमुद्भवम् । पितृणांतर्पणेपात्रंमृन्मयंतुपरित्यजेत् । इदमधिकरणपात्रमिति सर्वनिबन्धाः । यस्तुतर्पणेकांस्यनिषेधः
 सभिन्नपरइतिस्मृतिरन्नावली । विकल्पस्तुयुक्तः । शंखलिखितौ—नेष्टकाचितेपितृंस्तर्पयेत् वापीकूपतडागोदपानेपुसप्तपंचत्रीन्वापिंडा
 नुद्धृत्यदेवपितृंस्तर्पयेदिति । एतन्नद्यभावइतिहेमाद्रिः । भारते—यइच्छेत्सफलंजन्मजीवितंश्रुतमेववा । सपितृंस्तर्पयेद्रंगामभिगम्यसरि
 द्वराम् । पितृगाथासुयमः—अपिनःसकुलेभूयाद्योनोदद्याज्जलांजलीन् । नदीषुबहुतोयासुशीतलासुविशेषतः । हारीतः—नक्षवंतीवृथा
 तिक्रमेदिति । इदमपिस्नानंकृत्वातर्पणाकरणे—यस्तुतीर्थेनरःस्नात्वा न कुर्यात्पितृतर्पणम् । पितृंतिदेहनिःस्नावंपितरोस्यजलार्थेनइतिप्रघट्टके
 वचनात् । इदमपिख्याततीर्थपरम् ।—गिरिषुख्याततीर्थेषुनदीषुचविशेषतः । साकांक्षाःपितरोनित्यतिष्ठंतिसलिलार्थेनइतितत्रैवोक्तेः । केचि
 तु—पितृनतर्पयित्वातुनदीस्तरतियोनरः । तस्यासृक्पानकामास्तेभवतिभृशदुःखिताइतिवचनान्नद्यां वारुणस्नानाभावेपितर्पणमावश्यकमित्याहुः ।
 बोपदेवः—तातांबात्रितयंसपत्नजननीमातामहादित्रयंसस्त्रिस्त्रीतनयादितातजननीस्वभ्रातरस्तत्स्त्रियः । तातांवात्मभगिन्यपत्यधवयुग्जाया
 पितासद्गुरुःशिष्याप्ताःपितरोमहालयविधौतीर्थेतथातर्पणे । अस्यार्थः—पितामह्यादिशब्दैःपितृजन्नीत्वाद्युच्यतेनपितामहपत्नीत्वादीतिहेमा
 द्रिः । युक्तंचैतत् । पितृव्यमातुलमातामहपितामहाइतिसूत्रेपितामहादिशब्दस्यडामहजंतत्त्वनिपातनात्तस्यचस्त्रियांमातरिपञ्चेतिपित्वविधेःषि
 द्वौरादिभ्यश्चेतिडीष्सिद्धेः पुंयोगेडीष्भावात् पितुर्मातापितामहीत्यमराच्च । प्रतिपादितंचैतद्भाष्यकाशिकारायमुकुटादौ । सपत्नभ्रातृ
 भगिनीपितृष्वस्त्रादीनांभ्रातृत्वादिनातर्पणम् । यत्तुपित्रादित्रयमिलितमुद्दिश्यांजलित्रयंदेयमित्याचारादर्शस्तत्पित्रेपितामहायप्रपितामहा
 येत्यादिशंखादिविरोधादुपेक्ष्यम् । सस्त्रीत्युक्तेर्मातामहाःसपत्नीकाइतित्रिस्थलीसेतौवचनाच्चतर्पणेपितामातमहानांसपत्नीकत्वेनोल्लेखइतिके
 चित् । तन्न । अत्रतर्प्यसंग्रहेतात्पर्येणोल्लेखेतात्पर्याभावात् । मातामहीनामजल्येकत्वत्रित्वविचारायोगात् मातुलान्यादीनांपृथक्तर्पणविधेर

आचाररत्नं

॥ ६४ ॥

नौचित्यापत्तेश्च । अथमातामहीनांचसपत्नीनामनंतरमित्यादिवाक्यविरोधाच्च । अतस्तर्पणं पृथगेव । तर्पणीयत्वावच्छेदकस्यमातृजनकत्वस्योभयत्रतुल्यत्वेनविनिगमनाविरहेणमातुलयोरिवेतरतरसाहित्यस्यवक्तुमशक्यत्वात् । एवंश्वश्रूश्वशुरयोःपृथक्कर्तृपणं भार्याजनकत्वस्यावच्छेदकस्याभेदात् । मातुलान्यास्तुनपृथक्कर्तृपणं मातुलस्यतत्संबंधघटकत्वात् । यदपि मातुलानीचदुहितेतिमातुलान्याःपृथक्श्रवणंतन्मातुलस्यसपत्नीकत्वेनैवतर्पणेउपपन्नंनपृथक्कर्तृपणगमकम् । एवंपितृव्यभ्रातृपुत्रपत्नीनामपि । एवंपितृष्वसुःसभर्तृकायास्तर्पणं तस्यास्तत्संबंधघटकत्वात् । यत्पितृष्वसुश्चतद्भर्तुरितिगारुडंतत्पूर्ववदेवोपपन्नम् । एवंमातृष्वसुभगिनीपुत्रीणामपि । भागिनेयदौहित्रयोर्नपृथक्कर्तृपणं किंतुभगिनीसापत्यां पुत्रींसापत्यामित्येव । पैतृष्वसेयमातृष्वसेयमातुलादीनांतुपृथक् बंधुत्वस्यावच्छेदकस्यभेदात् । भागिनेयत्वंहिभगिन्यपत्यत्वम् । बंधुत्वंतुनपैतृष्वसेयादिसमनियत परस्परव्यभिचारात् । बंधवस्त्वात्मपितृमातृबंधवः । केचित्तुसर्वेषांपृथक्कर्तृपणमाहुः । भ्रातृज्येष्ठस्यैवतर्पणंनकनिष्ठस्य । ज्येष्ठभ्रातृस्तर्पयेदितिहारीतोक्तौज्येष्ठग्रहणात् । यत्तुचंद्रोदयेवौघायनः—यदिस्नेहेनकुर्यातांसर्पिडीकरणंविना । गयायांतुविशेषेणज्यायानपिसमाचरेदिति तत्सर्पिडीकरणपर्युदासादशाहंतकृत्यपरम् । अन्यथापुनर्गयाश्राद्धविधिवैयर्थ्यात् । अन्याभावेकुर्यादेव । एवंपुत्रस्यापि । नचमातानचपिताकुर्यात्पुत्रस्यपैतृकमितिकात्यायनोक्तेः—अन्याभावेकुर्यादेव । एवंपत्न्यापि । नपत्न्यैतुपतिर्दद्यादेषधर्मःसनातनइतिस्मृतिरत्नावल्यांवचनात् पत्न्यैचापिपतिर्दद्यादितिगयायातुर्विधानाच्च अन्याभावेकुर्यात् । पितृष्वस्रादिसत्वे नतद्भर्त्रादितर्पणंद्वारलोपात् । मातुलादिसत्वे नतत्स्त्रीणाम् । जननीसत्वेसपत्नमातृमरणेपितस्याएवतर्पणं नमातामह्यादीनांजनन्यास्तत्रद्वारत्वात् । नचपितृपत्न्यःसर्वामातरइतितासामपिद्वारत्वम् । उत्पादकब्रह्मदात्रोर्गरीयान्ब्रह्मदःपितेत्युक्तेर्जीवत्यपिजनकेब्रह्मदश्राद्धतर्पणाद्यापत्तेः । नचैवंमातृमरणे पितामहीसत्वेसपत्नपितामहीमरणेपिनप्रपितामहीतर्पणंस्यात् । यस्यपिताप्रेतःस्यादितिश्राद्धन्यायेनोपपत्तेः । भारते—ज्येष्ठामातृसमाचैवभगिनीभरतर्पणम् ।

तर्पणं.

॥ ६४ ॥

भ्रातुर्भार्याचतद्वत्स्याद्यस्यावात्येस्तनं पिबेत् । स्तनपानमुभयोः शेष इति केचित् । एकार्धात्तर्गतत्वेन भ्रातृपत्न्या एवेत्यन्ये । वयं तु न पूर्वशेषवाक्य
 भेदेन योजयामः । यस्या स्तनं पिबेत्सायाकापिमातृसमातस्याजपितर्पणम् ॥ ॥ विधवाया विशेषः काशीखण्डे—तर्पणप्रत्यहकुर्याद्भ
 तुः कुशतिलोदकैः । तत्पितुस्तत्पितुश्चापि नाम गोत्रादिपूर्वकम् । इदं पुत्रपौत्राभावपरमिति पितामहचरणाः । मदनपारिजातेऽप्येवम् । हे
 माद्रौ—द्वामुष्यायणकादद्युर्द्ध्वापिण्डोदके पृथक् । तर्पणं संन्यासिना न कार्यम् । न कुर्यात्सूतकमिक्षुः श्राद्धपिण्डोदकक्रियामिति त्रिस्थली
 सेतौ वचनात् । शंखः—पूर्वाग्रैस्तर्पयेद्देवानुदगग्रैश्च मानवान् । तानेव द्विगुणीकृत्य तर्पयेत्प्रयतः पितृन् । हेमाद्रौ नारदीये—तर्पणादीनि
 कार्याणि पितृणां यानि कानिचित् । तानि स्युर्द्विगुणैर्दमैः समपत्रैर्विशेषतः । दक्षः—अग्रैस्तु तर्पयेद्देवान्मनुष्यान्कुशमध्यतः । पितृस्तु कुशमूलाग्रै
 र्विधिः कौशेयथाक्रमम् । काशीखण्डे—अगुष्ठद्वयमध्ये तु कृत्वा दर्भान्जून्निजः । कव्यवाडनलादीश्च पितृन् दिव्यान्प्रतर्पयेत् । प्राचीना वीति
 कोदमैर्द्विगुणैस्तिलमिश्रितैः । शंखः—विनारूप्यसुवर्णेन विनाताम्रतिलेन च । विनादमैश्च मत्रैश्च पितृणां नोपतिष्ठते । हेमाचसहयदत्तं क्षीरेण
 मधुनाथवा । तदप्यक्षय्यतां याति पितृणां तु तिलोदकम् । रामायणे—पादशौचं विनाभ्यंगं तिलहीनं च तर्पणम् । सर्वतन्निजटेतुभ्यं यच्च श्राद्धम
 दक्षिणम् । सत्यव्रतः—खड्गमौक्तिकहस्तेन कर्तव्यं पितृतर्पणम् । मणिकांचनदमैर्वानशुद्धेन कदाचन । अत्र संभवे समुच्चयः ।—एषामन्य
 तमेनापि युक्तपाणिः समाचरेत् । द्वाभ्यां वाथ त्रिभिर्वापि सर्वेषां तर्पणं बुध इति हेमाद्रौ मरीच्युक्तेः । तिलानामप्यलाभे तु सुवर्णरजतादिकम् ।
 तदभावे निषिचेत्तु दमैर्मन्त्रेण वाप्यथेति चंद्रोदये योगयाज्ञवल्क्योक्तेश्च । प्रयोगपारिजाते वाराहे—तर्जन्यां रजतं धृत्वा पितृभ्यो यत्प्रदी
 यते । अतोऽस्ति परमाणूनामस्यांतो नैव विद्यते । हारीतः—कांचनेन तु पात्रेण राजतौ दुवरेण च । दत्तमक्षय्यतां याति खड्गेनाश्मकृतेन च । मनुः—
 राजतैर्भाजनैरेषामथ वारजतान्वितैः । वार्यपिश्रद्धया दत्तमक्षय्यायोपकल्पते । भारते—अमावास्यां तु ये मर्त्याः प्रयच्छति तिलोदकम् । पात्रमौ

दुंबरंगृह्यमधुमिश्रंतपोधनाः । कृतंभवतितैःश्राद्धंसरहस्यंयथार्थवत् । खड्गपात्रादिधारणंचांजलिमध्ये । लघुपात्रंकरेकृत्वासौवर्णखाड्गमेववा । राजतंताम्रजंवापितेनसंतर्पयेत्पितृनिहिहेमाद्रौछागलेयोक्तेः । एतेनखड्गपात्रेणतर्पणंनेतिवदन् मदनपारिजातोऽपास्तः ॥

अंजलिसंख्या । हेमाद्रौकौर्मे—देवतानांतुसर्वासामेकैकांजलिरिष्यते । तत्रैवब्रह्मांडे—अंजलिद्वितयंदद्याद्देवान्संतर्पयन्बुधः । तत्रैवविष्णुपुराणे—त्रिरपःप्रीणनार्थायदेवानामपवर्जयेत् । तथर्षीणांयथान्यायंसकृच्चापिप्रजापतेः । ब्रह्मांडे—ऋषीणांचमनुष्याणांसकृदेवप्रदीयते । कौर्मे—ऋषीणामेकएवस्यान्मनुष्याणांद्वयंस्मृतम् । अत्रयथाशाखंव्यवस्था । शाखायामंजलिसंख्यानुक्तौविकल्पइतिहेमाद्रिः । शंखः—एकैकमंजलिदेवाद्वौद्वौतुसनकादयः । अर्हतिपितरस्त्रीस्त्रीस्त्रियस्त्वेकैकमंजलिम् । हेमाद्रौकौर्मे—त्रयस्त्रयःपितृणांतुस्त्रीणामेकैकइष्यते । पितृपदेनदिव्यपितरोप्युच्यंतइतिपृथ्वीचंद्रः । पैठीनसिः—तिलोदकांजलींस्त्रीस्त्रीनुच्चैरुच्चैर्विनिक्षिपेत् । उच्चैरितिपित्र्यंजलिभ्यः पितामहांजलयःकिचिदुच्चाः ततःप्रपितामहस्येति हेमाद्रिः । नच—यश्चैनमुत्पादयतेयश्चैनंत्रायतेभयात् । यश्चास्यकुस्तेवृत्तिसर्वेते पितरस्त्रयइतिभारतादेषामंजलित्रयापत्तिः । नित्यत्वबाधनेतात्पर्यात् । अन्यथासपत्नमातुरपितत्वापत्तिः । मात्रादिभ्योप्येकैकांजलिरितिश्राद्धहेमाद्रिः । वस्तुतस्तुस्त्रीपदंमात्रादिभिन्नपरम् ।—मातृमुख्यास्तुयास्तिस्त्रस्तासांदद्याज्जलांजलीन् । स्त्रीस्त्रीन्दद्यादथान्यासांस्त्रीणामेकैकमंजलिमितिचंद्रोदये शालंकायनोक्तेः । मातुस्त्रीनंजलीन्दद्यादन्यासामेकमंजलिम् । सपत्न्याचार्यपत्नीनांद्वौद्वौदद्याज्जलांजलीनितिकाशीखंडात्सापत्नमात्राचार्यपत्नीनांत्रीन् । हेमाद्रौब्रह्मांडे—गुर्वाचार्यश्चशुराणांसुहृत्संबंधिनांसकृत् । मातामह्यादीनामेकस्त्रयोवा ।—मातामह्यादिसर्वासामेकैकंतुतिलांजलिम् । दद्यात्तीर्थविशेषेणधर्मपरममास्थितइतिचंद्रिकायां गारुडात् । मातृमातामहांस्तद्वत्स्त्रीस्त्रीनेवत्रिभिस्त्रिभिः । मातामहीश्चयेप्यन्येगोत्रिणोदातृवर्जिताः । तानेकांजलिदानेनप्रत्येकंचपृथक्पृथगितिमदनरत्नेव्यासोक्तेश्चेति

केचित् । अन्येतुमातामह्यादीनामंजलित्रयम् । गारुडे मातामह्यादिपदे अतद्गुणसविज्ञानबहुव्रीहिणामातामह्यादिभिन्नानामेकांजलिविधाना
 दित्याहुः । तन्न । मातामह्याद्यादीतिपाठापत्तेः । अन्यथामातामह्याएवांजलित्रयापत्तेः । विरूपैकशेषेमानाभावात् । मातामह्यादीनामंजलि
 द्वयविधानेनानौचित्यापत्तेश्च । व्यासोक्तौचस्वार्थे द्वितीयाप्रथमार्थे । अग्रेअपिशब्दात् मातामह्यानां त्वंजलित्रयम्—पितृणांप्रीणनार्थायत्रिरपः
 पृथिवीपते । पितामहेभ्यश्चतथाप्रीतयेप्रपितामहान् । मातामहायतत्पित्रेतत्पित्रेचसमाहितः । इतिविष्णुपुराणात् । मातृमातामहांस्तद्रत्नी
 स्त्रीनेवत्रिभिस्त्रिभिरिति व्यासोक्तेश्चेति चंद्रोदयेमदनरत्नेच । द्वौद्वौमातामह्यानांचमातुलानांसकृत्तथेति ब्रह्मांडाद्वाविति हेमाद्रौ । विकल्पस्तु
 युक्तः ॥ अत्रप्रत्यंजलिमंत्रावृत्तिः । ननुमंत्रस्यतर्पणकरणत्वात्संख्यांजलिदानस्यैककर्मत्वादवरक्षोदिवइतिवत्सकृदेवमंत्रपाठः स्यात् । न ।
 अवघातप्रोक्षणयोस्तएवव्रीहयः पुनरवहन्यंते सैववेदिः पुनः प्रोक्ष्यतइतिद्रव्यैकत्वान्नमंत्रावृत्तिः । इहतुसत्यप्येककर्मत्वेप्रत्यंजलिद्रव्यभेदान्निर्वाप-
 लवन-सध्यार्घ्यदान-वन्मंत्रावृत्तिरितिकेचित् । वस्तुतस्तुद्विस्त्रिरितिक्रियाभ्यावृत्तौसुज्विधानात्संख्यायाः कर्मसामानाधिकरण्याभावेनभेदक
 त्वाभावान्नतर्पणभेदः । किंतुत्रिरावृत्तिर्विशिष्टमेकंतर्पणं त्रिः प्रोक्षतीतिवत्तदंगचमत्रोनावर्तते । तर्पणानावृत्तेः । नचांजलिभेदान्मंत्रावृत्तिः ।
 मंत्रस्यतदनंगत्वात् । निर्वापेतुसंस्कार्यद्रव्यभेदान्मंत्रावृत्तिः । नचेहद्वितीययांजलयः संस्कार्याः । धात्वर्थकर्मतयासक्तुवद्वितीयोपपत्तेः ।
 तर्पणस्ययागांगत्वेनांजलिकरणकत्वात् । नचमंत्रोऽजलिसंस्कारः । मंत्रैश्चदेयमुदकमित्यादिस्मृतौ तृतीययायाज्यावदानक्रियांगत्वादजल्यगत्वे
 मानाभावात् । कारकाणांपरस्परासंबन्धश्च । अतःपशुसोमाधिकरणन्यायेनप्रथमावगतयागैक्यानुरोधेनैकादशांगकरणैकयागत्ववदंजलित्रय
 करणकमेकंतर्पणम् । यत्तुपैठीनसिः—उदीरतामितित्रिभिर्मंत्रैस्त्रीनंजलीन्नियेदिति । तत्राप्येकशेषस्यद्वद्वापवादत्वेनत्रयाणांमंत्राणामेकैक

स्मिन्ननयनेकरणत्वासंभवात्रीणित्रिभिर्मन्त्रैः साध्यंतइतिकोविरोधः । अर्घ्यदानेपिकराभ्यांतोयमादायगायत्र्याचाभिर्मन्त्रितमिति व्यासोक्तौ मंत्रस्यद्रव्यसंस्कारकत्वात्तद्भेदान्मंत्रावृत्तिः । नेहतथेतिनमंत्रावृत्तिरित्युक्तमुत्पश्यामः । अत्रोदीरतामंगिरसआयंतुनऊर्जपितृभ्योयेचेहमधु वाताइतितृचंजपन्प्रतिसिचेदितिकात्यायनसूत्रेशतृप्रत्ययान्मंत्रपाठकालेप्रसेकः । मंत्रातैःकर्मादिरत्यादिपरिभाषा करणमत्रपरेतिहरिहरः । श्रीदत्तस्तुनेहायंवर्तमाने । एवंहिमंत्रपाठकालेप्रसेकेगोत्राद्युच्चारणाभावप्रसंगात् । किंतुवर्तमानसामीप्ये । अतोमंत्रपाठोत्तरमेकैकांजलिदान मित्याह । अत्रविनिगमनाभावेनप्रतिमंत्रगोत्राद्युच्चारणम् । अन्यथाप्रत्यंजलिश्रीदत्तादिलिखितत्यागानुपपत्तेः । सर्वत्रपितृशब्दश्रुतेः । यत्तुप्रसे कतर्पणयोर्भेदइतिहरिहरस्तर्पित्यम् मानाभावात् शब्दांतराद्भेदइतिचेन्ननयनस्यापिभेदापत्तेः । त्वयैवतृप्यध्वमितिप्रसेकोक्तेश्च । समंत्रकांज लिदानंप्रसेकौजलित्रयंतर्पणमितिभेदइतिचेत् त्वयादानार्थकत्वस्याप्यनंगीकारात् अतोयत्किंचिदेतत् ।

अंजलितर्पणनिर्णयः । सर्वत्रांजलिश्रुतेरंजलिनैवतर्पणमितिकेचित् । अन्येतु—अन्वारब्धेनसव्येनपाणिनादक्षिणेनतु । देवर्षीस्तर्प येद्विद्वानुदकांजलिभिःपितृनितिकौर्माद्देवादितर्पणेसव्यान्वारंभः । पितृतर्पणेत्वंजलिरेवेतिव्यवस्थामूचुः । अपरेतु—एकेनबाहस्तेनकुर्याद्दे वपितृतर्पणं सव्यान्वारब्धेनोभाभ्यावेतिआह्वहेमाद्रौवसिष्ठोक्तेः सर्वत्रविकल्पमाहुः । अंजलिश्चनहस्तद्वययोगमात्रंकितुव्याकोशः । बह्वृचानांत्वनादेशेदक्षिणंप्रतीयादितितत्सूत्राद्धस्तेनैवतर्पणम् । काशीखंडे—तर्पयेच्छुचिभिस्तोयैस्तृप्यत्वितिसमुच्चरन् । वृद्धपराशरः— देवेभ्यश्चनमःस्वाहापितृभ्यश्चनमःस्वधा । अत्रचतुर्थीनिर्देशाद्वाह्यगैर्नमःस्वाहेत्यादिप्रयोगइतिपृथ्वीचंद्रः । अत्रचतुर्थ्यादेवादीनांदेवतात्वा वगमाद्रव्यदेवतासंयोगेनयागत्वकल्पनात्तर्पणेनमेतियागइत्युक्तंदेवजानीयेआचारादर्शश्च ॥

तर्पणेविभक्तिविचारः हेमाद्रौसत्यतपाः—देवपितृमनुष्यादिस्वशाखाविधिचोदनात् । एकैकांजलिनातृप्तिप्रथमांतेनवाचयेत् ।

चंद्रोदयेयोगयाज्ञवल्क्यः—तृप्यतामितिवक्तव्यं नाम्नातुप्रणवादिना । तत्रैवगोभिलः—गोत्रकस्तर्पणेप्रोक्तःकर्ताएवंनमुह्यति । शर्मन्नर्वा
 दिकेकार्यशर्मातर्पणकर्मणि । हेमाद्रौअविष्ये—चतुर्थीसर्वकार्येषुप्रथमातर्पणेस्मृता । छंदोगपरिशिष्टेबृहत्प्रचेतःस्मृतिनागरखं
 डेषु—सर्वत्रैवपितःप्रोक्तपितातर्पणकर्मणि । हेमाद्रौव्यासः—प्रथमातर्पणेप्रोक्तासंबुद्धिमपरेजगुः । छंदोगपरिशिष्टे—नमोतेतर्प
 यामीतिआदावोमितिचब्रुवन् । नमांतेइतिहेमाद्रौपाठः । यमः—संबंधनामगोत्रेणस्वधांतनेनमोततः । तर्पयामिपदेनैवतर्पयेत्पितृपूर्वकम् ।
 तेनद्वितीयांतनामप्रयोगोपिसिद्धः । प्रयोगस्तुप्रथमापक्षेअस्मत्पितामुकशर्मासुमुकगोत्रस्तृप्यताम् । तृप्यत्वितिवा । द्वितीयापक्षेअस्मत्पितरममु
 कशर्माणममुकगोत्रंतर्पयामिनमःस्वधा । स्वधानमइतिवा । संबुद्धिपक्षेस्मत्पितरमुकशर्मन्मुकगोत्रेदतेजलंनमःस्ववेति । वस्तुतस्तुबहुस्मृत्यनु
 सारात्प्रथमांतप्रयोगमेवयुक्तपश्यामः । बह्वृचानांगोत्रोच्चारःपूर्व तस्यगोत्रनामचगृहीत्वेतिबह्वृचस्यत्रात् । यद्यपीदंप्रकरणांतरेउक्तंतथापिविश
 येप्रायदर्शनादितिन्यायेनसर्वत्राग्येवंज्ञेयम् । हेमाद्रिस्तु—गुरुपुबहुवचनंकनिष्ठेषुचैकवचनं तेनसगोत्रनामग्रहणंपुरुषप्रतीतिचंद्रिकायां
 पैठीनसिस्मृतेः, सकारेणतुवक्तव्यगोत्रंरार्व्रधीमतेतिमात्स्याचामुकसगोत्रानस्मत्पितृनमुकशर्मणस्तर्पयामिस्वधानमइतिप्रयोगइत्याह ।
 आचारादर्शकल्पतरौतु—अमुकगोत्रःपिताअमुकशर्मातृप्यतामिदंजलतस्मैस्वधेतिप्रयोगइत्युक्तम् । तन्न । पुनश्चतुर्थ्यतप्रयोगेमानाभावात् ।
 नचस्वधायोगानुपपत्तिर्मानम् । पितृन्स्वधानमस्तर्पयामीतिबौधायनेनवाचनिकतत्प्रयोगात्प्रथमांतपितृप्रयोगोपपत्तेः । योगयाज्ञव
 ल्क्यः—नामतस्तुस्वधाकारैस्तर्प्याःस्युरनुपूर्वशः । अमुकदेवशर्मेतिप्रयोगइतिपृथ्वीचंद्रः । चतुर्थ्यतनामप्रयोगोपिहेमाद्राबुक्तः ।
 मदनपारिजातेतु—पितृतर्पणेवसुरूपेत्यादिकीर्तनंनेत्युक्तम् । तन्न ।—संबंधमनुकीर्त्येवनामगोत्रेत्वनंतरम् । वस्वादिरूपंसंकीर्त्यस्वधा

आचारं

॥ ६७ ॥

कारेणतर्पयेदितिवसिष्ठस्मृतिविरोधात् । पित्रादीनामंत्रैस्तर्पणमात्रादीनां नान्नेति हेमाद्रिश्चंद्रिकाच । वैदिकमंत्रैर्देवानावाह्यनाम्नातर्पयेत् । पितृन्मंत्रैरावाह्यमंत्रैस्तर्पयेदितिकल्पतरुरत्नाकरवाचस्पत्यादयः । आचारचंद्रोदयेप्येवम् ॥

नामाज्ञानेबौधायनः—पृथिवीषत्पितावाच्यस्तपिताचांतरिक्षसत् । अभिधानापरिज्ञानेदिविषत्प्रपितामहः । इदंचापस्तंवादिपरम् । आश्वलायनानांतुतन्नेत्यादि । यदिनामनविद्यात्तपितामहप्रपितामहेतिब्रूयादितितसूत्रात् । बौधायनः—शर्मांत्राह्यणस्योक्तंवर्मांतरिक्षत्रियस्यतु । गुप्तांतंचैववैश्यस्यदासांतंशूद्रजन्मनः । मनुः—वैश्यस्यधनसंयुक्तंशूद्रस्यप्रेष्यसंयुतम् । स्त्रीणांलक्ष्मीदामितिदांतंनाम । दांतंनामस्त्रीणामिति चंद्रोदयेगोभिलोक्तेः । चंद्रिकायांतुदायीशब्दांतमुक्तंदेवीशब्दांतंवा । गोत्रंमातानामदेवीतृप्यत्वेवंस्वधोच्चरन्नितिबाराहादितिदिवोदासः । शूद्रस्यकाश्यपगोत्रं गोत्रनाशेतुकाश्यपइतिव्याघ्रपादोक्तेः, तस्मादाहुःसर्वाःप्रजाःकाश्यप्यइतिश्रुतेश्चेतिहेमाद्रिः । गोत्राज्ञानेप्येवम् । गोत्रस्यत्वपरिज्ञानेकाश्यपगोत्रमुच्यतइतिचंद्रिकायांप्रयोगपारिजातेचस्मृत्यंतरात् । कौमुद्यांतुशूद्राणामपि ब्राह्मणादिवत्परंपराप्रसिद्धंगोत्रंग्राह्यम् । चतुर्णामपिवर्णानांपितृणांपितृगोत्रतइतिचंद्रिकायांहेमाद्रौबौधायनोक्तेरित्युक्तम् । इदंचद्विजोढशूद्रोत्पन्नशूद्रपरमितिश्राद्धहेमाद्रिः । सएव—पितृगोत्रंकुमारीणामूढानांभर्तृगोत्रतः । हेमाद्रौवृद्धशातातपः—ब्राह्मादिषुविवाहेपुयातूढाकन्यकाभवेत् । भर्तृगोत्रेणकर्तव्यास्तस्याःपिंडोदकक्रियाः । आसुरादिषुचान्येषुपितृगोत्रेणधर्मवित् । ब्राह्मादिष्वपिपितृभर्तृगोत्रयोर्विकल्पेपिवंशपरंपरायाताचारेणव्यवस्था । येनास्यपितरोयाताइत्यादिवचनादितिविज्ञानेश्वरः ॥

अथतर्प्याः । हेमाद्रौमात्स्ये—देवासुरास्तथानागागंधर्वाप्सरसोऽसुराः । क्रूराःसर्पाःसुपर्णाश्चतरवोजृम्भकाःखगाः । वाद्याधाराजलाधारास्तथैवाकाशगामिनः । निराधाराश्चयेजीवाःपापकर्मरताश्चये । कृतोपवीतीकृतत्वैवनिवीतीचभवेत्ततः । सनकश्चसनंदश्चतृतीयश्चसनातनः ।

तर्पणं.

॥ ६७ ॥

कपिलश्चासुरिश्चैवोदुःपंचशिखस्तथा । सर्वेतेतृप्तिमायांतुमदृत्तेनांबुनासदा । मरीचिमन्यगिरसौपुलस्त्यंपुलहंक्रतुम् । प्राचेतसंवसिष्ठंचभृगुं
 नारदमेवच । देवान्ब्रह्मर्षीश्चैवतर्पयेदक्षतोदकैः । तत्रैवपैठीनसिः—गौतमोथभरद्वाजोविश्वामित्रश्चतापसः । जमदग्निर्वसिष्ठश्चकण्वपो
 त्रिस्तथोत्तमः । स्वारोचिपोरैवतश्चमहातेजाश्चचाक्षुषः । वैवस्वतस्तथातार्यइति । चंद्रिकायाम्—अथकांडऋषीनेतानुदकांजलिभिःशुचिः ।
 अव्यग्रस्तर्पयेन्नित्यंमंत्रैःपर्वाष्टमीपुच । कांडानितिवेदस्य । याजुषपरमितिमाधवः । हेमाद्रौभविष्ये—अथसव्यंततःकृत्वासव्यंजानुचम्
 तले । अग्निष्वात्तावर्हिपदोहविष्मंतस्तथोष्मपाः । सुकालिनस्तथाभौमाआज्यपाःसोमपास्तथा । तर्पयेद्वैपितृन्भक्त्यासतिलोदकचंदनैः । चंद्रो
 दयेवृद्धपराशरः—गायत्रीशक्तितोजस्वातर्पयेद्देवताःपितृन् । ब्रह्मेशकेगवात्पूर्वप्रजापतिमथश्रुतीः । छदोयज्ञानृषीन्सिद्धानाचार्यास्तनया
 नपि । गंधर्ववत्सरर्तूश्चमासपक्षदिनानितु । देवान्देवानुगांश्चैवनागान्नागकुलानिच । सरितःसागरांस्तीर्थान्पर्वतान्कुलपर्वतान् । किन्नरान्खे
 चरान्यक्षान्मनुष्यान्तथतर्पयेत् । वनस्पतीनोषधीश्चभूतग्रामंचतुर्विधम् । ब्रह्मादयोमयाहृताःसमागत्याददत्वपः । अनृणमांप्रकुर्वतुप्रसीदंतुम
 मोपरि । स्मृतपूर्वाग्रदर्भेषुसाग्रेषुसकुशेषुच । प्रादेशिकेषुशुद्धेषुब्रह्मादिभ्योंबुसेचयेत् । उदीरतामगिरसआयतुवोर्जमित्यपि । पितृभ्यश्चस्वधा
 यिभ्योयेचेहपितरस्तथा । अग्निष्वात्तोपहूताश्चतथावर्हिपदोपिच । येनःपूर्वेपितरश्चसोमपान्समुदीरयेत् । आवाह्यचपितृनेतैरपसव्योपवीतिना ।
 दक्षिणाभिमुखोद्वाभ्यांकराभ्यामंबुसेचयेत् । रुक्मरूयतिलैस्ताम्रदर्भमंत्रैःक्षिपेत्पयः । वसून्रुद्रांस्तथादित्यान्नमस्कारसमन्वितान् । ध्रुवोर्ध्वरश्च
 सोमश्चापश्चैवानिलोनलः । प्रत्यूपश्चप्रभासश्चवसवोष्टौप्रकीर्तिताः । अजैकपादहिर्बुध्न्योविरूपाक्षोथरैवतः । हरश्चबहुरूपश्चव्यवकश्चसुरे
 श्वरः । सावित्रश्चजयंतश्चपिनाकीचापराजितः । इंद्रोधाताभगःपूषामित्रोथवरुणोर्यमा । अंशुर्विवस्वांस्त्वष्टाचसविताविष्णुरेवच । कव्यवाड
 नलःसोमोयमश्चैवतथार्यमा । अग्निष्वात्ताःसोमपाश्चतथावर्हिपदोपिच । यमश्चधर्मराजश्चमृत्युश्चैवतथांतकः । वैवस्वतश्चकालश्चसर्वभूतक्षय

स्तथा । औदुंबरश्चदध्नश्चनीलश्चपरमेष्ठिना । सहितइतिशेषः । वृकोदरश्चचित्रश्चचित्रगुप्तस्तथार्यमा । तस्मात्प्राकृतर्पयित्वैतान्पित्रादीस्तर्पये
त्ततः । मातामहान्मातुलांश्चसखिसंवंधिबांधवान् । स्वजनान्ज्ञातिवर्गीयानुपाध्यायान्गुरूनपि । पितृन्भृत्यान्पत्यांश्चयेभवंतितदाश्रिताः ।
तान्सर्वास्तर्पयेद्विद्वानीहंतेतेयतोजलम् । अत्रध्रुवायनमइतिप्रयोगइतिचंद्रिका । ध्रुवंतर्पयामिनमइतिहेमाद्रिः । कव्यवाडनलएकादेवतेति
हरिहरः । कव्यवाट्अनलइतिद्वेदेवतेतिकल्पतरुः । तन्न । कव्यवाहोनलश्चेतिगोभिलविरोधात् । यमादितर्पणंचतुर्थ्यतनामभिरेवेति
हेमाद्रिः । कव्यवाडनलःसोमोधर्मश्चेतिचंद्रिकायांपाठः ॥

यमतर्पणेविशेषमाह चंद्रोदयेयमः—देवत्वाद्देवतीर्थेनपितृत्वाद्दक्षिणामुखः । देवत्वचपितृत्वंचयमस्यास्तिद्विरूपता । हेमाद्रौ
ब्राह्मे इदंप्रकृत्य—यज्ञोपवीतिनाकार्यप्राचीनावीतिनातथा । मनुः—एकैकस्यतिलैर्मिश्रांस्त्रींस्त्रीन्दद्याज्जलांजलीन् । स्मृत्यर्थसारे—
दीपोत्सवचतुर्दश्यांकार्यतुयमतर्पणम् । अंगारकचतुर्दश्यामपिकार्यसदैववा ॥ ॥ अथभीष्मतर्पणम् । तन्माघशुक्लगाष्टम्यांभीष्मायतु
तिलोदकम् । अन्नंचविधिवद्द्युःसर्वेवर्णाद्विजातयइतिधवलनिबंधस्मृतेः । जीवत्पितायेतत्कुर्यात् । जीवत्पितापिकुर्वीततर्पणंयमभीष्मयो
रितिपाद्मादितिपितृचरणाः । इदंचनित्यम्—ब्राह्मणाद्याश्चयेवर्णादद्युभीष्मायनोजलम् । संवत्सरकृतंतेषांपुण्यंनश्यतिसत्तमेतिमदनरत्नो
क्तेः । धवलनिबंधे—भीष्मःशांतनवोवीरःसत्यवादीजितेंद्रियः । आभिरद्विरवाप्नोतुपुत्रपौत्रोचितांकियाम् । वैयाघ्रपद्यगोत्रायसांकृत्यप्र
वरायच । अपुत्रायददाम्येतज्जलंभीष्मायवर्मणे । वसूनामवतारायशंतनोरात्मजायच । अर्घ्यददामिभीष्मायआवालब्रह्मचारिणे । इति । अयं
तर्पणमंत्रइतिकेचित् । अर्घ्यददामीत्यग्रेतनेनैकवाक्यत्वान्नार्घ्यमंत्रइतिनाम्नातर्पणम् । यत्तु—सत्यव्रतायशुचयेगांगेयायमहात्मने । भीष्मायैतद्
दाम्यर्घ्यमाजन्मब्रह्मचारिणे । वैयाघ्रपद्यःसव्येनानेनमंत्रेणवर्णिकमितिपादं तत्रतदर्पणंगौणम् । अर्घ्योपक्रमात् । नचानयोर्नभेदः । अर्घ्येसव्य

जान्वाचनाद्यभावेनभेदावश्यकत्वादितिवयंप्रतीमः । एतेनापसव्येनेतिवदन् दिवोदासोऽपास्तः । हेमाद्रौत्राह्ये—प्रथमंतर्पयेद्देवान्त्राह्यादी
श्चततोऽपि । मरीचिप्रमुखांश्चैवरुद्रादित्यवसंस्तथा । यक्षान्पशून्सुपर्णांश्चभूतग्रामचतुर्विधम् । आचार्यानितरांश्चैवकालस्यावयवानपि ।
सनकप्रमुखांश्चैवमनुष्यांस्तदनंतरम् । कव्यवाडनलादींश्चततःपितृगणानपि । ततोमातामहानांचपितृव्याणांततःपरम् । पत्नीनांचसुतानांच
पितृमातृष्वसुस्तथा । मातुलानीचदुहितास्वसाचार्यत्विजस्तथा । शिष्याश्चजातयश्चैवसुहृत्सवविनस्तथा । एतेपांतर्पणकार्ययथावदनुपूर्वगः ।
ज्ञाताज्ञातान्समुद्भिद्भ्यप्रदेयश्चांजलिस्ततः । तत्रैवस्कांदे—पूर्वमोदप्रमोदादींस्तर्पयेत्पद्मिनायकान् । एतौमोदप्रमोदौमुखदुर्मुखाविघ्नविघ्नह
र्तारइतिपद् । ततोब्रह्मादयोदेवाःसनकाद्यास्ततःपरम् । अग्निष्वात्तादिकानांतुपितृणामायनुक्रमात् । यमायधर्मराजायकुर्यात्संतर्पणंबुधः ।
पितृणामथमातृणांततोमातामहस्यच । पत्नीश्चशुरवंधूनांरुतसवविनांततः । भारते—पूर्वस्ववंगजातानांकृत्वाह्विस्तर्पणंबुधः । सुहृत्संवधिवर्गा
णांततोदद्याजलांजलीन् । सदानाविजलतज्ज्ञाःप्रयच्छतिसमाहिता । नारदीये—अग्निप्रभृतयोदेवास्तर्प्याःस्युरनुपूर्वगः । ततःशतर्चिना
द्यास्तुमुनयःशसितव्रताः । ततःकाडकपीन्सर्वास्तर्पयेच्छ्रद्धयान्वितः । पितृभ्यःप्रत्यहदद्यात्ततोमातृभ्यएवच । ततोमातामहानांचपितृव्यस्यसु
तस्यच । पित्रादितर्पणोत्तरंगारुडे—अथमातामहीनांचस्वपत्नीनामनतरम् । तर्पणंचपितृव्याणांतत्पत्नीनांततोपिच । पितृष्वसुश्चतद्वर्तुर्मातु
लस्यापिनित्यशः । मातुलान्यास्ततोमातृष्वसुस्तत्पत्युरेवच । श्वशुरस्यचकर्तव्यश्चश्रूणामपितर्पणम् । आचार्याणांततःकुर्यादाचार्यानीभ्यएवच ।
वंधूनांभ्रातृपत्नीनांपुत्रंचैवस्त्रुपामपि । पुत्रीतस्याःपतिचैवभगिनीतत्पतितथा । भागिनेयंचपौत्रंचदौहित्रयाज्यमृत्विजम् । शिष्यंचमित्रसंतर्प्य
तत्पत्नीस्तुतथैवच । वाराहे—आत्मनोपिजलंदद्यादितिद्वैपायनोब्रवीत् । इदंचापुत्रपरम् । शंग्वः—आसप्तमात्पुरुषात्पितृपक्षेयावताना
मजानीयात्तावतांतर्पणंकुर्यादितिहारीतः । पित्रादीन्मात्रादीन्मातामहादीन्पितृव्यांस्तत्पुत्रान्ज्येष्ठभ्रातृंस्तत्पत्नीर्मातुलांस्तत्पत्नीर्गुर्वाचार्योपा

गृह्ये अर्घ्यदानेऋजुत्वमुक्तम् । कात्यायनः—पुष्पाण्यंबुमिश्राण्यूर्ध्वप्रक्षिप्योर्ध्वबाहुःसूर्यमुदीक्षेतेति । अर्घ्यदानोत्तरसंध्यातर्पणमुक्तं प्रथो गपारिजाते—कश्यपऋषिः रुद्रोदेवतात्रिष्टुप्छंदः पुरुषतर्पणेविनि० । ॐभूःपुरुषंतर्पयामि यजुर्वेदंतर्पयामि मंडलंत० रुद्ररूपिणंत० अंतरात्मानंत० सावित्रीत० वेदमातरंत० सांकृतित० संध्यांत० युवतींत० रौद्रींत० उषसंत० निशुचंत० सर्वसिद्धिकरींत० सर्वमन्त्राधिपंत० एवंपंचदशतर्पणानिकृत्वाद्विराचम्यादित्यमुपतिष्ठेतेति । गायत्रीध्यानम्—सावित्रीयुवतीयुक्तांशुक्लवस्त्रात्रिलोचनाम् । त्रिशूलिनींवृषारूढापंचास्यांरुद्रदेवताम् । कैलासविहितावासामायांतीसूर्यमंडलात् । वरदांन्यक्षरांसाक्षादेवीमावाहयाम्यहम् । गायत्रीजपेचंद्रिकायां शातातपः—तिष्ठंश्चेद्वीक्षमाणोऽर्कमासीनःप्राञ्जुखोजपेत् । आसीनश्चेदित्यर्थः । रात्रौमध्याह्नसंध्याकरणे नोपस्थानम् । रात्रौप्रहरपर्यंतमित्यादिसंग्रहादितिचंद्रोदयः । कृष्णभट्टीयप्रयोगपारिजातयोस्तु रात्रौगायत्र्यार्घ्यं दद्यादुपस्थानेहविष्पांतसूक्तंजपेदित्युक्तं । इयं ब्रह्मयज्ञात्पूर्वकार्या । उपास्यविधिवत्संध्यामुपस्थायचभास्करम् । गायत्रीशक्तितोजस्वातर्पयेद्देवताःपितृनिवृत्तपराशरोक्तेरितिमाधवचंद्रिकाभदनरत्नस्मृत्यर्थसारकृष्णभट्टाः । प्रयोगपारिजातस्तु—अपांसमीपेनियतो नित्यकंविधिमास्थितः । सावित्रीमप्यधीयीतगत्वारण्यं समाहितइतिस्मनूक्तेर्मध्याह्नसंध्योत्तरं ब्रह्मयज्ञमाहसब्रह्मयज्ञप्रकरणानभिज्ञत्वादसंबद्धंवदन्नुपेक्ष्यः । भदनपारिजातेतुततोर्ध्वमानवेदद्यात्तिलपुष्पजलान्वितमिति नारसिंहेततःशब्देनब्रह्मयज्ञानंतर्पणमध्याह्नसंध्यायाइत्युक्तं । जयंतवृत्तावप्येवम् । बहृचांतुतत्सूत्रे अथस्वाध्यायविधिरित्युपक्रम्यआपुत्येतिमध्याह्नस्नानमुक्त्वाततोब्रह्मयज्ञोक्तेरवांतरप्रकरणात्स्नानंब्रह्मयज्ञांगं तयोर्मध्येनसंध्या । अंगांगिनोरंगेनव्यवायापत्तेः कर्मणिकर्मांतरारंभायोगाच्च आगंतूनामंतेनिवेशइतिन्यायाच्च ब्रह्मयज्ञोत्तरमेवसंध्या । नचैवमंतेयद्ददातिसादक्षिणेत्युक्तेस्तावत्पर्यंतमवांतरप्रकरणाद्ब्रह्मयज्ञोत्तरमपिसंध्यानस्यादित्युक्तम् । ददातीत्यस्याविधायकत्वात् । अतएववृत्तिकृत्अन्यथादद्यादित्येवावक्ष्यदिति । संध्योत्तरंब्रह्म

यज्ञस्तु आपस्तंबादिपरः । इदमापः प्रवहत धाम्नो धाम्नस्तथैव च । विमोचने तु तीर्थस्य आप्यायस्वेति वैजपेत् । देवा गा तु विद इति कृत्वा जप्य निवेदनम् । प्रक्षाल्य तीर्थदेशं गत्वा स्वं धर्ममाचरेत् । श्राद्धहेमाद्राबुशनाः—स्वत्यादिष्वथा च म्यसोपानत्को ह्यसंस्पृशन् । आगतः सोद पात्रस्तु यत्नेन शुचिरेव सः । तेनोदकेन द्रव्याणि प्रोक्ष्या च म्यपुनर्गृहे । ततः कर्माणि कुर्वीत नित्यं वैयानिकानि च । शात्तानपः—यद्यानीत तु सव्येन प्रोक्षयेद्दक्षिणेन तु । इति श्रीमन्नारायण० लक्ष्मणभट्टकृते आचाररत्ने माध्याह्निकविवरणम् ॥

अथ देवपूजा । तत्र प्रयोगपारिजाते वसिष्ठः—कौवेर्यां तु धनस्थानमैशान्यां देवतालम् । माधवीये दक्षः—भागे तु पंचमे देवम र्चयेत्पुरुषोत्तमम् । इति । मंत्रराजविधाने—प्रातर्होमं च कृत्वा वा देवतार्चनमारभेत् । यद्वामाध्याह्निकं कृत्वा पूजयेत्पुरुषोत्तमम् । इति । चंद्रिकायां हारीतः—कुर्वीत देवतापूजां जपयज्ञादनंतरम् । अथ पूजापात्राणि । प्रयोगपारिजाते पैठीनसिः—सीसकायसपापाण हीनभग्नपात्राणि वर्ज्यानि । हीनानि मानतः । मानं शिवरहस्ये—पट्त्रिंशदंगुलपात्रमुत्तमं परिकीर्तितम् । मध्यमं तु त्रिभागो नं कनिष्ठद्वाद शांगुलम् । तत्रैव देवीपुराणे—वस्त्रंगुलविहीनतुनपात्रं कारयेत्कचित् । क्वचिदिति सर्वधर्मकार्ये निषेध इति टोडरानंदः । तत्रैव—नानावि चित्ररूपाणि पुडरीकाकृतीनि च । शंखनीलोत्पलाभानि पात्राणि परिकल्पयेत् । वाराहे—शृणुतत्वेन मे देवि प्रियपात्राणियानि मे । सौवर्णराज तंताम्रं कांस्यं चैव तु यद्भवेत् । सर्वेभ्योभ्यधिकं ताम्रं तदेव मम रोचते । अग्निपुराणे—मृन्मयं च तथा कांस्यमारकूटादिराभवम् । त्रपुसीसलोहजा तमर्घपात्रं विवर्जयेत् । वैखानसग्रंथे अभिषेकपात्रमुक्तम्—अरलिमात्रविस्तारं मध्येष्टदलसंयुतम् । प्रतिपद्मदलमध्ये सुषिराणां शत भवेत् । अष्टोत्तरशतं वापि भूपितं मध्यतस्तथा । खचितं च महारत्नैरेवं धारासहस्रकम् । धाराष्टकेन वा युक्तमभिषेकाय कल्पयेत् । विशल्यावाष्टमि र्वापि द्वाभ्यां वा दशभिश्च वा । तत्रैव—पानीयपात्रं सौवर्णराजतंताम्रमेव च । वृत्तायतं सुवृत्तं वा भवेदायतमेव वा । प्रस्थमानप्रमाणांभः पूरयोग्यांत

रंशुचि । नीराजनक्रियापात्र्योहेमादिद्रव्यनिर्मिताः । तत्रैवपुष्पसारसुधानिधौ—अर्घ्यपात्रंतुवायव्येनैर्ऋत्यां पाद्यपात्रकम् । आग्नेय्यां स्नानकलशमीशेत्वाचमनीयकम् । मध्येतुमधुपर्कः स्यादित्येतत्पात्रलक्षणम् । चंद्रिकायामाचारादर्शे च स्कांदे—नैवेद्यपात्रं वक्ष्यामि केशवस्य महात्मनः । सौवर्णराजतं तां ब्रंकां स्यं मृन्मयमेव वा । पालाशपद्मपत्रं विष्णोरतिप्रियम् । पूर्वोक्तमृन्मयनिषेधस्तुकुलालचक्रनिष्पन्नपरः ।—कुलालचक्रनिष्पन्नमासुरं मृन्मयं स्मृतम् । तदेव हस्तघटितं स्थाल्यादिदैविकं मतमितिकल्पतरुदिवोदासीयादौ वचनात् । शौनकः—पूजागृहं प्रविश्याथ मंडलं परिकल्प्य च । सौवर्णचचतुर्द्वारं स प्राकारं स विस्तरम् । मडपं रचयित्वा तु वितानध्वजतोरणैः । कृष्णभट्टीये—दर्शनीयामहामुद्रापूजारं भावसानयोः । संहारमुद्राकर्तव्या परिपूर्णैर्चनोदिके । अधोमुखाभ्यां हस्ताभ्यामापादतलमस्तकम् । पसारिताभ्यां संस्पृश्य महामुद्रेयमीरिता । आचारचिंतामणौ—गंधादिकानि वेद्यां तां पूजापंचोपचारिकी । अर्घपाद्याचमनीयमधुपर्काचमानि च । गंधादिपंचकं चेति उपचारादशोदिताः । षोडशोपचारास्तत्रैव—आसनं स्वागतं चार्घ्यपाद्यमाचमनं तथा । मधुपर्काचमस्नानवसनाभरणानि च । गंधपुष्पे धूपदीपौ नैवेद्यं चंदनं तथा । प्रयोगदीपिकायां विष्णुपुराणे—पूर्वमावाहनं प्रोक्तमासनं च ततः परम् । ततश्च पाद्यमर्घ्यं च ततस्त्वाचमनीयकम् । स्नानं वस्त्रं चोपवीतं ततो गंधादिचंदनम् । पुष्पंधूपंचदीपंच नैवेद्यं तदनंतरम् । ततो देयः प्रणामश्च ततो देयाप्रदक्षिणा । विसर्जनं ततो दद्यादुपचारास्तु षोडश । क्वचित्प्रणामप्रदक्षिणास्थाने तांबूलदक्षिणे उक्ते । हेमाद्रौ भविष्ये—आवाहनासनार्घ्यपाद्याचमनमधुपर्कसेवाश्च । भूषणगंधाः सुमनोयुतधूपदीपभोज्यानि । प्रादक्षिण्यं स्तुतिरितिकथं त्युपचारो षोडशकम् । आचारचिंतामणावष्टादश उक्ताः—आसनावाहने चार्घ्यपाद्यमाचमनं तथा । स्नानवस्त्रोपवीतं च भूषणानि च सर्वशः । गंधपुष्पे तथा धूपदीपावन्नेन तर्पणम् । माल्यानुलेपनं चैव नमस्कारविसर्जने । पाद्यार्घयोः पौर्वापर्ये विकल्प इति स्मार्ताः । तत्रैव—आसनाभ्यंजने तद्बुद्धतर्तननिरूपणे । संमार्जनं सर्पिरादिस्नापनावाहने ततः । पाद्यार्घ्याचमनीयं च

स्नानीयमधुपर्ककौ । पुनराचमनीयंचवस्त्रयज्ञोपवीतके । अलंकारागंधपुष्पेधूपदीपौतथैवच । नैवेद्यमथतांबूलंपुष्पमालातथैवच । अनुलेपनं चशय्याचचामरव्यजनेतथा । आदर्शारार्तिकंचैवनमस्कारोत्थनर्तनम् । गीतवाद्यादिदानानिस्तुतिहोमप्रदक्षिणम् । दंतकाष्ठप्रदानंचततोदेववि सर्जनम् । उपचाराइमेज्ञेयाःषट्त्रिंशत्सुरपूजने । शांतिहेमाद्रौत्वन्येउक्ताः—आवाहनासनेपाद्यमर्घ्यमाचमनंतथा । गंधपुष्पेतथाधूपं दीपंचमधुपर्ककम् । उपहारंतथाचामंस्नानंचांगविभूषणम् । वस्त्रोपवीतमाचाममलंकारान्विलेपनम् । गंधपुष्पेतथाधूपंदीपमंजनमेवच । आदर्शमंगलंसर्वदेयंसर्वात्मनातथा । होमंभोजनमाचाममलंकारांस्तथापुनः । गंधादिचपुनर्दद्यान्मुखवासंप्रदक्षिणाम् । स्तुतिदंडनमस्कारमात्मनोपनिवेदनम् । तत्रैव—स्तुतिःस्वकृतावैदिकीदेवादिकृतावेति ।

भार्गवार्चनदीपिकायांषष्टिसंख्याउक्ताः—पूर्वप्रचोधनंकुर्याज्जयशब्दांस्ततःपुनः । नमस्कारंततःकुर्यात्ततोनीराजनंपरम् । ततोदिव्यासनंदद्यात्ततोवैदंतधावनम् । पादप्रक्षालनंदद्यात्ततोर्घ्यंचप्रकल्पयेत् । आचाममंमधुपर्कंचपुनराचमनीयकम् । ततःसुगंधितैलेनमर्दनंकारयेद्धरेः । ततोभ्यंगसुगंधैस्तुकुर्यात्तैलापसारणम् । ततःपुण्योदकैःकुर्यादभिषेकसुगंधिभिः । क्षीरेणदधाचतथाघृतेनमधुनापिच । शर्करयामंत्रपूतैर्गंधपुष्पोदकैरपि । महाभिषेकंतथाचाममंगवस्त्रंततोर्पयेत् । वाससीपरिधानार्थमुपवीततथाचमम् । गंधमाभरणंपुष्पंधूपंनीराजनतथा । दृष्ट्युत्तारणनैवेद्यौमुखवासंसुगंधिभिः । तांबूलंशयनंकेशसाधनंवस्त्रदानकम् । किरीटचंदनेदद्यात्ततआभरणानिच । पुष्पनीराजनादर्शमंडपागमनंततः । तत्रासनंपाद्यमर्घ्यमाचामंधूपदीपकौ । नैवेद्यंचसतांबूलंचंद्रनीराजनंपरम् । चामरव्यजनंचत्रंपुरोगीतमनोहरम् । मृदंगादिस्वनं नृत्यनमस्कारंप्रदक्षिणाम् । स्तुतिकुर्यात्ततोविष्णोश्चरणौमस्तकेन्यसेत् । निर्माल्यधारणंकुर्यान्नैवेद्यांशस्यभोजनम् । सेवामुद्दिश्योपविशेन्मंचकेतूलिकांनयेत् । सुखासनेनशयनेनीत्वातंत्रशाययेत् । अर्चैत्कुसुमतांबूलैःपादौसंवाहयेत्ततः । अत्रविष्णुपदंशिवादेरुपलक्षणम् । विधिवच्चा

र्चयेत्सर्वान्योविप्रोभक्तितत्परइतिपारिजातेवृद्धपराशरोक्तेः । सएव—स्नानेवस्त्रेचनैवेधेदद्यादाचमनंहरेः । अत्रपितृचरणाः—सुवर्णप्रतिमादौतडुलपुंजादिषुचषोडशाद्युपचारपूजैव । आवाहनाभावेपूजायाअसंभवात् । पंचोपचारादशोपचारास्तुपूर्वस्थापितदेवेष्वित्यूचुः ।

प्रतिमाविचारः । भविष्ये—सौवर्णीराजतीताम्रीमृन्मयीचतथाभवेत् । पाषाणधातुयुक्तावारीतिकांस्यमयीतथा । शुद्धदारुमयीवापिदेवतार्चाप्रशस्यते । अंगुष्ठपर्वादारभ्यवितस्तिंयावदेवतु । प्रतिमाचतथाकार्यानाधिकाशस्यतेबुधैः । **पंचरात्रे—**मृदारुलाक्षागोमेदमधूच्छिष्टमयीनतु । **स्मृतिसारेपुराणे—**शैलीदारुमयीलौहीलेप्यालेख्याचसैकती । मनोमयीमणिमयीप्रतिमाष्टविधास्मृता । चलाचलेतिद्विविधाप्रतिष्ठाजीवमंदिरम् । **प्रयोगपारिजातेविष्णुधर्म—**तयोरसंभवेचैवसाचेहनवधास्मृता । रत्नजाहेमजाचैवराजतीताम्रजातथा । रैतिक्यर्चातथालौहीशैलजाद्रुमजातथा । अधमाधमाविज्ञेयामृन्मयीप्रतिमाचया । रैतिकी पित्तलजा । **स्मृतिसारे—**नार्च्यागृहेश्मजामूर्तिंश्चतुरंगुलतोधिका । नवितस्यधिकाधातुसंभवाश्रेयश्छता । **देवीपुराणे—**सप्तांगुलंसमारभ्ययावच्चद्वादशांगुलम् । गृहेष्वर्चासमाख्याताप्रासादेचाधिकाशुभा । **कपिलपंचरात्रे—**मानांगुलप्रमाणेनदशपंचदशांगुला । गृहेतुप्रतिमापूज्यानाविकातुप्रशस्यते । **हयशीर्षपंचरात्रे—**दशांगुलप्रमाणावातिथ्यंगुलमितापिवा । **दानमदनरत्नेप्येवम् । तत्रैवमात्स्ये—**त्रीहिभिर्वाग्निभिश्चोर्ध्वैरधमांगुलमीरितम् । मध्यमंतुग्निभिःसार्धैश्चतुर्भिश्चतथोत्तमम् । मानांगुलमितिख्यातमात्रांगुलमथोच्यते । **गोविंदराजीये देवीपुराणे—**तथाचोर्ध्वस्थिताकार्यासदादेवीचतुर्भुजा । अन्यथातुनकर्तव्याकृताभयकरीसदा । अष्टभुजासदाकार्याप्रासादेवागृहेतथा । ऊर्ध्वस्थितागृहेघोरांरौद्राचामिभवेद्युधि । गृहेनसजटापूज्याशैलजापितथैवच । अष्टभुजाऊर्ध्वाघोरेतिगोविंदराजः । **वाराहे—**गृहेग्निदग्धाभग्नाश्चनार्चाःपूज्यावसुंधरे । एतासांपूजनान्नित्यमुद्देशंप्राप्नुयाद्गृही । **स्कांदे—**शालग्रामशिलायास्तुप्रतिष्ठानैवविद्यते । महापूजांतुकृत्वादौपूजयेत्तांततोबुधः । वृहद्ग्रामने—

प्रतिष्ठादिविधानेन विनैव वसते हरिः । सदा तत्र शिलामात्रेव क्रचिह्नं वरानने । चक्रचिह्न इत्युक्तेरचक्रे हिरण्यगर्भादौ शालग्रामशिलाकृतमूर्त्यादौ च प्रतिष्ठाभवतीति पंचायतनसारः । अत्र केचित् प्रतिष्ठावाहनयोर्मिलितयोर्देवतासन्निधिजनकत्वात्स्थापितदेवेष्वप्यावाहनमित्याहुः । तन्न । आवाहनात्पूर्वपादस्पर्शादावपि दोषाभावप्रसक्तेः । मालादिदिने पुण्याभावापत्तेश्च । अतो नावाहनम् । पंचायतनसारे तु देवताया व्यासगां तराभावध्यानार्थं प्रतिष्ठितदेवतायामप्यावाहनमित्युक्तम् । अन्येतु प्रतिष्ठया देवसन्निधियोग्यताक्रियते आवाहनेन तत्सन्निधिरित्याहुः । दैशिकसन्निध्येपि बौद्धसन्निध्यार्थमावाहनमिति भट्टदिनकरः । स्मृतिसारे पुराणे च—उद्वासावाहनेन स्तःस्थिरायामुद्धवार्चने । अस्थिरायां विकल्पात्स्यात्स्थडिलेतु भवेद्वयम् । स्नपनं चाविलेख्यायामन्यत्र परिमार्जनम् । पंचायतनसारे नंदिपुराणे—स्थिरलिङ्गेऽनले तोये हृदये सूर्यमंडले । आवाहनादि च त्वारिकुर्यान्नोद्वासनतथा । तत्रैव पादौ—शालग्रामशिलायां च नावाहनविसर्जने । देवीपुराणे—पादेषु यामाकदूर्वाचविष्णुक्रांतादिरिष्यते । गधपुष्पाक्षतयवकुशाग्रतिलसर्षपाः । तत्रैव—बिल्वरक्ताक्षतैः पुष्पैर्दधिदूर्वाकुशैस्त्रिलैः । सामान्यः सर्वदेवानामर्घ्यो यं परिकीर्तितः । अभावे दधिदूर्वादेर्मानसं वा प्रकल्पयेत् । रक्तंकुंकुमम् । पुष्पसारसुधानिधौ—इक्षुर्मधुघृतचैव पयोदधिसहैव तु । प्रस्थप्रमाणवाग्राह्यं मधुपर्कमिहोच्यते । पंचायतनपूजासारे—जातीलवंगककोलान्याचमनीयद्रव्याणि ॥

अथ स्नानं । बृहन्नारदीये—वादित्रनिनदैरुच्चैर्गीतमगलनिःस्वनैः । यः स्नापयति देवेशं जीवन्मुक्तो भवेद्विद्विषः । वादित्राणामभावे तु पूजाकाले च सर्वदा । घंटाशब्दो नरैः कार्यः सर्ववाद्यमयीयतः । योगिनीतन्त्रे—शिवागारे झल्लं कंच सूर्यागारे च शंखकम् । दुर्गागारे वंशवाद्यं मधूरीचनं वादयेत् । स्कांदे—वेणुवीणास्वनैश्चैव कुर्यात्तु स्नपनहरेः । शिवं शंखवारिणेति पंचायतनसारे वचनात् । सर्वत्रैव

प्रशस्तोऽब्जःशिवसूर्यार्चनंविनेतिप्रयोगपारिजातेब्राह्माच्च । शिवार्चनेशंखउक्तःसौरपुराणेपाद्मे—कुशपुण्योदकस्नानाद्ब्रह्मलोकमवा-
मुयात् । रत्नोदकेनसावित्रंकौबेरहेमवारिणा । नारसिंहंतुसंस्नाप्यकर्पूरागरुवारिणा । इंद्रलोकेसमोदित्वापश्चाद्विष्णुपुरं व्रजेत् । कपिलाक्षीरमा-
दायशंखेकृत्वाजनार्दनम् । यज्ञायुतसहस्रस्यस्नापयित्वालभेत्फलम् । ताम्रमूर्तौगव्याभिषेकोननिषिद्धः । स्नानतर्पणदानेष्वित्यादिपूर्वोक्तवचनात् ।
नारसिंहे—यःपुनःपुष्पतैलेनसंस्नापयतिकेशवम् । दिव्यौषधियुतेनापितस्यप्रीतोभवेत्सदा । रुद्रयामले—द्वादश्यांचदिवास्नापस्तुलस्य-
वचयस्तथा । तत्रविष्णोर्दिवास्नानंवर्जनीयंसदाबुधैः । पाद्मे—शंखेतीर्थोदकंकृत्वायःस्नापयतिकेशवम् । द्वादश्यांविंदुमात्रेणकुलानांतारयेच्छ-
तम् । द्वादश्यांस्नानेविकल्पइतिकेचित् । दिवापदोपादानाद्विसेनिषिद्धंनतुरात्रावित्यन्ये । विष्णुमूर्तेःस्नाननिषेधेनशालग्रामादेरित्यपरे । प्र-
योगपारिजातेव्यासः—प्रतिमापट्टयंत्राणांनित्यंस्नानंनकारयेत् । कारयेत्पर्वदिवसेयदावामलधारणम् । पाद्मेवैशाखमाहात्म्ये—
चंदनोशीरकर्पूरकुंकुमागरुवासितैः । सलिलैःस्नापयेन्मन्त्रीनित्यदाविभवेसति । स्कांदे—क्षीराद्विशुद्धंघृतेनैवशतोत्तरम् । घृताद्विशुद्धं
क्षौद्रंक्षौद्राच्चैक्ष्वजंतथा । स्नानादिषुद्रव्यमानमुक्तंशिवधर्मोत्तरे—स्नानंपलशतंज्ञेयमभ्यंगंपंचविंशतिः । पलानांद्विसहस्रेतुमहास्नानंप्रकीर्ति-
तम् । हरनाथीये—अष्टोत्तरपलशतंस्नानेदेयंतुसर्वथा । व्रतहेमाद्रौकालिकापुराणे—पंचविशत्पलंलिंगेअभ्यंगंकारयेदथ । शिवस्य
सर्पिषास्नानंप्रोक्तंपलशतेनच । तावतामधुनाचैवदध्नाचैवपुनःपुनः । तावतैवचक्षीरेणगव्येनैवभवेत्ततः । भूयःसार्धसहस्रेणपलानामैक्ष्वंतथा ।
पलंचकुडवःप्रस्थआढकोद्रोणएवच । धान्यमानेषुबोद्धव्याःक्रमशोऽमीचतुर्गुणाः । मदनरत्नेआथर्वणपरिशिष्टे—पंचकृष्णलकोमाष-
स्तैश्चतुःषष्टिभिःपलम् । चंद्रिकायांपुलस्त्यः—स्नाप्यमानंचपश्यंतियेघृतेनोत्तरायणे । तेयांतिविष्णुसालोक्यंसर्वपापविवर्जिताः । घृतमानं
प्रस्थोवाआढकंवैतितत्रैव । तत्रैवचामने—देवमाल्यापनयनंदेवागारसमूहनम् । स्नपनंसर्वदेवानांगोप्रदानसमंस्मृतम् ॥ ॥ वस्त्रादि ॥ अग्नि-

पुराणे—दुकूलपट्टकौशेयरांककार्पासकादिभिः । वासोभिः पूजयेद्देवं सुशुभैरात्मनः प्रियैः । विष्णुधर्मोत्तरे—रांकवामृगरोम्याश्चर्कदस्यश्च तथा शुभाः । निषिद्धानिवाराहे—नीलिरंजितवस्त्रं यो मर्त्यो मर्त्यं निवेदयेत् । नवमक्षालितचैव सचिरं रौरवे वसेत् । नीलीदोषः कार्पास एवोक्तः । तथा—यज्ञोपवीतदानेन सुरेभ्यो ब्राह्मणाय वा । भवेद्विप्रश्चतुर्वेदी शुद्धधीर्नात्र संशयः । नन्दिपुराणे—अलकारचयोदद्याद्विप्राय च सुराय च । सोमलोके रमित्वा स विष्णुलोके महीयते । वस्त्रालंकारादिन प्रत्यहमपूर्वम् । वस्त्रमभ्युक्षणाच्छुध्येदपरंतु दिने दिने इति हरनाथीये तत्त्वसागर-संहितोक्तेः । अपरंतदेव । न निर्माल्यं भवेद्वस्त्रस्वर्णरत्नविभूषणमिति तत्रैव विद्याकरीयनिबन्धाच्च । उपवीतमपि प्रत्यहं नापूर्वं वस्त्रसमत्वादिति हरनाथः ॥ ॥ गंधपुष्पधूपदीपादेव ताभेदेन वक्ष्यंते । चंद्रिकायां पादौ—गंधेभ्यश्च दनं पुण्यं चंदनादगरुर्वरः । कृष्णागरुस्ततः श्रेष्ठः कुंकुमंतु ततो वरम् । मदनरत्ने गारुडे—कस्तूरिकाया भागौ द्वौ च त्वारश्च दनस्य तु । कुंकुमस्य त्रयश्चैव शशिनः स्यात्ततः समम् । कर्पूरं च दनं दर्पः कुंकुमच समांशके । सर्वगंधमिति प्रोक्तं समस्तसुरवल्लभम् । काशीखंडे—कस्तूरिकाया द्वौ भागौ द्वौ भागौ कुंकुमस्य तु । चंदनस्य त्रयो भागाः शशिनस्त्वेक एव हि । यक्षकर्दम इत्येव सर्वदेवमनोहरः । मदनरत्ने—कर्पूरमगरुश्चैव कस्तूरी च दनं तथा । कंकोलं च भवेदेभिः पंचभिर्यक्षकर्दमः । विष्णुधर्मोत्तरे—दारिद्र्यपन्नकं कुर्यादस्वास्थ्यं रक्तचंदनम् । उग्रीरं विप्रविभ्रं शमन्ये कुर्युरूपद्रवम् । केवलनिषेधो यं मिलितानां विधानादिति पंचायतनसारः । गारुडेस्कांदे च—यो ददाति हरेर्नित्यं तुलसीकाष्ठचंदनं । पितृणां च विशेषेण सदा भीष्टं हरेर्यथा । तुलसीदललयेन च दनेन जनार्दनम् । विलेपयति यो नित्यं लभते चितितफलम् ॥

अथ पुष्पाणि । पुष्पदानं कराभ्यामिति केचित् । तन्न । तत्र दक्षिणकरनियमात् । पुष्पांजलिविधा वजलिविधेश्च । यत्तु—यजन्क

राभ्यांयज्ञेशमिति । यच्च—तावेवकेवलौश्लाघ्यौयौतत्पूजाकरौकराविति । तत्कथंचिल्लब्धकरद्वयव्यापारानुवादइतिटोडरानंदः । पुष्पां-
जल्यादिपरमितिवयम् । पाद्मे—श्यामापितुलसीविष्णोःप्रियागौरीविशेषतः । विष्णुरहस्ये—तुलसीप्राप्ययोनित्यंनकरोतिममार्चनम् ।
तस्याहंप्रतिगृह्णामिनपूजांशतवार्षिकीम् । विष्णुधर्मे—रक्तान्यकालजातानिचैत्यवृक्षोद्भवानिच । श्मशानजातपुष्पाणिनैवदेयानिकर्हिचित् ।
विष्णुः—नोग्रगंधिपुष्पंगंधिनकंटकिजम् । कंटकिजमपिशुक्लंसुगंधिदद्यात् । नरक्तंदद्यात् । रक्तमपिकुंकुमंजलजंचदद्यादिति । विष्णु
रहस्ये—नशुष्कैःपूजयेद्देवंकुसुमैर्नमहीगतैः । नविशीर्णदलैःस्पृष्टैर्नाशुभैर्नाविकासिभिः । अतिगंधीन्यगंधीनिअम्लगंधीनिवर्जयेत् ।
अविकासिभिरितियेषांविकासोनजातः । येषांतुविकासोत्तरंमुकुलत्वंकमलादीनांतेपांसूर्यएवनिषेधइतिवक्ष्यते । भविष्ये—केशकीटापविद्धा
निशीर्णपर्युषितानिच । स्वयंपतितपुष्पाणित्यजेदुपहतानिच । मुकुलैर्नार्चयेद्देवमपकंननिवेदयेत् । गंधवंत्यपवित्राणिकुसुमानिविवर्जयेत् ।
गंधहीनमपिग्राह्यंपवित्रंयत्कुशादिकम् । तिथ्यालोकेमत्स्यसूक्ते—बंधुजीवंचद्रोणंचसरस्वत्यैनदापयेत् । विष्णुधर्मोत्तरे—नगृहे
करवीरोत्थैःकुसुमैरर्चयेद्धरिम् । गृहेजातोयःकरवीरस्तदुत्थैरित्यर्थइतिपंचायतनसारः । यथाश्रुतमेवतुयुक्तम् । निषिद्धपुष्पा
णिगारूढे—नार्कनोन्मत्तकंकिंचित्तथैवगिरिकर्णिकाम् । नकंटकारिकापुष्पमच्युतायनिवेदयेत् । कुटंजशाल्मलीपुष्पंशिरीषंचजनार्दने ।
निवेदितंभयंशोकंनिःस्वतांचप्रयच्छति । करानीतंपटानीतंतत्पुष्पंसकलंत्यजेत् । करोवामः । पटोऽधोवस्त्रम् । देवोपरिधृतंयच्चवामहस्तेच
यद्धृतम् । अधोवस्त्रधृतंयच्चतत्पुष्पंपरिवर्जयेदितिपंचायतनसारात् । विष्णुः—याचितंनिष्फलंपुष्पंक्रयक्रीतंचनिष्फलम् । अस्पृश्य-
त्वाद्रजस्वलायादेवकार्यनिषेधेसिद्धे । नदेवकार्यकुर्यादितिहारीतोक्तिर्देवार्थपुष्पनैवेद्यादीत्येतदर्थेतिक्लृप्ततरुः । विष्णुधर्मोत्तरे—
अधोवस्त्रधृतंयच्चजलांतःक्षालितचयत् । देवतास्तन्नगृह्णन्तिपुष्पंनिर्माल्यतांगतम् ॥ पर्युषितदिनविचारः । हलायुधेभविष्ये—केशकी-

टापविद्वानित्यजेत्पर्युपितानिच । तुलस्यगस्तिविल्वानां नास्तिपर्युपितात्मता । मदनपारिजाते—जलंपर्युपितं त्याज्यं पत्राणिकुसुमानिच । तुलस्य
 गस्तिविल्वानिगांगवारिनदुष्यति । विष्णुधर्मोत्तरे—तुलस्यां विल्वपत्रे च जलजे पुच सर्वशः । न पर्युपितदोषोस्तिमालाकारगृहेषुच ।
 स्कांदे—पलाशदिनमेकचपकजंचदिनत्रयम् । पंचाहं विल्वपत्रचदशाहतुलसीदलम् । पर्युपितं नेत्यर्थः । हलायुधे—जलजानांच सर्वेषां
 विल्वपत्रस्य चैव हि । तेषां पर्युपिताशकाकार्यापचदिनोर्ध्वतः । तीर्थसौख्ये प्राप्ते—तुलसीनो पर्युपिता विल्वं च त्रिदिनावधि । पञ्चपंचदिना
 त्याज्यशेषं पर्युपितं विदुः । तत्रैव स्कांदे दमनमुपक्रम्य—तस्यमालाभगवतः परमप्रीतिकारिणी । शुष्कापर्युपितावापिनदुष्टाभवति क्वचित् ।
 पूर्वोक्तदिनसंख्यातिक्रमेपिमालाकारगृहस्थमदुष्टमिति शैवागमः । स्मृतिसाराचल्यां—जलजानांच सर्वेषां पत्राणामहतस्य च । कुश
 पुष्पस्य रजतसुवर्णकृतयोरपि । न पर्युपितदोषोस्ति तीर्थतोयस्य चैव हि । वोपदेवः—विल्वापामार्गजाती तुलसि शमिशताकेतकी भृंगदूर्वा मदां
 भोजाहिदर्भा मुनितिलतगरब्रह्मकह्लारमल्ली । चपाश्वारातिकुंभादमनमरुचका विल्वतोहानिशस्तास्त्रिंशत्येकार्यरीशोदधिनिधिवसुभूयमाभूय एव ।
 अस्यार्थः—शताशतावरी । मदोमदारः । अहिर्नागचपकः । मुनिरगस्त्यः । ब्रह्मपलाशम् । कह्लारकुमुदम् । तेन न पौनरुक्त्यम् ।
 अश्वारातिः करवीरः । अरीषद् । ईशः एकादश । उदधिश्चत्वारः । निधिर्नव । वसुरष्टौ । भूरेकः । यमौ द्वौ । विल्वमारभ्याहिपर्यंतं
 गणयित्वा दर्भमारभ्य त्रिशदादिसंख्यया पुनर्गणयेदित्यर्थः । तत्त्वसागरसंहितायां—यद्वापर्युपितैश्चापि पुष्पाद्यैरविकारिभिः । गंधोदके
 न चैतानि त्रिः प्रोक्ष्यैव प्रपूजयेत् । पारिजाते आदित्यपुराणे—शिवे कुंदं मदती च यथीवधूककेतकम् । जपारक्तत्रिसंध्यै द्वे सिंदूरकुटजानितु ।
 मालतीघुसृणचैव हयारिं च र्वरीत्यजेत् । नशस्तंशाल्मलपुष्पंकूष्मांडं च नशोभनम् । कलिकामुकुलैर्नेज्याविना चपकपकजैः । पुष्पमालायाम्—
 मंदारमर्कधचूरशाल्मलीकां च नालजम् । निषिद्धं विष्णुपूजायां पुष्पचैभीतकतथा । निषिद्धं विद्धितं विष्णौ शिरीषं शक्रपुङ्कम् । नरसिंहस्य पूजायां

निषिद्धंकेतकीद्वयम् । चंद्रिकायामप्येवम् । मदनपारिजातेविष्णुधर्मे—ऋकचाख्यस्यपुष्पाणितथाधतूरकस्यच । कृष्णंचकुटजं चार्कनैवदेयंजनार्दने । शाल्मलंचशिरीषंचवृहतींगिरिमल्लिकाम् । सर्जकंचैवकूष्माण्डंकंचनारंचवर्जयेत् । शातातपः—देवीनामर्कमंदारौ सूर्यस्यतगरंतथा । निषिद्धमित्यर्थः । कार्तिकमाहात्म्ये—गणेशंतुलसीपत्रैर्दुर्गानैवतुदूर्वया । मुनिपुष्पैस्तुसूर्यंचलक्ष्मीकामोनचार्ययेत् । पाद्मे—नबिल्वेनार्चयेद्भानुंनकेतक्यामहेश्वरम् । नाक्षतैःपूजयेद्विष्णुंनतुलस्यागणाधिपम् ॥

तुलसीग्रहणादौविशेषः । हारीतः—स्नानंकृत्वातुयेकेचित्पुष्पंचिन्वंतिमानवाः । देवतास्तन्नगृह्णन्तिभस्मीभवतिकाष्ठवत् । तन्म ध्याहस्नानपरम् । अस्नात्वातुलसींछित्त्वादेवतापितृकर्मणि । तत्सर्वनिष्फलंयातिपंचगव्येनशुध्यति इति पाद्मोक्तेरितिचंद्रिका । अत्रतुलसीपदंपुष्पमात्रपरम् शिष्टाचारानुरोधादितिरुद्रधरः । देवयाज्ञिकनिबंधेस्मृतिसारे—श्रवणेचव्यतीपातेभौमभार्गवभानुषु । पर्वद्वयेचसंक्रांतौद्वादश्यांसूतकद्वये । तुलसीयेविचिन्वंतितेछिंदंतिहरेःशिरः । कचिच्छ्रवणस्थानेवैधृतिपदम् । पाद्मे—भृगवर्कांगारवारेषुद्वादश्यांपंचपर्वसु । येविचिन्वंतितुलसीतेछिंदंतिहरेःशिरः । विष्णुधर्मोत्तरे—रविवारंविनादूर्वातुलसीद्वादशीविना । जीवितस्याविनाशाय नविचिन्वीतधर्मवित् । तथा—संक्रांतावर्कपक्षांतेद्वादश्यांनिशिसंध्ययोः । यैश्छिन्नंतुलसीपत्रंतैश्छिन्नंहरिमस्तकम् । विष्णुधर्मे—नछिंद्या तुलसीविप्रोद्वादश्यांवैष्णवःकचित् । हरिभक्तिविलासे—संक्रांत्यादौनिषिद्धोपितुलस्यवचयःस्मृतौ । परंश्रीविष्णुभक्तैस्तुद्वादश्यामेवनेष्यते । अयंनिषेधोनकृष्णतुलस्याम् ।—तुलसीकृष्णतुलसीतथारक्तंचचंदनम् । केतकीपुष्पपत्रंचसद्यस्तुष्टिकारंहरेरितिभविष्येकृष्णतुलस्याःपुनरु पादानेनतुलसीत्वाभावात् । जीरकंकृष्णजीरकमितिवत् । पाद्मे—द्वादश्यांतुलसीपत्रंधात्रीपत्रंचकार्तिके । लुनातिसनरोगच्छेन्निरयानतिग हितान् । रुद्रयामले—देवार्थेतुलसीछेदोहोमार्थेसमिधस्तथा । इंदुक्षयेनदुष्येतगवार्थेपितृणस्यच । पाद्मे—तुलस्यमृतजन्मासिसदात्वंके

शवप्रिये । केशवार्थविचिन्वामिवरदाभवशोभने । इतितुलसीग्रहणमन्त्रः । अवन्तीखण्डेस्कांदे—येऽर्चयतिहरेर्मूर्तिकोमलैस्तुलसीदलैः । कोटिकोटिसुवर्णानांदानस्यफलमाप्नुयुः । तत्रैव—सुमजर्यासदलयातुलसीभवयाहरेः । पूजांकुर्वीतयोनित्यंसपूजाफलमश्नुते । शंखः—वानस्पत्येमूलफलेदार्वश्र्यर्थेचगोस्तृणम् । देवतार्थचकुसुममस्तेयमनुरव्रीत् । इदं द्विजपरम् । द्विजस्तृणैवः पुष्पाणिसर्वतः स्वयमाहरेदिति याज्ञवल्क्योक्तेः । एतन्नित्यपूजापरम् ।—पारक्यारामसजातैः कुसुमैरर्चयेत्सुरान् । तेनपापेनलिप्येऽहयदेतदनृतभवेदितिनारदीयादिति पंचायतनसारः । आह्निकप्रदीपेस्कांदे—पत्रंवायदिवापुष्पंफलंनेष्टमयोमुखम् । दुःखदतत्समाख्यातयथोत्पन्नप्रदापयेत् । अधोमुखार्पणं नेष्टं पुष्पांजलिविधिविना ॥ ॥ लक्षपूजायां विशेषः । लक्षपूजासुसर्वासुपुष्पमेकैकमर्पयेत् । समुदायेनचेत्पूजालक्षपुष्पार्पणंहितत् । लक्षपुष्पादौपुष्पाद्यर्पणंयथेच्छमिति पंचायतनसारे । जटमल्ले—येपांशंसतिपुष्पाणिप्रशस्तान्यर्चनेहरेः । पल्लवापितेपांस्युःफलंवार्चाविधौहरेः । पादौ—विल्वपत्रंशमीपत्रतुलस्यामलकंतथा । कुशपत्रंभृंगराजसदाग्राह्यहरेर्वुधैः । विल्वपत्रेविशेषः शिवधर्मोत्तरे—अच्छिन्नैर्विल्वपत्रैश्चअच्छिन्नाग्रैस्त्रिपत्रकैः । वामपत्रेवसेद्रह्यापन्ननाभश्चदक्षिणे । पत्राग्रेलोकपालाश्चमध्येपत्रेसदाशिवः । पृष्ठभागेस्थितायक्षाः पूर्वभागेऽमृतस्थितम् । तस्माद्वैपूर्वभागेनअर्चयेद्विरिजापतिम् । जटमल्ले—येपांशंसतिपुष्पाणिप्रशस्तान्यर्चनेहरेः । पल्लवापितेपांस्युःफलंवार्चाविधौहरेः । भविष्ये—फलानामप्यलामेतुतृणगुल्मौषधीरपि । औषधीनामभावेतुभक्त्याभवतिपूजितः । मनसापूजयेदित्यर्थः ॥

अथधूपः । तिथितत्त्वेकालिकापुराणे—मधुमुस्ताधृतगंधोगुग्गुल्वगरुशैलजम् । सरलसिद्धसिद्धार्थादशांगोधूपइष्यते । मदनरत्ने—षड्भागकुष्ठद्विगुणोगुडश्चलाक्षात्रयंपंचनखस्यभागाः । हरीतकीसर्जरसश्चमांसीभागैकमेकत्वथशैलजस्य । वनस्यचत्वारिपुरस्यचैकंधूपो दशांगः कथितोमुनीन्द्रैः । द्विगुणोऽंशः । शैलजमध्यदेशेतूलइतिप्रसिद्धम् । घनोमुस्ता । पुरोगुग्गुलुः । व्रतहेमाद्रौभविष्ये—अगरुच

दनंमुस्तासिहकंवृषणंतथा । समभागंतुकर्तव्यधूपोयममृताह्वयः । तथा—श्रीखंडग्रंथिसहितमगरुंसिहकंतथा । मुस्तातथेंदुर्भूतेशशर्कराचददे
त्रयम् । इत्येपोऽनंतधूपश्चकथितोदेवसत्तम । तथा—कृष्णागरुंसिहकंचवालकंवृषणंतथा । चंदनंतगरुंमुस्ताप्रबोधःशर्करान्वितः । तथा—
कर्पूरंचंदनंकुष्ठमुशीरसिहकंतथा । ग्रथिकंवृषणंभीमकुंकुमंगुंजनंतथा । हरीतकीतथोशीरयक्षधूपउदाहृतः । तथा—वृषणंसिहकंबिल्वंश्रीखं
डमगरुंतथा । कर्पूरंचतथामुस्ताशर्करासत्वचंद्रिज । इत्येषविजयोधूपःस्वयंदेवेननिर्मितः । वृषणंकस्तूरिकेतिसमयप्रदीपः । कर्पूरंचंदनं
मांसीत्वक्पत्रैलालवंगके । अगरुंसिहकंधूपंप्राजापत्यंप्रचक्षते । श्रीखंडंतगरुंकुष्ठकर्पूरसिहकतथा । महानयस्मृतोधूपःप्रियोदेवस्यसर्वदा । चंद्रि
कायांहारीतः—रुहिकाख्यंकणंदारुसिहकंसागरुंसितम् । शंखंजातीफलश्रीशेधूपानिस्युःप्रियाणिवै । रुहिकामांसी । कणोगुग्गुलविशेषः ।
दारुदेवदारुः । शंखंनखी । नारसिंहे—विनामृगमदंधूपेजीवजातंविवर्जयेत् । एतच्चसिहान्यपरम् । महिषाख्यंगुग्गुलंयआज्ययुक्तंस
शर्करम् । धूपंददातिराजेंद्रनरसिंहायभक्तिमानितितत्रैवोक्तेः । देव्यादौतस्यवक्ष्यमाणत्वाच्च । तत्रैव—कृष्णागरुसमुत्थेनधूपेनश्रीधरालयम् ।
धूपयेद्वैष्णवोयस्तुसमुक्तोनरकार्णवात् । गौतमः—तीर्थकोटिशतैर्धौतोयथाभवतिनिर्मलः । करोतिनिर्मलदेहंधूपशेषस्तथाहरेः । पाद्मे—
धूपंचारात्रिकंविष्णोःकराभ्यांयःप्रविदते । कुलकोटिसमुद्धृत्यातिविष्णोःपरंपदम् ॥

अथदीपः । नारसिंहे—घृतेनवाथतैलेनदीपंप्रज्वालयेन्नरः । अथमहादीपःव्रतहेमाद्रौविष्णुधर्मे—महावर्तिःसदादेयाकृष्ण
पक्षेविशेषतः । देवस्यदक्षिणेपार्श्वेदेयातैलतुलानृप । पलाष्टकयुतांराजन्वर्तितत्रप्रकल्पयेत् । महारजनरक्तेनसमग्रेणतुवाससा । वामपार्श्वेतु
देवस्यदेयाघृततुलानृप । पलाष्टकयुतांपुण्यांशुक्लांवर्तितदीपयेत् । वाससातुसमग्रेणसोपवासोजितेंद्रियः । एवंवर्तिद्वयमिदंसकृद्वत्त्वामहीयते ।

एकामप्यथवादद्यादभीष्टामनयोर्द्वयोः । दीपदानं महासत्रं कृत्वा फलमुपाश्रुते । दीपनिर्वाणनिषेधो भविष्ये—तांश्च दत्त्वा न हिंसेत न च तैलविवर्जितान् । कुर्वीत दीपहिंसां यो मूपकोऽधः प्रजायते । भविष्योत्तरे—ग्रज्वात्य देवदेवस्य कर्पूरेण तु दीपकम् । अश्वमेधमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् । संवर्तः—देवागारे द्विजानां च दीपदत्त्वा चतुष्पथे । मेधावी ज्ञानसपन्नश्च क्षुष्मान् जायते नरः ॥

अथ नैवेद्यं । कृष्णभट्टीये—नैवेद्यजलपुष्पादौ वेनुमुद्रां प्रदर्शयेत् । गोविंदराजीये ब्रह्मांडे—पत्रपुष्पफलंतोयमन्नपानाद्य मौपधम् । अनिवेद्यनमुं जीतयदा हाराय कल्पितम् । तत्रैव पाद्वे—अनिवेद्यहरेर्भुजन्सप्तजन्मनि नारकी । निवेदितस्य भक्षणप्रतिपत्तिरिति गोविंदराजः । तत्र । यद्भक्षयेत्तन्निवेदितमिति वाक्यार्थात् । अनिवेदितभक्षणनिषेधात् सर्वान्ननिवेदननिषेधः । व्यवदानद्वारा पुरोडाशस्येवोद्धृतान्ननिवेदनद्वारा सर्वान्ननिवेदनमिति वान्यम् । उद्धरणाविधानात् । तद्विधानेऽपि सर्वपुरोडाशत्यागवत्सर्वान्ननिवेदनसिद्धेश्च । निवेदितशेषत्वेन सर्वस्य निवेदितत्वांगीकारे लक्षणापानाच्च । पाकैक्ये निवेदिते नैव वैश्वदेवः स्विष्टकृद्वत् । यत्तु शातातपः—एकस्मिन्वाप्यगक्तश्चेत्पूर्वविष्णुनिवेदनम् । वैश्वदेवततः शिष्टाव्यासस्य वचनयथेति शिष्टपदतत्सर्वपुरोडाशत्यागे शेषात्स्विष्टकृतवद्विष्णोर्निवेदिताच्चेन यष्ट्यदेवतांतरमिति श्रीधरोक्तेः सर्वनिवेदनेऽप्युपपन्नमिति गोविंदराजः । भट्टदिनकरस्तु वैश्वदेवार्थे नैव द्यार्थपाकभेदे निवेदितमेव सस्कृतमेव भक्षयेदिति नियमद्वयं न युक्तम् । एकभक्षणेन्यतरनियमवाधात् । उभयभक्षणेनियमद्वयवाधात् । अतो निवेदितमेव भक्षयेदिति वचोहोमासाधनवटकतां ब्रूयाद्विपरं । हुतमेव भक्षयेदिति हविष्यपरः । यद्वा निवेदितमेव भक्षयेदिति वैश्वदेवानधिकारिपरम् । अथवा पाकैक्येऽप्यहविष्यस्येव पाकभेदेऽपि निवेदितस्याहुतस्यापि हुतत्वमस्त्येव । न हि पाकभेदे वैश्वदेवभेदः । महानससंस्कारत्वाद् वैश्वदेवस्य । एवं निवेदितत्वमपि न च सर्वनिवेदनं । निवेदितस्य दाहादिविधानेन सर्वान्नदाहाद्यापत्तेः । पाकैक्येऽप्येवम् । तस्मादुद्धृत्यैव निवेदनमित्याह । विष्णुः—मेपीमहिपीछागीनां दुग्धदधिवृत्तान्यदेयानि ।

गारुडे—तुलसीदलसंमिश्रं हरेर्यच्छतियः सदा । नैवेद्यमित्यादि स्मृतिरत्नावल्याम् । नैवेद्यस्य त्वभावे तु फलान्यपि निवेदयेत् । फलानामप्यलाभे तु तृणगुल्मौषधीरपि । औषधीनामलाभे तु तोयान्यपि निवेदयेत् । तदलाभे तु सर्वत्र मानसं प्रवरं स्मृतम् । नैवेद्यां शदानमुक्तं पारिजाते संग्रहे—विष्वक्सेनायदा तव्यं नैवेद्यस्य शतांशकम् । पादोदकं प्रसादं च लिगे चं डेश्वराय तु । तद्विधिः पंचरात्रे—ततो जव निकां विद्वानपसार्थं यथाविधि । मुख्यादीशानतः पात्रा न्नैवेद्यां शंसमुद्धरेत् । टोडरानंदे विष्णुधर्मे—फलानि दत्त्वा देवेभ्यः सफलां विंदते श्रियम् । अथ फलं भविष्ये—फलं च कथितं विद्धं कृमिभिस्तद्विवर्जयेत् । यत्नपक्वमपि ग्राह्यं कदलीफलमुत्तमम् । अथ तांबूलं स्कांदे—तांबूलानां किं सलयं दत्त्वा स्वर्गमवाप्नुयात् । इति ॥

अथ प्रणामः । टोडरानंदे चंद्रिकायां च वाराहभविष्ययोः—प्रणम्य दंडवद्भूमौ नमस्करेण यो र्चयेत् । स यांगतिमवाप्नोति न तां क्रतु शतैरपि । हलायुधे—न देवं पृष्ठतः कृत्वा प्रणामं कचिदाचरेत् । वरमुत्थाय कर्तव्यं न वृथा भ्रमणं चरेत् । तत्रैव—एकहस्तप्रणामश्च एकाचैव प्रदक्षिणा । अकाले दर्शनं चैव पुण्यं हंति पुराकृतम् । एकेति चंडान्यपरम् । तस्या एकप्रदक्षिणा यावक्ष्यमाणत्वात् । गोविंदराजीये भविष्ये—अग्रे पृष्ठे वामभागे समीपे गर्भमंदिरे । जपहोमनमस्कारान्न कुर्याद्देवता लये । वाराहे—वस्त्रा प्रवृत्त देहस्तु यो नरः प्रणमेत माम् । सदा स जायते मूर्खः स सज्जन्म सुभामिनि । इदं परिधानीयान्यपरम् । चंद्रिकायां नारसिंहे—नमस्कारेण चैकेन अष्टांगेन हरिं स्मरेत् । पद्भ्यां कराभ्यां शिरसा पंचांगप्रणतिः स्मृता । दोभ्यां पद्भ्यां च जानुभ्यां मुरसा शिरसा तथा । मनसा वचसा भक्त्या प्रणामोष्ठांग ईरितः । चंद्रिकायां तु—उरसा शिरसा दृष्ट्या मनसापि धियापि च । पद्भ्यां कराभ्यां वाचा च प्रणामोष्ठांग उच्यते इत्युक्तम् । संग्रहे—शिरो हस्तौ च जानू च चिबुकं बाहु कद्वयम् । पंचांगस्तु नमस्कारो विद्वद्भिः समुदाहृतः । पाद्भ्यां—भूमिमापी ज्यजानुभ्यां शिरसा सेव्यवैभुवि । प्रणमेद्यो हि देवेशं सोऽश्वमेधफलं भवेत् ॥

अथप्रदक्षिणा । वाराहे—प्रदक्षिणंनकर्तव्यपुरतःपृष्ठदर्शनात् । चक्रवच्चामयेदंगंपृष्ठतो गनदर्शयेत् । अत्रविशेषोवक्ष्यतेकेदारग्वंङे—
 आरात्रिकसकर्पूरंयेकुर्वतिदिनेदिने । तेप्राप्नुवतिसायुज्यनात्रकार्याविचारणा । टोडरानंदेविष्णुधर्मे—गीतवादित्रदानेनसौख्यंप्राप्नोत्यनु-
 त्तमम् । प्रेक्षणीयकदानेनरूपवानभिजायते । प्रेक्षणीयनृत्यगीतादि । अथशंखपूजाभविष्ये—त्रैलोक्येयानिभूतानिवासुदेवस्यचाज्ञ-
 या । शंखेवसंतिविप्रेन्द्रतस्माच्छखप्रपूजयेत् । तत्रमंत्रः—त्वपुरासागरोत्पन्नोविष्णुनाविधृतःकरे । निर्मितःसर्वदेवैश्चपांचजन्यनमोस्तुते ।
 गर्भादेवादिनारीणांविशीर्यतेसहस्रशः । तवनादेनपातालेपांचजन्यनमोस्तुते । वाराहे—द्वौशखौनार्चयेदिति । शिवाचर्चनंचंद्रिकायां
 सारसंग्रहे—शंखमानंतुप्रादेशंचतुरगुलमुच्छ्रितम् । क्रियासारे—प्रस्थांनुप्रमितःशखःश्रेष्ठस्तत्र्यंशपूरकः । मध्यस्तदर्धप्रमितःकनिष्ठः
 क्रमशोभवेत् । गोक्षीरधवलःस्निग्धोदीर्घनालोवृहत्तनुः । वृत्तोयोदक्षिणावर्तःसज्ञेयःशंखसज्ञकः । पूर्वोक्तलक्षणोपेतोवामावर्तोऽथवापियः । प्रस्थो
 दानरत्नेज्ञेयः । मदनरत्नेस्कांदे—पलद्वयेनप्रसृतद्विगुणकुडवंमतम् । चतुर्भिःकुडवैःप्रस्थआढकस्तैश्चतुर्गुणैः । चतुराढकोभवेद्रोणइत्येत-
 द्रव्यमानकम् । इति ॥

अथपूजाधिकारिणः । तत्रविष्णुपुराणे—ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रश्चपृथिवीपते । स्वधर्मतत्परोविष्णुमाराधयतिनान्यथा ।
 स्कांदेशालिग्राममाहात्म्ये—ब्राह्मणक्षत्रियविशांस्त्रीशूद्राणामथापिवा । शालग्रामेधिकारोऽस्तिनान्येपांतुकदाचन । अन्येसकरजाः ।
 प्रतिष्ठाहेमाद्रौ—चत्वारोब्राह्मणैःपूज्यास्त्रयोराजन्यजातिभिः । वैश्यैर्द्विविषसपूज्यौतथैकःशूद्रजातिभिः । ब्राह्मणैर्वासुदेवस्तुनृपैःसकर्पण-
 स्तथा । प्रद्युम्नःपूज्यतेवैश्यैरनिरुद्धस्तुशूद्रकैः । प्रयोगपारिजाते मंत्रराजानुष्टुप्त्रिविधाने—शालग्रामगिलांवापिचक्रांकितशिलांतथा ।

ब्राह्मणः पूजयेन्नित्यं क्षत्रियादिर्न पूजयेत् । क्षत्रियादिरदीक्षितः । नित्यं सर्वदा । अतो ब्राह्मणस्यादीक्षितस्यापिशालिग्रामपूजानित्या । क्षत्रियादेस्तु दीक्षितस्य । अत्र दीक्षामंत्रविहीनेपीत्युक्तेः अयं विनैवमंत्रेण पुण्यराशिः प्रकीर्तित इति विष्णुपूजाप्रकरणे भविष्योक्तेश्च । विष्णुपूजायामदीक्षितस्याप्यधिकारो नान्यत्रेति टोडरानंदः । तेनादीक्षितस्यापि क्षत्रियादेर्मूर्तिपूजनेऽधिकारः । स्मृत्यर्थसारे—स्त्रीणामप्यधिकारोस्ति विष्णोरा राधनंप्रति । यत्तु स्मृतिर्कौमुद्यां शूद्राचारशिरोमणौ च मनुः—जपस्तपस्तीर्थयात्राप्रब्रज्यामंत्रसाधनम् । देवताराधनंचेति स्त्रीशूद्रपतनानिषडिति तत्स्पर्शवत्पूजापरम् ।—आर्जवंलोभशून्यत्वं देवब्राह्मणपूजनम् । अनभ्यसूया च तथा धर्मः सामान्य उच्यते इति टोडरानंदे विष्णुक्तेः । साधारणधर्माश्चतुर्वर्णपरा इति व्रतहेमाद्रौ विज्ञानेश्वरीये च । स्त्रीशूद्रपतनानिषडिति शूद्रस्य द्विजसेवाऽविरोधेन स्त्रियास्तु भर्तृसेवाऽत्यागपरमिति भट्टपादाः । जातिविवेके—स्पर्शनं देवतानां च कायस्थायविवर्जयेत् । नास्याधिकारो धर्मे स्तीति मनुः ख्याने मेधातिथिः । स्नानोपवासदेवतार्चनादौ न शूद्रस्य नित्योधिकार इति । शूद्रादेः पूजास्पर्शविना ।—स्त्रीणामनुपनीतानां शूद्राणां च जनेश्वर । स्पर्शनेनाधिकारोऽस्ति विष्णोर्वाशंकरस्य वेति बृहन्नारदीयात् । यदि भक्तिर्भवेत्तस्य स्त्रीणां नापि वसुंधरे । दूरादेवास्पृशन्पूजां कारयेत्सु समाहित इति वाराहाच । ब्राह्मण्यपि हरं विष्णुं न स्पृशेच्छ्रेय इच्छती । अनाथावासनाथावातस्यानास्तीह निष्कृतिरिति पंचायतनसाराच । सांप्रदायिकास्तु निषेधेषु स्त्रीशूद्रपदस्याप्यदीक्षितपरत्वाद्धिषु तत्पदं दीक्षितपरम् । अतो दीक्षितानां तेषां शालग्रामपूजास्पर्शवत्यपि भवति । स्पर्शनिषेधोऽदीक्षितपर इत्याहुः । तन्न । वचनं विनाव्यवस्थाकल्पने मानाभावात् । अतोऽदीक्षितस्य पूजैव न । यत्तु—मातरः सर्वलोकैस्तु स्थाप्याः पूज्याः सुरोत्तमेति देवीपुराणे सर्वपदं तस्त्रीशूद्रान्यपरमिति केचित् । दीक्षितस्याप्यस्पर्शनेति युक्तम् । विष्णुमूर्तेः प्रतिष्ठायां चाधिकारः—चतुर्वर्णैस्तथा विष्णुः प्रतिष्ठाप्यः सुखार्थं भिरितिकल्पतरौ देवीपुराणात् । अन्येतु सर्वपदसंकोचे मानाभावात्—ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वायदिवास्त्रियः । पूजयेन्मातरो भक्त्या स

सर्वलभतेफलमितिदेवीपुराणाच्च शुचित्वस्यनैमित्तिकपरत्वाद्दीक्षितस्यतत्पूजाभवतीत्याहुः । कौमुद्यांनारसिंहे शूद्राधिकारे—पुराणं गृ-
 युयान्नित्यंनरसिहस्यपूजन । कुर्यादितिशेषः । तत्रैव—ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःश्रियःशूद्रांत्यजातयः । संपूज्यतंसुरश्रेष्ठंभक्त्यासिंहवपुर्धरम् । अत्रांत्य-
 जातयोऽसच्छूद्रानतुचंडालादयः । चंडालाःसर्वधर्मवहिष्कृताइतिस्मृतेः । लिङ्गेपिचातुर्वर्ण्यस्याधिकारउक्तःशिवसर्वस्वेभविष्ये-
 यस्तुपूजयतेदेविलिंगेमांचजगत्पतिम् । ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रोचामत्परायणः । तस्यप्रीतःप्रदास्यामिशिवल्लोकाननुत्तमान् । ब्रह्मचारि-
 णंप्रकृत्यमनुः—देवताभ्यर्चनचैवसमिदाधानमेवच । कुर्यादितिसवधः । तिथितत्त्वेस्कांदे—शूद्रःकर्माणियोनित्यस्त्रीयानिकुरुतेप्रिये ।
 तस्याहमर्चागृह्णामिचंद्रखंडविभूषिते । इदंपुराणप्रसिद्धजीर्णलिंगविषयमितित्रिस्थलीसेनौभट्टपादाः । नूननलिंगपूजायांतु—यदा
 प्रतिष्ठितंलिंगमंत्रविद्विर्यथाविधि । तदाप्रभृतिशूद्रश्चयोपिद्वापिनसंस्पृशेदितिवृहन्नारदीयादस्पर्शपूजाकल्पकाभावाच्चनाधिकारः । यत्तु—लिंगं
 गृहीयतिर्वापिसंस्थाप्यतुयजेत्सदेतिदेवीपुराणं तत्रयतिसाहचर्याद्बहिपदंद्विजपरम् । नचपरप्रतिष्ठितलिंगादिपूजायुक्ता—यःशूद्रेणार्चितलिंग
 विष्णुंवापिनमेन्नरः । तस्येहनिष्कृतिर्नास्तिप्रायश्चित्तगतैरपीतिवृहन्नारदीयेअनमस्कार्यत्वोक्तेः । नचैतदन्यथानुपपत्त्यैवशूद्रस्यलिंगा-
 दिपूजाकल्पनं अन्यदीयलिंगपूजानिपेधेनापिचरितार्थत्वात् । निथितत्त्वेस्कांदे—ब्रह्मचारीगृहस्थोवावानप्रस्थव्रतेस्थितः । एवंदिनेदिनेदे-
 वंपूजयेदंविकापतिम् । संन्यासीदेवदेवेशंप्रणवेनैवपूजयेत् । नमोतेनशिवेनैवस्त्रीणांपूजाविधीयते । यौधायनः—स्त्रीशूद्राणांचभवतिनाम्ना
 वैदेवतार्चनम् । सर्वेवागममार्गेणकुर्युर्वेदानुसारिणा । पंचायतनसारेभागवते—वैदिकस्तांत्रिकोमिश्रइतिमेत्रिविधोमखः । वैदिकोमि-
 श्रकोवापिविप्रादीनांविधीयते । तांत्रिकोविष्णुभक्तस्यशूद्रस्यापिप्रकीर्तितः ॥

मंत्रराजानुष्टुप्विधाने—श्रौतार्चनंतुविप्राणांविशेषेणभवेत्सदा । स्मार्तागमार्चनक्षेत्रेवैश्येकेवलमागमः । तस्माद्देवार्चनंश्रौतंविप्रस्यैवत
दुच्यते । बह्वचपरिशिष्टे—प्रतिमाःप्राङ्मुखीरुदङ्मुखोयजेतान्यत्रप्राङ्मुखःसंभृतसंभारोयजनभवनमेत्यद्वारेस्थित्वाहस्तालत्रयेण—अपसर्प
तुतेभूतायेभूताभुविसंस्थिताः । येभूताविघ्नकर्तारस्तेनश्यंतुशिवाज्ञयेतिविघ्नानुद्वास्यप्रविश्य येभ्योमातामधुमत्पिन्वतेपयएवापित्रेविश्वदेवायवृष्ण
इतिजपित्वा शुभासने—पृथिवित्वयाधृतालोकादेवित्वंविष्णुनाधृतात्वंचधारयमादेविपवित्रंकुरुचासनमित्युपविश्यायतप्राणःकर्मसंकल्प्य शुचि
शंखंअङ्घ्रिःप्रणवेनपूरयित्वागंधाक्षतपुष्पाणिप्रक्षिप्यसावित्र्याभिमन्त्र्यतीर्थान्यावाह्याभ्यर्च्य पत्रपुष्पाणितदुदकेनापोहिष्ठीयाभिरात्मानमायत
नयजनांगानिचाभ्युक्ष्यक्रियांगोदकुंभंगंधादिभिरभ्यर्च्यनमोतनाम्नातत्तन्मंत्रेणवोपचारान्कुर्यादावाहनमासनंपाद्यमर्घ्यमाचमनीयंस्नानमाचमनं
वस्त्रमाचमनमुपवीतमाचमनंगंधपुष्पाणिधूपंदीपमुपहारमाचमनंमुखवासंस्तोत्रंप्रणामंप्रदक्षिणाविसर्जनंचकुर्यादसंपन्नोमनसासंपादयेदाचमनमपृ
थगुपचारःप्रणामस्तोत्रंप्रदक्षिणाविसर्जनांगम् । अथमंत्राः—गणानांत्वेतिगणपतेः । कुमारश्चित्पितरमितिस्कंदस्य । आकृष्णेनेत्यादित्यस्य ।
पावकानइतिसरस्वत्याः । जातवेदसइतिशक्तेः । त्र्यंभकमितिरुद्रस्य । गंधद्वारामितिश्रियः । इदंविष्णुरितिविष्णोरेवंषोडशेमानुपचारान्पौरुषेणवासू
क्तेनप्रत्यूचंसावित्र्यावाजातवेदस्यावाप्राजापत्यावाव्याहृतिभिर्वाप्रणवेनवाकुर्वतिसएषदेवयज्ञोऽहरहर्गोदानसंमितःसर्वाभीष्टप्रदःस्वर्गापवर्गदश्चत
स्मादेनमहरहःकुर्वीतेति । टोडरानंदेवाराहे—अभावेवेदमंत्राणांपंचरात्रोदितोविधिः । उदङ्मुखइतिस्थिरप्रतिमाविषयमितिपारिजातः ।
वैशाखमाहात्म्येपाद्वे—स्वर्णधर्मानुवाकेनमहापुरुषविधया । पौरुषेणचसूक्तेनसामभीराजनादिभिः । अर्चयेदितिशेषः । टोडरानंदे
योगयाज्ञवल्क्यः—दद्यात्पुरुषसूक्तेनयःपुष्पाण्यपएववा । अर्चितंस्याज्जगदिदंतेनसर्वचराचरम् ।

अथन्यासादि शौनकः—अंगुष्ठाग्रेतुगोविदंतर्जन्यांतुमहीधरम् । मध्यमायांहृषीकेशमनामिक्यांत्रिविक्रमम् । कनिष्ठिक्यान्यसेद्विष्णुंकरम

ध्येतुमाधवम् । एवंन्यासंपुराकृत्वादेहांगन्यासमाचरेत् । मस्तकेकेशवन्त्यस्यभालेनारायणंतथा । माववंकर्णयोरक्ष्णोर्विंणुंचैवतुनासयोः । मुखेतुम
 धुसूदनंकठदेशेत्रिविक्रमम् । वामनंविन्यसेद्वाहोःश्रीधरंहृदिविन्यसेत् । नाभ्यांविद्याद्दृपीकेशंकल्यांवैषग्ननामकम् । दामोदरंपादयोश्चन्यासंद्वादग
 धाचरेत् । ततःपुरुषसूक्तेनसर्वांगन्यासमाचरेत् । अपरार्कंनारसिंहे—आनुष्टुभस्यसूक्तस्यत्रिष्टुवतस्यदेवता । पुरुषोयोजगद्बीजमृषिर्नारायणःस्मृतः ।
 प्रथमांविन्यसेद्द्वामेद्वितीयांदक्षिणेकरे । तृतीयांवामपादेतुचतुर्थीदक्षिणेपदे । पचमीवामजानौतुपृष्ठीवैदक्षिणेन्यसेत् । सप्तमीवामकुक्षौचअष्टमीदक्षि
 णेन्यसेत् । नवमीनाभिमध्येतुदशमीहृदयेतथा । एकादशीकठदेशेवामबाहौततःपराम् । त्रयोदशीदक्षिणेतुआस्यदेशेचतुर्दशीम् । अक्ष्णोःपचदशी
 चैवषोडशीमूर्ध्निविन्यसेत् । यथादेवेतथादेहेन्यासकृत्वाविधानतः । एवंन्यासविधिं कृत्वापश्चाद्यागंसमाचरेत् । गोविंदराजीये योगयाज्ञव
 ल्क्यः—पङ्गन्यासइत्येकेउत्तरेपुरुषसूक्तके । अद्भ्यःसंभूतइतिहृदयायनमः । वेदाहमितिशिरसेस्वाहा । प्रजापतिश्चरतीतिशिखायैवपद् । योदेवेभ्य
 इतिकवचायहुम् । रुचं ब्राह्ममितिनेत्रत्रयायवौपद् । श्रीश्चेत्यस्त्रायफद् । चंद्रिकायांनारदीये—एवंन्यासंतुकृत्वादौपश्चाद्देवस्यपूजनम् । गंधमा
 ल्यैःसुरभिभिरात्मानंचार्चयेद्बुधः । ततःपीठसमाराध्यगधपुष्पाक्षतैःशुभैः । ऋग्विधाने—वक्ष्येपुरुषसूक्तस्यविधिनात्वर्चनेपुनः । आद्ययावाहयेद्देव
 मृचातुपुरुषोत्तमम् । द्वितीययासनदद्यात्पाद्यचैवतृतीयया । चतुर्थ्यार्न्यप्रदातव्यंपंचम्याचमनीयकम् । षष्ठ्यास्नानंप्रकुर्वीतसप्तम्यावस्त्रमेवच । यज्ञो
 पवीतमष्टम्यानवम्यागंधमेवच । दशम्यापुष्पदानंचएकादश्यातुधूपकम् । द्वादश्याचतथादीपंत्रयोदश्यापहारकम् । चतुर्दश्यानर्तिकुर्यात्पंचदश्याप्र
 दक्षिणाम् । षोडश्याद्वीसनकुर्याद्देवमेवसमर्चयेत् । पौरुषेणचसूक्तेनतद्विष्णोःपरमेणच । नैताभ्यांसदृशोमत्रोवेदेपूक्तश्चतुर्व्वपि । पूजोत्तरंऋग्वि
 धाने—हुत्वाषोडशभिर्मन्त्रैःषोडशान्नस्यचाहुतीः । शेषंनिवेदयेत्तस्मैदद्यादाचमनंततः । जानुभ्यांधरणीगत्वामूर्ध्नाहरिमथोवहेत् । पुनःषोडशभि

मंत्रैर्दद्यात्पुष्पाणिषोडश । तच्चसर्वजपेद्भयःपौरुषंसूक्तमुत्तमम् । षण्मासात्सिद्धिमाप्नोतिह्येवमेवसमर्चयेत् । पूजांतेकर्तव्यमाहयोगयाज्ञवल्क्यः—निवेदयेत्तदात्मानंतद्विष्णोरितिमंत्रतः । पाद्मे—ब्रह्माणंविष्णुमीशंवासूर्यमग्निगणाधिपम् । दुर्गासरस्वतीलक्ष्मीगौरीवानित्यमर्चयेत् । एतेष्वन्यतरार्चनेनापिनप्रत्यवैतीत्यर्थः । केचित्तुपंचायतनपूजांनित्यांब्रुवते—शिवंभास्करमग्निचकेशवंकौशिकीमपि । मनसानर्चयन्त्यातिदेवलोकादधोगतिम् । वरंप्राणपरित्यागःशिरसोवापिकर्तनम् । नत्वसंपूज्यभुंजीतकौशिकीकेशवंशिवमितिकालिकापुराणादित्याहुः । केचित्तु—अग्निर्गणेशःपावकःकार्तिकेयोविनायकइतिभविष्योत्तरात्तत्पूजामाहुः । एतेनाग्निस्मार्तमितिवदन्नर्थानभिज्ञत्वादपास्तः । कौशिकीदुर्गा अनर्चयन्नपूज्यत्वज्ञानवानितिबर्धमानसमयप्रदीपादयः । पुष्पाद्यभावेमनसापिपूजयेदिति वयम् । केचित्तुविष्णुपूजैवनित्या शिवदुर्गादिपूजा तुकाम्येत्याहुः । यस्त्वेषांपूजायाअकरणेनिर्दार्थवादःससंकल्पेसतिनित्यतापरइतिश्रीदत्तवाचस्पती । तन्न । विष्णुपूजायामपितत्वापत्तेः—ब्रह्माणंविष्णुमीशंवागौरीवानित्यमर्चयेदितिपाद्मेवाशब्दश्रवणेपि—तस्मादनादिमध्यांतंनित्यमाराधयेद्धरिमितिचंद्रिकायांकौर्मद्विष्णुपूजानित्या । —तत्रापिशालग्रामशिलांवापिचक्रांकितशिलांतथा । ब्राह्मणःपूजयेन्नित्यंक्षत्रियादिर्नपूजयेदितिमंत्रराजानुष्टुप्बिधानात् । शालग्रामशिलापूजांविनायोश्चातिकिंचन । सचंडालोहिविष्टायामाकल्पंजायतेकृमिरितिहलायुधाच्चशालग्रामपूजैवनित्येतिकेचित् । अन्येतुपूर्ववाक्येशालग्रामपदंमूर्त्युपलक्षणमितिपंचायतनसारात्—केशवार्चागृहेयस्यनतिष्ठतिमहीपते । तस्यान्नंनैवमोक्तव्यमभक्षणसमंस्मृतमितिहलायुधेवचनान्मूर्तिपूजापिनित्येत्याहुः । अत्रविष्णोरर्चेतिपाठमाश्रित्य—शंखारिभ्यांगदाब्जाभ्यांपूज्योविष्णुःश्रियैनरैरित्युक्तलक्षणाविष्णुप्रतिमाशालग्रामसद्भावेप्यावश्यकीतिटोडरानंदः । लिंगेदेवोमहादेवःसर्वदेवव्यवस्थितः । अनुग्रहायलोकानांतस्मान्नित्यंप्रपूजयेदितिभविष्योत्तराल्लिंगपूजानित्येत्याहुः । चंद्रिकायांकौर्म—योमोहादथवालस्यादकृत्वादेवतार्चनम् । भुङ्क्तेसयातिनरकान्सूकरेष्विहजायते । यत्तवाश्वलायनः—दानाध्य

यनदेवार्चाजपहोमव्रतादिकान् । नकुर्याच्छ्राद्धदिवसेप्राग्विप्राणांविसर्जनादिति तन्नित्यवर्जमितिचोपदेवः । विष्णुभिन्नपरमितिपरिचर्या । पूजयित्वाशिवंमक्त्यापितृश्राद्धप्रकल्पयेदितिलैंगात्—श्राद्धाहितुसमभ्यर्च्यनृवराहजनार्दनमिति विष्णुधर्मोक्तेश्चविहितभिन्नपरमित्यपिकेचित् । सर्वादौसूर्यपूजा—अपूज्यप्रथमंसूर्यमपरान्यःप्रपूजयेत् । नतद्भूतकृतं पाद्यं संप्रतीच्छतिदेवताइतित्राह्यात् ।—रविर्विनायकश्चंडीईशो विष्णुश्चपंचमः । अनुक्रमेणपूज्यंतेव्युत्क्रमेणमहद्भयमिति । गणेशार्कौसमभ्यर्च्यशैवोविष्णुंप्रपूजयेत् । अर्चयेच्चशिवंपश्चाद्विष्णुमादौतुवैष्णवः । ततःशिवंततोदुर्गामेवंस्यादर्चनक्रिया । अत्रगणेशार्कयोःक्रमेणतात्पर्यंकिंतुतावपूजयित्वाप्रधानंनपूजयेत् । आदौनसर्वादौकिंतुविष्णवादौ । पौराणोयंक्रमः ।

आगमोक्तस्तुयोगिनीतंत्रे—गणेशसूर्यविष्णुवीशदुर्गाआवाह्यपूजयेत् । भैरवीतंत्रे—आदौगणपतिंदेवंसूर्यविष्णुमुमापतिम् । दुर्गाचपूजयेद्विद्वानिति । आपस्तंबस्मृतौ—प्रत्यहदेवताः पूज्याइत्युक्तिर्वैश्वदेवदेवताभ्योन्याः पराशराद्युक्तप्रतिपदादितिथिदेवताः पूज्याइत्येतदर्थेतिटोडरानंदः । तन्न । पूर्ववचनैकवाक्यतयास्यगणेशादिपूजापरत्वात् प्रतिपदादिदेवतापूजनस्यान्यत्रविधानाच्च । पंचायतनस्थापनमाहयमलप्रकाशेवोपदेवः—शंभौमध्यगतेहरीनहरभूदेव्योहरौशंकरेभास्वेनागसुतारवौहरगणेशाजांविक्काःस्थापयेत् । देव्यांविष्णुशिवैकदंतरवयोलंबोदरेजेश्वरार्येनाःशंकरभागतोऽतिसुखदाव्यस्तास्तुतेहानिदाः । यस्ययइष्टोदवःसतेनमध्येस्थाप्यःसाधारणतयापूजनेविष्णुः । श्लोकार्थस्तु—पंचसुदेवतासुपूजकाभ्यर्हितत्वेनशिवादौमध्यस्थेऽष्टिष्ठानामेषक्रमः । शंभौमध्यगे—ईशानेहरिःआग्नेयेसूर्यःनैऋत्येगणेशःवायव्येदुर्गा । हरौमध्यगे—ईशानेशकरःआग्नेयेगणेशःनैऋत्येसूर्यःवायव्येदुर्गा । रवौमध्यगे—ईशानेहरिःआग्नेयेगणेशःनैऋत्येविष्णुःवायव्येदुर्गा । देव्यांमध्यगायाम्—विष्णुरीशानेशिवआग्नेयेगणेशोनैऋत्येरविर्वायव्ये । गणेशेमध्यगे—विष्णुरीशानेईश्वरआग्नेयेदुर्गानैऋत्येरविर्वायव्येइतिगोविंदराजः । मंत्रमहोदधौ—पंचायतनपक्षेतुमध्येविष्णुंततोर्चयेत् । अग्निनैऋतवायव्येशानेषुगणनायकम् । रविंशिवांशिवंमध्येगणेशश्चेच्छिवंशिवाम् । रविंविष्णुरवौ

आचाररत्नं

॥ ८१ ॥

मध्येविघ्नाजनगजेश्वरान् । भवान्यामध्यसंस्थायामीशविघ्नार्कमाधवान् । हरेमध्यगतेसूर्यगणेशगिरिजाच्युतान् । संपूज्यादौमध्यगतंगणेशादिं
ततोयजेत् । गणेशेमध्यसंस्थेतुपूजयेद्भास्करादितः । एतेनाजेश्वरेनार्याइतिपाठंवदन्नाचारचंद्रोदयोपास्तः ॥

अत्रपूज्यपूजकांतरालंप्राची । तदुक्तमागमे—पूज्यपूजकयोर्मध्येप्राचीप्रोक्ताविचक्षणैः । प्राच्येवप्राचीसोदिष्टामुक्त्वावैदेवपूजनं ।
प्रयोगपारिजातेमंत्रशास्त्रे—देवस्यमुखमारभ्यदिशंप्राचींप्रकल्पयेत् । तदादिपरिवाराणामंगाद्यावरणस्थितिः । देवपूजायां—प्राक्पश्चिमो
दगास्यश्चप्रातःसायंनिशासुचेतिवचनाव्यवस्थेतिवाचस्पतिमिश्राः । सूर्यसप्ताक्षरमंत्रपरमेतदितिपूजारत्नाकरेतिथितत्वेच । टोडरानंदे
गौतमः—रात्राबुदद्भुखःकुर्याद्देवकार्यंसदैवहि । शिवार्चनंसदाचैवशुचिःकुर्यादुदद्भुखः । अर्कमर्कतनुर्यजेदितिभविष्योक्तेः । सूर्यनित्या
र्चनेप्रणवेनपूरकादिभिर्वायुधारणशोषणादिभिर्भूतशुद्धिरंगमितिटोडरानंदः । आगमिकास्तुनादेवोदेवमर्चयेदितिवाक्यात्सर्वदेवार्चनांग
मित्याहुः ॥

अथसूर्यपूजाभविष्ये—मेरुमंदरतुल्योपिराशिःपापस्यदारुणः । आसाद्यभास्करंमर्त्यस्तंनाशयतितत्क्षणात् । प्रदद्याद्वैगवांलक्षंदौर्गन्धीणां
वेदपारगोएकाहमर्चयेद्भानुंतस्यपुण्यंततोधिकम् । स्मृतिरत्नावल्याम्—शिवंसूर्यतथाचेंद्रं दुर्गाद्याउग्रदेवताः । योर्चयेत्पणपूर्वंतुसद्यःपततिमान
वः । प्रयोगपारिजातेसंग्रहे—संवत्सरत्रयंकुर्याद्यःपरार्थसुरार्चनम् । संवत्सरंचगायत्रीषण्मासंरुद्रमेवच । प्रणवंवादिनंचैकंसचपातित्यमाप्नुयात् ।
तदपिमूल्येनभरणे । देवार्चनपरोविप्रोवित्तार्थीवत्सरत्रयम् । सवैदेवलकोनामहव्यकव्येषुगर्हितइतिचंद्रिकायांविष्णूक्तेः । आपःक्षीरंकुशाग्रा
णिधृतंदधितथामधु । रक्तानिकरवीराणितथारक्तंचचंदनम् । अष्टांगमर्घमापूर्यभानवेद्धिर्निवेदयेत् । हरनाथीयेस्मृतिसारे—दारवेणार्घपात्रे
णदत्त्वार्घ्यत्फलंलभेत् । तस्माच्छतगुणंपुण्यंसृत्पात्रेणनराधिप । ताम्रपात्रार्घदानेनपुण्यंदशगुणंस्मृतम् । पालाशपद्मपत्राभ्यांताम्रपात्रसमंलभेत् ।

देवपूजा-

॥ ८१ ॥

रौप्यपात्रेणविज्ञेयंलक्षांशोनात्रसंशयः। सुवर्णपात्रविन्यस्तमर्घकोटिगुणंभवेत्। एवंस्थानेपुनैवेधेवलपूजादिपुक्रमात्। मृन्मयमत्रहस्तकृतग्राह्यम्। चक्रकृतस्यासुरत्वेननिषेधात्। तथाभविष्ये—कालेयकंतुरुष्कंचरक्तचंदनमेवच। यान्यात्मनःसदेष्टानियान्यशस्तान्यपाकुरु। कालेयं कृष्णागरं। कालियाकाष्ठमित्यन्ये। तुरुष्कंसिंहकम्॥

अथपुष्पाणितत्रैव—पुष्पैररण्यसभूतैःपत्रैर्वागिरिसंभवैः। आत्मारामोद्भवैर्वापिभक्त्यासंपूजयेद्रविम्। पुष्पमालायाम्—जातिकुंदशमीकुशेशयकुशाशोकवकंकिंशुकंपुन्नागंकरवीरचपकजपानेपालिकाकुब्जकम्। वासंतीशतपत्रिकाविचकिलमंदारमर्काहुयंपीताप्रातकनागकेसरमिदपुष्परवेःशस्यते। लोभ्रकैरवमुत्पलंचसकलसिंहास्यकंपाटलायूथीकुंकुमकर्णिकारतिलकावाणंकदंबंजपा। काशंकेशरकेतक्रीमरुचकंद्रोणंत्रिसध्याहयपुष्पंशस्तमिदंचपूजनविधौसर्वसहस्रार्चिपः। तमालतुलसीविल्वशमीभृगारजोद्भवम्। केतकीदूर्वयोर्धान्याःपत्रदिनकरप्रियम्। पुष्पंशस्तंभृंगराजशाल्मलीकांचनालजम्। निषिद्धंविहितंसूर्येतगरकंटकारिका। गुंजापराजितोन्मत्तवराहंक्रांतयासह। भविष्ये—करवीरेनृपैकस्मिन्नकार्यविनिवेदिते। दशदत्त्वासुवर्णस्यनिष्कानांलभतेफलम्। ग्रथितेनृपशार्दूलतदेतद्विगुणंभवेत्। भक्त्यापूजयतेयोर्कर्मकपुष्पैःसितासितैः। तेजसासोर्कसंकाशोह्यर्कलोकेमहीयते। जपापुष्पसहस्रेभ्यःकरवीरंविशिष्यते। करवीरसहस्रेभ्योविल्वपत्रंविशिष्यते। विल्वपत्रसहस्रेभ्यःपद्ममेकविशिष्यते। वीरपद्मसहस्रेभ्योवकपुष्पंविशिष्यते। वकपुष्पसहस्रेभ्यःकुशपुष्पविशिष्यते। कुशपुष्पसहस्रेभ्यःशमीपुष्पंविशिष्यते। सर्वासांपुष्पजातीनांप्रवरंनीलमुत्पलम्। नीलोत्पलसहस्रेणनीलोत्पलशतेनच। रक्तैश्चकरवीरैस्तुयश्चपूजयतेरविम्। वसेदर्कपुरेश्रीमान्सूर्यतुल्यपराक्रमः। शमीपुष्पंवृहत्याश्चकुसुमंतुल्यमुच्यते। करवीरसमाज्ञेयाजातीबकुलपाटलाः। श्वेतमंदारकुसुमंसितपद्मंचतत्समम्। नागचंपकपुन्नागमुकुराश्चसमाःस्मृताः। ग्रहरंतिष्ठतेजातीकरवीरमहर्निशम्। प्रत्येकमुक्तपुष्पेणदशसौवर्णिकंफलम्। स्रजोभिर्मुनिशार्दूलतदेवद्विगुणंभवेत्। मुकुराणिकदंबानिरात्रौदेयानिभानवे। दिवाशेषाणिपुष्पाणि

आचाररत्नं
॥ ८२ ॥

दिवारात्रौचमल्लिका । तथा—मल्लिकामालतीचैवदूर्वाकाशोतिमुक्तकः । पाटलाकरवीरचजपाजायंतिरेवच । कुब्जकंतगरंचैवकर्णिकारःकुरंतकः । चंपकोवेणिकःकुंदोवालोबर्बरमल्लिका । अशोकस्तिलकोलोध्रस्तथाचैवाटरूषकः । शतपत्राणिचान्यानिबकाहंचविशेषतः । अगस्त्यंकिंशुकंतद्वत्पूजायांभास्करस्यतु । तुलसीकालतुलसीतथारक्तचंचंदनम् । केतकीपुष्पपत्रंचसद्यस्तुष्टिकरंरवेः । नकंटकारिकापुष्पंतथान्यद्रंधवर्जितम् । नचाप्रातकजैः पुष्पैरर्चनीयोदिवाकरः । येषांनप्रतिषेधोस्तिगंधवर्णान्वितानिच । तानिपुष्पाणिदेयानिभानवे लोकभानवे । मुकुरो विचकिलः । अवचयोत्तरंजाती पुष्पंप्रहरपर्यंतंपूजार्हम् । भविष्ये—यथानलंघयेत्कश्चित्स्नपनंभास्करस्यच । तथाकार्यप्रयत्नेनलंघितंत्वशुभावहम् ॥

अथगणेशपूजा गोविंदराजीयेभविष्ये—गणेशःपूजनान्नित्यंसर्वविघ्नानपोहति । सर्वान्कामानवाप्नोतिगणेशंपूजयन्नरः । वाराहे—गृहेलिंगद्वयंनार्च्यगणेशत्रितयंतथा । नर्मदातीरसंभूतांस्त्रीन्गृहीनार्चयेत्सुधीः । गृहिग्रहणात्संन्यासिप्रतिनोर्ननिषेधः । अथदुर्गापूजा।टोडरानंदेभविष्यपुराणे—दिग्विभागेषुसर्वेषुकौबेरीदिक्शिवाप्रिया । तस्मात्तन्मुखआसीनःपूजयेत्तुसदांबिकाम् । गोविंदराजीयेभविष्ये—यःसदापूजयेद्दुर्गांप्रणमेद्वापिभक्तितः । सयोगीसुमतिर्धीमांस्तस्यमुक्तिःकरेस्थिता । आपःक्षीरंकुशाग्राणिअक्षतादधितंदुलाः । सहसिद्धार्थकादूर्वाकुंकुमरोचनामधुः । अर्घ्यंकुरुशार्दूलद्वादशांगुदाहृतः । तथा—नागकेशरकर्पूरंमुरामांसीसवालका । उद्धर्तनसमाख्यातामातृणांसर्वतःप्रिया । शिवार्चनचंद्रिकायाम्—चंदनागरुकर्पूरकाश्मीरैरोचनान्वितैः । ससिंहकजटामांसीसटीभिःशक्तिसंभवम् । गंधाष्टकंशुभंवश्यंशक्तिमंत्रेषुयोजयेत् । सिंहकंशिलारसइतिप्रसिद्धम् ॥

अथपुनःपुष्पाणि देवीपुराणे—शृणुशक्रप्रवक्ष्यामिपुष्पाध्यायंसमासतः । ऋतुकालोद्भवैःपुष्पैर्मल्लिकाजातिकुंकुमैः । सितरक्तैश्चकुसुमैस्तथापद्मैश्चपांडुरैः । किंशुकैस्तगरैश्चैवकिंकिरातैःसचंपकैः । बकुलैश्चैवमंदारैःकुंदपुष्पैस्तिरीटकैः । करवीरार्कपुष्पैश्चशांशपैश्चापराजितैः । सितरक्तै

देवपूजा.

॥ ८२ ॥

स्तथापीतैः कृष्णैश्चैव चतुर्विधैः । धत्तूरकातिमुक्तैश्च बंधूकागस्त्यसंभवैः । मदनैः सिंदुवारैश्च सुरभीरुचकैस्तथा । लताभिर्ब्रह्मवृक्षस्य पुष्पैश्चैव मनोहरैः । मंजरीभिः कुशानां च बिल्वपत्रैः सुशोभितैः । पत्रैः पुष्पैर्यथालाभं सर्वौषधिभ्यैः शुभैः । धान्यानां सर्वपत्रैश्च पुष्पैश्चैव प्रपूजयेत् । कालोद्भवैरित्याकालिकपुष्पनिषेधः । मंदारैरिति मंदारार्कयोर्दुर्गायां । तौ विहितनिषिद्धावित्यन्ये । ब्रह्मवृक्षः पलाशः । देवीपुराणे—केतकीचातिमुक्तश्च बंधूकबकुलारिषिः (?) । कदंबः कर्णिकारश्च सिंधुवारः समुद्रहः । पुन्नागश्चंपकश्चैव यूथिकावनमल्लिका । तगरार्जुनमल्ली च वृहती शतपत्रिका । वीगाकुसुमकह्वारबिल्वपाटलमालती । जपाविचकिलाशोकवर्णनीलोत्पलासिता । पंकजं शतपत्रं च दशधा पुण्यवृद्धये । द्रोणपुष्पसमाक्षीरनीलापामार्गपत्रिका । सुरसावर्चरी भद्रा सुरभी कणमल्लिका । मदनोमरुपत्रश्च शतधा पुण्यवृद्धये । कदंबैरर्चयेद्वा त्रौ मल्लिकोभयतः शुभा । दिवाशेषाणि पुष्पाण्यथालाभं नयोजयेत् । प्रत्येकं मुक्तपुष्पेषु दशसौवर्णिकं फलम् । सन्निबद्धेषु तेष्वेव द्विगुणं फलमादिशेत् । सुरसा तुलसीविशेषः । सौवर्णे त्वक्षिणी राजन् भगवत्यै प्रयच्छति । गोसहस्रफलं प्राप्य सूर्यलोके महीयते । तथा सुवर्णतिलकं दुर्गादेवै प्रयच्छति । सगच्छति परं स्थानं यत्र सा परमाकला । धूपो देवीपुराणे—धूपं कल्याणनागं तु नित्यं देव्याः प्रियं नृप । दीपनैवेद्ये पूर्वोक्ते एव ।

अथ शिवपूजारुद्राक्षादिचतिथितत्वे लैंगे—विनाभस्मन्निपुङ्गे त्रिनारुद्राक्षमालया । पूजितोऽपि महादेवो न स्यात्तस्य फलप्रदः । तस्मान्मृदापि कर्तव्यं ललाटे वै त्रिपुङ्गकम् । कृत्यकल्पद्रुमे उमासंवादे—उच्छिद्यो वा विकर्मणः संलितः सर्वपातकैः । नासौ लिप्यति पापेन रुद्राक्षस्य तु धारणात् । लक्ष्मं तु स्पर्शने पुण्यं कोटिर्भवति चालनात् । दशकोटि सहस्राणि धारणा लभते फलम् । रुद्राक्षदेहसंस्थोऽपि कुकुरोऽग्नियते यदि । सोऽपि रुद्रपदं याति किंपुनर्मानवो गुरुः । सप्तविंशतिरुद्राक्षमालया देहसंस्थया । यत्करोति नरः पुण्यं सर्वकोटिगुणं भवेत् । हस्ते चोरसिकठेयः शिरसा चैव धारयेत् । सुरासुराणां सर्वेषां संवद्यो हियथा शिवः । शिखायां बाहुकंठे च कर्णयोश्चापियो नरः । रुद्राक्षं वारयेद्भक्त्या स रैवं लोकमाप्नुयात् । नववक्त्रं च रुद्राक्षं धारयेद्दामपा

णिना । चतुर्दशमुखं चैव शिखायां धारयेद्बुधः । निश्छिद्राश्च सुपक्वाश्च रुद्राक्षाधारणे स्मृताः । नववक्त्रादिभेदाः शिवरहस्ये पुरुषार्थप्रबो
धे च—बभूवुस्ते च रुद्राक्षा अष्टत्रिंशप्रभेदतः । सूर्यनेत्रसमुद्भूताः कपिलाद्वादश स्मृताः । सोमनेत्रोत्थिताः श्वेतास्ते षोडशविधाः क्रमात् । वह्निनेत्रो
द्भवाः कृष्णा दशभेदा भवन्ति हि । श्वेतवर्णतु रुद्राक्षं जाति तो ब्राह्ममुच्यते । क्षात्रं रक्तं तथा मिश्रं वैश्यं कृष्णं तु शूद्रकम् । एकवक्त्रः शिवः साक्षा
द्ब्रह्महत्यां व्यपोहति । द्विवक्त्रे हरगौरी स्याद्बोधनाशयेद्बुधम् । त्रिवक्त्रस्त्वनलः साक्षात्स्त्रीहत्यां दहति क्षणात् । चतुर्वक्त्रः स्वयं ब्रह्मानरहत्यां व्य
पोहति । पंचवक्त्रस्तु कालाग्निः सर्वपापप्रणाशकृत् । षड्वक्त्रः कार्तिकेयस्तु भ्रूणहत्यादिनाशयेत् । सप्तवक्त्रस्त्वनंतः स्यात्स्वर्णस्तेयादिपापहृत् ।
विनायकोष्टवक्त्रस्तु सर्वाव्रतविनाशकृत् । भैरवो नववक्त्रस्तु शिवसायुज्यकारकः । दशवक्त्रः स्मृतो विष्णुर्भूतप्रेतभयापहः । एकादशमुखो रुद्रो
नाना यज्ञफलप्रदः । द्वादशास्यस्तथादित्यः सर्वरोगनिबर्हणः । त्रयोदशमुखः कामः सर्वकामफलप्रदः । चतुर्दशास्यः श्रीकण्ठो वंशोद्धारकरः परः ।
पंचायतनसारेतिथितत्वे च—विनामंत्रंतु यो धत्ते रुद्राक्षान्भुवि मानवः । स याति नरकान्घोरा न्यावदिन्द्राश्चतुर्दश । आचारदर्पणे बो
पदेवः—रुद्राक्षान्कण्ठदेशे दशनपरिमितान्मस्तके विंशती द्वेषट्षट्कर्णप्रदेशे करयुगलकृते द्वादशद्वादशैव । बाह्वोरिदोः कलाभिर्नयनयुगकृते एकमेकं
शिखायां वक्षस्यष्टाविकंयः कलयति शतकंसंख्यं नीलकण्ठः । पुरुषार्थप्रबोधे—प्रक्षाल्य गन्धतोयेन पंचगव्येन चोपरि । शिवांभसाथप्रक्षाल्य श्रीरुद्रे
णाभिषेचयेत् । श्रीरुद्राणां प्रतिष्ठेयमेवं वैदिकसंमता । तान्त्रिकेण प्रतिष्ठासाग्राह्या नो वैदिकेन तु । अथवा वैदिकमते प्रतिष्ठानैव विद्यते । शिवर
हस्ये—पंचामृतं पंचगव्यं स्नानकाले प्रयोजयेत् । रुद्राक्षस्य प्रतिष्ठायां मंत्रं पंचाक्षरं तथा । पंचायतनसारे पादौ—शालग्रामशिलालिगेयः
करोति ममार्चनम् । तेनार्चितः कार्तिकेयो युगानामेकसप्ततिम् । शूलपाणौ लैंगे—वरं प्राणपरित्यागः शिरसो वापि कर्तनम् । न चैवा पूज्यभुंजी
त शिवलिङ्गे महेश्वरम् । सूतके मृतके चैव न त्याज्यं शिवपूजनम् । भारते मूर्तावपि शिवपूजोक्ता—ताभ्यां लिगेर्चितो देवस्त्वायां च युगे

युगेइति । शिवमूर्तिर्दशभुजापूज्या—पिनाकिनं वज्रिणं दीप्तशूलं परश्वधिनंगं दिनं स्वायतासिम् । दिव्यं चापमिषु वीचाददानं व्याघ्राजिनं परि
 धिणदं डपाणिमिति भारतात् । चतुर्भुजेत्यन्ये । त्रियं वकेति मंत्रं तु तथा तत्र प्रयोजयेत् । देवीपुराणे—वार्क्षवित्तप्रदं लिंगं स्फाटिकसर्वकाम
 दम् । नर्मदागिरिजश्रेष्ठमन्यद्वापि हिलिंगवत् । कृत्वा पूजय विप्रैर्द्रलप्स्यसे चेप्सितफलम् । तिथितत्त्वे भविष्ये—तथा मलकमात्रं तु कृत्वा
 लिंगहिरण्मयम् । सपूज्य रतजटितशिवलोके महीयते । मृद्वस्मगोशकृत्पिष्टाग्रकांस्यसमुद्भवम् । कृत्वा लिंगसकृत् पूज्य वसेत्कल्पायुतदिवि ।
 काशीखण्डे नर्मदेशमाहात्म्ये—यावत्सोऽप्यदः सतितवरो धसि नर्मदे । तावत्सो लिंगरूपिण्यो भविष्यति वरान्मम । भविष्ये—त्राण
 लिंगानिराजेद्रख्यातानि भुवनत्रये । न प्रतिष्ठानसंस्कारस्तेषामावाहनं न च । एवमेव प्रपूज्यानि शिवरूपाणि भावतः । कालोत्तरे—त्रिपचवारं
 यस्यैव तुला साम्यं न जायते । तद्वाणहिसमाख्यातशेषपापाणसंभवम् । क्रियासारे—लिंगस्य शिवनाभेस्तु नहि पीठप्रकल्पनम् । तदाधारगिले
 वस्यात्तस्य पीठमिति स्मृतम् । उत्तममध्यमचैवाधमलिंगत्रिधोन्यते । एष्वेकैकं त्रिधा तद्वदुक्तमंगुलिमानतः । नवाष्टसप्तांगुलिकलिंगश्रेष्ठतथा स्मृ
 तम् । षट्पचकचतुर्मानमध्यमत्रिविधस्मृतम् । त्रिभ्योकांगुलिकं लिंगत्रिविधतुकनीयसम् । उत्तमं बुद्बुदाकारं मध्यमकुक्कुटांडवत् । अवमगोककुद्ब
 त्स्यादिति लिंगत्रिधा स्मृतम् । तिथितत्त्वे कालकौमुद्यां च स्कांदे—अक्षादल्पपरिमाणं न लिंगकुत्रचिन्नरः । कुर्वीतांगुष्ठतो ह्रस्वं न कदाचित्स
 माचरेत् । अगुष्ठतोंगुष्ठपर्वग्रथे । अगुष्ठांगुलिमानतु यत्र यत्रोपदिश्यते । तत्र तत्र बृहत्पर्वग्रथिभिर्मितुयात्सदेति छंदोगपरिणिष्ठादित्युक्ततिथि
 तत्त्वे । सिद्धांतशेखरे—अगुलादिवितस्त्यतल्लिंगगेहे प्रपूजयेत् । प्रासादे तु तदूर्ध्वं स्यात्पूजनीयप्रयत्नतः । लिंगमस्तकविस्तारपूजाभागस
 मंनयेत् । नाहंतत्रिगुणं कुर्यान्नाहवत्पीठविस्तृतिः । विस्तारद्विगुणं कुर्यादुन्नतपीठमुत्तमम् । वृत्तवाचतुरस्रवामध्ये कठसमन्वितं । द्विगुणलिंग
 नाहाच्चकंठनाहसमाचरेत् । त्रिमेखलमधश्चोर्ध्वसमं वायद्विमेखलम् । लिंगमस्तकविस्तारे पद्मांगं विभजेत्ततः । मेखलामेकभागेन कुर्यात्क्षीतचतुस्र

आचाररत्नं
॥ ८४ ॥

मम् । लिंगदैर्घ्यसमंकुर्यात्प्रणालंपीठवाह्यतः । विस्तारंतत्समंमूलेतदग्रेचतदर्धतः । जलमार्गःप्रकर्तव्यस्तस्यमध्येत्रिभागतः । कुर्यात्पीठाधर्दीर्घवाप्र
णालंचशिवोदितम् । सर्वेषांरत्नलिंगानांसपीठानांविशेषतः । लौहादीनांचलिंगानामेवंलक्षणमाचरेत् । गौतमीतंत्रे तु—लिंगमस्तकविस्तारो
लिंगोच्छ्रायसमोभवेत् । परिधिस्तत्रिगुणितस्तद्वत्पीठव्यवस्थितम् । प्रणालिकातथैवस्यात्पंचसूत्रविनिर्णयः । लिंगमस्तकविस्तारदैर्घ्यलिंगोच्चतेसमे ।
तद्विगुणवेष्टन्नाहंलिंगस्थौल्यम् । तत्समंवृत्तचतुस्त्रंवापीठमधश्चोर्ध्वंचेतितत्वम् । पीठोच्चतालिंगोच्चताद्विगुणा । नंदिपुराणे—त्रिकोणंफलकाका
रंशूलाग्रंजर्जरंनतम् । कपिलंचापियल्लिंगंतद्बृहस्थोनपूजयेत् । तथादीक्षितानांद्विजान्येषांस्त्रीणामपितथैवच । लिंगेस्वगुरुणादत्तेपूजानान्यत्रचो
दिता । सूतसंहितायांशिवपूजाविधिप्रक्रम्य—समासीनःसदामौनीनिश्चलोदङ्मुखःशुचिः । सोमशंभुः—देवस्यदक्षिणेभागेसन्निविष्टः
सुखासने । ज्ञानरत्नावल्याम्—नप्राच्यामग्रतःशंभोर्नोत्तरेयोषिदाश्रये । नप्रतीच्यायतःपृष्ठंतस्मादक्षंसमाश्रयेत् । दक्षंदक्षिणभागं । ति
थितत्वेनंदिपुराणे—चरलिंगेर्चयेद्देवंपूर्वाभिवदनंबुधः । स्थिरलिंगेयथाकामंसुखमादौतथार्चयेत् । चंद्रिकायांहारीतः—आराधयेन्म
हादेवंभावपूतोमहेश्वरम् । मंत्रेणरुद्रगायत्र्याप्रणवेनाथवापुनः । ऐशानेनाथवारौद्वैत्र्यं वक्त्रेणसमाहितः । तथोत्तमःशिवायेतिमंत्रेणानेनवायजेत् ।
बौधायनः—अथातोमहादेवस्याहरहःपरिचर्याविधिव्याख्यास्यामः । स्नात्वाशुचौदेशेगोमयेनोपलिप्यप्रतिकृतिंकृत्वाक्षतपुष्पैर्यथालाभम
र्चयेत्सहपुष्पोदकेनमहादेवमावाहयेदोभूर्महादेवमावाहयामिॐभुवोमहादेवमावाहयामिॐस्वर्महादेवमावाहयामिॐभूर्भुवःस्वर्महादेवमावाह
यामीत्यावाह्यायातुभगवान्महादेवइत्यथस्वागतेनाभिनंदयतिस्वागतंसुस्वागतंभगवतेमहादेवायैतदासनमुपकृत्समत्रास्तांभगवान्महादेवइत्यत्रकूर्च
ददाति भगवतेयंकूर्चोर्दर्ममयस्त्रिवृद्धरितःसुपर्णस्तंजुषस्वेत्यत्रस्थानासनानिकल्पयत्यग्रेब्रह्मणेकल्पयामिविष्णवे दक्षिणतःस्कंदाय विनायकाय
पश्चिमत शूलायमहाकालाय उत्तरतःउमायै नंदिकेश्वरायकल्पयामीतिकल्पयित्वा सावित्र्या योरुद्रोअग्नावितिचपात्रमभिमंत्र्य प्रक्षाल्यत्रिप

देवपूजा.

॥ ८४ ॥

तिरःपवित्रमपानीय सहपवित्रेणादित्यंदर्शयेदोमित्यातमितोस्तासांत्वरितरुद्रेणपाद्यंदद्यात्प्रणवेनार्घ्यमथव्याहृतिभिर्निर्माल्यंव्यपोह्योत्तरतश्चंडेशा
यनमइत्यथैनंस्त्रपयत्यापोहिष्ठामयोभुवइतितिसृभिर्हिरण्यवर्णाःशुचयःपावकाइतिचतसृभिःपवमानःसुवर्जनइत्येतेनानुवाकेनाथाद्विस्तरपयतिभवंदेवं
तर्पयामिशर्वदेवंईशानदेवंपशुपतिदेवंरुद्रदेवंउग्रदेवंभीमदेवमहांतदेवतर्पयामि ब्रह्मजज्ञानंकेतुरुद्रायत्वरितरुद्रवामदेव्यमापोवाइदमितिचाभिपेक
कुर्याद्व्याहृतिभिःप्रदक्षिणमुदकंपरिपिच्य ॐ नमोभगवतेरुद्रायत्र्यं वकायेतितर्पयित्वाथैतानिवस्त्रयज्ञोपवीतानिदद्याद्भवायदेवायनमइतिव्याहृतिभि
र्दत्त्वाव्याहृतिभिःप्रदक्षिणमुदकंपरिपिच्यनमस्तेरुद्रमन्यवइतिगंधं दद्यात्सहस्राणिसहस्रशइतिपुष्पंदद्यात्ईशानंत्वाभुवनानामपिश्रियामित्यक्षतंदद्या
त्सावित्र्याधूपमुद्दीप्यस्वेतिदीपदेवसत्त्वासवितुःप्रसवेश्विनोर्वाहुभ्यांपूष्णोहस्ताभ्यांभगवतेमहादेवायजुष्टं चरुं निवेदयामीतित्रियंवकमितिपरिपेकम
मृतोपस्तरणमसीतिप्रतिपदंकृत्वाहविरुद्रासयामीतिनिवेद्यामृतापिधानमसीतिप्रतिपदंकृत्वात्र्यं वकमित्याचमनीयमथाष्टभिर्नामधेयैरष्टौपुष्पाणिदद्या
द्भवायदेवायनमः । शर्वायदेवायनमः । ईशानायदेवायनमः । पशुपतयेदेवायनमः । रुद्रायदेवायनमः । उग्रायदेवायनमः । भीमायदेवा
यनमः । महतेदेवायनमः । ब्रह्मणेनमः । विष्णवेनमः । स्कंदायनमः । विनायकायनमः । शूलायनमः । महाकालायनमः । उमायैनमः । नंदिकेश्वरा
यनमः । इतिचरुशेषेणनामधेयैरष्टाहुतीर्जुहोति । भवायदेवायस्वाहा । शर्वायदेवायस्वाहा । ईशानायदेवायस्वाहा । पशुपतयेदेवायस्वाहा ।
रुद्रायदेवायस्वाहा । भीमायदेवायस्वाहा । महतेदेवायस्वाहेत्यथशिष्टैर्गंधमाल्यैर्ब्राह्मणानात्मानंवालकृत्याथैनमृग्यजुःसामाथर्वभिःस्तुवतिसहस्राणि
सहस्रशइत्यनुवाकंजप्त्वाअन्यांश्चरौद्रान्मंत्रान्यथाशक्तीत्येके ॐ भूर्भुवःसुवर्महरोभगवतेमहादेवायचरुमुद्रासयामीतिचरुमुद्रास्योद्वासनकालं ॐ
भूर्भुवःस्वः महादेवमुद्रासयामीत्युद्रास्व । प्रयातुभगवानीशःसर्वलोकपरायणः । अनेनहविषातुष्टःपुनरागमनायच । पुनःपुनःसंदर्शनायचे
तिलिगेप्रतिमास्थानेष्वप्स्वन्नावावाहनविसर्जनवर्जसर्वसमानंमहत्स्वस्त्ययनमित्याहभगवान्बौधायनः ॥

शिवपूजायां विशेषो भविष्ये—आपःक्षीरंकुशाग्राणिदध्यक्षतसितामधु । सिताश्वसर्षपाश्चैव अर्घोष्टांगः प्रकीर्तितः । तत्रैव—
चंदनेप्यगरौज्ञेयं पुण्यमष्टगुणं नृप । कृष्णागरौ विशेषेण द्विगुणं फलमादिशेत् । तस्माच्छतगुणं पुण्यं कुंकुमस्य विधीयते । चंदनागरुर्कपूरैः सूक्ष्म
पिष्टैः सकुंकुमैः । शिवस्यार्चासमालभ्य वसेत्कल्पायुतं दिवि । अर्चेति लिंगोपलक्षणम् । शिवार्चनचंद्रिकायां भविष्ये केदारखंडे—
करवीरादशगुणमर्कपुष्पं विशिष्यते । अर्कपुष्पादशगुणं धतूरं हि विशिष्यते । चंपकं नागपुष्पं च कल्लारं च विशिष्यते । नीलोत्पलं च कल्लारात्सहस्रेण वि
शिष्यते । चकपत्रसहस्रेभ्य एकां धतूरं कंवरम् । धतूरकसहस्रेभ्यो बृहतीपुष्पमुत्तमम् । बृहतीपुष्पसाहस्राद्रोणपुष्पं विशिष्यते । द्रोणपुष्पसहस्रे
भ्यो ह्यपामार्गं विशिष्यते । अपामार्गसहस्रेभ्यः कुशपुष्पं विशिष्यते । कुशपुष्पसहस्रेभ्यः शमीपुष्पं विशिष्यते । शमीपुष्पसहस्रेभ्यः श्रीमन्नीलोत्प
लंवरम् । शमीपुष्पबृहत्योश्च कुसुमं तुल्यमुच्यते । अपामार्गः अपामार्गपुष्पं । करवीरसमाज्ञेयाजाती च कुलपाटलाः । श्वेतमंदारकुसुमं सितपञ्चत
त्समम् । नागचंपकपुं नागाधतूरकुसुमाः स्मृताः । तत्समं करवीरसमम् । नागो नागकेसरः । तथा—केतकीचातिमुक्तं च कुंदो यूथीमदंतिका ।
शिरीषसर्जबंधूककुसुमानि विवर्जयेत् । कुंदं वार्षिकशिवपूजायां माघे विहितम् । अन्यथानिषिद्धम् । तथा—कंदकानिकदंबानिरात्रौ देयानि शंकरे ।
दिवा शेषाणि पुष्पाणि दिवारात्रौ च मल्लिका । प्रत्येकमुक्तपुष्पेषु दशसौवर्णिकं फलम् । मंत्रान्वितेषु तेष्वेव द्विगुणं फलमिष्यते । विल्वपत्रैरखंडैस्तु शंकरं पू
जयेत्कचित् । सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते । तुलसीविल्वनिर्गुडीजंबूराव्रणकं तथा । पंचविल्वमिति प्रोक्तमर्चयेद्दिदुशेखरम् । बृहतीकुं
कुमैर्भक्त्या यो लिंगं सकृदर्चयेत् । गवामयुतदानस्य फलं प्राप्य शिवं व्रजेत् । तथा—अशोकश्चैतमंदारकर्णिकारवकानि च । करवीरार्कमंदारशमी
तगरकेशरम् । पुष्पैरेतैर्यथालाभं योनरः पूजयेच्छिवम् । सयत्फलमवाप्नोति तदेकाग्रमनाः शृणु । सूर्यकोटिप्रतीकाशैर्विमानैः सर्वकामिकैः ।

दोधूयमानश्चमरैः शिवलोके महीयते । करवीरो बकश्चैव अर्क उन्मत्तकस्तथा । पालाशो बृहती चैव तथा च गिरिकर्णिका । तथा काशस्य पुष्पाणि मंदार
 श्रापराजिता । शमी पुष्पाणि चान्यानि कुंजकः शिखिना तथा । अपामार्गस्तथा पद्मजाती पुष्पं संकोपनम् । चंपको शीरतगरं तथा वैनागकेसरम् ।
 पुंनागः किकिरातं च द्रोण पुष्पं तथा शुभम् । शिशपो दुंबरश्चैव जपामली तथैव च । पुष्पाण्यज्ञवृक्षस्तथा बिल्वदलं शुभम् । कुसुंभस्य च पत्राणि तथा
 वैकुंकुमस्य च । नीलं च कुमुदं चैव तथा रक्तोत्पलानि च । सुरभीणि च सर्वाणि स्थलजान्यंबुजानि च । गृह्णामि शिरसा देवियो मे भक्त्या निवेदयेत् । केसरो
 बकुलः । किकिरातः कुरंटकः । सर्वाणीति निषिद्धेतरपरम् । वसंतं तु ऋतौ प्राप्ते सर्वैः पुष्पैर्मनोरमैः । पूजितं तु महादेवे अश्वमेधफलं लभेदिति वचना
 दत्र निषिद्धैरपि पूजा । सर्वशब्दसंकोचे मानाभावात् निषेधस्य कालांतरं सावकाशत्वाच्च । देवीपुराणे—वैशाखे मासि कर्तव्या पूजा पाटल्या सदा ।
 सर्वान् कामानवाप्नोति ज्येष्ठे पद्मार्चनैः सदा । आषाढे बिल्वकह्लारैरीप्सितं लभते फलम् । नवमलिकया पूजानभो मासि महाफला । कदंबैश्च पंकैरेव
 नभस्ये सर्वकामदा । पूजापकजमालत्या इष्येद्युदयदायिनी । शतपत्रिकया पूजा कर्तिके सर्वकामदा । मार्गे नीलोत्पलैः पूजापौषे तु कुब्जकैः सदा । मा
 धे तु कुंदकुसुमैरुचकेन च फाल्गुने । शतपत्रैस्तथा चैत्रे योर्चयेदिदं दुःखरम् । लभते सर्वयज्ञानां सर्वदानफलं तथा । केदारखंडे—जाती पुष्पं मलि
 कायाश्च पुष्पं समो गरी नीलपुष्पतथैव । तथा पुष्पं कुटजकर्णिकारकौसुंभाख्यं वारिजं रक्तवर्णम् । एतान्येव च पुष्पाणि मध्याह्ने लिङ्गपूजने । रात्रौ मो
 गरकान्येव पवित्राणि विशेषतः ।

अथ धूपः । शिवपुराणे—गुग्गुलं घृतसंयुक्तं शिवेयं च निवेदयेत् । रुद्रलोकमवाप्नोति गाणपत्यं च गच्छति । भविष्ये—दधित्थं घृतसं
 युक्तं दग्धं बिल्वमथापि वा । अग्निष्टोमस्य ज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः । दधित्थः कपित्थः । बिल्वबिल्वफलम् । दीपस्तु पूर्वोक्त एव । आदि
 त्यपुराणे—प्रदक्षिणात्रयं कुर्वन् शिवस्यायतने नरः । अश्वमेधसहस्रस्य इष्टस्य लभते फलम् । बह्वृचपरिशिष्टे—एकाविनायके दद्याद्द्वे सूर्ये त्री

णिशक्रे । चत्वारिकेशवेदद्यात्सप्ताश्वत्थेप्रदक्षिणाः । बृहन्नारदीये—एकांचंध्यारवौसप्ततिस्रोदद्याद्विनायके । चतस्रःकेशवेदद्याच्छिवेत्व
 र्धप्रदक्षिणम् । पदांतरेपदन्यस्येत्करौचलनवर्जितौ । स्तुतिर्वाचिहृदिध्यानंचतुरंगप्रदक्षिणम् । लैंगे—सव्यं व्रजेत्ततोऽसव्यं प्रणालनैवलंघयेत् ।
 स्कांदे—प्रदक्षिणप्रकुर्वीतशतमष्टोत्तरंतथा । बृहन्नारदीये—शिवप्रदक्षिणेमर्त्यःसोमसूत्रंनलंघयेत् । प्रदक्षिणाप्रकारस्तु—वृषंचडं
 वृषचैवसोमसूत्रपुनर्वृषम् । चंडंचसोमसूत्रंचपुनश्चडपुनर्वृषम् । प्रतिष्ठाहेमाद्रौ—प्राच्यानंदिमहाकालौयाम्येभृंगिविनायकौ । वारुणेवृ
 पभस्कदौदेवीचडौतथोत्तरे । त्रैविक्त्रम्यांत्वीशान्यांचंडउक्तः । तत्रैव—बाणलिगेचलेलौहेसिद्धलिगेस्वयंभुवि । प्रतिमासुचसर्वासुनचं
 डोऽधिकृतोभवेत् । आदित्यपुराणे—लिगेस्वायंभुवेचैवरत्नेतैजसनिर्मिते । सिद्धप्रतिष्ठितेचैवनचडोधिकृतोभवेत् । तथा—अपसव्यंयतिः
 कुर्यात्सव्यतुब्रह्मचारिणः । सव्यापसव्यंगृहिणोनित्यंशंभोःप्रदक्षिणम् । तृणैःकाष्ठैस्तथापणैःपाषाणैर्वेष्टकादिभिः । अंतर्धानंपुरःकृत्वासोमसूत्रं
 तुलंघयेत् । तत्प्रभाणंतत्रैव—प्रासादविस्तारसमानसूत्रंसोमस्यसूत्रेदिशिसोमसूत्रम् । सूत्राद्वह्निर्लघनतो नदोषःस्याद्दोषआभ्यंतरलंघनेन ।
 शिल्पशास्त्रे—लिंगमस्तकमध्यात्तुसूत्रंस्यादाप्रणालकम् । लिंगप्रणालीपुष्टत्वंतावदेवप्रकीर्तितम् । विशेषांतरंतत्रैव—सोमसूत्रद्वयंय
 त्रयत्रवाविष्णुमंदिरम् । अपसव्यंनकुर्वीतकुर्वीतैवप्रदक्षिणम् । केदारखंडे—वृषभांतरितोभूत्वापीठकांतरमेवच । प्रदक्षिणंनकुर्वीतकुर्वन्किल्बिष
 माप्नुयात् । कालिकापुराणे—स्पृष्ट्वारुद्रस्यनिर्माल्यंसवासाआहुतःशुचिः । इदमशुचिविषयम् । निर्माल्यंयोहिमद्भक्त्याशिरसाधारयिष्यति ।
 अशुचिर्भिन्नमर्यादोनरःपापसमन्वितः । नरकेपच्यतेघोरेतिर्यग्योनौचसंभवेदितिस्कांदादितिश्रीदत्तः । अपास्तएवायंदोषःस्कांदे—
 शिवनिर्माल्यभोक्तारःशिवनिर्माल्यलंघकाः । शिवनिर्माल्यदातारःस्पर्शस्तेषांहिपुण्यहृत् । शिवैकभक्तानांननिषेधः । पादोदकंचनिर्माल्यंभक्तै
 र्धार्यैर्विशेषतइत्यग्निपुराणात् ।—निर्माल्यंधारयेद्भक्त्याशिरसापार्वतीपतेः । राजसूयस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिनिश्चितमित्यादित्यपुराणाच्च ।

लोभात्तुनधार्यम् । लोभान्नाधरयेच्छंभोर्निर्माल्यंनचभक्षयेत् । नस्पृशेदपिपादेनलंघयेन्नापिनारदेतिपाद्मात् । अग्निपुराणे—वाणलिगेचले
लौहेसिद्धलिगेस्वयभुवि । प्रतिमासुचसर्वासुनदोपोमाल्यधारणे । शालग्रामसंसर्गेतुनदोपः । अग्राह्यशिवनिर्माल्यपत्रपुष्पफलजलम् । शालग्रा
मस्यससर्गात्सर्वयातिपवित्रतामितिस्कांद्वाराहोक्तेः । अस्यार्थः—पचायतनपूजायांकांडानुसमयपदार्थानुसमयौविहायसहैवपचानांपू
जनेशालग्रामसंसर्गाच्छिवनैवेद्यभक्ष्यम् । यदाशिवेनैवेद्यपृथक्कृतदानभक्ष्यमिति ॥

अत्रपुरुषार्थप्रबोधेचतुर्धाव्यवस्थोक्ता—द्विजानानिपेधोद्विजानांविधिरित्याद्या । वैदिकतांत्रिकविषयेत्यन्या । दीक्षितादीक्षित
विषयेतितृतीया । ततःसिद्धांतकृतः—ज्योतिर्लिंगविनालिंगयःपूजयतिमानवः । तस्यनैवेद्यनिर्माल्यभक्षणात्तत्तत्कृच्छ्रकम् । शालग्रामोद्वेलिगेवा
णलिगेस्वयभुवि । रसलिगेतथार्थेचसुरसिद्धप्रतिष्ठिते । हृदयेचद्रकांतेचस्वर्णरूपादिनिर्मिते । शिवदीक्षावताभक्तेनेदंभक्ष्यमितीर्यते । इतिभवि
ष्योक्तेः । तथा—वाणलिगेस्वयभूतेचद्रकांतेहृदिस्थिते । चांद्रायणसमज्ञेयशंभोर्नैवेद्यभक्षणम् । यत्रचडाधिकारोस्तिनभोक्तव्यंचमानवैः ।
चडाधिकारोऽन्यत्रभोक्तव्यतत्रभक्तितइतितत्रैवोक्तेः ।—निवेदितयद्देवेशेतच्छेषंचात्मशुद्धये । श्रद्धधानोऽनलोभेनचडायह्यनिवेदितमितिचायुपु
राणाच्च ।—येवीरभद्रशपिताःशिवभक्तिपराद्भुक्ताः । शंभोरन्यत्रदेवपुत्रेभक्तायेनदीक्षिताः । तेषामनर्हमीशस्यतत्प्रसादचतुष्टयमितिशिवपुरा
णाच्चसामान्यविधिरेतत्परएव । एतैर्विशेषवाक्यैरुपसंहारात्, अन्यथानिपेधानांनिरवकाशत्वापत्तेः । यत्तुशिवनिर्माल्यस्पर्शंप्रायश्चित्तं
तदेतदन्यपरम् । यत्तुशिवनैवेद्यभक्षणादेःकाम्यत्वात्तत्सकलशिवस्वभक्षणादिनिषेधबाधकत्वमिति तत्रपूर्वोक्तव्यवस्थासंभवात् फलरहितवि
धिसद्भावाच्चेतिश्रीभट्टनारायणचरणाः । सिद्धांतशेखरे—धराहिरण्यगोरवताम्ररौप्यांशुकादिकान् । विहायशेषनिर्माल्यचंडे
शयनिवेदयेत् । अन्यदन्नादिपानीयंतांबूलगवपुष्पकम् । दद्याच्चडायनिर्माल्यशिवभुक्ततुसर्वशः । आचार्यशिवचंडानामाज्ञाभगेतुलक्षकम् ।

धनस्य भक्षणेतेषां पादो न लक्ष्मीरिति । निर्माल्ये भक्षिते पादलक्ष्मिः शुद्धिरीरिता । दानं च भक्षणसमंतदधत्तुपेक्षणे । अकामाद्भक्षणेयद्वानिर्माल्यस्य जपेत्सुधीः । ब्रह्मपंचकसाहस्रमर्धेन सहितं ततः । कामतो भक्षणे दीक्षा प्रायश्चित्तं चान्यतः । निर्माल्यलंघने घोरं प्रजपेदयुतं ततः । स्पर्शश्च विक्रयस्य मो विक्रयो भक्षणेन च । स्मृत्यर्थसारे—शैवसौरनिर्माल्यभक्षणे चांद्रम् । अभ्यासे द्विगुणम् । मत्याभ्यासे पतनम् । अन्यनिर्माल्येऽप्यनापद्येव मिति । अत्र—ब्रह्महापिशुचिर्भूत्वानिर्माल्यं यस्तु धारयेत् । तस्य पापं महच्छीघ्रं नाशयिष्ये महाव्रतेति स्कांदादशुचिना न धार्यं किंतु स्नात्वेति स्मार्ताः । अनुपनीतेन न धार्यमिति श्रीदत्तः । शिवदीक्षाहीनैर्न धार्यमिति शैवाः । माघमाहात्म्ये पाद्मे—द्रव्यमन्नं फलं तोयं शिवस्वनस्पृशेत्कचित् । निर्माल्यं लंघयेन्नैव कूपे सर्वं तु तत्क्षिपेत् । हरनाथो ये स्मृत्यर्थसारे—ब्रह्मांगलग्नविप्रेभ्यो विष्णवे च प्रदीयते । रुद्रांगलग्नमग्नौ च दहेत्सर्वं तु तत्क्षणात् । विप्रेभ्यस्त्वथ तद्देयं ब्रह्मणे यन्निवेदितम् । वैष्णवं सात्वतेभ्यश्च भस्मांगेभ्यश्च शांभवेभ्यः । सौरमृगेभ्यः शाक्येभ्यस्तापिनेयन्निवेदितम् । वाडवेभ्यस्तु तद्देयं गणेशाय निवेदितम् । भूतप्रेतपिशाचेभ्यो यत्तद्दीनेषु निक्षिपेत् । मृगः शाकद्वीपीयो ब्राह्मण इति पंचायतनसारः । विष्णुः—देव्यै निवेदितं कुमार्यै । विष्णवे निवेदितं सात्वताय ब्राह्मणाय वेति । सात्वतो देवलकः । पुराणे—नैवेद्यप्रतिपत्त्यर्थं सात्वतश्चेन्न लभ्यते । ग्रासमात्रं समुद्धृत्य जले ग्राक्षिपेदिति । यद्वा सात्वतप्रतिपत्तिः साधारणप्रतिमादत्तपरा, सात्वतपूज्यदेवतादत्तपरा वा । यद्यो निरस्ति नैवेद्यं दातुश्चानवधानतः । दाता तद्यो निमाप्नोति तस्माद्देयं तदुत्तमे इति विष्णुरहस्योक्तेः उत्तमपदं हीनान्यपरम् । तेनोत्तमजातिनिवेदितं नीचजातिभ्यो न दद्यादित्यर्थ इति पंचायतनसारः । वस्तुतस्तु सात्वतपदं भक्तपरम् । निवेदितं तद्भक्ताय दद्याद्भुंजीत वा स्वयमिति महापुराणात् । सर्वमेतत्साधारणस्थावरप्रतिमादत्तपरं रागप्राप्तपरवेति गोविंदराजः । अतएव जाबालोपनिषदि—रुद्रभुक्तं भुंजीयादित्युपक्रम्य तस्माद्ब्राह्मणाः

शिवनिर्माल्यंभक्षयंतीत्युक्तम् । अत्रब्राह्मणग्रहात्तदन्यस्यनिषेधः । अतएवपाद्मे—शिवस्यैवतुपूजापिभक्त्याधेयाद्विजातिभिः । विष्णुनैवेद्यभक्षणमुक्तं गारुडे—पादोदकपिवेन्नित्यंनैवेद्यभक्षयेद्धरेः । पाद्मे—गौरींप्रतिशिवः—अग्निष्टोमसहस्रैश्चवाजपेयशतैरपि । तत्फलंलभतेदेवि विष्णोर्नैवेद्यभक्षणात् । कौर्मे—मध्याहेविधिवत्पूज्यःश्रीविष्णुर्वैष्णवोत्तमैः । नैवेद्यशिरसानत्वाश्लोकमेतमुदीरयेत् । यस्योच्छिष्टंहिवाञ्छति ब्रह्माद्याऋषयोऽमलाः । सिद्धाद्याश्चहरेस्तस्यवयमुच्छिष्टभोजिनः । इति ।

अथविष्णुपूजा । तदाधारश्चनरसिंहे—अप्स्वग्नौहृदयेसूर्येस्थडिलेप्रतिमासुच । पदस्वेतेपुहरेःसम्यक्पूजनमुनिभिःस्मृतम् । सम्यगितिषण्णांप्राशस्त्यम् । एतच्चाधारपरिगणनं नारासिंहेवक्ष्यमाणपूजाद्वये अर्चनवक्ष्यामीत्युपक्रम्य तयोरेवोक्तत्वात् । वाराहे—कुड्येलेख्येचमेकश्चित्पटेकश्चित्तुमानवः । पूजयेद्यदिवाचक्रेममतेजोशसंभवम् । चक्रेशालग्रामशिलाचक्रे । तथा—पद्मेसंपूजनशस्तगस्तचैवतु स्थंडिले । सर्वत्रसप्रतिष्ठामिपूजामग्नस्त्वहंततः । पाद्मे—कृत्वाताम्रमयेपात्रेयोर्चयेन्मधुसूदनम् । फलमाप्नोतिपूजायाःप्रत्यहंशतवार्पिकम् । आधारविशेषेविधिविशेषमाह—हविपाग्नौजलेपुष्पैर्मनसारविमडले । ध्यानेनहृदयेवाह्यैर्गन्धाद्यैःस्थडिलादिषु । शौनकः—उत्तमा हरिपूजाप्सुमध्यमास्थडिलेरवौ । अधमाप्रतिमादौतुपूजासात्रिविधामता । आगवते—सूर्योऽग्निर्ब्राह्मणागावोवैष्णवःखंमरुजलम् । भूरात्मासर्वभूतानिभद्रपूजापदानिमे । सूर्येतुविद्ययात्रय्याहविपाग्नौयजेतमाम् । आतिथ्येनचविप्राग्र्येगोष्वगयवसादिना । वैष्णवेचंधुसत्कृत्याहृदिखेध्या ननिष्ठया । स्थंडिलेमत्रहृदयैर्भोगैरात्मानमात्मनि । क्षेत्रज्ञसर्वभूतेषुसमत्वेनयजेतमाम् । पाद्मे—अग्निहोत्रहुततेनदत्तापृथ्वीससागरा । येनार्चिं तोहरिश्चक्रेशालग्रामसमुद्भवे । शालग्रामशिलारूपीयत्रतिष्ठतिकेशवः । तत्रदेवाःसुरायक्षाभुवनानिचतुर्दश । शालग्रामसमीपेतुक्रोशमात्रसमं

ततः । कीटकोपिमृतोयातितद्विष्णोःपरमंपदम् । मनोधृतिर्धारणास्यात्समाधिर्ब्रह्मणिस्थितिः । अमूर्तौचेतिस्थिरानस्यात्ततोमूर्तिर्विचिंतयेत् । चतुर्विंशतिमूर्तिःस्याच्छालिग्रामशिलास्थितः । द्वारकादिशिलासंस्थोध्येयः पूज्योथवाहरिः । तत्रैव—मौक्तिकंचप्रवालंचपद्माक्षंतुलसीमणीन् । जपपूजनवेलायांधारयेद्यःसर्वैदिकः । इति ।

अथकेशवादिचतुर्विंशानिमूर्तयः । तत्र बोपदेवः—केविगोवादापुह्यपेप्रजाच्युकृममात्रिना । बाधोनृहसानिश्रीपशाच्चगेविगपे चपे । अस्यार्थः—केशवविष्णुगोविदवामनदामोदरपुरुषोत्तमहृषीकेशउपेंद्रप्रद्युम्नजनार्दननाच्युतकृष्णमधुसूदनमाधवत्रिविक्रमनारायणवासुदेवाधोक्षजनृसिंहहरिसंकर्षणानिरुद्धश्रीधरपद्मनाभानां क्रमेणमूर्तयोभिधीयन्ते । तत्रकेशवे शात्शखात् चगेचक्रगदेइत्यर्थः । शिष्टेभुंजेपद्ममर्थात्सिद्धम् । इदंदक्षिणोर्ध्वकरप्रभृतिप्रादक्षिण्येनज्ञेयम् । दक्षिणोर्ध्वकरक्रमादितिहेमाद्रिवचनात् । तथाचदक्षिणोर्ध्वभुजेशंखः । वामोर्ध्वभुजचक्रं वामाधोहस्तेगदा दक्षिणाधःपद्मम् । विष्णोवामोर्ध्वप्रभृतिशंखचक्रगदापद्मानि । गोविदेवामाधः प्रभृतिशंखचक्रगदापद्मानि । वामनेदक्षिणाधः प्रभृतिशंखचक्रगदापद्मानि विपरीतगचेइत्यर्थः । दामोदरेदक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशंखगदाचक्रपद्मानि । दक्षिणोर्ध्वेपांचजन्यमधस्तात्तुकुशेशयं । सव्योर्ध्वेकौमुदीदेवीहेतिराजमधःस्थितम् । अनिरुद्धस्यभेदोयंदामोदरइतिस्मृतइति ह्यश्वीर्षपंचरात्रात् । पुरुषोत्तमेवामोर्ध्वप्रभृतिशंखगदाचक्रपद्मानि । उपेंद्रेदक्षिणाधःप्रभृतिशंखगदाचक्रपद्मानि । शतगपेगदापद्मेइत्यर्थः । शिष्टेचक्रमर्थात् । प्रद्युम्नेदक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशंखगदाचक्रपद्मानि । जनार्दनेवामोर्ध्वप्रभृतिशंखगदाचक्रपद्मानि । अच्युतेवामाधःप्रभृतिशंखगदाचक्रपद्मानि । कृष्णेदक्षिणाधःप्रभृतिशंखगदाचक्रपद्मानि । विपरीतगचेइत्यर्थः । दक्षिणोपरिशंखंचचक्रं चाधःप्रदृश्यते । वामोर्ध्वेपांचजन्यस्यगदाचाधोव्यवस्थिता । मधुसूदननामायंभेदःसंकर्षणस्यचेतिह्यश्वीर्षपंचरात्रात् । मधुसूदनेदक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशंखगदाचक्राणि । माधवेवामोर्ध्वप्रभृतिशंखगदाचक्राणि । नारायणेदक्षिणाधःप्रभृतिशंखगदाचक्राणि । शात्चपे चक्रपद्मेइत्यर्थः शिष्टेगदा

ऽर्थात् । वासुदेवेदक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशखचक्रपद्मगदाः । अधोक्षजेवामोर्ध्वप्रभृतितानि । नृसिहेवामाधःप्रभृतितानि । हरौदक्षिणाधःप्रभृतितानि । विपरीतपचेइत्यर्थः । संकर्षणोगदाशंखपद्मचक्रधरःस्मृतः । एताश्चमूर्तयोज्ञेयादक्षिणाधःकरक्रमादितिसिद्धार्थसंहितोक्तेः । सकर्षणेदक्षिणोर्ध्वप्रभृतिशखपद्मचक्रगदाः । अनिरुद्धेवामोर्ध्वप्रभृतिताः । श्रीधरेवामाधःप्रभृतिताः । पद्मनाभेदक्षिणाधःप्रभृतिताः । अत्रमूलंहेमाद्रिकाशीखंडशिवाचनचंद्रिकादौज्ञेयम् । वाराहे—शक्तित्रयंमत्स्यकूर्मवराहदशकंनच । अर्च्यमितिपूर्वेणसवधः ।

पंचायतनपूजासारेपादौ—स्वमंत्रेणबुधैःपूज्यःस्वकैर्ध्यानैःस्वमुद्रया । शालग्रामेनायनियमइत्युक्तस्कांदे—पूज्यानिजनिजैरेवमंत्रैः स्वस्वेष्टमूर्तयः । शालग्रामात्मकेरूपेनियमोनैवविद्यते । भारते—यामेवदेवतामिच्छेदाराधयितुमव्ययाम् । सर्वोपायैःप्रयत्नेनसंपूजयतुसद्विजान् । लैंगे—शालग्रामशिलाग्रेतुयच्छास्त्रक्रियतेनृभिः । तस्यब्रह्मांतिकस्थानतृप्ताश्चपितरोदिवि । पादौ—स्कंदेकृत्वातुयोध्यानवहतेशिलनायकम् । तेनव्यूढभवेत्सर्वत्रैलोक्यसचराचरम् । कृतार्चनाहरेर्येनपित्रर्थमुनिसत्तम । गयायांपिंडदानंतुकृततेनपदेपदे । यमुद्दिश्यहरेःपूजाक्रियतेमुनिसत्तम । उद्धृतोनरकाहुःखात्सयातिपरमपदम् । पित्रर्थमपिक्रियमाणाविष्णुपूजासव्येनैव एकादशाहशय्यादिदानवत् । स्कांदे—शालग्रामनमस्कारःशाल्येनापीहयैःकृतः । मद्भक्ताअपितेनैवमानंमस्यंतुमानवाः । हलायुधेपादौ—अपिपापसमाचाराःकर्मण्यनधिकारिणः । शालग्रामार्चकावैश्यनैवयांतियमालयम् । शालग्रामोद्धवंदद्धान्यस्तंदृदिजनाधिप । नैवेक्षितुशक्नुवंतिसर्वेतेयमकिकराः । हयग्रीवपंचरात्रे—चांडालमद्यपस्पृशदूषितावह्निनाथवा । अपुण्यजनसस्पृष्टाविप्रक्षतजदूषिता । पुनःसंस्कार्येतिशेषः । पुनःसंस्कारःशालग्रामस्यमहापूजेतिशिष्टाः । पदार्थादर्शेत्राह्मे—खंडितेस्फुटितेदग्धेभ्रष्टेमानविवर्जिते । यागहीनेपशुस्पृष्टेपतितेदुष्टभूमिषु । अन्यमंत्रार्चितेचैवपतितस्पृशदूषिते । दशस्वेतेपुनोचक्रुःसनिधानदिवौकसः । यागः पूजा । पशुर्गर्दभादिः । अर्चाभगादावुपवासःकार्यः । नराज्ञोवैष्णवेश्रीयात्सुरार्चाविष्णवेतथेतिवि

ष्णुधर्मोक्तेः । सिद्धांतशेखरे—चौरचांडालपतितोदक्यादेःस्पर्शनेसति । शवाद्युपहतेचैवप्रतिष्ठांपुनराचरेत् । पंचरात्रे—अंगादंगा
दिसंवातेप्रतिष्ठांपुनराचरेत् । पूजाभावेविशेषमाहबौधायनः—पूर्वप्रतिष्ठितस्याबुद्धिपूर्वकमेकरात्रंद्विरात्रमेकमासंवार्चनादिविच्छेदे
शूद्ररजस्वलाद्युपस्पर्शजलेऽधिवास्य श्रोभूतेद्वौकलशावधिवास्यैकंपंचगव्येनपूरयेदपरंशुद्धोदकेनाथस्नपयेदष्टशतमष्टाविंशतिवाकलशैः पुरुषसूक्ते
नमूलमंत्रेणच ततःपुष्पाणिदत्वायथासंभवसंपूज्यगुडौदननिवेदयेद्बुद्धिपूर्वमर्चनादिविच्छेदेऽप्येवमिति । शालग्रामस्थावरव्यावृत्त्यर्थपूर्वप्रतिष्ठितस्ये
त्युक्तम् । बुद्धिपूर्वविच्छेदेपुनःप्रतिष्ठा—द्रव्यवत्कृतशौचानांदेवतानांभूयःप्रतिष्ठापनेनशुद्धिरितिशुद्धिविवेकेविष्णूक्तेरितिकेचित् ।
तत्र । तत्रापिबौधायनोक्तविधिसत्वात् । विष्णूक्तिस्तुमद्यादिस्पर्शपरा मासद्वयाधिकविच्छेदपरावा । अर्चादिपदंलिंगस्याप्युपलक्षणम् ॥

चंद्रिकायांनारदः—शृण्वंतुमुनयःसम्यक्पुरुषोत्तमपूजनम् । स्नात्वायथोक्तविधिनाप्राञ्जुखःशुद्धमानसः । स्वशाखोक्तक्रियांकृ
त्वाहुत्वाचैवाग्निहोत्रकम् । कुर्यादाराधनंविष्णोर्देवदेवस्यचक्रिणः । बौधायनः—अथातोमहापुरुषस्यपरिचर्याविधिव्याख्यास्यामः ।
स्नात्वाशुधिःशुचौदेशेगोमयेनोपलिप्य प्रतिकृतिकृत्वाक्षतपुष्पैर्यथालाभमर्चयेत् सहपुण्योदकेनमहापुरुषमावाहयेदोभूः पुरुषमावाह
यामि । ॐ भुवःपुरुषमावाहयामि । ॐ स्वःपुरुषमावाहयामि । ॐ भूर्भुवःस्वःपुरुषमावाहयामीत्यावाह्य । आयातुभगवान्म
हापुरुषइत्यथस्वागतेनाभिनंदयति स्वागतमनुचागतंभगवतेमहापुरुषायैतदासनमुपकृतमत्रास्तांभगवान्महापुरुषइत्यत्र कूर्चंददातिभगवतेयं
कूर्चोर्दर्ममयस्त्रिवृद्धरितस्तंजुषस्वेत्यत्रस्थानासनानिकल्पयति अग्रतःशंखायकल्पयामि चक्रायदक्षिणतो गदायैक० वनमालायैक० पश्चि
मतः श्रीवत्सायगरुत्तमे । उत्तरतः श्रियैसरस्वत्यै पुष्ट्यैतुष्ट्यै । अथसावित्र्यापात्रमभिमन्त्र्यप्रक्षाल्यत्रिरपःपवित्रमानीयसहपवित्रेणादित्यं
दर्शयेदोमित्यादितस्तासांत्रीणिपदाविचक्रमेइतिपाद्यंप्रणवेनार्घ्यमहाव्याहृतिभिर्निर्माल्यंव्यपोह्योत्तरतोविष्वक्सेनायनमइत्यथैनंस्नपयत्यापोहिष्ठे

तितिसभिर्ब्रह्मजज्ञानं वामदेव्यर्चायज्ञः पवित्रेणेत्थेताभिः पद्भिः स्तपयित्वा द्विस्तर्पयति । केशवं तर्पयामि नारायणं माधवं गोविंदं विष्णुं
 मधुसूदनं त्रिविक्रमं वामनं श्रीधरं हृषीकेशं पद्मनाभं दामोदरं । इत्यथैतानि वस्त्रयज्ञोपवीताचमनीयान्युदकेन व्याहृतिभिर्द
 त्वा व्याहृतिभिः प्रदक्षिणमुदकपरिपिच्येदं विष्णुरिति गन्धं तद्विष्णोरिति पुष्पं इरावतीत्यक्षताः सा वित्र्या धूपमुद्दीप्य स्वेति दीपदेवस्य त्वाहस्ताभ्यां भगवते
 महापुरुषाय जुष्टं च रुनिवेदयामीति नैवेद्यम् । अथ केशवादिद्वादशनामभिर्नमो न्तैः पुष्पाणि दत्त्वा शंखायनमश्रकायनमोवनमालायै नमः श्री
 वत्सायनमोगरुत्तमेनमः श्रियै नमः सरस्वत्यै नमः पुष्ट्यै नमस्तुष्ट्यै नमोऽथ शिष्टैर्गन्धमाल्यैर्ब्राह्मणान् स्वमात्मानं चालं कृत्यै नमः गजजुः सामाथर्वभिः स्तु
 तिभिः स्तुवंति । ध्रुवसूक्तं पुरुषसूक्तं चान्यांश्च वैष्णवमंत्रानित्येके ॐ भूर्भुवः सुवर्महरो भगवते महापुरुषाय च रुमुद्वासयामीति चरुद्वासनकाले ॐ
 भूः पुरुषमुद्वासयामि ॐ भुवः पुरुषमुद्वासयामि ॐ सुवः पुरुषमुद्वासयामि ॐ भूर्भुवः सुवः पुरुषमुद्वासयामीत्युद्वास्य । प्रयातु भगवान् महापुरुषो
 नेन हविषा तृप्तो हरिः पुनरागमनाय पुनः संदर्शनाय चेति प्रतिमास्थानेष्वग्नावावाहनविसर्जने याग्नावावाहनविसर्जनवर्जसमानं महत्स्वस्त्यथानमित्याह
 भगवान् नौधायनः । ध्यानमुत्तं चंद्रिकायां नारसिंहे—ध्येयः सदा सवितृमंडलमध्यवर्ती नारायणः सरसि जासन संनिविष्टः । केयूरवान् मह
 रकुंडलवान् किरीटीहारी हिरण्मयवपुर्धृतशस्त्रचक्रः । शिवार्चनचंद्रिकायाम्—ह्रीवैरचंदनं कुण्डलगुरुकुंभं मुरम् । सेव्यकंच जटामांसी वैष्णव
 तदुदीरितम् । ह्रीवैरवालकम् । मुरं मोरहरीति प्रसिद्धम् । अथ पुष्पाणि—चंद्रिकामदनपारिजातयोर्नारसिंहे—दशदत्त्वासुवर्णा
 नियत्फलभतेनरः । तत्फलं लभते विष्णोर्द्रोणपुष्पप्रदानतः । द्रोणपुष्पसहस्रेभ्यः खादिरं पुष्पमुत्तमम् । खादिरात्पुष्पसाहस्रान्छमीपुष्पविशि
 ष्यते । शमीपुष्पसहस्राद्विल्वपत्रं विशिष्यते । विल्वपत्रसहस्राद्विकुलं पुष्पमुत्तमम् । वकुलात्पुष्पसाहस्रान्नद्यावर्तं विशिष्यते । नद्यावर्तसहस्रे
 भ्यः करवीरं विशिष्यते । करवीरसहस्रेभ्यः पालाशपुष्पमुत्तमम् । पालाशपुष्पसाहस्रात्कुशपुष्पविशिष्यते । कुशपुष्पसहस्राद्विवनमाला

आचाररत्नं
॥ ९० ॥

विशिष्यते । वनमालासहस्राद्धिचंपकापुष्पमुत्तमम् । चंपकापुष्पसाहस्रादशोकंपुष्पमुत्तमम् । अशोकपुष्पसाहस्रात्सेवतीपुष्पमुत्तमम् । सेवतीपुष्पसाहस्राद्रोजुकापुष्पमुत्तमम् । गोजुकापुष्पसाहस्रान्मालतीपुष्पमुत्तमम् । मालतीपुष्पसाहस्रात्संध्यारक्तपुष्पम् । संध्यारक्तसहस्राद्धिकुंदपुष्पंविशिष्यते । कुंदपुष्पसहस्राद्धिशतपत्रविशिष्यते । शतपुष्पसहस्राद्धिमल्लिकापुष्पमुत्तमम् । मल्लिकापुष्पसाहस्राज्जातीपुष्पंविशिष्यते । जातीपुष्पसहस्रेणयोमालासंप्रयच्छति । विष्णवेविधिवद्भक्त्यातस्यपुण्यफलंशृणु । कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच । वसेद्विष्णुपुरेश्रीमान्विष्णुतुल्यपराक्रमः । इति ।

अथद्वात्रिंशदपराधाः । चाराहे—भुक्त्वातुपरकीयान्नंतत्परस्तन्निवर्तकः । प्रथमश्चापराधोयंधर्मविघ्नायजायते १ अभुक्त्वादंतकाष्ठंचयस्तुमामुपसर्पति । अपराधोद्वितीयोयंधर्मविघ्नायजायते २ कृत्वामैथुनसयोगंयस्तुमांस्पृशतेनरः । तृतीयमपराधंतंकल्पयामिवसुंधरे ३ स्पृष्ट्वारजखलानारीमस्नात्वायःप्रपद्यते । चतुर्थमपराधंतंकल्पयामिवसुंधरे ४ स्पृष्ट्वातुमृतकंचैवअसत्कारकृतंतुवै । पंचमंचापराधंतनक्षमामिवसुंधरे ५ स्पृष्ट्वातुमृतकंयश्चनाचम्यस्पृशतेहिमाम् । षष्ठंंचापराधंवैकल्पयामिवसुंधरे ६ ममार्चनस्यकालेतुपुरीषंयस्यगच्छति । सप्तमंचापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे ७ त्यक्त्वातुममशास्त्राणिवाक्यमन्यत्प्रभाषते । अष्टमंचापराधंवैकल्पयामिवसुंधरे ८ ममैवार्चनकालेतुयस्त्वसत्यंप्रभाषते । नवमंचापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे ९ अविधानेनमांस्पृश्यमामेवप्रतिपद्यते । दशमश्चापराधोयंममचाप्रियकारकः १० सक्त्रोधोमेस्पृशेद्वात्रंचित्तंकृत्वाचलाचलम् । एकादशंचापराधंसहिष्येवसुंधरे ११ अकर्मण्यानिपुष्पाणियस्तुमामुपकल्पयेत् । द्वादशंचापराधंतंकल्पयामिवसुंधरे १२ यस्तुरक्तेनवस्त्रेणकौसुंभेनोपगच्छति । त्रयोदशंचापराधंकल्पयामिवसुंधरे १३ अंधकारेतुमांदेवियःस्पृशेतकदाचन । चतुर्दशंचापराधंकल्पयामि

१ विष्णुपदे इति पाठ ।

देवपूजा.

॥ ९० ॥

वसुंधरे १४ यस्तुकृष्णेनवस्त्रेणममकर्माणिकारयेत् । पचदशापराधतंकल्पयामिवसुंधरे १५ अधौतेनचवस्त्रेणयस्तुमामुपसर्पति । षोडशत्वपराधं
 तंकल्पयामिवसुंधरे १६ स्वयमन्नंचयोदद्यादज्ञानायचमाधवि । सप्तदशापराधतंकल्पयामिवसुंधरे १७ यस्तुमत्स्यांश्चमांसानिभक्षयित्वोपसर्पति ।
 अष्टादशापराधतंकल्पयामिवसुंधरे १८ जालपादंभक्षयित्वायस्तुमांप्रतिपद्यते । ऊनविंशापराधतंकल्पयामिवसुंधरे १९ दीपंस्पृष्ट्वातुयोदेविममकर्मा
 णिकारयेत् । विशकंचापराधतंकल्पयामिवसुंधरे २० श्मशानंयस्तुवैगत्वामामेवप्रतिपद्यते । एकविंशापराधतंकल्पयामिवसुंधरे २१ पिण्याकं
 भक्षयित्वातुयोमामेवाभिगच्छति । द्वाविशंचापराधतंकल्पयामिवसुंधरे २२ यस्तुवाराहमांसानिभक्षयित्वोपसर्पति । अपराधंत्रयोर्विशंकल्पया
 मिवसुंधरे २३ सुरांपीत्वातुयोमर्त्यःकदाचिदुपसर्पति । अपराधंचतुर्विशंकल्पयामिवसुंधरे २४ भुक्त्वाकुसुंभशाकचयस्तुमामुपसर्पति ।
 अपराधंपचविशंकल्पयामिवसुंधरे २५ परप्रावरणेनैवयस्तुमामुपसर्पति । षड्विंशमपराधतंकल्पयामिवसुंधरे २६ नदेवान्नपितृनिष्ठानवान्नंयस्तुमक्ष
 येत् । सप्तविशंचापराधंकल्पयामिवसुंधरे २७ उपानहौचप्रपदेतथार्चायांचगच्छति । अपराधमष्टाविशंकल्पयामिवसुंधरे २८ शरीरमंडयित्वा
 तुयोमामाप्नोतिमाधवि । ऊनत्रिंशापराधतंत्वंविजानीहिमेदिनि २९ अजीर्णेनसमाविष्टोयस्तुमामुपसर्पति । त्रिंशकंचापराधतंकल्पयामिवसुंधरे ३०
 गंधपुष्पाण्यदत्त्वातुयस्तुधूपंप्रयच्छति । एकत्रिंशंचापराधंकल्पयामिवसुंधरे ३१ विनातूर्यादिशब्देनद्वारस्योद्घाटनंमम । महापराधंजानीयाद्वात्रिं
 शंतंममप्रिये ३२ ॥ कृष्णभट्टीये प्रकारान्तरेणद्वात्रिंशदपराधाः—तिर्यक्पुङ्खरोभूत्वाह्यकृत्वादेवतार्चनम् । याचितैःपत्रपुष्पाद्यैर्यः
 करोतिममार्चनम् । अप्रक्षालितपादोयःप्रविशेन्मममंदिरम् । ममदृष्टेरभिमुखंतांबूलंचर्वयेच्चयः । ममार्चामासुरेकालेयःकरोतिविमूढधीः ।
 अवैष्णवस्यपक्वान्नंयोमह्यंविनिवेदयेत् । अवैष्णवेषुपश्यत्सुममपूजांकरोति यः । दिनांतरितपक्वान्नंयन्मह्यंविनिवेदयेत् । अमौनीधर्मलिसांगो
 मत्पूजांविदधाति यः । वातमूत्रनिरोधेनमत्पूजाविदधाति यः । कृत्वावातमनाचम्यतथाप्रावृत्यकंबलम् । पीठासनोपविष्टःसन्पूजयेद्धानिरासनः ।

मृन्मयेधूपदहनं दीपयः कुरुते र्चने । मत्पूजको न कुरुते तत्तु पूजां च दामनीम् । मत्पूजको शिवद्वेषी शिवभक्तश्च मां द्विषेत् । भूताष्टम्योर्न कुरुते न क्तं न हरि-
 वासरम् । अपूजयित्वा विघ्नेशमसंभाव्य कपालिनम् । क्रुद्धो यत्कर्म कुरुते त्रिकालार्चनविघ्नकृत् । वामहस्ते च मां कृत्वा स्नापयेद्यदि मूढधीः । इति
 प्रकारान्तरेण द्वात्रिंशदपराधा उक्ताः । परवस्त्रं परपरीधानं । कुसुंभभुजिः कुरवकपुष्पभक्तिः । एषु प्रत्येकं प्रायश्चित्तं तत्रैव — संवत्सरस्य मध्ये
 च तीर्थे सूकरकेमम् । कृतोपवासः स्नानेन गंगायां शुद्धिमाप्नुयात् । मथुरायां तथा चैव सापराधः शुचिर्भवेत् । स्कांदे अवन्तीखण्डे — जागरेद्वाद-
 शीरात्रौ पठेद्यस्तुलसीस्तवम् । द्वात्रिंशदपराधांश्च क्षमते तस्य केशवः । तुलसीस्तवो व्रतरे ज्ञेयः ।

अथ चिह्नविशेषेण शालग्राममूर्तयः । पाद्मे — चक्राकारेण रेखासायत्र रेखामयी भवेत् । ससुदर्शन इत्येवंख्यातः पूजाफलप्रदः । उपर्य-
 धश्च चक्रे द्वेनातिदीर्घमुखे विलम्बम् । मध्ये च रेखालं चैकास्य च दामोदरः स्मृतः । यस्य दीर्घमुखं पूर्वं कथितैर्लक्षणैर्युतम् । रेखाश्च केशराकारानारसिंहोमतो
 हिसः । वाराहाकृतिराभुग्नश्चक्रे रेखास्वलंकृतः । वाराह इति संप्रोक्तो वामनो वदरोपमः । गरुडः स तु विज्ञेयश्चतुश्चक्रैर्जनार्दनः । हयग्रीवो यथा द्वारारे-
 खाढ्याया शिला भवेत् । तथा सौम्याद्वयग्रीवः पूजितो ज्ञानदो भवेत् । चतुश्चक्रः सूक्ष्मद्वारो वनमालाङ्कितोदरः । लक्ष्मीनारायणः श्रीमान्भुक्तिमुक्तिफल-
 प्रदः । कूर्माकाराच चक्राङ्का शिला कूर्मः प्रकीर्तितः । एवं मत्स्यादयो ज्ञेयाः शालग्राममानीषिभिः । अनन्तचक्रैर्बहुभिश्चिह्नैरप्युपलक्षितः । अनन्तः स तु वि-
 ज्ञेयः सर्वपूजाफलप्रदः । चक्रं च केवलं यत्र पद्मेन सह संयुतम् । केवलावनमालावाहरिर्लक्ष्म्या सह स्थितः । विदिक्षुदिक्षु सर्वासु यस्योर्ध्वदृश्यते मुखम् ।
 पुरुषोत्तमः स विज्ञेयो भुक्तिमुक्तिफलप्रदः । दृश्यते शिखरे लिंगं शालग्रामसमुद्भवम् । स च योगेश्वरो नाम ब्रह्महत्यां व्यपोहति । आरक्तपद्मनाभाख्यं पद्म-
 च्छत्रसमन्वितम् । तुलस्या पूजयेन्नित्यं दरिद्रस्त्वीश्वरो भवेत् । वामपार्श्वे तथा चक्रे रेखा चैव तु दक्षिणे । दक्षिणावर्तचक्राच वनमालाविभूषिता ।
 या शिला कृष्णसंज्ञासाधनधान्यसुखप्रदा । नारदः — द्वारदेशे समे चक्रे दृश्येतेनां त्रीयके । वासुदेवः स विज्ञेयः शुक्लाभश्चातिशोभनः । नानाव-

णोह्यनंतःस्यान्नागभोगेनचिह्नितः । अनेकमूर्तिसंयुक्तःसर्वकामफलप्रदः । प्रद्युम्नःसूक्ष्मचक्रस्तुपीतदीप्तिस्तथैवच । शिखरछत्रबहुलंदीर्घाकारं
 तुयद्भवेत् । अनिरुद्धस्तुनीलाभोवर्तुलश्चातिशोभनः । रेखात्रयंतुतद्वारेष्टुपञ्चनेलांछितम् । शिवनाभिरितिख्यातंयत्रदेशेव्यवस्थितम् । तच्छैव
 विष्णुवत्तीर्थशालग्रामसमुद्भवम् । नाभौर्लिङ्गेनयुक्तावागर्तेनचतथापुनः । शिवनाभिरितिख्याताभुक्तिमुक्तिप्रदायिका । यवमात्रंतुगर्तस्याधवा
 र्धलिङ्गमुच्यते । वासुदेवमयक्षेत्रंलिङ्गंशिवमयंशुभम् । तस्मात्तद्धारितेक्षेत्रेपूजयेच्छंकराच्युतौ । पांचजन्यांकितायातुपञ्चनेगदयायुता । तत्र
 श्रीःप्रत्यहंतिष्ठेत्सदासंपदमादिशेत् । शालग्राममयीमुद्रासंस्थितायत्रकुत्रचित् । वाराणस्यायवाधिक्यंसमंताद्योजनत्रयम् । एकमूर्तिर्नैवपूज्या
 गृहिणावृद्धिमिच्छता । अनेकमूर्तिसपन्नासर्वकामफलप्रदा । अन्येपिभेदाग्रंथगौरवान्नोक्ताः । गोविंदराजीयेस्कांदे—स्निग्धासिद्धिकरी
 मंत्रेकृष्णाकीर्तिददातिच । पांडुरापापदहनीपीतापुत्रप्रदायिनी । नीलाचदिशेतलक्ष्मीरक्तारोगप्रदायिनी । रूक्षाचोद्वेगदानित्यवक्रादारिद्र्यदा
 यिका । दुःखदासातुविज्ञेयानारसिहीतथैवच । बहुचक्रा मुखंविनावहुचक्रा । अन्यथात्रिविक्रमानंतपूजाविरुध्येत । यथायथाशिलासूक्ष्मात
 थातथामहत्फलम् । तथाचामलकीतुल्यासूक्ष्माचातीवयाभवेत् । तस्यामेवशिलायांतुश्रियासहवसेद्धरिः । कपिलोनारसिंहश्चपृथुचक्रःसुशोभनः ।
 ब्रह्मचर्येणपूज्यस्तुअन्यथाविघ्नदोभवेत् । इदसकामपरम् । निष्कामेनशालिग्रामशिलामात्रपूज्यम् । येकेचिच्चैवपापाणाविष्णुचक्रेणमुद्रिताः ।
 तेषांस्पर्शनमात्रेणमुच्यतेसर्वकिल्बिषैरितिवाराहात् । खंडितंत्रुटितभग्नपार्श्वेभिन्नसुभेदितम् । शालग्रामसमुद्भूतशैलंदोषावहनहीतिपाद्मोक्तेः ।
 शालग्रामशिलामग्नपूजनीयासचक्रकेतिवाराहाच्च । यत्तुल्यंभग्नपूजयेदितितत्रलंघ्यंलघ्नचक्रम् । भग्नंभग्नचक्रम् । चक्रेतरप्रदेशभग्नस्यापिपू
 ज्यत्वम् । शिलारूपीरमाप्रोक्ताचक्ररूपीजनार्दनइतिविष्णुपुराणे चक्ररूपेणहरिसान्निध्योक्तेः ।

पूज्यशालग्रामसंख्योक्ता हेमाद्रौ । साकाम्येतिकश्चित् । ततःकामनाश्रवणात् । मानसोल्लासेपाद्मवाराहयोः—यःपुनः

पूजयेद्भक्त्याशालग्रामशिलाशतम् । उषित्वासहरेर्लोकेचक्रवर्तीहजायते । शिलाद्वादशभोवैश्यशालग्रामसमुद्भवाः । विधिवत्पूजितायेनतस्य पुण्यंवदामिते । कोटिद्वादशलिंगैस्तुपूजितैःस्वर्णपंकजैः । यत्स्याद्वादशकल्पेषुदिनेनैकेनतद्भवेत् । स्कांदे—प्रत्यहंद्वादशशिलाःशालग्रामस्ययो र्चयेत् । द्वारावत्याःशिलायुक्ताःसवैकुण्ठमहीयते । लैंगे—ततोवह्नीरर्चयतिशालग्रामशिलास्तुयः । नहित्रह्वादयोदेवाःसख्यांजानंति तत्फले । स्मृत्यंतरे—शालग्रामाःसमाःपूज्याविष्मानकदाचन । समेषुनद्वयंपूज्यंविषमेष्वेकएवहि । विषमेष्वेकएवेज्यःसमेद्वेषद्वि वर्जयेत् । प्रयोगपारिजातेस्कांदे—एवंलक्षणसंपन्नामध्यमायाचिताधमा । उत्तमासातुविज्ञेयापारंपर्यक्रमागता । फलपुष्पैश्चतत्स्थानंशा लग्रामोद्भवंहरिम् । ऐहिकामुष्मिकार्थायममदेहिगुरुत्तम । इत्युक्त्वापादयोःपुष्पंदत्वाचप्रणिपत्यच । गुरुःपुष्पफलैःसार्धंगृहीत्वापूजितंहरिम् । दत्त्वापुष्पांजलिं ब्रूयाच्छांतिरस्तुशिवंत्विति । स्कांदे—शालग्रामशिलायास्तुमूल्यंयःकुरुतेनरः । विक्रेताचानुमंताचयःपरीक्षानुमोदकः । सर्वेते नरकंयांतियावदामृतसंग्रहम् । त्याज्याःशिलाउक्तास्तत्रैव—तिर्थक्चक्रापरित्याज्याबद्धचक्रातथैवच । क्रूरापिसंपरित्याज्यास्फोटारूक्षात थैवच । कुरूपानिष्ठुरास्याचकरालविकरालिका । कपिलावेपमानाचवृत्तास्याकर्बुरातथा । आसनेचलनाभग्रामहास्थूलाविगर्हिता । आस नेमुष्टिरस्यास्तुचक्रेणैकेनसंयुता । दर्दुरावहुचक्राचलग्नचक्राप्यधोमुखी । छिद्रादग्धासुरक्ताचवृहच्चक्रातिभीषणा । बहुरेखासमायुक्ताभ ग्नचक्रातथैवच । दीर्घचक्रापरित्याज्यापृष्ठचक्राविशेषतः । मस्तकास्याह्यचक्राचवर्ज्याह्येताःसदाबुधैः । क्रूरदंष्ट्रासमायुक्तास्फोटानुद्बुदसं युता । अचिराच्छुष्कतांयातियस्यालिप्तंतुचंदनम् ॥ इति ॥

अथद्वारवतीचक्रमहिमा । प्रह्लादसंहितायांहलायुधेच—शालग्रामशिलायत्रयत्रद्वारवतीशिला । उभयोःसंगमोयत्रमुक्तिस्त त्रनसंशयः । शिलेतिविशेषोक्तेर्नास्थिचक्राणांपूज्यता । प्रयोगपारिजातेस्कांदे—संवत्सरंतुयःकुर्यात्पूजास्पर्शनदर्शने । विनासांख्येनयो

गेनमुच्यतेनात्रसंशयः । चक्रसंख्यायास्तन्नामानिप्रह्लादसंहितायाम्—एकःसुदर्शनोद्गाम्यालक्ष्मीनारायणःपरः । त्रिभिस्त्रिविक्रमोना
मचतुर्भिश्चजनार्दनः । पंचभिर्वासुदेवःस्यात्पद्भिःप्रद्युम्नउच्यते । सप्तभिर्वलदेवश्चअष्टाभिःपुरुषोत्तमः । नवभिश्चनवव्यूहोदशभिर्दशमूर्तिकः ।
एकादशाऽनिरुद्धोवैद्वादशद्वादशात्मकः । अतर्ज्वपरमात्मासुखंयच्छतिपूजितः । अग्निपुराणे—चक्रैर्द्वादशभिर्युक्तोदृषीकेशउदाहृतः ।
अतर्ज्वमनंतःस्यात्पूजितोनंतकामदः । श्वेताःस्निग्धाःशिलाःपूज्याअच्छिद्राश्चसुसंयताः । सुखदाःसमचक्राश्चविपमादुःखदाःस्मृताः ।
सुदर्शनाद्यास्तुशिलाःपूजिताःसर्वकामदाः । एकः एकचक्रः । गालवः—वर्तुलाचतुरस्त्राचनराणांचसुखप्रदा । प्रह्लादसंहितायाम्—
कृष्णामृत्युप्रदानित्यकपिलाचभयावहा । रोगार्तिकर्तुरादद्यात्पीतावित्तविनाशिनी । धूम्राभावित्तनागायभग्नभार्याविनाशिका । सच्छिद्राचत्रिको
णाचतयाविषमचक्रिका । अर्धचंद्राकृतिर्यातुपूज्यास्तानभवन्तिहि । एकचक्रविषयेविशेषउक्तस्तत्रैव—एकचक्रेविशेषोस्ति तंविशेषंतुव
च्यहम् । शुक्लनीलतथारक्तद्विवर्णचत्रिवर्णकम् । यद्येकचक्रेस्युरेवंतेषांसंज्ञानिवोधमे । पुंडरीकःप्रलवघ्नोरामोवैकुण्ठएवच । विष्वक्सेनइतिब्रह्मन्
तेषांपूजाफलंशृणु । मोक्षंमृत्युंविवादचदारिद्र्यमक्षतंतथा । पाद्मचाराहयोः—द्वेचक्रेद्वारकायास्तुनार्च्यसूर्यद्वयंतथा । विष्णुधर्म—
चक्राकमिथुनंपूज्यंनैकंचक्रांकमर्चयेत् । इति ।

तज्जलादिमहिमास्कांदे—शालग्रामोद्भवोदेवोयत्रद्वारवतीभवः । उभयोःस्नानतोयेनब्रह्महत्यानिवर्तते । हेमाद्रौस्कांदे—कुंकुमंच
दनंपत्रंनैवेद्यंचफलंजलम् । शालग्रामशिलालग्नंतीर्थकोटिशताधिकम् । पाद्मे—सस्नातःसर्वतीर्थेषुसर्वयज्ञेषुदीक्षितः । शालग्रामशिलातोयैर्योभि
पेकसमाचरेत् । गौतमांचरीषसंवादे—हरेःस्नानीयशेषंतुजलंयस्योदरेस्थितम् । अवरीपप्रणम्योच्चैःपादपांसुप्रगृह्यताम् । जन्मप्रभृतिपापा
नांप्रायश्चित्तंयदीच्छसि । शालग्रामशिलावारिपापहारिनिषेव्यताम् । येतुद्वादश्यत्पत्वेतीर्थपानाम्नानाद्भोजनस्थानीयंतन्मत्वोपवासदिनेश्राद्धादे

श्वप्रोक्तेच्छंतितीव्रांताः । तस्यशरीरशुद्ध्यर्थत्वात् । गारुडे—जलनयेषांतुलसीविमिश्रंपादोदकंचक्रशिलासमुद्भवम् । नित्यंत्रिसंध्यंभवतेहगा
त्रंखगेंद्रतेधर्मबहिष्कृतानराः । आह्निकप्रदीपे—सूतकेमृतकेवापिआशौचनैवविद्यते । येषांपादोदकंभूमिंप्राशनंयेचकुर्वते । अंतकालेपियस्ये
हदीयतेपादयोर्जलम् । सोपितद्वतिमाप्नोतिसदाचारैर्बहिष्कृतः । वाराहेविष्णुपूजाप्रकरणे शूद्रंप्रकृत्य—चरणामृतपानेनसर्वपापक्षयोभवेत् ।
अत्रकेचिच्छालग्रामोदकमेवग्राह्यंनचक्रांकोदकमित्याहुः । तन्न । विष्णुपादोदकंयस्यमुखेशिरसिविग्रहे । इतिनृसिंहपुराणात् । शालग्राम
मशिलातोयमस्थिचक्रशिलाजलम् । मिश्रितंतत्पिबेद्यस्तुदेहेशिरसिधारयेत् । तस्यचक्रांकितोदेहोभवत्येवनसंशयः । तीर्थपानविधिर्गारुडे—
शालग्रामशिलातोयमपीत्वायस्तुमस्तके । प्रक्षेपणंप्रकुर्वीतब्रह्महत्यासमंस्मृतम् । शालग्रामशिलातीर्थपिबेत्तोयंकरेणतु । अज्ञानादैदवंप्रोक्तंज्ञाना
दब्दंसमाचरेत् । विष्णोःपादोदकंपीत्वाकोटिजन्माधनाशनम् । तदेवाष्टगुणंपापंभूमौबिदुनिपातनात् । भक्तिचंद्रोदये—आयसेचतथाकां
स्येकाष्ठेवालाबुकेतथा । उद्धृत्यपादसलिलंकरेकृत्वामुखेक्षिपेत् । अदत्त्वातुपिबेत्तोयंरौरेवेनरकेवसेत् । करेणतीर्थपानंतत्पानोत्तरंचजलपानंनकार्यं
मित्यर्थः । विप्रपादोदकग्रहणमुक्तंकाशीखंडे—निःस्पृहाःसोमपायेवैविप्रपादोदपाश्रये । तएतेमत्प्रियाभक्तास्त्यक्ततीर्थप्रतिग्रहाः ।
श्रद्धाबीजोविप्रपादांबुसिक्तइति । तत्रपूर्वविप्रपादोदकंग्राह्यं ततःशालग्रामशिलोदकमितिशिष्टाः । स्कांदे—कृत्वापादोदकंशंखेवैष्णवानांम
हात्मनाम् । यद्ददातितिलैर्मिश्रंचांद्रायणफलंलभेत् । ग्रहणमंत्रोहलायुधे—अकालमृत्युहरणंसर्वव्याधिविनाशनम् । विष्णोःपादोदकं
पीत्वाशिरसाधारयाम्यहम् । इतिश्रीमन्नारायणभट्टात्मजराभकृष्णभट्टसुतलक्ष्मणभट्टकृताचाररत्नेपूजाविधिः ।

अथवैश्वदेवः । तत्राधिकारिणाह चंद्रिकायांसंवर्तः—ततःपंचमहायज्ञान्कुर्यादहरहर्द्विजः । ततोविवाहानंतरमितिमदनपा
रिजातः । शंखः—पंचयज्ञविधानंचगृहीयज्ञंनहापयेत् । शूद्रस्याप्यधिकारइत्युक्तंप्राक् । नास्तिस्त्रीणांपृथग्यज्ञइतियाज्ञवल्क्योक्तेः,

नक्षीजुहुयान्नातुपेतइतिआपस्तंबोक्तेश्च स्त्रीणांनाधिकारः । यत्तुस्मृत्यर्थसारे—स्त्रीवालश्चकारयेदितितद्विधवापरम् । यदपिस्मृति
 सारे—स्नातकोब्रह्मचारीपृथक्वैश्वदेवंकुर्यादिति । तन्न । भैक्षेणवर्तयेन्नित्यमितिमनूक्तेर्ब्रह्मचारिणःपाकाभावात् पंचमहायज्ञाधिकारेगृहीति
 पदश्रवणाच्च नत्वेनमग्निहवनबलिहरणयोर्निर्गुञ्ज्यादिति । शौनकः—स्नातकेनापितत्कार्यपृथक्पाकोभवेद्यदि । वानप्रस्थस्याप्यधिकारः ।
 अत्र वैश्वदेवमकृतैवश्राद्धंकुर्यादनग्निंकइतिविशिष्टोक्तेरनग्रेरप्यधिकारः । शौनकः—पुत्रोभ्राताथवापत्नीशिष्योदासोबलिहरेत् । मदनरत्ने-
 ऽत्रिः—पुत्रोभ्राताथवाऋत्विक्शिष्यश्चशुरमातुलः । पत्नीश्रोत्रिययाज्याश्चदृष्टास्तेवलिकर्मणि । प्रतिनिधयइत्यर्थः । अतोबलावेवप्रतिनिधिरिति
 मदनरत्ने । बलिपदंवैश्वदेवोपलक्षणमितिपृथ्वीचंद्रः । अन्यैस्तुकारयेदेतानातुरोपिस्पृशन्द्विजः । सूतकाद्यैस्त्वशुद्धात्मानंकुर्यान्नचका
 रयेदिति होमोपीतिचंद्रिका । एतत्प्रवासादिपरमिति चंद्रिकामदनरत्नयोः । ऋत्विक्साहचर्यात्साग्निकपरमित्याचारादर्शः । नक्षी
 जुहुयादित्यापस्तंबोक्तेः । पत्नीबलिकुर्यान्नहोममितिपृथ्वीचंद्रः । सायंत्यन्नस्यसिद्धस्यपत्न्यमंत्रबलिहरेदितिमनुस्मृतेरुपलक्षणत्वात्पत्न्या
 अपिहोमइतिपृथ्वीचंद्रः । वस्तुतस्तुसदास्वयंकर्तृकत्वविकल्पः । स्वयत्वेवैतान्यावद्गृहेवसन्बलिहरेदपिवान्योब्राह्मणइति गोभिलोक्तेः ।
 निरग्नेस्तुसदास्वकर्तृकत्वमेववैश्वदेवइत्याचारादर्शः । बौधायनः—प्रवासंगच्छतोयस्यगृहेकर्तानविद्यते । पंचानांमहतामेषांसयज्ञैःसहग
 च्छति । प्रवासेकुस्तेचैतद्यदन्नमुपपच्यते । नचेदुत्पद्यतेन्नतुअद्विरेतान्समापयेत् । मिताक्षरायांनारदः—भाट्टणामविभक्तानामेकोधर्मः
 प्रवर्तते । विभागेसतिधर्मोपिभवेत्तेषांपृथक्पृथक् । चंद्रोदयेमरीचिः—बहवःस्युर्यदापुत्राःपितुरेकत्रवासिनः । सर्वेस्वानुमतंकृत्वाज्येष्ठेनै
 वतुयत्कृतम् । द्रव्येणचाविभक्तेनसर्वैरेकृतंभवेत् । एकपाकेनवसतांपितृदेवद्विजार्चनम् । एकंभवेद्विभक्तानांतदेवस्याद्गृहे । आश्वला
 यनः—वसतामेकपाकेनविभक्तानामपिप्रभुः । एकस्तुचतुरोयज्ञान्कर्याद्वाग्यज्ञपूर्वकान् । वाग्यज्ञपूर्वकानित्यतद्गुणसंविज्ञानोबहुव्रीहिः ।

अतएवचतुरइत्युक्तम् । एकपाकेनवसतामविभक्तानामितिकश्चित् । तत्र अस्यविभक्ताविभक्तस्यसाधारणत्वात् विभक्तानामित्यस्यानुवादकत्वेनसं
कोचकत्वायोगाच्च अविभक्तेषुसंसृष्टेष्वेकेनापिकृतंतुवेतिव्यासोक्तेश्च । अतःपाकैक्यएवाविभक्तानांयज्ञैक्यम् । नचैवंकदाचित्पाकभेदेभे
दापत्तिः । वसतामित्यनेनबहुकालिकपाकैक्योक्तेः । यद्येकस्मिन्कुलेबहुधान्नंपच्येत गृहपतिमहानसादेवतद्वलितंत्रकुर्वीतेतिगोभिलोक्तेश्च ।
यत्त्वविभक्तस्यभ्रात्रधिकारेगोभिलः—यस्यत्वेषामग्रतोन्नसिद्धोत्सतियुक्तमग्नौकृत्वाग्रं ब्राह्मणायदत्त्वाभुंजीतेतितत्कनिष्ठभ्रातुःकदाचित्पाकभेदे
ज्ञेयमितिपृथ्वीचंद्रः । नियुक्तंभोज्यमन्नं । अग्नौकृत्वाहुत्वेत्यर्थः । इदमपिप्रथममन्नसिद्धौज्येष्ठेनकृतेवैश्वदेवेपश्चात्कनिष्ठस्यपाकभेदेतेनाहुत्वे
वभोक्तव्यम् । अयंचान्नप्रक्षेपस्तूष्णीमित्युक्तं चंद्रोदये । देशांतरगमनेपाकभेदेत्वेकपाकेनवासाभावात्पृथग्वैश्वदेवः । अविभक्ताविभक्तावा
पृथक्पाकाद्विजातयः । कुर्युःपृथक्पृथग्यज्ञान्भोजनात्प्राग्दिनेदिने । इति प्रयोगपारिजातेआश्वलायनोक्तेः । भ्रातृणामविभक्ता
नांपृक्पाकोभवेद्यदि । वैश्वदेवादिकंश्राद्धंकुर्युस्तेवैपृथक्पृथगितिवाक्यमेतद्विषयकमेव । नचेदंनिर्मूलम् । अन्येतु—वैश्वदेवासंभवेतुकुक्कुटांड
प्रमाणकम् । अन्नमग्नौसंप्रदृत्यकिल्बिषात्तुप्रमुच्यते इतिजीवत्पितृकनिर्णयेकुक्कुटांडप्रमाणान्नप्रक्षेपइत्याहुः । पाकासाध्येतुजपोपवासादाव
विभक्तानांपृथगधिकारः । पृथगप्येकपाकानां ब्रह्मयज्ञोद्विजन्मनां । अग्निहोत्रंसुरार्चाचसंध्यानित्यंपृथग्भवेदितिप्रयोगपारिजातेआश्व
लायनोक्तेः । यत्तु—एकपाकेनवसतांपितृदेवद्विजार्चनमेकमिति तत्रदेवार्चनंवैश्वदेवइतिपृथ्वीचंद्रः । भ्रातृणामविभक्तानांपृथक्पाकोभवे
द्यदि । वैश्वदेवादिकंश्राद्धंकुर्युस्तेवैपृथक्पृथक् । इतिवाक्यमेतद्विषयमेव । नचेदंनिर्मूलं । एकपाकेनवसतामित्यादिवाक्यनिचयेनविभक्तानामपि
पाकभेदेपंचयज्ञभेदानुक्तेरविभक्तानामपिपाकभेदेपंचयज्ञभेदोक्तेरन्वयव्यतिरेकाभ्यांपाकभेदस्यैवपंचयज्ञाभेदानुष्ठानेप्रयोजकत्वात्पूर्वोक्तवचननि
चयविरोधाभावाच्च । यत्त्वेकेनापीतितत्पाकभेदेइतिवयंप्रतीमः । पूज्यदेवतामूर्तिभेदेइतिवयम् ।

अथ वैश्वदेवकालः । तत्रनिरग्निनानित्यश्राद्धोत्तरंसकार्यः । दद्यादहरहःश्राद्धं० इत्युक्त्वा वैश्वदेवश्रगृह्येग्रौविधिपूर्वकमिति मनुक्तेः ।
 पितृभ्योऽथमनुष्येभ्यो दद्यादहरहर्द्विजइतिकाल्यायनेन श्राद्धोत्तरं मनुष्ययज्ञोक्तेर्वैश्वदेवोत्तरनित्यश्राद्धमिति पक्षद्वयचंद्रोदये उक्तं । आहिता
 ग्निना श्राद्धात्प्राक्कार्यं इत्युक्तं मदनरत्ने । श्राद्धांतरे तु वृद्धगौतमः—पितृश्राद्धमकृत्वा तु वैश्वदेवं करोति यः । आसुरतद्भवेच्छ्राद्धपितृ
 णां नोपतिष्ठते । एतदनग्निकपरम् । श्राद्धात्प्रागेव कुर्वीत वैश्वदेवचसाग्निकः । एकादशाहिकमुक्त्वा तनधेतद्विधीयते इति । एकादशाहिकपदमे
 तश्राद्धोपलक्षणमिति मदनरत्ने च हृचपरिशिष्टे । स्मार्ताग्निनग्निश्राद्धौ करणोत्तरं ब्राह्मणविसर्गोत्तरं वा कुर्यात् । आद्यउक्तो हेमाद्रौ
 ब्रह्मांडे—वैश्वदेवाहुतेरग्रावर्वाग्राह्यणभोजनात् । जुहुयाद्भूतयज्ञादिश्राद्धं कृत्वा तु तत्स्मृतम् । भूतयज्ञो वलिः । श्राद्धं प्रक्रम्य मनुः—ततो गृ
 हवलिकुर्यादिति धर्मो व्यवस्थितः । वलिपदवैश्वदेवोपलक्षणार्थमिति तु कर्कः । काकादिवलिपरमिति दिवोदासः । विकिरमित्यन्ये । द्विती
 यउक्तो हेमाद्रौ भविष्ये—पितृन्सतर्प्य विधिवद्वलिं दद्याद्विधानतः । वैश्वदेवं ततः कुर्यात्पश्चाद्ब्राह्मणवाचनम् । वलिये अग्निदग्धा इति दी
 यमानम् । तृतीयोऽप्युक्तस्तत्रैव—कृत्वा श्राद्धमहावाहो ब्राह्मणांश्च विसृज्य च । वैश्वदेवादिकर्म ततः कुर्यान्नराविष । एतदनग्निपरम् ।
 यदा श्राद्धपितुः कश्चित्कर्तुमिच्छत्यनग्निमान् । वैश्वदेवं तदा कुर्यान्न वृत्ते श्राद्धकर्मणि । वृद्धावा दौक्ष्ये चान्ते मध्ये जुहति पार्वणे । एको द्विष्टे तथा चां
 ते वैश्वदेवो विधीयत इति हेमाद्रौ स्मृतिसारात् । मेधातिथिरप्येवं । वृत्तिकृत्ना विसर्जनांतं श्राद्धमुक्त्वा उच्छेपणत्विति मनुवाक्यो
 दाहरणाद्बृहृचानां श्राद्धांत एव वैश्वदेवः । मध्यपक्षस्तु यच्छाखायामुक्तस्तच्छाखीयपर इति चोपदेवः । स्मृतिसारे—वलिकारादयोऽपि बहुस्मृ
 त्युक्तत्वात् सर्वेषां विसर्जनांतं वैश्वदेव इति मे निरे । साग्नितैत्तिरीयाणां तु सर्वत्रादौ वैश्वदेवः । पंचयज्ञाश्चादावंते चेति सुदर्शनभाष्ये दिवोदासी
 ये स्मृतिः—याजुषाः सामगाः पूर्वमध्ये श्राद्धं तु बहुचाः । अथर्वापाकशेषेण वैश्वदेवे विधिः स्मृतः । याजुषसामगौ साम्नी । इतरौ निरग्नी । सर्वशास्त्रि

नामनग्निकानामपि प्रागेवेति दिवोदासः । तत्र पिण्डदानात्पूर्ववैश्वदेवपक्षे भिन्नः । पितृपाकात्समुद्धृत्य वैश्वदेवं करोति यः । आसुरंतद्भवेच्छ्राद्धं पितृ-
णानोपतिष्ठत इति पैठीनसि स्मृतेः । पितृसंबन्धश्चापिण्डदानात् । श्राद्धोत्तरंतु श्राद्धशेषेण पाकांतरेण च—श्राद्धं निर्वर्त्य विधिवद् वैश्वदेवा-
दिकंततः । कुर्याद्विक्षांततो दद्याद्धंतकारादिकंतत इति पैठीनसि स्मृतेः । द्वितीयस्ततः शब्दः श्राद्धशेषपर इति हेमाद्रिः । नित्यश्रा-
द्धंतु श्राद्धशेषेण पाकांतरेण वा । ततो नित्यक्रियां कुर्याद्भोजयेच्च ततोऽतिथीन् । पृथक्पाकेन नैत्यकमिति हेमाद्रौ मार्कंडेयपुराणात् ।
एकादशाहश्राद्धेतु पृथक्पाकेनैव । एकोद्दिष्टेशेषेण ब्राह्मणेभ्यश्च उत्सृजेदिति देवलोक्तेः । एकोद्दिष्टं महैकोद्दिष्टमिति हेमाद्रिः । दार्शवैश्वदेव-
योरेकः पाक इति कर्क हरिहरौ । तन्न । पित्रर्थनिर्वपेत्पाकं वैश्वदेवार्थमेव च । वैश्वदेवो न पित्रर्थन दार्शवैश्वदेविकम् । दार्शशब्देन तद्विकृतयो-
युगादिमन्वादय इति हेमाद्रिः ॥ ॥

अथ पाकः । सखयं पत्न्यावाकार्यः । आश्रमधर्मविरोधेन तंडुलान्वाप्रातः पत्न्यै दद्यात्खयं वाधिश्रयेदिति चंद्रिकायां शंखलिखितोक्तेः ।
आपस्तंबः—आर्याप्रयता वैश्वदेवान्नकर्तार इति छंदोगपरिशिष्टे । पत्नीभूतप्रवचने यद्यसंनिहिता भवेत् । रजोरागादिना तत्र कथं कुर्वंति या-
ज्ञिकाः । महानसेन वा कुर्यात्सवर्णांतां प्रवाचयेत् । प्रणवाद्यपि वा कुर्यात्कात्यायनवचो यथा । शांतातपः—नैवेद्यार्थं पृथग्भांडे स्नाता पत्नी पचेत्तथा ।
वैश्वदेवार्थं मन्यस्मिन्व्यंजनानि पृथक्पृथक् । एकस्मिन्वाप्यशक्तौ चेत्पूर्वं विष्णुनिवेदनम् । वैश्वदेवं ततः शिष्टाह्नासस्य वचनं यथा । विष्णुपदं यजनी-
योपलक्षणमिति पृथ्वीचंद्रः । माधवीये पि नारसिंहकौर्मयोः—पौरुषेण च सूक्तेन ततो विष्णुसमर्चयेत् । वैश्वदेवं ततः कुर्याद्वलिकर्म तथैव च ।
चंद्रिकामाधवभागवतटीकासु चैवं । इदं बह्वच भिन्नपरम् । तमेवं वैश्वदेवशेषेण कुर्यान्नास्यशेषेण वैश्वदेवं कुर्यादिति बह्वच परिशिष्टात् ।
केचित्सर्वतु पूर्ववदिति मार्कंडेयपुराणात् देवयज्ञादीनामेकः पाक इति हेमाद्रिः । मदनरत्ने तु सर्वेषां पृथक्पाकः । पितृयज्ञस्य वा पृथक्पाकः ।

इत्युक्तम् । मनुः—वैवाहिकेऽथौकुर्वीतगार्हक्यकर्मयथाविधि । पंचयज्ञविधानंचपत्तिंदैनदिनीमपि । काशीखंडेऽप्येवम् । मदनरत्नेपरि
शिष्टे—प्रवसेदाहिताग्निश्चेत्कदाचित्कालपर्ययात् । यस्मिन्नग्नौभवेत्पाकोवैश्वदेवस्तुतत्रवै । आतानपः—लौकिकेवैदिकेवापिहुतोत्प्रेज
लेक्षितौ । वैश्वदेवस्तुकर्तव्यःपंचसूनापनुत्तये । वैदिकेस्मार्ते । अग्न्यसंभवेभूम्यादाविति वृद्धपराशरः । अभावादग्निहोत्रस्यतथाचावस्य
स्यच । यस्मिन्नग्नौपचेदन्नंतत्रहोमोविधीयते । सर्वाधानिपरमिदमितिचंद्रिका । आपस्तंबः—औपासनेपचनेवापड्गिराद्यैःप्रतिमंत्रंहस्तेनजु
हुयादिति । पचनःसर्वाधानिपरइत्युक्तंतद्भाष्येअंगिराः—शालाग्नौतुपचेदन्नलौकिकेवापिनित्यगः । माधवीयेदेवलः—चांडालाग्ने
रमेध्याग्नेःसूतिकाग्नेश्चकर्हिचिद् । पतिताग्नेश्चिताग्नेश्चनशिष्टैर्ग्रहणंस्मृतम् । अत्रायंनिष्कर्षः—आपस्तंबस्यस्मार्तेलौकिकेवापिपाकेस्मार्तएवहोम
स्तदभावेलौकिके । बह्वृचस्यतुपचनेलौकिकेवापाकः । स्मार्तेपचनेलौकिकेवाहोमइतिवृत्तिः । देशांतरस्थितौवाशाकलहोमः । छदोगानामप्येवम् ।

स्मार्तेपाकपक्षेविशेषःकर्मप्रदीपे—प्रातर्होमंचनिर्वर्त्यसमुद्धृत्यहुताशनम् । शेषमहानसेकृत्वातत्रपाकंसमाचारेत् । तमग्निं पुनराह
त्यशालाग्नावेवनिक्षिपेत् । ततोस्मिन्वैश्वदेवादिकर्मकुर्यादतद्रितः । शूद्रेणवैश्वदेवोलौकिकेऽथौकार्यइत्यपरार्कमेधातिथिः—गृध्राचारशि
रोमणौतु त्रैवर्णिकानामग्न्यभावेजलादेरुक्तत्वाच्छूद्रस्यापिजलादावित्युक्तम् । एतत्सायंप्रातश्चकार्यम् । सायंप्रातर्वैश्वदेवःकर्तव्योवलिकर्मच ।
अनश्नतापिसततमन्यथाकिल्बिषीभवेदितिचंद्रिकायांकात्यायनोक्तेः । प्रातःशब्दोमध्याह्नपरः । पूर्वार्द्धेवैदेवानांमध्याह्नोमनुष्याणामि
तिश्रुतेः । अनश्नतापीत्युक्तेरेकादश्यादावपिपक्वंचेदंकार्यमिति नारायणवृत्तिः । इदमपिबह्वृचपरम् । अन्येषांतुतंडुलादिनातदभावेज
लेन । नचेदुत्पद्यतेन्नंतुअद्भिरेतान्समापयेदितिबोधायनोक्तेः । दधिघृतादितुबह्वृचान्यपरम् । पक्वाभावेप्रवासेचतंडुलानोपधीस्तथा । दद्या
दधिघृतंवापिकंदमूलफलानिच । योजयेद्देवयज्ञादौजलेवापत्सुवाजलमितिचंद्रोदयेवचनात् । पक्वाभावइतिशुद्धोपवासपरमितिचंद्रोदयः ।

एतेनैकादश्यावैश्वदेवोनकार्यइतिवदंतःपरास्ताः । अत्रकेचित्—स्नात्वागृहंसमागत्यवैश्वदेवसमाचरेत् । प्रातरेवद्विरावृत्त्याकुर्याद्वासहतद्विजः । सायंवायदिभुंजीयात्तत्कृत्वाजात्वपिस्वयमितिप्रयोगपारिजातेआश्वलायनस्मृतेः । द्वितीयभोजनाभावेपिसायंकालिकवैश्वदेवस्यसायंवानुष्ठानंप्रातर्वैत्याहुः । पितृचरणास्तुआश्वलायनवाक्येयदिभुंजीयादित्युक्तेःसायंवैश्वदेवोद्वितीयभोजनेसत्येवप्रातर्द्विरावृत्तिस्तुप्रातःपाकेनैवसायंपुनर्भोजने । यदिभुंजीयादित्यस्यतत्रापिसंबंधात् । पुनःपाकमुपादायसायमप्यवनीपते । वैश्वदेवनिमित्तंवैपत्न्यासार्धबलिहरेत् । तत्रापिश्वपचादिभ्यस्तथैवान्नापवर्जनमितिबिष्णुपुराणाच्च । वैश्वदेवंतथारात्रौकुर्याद्वलिहृतिंतथा । महतःपंचयज्ञांस्तुदिवैवेत्याहधर्मविदितिमदनपारिजातेजमदग्निवाक्ये—तदासायंचप्रातश्चजुहोतीत्यादिवत्समुच्चयबोधकत्वशब्दाद्यभावाच्च सायंप्रातरितितुकातीयपरमित्याहुः । वस्तुतस्तुनित्यवच्छ्रुतस्यसूत्रोक्तस्यसायंकालिकस्यकादाचित्कत्वेमानाभावात् वैश्वदेवद्वयाकरणेप्रायश्चित्तश्रवणात् दिवाचारिभ्यइतिलिंगाच्च दिवास्यप्रारंभइतिवृत्तेश्च यथाकथंचित्सायंप्रातरनुष्ठानंयुक्तं । असतिबाधकेऽतिसंकोचस्यायुक्तत्वादितियुगपद्वैश्वदेवपक्षेसहपदश्रवणात्प्रातस्तनंसंपूर्णवैश्वदेवंकृत्वासायंकालिकवैश्वदेवकरणेसहपशूनालभतइतिवत्सहत्वबाधात् पूर्वहोमौततोबलीततःपितृयज्ञाविति । आपस्तंबानांवैश्वदेवप्रथमारंभेविशेषउक्तो धर्मप्रश्नेवैश्वदेवंचतुर्दशमहोभवतीतिज्ञात्वादपत्योर्द्वादशाहमधःशय्याब्रह्मचर्यंक्षारलवणवर्जनं त्रयोदशेहन्युपवासश्चतुर्दशेहनिवैश्वदेवःस्थालीपाकंकृत्वागृहपाकाद्वाहविष्यान्नमादायजुहुयादितिचंद्रोदयेवृहत्पराशरेणान्नसंस्कारोक्तेः, अहरहःकुर्यादितिपुरुषार्थत्वावगतेश्च । अन्नस्यचात्मनश्चैवसंस्कारार्थतदिष्यतइतिमदनरत्नेशौनकोक्तेश्च । यजुचंद्रिकायांपरिशिष्टम्—प्रोषितोप्यात्मसंस्कारंकुर्यादेवाविचारयन्नितितदुभयार्थत्वेप्यविरुद्धम् । आश्वलायनवृत्तौमदनरत्नेस्मृत्यर्थसारेचैवम् । तत्रस्विष्टकृद्वत्प्रक्षेपांशेऽन्नसंस्कारता । यत्त्वग्रौहूयतेनैवेत्युक्तेः त्यागांशेपुरुषार्थता । चंद्रिकामिताक्षरयोस्तुपुरुषार्थत्वमेवो

कंतद्वचनविरोधाच्चित्तम् । व्यासः—वैश्वदेवं प्रकुर्वीत स्वशाखाविहितं ततः । संस्कृतात्रैश्वर्यविधैर्हविष्यैर्व्यजनान्वितैः । इदं बहुचान्यपरं । वर्जयि
 त्वाविशेषान्नं शुद्धेनात्रेन केवलमिति शौनकोक्तेः, हविष्याहविष्यपाके हविष्येणैव सिद्धस्य हविष्यजुहुयादित्याश्वलायनोक्तेः । हविष्या
 णिटोडरानंदे स्मृतौ—हैमंतिकसिताखिन्नधान्यमुद्रास्तिलायवाः । कलायकं गुनीवारावास्तुकं हिलमोचिका । पट्टिकाः कालशाकं च मूलकं केमुकेत
 रत् । कंदः सैधवसामुद्रेलवणे दधिसर्पिषी । पयोनुद्धृतसारं च पनसाग्रहरीतकी । पिप्पली जीरकं चैव नागरं चैव तित्तिणी । कदली लवली धात्री फलान्य
 गुडमैक्षवम् । अतैलपक्कं मुनयो हविष्याणि प्रचक्षते । सर्पिः पयश्चात्र गव्यम् । अतैलपक्कमित्युक्तानामेव विशेषणमिति व्रतहेमाद्रिः । हैमतिकमि
 ति वार्षिकव्यावृत्तिः । सितमिति श्यामव्यावृत्तिः । अखिन्नमिति खिन्नव्यावृत्तिः । युगपत्कमेण वा हविष्यद्वयपाकेन्यतरेण । यद्येकस्मिन्काले
 ब्रीहियवैः पच्येतान्यतरस्य हुत्वा हुतं मन्येत । यद्येकस्मिन्काले पुनः पुनरन्नं पच्येत सकृदेव वलिकुर्वीतेति गोभिलोक्तेः । अहविष्यान्नमात्र
 पाके फलादिनावैश्वदेवः कार्यः । अहविष्यं त्वसंस्कृतमेव भोज्यमिति केचित् । वोपणभट्टस्तु गृहमेधिनो यदशनीयं तस्य होमाचलयश्च स्वर्गपुष्टि
 सयुक्ता इत्यापस्तंबोक्तेरहविष्येणापि होममाह । शृतफलाहारे तेनैव वैश्वदेवो न तंडुलादिना ।—अजानन्यो द्विजो नित्यमहुत्वात्तिशृतहविः ।
 पितृदेवमनुष्याणामृणयुक्तः सयात्यध इति चंद्रोदये वृद्धपराशरोक्तेः, अशृतफलाहारे तेनैव पूर्वोक्तापस्तंबोक्तेः । शुष्कोपवासे तंडुलादिना ।
 —पक्वाभावे प्रवासे च तंडुलानौषधीस्तथा । दद्यादधिघृतं चापिकंदमूलफलानि वा । योजयेद्देवयज्ञादौ जले वा पत्सु वा जलमिति चंद्रोदये वचनात् ।
 पक्वाभाव इति शुद्धोपवासपरम् । प्रवासे त्वनियमः । क्षारादिमिश्रहविष्यपाके तु बोधाद्यनः—अंगारान्भस्ममिश्रांस्तु निरुह्योत्तरतो व्रतु ।
 जुहुयाद्वैश्वदेवार्थं यदिक्षारादिमिश्रितम् । वृद्धपराशरः—स्वगृहोक्तविधानेन जुहुयाद्वैश्वदेविकम् । हविष्यस्य द्विजोऽभावे यथा लाभं शृतं
 हविः । फलं वा यदि वा मूलं संवायदि वापयः । पक्वान्नप्रतिग्रहे पितेनैव वैश्वदेवः । तस्य पाकाप्रयोजकत्वात् वृत्तिकृत्पाकप्रयोजकतामाह ।

शूद्रलब्धेन वैश्वदेवादिनकार्यम् । आमंशूद्रस्य यत्किंचिच्छ्राद्धिकं प्रतिगृह्यते । तत्सर्वं भोजनाया लं नित्येनैमित्तिकेन चेति षट्त्रिंशन्मतात् ।
 बृद्धपराशरः—जुहुयात्सर्पिषाभ्यक्तं गव्येन पयसापि वा । ऋतेन गोविकारेण तिलतैलेन वा पुनः । संप्रोक्ष्य पयसा वापि नानक्तं जुहुयादपि ।
 अस्नेहाय वगोधूमशालयो हवनीयकाः । इति ।

वैश्वदेवे निषिद्धद्रव्यमुक्तं काशीखंडे—निष्पावान्कोद्रवान्माषान्कलायांश्चणकांस्त्यजेत् । तैलपक्वं च पक्वान्नं सर्वं लवणयुक्त्यजेत् ।
 आढकीचमसूरांश्च वर्तुलान्वदरांस्तथा । भुक्तशेषं पर्युषितं वैश्वदेवे विवर्जयेत् । निष्पावा वल्गाः । आपस्तम्बः—नक्षारलवणहोमो विद्यते
 तथा परान्नसंस्पृष्टस्येति । क्षारलवणमूषरलवणमिति कल्पतरुः । व्यासः—जुहुयात्सर्पिषाभ्यक्तं तैलक्षारविवर्जितम् । क्षाराश्चाग्नेये—
 तिलमुद्रादृतेशिब्यं सस्ये गोधूमकोद्रवौ । चीनकं देवधान्यं च शमीधान्यं तथैक्षवम् । खिन्नधान्यं तथा र्षेयं मूलं क्षारगणः स्मृतः । जुहुयाद्व्यंजनक्षारवर्ज्यं
 मन्त्रं हुताशने । व्यंजननिषेधो हविः परः केवलव्यंजनपरो वा । हविष्यव्यंजनान्वितैः पूर्वोक्तैः । चीनकं कलायः । चतुर्विंशतिमते—
 पयोदधिघृतैः कुर्याद्वैश्वदेवं सुवेणतु । हस्तेनान्नादिभिः कुर्यादद्विरंजलिना जले । अत्र भूस्कारादि न भवतीति वृत्तिः कर्कश्च । मार्कंडेये—
 संपूजयेत्ततो वह्निं दद्याच्चाहुतयः क्रमात् । हविः परिमाणमुक्तं प्राक् । चंद्रोदये स्मृतिः—उत्तानेन तु हस्तेन अंगुष्ठाग्रेण पीडितम् । संह
 तांगुलिपाणिस्तु वाग्यतो जुहुयाद्भुविः । बह्वृचपरिशिष्टे—नात्र पाकतंत्रं सिद्धं हविष्यमधिश्चित्याद्भिः प्रोक्ष्योदगुद्रास्याग्नेः प्रत्यग्रदग्धैर्भुनिधाय स
 व्यपाणितलं हृदये न्यस्य सकृदवदाय जुहुयादते च परिसमुह्य पर्युक्ष्य पर्यूह नोक्षणे अपि वानकुर्वतीति । शौनकः—त्रिधा विभज्य सिद्धान्नं त्रिः प्रो

क्ष्यपुरतःस्थितम् । काशीखंडे—पृष्ठोदिवीतिमंत्रेणपर्युक्षणमथाचरेत् । एषोहिदेवमंत्रेणकुर्याद्वह्निचसंमुखम् । तथादेवकृतस्याद्याजुह
याच्चषडाहुतिः । यमायतूष्णीमेकांचतथास्विष्टकृदाहुतिम् । अग्निः—साग्निकःपितृयज्ञान्नाद्वलिकर्मसमाचरेत् । अनग्निर्हुतशेषेणवर्लिका
कवलिहरेत् । नरयज्ञाद्येनास्तिनिरग्नेस्तुमहामखः । हुत्वाकाकवल्लिरेव । वसिष्ठः—अनग्निकस्तुयोविप्रःसोऽन्नंव्याहृतिभिःस्वयम् ।
हुत्वाशाकलमंत्रैश्चशिष्टाद्भूतवर्लिहरेत् । व्यासः—शाकलेनविधानेनजुहुयाल्लौकिकेऽनले । व्यस्ताभिश्चव्याहृतिभिःसमस्ताभिस्ततःपरम् ।
षड्भिर्देवकृतस्येतिमंत्रवद्विर्यथाक्रमम् । अयविधिःकातीयपरइतिकेचित् । निरग्नेरपितस्यसूत्रोक्तएवहोमः । जयंतकृष्णभट्टीययोस्तुव्या
हृतिभिर्व्यस्तसमस्ताभिर्जुहुयादित्युक्तम् । मनुः—वैश्वदेवस्यसिद्धस्यगृह्येग्नौविधिपूर्वकम् । आभ्यःकुर्याद्देवताभ्योब्राह्मणोहोममन्वहम् ।
अग्नेःसोमस्यचैवादौतयोश्चैवसमस्तयोः । विश्वेषांचैवदेवानांधन्वंतरयएवच । कुहैचैवानुमल्यैचप्रजापतयएवच । सहद्यावापृथिव्योश्चतथा
स्विष्टकृदाहुतिः । विष्णुपुराणे—अपूर्वमग्निहोत्रंचकुर्यात्प्राग्रह्मणेततः । प्रजापतिसमुद्दिश्यदद्यादाहुतिमादरात् । गृह्येभ्यःकश्यपा
याथततोनुमतयेक्रमात् । अयमेववैश्वदेवःशूद्रस्येतिशूद्राचारशिरोमणिः । मनूक्तइतिकौमुदीराघवानंदतीर्थीच । शूद्रस्यशाक
लमंत्रोक्तदेवतानाम्नाहोमइतिगोविंदराजः । पाकयज्ञैःस्वयंयजेतेत्येकेइतिगौतमोक्तेः स्वयंकरणविकल्पःशूद्रस्येतिहरिहरः । पाकयज्ञाः
प्रयोगपारिजातेहेमाद्रौच । आसुरेभ्यःप्रहीणेभ्यःशिशुभ्योयच्चदीयते । वैश्वदेवंनतत्कुर्याच्छ्रद्धार्थयच्चपच्यते । इति ।

अथभूतयज्ञः । मनुः—एवंसम्यग्बहिर्हुत्वासर्वदिक्षुप्रदक्षिणम् । इद्रांतकाप्पतीदुभ्यःसानुगेभ्योवर्लिहरेत् । मरुद्भ्य इतितुद्वारिहरेद
प्स्वद्भ्य इत्यपि । वनस्पतिभ्य इत्येवंमुसलोलूखलेहरेत् । उच्छीर्षकेश्रियैकुर्याद्भद्रकाल्यैतुपादतः । ब्रह्मवास्तोष्पतिभ्यांतुवास्तुमध्येवर्लिहरेत् ।

त्रिश्वेभ्यश्चैवदेवेभ्योबलिमाकाशउत्क्षिपेत् । दिवाचारिभ्योनक्तंतुनक्तंचारिभ्यएवच । पृष्ठवास्तुनिकुर्वीतबलिसर्वानुभूतये । पितृभ्योबलिशेषंतुस
र्वदक्षिणतोहरेत् । शुनांचपतितानांचश्वपचांपापरोगिणाम् । वायसानांकृमीणांचशनकौर्निक्षिपेद्भुवि । सायंतवन्नस्यसिद्धस्यपत्न्यमंत्रबलिहरेत् ।
वैश्वदेवंहिनामैतत्सायंप्रातर्विधीयते । यजमानतत्पुत्रादीनामसन्निधौपत्नीबलिहरेदितिकल्पतरुः । सायंतवन्नस्यसिद्धस्यपत्न्यमंत्रबलिहरेत् ।
स्वातत्रैकोबलिरितिसर्वज्ञनारायणः । युक्तंचैतदेवलाघवात् । मुसलोलूखलोद्देश्यत्वात्प्रत्युद्देश्यंबलिक्षेपविधेर्वलिद्वयमितिमेधातिथिः ।
उलूखलइत्येकवचननिर्देशादितरेतरयोगः । द्वंद्वेद्विवचनापत्तेः समाहारद्वंद्वाश्रयणेनमुसलयुक्तमुलूखलमितिवा समासाश्रयणेनमुसलयुक्तमुलूख
लमित्येकत्वम् । उच्छीर्षकं शय्याशिरःवास्तुशिरोवा । पादतः शय्यायावास्तोर्वा । पृष्ठवास्तूपरिगृहमितिमेधातिथिः । पश्चाद्गृहंकाशी
खंडे । निर्णेजनोदकातंतुपावन्यां (?) यक्ष्मणेर्पयेत् । कात्यायनः—अमुष्यैनमइत्येवंबलिदानंविधीयते । स्वधाकारःपितृणांचहंत
कारोनृणांकृतः । नारायणवृत्तौतुबलिदानेखाहाकारउक्तः । नेत्याशार्कः । शूद्रस्यनमइत्येव । आशार्क—स्वधाकारेणनिनयेत्पित्र्यंब
लिमतःसदा । तदप्येकेनमस्कारंकुर्वतेनेतिगौतमः । तत्रनेत्यर्थः । मार्कंडेये—स्वधानमइतिह्युक्त्वापितृभ्यश्चापिदक्षिणे । हुतावशेषमन्नंवै
तोयंदद्याद्यथाविधि । विष्णुपुराणे—तच्छेषमणिकेपृथ्वीपर्जन्याद्भ्यःक्षिपेत्ततः । द्वारेधातुर्विधातुश्चमध्येचब्रह्मणःक्षिपेत् । गृहस्यपुरुषंचै
वदिग्देवानांचमेशृणु । इंद्रायधर्मराजायवरुणायतथेदवे । प्राच्यादिषुबुधोदद्याद्भुतशेषात्मकंबलिम् । प्रागुत्तरेचदिग्भागेधन्वंतरिबलिंबुधः ।
वायव्यांवायवेदिक्षुसमस्तासुततोदिशम् । ब्रह्मणेचांतरिक्षायवायवेचक्षिपेद्वलिम् । विश्वेदेवान्विश्वभूतांस्ततोविश्वपतीन्पितृन् । यक्ष्माणंचसमुद्दि
श्यबलिदद्यान्नरेश्वर । ततोऽन्यदन्नमादायभूमिभागेशुचौबुधः । दद्यादशेषभूतेभ्य स्वेच्छयातत्समाहितः । देवामनुष्याःपशवोवयांसिसिद्धाश्चय
क्षोरगदैत्यसंधाः । प्रेताःपिशाचास्तरवःसमस्तायेचान्नमिच्छंतिमयाप्रदत्तम् । पिपीलिकाःकीटपतंगकाद्याबुभुक्षिताःकर्मनिबंधवद्धाः । प्रयांतु

१ निक्षिपेद्वलिम् ।

तेतृप्तिमिदंमयान्नैतेभ्योविसृष्टंसुखिनोभवन्तु । येषांनमातानपितानचंधुर्नचान्नसिद्धिर्नतथान्यदस्ति । तस्मादहंभूतनिकायभूतमन्नंप्रयच्छामिभ
वायतेषाम् । चतुर्दशोभूतगणोपियस्तुतत्रस्थितायेखिलभूतसंघाः । तृस्यर्थमन्नंहिमयाविसृष्टंतेषामिदंतेमुदिताभवन्तु । इत्युच्चार्यनरोदद्यादन्नं
श्रद्धासमन्वितः । भुविभूतोपकारायगृहीसर्वाश्रयोयतः । श्वचांडालविहंगानांभुविदद्यात्ततो नरः । येचान्येपतिताःकेचिदपुत्राभुविमानवाः ।
इदमेवबलिदानंशूद्रस्येत्युक्तंशूद्राचारशिरोमणौस्मृतिकौमुद्यांच ।

बलिदेशसंस्कारः । आपस्तंबः—बलीनांदेशस्यसंस्कारोहस्तेनपरिमृज्यावोक्ष्यन्युप्यचेति । छंदोगपरिशिष्टे—नावराध्यांबलयो
भवन्तिमहामार्जारश्रवणप्रमाणात् । एकत्रचेदविकृष्टाभवन्तिइतरेतरमसंसक्ताश्चेदिति । नानास्थानेबलिदानासंभवे अविकृष्टा अव्यवहिताः ।
शौनकः—बदरीफलमात्रान्नमंगुल्यग्रैर्विनिक्षिपेत् । बलिहरणेविशेषोबहुचपरिशिष्टे—अथगृहबलिदेवतानांकीर्तयिष्यामोयत्र
यत्रवसन्तिताः । द्वारेपितामहंविद्यात्प्रक्रीळेत्तुउमापतिम् । आग्नेय्यामित्यग्रेदर्शनात् द्वारे प्राच्याम् । आग्नेय्यांबलभद्रंचयमंविष्णुचदक्षिणे ।
नैऋत्यांस्कंदवरुणौसोमंसूर्यचपश्चिमे । वायव्यामश्विनौ । वसवःसौम्यां । रुद्रईशान्यां । नैऋत्यांस्कंदं । वरुणसोमौपश्चिमे । सूर्योवायव्यामि
त्यर्थः । नक्षत्रेदुग्रहाःपूर्वादिशमाश्रिताः । गृहमध्येब्रह्माणंप्रतिष्ठाप्यऋद्धिर्वृद्धिःश्रीःकीर्तिरिति प्रदक्षिणंब्रह्मणःप्रागादिदिक्षिवत्यर्थः । निष्क्रम्य
गृहनिवेशनात्प्राञ्चुखःप्रोक्ष्यबलीन्ननयेत् । निवेशनंमुख्यगृहम् । ऐंद्रवारुणवायव्यायाम्यावैनैऋतास्तथा । तेकाकाःप्रतिगृहंतुभूम्यांपिंडं
मयार्पितम् । इतिकाकबलिः । द्वौश्वानौश्यामशबलौवैवस्वतकुलोद्भवौ । ताभ्यांपिंडंप्रयच्छामिस्थातामेतावहिंसकावितिश्वबलिः । येभू
ताःप्रचरन्तिदिवानक्तंबलिमिच्छन्तोविदुरस्यप्रेष्ठाः । तेभ्योबलिंपुष्टिकामोददामिमयिपुष्टिंपुष्टिपतिर्ददात्वितिभूतबलिः । प्रक्षाल्यपाणिपादौ
गृहंप्रविश्यजपेत् शान्तापृथिवीशिवमंतरिक्षंधौर्नोदेव्यभयंनोअस्तु । शिवादिशःप्रदिशउद्दिशोनआपोविद्युतःपरिपांतुसर्वतःशान्तिः ३ ॥

अत्रकेचित्बलिहरणेनत्यागोहरणमात्रोक्तेः यजति जुहोति चोदितत्वाभावाच्च । अन्यथातर्पणेपित्यागापत्तेरित्याहुः । तन्न । सूक्तवाककरणत्वा
न्यथानुपपत्त्याहरतेर्यागकल्पवन्मन्वादिष्विद्रादिषु चतुर्थीनिर्देशान्यथानुपपत्त्याअत्रापिहरतेर्यागार्थत्वौचित्यात् । इति ॥

बलिहरणभेदानाह शौनकः—चक्राकारमथाष्टारंकुर्यादग्निसमीपतः । आयुःकामोदिवारात्रौ छत्राकारंबलिहरेत् । आयुरारोग्यका
मोवाध्वजाकारंबलिहरेत् । मृत्युरोगविनाशार्थीनराकारंबलिहरेत् । आयुरारोग्यसौभाग्यपुत्रविद्यापशूनपि । कामश्रीधर्ममोक्षार्थीचक्राकारं
बलिहरेत् । पंचस्वतेषु विप्राणां मुख्याचक्राकृतिर्भवेत् । बह्वृचानां नराकारो मुख्य इति कृष्णभट्टीये जयंतवृत्तौ नारायणवृत्तौ च । यत्तु व्यज
नाकारंबलिमापस्तंबाहरंतितत्रमूलं मृग्यम् । पृथ्वीचंद्रोदये—अनुद्धृत्य बलीनश्च न्प्राणायामान् षडाचरेत् । स्वयमुद्धरणे चैव प्राजापत्यं समाच
रेत् । बलिप्रतिपत्तिमाह कात्यायनः—पिडवच्चपश्चिमाप्रतिपत्तिरिति । यथापिंडप्रतिपत्तिर्गौजविप्राभ्यंबुषु तथाश्वादिबलिभिन्नबलीनामि
त्यर्थः । चंद्रिकायां कात्यायनः—वैश्वदेवं च पित्र्यं च बलिमग्नौ विनिक्षिपेत् । शेषं भूतबलेर्विप्रस्त्यक्त्वा काकबलेः समम् । अग्निस्मृतौ—
वैश्वदेवबलेः शेषं नाश्रीयाद्वा ह्यणो गृही । काकादिभ्यस्तु तद्देयं विप्रेभ्यो वा विशेषतः । इति ।

अथ पितृयज्ञः । सद्देवा बलिहरणरूपो नित्यश्राद्धरूपश्च । श्राद्धं वा पितृयज्ञः स्यात्पित्र्यो बलिरथापि वेति कात्यायनोक्तेः । द्विविधोऽपि ब
ल्युत्तरं काकबलेः पूर्वकार्यः । भूतयज्ञस्त्वयं नित्यः सायं प्रातर्यथाविधि । एकंतु भोजयेद्विप्रं पितृनुद्दिश्य यत्नतः । पूजयेदतिथिं नित्यं नमस्येदर्थयेत्तथेति
कौर्मात् । भूतयज्ञस्तथा श्राद्धं नित्यं त्वतिथितर्पणम् । क्रमेणानेन कर्तव्यं स्वाध्यायाध्ययनंतथेति शातातपोक्तेः । अदत्त्वा वायसबलिं नि
त्यश्राद्धं समाचरेदितिकाशीखंडाच्च । वसिष्ठेन तु मनुष्ययज्ञोत्तरं श्राद्धमुक्तं—श्रोत्रियायाग्रंदत्वा ब्रह्मचारिणे चानंतरं पितृभ्यो दद्यादिति ।
एतद्वल्युत्तरं श्रोत्रियादेरुपस्थिता वित्याचारादर्शः । मनुस्मृतौ वैश्वदेवात्पूर्वनित्यश्राद्धमुक्तम् । श्रुतौ तु देवयज्ञः पितृयज्ञो भूतयज्ञो मनु

व्ययज्ञोब्रह्मयज्ञइतिक्रमउक्तः । अपवर्गेतुसर्वत्रनित्यमेवप्रकीर्तितमितिशातातपोक्तेः वैश्वदेवोत्तरंनित्यश्राद्धमितिगोविंदराजः ।

अथनित्यश्राद्धम् । मनुः—दद्यादहरहःश्राद्धमन्नाद्येनोदकेनवा । पयोमूलफलैर्वापिपितृभ्यःप्रीतिमावहन् । कात्यायनेनतर्पणेनापिनित्यश्राद्धसिद्धिरुक्ता पितृयज्ञस्तुतर्पणमिति । बौधायनोपि अपिवाअपस्तत्पितृयज्ञइति । अत्रतुल्यवद्विकल्पइतिकर्कः । शक्ताशक्तविषयत्वेनव्यवस्थेतिपित्र्यबलिनित्यश्राद्धयोःसमुच्चयः मनुमार्कंडेयपुराणादिपूभयोर्नित्यत्वावगतेरित्युक्तंमदनरत्ने । प्रयोगपारिजाते तुपित्र्यबलेदैवपित्र्यर्थत्वान्नित्यश्राद्धस्यमनुष्यपित्र्यर्थत्वादुभयोःसमुच्चयउक्तः । तन्न । देवताभेदेमानाभावात् । नारायणवृत्तिकृत्तुवद्वृत्तानापित्र्यबलिनैवनित्यश्राद्धसिद्धिमाह । तदयमर्थः—शक्तस्यनित्यश्राद्धंबलिश्च । श्राद्धाशक्ताबुद्धतान्नदानंबलिश्च । तदसंभवेवलिमात्रं । उद्धृतान्नप्रतिपत्तिश्चकौर्मै—उद्धृत्यवायथाशक्तिर्किंचिदन्नंसमाहितः । वेदतत्त्वार्थविदुषेद्विजायैवोपपादयेत् । पित्र्यबलेर्नित्यश्राद्धत्वेतत्रगोत्राद्युच्चारोपिभवति । येषांतुपित्र्यबलौखधापितृभ्यइतिमंत्राग्नानंतेषांनगोत्राद्युच्चारःमंत्रानर्थक्यापत्तेः । नित्यश्राद्धंचअमादौप्रसंगसिद्धेःपृथङ्कार्यम् । नित्यश्राद्धंनकुर्वीतप्रसंगाद्यत्रसिध्यति । श्राद्धांतरेकृतेन्यत्रनित्यत्वात्तन्नहापयेदितिहेमाद्रौनागरखंडात् । यत्रद्रव्यकर्त्रैक्ये । अन्यत्रतदभावे । श्राद्धंकृत्वातुतस्यैवपुनःश्राद्धंनतद्दिने । नैमित्तिकंतुकर्तव्यंनिमित्तानुक्रमोदयमितिजाबालिस्मृतेश्च । त्रिस्थलीसेतौतु—आमेनहेम्नावातीर्थश्राद्धेकृतेनित्यश्राद्धंपृथक् । तस्यपक्वद्रव्यकत्वनियमात् । यत्तुनांदीमुखतीर्थश्राद्धाभ्यांनित्यश्राद्धस्यसिद्धिरितिहेमाद्रिरूचेतत्तीर्थश्राद्धस्यान्नेनकरणेज्ञेयमित्याहुर्भट्टपादाः । अस्यदिवाकरणेलोपःरात्रौश्राद्धंनकुर्वीतेतिवचनात्किंतुप्रायश्चित्तमेवेत्युक्तंमदनरत्नेगोविंदार्णवेप्रयोगपारिजातेच । अत्रकेचित्—नित्यश्राद्धंरात्रावपिकार्यम् । दिवोदितानीत्यादिवृहन्नारदीयात् । रात्रौप्रहरपर्यंतमित्यादिचंद्रोदयेसंग्रहाच्च । नचैवंदार्शिकाद्यपिरात्रौस्यादितिवाच्यम् । तिथिसंबधित्वेनदिवासंबधित्वादित्याहुः । प्रांचाप्येवम् । तन्न ।—संध्यारात्र्योर्नकर्त

व्यंश्राद्धंखलुविचक्षणैरितिचिष्णवादिचनैर्नित्यश्राद्धस्यापिरात्रौनिषेधात् । नचेदममावास्यादितिथिसंबंधिश्राद्धपरम् । संकोचेमानाभावात् । तस्याप्यपराह्णसंबंधित्वेनदिवासंबंधित्वाच्च । नचैवमल्पद्वादश्यामपररात्रेनित्यश्राद्धंनस्यादितिवाच्यम् । इष्टापत्तेः अपकर्षविधेर्बलीयस्त्वा द्वातत्करणम् । यत्तुस्मृत्यर्थसारे—नित्यश्राद्धेन्नदेशकालनियमोनास्तीतितदप्यपराह्णनियमोनास्तीत्येतत्परंनतुरात्रिप्राप्तिपरम् । अतएवतीर्थ द्रव्योपपत्तौचनकालमवधारयेदितिदेवलोक्तावपराह्णनियमएवोक्तोनतुरात्रिग्रहणमपीत्युक्तम् । शूलपाणिनातीर्थश्राद्धे—रात्रौवायदि वादिवेतिस्पष्टरात्रिविधेरात्रावनुष्ठानंयुक्तम् । नत्वत्र—श्राद्धंसायाह्नदत्तंहिराक्षसैर्विप्रलुप्यते । ग्रहोपरागसंक्रांतितीर्थश्राद्धादिकंचनेतिग्रहादि पर्युदासेनरात्रौश्राद्धनिषेधप्रतीतेश्च । अन्यथापरिगणनवैयर्थ्यपत्तेः । यत्तुत्रिमुहूर्ततुसायाह्नस्तत्रश्राद्धंविवर्जयेदितितन्ननित्यश्राद्धपरम् । स्वकालातिक्रमेकुर्याद्रात्रेःपूर्वतयाविधिरितिकालमाधवीयेव्यासोक्तेः । पित्र्यबलेर्नित्यश्राद्धेपिनरात्रौनिषेधः । प्रतिनिधौनिषेधाप्रवृत्तेः । समुच्चयपक्षेस्थानापत्यभावाच्च । नित्यश्राद्धंशक्तस्याप्यनश्यादेरामेन । अनग्निश्चप्रवासीचयस्यभार्यारजस्वला । आमश्राद्धंप्रकुर्वीतमाससंवत्सरा द्दतइतिमरीच्युक्तेः । नचनित्यश्राद्धेवृद्धिश्राद्धेचभोजनमेवप्रधानमित्याशाकौक्तेर्नामप्राप्तिरितिवाच्यम् । वृद्धिश्राद्धेपितदभावापत्तेरितिके चित् । हेमाद्रिस्त्वनश्यादेरपिपाकासंभवएवामेनेत्यूचे । युक्तंचैतत् । इंगुदैर्बदैर्बिल्वैरामस्तर्पयतेपितृन् । यदन्नःपुरुषोलोकेतदन्नास्तस्य देवताइतिरामायणात् । नित्यश्राद्धेततोदद्याद्भुक्तेयत्स्वयमेवहीतिब्रह्मांडाच्च । नित्यश्राद्धस्यपक्वद्रव्यकत्वनियमादितिपितामहोक्तेश्च । अतः प्रवासादावपिपक्वेनैवेदम् । यत्तुस्मृत्यर्थसारे अन्ननियमोनास्तीतितदन्यश्राद्धवद्धृतपकादिनियमोनास्तीत्येतत्परं नतुपकानियम परम् । अस्मादेववचनद्वयान्नित्यश्राद्धंनिषिद्धद्रव्येणापितैलादिनाकार्यमित्युक्तंहेमाद्रौचंद्रिकायांदिबोदासीयेच । श्राद्धहेमाद्रौ यमः—सर्पिडीकरणेनित्येनाधिमासंविवर्जयेत् । निर्णयदीपेगार्ग्यः—नांदीश्राद्धेकृतेपश्चाद्यावन्मातृविसर्जनत् । दर्शश्राद्धंक्षयश्राद्धंस्नानं

शीतोदकेनच । अपसव्यंस्वधाकारंनित्यश्राद्धंतथैवच । ब्रह्मयज्ञंचाध्ययनंनदीसीमातिलंघनम् । उपवासव्रतंचैवश्राद्धभोजनमेवच । नैवकुर्युः
 सर्पिंडाश्चमण्डपोद्वासनावधि । एतद्वर्षपर्यंतमावश्यकमूर्ध्वकृताकृतम् । नित्यश्राद्धप्रक्रम्य—एवंसंवत्सरमित्युक्त्वाकृताकृतमतऊर्ध्वमित्या
 पस्तंबोक्तेरितिशूद्राचारशिरोमणिः कल्पतरुश्च । तत्र । आपस्तंबोक्तनित्यश्राद्धस्येतिकर्तव्यताभेदेनस्मृत्युक्तनित्यश्राद्धभेदात् ।
 नित्यक्रियांपितृणांतुकेचिदिच्छंतिसत्तमाइति मार्कण्डेयपुराणान्नित्यश्राद्धेविकल्पः । सचपद्पुरुषश्राद्धोत्तरंनित्यश्राद्धंनकार्यं श्राद्धोत्तरंतुकर्त
 व्यमितिव्यवस्थितइतिपितृभक्तिःश्रीदत्तः । नित्यश्राद्धाकारणेनदोषः करणेतुमहाफलमितिकल्पतरुः । तत्र नित्यसंयोगविरोधात् 'फलाश्रव
 णाच्च अकरणेप्रायश्चित्तोक्तेः । हेमाद्रौदेवलः—अनेनविधिनाश्राद्धंकुर्यात्संवत्सरंसकृत् । द्विश्वतुर्वायथाश्राद्धंमासेमासेदिनेदिने । प्रत्य
 हमनुष्ठानाशक्तौमासेमासे तत्राप्यशक्तोवर्षमध्येद्विश्वतुर्वासकृद्वाकार्यमितिहेमाद्रिश्चंद्रिकाच । नेदंनित्यश्राद्धपरम् । अनेनविधिना
 श्राद्धंत्रिशुद्धस्येहनिर्वपेत् । हेमंतग्रीष्मवर्षासुपांचयज्ञियमन्वहमितिमनूक्तेः । मात्स्ये—पूर्वार्धतदेव । कन्याकुंभवृषस्येर्केकृष्णप
 क्षेषुसर्वदेति । सकृदितिकन्याथार्कपरम् । अतःसर्वामावास्याश्राद्धाशक्तौसर्वकृष्णपक्षेषुश्राद्धाशक्तौचेदमितिश्राद्धशूलपाणिः । युक्तंचैतदेव ॥

अथविधिः । व्यासः—नित्यश्राद्धेश्रंगंधाद्यैर्द्विजानभ्यर्च्यशक्तितः । सर्वान्पितृगणान्सम्यक्सहैवोद्दिश्यभोजयेत् । नावाहनंस्वधा
 कारंपिंडाग्नौकरणादिकम् । ब्रह्मचर्यादिनियमोविश्वेदेवास्तथैवच । नित्यश्राद्धेत्यजेदेतान्भोज्यमन्नंप्रकल्पयेत् । दद्यात्तुदक्षिणांशक्त्यानमस्कारै
 र्विसर्जयेत् । ब्रह्मचर्यभावेदातृभोक्तोः भोक्तारंप्रतिदातारंव्रतंतत्रनविद्यतइतिदेवलोक्तेः मात्स्ये—नित्यंतावत्प्रवक्ष्येहमर्घ्यावाहनवर्जितम् ।
 अर्घ्यपात्रमेवनिषिद्धंनार्घ्यदानम् । नैत्यकेपितरएतद्वोर्ध्वमितिपाणिनैवार्घ्यदद्यादितिगृह्यांतरादितिदिवोदासः । प्रचेताः—नामंत्रणंनहोमश्च
 नावाहनविसर्जने । नपिंडदानंनसुरान्नित्येकुर्याद्विजोत्तमः । उपवेश्यासनंदत्वासंपूज्यकुसुमादिभिः । निर्दिश्यभोजयित्वातुर्किंचित्त्वाविसर्ज

येत् । वाजेवाजेइतिमंत्रविशिष्टविसर्जननिषेधो न केवलस्य नमस्कारैर्विसर्जयेदिति पूर्वमुक्तेरिति श्राद्धहेमाद्रिः । आसनादित्वोक्तेर्न पाद्यमिति स एव । किंचिद्वेति काकिन्यादक्षिणामितिकल्पतरुः । यत्तु दानहेमाद्रौ—सुवर्णरजतं ताम्रं तंदुलाधान्यमेव च । नित्यश्राद्धे वपूजा सर्वमेतददक्षिणमिति । यदपि व्यासः—तत्तु षाट्पुरुषज्ञेयदक्षिणापि षड्वर्जितमिति । यदप्यपराकैप्रचेताः—नावाहनाग्रौकरणेन पिंडानां विसर्जनम् । अनुव्रज्योदक्षिणाचत्रिभ्यश्चातिथिकल्पनमिति । तत्र दक्षिणाभावो द्विजानुपवेशनपक्षइति पृथ्वीचंद्रः । त्रिभ्योधिकस्य न नित्यश्राद्धे भोजनं किं त्वतिथिकल्प्यमित्यर्थः । षण्मुख्याइति दिवोदासः । दक्षिणाविकल्पइति मदनरत्ने मात्स्ये—यद्येकं भोजयेद्विप्रं त्रीनुद्दिश्य पितृंस्तथा । छंदोगपरिशिष्टे च—एकमप्याशयेद्विप्रं पित्रर्थं पांचयज्ञिके । शौनकः—आर्चन्नत्र जपेन्मंत्रं दशवारं सदा बुधः । नित्यश्राद्धं यदान्यूनं कुरुते नात्र संशयः । नित्यश्राद्धाशक्तौ मनुः—भिक्षां वा पुष्कलं वा पिहंत कारमथापि वा । असंभवे सदा दद्यादुदपात्रमपि द्विजे । इति ।

अथ प्रयोगः । आचम्य प्राणानायम्यापवित्रः पवित्रो वेति पुंडरीकाक्षं स्मृत्वा गायत्रीं पठित्वा प्राङ्मुखो देशकालौ संकीर्त्य दक्षिणामुखः प्राचीना वीती सव्यं जन्वाच्यास्मत्पितृपितामहप्रपितामहानाममुकशर्मणाममुकगोत्राणां वसुरुद्रादित्यस्वरूपाणां सपत्नीकानां मातामहानां चैवं विधानां नित्यश्राद्धमहं करिष्ये इति संकल्प्य संकल्पोत्तरमपसव्यादीति पृथ्वीचंद्रः । पित्रादीनां मातामहादीनां चेदमासनमिति द्विगुणभुग्नं कुशं वामतो दत्त्वा गंधादि दत्त्वा मंडले निहितं भस्मादिनावेष्ट्य च परविष्य गायत्र्याभ्युक्ष्य पात्रमालभ्य पृथिवीतइति पठित्वेदं विष्णुरिति पंचभिर्द्विजांगुष्ठं हविषि निवेश्य वामेन पाणिना पात्रमालभ्य नामगोत्रोच्चारणपूर्वं पित्रादिभ्यः सपत्नीकैभ्य इदमन्नं यथाशक्तिसोपस्करममृत रूपेण स्वधासंपद्यतां कव्यं नममेतित्यजेत् । एवं मातामहेभ्योपि । कल्पतरुरप्येवम् । त्रेधा विभज्यान्नं युष्मभ्यं नम इति विशेषमाह । इदमन्नं तुभ्यस्वधेति प्रत्येकं षड्भ्यो नमः पितृभ्य इति षड्भ्यः सकृद्वा त्यजेदिति श्रीदत्तः । गायत्रीमध्वितिजपित्वापोशनंदत्वा गायत्रीं पठित्वा भोजनोत्तरं तृप्तान् पृष्टोत्तराचमनं दत्त्वा सुप्रोक्षितादिकृत्वा दक्षिणां दत्त्वा अ

दत्वावाविसर्जयेत् । भोक्तृभावेन्नभिक्षवेगोभ्योवादद्यात् अग्नौजलेवाक्षिपेत् । दिवोदासीयेगृह्यान्तरे—सहचेदश्रीयात्पूर्वमेवस्वधाक्षय्यं
स्वस्तीतिचेदित्युक्तेसहाशनंमुख्यम् इतिनित्यश्राद्धम् ।

अथमनुष्ययज्ञः । सचमनुष्यभोजनात्मकः । यन्मनुष्येभ्योददातीत्याश्वलायनसत्रात् । नियुज्यैकमनेकंवाश्रोत्रियंप्राञ्जुखं
सदा । निर्वीतीतद्रतमनाऋषीन्ध्यायन्समाहितः इति चंद्रिकायांनारायणोक्तेः । ऋषीन् सनकादीन्मनुष्यान् । तत्रायतिथिभोजनं
मुख्यम् । यत्तद्याज्ञवल्क्यः—भोजयेच्चागतान्कालेसखिसंवंधिवांधवानितितदतिथेर्भोजनोत्तरमपिपंक्तौसख्यादयोभोज्याइत्येतदर्थं ।
मनुष्ययज्ञार्थमथितिभोजयेदित्यापस्तंबपरिशिष्टात् । पितृभ्योदद्यात्ततोतिथीन्भोजयेदिति वसिष्ठस्मृतोर्नित्यश्राद्धोत्तरंमनुष्ययज्ञइत्या
चारादर्शः । कल्पतरौमदनरत्नेचैवम् । नित्यश्राद्धात्पूर्वमनुष्ययज्ञइतिदिवोदासः । अतिथ्यभावेन्येनापित्राह्वणेनमनुष्ययज्ञसिद्धिः ।
अहरहर्ब्राह्मणेभ्योदद्यान्मूलफलशकेभ्योऽप्येवंमनुष्ययज्ञमाप्नोतीतिवौधायनोक्तेः । तत्राशक्तौचंद्रिकायांनारायणः—अशक्तावन्नमुद्ध
त्यहतेत्येवंप्रकल्पयेत् इति ॥ ॥ यत्किञ्चिन्मनुष्यभोजनेनहंतकारादिनावाकृतेपिमनुष्ययज्ञेऽतिथिभोजनमावश्यकम्—अतिथिर्गृ
हमभ्येत्ययस्यप्रतिनिवर्तते । असत्कृतोनिराशश्चसद्योहंतितत्कुलमितिमाधवीयेदेवलोक्तेः । विष्णुपुराणे—ततो गोदोहमात्रवैकालति
ष्ठेदृहांगणे । अतिथिग्रहणार्थायतदूर्ध्वंवायथेच्छया । अतिथितत्रसंप्राप्तं पूजयेत्स्वागतादिना । अतिथिलक्षणं व्यासः—मुहूर्तस्याष्टमंभा
गमुद्वीक्ष्योद्यतिथिर्भवेत् । दूराच्चोपगतंश्रांतवैश्वदेवउपस्थितम् । अतिथितविजानीयान्नातिथिःपूर्वमागतः । मनुः—एकरात्रतुनिवसन्नतिथि
र्ब्राह्मणःस्मृतः । नैकग्रामीणमतिथिविप्रंसांगतिकतथा । उपस्थितंगृहेविद्याद्वार्यायत्राग्रयोपिच । शातातपः—अचितितमनाहूतदेशकाल
उपस्थितम् । अतिथितंविजानीयान्नातिथिःपूर्वमागतः । यमः—तिथिपूर्वोत्सवाःसर्वेत्यक्तायेनमहात्मना । सोऽतिथिःसर्वभूतानांशेपानभ्याग
तान्विदुः । व्रतीयतिर्वैकरात्रंनिवसन्नुच्यतेऽतिथिः । श्राद्धहेमाद्रौशातातपः—प्रियोवायदिवोद्वेष्योमूर्खःपंडितएववा । प्राप्तस्तुवैश्वदे

आचाररत्नं
॥ १०२ ॥

वांतेसोऽतिथिः स्वर्गसंक्रमः । चंद्रोदयेपादो—देशनामकुलं विद्यां पृष्ट्वा योऽन्नं प्रयच्छति । न स तत्फलमावाप्नोति तदत्वास्वर्गं न गच्छति । मनुः—
ब्राह्मणस्य न त्वतिथिर्गृहे राजन्य उच्यते । वैश्यः शूद्रः सखा चैव ज्ञातयोरुसुरेव च । यदित्वतिथिधर्मेण क्षत्रियोगृहमाव्रजेत् । भुक्तवत्सु च वि-
प्रेषु कामं तमपि भोजयेत् । वैश्यशूद्रावपि प्रासौ कुटुंबेति धर्मिणौ । काममिच्छया न त्ववश्यं । कुटुंबे तद्वदिति गृहे न प्रवासादौ । आपस्तंबः—
शूद्रमभ्यागतं कर्मणि नियुंज्यादथास्मै दद्यात्सावाराजकुलादाहृत्यातिथिवच्छ्रद्रं पूजयेयुरिति । राजकुलं स्वस्वामिगृहम् । पूजामंत्रमाह परा-
शरः—अतिथेऽमरदेहस्त्वमुत्तारार्थमिहागतः । संसारपंकमग्नं मासुद्धरस्वाधनाशन । अतिथिवहुत्वे विशेषमाह तुर्बोधाय न शंखौ—ब्राह्मणक्ष-
त्रियविदः शूद्रानभ्यागतान्यथाशक्त्या पूजयद्यदि बहूनां न शक्नुयादेकस्मै गुणवते दद्याद्यो वा प्रथममागतः स्याच्छ्रोत्रियस्तस्मादिति । आपस्तंबः—
अतिथिं निराकृत्योपोष्य श्रोभूतेयथामनसंतर्पयित्वा संसाधयेदिति । संसाधयेत्प्रेषयेत् । पराशरः—यतिश्च ब्रह्मचारी च पक्वान्नस्वामिनावुभौ ।
तयोरन्नमदत्वा तु भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् । दद्याच्च भिक्षात्रितयं परित्राट् ब्रह्मचारिणाम् । इच्छया वा ततो दद्याद्विभवे सत्यवारितम् । कौर्म—भिक्षां
च भिक्षवे दद्याद्विधिवद्ब्रह्मचारिणे । भिक्षूनाह व्यासः—ब्रह्मचारीयतिश्चैव विद्यार्थी गुरुपोषकः । अध्वगः क्षीणवृत्तिश्च षडेते भिक्षुकाः स्मृताः ।
वैश्वदेवात् पूर्वमप्येते पूज्याः । अकृते वैश्वदेवतु भिक्षुके गृहमागते । वैश्वदेवार्थमुद्धृत्य भिक्षां दत्वा विसर्जयेत् । वैश्वदेवकृतं दोषं शक्तो भिक्षुर्व्यपोहितुम् ।
न तु भिक्षुकृतं दोषं वैश्वदेवो व्यपोहतीति व्यासोक्तेः । चंद्रोदये शातातपः—ग्रासमात्राभवे द्विक्षाचतुर्ग्रासंतु पुष्कलम् । पुष्कलानि च चत्वा-
रिहंतकारः प्रकीर्तितः । मदनरत्ने प्रकारांतरम्—ग्रासमात्राभवे द्विक्षा अग्रं ग्रासचतुष्टयम् । अग्रं चतुर्गुणीकृत्य हंतकारो विधीयते । मयूरांडप्रमा-
णो ग्रास इति मिताक्षरा । गौतमस्तु—ग्रासप्रमाणस्याविकारेणेति । कुक्कुटांडाद्रा मलकप्रमाणमप्युक्तं स्मृत्यंतरे । शातातपेन प्रकारांतरम्

१ तस्य दासा स्वस्वामिगृहादागत्य ।

नित्यश्रा.

॥ १०२ ॥

क्तम् । यावन्मात्राशनोवास्याद्धुताशीस्नातकोद्विजः । तस्यान्नस्यचंतुर्भागंहंतकारंविदुर्बुधाः । हंतकारादिदानंमनुष्यभोजनेकृतेपिनित्यमितिकेचित् । मनुष्यभोजनाशक्तावित्यन्ये । ब्राह्मे—यःपात्रपूरणीभिक्षायतिभ्यःसप्रयच्छति । विमुक्तःसर्वपापेभ्योनासौदुर्गतिमाप्नुयात् । व्यासः—यतिहस्तेजलदद्याद्भैक्षंदद्यात्पुनर्जलम् । तद्भैक्षमेरुणातुल्यतज्जलसागरोपमम् । पाखंडेभ्योपिभिक्षांदद्यादित्युक्तंचंद्रोदयेब्राह्मे—तेभ्योदेयं गृहाद्बहिरिति । विष्णुः—भिक्षुकाभावेऽन्नंगोभ्योदद्यादग्नौवाक्षिपेदिति । प्रोपितभर्तृकायाःपराशरः—मार्याभोजनवेलायांभिक्षाःसप्ताथपचवा । दत्वाशेषंसमश्रीयात्सायंसाभृत्यकैःसह ॥

अथगोग्रासः । सचशिष्टाचारात्पंचयज्ञोत्तरमितिमदनरत्ने । प्रभासखंडे—तृणान्नाद्यपरागावःकर्तव्याभक्तितोऽन्वहम् । अकृत्वास्वयमाहारंकुर्वन्प्राप्नोतिदुर्गतिम् । आत्माहारप्रमाणेनप्रत्यहंगोषुदीयते । आत्माहारप्रमाणान्नाशक्तौचंद्रोदयेब्रह्मांडे—सौरभेय्यःसर्वहिताःपवित्राःपुण्यराशयः । प्रतिगृह्णंतुमेग्रासंगावस्त्रैलोक्यमातरः । दद्यादनेनमन्त्रेणगवांग्रासंसदैवहि । सदैवेत्युक्तेरकरणेप्रत्यवायश्रुतेश्चायंनित्यइत्याचारादर्शः । प्रभासखंडे मंत्रांतरमुक्तं—सौरभेयीजगत्पूज्यादेवीविष्णुपदेस्थिता । सर्वदेवमयीग्रासमयादत्तंप्रतीक्षतु । अयंकाम्यश्च—तृणोदकेनसंयुक्तंयःप्रदद्याद्ब्राह्मिकम् । कपिलाशतदानस्यफलंविद्यान्नसशयइतिचंद्रोदयेभविष्यात् । इतिश्रीमन्नारायणभट्टात्मजसूरिरामकृष्णभट्टसूनुदिनकरभट्टानुजलक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेपचमहायज्ञप्रकरणम् ॥

अथभोजनविधिः । वसिष्ठः—वारुण्यांभोजनगृह्नैर्ऋत्यांसूतिकागृहम् । इति । याज्ञवल्क्यः—वालःसुवासिनीवृद्धगर्भिण्यातुरकन्यकाः । संभोज्यातिथिभृत्यांश्चदंपत्योःशेषंभोजनम् । कन्यानूढा । मनुविष्णू—सुवासिनीकुमारांश्चरोगिणोगर्भिणीस्तथा । अतिथिभ्योग्रएवै

१ चतुर्थांशम् । २ तेभ्योदद्याद्गृहात् । ३ इदंभोजनश्रुत्यादिवर्गेभुक्तेपश्चादेकातेविवेय-दपत्यो शेषभोजनमिति याज्ञवल्क्योक्तेः । आहारनिर्हारविहारयोगा सदैवसद्विर्विजनेविधेयाइतिवचनात् ।

तान्भोजयेदविचारयन् । अग्रेप्रथमम् । नात्रयथाश्रुतेतात्पर्यं किंत्वेतेषुमुक्तवत्सुखयंभुंजीतेत्यत्रेतिकल्पतरुः । वयंत्वेवकारानुपपत्तेर्यथाश्रुते एवतात्पर्यं अतएवाविचारयन्नित्युक्तमितिब्रूमः । याज्ञवल्क्यः—बालः(स्व)सुवासिनीवृद्धगर्भिण्यातुरकन्यकाः । संभोज्यातिथिभृत्यां श्रद्धं पत्योःशेषभोजनम् । भोजयेच्चागतान्कालेसखिसंबंधिबांधवान् । शक्ताविदम् । तथाचमार्कण्डेये—कुटुंबिनोभोजनीयाःस्वसमंविभवे सति । आचारादर्शनंदिपुराणे—यतेद्ब्राह्मणपूर्वतुभोक्तुमन्नंसदागृही । पराशरः—एकद्वित्रिचतुर्विप्रान्भोजयेत्स्नातकान्द्विजः । शंखः—पंचार्द्रोभोजनं कुर्याद्भूमौपात्रंनिधायच । उपवासेनतत्तुल्यंमनुराहप्रजापतिः । उपलिप्तेशुचौदेशेपादौप्रक्षाल्यवैकरौ । आचम्यार्द्रान् नोह्येवंपंचार्द्रोभोजनंचरेत् । आचमनंचभोजनशालायावहिःकार्यम् । यस्तुभोजनशालायांभोक्तुकामउपस्पृशेत् । आसनस्थोनचान्यत्रस विप्रःपंक्तिदूषकइतिचंद्रोदयेआपस्तंबोक्तेः । तस्माद्बहिरुपस्पृश्यआचांतःप्रविशेद्गृहमित्याचारादर्शेत्राह्माच्च । यमः—आर्द्रपादस्तु भुंजानःशतंवर्षाणिजीवति । इति ॥

अथभोजनपात्राणि । चंद्रोदयेत्रिपुराणे—भुंजीतपात्रेसौवर्णेपद्मिन्यादिदलादिके । माधीयेमेधातिथिः—सौवर्णेराजतेताम्रे पद्मपत्रपलाशयोः । भुंजीतेतिशेषः । चंद्रोदयेत्रिः—पंचाशत्पलिकंकांस्यधिकंभोजनायवै । गृहस्थैस्तुसदाकार्यमभावेहेमरौप्ययोः । तत्रैवप्रचेताः—पलाद्विंशतिकान्नार्वागतऊर्ध्वयदृच्छया । चंद्रिकायांपैठीनसिः—एकएवतुयोभुङ्क्तेविमलेकांस्यभाजने । भाजनेभोजने चैवत्रिपात्रंफलमश्रुते । चत्वारितस्यवर्धतेआयुःप्रज्ञायशोबलम् । भोजनंकांस्यपात्रेणयःकरोतिसकृद्विजः । वर्धतेतस्यचत्वारिआयुःकांतिर्यशोबलम् । हेमाद्रौहारीतः—राजतपात्रेणाग्रकांस्यपात्राणिभोजनेइति । ताम्रविधिर्गृहस्थेतरपरः । ताम्रपात्रेनभुंजीतभिन्नकांस्येमलाविले । पलांश

पद्मपत्रेषु गृहीभुक्त्वैदवंचरेदिति पृथ्वीचंद्रः । ताम्रविधिः श्राद्धपरइत्यन्ये । यत्त्वपराकै—सप्तम्यानेव कुर्वीत ताम्रपात्रे च भोजनमिति तत्पूर्वो
 क्तनिषेधोपसंहारार्थदोषाधिक्यार्थवा । ताम्रवत्पैतलेपि निर्णयः । यत्तु—नायसान्यपिकार्याणि पैतलानि न तु कचिदिति श्राद्धहेमाद्रौ चाराहं तत्प्र
 करणाच्छ्राद्धपरं । भिन्नदोषो न कांसे एव किंतु तत्र दोषाधिक्यम् । न काष्ण्याय से न मृत्पात्रे न भिन्नावकीर्ण इति हारीनोक्तेः । शूद्रभाजनभिन्नभा
 जने भुक्त्वोपवासो भिन्नकांसे त्रिरात्रमिति स्मृत्यर्थसाराच्च भिन्नदोषस्ताम्राद्यन्यपरः । ताम्ररजतसुवर्णशंखमुक्ताश्मस्फटिकानां भिन्नमभिन्नमिति पै
 ठीनसि स्मृतेः । स्कांदेकार्तिकमाहात्म्ये—पत्रभोजी भवेदूर्जे कांस्याज्यप्रयत्नतः । तथा—यो व्रती कांस्या भोजी स्यान्न स त्रतफलं लभेत् ।
 ज्योतिर्निबंधे—भोज्यपात्रसुधासिंधौ घट्येद्वासमाहरेत् । तत्रान्नप्राशनप्रोक्ते काले भोजनमाचरेत् । सुधासिंधौ सोमे । स्मृतिरन्वाच
 ल्याम्—वलीपलाशपत्रेषु स्थलजे पुष्करे तथा । गृहस्थस्तु न चाश्रीयाद्भुक्त्वाचांद्रायणचरेत् । करे कर्पटके चैव आयसे ताम्रभाजने । वटार्काश्च तथ
 पत्रेषु भुक्त्वाचांद्रायणचरेत् । चंद्रिकायां पैठीनसिः—वटार्काश्च तथ पर्णे पुकुभीतिं दुकजे पुच । श्रीकामो नैव भुजीत कोविदारकरंजयोः ।
 आग्नेये—वटार्काश्च तथ वलसर्जभलातकीस्त्यजेत् । स्कांदे प्रभासखंडे शूद्रप्रक्रम्य—मध्यपत्रे न भुजीत ब्रह्मवृक्षस्य भामिनि । प्रचे
 ताः—मृन्मये पर्णपृष्ठे वा कार्पासे तां तवे तथा । नाश्रीयान्नपि वै चैव करेणांजलिनापि च । यस्तु न कदलीपत्रमिति हेमाद्रौ निषेधः स श्राद्धपरः ।
 नृसिंहांवुधिमहोदधौ गोविंदार्णवे च—करंजपिप्पलवटप्लक्षकुंम्यर्कं तदुकाः । एषां पत्रेषु नाश्रीयात् कोविदाराग्रयोरपि । विपर्यस्ते
 पुपत्रेषु पुतिर्यक् पत्रेषु च दारुजे । अजपी ब्रह्मपत्रेषु शूद्रस्यूते तदाहते । कटकैः सीविते पत्रे तथा वेणुदलेन च । अत्र मूलमृग्यम् । चंद्रिकायां
 पुराणे—पालाशेषु च पत्रेषु मध्यमे पुविशेषतः । यः करोत्यशनंतस्य प्राजापत्यं दिने दिने । यदीच्छत्यूर्ध्वगामित्वं परस्थानं च शाश्वतम् । पत्रपर्णे पु
 भोक्तव्यं मासमेकं निरंतरम् । इति ॥

१ घट्येद्वासमाहरेत् । २ पर्णपत्रेषु ।

अथ भोजनेदिगादिनियमाः । यमः—प्राञ्चुमुखोन्नानिभुंजीतसूर्याभिमुखएवच । ब्राह्मे—प्राञ्चुखोदञ्चुखोवापिस्वाचांतोवाग्यतः शुचिः । भुंजीतान्नंचतच्चित्तोद्धंतर्जानुःसदानरः । यत्तुकौर्मे—योभुंक्तेवेष्टितशिरायश्चभुङ्क्तेउदञ्चुखः । सोपानत्कश्चयोभुङ्क्तेसर्वविद्यात्तदासुरमिति । तत्रविकल्पइतिकेचित् । भोजनेउदञ्चुखत्वादिनिषेधोनिष्कामपरइत्याचारादर्शः । पुत्रिपरइतिवयम् । पुत्रवान्स्वगृहेनित्यंनानाश्रीयादुत्तरामुखइतिस्मृतिमंजरीवचनात् । प्रयोगपारिजातेस्मृतिमंजर्याम्—पितरौजीववंतौचेन्नाश्रीयादुत्तरामुखः । तयोस्तुजीववानेकस्तथैवनियमःस्मृतः । विष्णुपुराणे—विशुद्धवदनःप्रीतोभुंजीतनविदिञ्चुखः । मनुः—आयुष्यंप्राञ्चुखोभुङ्क्तेयशस्यंदक्षिणामुखः । श्रियंप्रत्यञ्चुखोभुङ्क्तेऋतंभुङ्क्तेउदञ्चुखः । आयुषेहितमायुष्यं । श्रियंऋतंचेच्छन्नितिशेषः । सकृदनुष्ठानेनापिफलमितिकेचित् । यावज्जीवंनियमः । फलायविधीयतइत्यन्ये । कौर्मे—नांतरिक्षेनचाकाशेनचदेवाल्यादिषु । भुंजीतेतिशेषः । हारीतः—भूमावेवनिदध्यान्नोपरिपात्राणीति । वसिष्ठः—नोत्संगेनभुविनपाणौनाकाशइति । पात्राणिनिदध्यादितिशेषः । भुविकेवलायाम् । अतएवापस्तंबः—नवाविभुंजीतकृतभूमौतु भुंजीतेति । कृतत्वंनावोमृत्प्रक्षेपेणेतिकल्पतरुः । कृतायांगोमयादिनासंस्कृतायामितिहरदत्तः ॥

मंडलविचारः । मदनरत्नेब्राह्मे—अकृत्वामंडलयेतुभुंजतेऽधमयोनय । तेषांतुयक्षरक्षांसिहरंत्यन्नस्यतद्वलम् । तत्रैवशंखः—आदित्यावसवोरुद्राब्रह्माचैवपितामहः । मंडलान्युपजीवंतितस्मात्कुर्वीतमंडलम् । चतुष्कोणंद्विजाग्र्यस्यत्रिकोणंक्षत्रियस्यतु । मंडलाकृतिवैश्यस्यशूद्रस्याभ्युक्षणंस्मृतम् । मदनपारिजातेव्यासः—चतुरस्रत्रिकोणंचवर्तुलंचार्धचंद्रकम् । कर्तव्यमानुपूर्व्येणब्राह्मणादिषुमंडलम् । तत्रैवब्राह्मे—मंडलगोमयेनस्यादथवागौरमृत्क्षया । आचारादर्शवौधायनः—भस्मनावारिणावापिकारयेन्मंडलंततः । अग्निस्मृतौ—नासंदीभोजनेशस्ताविप्राणांतुकदाचन । यत्तुस्मृत्यर्थसारे—प्राणाहुत्यूर्ध्वमुत्क्षिप्यपात्रयंत्रेविनिक्षिपेदिति तत्क्षत्रियादिपरं श्लोकेविप्रग्रहणादि

तिकेचित् । पंचग्रासांस्तुभुक्त्वादौकचिद्वेश्मनिसकटे । पात्रमुद्धृत्यशेषंतुभक्षयेत्सांकराद्वयादितिब्राह्मोक्तेः । आसंदीआपत्परेतिमदन
रत्ने । श्राद्धेआसंदीनिषेधोहेमाद्रौब्राह्मो—पिन्येकर्मणिभुंजानोभूमेःपात्रंनचालयेत् ॥ स्मृत्यर्थसारे—नयत्रिकायांयतित्रतीव्रहचारीवि
धवाभुंजीतेति ।

भोजनकालविचारः । श्रुतौ—सायंप्रातराश्वेवस्यादिति । गौतमः—सायंप्रातस्त्वन्नमभिपूजितमनिंदन्भुंजीतेति । प्रातः
शब्दःपचमभागपरः । सायंशब्दोघटिकात्रयोर्ध्वरात्रिपरः । चत्वार्येतानिकर्माणिसंध्यायांपरिवर्जयेत् । आहारंमैथुनंनिद्रांस्वाध्यायंचचतु
र्थकमितिशातातपोक्तेः । मुनिभिर्द्विरशनमुक्तंविप्राणांमर्त्यवासिनांनित्यम् । अहनिचतथातमस्त्रिन्यांसार्धप्रहरयामांतइतिछंदोगपरि
शिष्टात् । अत्र सार्धप्रहरानुज्ञाआपद्विपया । निशायाःप्रथमेयामेजपयज्ञार्चनादिकम् । स्वाध्यायोभोजनप्रोक्तवर्जयित्वामहानिशामिति
शौनकोक्तेः । महानिशाशब्देनयामद्वयमुच्यतइत्युक्तंप्राक् । दिवाचनभोजनद्वयम् । सायंप्रातर्द्विजातीनामशनंश्रुतिचोदितम् ।
नांतराभोजनंकुर्यादग्निहोत्रसमोविधिरित्यमोक्तेः । द्विजग्रहणाच्छूद्रसनायनियमः । अतरानिषेधादेवरात्रावपिभोजनद्वयंन । अत
एवापस्तंबेनहरदत्तेनचद्विर्भोजनविधिःपरिसख्येत्युक्तं । परिसंख्यात्वोक्तेरेतन्मतेद्वितीयभोजननावश्यकम् । विज्ञानेश्वरेणतुद्विर्भु
जीयादेवेतिनियमविधित्वोक्तेः शक्तस्यद्विर्भोजनमावश्यकम् । चंद्रिकाप्येवम् । अशक्तौतुयात्किंचिदल्पभक्ष्यम् । औपवस्तमेवका
लांतरेभोजनमित्यापस्तंबोक्तेः । औपवस्तंउपवासस्तत्तुल्यमितिहरदत्तः । तदशक्तौअद्विर्वासायमिति बौधायनोक्तंज्ञेयम् ।
नांतरेतिफलमूलान्यपरम् । दिवाचनांतराभुंजीतान्यत्रमूलफलेभ्यइत्यापस्तंबोक्तेः । आचारादर्शानुद्विरशननियमःप्राणाग्निहोत्रमा
त्रपरः अग्निहोत्रसाम्यादित्युक्तम् । साम्योक्तिरूपासनापरेतिवाचस्पत्ये । सायिकव्रहचारिणोस्तुनद्विर्भोजननियमः । आहिताग्निरनङ्गं

श्चब्रह्मचारीचतेत्रयः । अश्रंतएवसिध्यंतिनैषांसिद्धिरनश्रतामित्यपराकैवसिष्ठस्मृतेः । ब्रह्मचारीतु उपकुर्वाणकोनैष्ठिकश्च । अनङ्गुत्प
 देनकालानियमउक्तइत्युज्ज्वला । यतु—ब्रह्मचारिणःसायंप्रातर्भिक्षेथाइतिनियमःसभिक्षायाएव न भोजनस्य । गृहस्थो ब्रह्मचारीचयोनश्रंस्तु
 तपश्चरेत् । प्राणाग्निहोत्रलोपेन अवकीर्णं भवेत्तु स इत्यपराकैवौधायनोक्तेरुपवासादिरनयोर्न । एकादश्यादेस्तु नित्यत्वात्तयोरुपवासत्वा
 भावाच्चानुष्ठानम् । अत्रगृहस्थःसाग्निः । अनग्नयस्तुयेविप्रास्तेषांश्रेयोविधीयते । व्रतोपवासनियमैर्नानादानैस्तथानृपेतिमदनरत्नेभविष्यो
 क्तेः । अपराकैवौधायनः—प्राणाग्निहोत्रमंत्रांस्तुनिरुद्धेभोजनेजपेत् । त्रेताग्निहोत्रमंत्रांस्तुद्रव्यालाभेयथाजपेत् । बृहस्पतिः—दि
 वानिद्रापरात्रं च पुनर्भोजनमैथुने । क्षौद्रंकांस्यामिषंतैलंद्वादश्यामष्टवर्जयेत् । पुनर्भोजनमध्वानंभारमायासमैथुने । श्राद्धकृच्छ्राद्धभुक्चैवस
 र्वमेतद्विवर्जयेत् । हेमाद्रौव्यासः—आदित्येह निसंक्रांतावसितैकादशीग्रहे । व्यतीपातेकृतेश्राद्धेपुत्रीनोपवसेद्गृही । अपराकै—अयनेर
 विसंक्रांतौरविवारेचपर्वसु । मृताहेजन्मदिवसेनकुर्वाद्रात्रिभोजनम् । हेमाद्रौजातूकर्ण्यः—अहन्येवतुभोक्तव्यंकृतेश्राद्धेनराधिप । हेमाद्रौ
 कौर्मे—शाकंमांसंमसूरांश्चपुनर्भोजनमैथुने । द्यूतमत्यंबुपानंचदशम्यांसप्तसंत्यजेत् । कचिद्रतपरमितिहेमाद्रिः । दशम्यांपुनर्भोजननिषेधः
 काम्यैकादशीव्रते । सायमाद्यंतयोरहोःसायंप्रातश्चमध्यमे । उपवासफलंप्रेप्सुरित्युक्तेरितिहेमाद्रिमाधवकालादर्शनिर्णयामृतादयः ।
 चंद्रिकायांतुनित्येपिफलसत्त्वान्नित्यपरत्वमपीत्युक्तम् । इतिविज्ञायकुर्वीतावश्यमेकादशीव्रतम् । विशेषनियमाशक्तोहोरात्रंभुजिवर्जितइतिमाध
 वीयेत्रह्यवैवर्तात् । मृताष्टम्योर्दिवाभुक्त्वारात्रौभुक्त्वाचपर्वसु । एकादश्यामहोरात्रंभुक्त्वाचांद्रायणंचरेत् । अत्र—शुक्लाष्टमीकृष्णचतुर्दशी
 चदर्शोऽथराकारविसंक्रमश्चेतिग्रंथांतरेशुक्लाष्टमीकृष्णचतुर्दश्योःपर्वत्वात्कृष्णाष्टमीशुक्लचतुर्दशीपरंभूताष्टमीपदम् । तेनतयोरेवदिवाभोजनंनेत्युक्तं

१ भोजनतुवारवारम् । २ तपोरुपत्वाभावादितिपाठ । ३ प्राणायस्वाहेत्यादय प्राणाग्निहोत्रमत्रा । ४ एकादशीदिने । ५ दशमीद्वादश्यो । ६ एकादश्या ।

निर्णयामृते । स्मृत्यर्थसारे—अष्टमीचतुर्दश्योर्नक्तंकार्यमेकमक्तंचेति । अत्रकेचिदुपवासात्पूर्वदिनेदशम्यल्पत्वेदशमीमध्यएवभोजनं कार्यम् । एकादश्यांनभुंजीतेलेकादश्यांभोजननिषेधात् । निषेधस्तुनिवृत्त्यात्माकालमात्रमपेक्षतइतिन्यायाच्चेत्याहुः । तन्न । दशम्यामेकमक्तस्तुमांसमैथुनवर्जितइतिचंद्रिकायांदेवलेनमध्याह्नकालिकैकमक्तव्रतविधानाद्विधिस्पष्टेचनिषेधानवकाशात् द्वादश्यादिवन्माध्याह्निकापकर्षकाभावाच्च । नचायंनव्रतविधिःकितुपुनर्भोजननिषेधमात्रमितिवाच्यम् । निषेधकल्पनेमानाभावात् । हविष्याशनमध्याह्नाद्यप्राप्तिप्रसंगात् । सर्वत्रैकमक्तादौतथाप्रसंगाच्च । नचहविष्यादिकाम्यैकादशीव्रतमात्रांगं संकोचेमानाभावात् । प्रयोगपारिजातेदेवलः—श्राद्धंकृत्वातुयो मर्त्योन्नचभुङ्केकदाचन । देवाहविर्नगृह्णंतिकव्यानिपितरस्तथा । एकादश्यादौतुसएव—उपवासोयदानित्यःश्राद्धंनैमित्तिकंभवेत् । उपवासंतदाकुर्यादाप्रायपितृसेवितम् । प्रयोगपारिजातस्त्वेकादशीमात्रपरम् । मातापित्रोःक्षयेप्राप्तेभवेदेकादशीयदा । संभाव्यपितृदेवांश्चआजिघ्रेत्पितृसेवितमितिकात्यायनोक्तेस्तेनशिवरात्र्यादौभोजनमेवेत्याह । पितृपदंजनकपरमिदं । तेनान्यश्राद्धेनावग्राणम् । हेमाद्रिस्तु—चतुर्दश्यांयदाचैवश्राद्धंनैमित्तिकंतथा । उपवासंतदाकुर्यादाप्रायपितृसेवितमितिप्रभासखंडाच्छिवरात्रावप्यवग्राणम् । एवचयस्मिन्नुपवासेकृतेपुण्यं त्यक्तेमहत्पापंतत्रावग्राणम् । यत्रद्वयमप्यल्पंतत्रायाचितमेकमक्तंवाकार्यम् । उपवासदिनेश्राद्धंकथचिद्यदिजायते । उपवासेश्वमेधाख्यराजसूयमयाचिते । वाजपेयंलभेद्भोक्ताएकमक्तेऽग्निहोत्रजमितिप्रभासखंडादित्याह ॥

अथभक्ष्याभक्ष्यनिर्णयः । याज्ञवल्क्यः—अदत्तमग्निहीनस्यनान्नमद्यादनापदि । कदर्यवद्धचौराणांक्लीवरंगावतारिणाम् । वैणामिशस्तवार्धुष्यगणिकागणदीक्षिणाम् । अग्निहीनःशूद्रः । शूद्रान्ननिषेधोऽसच्छूद्रपरः । गौर्भूमिरन्नहोमार्थसच्छूद्रस्यगृहेगृहेइतिब्राह्मादितिदोडरानंदः । तन्न । राजान्नंतेजआदत्तेशूद्रान्नब्रह्मवर्चसम् । आयुःसुवर्णकारान्नंयशश्चर्मावकर्तिनः । भुक्त्वायोन्यतमस्यान्नमत्याक्षपणंन्यहमिति

आचाररत्नं
॥१०६॥

मनूक्तेः । आत्मानं धर्मकृत्यं च पुत्रान्दारांश्च पीडयेत् । लोभाद्यः पितरौ भृत्यान्सकदर्यं इति स्मृतः । वद्धो वाचानि गडैश्च । गणोत्राविभक्तभिन्नानाम् । अन्यथा तेषामपि स्वान्नाभक्षणापत्तेः । चिकित्सका तुरकुद्रपूंश्चलीमत्तविद्विषाम् । क्रूरो ग्रपतितत्राल्यदांभिकोच्छिष्टभोजनाम् । अवीरास्त्रीस्वर्णकारस्त्रीजितग्रामयाजिनाम् । शस्त्रविक्रयिकर्मारतंतुवायश्च वृत्तिनाम् । नृशंसराजरजकृतघ्नवधजीविनाम् । चैलधावसुराजीविसहोपपतिवेश्मनाम् । पिशुनानृतिनोश्चैव तथा चाक्रिकबन्दिनाम् । एषामन्नं न भोक्तव्यं सोमविक्रयिणस्तथा । क्रूरो भयानकः । उग्रः क्रूरकर्मैति मिताक्षरा । राजन्याच्छूद्रायामुत्पन्न इति मदनरत्ने । शंखः—भीतावगीतरुदितक्रंदितावधुष्टपरिभुक्तविस्मितोन्मत्तावधूतराजपुरोहितान्नानिवर्जयेदिति मदनरत्ने । यमः—स्वसुतान्नंतुयोभुङ्क्तेसमुङ्क्ते पृथिवीमलम् । तत्रैव विष्णुपुराणे—विष्णुं जामातरं मत्वा तस्य कोपं न कारयेत् । अप्रजायां तु कन्यायां नाश्रीयात्तस्य वै गृहे । मनुः—उग्रान्नं सूतिकान्नं च पर्याचांतमनिर्दशम् । नाद्याच्छूद्रस्य पकान्नं विद्वानश्राद्धिको द्विजः । आददीताममेवास्मादवृत्तावेकरात्रिकम् । सूतिकान्नं सूतिकासु दिश्य पक्वं । पर्याचांतमुत्तराचमनोत्तरं पात्रस्थितम् । पार्श्वाचांतमिति पाठे पंक्तिस्थे उत्थिते स्वपात्रस्थमपि न भक्ष्यम् ॥

निषिद्धभोजने प्रायश्चित्तम् । शौनकः—अराइवेज्जपेन्मंत्रं दशवारं न संशयः । सीमंते च यदा भुंक्ते मुच्यते कलुषात्तदा । उषासान्ता सूक्तं तु जपेद्दशजलेपि वा । प्रमादाद्यस्ततो भुङ्क्ते सूतिकान्नमकल्मषम् । प्रविष्टः प्रजपेन्मंत्रं शतवारं शिवालये । सूतिकान्नं यदा भुङ्क्ते तदा पापात्प्रमुच्यते । पर्जन्यवातावर्गं च शतवारं जपेज्जले । सूतकस्य गृहे भुङ्क्ते तदा पापात्प्रमुच्यते । इंद्रो अश्रायि मंत्रं च अयुतं चेन्न कल्मषम् । ज्ञानतो ज्ञानतः स्पृष्ट्वा भुक्तिकालेरजस्वलाम् । इदं न भोजपेन्मंत्रं सहस्रं चेन्न दुष्कृतम् । ज्ञानतो ज्ञानतो दृष्ट्वा भुक्तिकालेरजस्त्रियाः । अग्निं न मा जपेन्मंत्रं दशकृत्वो विशेषतः । अलं जानां ध्वनिं श्रुत्वा पश्चाद्भुङ्क्ते न कल्मषम् । अज्येष्ठा सो जपेन्मंत्रं दशवारं न कल्मषम् । श्वानादिदर्शनं कृत्वा पश्चाद्भुङ्क्ते यदा तदा । आयेत स्थुर्जपेन्मंत्रं दशवै विष्णुमंदिरं । हस्तदत्तं यदा भुङ्क्ते तदा पापात्प्रमुच्यते । ते अज्येष्ठा जपेन्मंत्रं शतं विद्यालये सदा । दिवा द्विर्भोजनं कृत्वा तस्मान्मुच्येत कल्म-

भोजनवि.

॥१०६॥

षात् । हयोनप्रजपेन्मंत्रंशतवारंजलेतथा । रात्रौद्विर्भोजनंकृत्वाकल्मषाच्चप्रमुच्यते । त्वंसुमेधंजपेन्मंत्रंशतवारंशिवालये । अष्टम्यांवाचतुर्दश्यांदि
 वाभुङ्क्तेनकिल्बिषम् । सहिद्धरोजपेन्मंत्रंशतं वैविष्णुमंदिरे । एकादश्यामहोरात्रेभुङ्क्तेयदिचपातकम् । आपःपृणीतमंत्रंशतवारंनकिल्बिषम् ।
 रात्रौभुक्त्वावत्सरेतुमन्वादिषुयुगादिषु । अश्वाइवजपेन्मंत्रंशतवारंजलेपिवा । नित्यश्राद्धेयदाभुङ्क्तेतदापापात्प्रमुच्यते । मयोभूश्चजपेत्सूक्तंवृषो
 त्सर्गेतुरौद्रकम् । भुक्त्वायदिविनश्येतविंशद्भारंजलेतदा । त्वेषंगणंजपेन्मंत्रंशतं वैविष्णुमंदिरे । व्यतीपातेयदाभुङ्क्तेतदादोषाद्विमुच्यते ।
 आप्यायस्वजपेन्मंत्रंशतवारंशिवालये । सूर्यग्रहेयदाभुङ्क्तेतदापापात्प्रमुच्यते । अराइवेजपेन्मंत्रंशतवारंयदातदा । बहवश्चैकपात्रेषुभुजतेतन्न-
 कल्मषम् । अग्रेमरुद्धिर्मंत्रंशतसंख्यंजपेद्यदि । भुंजतेसहपात्रेतुबहवोब्रह्मचारिणः । मानस्तोकेजपेन्मंत्रंशतवारंनकिल्बिषम् । प्रमादाज्ज्ञान-
 तोभुङ्क्तेगणान्नंतुयदातदा । यज्ञायज्ञाजपेत्सूक्तंएकरात्रंजलेपिवा । गणकान्नंयदाभुङ्क्तेतदापापात्प्रमुच्यते । अच्छानइंद्रसूक्तंतुएकवारंजलेजपेत् ।
 विधुरान्नंयदाभुङ्क्तेतदापापात्प्रमुच्यते । ईलेअग्निजपेन्मंत्रंशतवारंयदातदा । पंचयज्ञविहीनस्यगृहेभुङ्क्तेनपातकम् । किमंगत्वाजपेन्मंत्रमयुतं
 वैजलेसुधीः । ज्ञानतोपियदाभुङ्क्तेकुष्ठान्नंचेन्नपातकम् । सत्येनोत्तमितामंत्रंजपेद्विष्णुवालायेयदा । उच्छिष्टेतुयदाभुङ्क्तेतदाभुच्येतकिल्बिषात्
 सहस्रवारंगायत्रीन्याहृतीभिःससंपुटम् । किल्बिषान्नंयदाभुङ्क्तेदोषोनास्तितदाजपेत् । इति ।

शूद्रादेर्ग्राह्यवस्तूनि । अपरार्केसुमंतुः—गोरसचंवसक्तूंश्चैतिलंपिण्याकमेवच । अपूर्पान्भक्षयेच्छूद्राद्यन्नान्यत्पयसाकृतम् ।
 तथा—कंदुपक्वस्नेहपक्वायसंदधिसक्तवः । एतान्यशूद्रान्नभुजोभोज्यानिमनुरब्रवीत् । तत्रैव कौर्मे—कंदुपक्वानितैलेनपायसंदधिसक्तवः ।
 द्विजैरेतानिभोज्यानिशूद्रैरेवकृतान्यपि । मदनरत्नंगिराः—मांसंदधिघृतंधान्यंक्षीरमाज्यमथौषधम् । गुडोरसस्तथोदधिद्विजोय्यान्येता

निनित्यशः । अमृतंचारनालंचकंदुकाःसक्तवस्तिलाः । सक्तुपदमनार्द्रपक्वस्योपलक्षणम् । प्रायश्चित्तशूलपाणावंगिराः—स्वपात्रे यत्तुविन्यस्तंदुग्धंयच्छतिनित्यशः । पात्रांतरेणतद्वाह्यंशूद्रात्स्वगृहमागतम् । शूद्रवेश्मनिविप्रेणक्षीरंवायदिवादधि । निवृत्तेननभोक्तव्यंशूद्रान्नंतद पिस्मृतम् । तच्चप्रोक्ष्यग्राह्यमितिशूलपाणिः ।

निषिद्धान्नादीनि । अपरार्केशातातपः—गोकारूकंदुशालायांतैलयंत्रैक्षुयंत्रयोः । अमीमांस्यानिशौचानिस्त्रीषुचानंतरेषुच । कंदुपक्वादिचकलौनिषिद्धम् । एतानिलोकगुस्यर्थकलेरादौमहात्मभिः । निवर्तितानिकर्माणिव्यवस्थापूर्वकंबुधैरितितत्रैवशातातपोक्तेः । शंखः—नापणीयान्नमद्यादिति । सएव—अपूपाःसक्तवोधानास्तक्रंदधिघृतंमधु । एतत्पण्येषुभोक्तव्यंभांडलेपोनचेद्भवेत् । शूलपाणौ शातातपः—घृतंतैलंपयःक्षीरंतथैवैक्षुरसोगुडः । शूद्रभांडस्थितंतक्रंतथामधुनदुष्यति । पयस्तुनवभांडस्थमेव । नवभांडेषुपानीयंशूद्रविदक्षत्रजन्मनाम् । पेयंतदपिविप्राणांपयोदधितथैवचेति तत्रैवजाबालोक्तेः । शंखः—घृतदधिपयस्तक्राणामाकरभांडस्थानामदोषइति । याज्ञवल्क्यः—अनर्चितंवृथामांसंकेशकीटसमन्वितम् । भुक्तंपर्युषितोच्छिष्टंश्चस्पृष्टंपतितेतैक्षितम् । उदक्यास्पृष्टसंघुष्टंपर्यायान्नंचवर्जयेत् । गोघ्रातं शकुनोच्छिष्टंपदास्पृष्टंचकामतः । अनर्चितमवज्ञातम् । वृथामांसमात्मार्यमेवपक्वं । उपलक्षणमेतत् । नपचेदन्नमात्मानइत्यात्मार्यमन्नमात्रपाकस्य निषेधात् । पित्राद्युच्छिष्टंभोज्यम् । मातापित्रोरथोच्छिष्टंकलौभुंजन्भवेत्सुखीतिचंद्रिकायामादिपुराणात् । पितुर्ज्येष्ठस्यभ्रातुरित्यप्येके । इति आपस्तंबस्मृतेश्च शुक्तंदध्यादिभिन्नम् । नपर्यायान्नमश्रीयान्नद्विःपक्वंनशुष्कंनपर्युषितमन्यत्ररागषाडवचुक्रदधिगुडगोधूमयवपिष्टविकारेभ्यइतिशंखोक्तेः । यस्यान्नस्येकैकेनपाकेननस्वरूपसिद्धिस्तद्विःपक्वमपिभोज्यमितिमदनरत्नेश्राद्धहेमाद्रौच । एतेनयच्छाकादिसंकारार्थंजीरकादिसंस्कारेणयत्पुनःपच्यतेतत्पुनःपक्वमितिमदनरिजातोक्तिःपरास्ता । पाकादावेवसंस्कारेषुनर्नसंस्कारः । यस्तुव्यजनादेरालमविनिगमार्थं

नःसंस्कारःसर्वज्येतिमदनपारिजातः । अन्यदीयंस्वीयत्वेनदत्तंपर्यायान्नम् । शातातपः—केशकीटशुनास्पृष्टंवायसोपहतंचयत् । क्लीबाभिश्चस्तपतितैःसूतिकोदक्यनास्तिकैः । दृष्टंचस्याद्यदन्नंतुतस्यनिष्कृतिरुच्यते । अभ्युक्ष्यकिंचिदुद्धृत्यतद्वुंजीतविशेषतः । भस्मनावापिसंस्पृश्यसंस्पृशेदुल्मुकेनच । सुवर्णरजताभ्यांवाभोज्यंघ्रातमजेनवा । स्पृष्टमित्युक्तेःसहपाकेअभोज्यं । नित्यमभोज्यंकेशकीटावपन्नमितिगौतमोक्तेः॥ हारीतः—पिपीलिकादिभिरन्नाद्युपघातेकांचनभस्मरजतताम्रवज्रवैडूर्यगोवालाजिनदंतानामन्यतमेनाद्विःसस्पृष्टमन्नंप्रोक्षणपर्यग्निकरणादित्यदर्शनाच्छुद्धमिति । मनुः—पक्षिजग्धंगवाघ्रातमवधूतमवक्षुतम् । दूषितंकेशकीटैश्चमृत्प्रक्षेपेणशुध्यतीति । जम्बदग्निः—शृतान्नंद्रोणमात्रं तुश्चकाकाद्युपघातितम् । ग्रासमुद्धृत्याग्नियोगात्प्रोक्षणतत्रशोधनम् । माधवीयेसंवर्तः—विडालमूपिकोच्छिष्टेपंचगव्यंपिवेद्विजः । तत्रैव उशनाः—ब्राह्मणोच्छिष्टेप्राणायामशतमितियाज्ञवल्क्यः । अन्नंपर्युषितंभोज्यंस्नेहाक्तंचिरस्थितम् । अस्नेहाअपिगोधूमयवगोरसविक्रियाः । चिरस्थितमविकृतंचेत् । पर्युषितःशाकोपिभोज्यइतिहरदत्तः । कल्पतरौयमः—अपूपाश्चकरंभश्चधानावटकसक्तवः । शाकमांसमपूपंच सूपंकृसरमेवच । यवागंपूपायसंचैवयच्चान्यत्स्नेहसंयुतम् । सर्वंपर्युषितंभोज्यशुष्कचेत्परिवर्जयेत् । मिताक्षरायांयावकमप्युक्तम् ।

पलांड्वादिनिषिद्धवर्गः । भविष्ये—लशुनंगृजंनंचैवपलांडुंकवकानिच । वृंताकनालिकालालुजानीयाजातिदूषकम् । गृजंनंलशुना कारकंदविशेषइतिमिताक्षरायाम् । मदनरत्ने—यदीयंचूर्णगायकाःकंठशुद्ध्यर्थंभक्षयंतितानिपत्राणि । मूलविशेषोगाजरपरपर्यायइति माधवोहेमाद्रिश्च । तन्न । हेमाद्रावेवब्रह्मांडे—गृजंनंचुक्रिकांचैवगाजरंजीरकंतथेति । श्राद्धेगृजंनभिन्नगाजरनिषेधात् । गृजंनो

आचाररत्नं
॥१०८॥

यवनेष्टश्चपलांडोर्दशजातयइतिसुश्रुतोक्तेरपिनगाजरंगुंजनशब्दवाच्यम् । हेमाद्रावप्युत्तरत्रपलांडुविशेषएवगुंजनमित्युक्तम् । वैजयंत्याम
प्येवम् । राजनिघंटौ—रसनोहिमहाकंदोगुंजनोदीर्घपत्रकः । पृथुपत्रःस्थूलकंदोयवनेष्टेविलोहितः । गुंजनस्यमधुरंकटुकंदंनलमप्युपदिशं
तिकषायम् । पत्रशश्चयमुशंतिचतित्तंसूरयोलवणमस्थिवदंति । गाजरंपिंडमूलंचपीतकंदःसुमूलकम् । स्वादुमूलंसुपीतंचनागरंपीतमूलकम् ।
गाजरंमधुरंरुच्यंकिंचित्कटुकफापहम् । आध्मानकृमिशूलघ्नंदाहपित्ततृषापहम् । यत्तुसारसंग्रहे—गुंजनंपीतकंचान्यत्स्थौणैरंरक्तपित्त
लम् । गुंजनंशीतलंग्राहिदाहमांधविषापहम् । तद्वीजंवीर्यदंश्रेष्ठमुष्णंगर्भहरंपरमिति । तन्न । गाजरेगुंजनशब्दोलाक्षणिकः । वैद्यके—
गुंजनंशिखिमूलंचयवनेष्टंचवर्तुलम् । ग्रंथिमूलंशिखाकंदंकंदंङ्डीरमोदकम् । गुंजनंकटुरुष्णंचकफवातरुजापहम् । रुच्यंचदीपनंहृद्यंदुर्गधि
गुल्मनाशनम् । मदनविनोदेपि—गुंजनःपित्तलोत्राहीतीक्ष्णोष्णोरोगनाशनः । गंधाकृतिरसैस्तुल्यःसूक्ष्मनालःपलांडुना । तथागुंजो
योमहाकंदोजर्जरीदीर्घपत्रकइतिलशुनभेदोप्युक्तः । तथा—कासमर्दःकर्कशःस्याद्रुंजनोगाजरस्तथा । गुंजनःकटुकस्तीक्ष्णस्तिक्तोष्णोदीपनो
लघुः । संग्राहीरक्तपित्ताशौग्रहणीकफवातजित् । त्रिविधेपिगुंजनेगार्जरंनान्तर्भवति । गुणभेदात् । लवणयुतंदुग्धंदुग्धयुतंदधिवचनभोज्यम् ।
विनायकशांतौवल्लिदानेब्राह्मणस्यसुरामांसंस्थानेतादृशयोस्तयोरुक्तेः । चतुर्विंशतिमते—मूलकंमातृमूलंचश्वेतरक्तौचसूरणौ । च
त्वार्यंभोज्यमूलानिपंचमीचार्द्रमूलिका । मातृमूलंमाइणीमूलमितिप्रसिद्धम् । कल्पतरुरौब्राह्मे—राजमाषाःस्थूलमुद्रास्तथावृषकवासकौ ।
मसूराःतशपुष्पाश्चकुसूलकनिकेतनम् । सस्यान्येतान्यभक्ष्याणिनचेदयानिकस्यचित् । तत्रैवापस्तंबः—कृष्णधान्यंचशूद्रान्नयेचान्येना
श्यसंमिताः । वर्जयेदितिसंबंधः । कृष्णधान्यंकलिंगकानि । शूलपाणौदेवलः—कुर्विदांश्चेतवृतांकंकूष्माण्डंचनभक्षयेत् । कुर्विदा

१ कुसूला कुलित्याः ।

भोजनवि.

॥१०८॥

घोटकः । तत्रैव हारीतः—श्लेष्मातकप्राशनेसांतपनमिति । अपराकेंहारीतः—कुसुमं श्वेतवृताकं कुंभांडचविवर्जयेत् । हेमाद्रौ विष्णुः—
 वर्जयेच्छ्वेतवृताकमलाबुवर्तुल्यजेत् । श्वेतोक्तेः कृष्णवृताकस्यानिपेयइतिकल्पतरौ मदनरत्ने माधवीये च । स्मृत्यर्थसारेपि—क्षुद्रश्वेत
 कटकिवृताकानि वर्जयेदिति । तत्रैव—यतिव्रतिभ्यांसदालाबुशिशुवृंताकानि जातिमात्रेण वर्ज्यानीति । व्रतहेमाद्रावग्निपुराणे—व्रतंप्रक
 म्य—कूष्मांडालाबुवार्ताकपालकीज्योत्स्निकास्यजेत् । मदनरत्ने पैठीनसिः—नलिकायौतकुसुंभाश्मतकाश्चेति गाकानामभोज्याइति ।
 नलिकाकलविकेति शूलपाणिः । तत्रैव कौर्म—गुंजनं किंशुकचैव कडरचतयैव च । उदुंबरमलाबुं च जग्ध्वापतति वैद्विजः । अलाबुर्वर्तुलः ।
 पूर्वोक्तविष्णुस्मृतेः । स्मृत्यर्थसारेप्येवम् । हारीतः—नवटप्लुशाश्च तथ्यदधित्यमातुलिंगानि भक्षयेदिति । दधित्यं कपित्थम् ।
 माधवीये वृहद्यमः—नलिकानालिकेरी च श्लेष्मातकफलानि च । भूतृणं शिशुकचैव खट्वांककनकतथा । वर्जयेदिति गेपः । तत्रैव च तु
 विंशतिमते—तृणराजफलवल्लीभुक्त्वा चांद्रचरेद्विजः । कदमूलफलादीनि अज्ञात्वोपवसेत्तथा । याज्ञवल्क्यः—देवतार्थहविः शिशु
 लोहिताव्रश्चनांस्तथा । लोहितपदमुभयत्रान्वितम् । तेन रक्तशिशुर्निपिद्धइति माधवः । स्मृत्यर्थसारेप्येवम् । विद्वानितदुलीयादीनि नि
 पिद्धानि । विद्वानां फलानि भक्ष्याणीत्याह चौघाग्रनः—अमेघ्येषु च ये वृक्षा उप्ताः पुष्पफलोपगाः । तेषामपि न दुष्यन्ति पुष्पाणि च फलानि च ।
 तथा चोशनाः—नलिकाशणछत्राककुसुमालाबुविद्वान् । कुभीककेवुवृंताककोविदारांश्च वर्जयेत् । तथा कालप्ररूढानि पुष्पाणि च फलानि च ।
 देवलः—नवीजान्युपभुंजीत रोगापदमृतबुधः । बीजानि कूष्मांडसेत्युक्तकल्पतरौ मदनरत्ने च । वर्ज्यानुवृत्तौ शंखः—कुनखीकुष्ठि
 सस्पृष्टमिति । कृष्णभट्टीयेस्कांदे—आज्यपात्रे स्थितं तं क्रमधुमिश्रतुयद्वृतम् । ताम्रपात्रस्थितक्षीरं त्रपुसर्पिः सुरासमम् । आर्द्रकसगुडं मद्यसै

१ खट्वाकछत्राक । कनकधत्तूरबिल्ववा ।

क्षवंबदरंतथा । नारिकेलरसंकांक्षेदधासंमिश्रितोगुडः । वसिष्ठः—अभोज्यंस्वोच्छिष्टोपहतं वसनकेशकीटोपहतं चेति । स्वोच्छिष्टं स्वभुक्तशि
 'ष्ट्यक्तं । वसनं परिहितमिति मदनरत्ने । सुमंतुः—क्षुतवचोभिहतमदधिपर्युषितं श्वचांडालवीक्षितमन्नमभोज्यमन्यत्र हिरण्योदकैः स्पृष्टादिति ।
 वचोभिहतं तात्कालिकमुखवातादिदुष्टं । दधिस्नेहलक्षकं स्नेहरहितं पर्युषितमित्यर्थः । स्पृष्टात्भावेक्तः । श्वचांडालदृष्टं भोज्यमन्नांतराभावइति मदन
 रत्ने । वर्ज्यानुवृत्तौ यमः—लशुनं गृजं न चैव विलयः संमुखंतथा । विलयो घृतकिट्टम् । संमुखं घृतफेनस्तन्मंडश्च । विष्णुपुराणे—
 भुंजीतोद्धृतसाराणि न कदाचिन्नरेश्वर । स्कांदे—वृताकं वृहती चैव दग्धमन्नं सूरिका । यस्योदरे प्रवर्तते तस्य दूरतरो हरिः । अलाबुं भक्षयेद्य
 स्तु दग्धमन्नकलंबिकाम् । सनिर्लज्जः कथं ब्रूते पूजयामि जनार्दनम् । स्कांदे—शिरः कपालमंत्राणि न खर्चमर्तिलानि च । एतानि क्रमशो नित्यमष्टम्या
 दिषु वर्जयेत् । चर्मपदेन सूरिका उच्यंत इति कालनिर्णयदीपिका । हरिभक्तिविलासे यामले—यत्र मद्यतथा मांसं तथा वृताकमू
 लकौ । निवेदयेन्नैव तत्र हरैरैकांतिकीरतिः । भारते—तिलान् भृष्टान्नं चाश्रीयात्तथा स्याद्युर्न रिष्यति । गौतमः—उद्धृतस्नेहविलयनपिण्या
 कमथितप्रभृतीनि नाश्रीयादिति । मथितं जलं विना लोडितं दधीति मदनरत्ने । आमिषं पाद्मे कार्तिकमाहात्म्ये—प्राण्यंगमामिषं चूर्णे फले
 जंवीरमामिषम् । धान्ये मसूरिका प्रोक्ता ह्यन्नं पर्युषितं तथा । गोकान्जिकं च महिषीदुग्धादि च तथा मिषम् । द्विजक्रीतारसाः सर्वे लवणं भूमिजं तथा ।
 ताम्रपात्रस्थितं गव्यं जलं पल्लवं संभवम् । आत्मार्यपाचितं चान्नमामिषं तस्मृतं बुधैः । न चेदं प्रकरणात् कार्तिकमात्रपरम् । अन्यत्रापि तद्ब्रह्मवाच
 काभावात् । मदनरत्ने—घृतात्फेनं घृतान्मंडं पीयूषमथ वार्द्रगोः । सगुडं मरिचाक्तं तु तथा पर्युषितं दधि । दीर्णतक्रमपेयं च नष्टस्वादुचफेनवत् ।
 गुडमरीचयुक्तं पर्युषितं दधि च न भक्षयेत् । दीर्णस्फुटितम् । हारीतः—नरजस्वलायादत्तं न कुद्भयानमलवद्वाससानापरयाद्वारापन्नमिति ।
 याज्ञवल्क्यः—वृथा कृसर संयावपायसापूपशङ्कुलीः । अत्र नपचेदन्नमात्मने इत्यनेन निषेधे सिद्धे पुनर्निषेधो दोषाधिक्यार्थ इति मदनरत्ने ।

मनुः—अनिर्दशायागोःक्षीरमौष्ट्रमैकशफंतथा । आविकंसंधिनीक्षीरंविवत्सायाश्चगोःपयः । गोग्रहणमजामहिष्योरुपलक्षणम् । गोमहिष्यजानामनिर्दशानापयोऽनपेयमितिचसिष्ठोक्तेरितिमदनरत्ने । वत्सग्रहणेनसवत्साधेनुरानीयतामितिबद्धोग्रहणेसिद्धेपुनर्गोग्रहणमजामहिष्योर्व्यपत्ययोःपयसोनिषेधार्थमितिमेधातिथिः ।

संस्कारादिभोजननिषेधः—मदनरत्नेंगिराः—जन्मप्रभृतिसंस्कारेवाल्सान्नस्यभोजने । असपिडैर्नभोक्तव्यंचूडायांचविशेषतः । नारीप्रथमगर्भेषुभुक्त्वाचांद्रायणचरेत् । पराशरमाधवीयेधौम्यः—ब्रह्मौदनेचसोमेचसीमतोन्नयनेतथा । जातकर्मनवश्राद्धेभुक्त्वाचांद्रायणचरेत् । तत्रैव—निवृत्तचूडहोमेतुप्राङ्नामकरणात्तथा । चरेत्सांतपनंभुक्त्वाजातकर्मणिचैवहि । अतोऽन्येषुसंस्कारेषूपवासेनशुद्ध्यति । चंद्रिकायाम्—नवश्राद्धस्यच्छिष्टंगृहेपर्युषितचयत् । दंपत्योर्भुक्तशिष्टचभुक्त्वाचांद्रायणचरेत् । आचारदर्पणे—भानुवारेतथारात्रावष्टम्यांचतथैवच । धात्रीफलनरःखादन्नलक्ष्मीकोभवेत्सदा । सप्तम्यारविवारेचदिवारात्रौतथैवचेतिकृष्णभट्टीपूर्वार्धपाठः । अमावास्यापितृश्राद्धेसंक्रांतौपारणेतथा । परान्ननैवभोक्तव्यस्यान्नतस्यतत्फलम् । हेमाद्रौ—दिवादधित्यवानासुरात्रौचदधिसक्तुपु । श्लेष्मातकेतथाऽलक्ष्मीर्नित्यमेवकृतालया । काशीखंडे—नदिवोद्धृतसारचभक्षयेद्दिविनोनिशि । स्कांदे—रात्रौदिविनभोक्तव्यदिवाननवनीतकम् । यमः—नभिन्नभांडेभुजीतनरात्रौदधिसक्तुकान् । भारतेष्वेवम् । आचारादर्शेऽलघुहारीतः—पृथग्यानपुनर्दानमांसेनपयसानिशि । दंतच्छेदनमुष्णंचसप्तसक्तुपुवर्जयेत् । सक्तुंदिनक्षयइतिभारतेशतपथाच्च । सुमंतुः—कूष्मांडवृहतीचैवतरुणौमूलकंतथा । श्रीफलचकलिगंचवात्रीप्रतिपदादिपु । शिरःकपालमंत्राणिनखचर्मकृतानिच । उदुवरफलचैवतिलानपितथैवच । यदीच्छेत्स्वर्गगमनमष्टम्यादिषुवर्जयेत् । रत्नमालायाम्—कूष्मांडमातुलिगचपटोलंवृहतीफलम् । श्रीफलपिचुमंदंचधात्रीपक्षादितस्त्वजेत् ।

नालिकेरंशिरःप्रोक्तंकपालंतुंबकंस्मृतम् । अंत्राणिनलिकाशाकंनखानिग्रामशिंबिकाः । चर्माख्यंपोइकाशाकंवृताकंतिलमुच्यतइति । धर्मसारे—धात्रीफलंभानुवारेश्रीफलंशुकवासरे । शमीफलंमंदवारेश्रीकामःपरिवर्जयेत् । गौडनिबन्धे—रविवारेचसंक्रांतौषष्ट्यावैससमीतिथौ । आरोग्यकामस्तुनरोनिवपत्रंनभक्षयेत् । भारतेदानधर्मे—आज्याहुतिविनाचैवयत्किंचित्परिविष्यते । दुराचारैश्चयद्भुक्तंभागंरक्षसांविदुः । इदंश्राद्धपरमितिकेचित् ।

अथपरिवेषणम् । चंद्रोदयेगिराः—नीलरक्तेनवस्त्रेणयःपाकःश्रपितोभवेत् । तेनभुक्तेनविप्राणांदिनमेकमभोजनम् । वैद्यः—भक्ष्यंचदक्षिणेपार्श्वेपेयंलेह्यंचवामतः । हस्तदत्तानिचान्नानिप्रत्यक्षंलवणंतथा । मृत्तिकाभक्षणंचैवगोमांसाशनवत्स्मृतम् । हेमाद्रौयमः—एकेनपाणिनादत्तंशूद्रादत्तंचयद्भवेत् । पैठीनसिः—लवणंव्यंजनंचैवघृतंतैलंतथैवच । लेह्यंपेयंचविविधंहस्तदत्तंनभक्षयेत् । एतदपवादःस्मृतिरत्नावल्याम्—अपक्वंसेहपक्वंहस्तेनैवप्रदापयेत् । यत्किंचिदितरद्भक्ष्यंदर्व्यादेयंतुयत्नतः । कल्पतरौभविष्ये—आयसेनतुपात्रेणयदन्नमुपनीयते । भोक्ताविष्टासमभुङ्क्तेदाताचनरकंव्रजेत् । मात्स्येपि—उभाभ्यामपिहस्ताभ्यामाहृत्यपरिवेषयेत् । मनुः—दर्व्यादेयंश्रुतान्नंतुसमस्तव्यंजनानिच । उदकंयच्चपक्वान्नयोदर्व्यादातुमिच्छति । सभ्रूणहासुरापश्चसस्तेनोगुस्तल्पगः । काशीखंडे—फाणितंगोरसंचैवलवणंमधुकानिच । हस्तेनब्राह्मणोदद्यात्कृच्छ्रंचाद्रायणचरेत् । हेमाद्रौहारीतः—पङ्क्तौसहोत्थितानांतुभोजनादिसमंस्मृतम् । तत्रैववसिष्ठः—यद्येकपक्तौविषमंददातिस्नेहाद्भयाद्वायदिवापिहेतोः । वेदेषुदृष्टामृषिभिश्चगीतांतांब्रह्महत्यांमुनयोवदन्ति ।

परिवेष्टुरुच्छिष्टस्पर्शंहारीतः—द्रव्यहस्तस्तुसंपृष्टुच्छिष्टंवाकदाचन । भूमौनिक्षिप्यतद्रव्यमपःस्पृष्ट्वाततःशुचिः । अद्भिरभ्युक्ष्यतद्रव्यंपुनरादायदापयेत् । यत्तुमनुः—उच्छिष्टेनतुसंपृष्टोद्रव्यहस्तःकथंचन । अनिधायैवतद्रव्यमाचांतःशुद्धिमाप्नुयादिति । आचार

चंद्रोदये—अंगधारणयोग्यमंगेनिधायाचामेत् तदयोग्यंस्पृष्ट्वा । यद्वाभक्ष्येतरद्रव्यंभूमावनिधायाचम्यशुचिर्भवेत् । भक्ष्यंभूमानिधायाचामेत् । मार्कंडेयः—पक्वान्नेनगृहीतेनमूत्रोच्चारं करोति यः । अनिधायैवतद्रव्यमगेकृत्वासमाश्रितम् । शौचकृत्वायथान्यायमपःस्पृश्ययथाविधि । अन्नमभ्युक्षयेचैवउद्धृत्यार्कप्रदर्शयेत् । त्यक्त्वाग्रासमयैतस्माच्छेषंशुद्धिमवाप्नुयात् । द्रव्यस्यैवसाक्षादुच्छिष्टस्पर्शेत्यागइतिचंद्रिका । स्मृत्यर्थसारे—परिवेषणंकुर्वन्मूत्रोच्छिष्टश्चेदन्नादिनिधायशौचाचमनेकृत्वान्नादिप्रोक्ष्याग्निमर्कवासंस्पृश्यपरिविष्यादिति ।

आपोशनवलिप्राणाहुत्यादि । मार्कंडेयः—अन्नं दृष्ट्वा प्रणम्यादौ प्राञ्जलिः कथयेत्ततः । अस्माकं नित्यमस्त्वेतदिति भक्त्या यवंदयेत् । आपस्तंबः—भापांकासंक्षवशुमित्यभिमुखोन्नवर्जयेदिति । भापांशब्दोच्चारणम् । याज्ञवल्क्यः—अपोशानेनोपरिष्ठादधस्तादश्रतातथा । अनग्रममृतं चैव कार्यमन्नद्विजन्मना । अत्रयद्यपि—अद्यतेत्तिचभूतानितस्मादन्नतदुच्यते इति श्रुतौ सर्वमविशेषेणान्नत्वेन प्रतीयते तथापि जलादावपितदापत्तेः । मिःसास्त्रीभक्तमंधोन्नमितिकोशादन्नमोदनः । अतएव—अन्नाश्रितानि पापानीत्यत्राप्योदनवर्जनम् । तेन भक्ते एवापोशनानान्यत्रेतिकेचित् । अन्येतु—सस्यक्षेत्रगतप्राहुःसतुपधान्यमुच्यते । आमं वितुपमित्युक्तस्विन्नमन्नमुदाहृतमिति निश्चितत्वेव सिद्धोक्तेः स्विन्नमात्रे आपोशनम् । नचैवगुडादावपितदापत्तिः । अन्नेनव्यंजनमित्यादिपुत्रीह्यादिविकारएवान्नपदप्रयोगात् गुडादेश्वसरसत्वात् अतो गुडादौनापोशनम् । मदनरत्नेमाधवीयेचकौर्मै—महाव्याहृतिभिस्त्वन्नपरिपिच्योदकेनतु । अमृतोपस्तरणमसीत्यपोशानक्रियांचरेत् । मदनपारिजातेतु—व्याहृतिभिर्गायत्र्याचान्नमभिमंत्र्याभ्युक्ष्यपरिपिच्य धर्मराजादिवलीन्दद्यादिति । माधवीये—ऋतेनसायसत्येनप्रातश्चपरिपिचयेत् । भविष्ये—भोजनात्किंचिदन्नाग्रधर्मराजायवैवलम् । चित्रायचित्रगुप्तायप्रेतेभ्यश्चेदमुद्धरेत् । यत्रकचनस

स्थानांक्षुत्तृषोपहतात्मनाम् । प्रेतानांतृप्तयेक्ष्यमिदमस्तुयथासुखम् । स्कांदे—प्रदद्याद्भूतपतयेभुवनपतयेतथा । भूतानांपतयेस्वाहेत्युक्त्वाभूमौबलित्रयम् । ब्राह्मे—ब्रह्मणेनमइत्येवंब्रह्मादिभ्योबलीन्दद्यादिति । स्मृत्यर्थसारे—यमायनमःचित्रगुप्तायनमःसर्वेभ्योभूतेभ्यइतिबलीन्दद्यादिति । श्रौतवृत्तिः—यःकश्चनास्मिन्छास्त्रेदेवतोद्देशेनद्रव्यात्मकोव्यापारोयागोहोमोभ्यादानंबलिहरणादयोवामंत्रेणसाध्यंतेतत्रसर्वत्रस्वाहाकारःकर्तव्यइति । आश्वलायनानांस्वाहांतत्वमेवबलिदाने । एतानिबलिदानादीनियथाशाखंव्यवस्थितानि । इदंचपरिषेचनोत्तरंकार्यमित्युक्तंमाधवीयेमदनरत्नेच । यत्तुस्मृत्यर्थसारे बल्युत्तरंपरिषेचनमुक्तंतत्पदार्थगणनमात्रंनतत्रक्रमेतात्पर्यम् । परिषेचनोत्तरंपादक्षालनोक्तेः । अत्रब्रह्मरुद्रेंद्रचंद्रार्कवसवोमंडलांतरात् । निवेदितनरैरन्नंयस्माद्ब्रह्मंतिनान्यथेतिब्राह्मात् ब्रह्मादिभ्योभुजिकाले बलिर्देयः । मंडलार्थवादोयमितिचेत् तस्यापि सालंबनत्वात् । अर्थाभावोपिस्तुतिरितिचेत्असंभवेद्वेवंस्यात् । नचवाक्यभेदः । सूक्तवाकादौदृष्टत्वादित्याचारादर्शः । तन्न । तद्धितादीनामेवदेवतात्वबोधकत्वात् । सूक्तवाक्यकरणत्वेप्युक्तं हरतौदेवताकल्पकत्वम् । अर्थवदेवतुदेवताकल्पत्वमत्यंतासंभवीत्यलंमीमांसागंधशून्यहृदयप्रलापेन । श्राद्धेबलिदानाभावमाहहेमाद्राचत्रिः—दत्तेवाप्यथवादत्तेभूमौयोनिक्षिपेद्वलिम् । तदन्नंनिष्फलातिनिराशैःपितृभिर्गतैः । स्मृत्यर्थसारे—पायसेनतथाज्येनमाषाग्नेनतथैवच । नकुर्याद्वलिदानंतुओदनेनप्रकल्पयेत् । कृष्णभट्टीये—भोजनादौबलिमुक्तंसमुद्धृत्यैवभोजयेत् । अनुद्धृत्यतुयोभुङ्क्तेप्राणायामाष्टकंचरेत् । आखुमार्जारसंस्पर्शेषोडशैवतथाचरेत् । तत्रैव—दत्त्वाथचित्रगुप्तायहस्तंप्रक्षालयेत्ततः । अप्रक्षाल्यकरौभुंजनरौरेवरकेवसेत् ।

अपोशनविचारः । ब्राह्मे—अपोशनंचगृह्णीयात्सर्वतीर्थमयंचतत् । हस्तेनलंघयेन्नान्नंसोदकेनकदाचन । आपोशनाकरणेदोषश्चिंतामणौ—अपोशनमकृत्वातुयोभुङ्क्तेऽनापदिद्विजः । भुंजानोयदिवाब्रूयाद्वायन्यष्टशतंजपेत् । इदंचबलिंदत्त्वाहस्तंप्रक्षाल्यकार्यमि

त्युक्तमाधवीये—हस्तंप्रक्षालयेच्चैवपश्चात्प्रयतमानसः । धारयेत्सव्यहस्तेनपात्रंतद्वाग्यतोद्विजः । अपोशानशूद्रेणनकार्यम् । द्विजश्रुतेः ।
 नैवेद्यभक्षणमत्रमिथ्या । लोके—उच्छिष्टभोजिनस्तस्यवयमक्लिष्टकारिणः । येनलीलावराहेणहिरण्याक्षोनिपातितः । स्मार्तोपीदलिलेख । पात्र
 धारणेविशेषश्चिंतामणौ—अंगुष्ठस्तर्जनीचैवमध्यमाचतुर्तीया । तिस्रोद्वेगांगुलीचैवप्रशस्ताःपात्रधारणे । बृहन्नारदीये—याव
 द्विजोऽन्नमश्नीयात्पात्रंनैवपरित्यजेत् । आपस्तंबः—नापजिहीतापजिहीतवेति । अपजिहीतत्यजेत् । अतःपात्रधारणेविकल्पः । सोपि
 प्राणाहुत्युत्तरमिति । मदनरत्ने—प्राणाहुत्युत्तरंपात्रंधृत्वानमुचेदन्यथासुचेदितिकल्पतरुः । यत्तुषट्त्रिंशन्मते—समुत्थितस्तुयो
 मुक्तेयोमुक्तेमुक्तभाजने । एवंवैवस्वतःप्राहभुक्त्वासांतपनंचरेदिति तद्भोजनोपक्रमेपात्रंधृत्वातन्मध्यत्यागे । स्मृतिमंजर्याम्—पात्रस्य
 धारणंमौनंत्यजेच्चप्रातृमान्गृही । शातातपः—अग्रासनोपविष्टस्तुयोमुक्तेप्रथमद्विजः । बहूनांभुजतांसंतःपंत्याहरतिकिल्बिषम् ।
 अत्रिः—मौनव्रतमहाकाष्ठहंकारेणविनश्यति । एतत्पंचग्रासपरम् । पंचग्रासान्महामौनंप्राणाद्याप्यायनंचतदितिविष्णुपुराणादिति
 माधवः । महामौनंकाष्ठमौनम् । तथाचस्मृतिमंजर्याम्—काष्ठमौनेनभुंजीतप्राणादिग्रासपचकम् । प्राणाहुत्युत्तरंमौननियमः ।
 मौनीवाप्यथवामौनीप्रहृष्टःसंयतेन्द्रियः । भुजीतविधिवद्विप्रोचोच्छिष्टानिदापयेदितिव्यासोक्तेरितिमदनरत्ने । रत्नावल्याम्—यवी
 यान्सपितायश्चभुक्त्वाश्राद्धादिभोजनम् । प्राणाग्निहोत्रादन्यत्रनासौमौनसमाचरेत् । यवीयान्कनिष्ठः । अतोप्रातृमतोमौननिषेधोजीव
 ज्येष्ठप्रातृकपरः । तत्रैव—यदिभुंजीततूष्णीतुसर्वत्रैवतुभोजने । सपापोप्रातरहंतिसंततिंचाचिराद्भुवम् । गोभिलः—अथातःप्राणाहु
 तिकल्पोव्याहृतिभिर्गीयन्त्यान्नमभिमंज्यऋतत्वासत्येनपरिषिचामीतिसायं सत्यंत्वर्तेनपरिषिचामीतिप्रातरंतश्चरतिभूतेषुगुहायांविश्वतोमुखः ।

त्वंयज्ञस्त्वंवषट्कारस्त्वंब्रह्मत्वंप्रजापतिस्त्वंतदापआपोज्योतीरसोमृतंब्रह्मभूर्भुवःसुवरोममृतोपस्तरणमसीत्यपःपीत्वा दशहोतारंमनसानुद्रुत्यात्वरन्पं
चग्रासानृह्णीयात् प्राणायस्वाहापानायस्वाहाव्यानायस्वाहादोनायस्वाहासमानायस्वाहेति । दशहोत्राश्रित्तिःस्रुगित्याद्याः । अमृतोपस्तरणम
सिस्वाहेत्याचारादर्शः कृष्णभट्टश्च । तन्न । स्वाहांतत्वेमानाभावात् । गोभिलाद्यलिखनाच्च ।

प्राणाहुतिविचारः । कौर्मै—स्वाहाप्रणवसंयुक्तांप्राणायान्नाहुतिततः । शौनकः—तर्जनीमध्यमांगुष्ठलग्नाप्राणाहुतिर्भवेत् । मध्य
मानामिकांगुष्ठैरपानेजुहुयाद्बुधः । कनिष्ठानामिकांगुष्ठैर्व्यानेजुहुयाद्भुविः । तर्जनीचबहिःकृत्वाउदानेजुहुयाद्बुधः । समानेसर्वहस्तेनसमुदाया
हुतिर्भवेत् । एताश्चदंतैर्नच्छेद्याः । प्राणायस्वाहेतिसमस्तानिगिरतीत्याचारादर्शेहारीतोक्तेः । अंगुष्ठानामिकामात्रग्राह्यानान्येनताआहुतयइ
तिहारीतव्याख्यातारः । सर्वाभिरंगुलीभिरश्रीयादितिसामान्यविधेःपंचग्रास्यपितथैवेत्याचारादर्शः । उभयमप्ययुक्तम् । पूर्वोक्तशौ
नकविरोधात् । भारते—यथारसनंजानातिजिह्वाप्राणाहुतौनृप । तथासमाहितंकुर्यात्प्राणाहुतिमतद्रितः । अपरार्केबौधायनः—
अथशालीनयायावरात्मयाजिनांप्राणाहुतिर्व्याख्यास्यामः प्रक्षालितपाणिपादआचम्यशुचौदेशेप्राञ्जुखउपविश्य ध्रुवाद्यौरितिपृथिवीमावाहयेद्धृत
वतीमितिभूमौपात्रंनिधायमूर्धानंदिवइत्युद्धृत्यतमाहियमाणंभूर्भुवःस्वरोमित्युपस्थायवाचंयच्छेत्प्राक्तुमहाव्याहृतिभिःप्रदक्षिणमन्नमुदकंपरिषि
च्यसव्येनपाणिनाविसुंचन्नमृतोपस्तरणमसीत्यपःपीत्वापंचान्नेनप्राणाहुतीर्जुहोतिप्राणेनिविष्टोऽमृतंजुहोमिशिवोमाविशाप्रदाहायप्राणायस्वाहाअपा
नेनिविष्टोऽमृतंजुहोमिशिवोमा०व्यानेनिविष्टो०उदाने०इतिसमाने०हुत्वातूष्णींभूयोव्रतयेत् प्रजापतिंमनसाध्यायन्नांतरावाचंविष्टजेत्भूर्भुवःस्व
रोमितिजपित्वापुनर्भुजीत त्वक्केशनखकीटाखुपुरीषाणिदृष्ट्वातद्देशात्पिंडमुद्धृत्याभ्युक्ष्यभस्मावकीर्यपुनःप्रोक्ष्यवाचाशस्तंभुंजीतसर्वभक्ष्यापूपकंदमू
लमांसानांदंतैर्नाद्येन्नातिसुहितोमृतापिधानमसीत्युपरिष्ठादपःपीत्वाचांतोहृदयमभिमृशतिप्राणानांग्रंथिरसिरुद्रोमाविशांतकइत्यतस्तेनान्नेनायाय

स्वेतिपुनराचम्यदक्षिणपादांगुष्ठेपाणिंस्त्रावयति । अंगुष्ठमात्रःपुरुषोऽङ्गुष्ठं च समाश्रितः । ईशःसर्वस्यजगतःप्रभुःप्रीणातुविश्वभुगितिहुत्वानु
मत्रणमूर्ध्वहस्तःसमाचरेत्—श्रद्धायांप्राणेनिविश्यामृतंहृतंशिवोमाविशशिवमाविशप्राणमन्नेनाप्यायस्वेतिपंचत्रह्णमिमात्मासृतत्वायेत्यनेनचाक्षरे
णात्मानयोजयेदेवमेवाहरहःसायंप्रातर्जुह्यादद्भिर्वासायमिति । अन्त्रिः—अपोशानंवामभागेसुरापानसमंभवेत् । दक्षभागेतुयःकुर्यात्सो
मपानसमंभवेत् । पुनरापूर्वापोशानंसुरापानसमंभवेत् । इदंश्राद्धपरमितिकेचित् । नित्यभोजनेपीतिकृष्णभट्टः ।

भोजनविचारः । प्राणाहुत्युत्तरमाहवसिष्ठः—सर्वाभिरगुलीभिरश्रीयादितिचौधायनः । यावद्वासंसन्नयन्नस्कंदयन्कृत्स्नं ग्रासं
ग्रसीत । विष्णुपुराणे—अश्रीयात्तन्मनाभूत्वापूर्वतुमधुरंसम् । लवणाम्लौतथामध्येकटुतिक्तादिकततः । ग्राकृद्रवंपुरुषोऽश्रीयान्मध्येतुक
ठिनंपुनः । अंतपुनर्द्रवाशीतुवलारोग्येनमुचति । कौर्मे—ततोऽन्यदन्नमश्रीयात्पूरणायोदरस्यच । स्मृतिमंजर्यांकाशीखंडे—दर्भ
पाणिस्तुयोभुङ्केतस्यदोषोनविद्यते । केशकीटादिसभूतस्तदश्रीयात्सदर्भकः । यत्त्वाश्वलायनः—ग्रंथीकृतपवित्रेणनभुजीयान्नचाचमेदिति
तद्वर्तुलान्यपरम् । भोजनेवर्तुलइत्यत्रिस्मृतेः । विष्णुः—नतृतीयमथाश्रीयान्नापश्यंश्चकदाचन । अपश्यन्नंधकारादौ । कौर्मे—नाश्री
यात्प्रेक्षमाणानामप्रदायैवदुर्मतिः । नायज्ञशिष्टमद्याद्धान्क्रुद्धोऽनान्यमानसः । आत्मार्यभोजनंयस्यरत्यर्थयस्यमैथुनम् । वृत्त्यर्थयस्यचाधीतं
निष्फलंतस्यजीवितम् । नोच्छिष्टोऽधृतमादद्यान्नमूर्धानस्पर्शेदपि । नन्नह्यकीर्तयन्वापिननिःशेषंनभार्यया । नैकवस्त्रस्तुभुंजीतनवापिशयन
स्थितः । नपादुकाधिष्ठितोवानहसन्विलपन्नपि । पराशरः—अदुष्टासंतताधारावांतोद्धूताश्चरेणवः । भोजनपात्रमुद्धृत्यजलादिनपेयमित्युक्तं
माधवीयेवृहन्नारदीये—द्विजोनाभोज्यमश्रीयात्पात्रंनैवपरित्यजेत् । संस्थाप्यह्यासनेपादौवस्त्रार्धपरिधायच । मुखेनधमितभुक्त्वासु
रापीत्युच्यतेबुधैः । खादितार्धपुनःखादन्मोदकानिफलानिच । प्रत्यक्षलवणंखादन्गोमांसाशीनिगद्यते । नृसिंहाब्धिमहोदधौ—सामुद्र

सैधवंचैवलवणेपरमाद्भुते । प्रत्यक्षेअपितेग्राह्येनिषेधस्त्वन्यगोचरः । हेमाद्रौब्रह्मांडे—सैधवंलवणंयच्चतथामानससंभवम् । पवित्रेपरमे
ह्येतेप्रत्यक्षेअपिनित्यशः । देवलः—नभुंजीताघृतंनित्यंगृहस्थोभोजनंस्वयम् । पवित्रमथहृद्यंचसर्पिराहुरघापहम् । ब्राह्मे—यस्तुपाणि
तलेभुङ्क्तेयश्चफूत्कारसंयुतम् । प्रसृतांगुलिभिर्यश्चतस्यगोमांसवच्चतत् । हस्त्यश्चरथयानोष्ट्रमास्थितो नैवभक्षयेत् । श्मशानाभ्यंतरस्थोवादे
वालयगतोपिवा । शयनस्थोनभुंजीतनपाणिस्थंनचासने । तत्रैव—नार्द्रवासानार्द्रशिरानचायज्ञोपवीतवान् । नप्रसारितपादस्तुपादारोपि
तपाणिमान् । नावसक्थिकसंस्थश्चनचपर्यकिकास्थितः । नवेष्टितशिराश्चापिनोत्संगकृतभाजनः । नचमौपरिसंस्थश्चचर्मवेष्टितपार्श्ववान् ।
भारते—निषण्णश्चापिखादेतनतुगच्छन्कदाचन । क्षत्रियेविशेषस्तत्रैव—क्षत्रियःप्रावृतशिराभुंजीतासन्नशस्त्रभृदिति । अन्नस्य
जन्मकालुष्यंदुष्पक्तिंचनकुत्सयेत् । ग्रासशेषंचनाश्रीयात्पीतशेषंपिवेन्नतु । शाकमूलफलेक्ष्वादिदंतच्छेदैर्नभक्षयेत् । संवपेन्नान्नमन्नेनविक्षि
प्तपात्रसंस्थितम् । बहूनांभुंजतांमध्येनाश्रीयात्त्वरयान्वितः । वृथानविकिरेदन्नंनोच्छिष्टंतुघृतंत्यजेत् । तिलकल्कंजलंक्षीरंदधिक्षौद्रंघृतानिच ।
नत्यजेदर्धजग्धानिसक्तूश्चाथकदाचन । संवपेद्राशीकुर्यात् । त्रिकांडमंडनः—शिरोवेष्टयतुयोभुङ्क्तेयोभुङ्क्तेदक्षिणामुखः । वामपादेकरं
न्यस्यतद्वैरक्षांसिगच्छति ।

भोजनकालेस्पर्शास्पर्शः । शुद्धितत्वेवृद्धशातातपः—यदाभोजनकालेतुअशुचिर्भवतिद्विजः । भूमौनिक्षिप्यतंग्रासंस्नात्वाविप्रो
विशुध्यति । भक्षयित्वातुतंग्रासमहोरात्रेणशुध्यति । अशित्वासर्वमेवान्नत्रिरात्रेणविशुध्यति । अशुचिपदंनस्नानार्हमात्रपरंस्नानविधिवैय
र्थ्यापत्तेरित्युक्तम् । तत्रैवमार्कंडेये—अगुलिंचोद्धरेद्यस्तुगोमांसाशनवत्स्मृतम् । अत्रिः—मुखेनचान्नमश्नातितुल्यंगोमांसभक्षणैः ।
मुखेनगवादिवत् । चंद्रिकायांवृद्धमनुः—नपिवेन्नचभुंजीतद्विजःसव्येनपाणिना । नैकहस्तेनचजलंशूद्रेणावर्जितंपिवेत् । पीत्वावशेषितं

कृत्वा ब्राह्मणः पुनरापिवेत् । त्रिरात्रं तु व्रतकुर्याद् वामहस्तेन वा पुनः । इदं भोजनकाले एव । अन्यत्रास्य प्रायश्चित्तोक्तेः । कौर्मै—न वामहस्तेनोद्धृत्य पिवेद् द्वे क्रेण वै जलम् । वामहस्तेन केवलेनेत्यर्थः । एकहस्तेनेत्यस्य वामहस्तेनोपसंहार इति कथितम् । तत्र । पुनरेकहस्तनिषेधात् । अतः सव्येन न पिवेत् । एकहस्तेनासव्येनापि न पिवेदित्यर्थः । ननु भोजने पात्रधारणे सव्यहस्तस्य व्यापृतत्वाद् दक्षिणहस्तस्य चोच्छिष्टत्वात् कथं जलपानमिति चेत्—दक्षिणेन पात्रधृत्वा वामेन द्रोणादौ जलकृत्वा वामेन पात्रधृत्वा दक्षिणेन जलपानं संभवात् । एकहस्तनिषेधो भोजनमिन्नकालविषयः । न चैकहस्तनिषेधाद् द्वयप्राप्तौ जलं पिवेन्नाजलिनेत्यादिवाक्यविरोधः । तस्यानुद्धृतजलपानपरत्वात् । एतस्य पात्रादिद्वारा जलपानपरत्वात् हस्तद्वयप्राप्तावपि सव्येनान्वारभणात् आचमनादौ तथैव दर्शनादिति चन्द्रिका ।

भोजने ग्रासप्रमाणम् । अपरा कैंवसिष्ठः—अष्टौ ग्रासामुने भैक्षपोडशारण्यवासिनः । द्वात्रिंशत्तं गृहस्थस्य अमितत्रय्यचारिणः । वक्रप्रमाणपिडं च ग्रसेदेकैकशः पुनः । वक्राधिकस्तु यः पिडं आत्मोच्छिष्टः स उच्यते । पिडावशिष्टमन्नचदतनिःसृतमेव च । अभोज्यं तद्विजानीयाद्भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् । आदित्यपुराणे—नोच्छिष्टो ग्राहयेदाज्यजग्ग्वगेपनं संत्यजेत् । शूद्रभुक्तावशिष्टतु नाद्याद्वांडस्थितत्वपि । भारते दानधर्मे—समानमेकपात्रे तु भुजेन्नान्नकदाचन ।

भार्यया सह भुक्तिनिषेधः । मनुः—नाश्रीयाद्भार्यया सार्वभौमैनामीक्षेत वा श्रतीम् । न भार्यादर्शनेऽश्रीयादिति । वसिष्ठः—भार्यया सह नाश्रीयादवीर्यवदपत्यं भवतीति । इदं चासवर्णाविषयम् । तथा चांगिराः—ब्राह्मण्या सह योऽश्रीयादुच्छिष्टं वा कदाचन । न तत्र दोषं मन्यन्ते सर्व एव मनीषिणः । उच्छिष्टमितरस्त्रीणां योऽश्रीयाद्ब्राह्मणः क्वचित् । प्रायश्चित्ती स विज्ञेयः संकीर्णो भूदचेतनः । ब्राह्मणीपदं मर्तृसवर्णोऽपलक्षणम् । अतएवाग्रे ब्राह्मणग्रहणम् । तेन क्षत्रियादिरप्यसवर्णया सह नाश्रीयादित्यर्थ इति पृथ्वीचंद्रः । ब्राह्मेपि—ब्राह्मण्या

भार्ययासार्धं कचिद्भुंजीत चाध्वनि । असवर्णस्त्रियासार्धं भुक्त्वा पततितत्क्षणात् । चंद्रिकायामादित्यपुराणे तु—अधौ वर्णस्त्रियासार्धमिति तृतीयपादोक्तः । कचिदिति देशकालाद्यसंभवविषयं विवाहविषयं वेति विज्ञानेश्वरः । इदमपि दाक्षिणात्यभिन्नपरम् । पंचधा विप्रतिपत्तिर्दक्षिणातोऽनुपनीतेन भार्यया सह भोजनमित्युक्त्वा इतरस्मिन्दुष्यति नेतरस्मिन्देशप्रामाण्यादिति माधवीये बोधयनोक्तेः । यत्तु माधवीये बृहस्पतिः—माता च भगिनी वापि भार्या चान्याश्च योषितः । न ताभिः सह भोक्तव्यं भुक्त्वा चांद्रायणं चरेदिति तदसवर्णापरम् । यदपि प्रायश्चित्तहेमाद्रौ गालवः—एकयानसमारोह एकपात्रे च भोजनम् । विवाहे पथियात्रायां कृत्वा विप्रो न दुष्यति । अन्यत्र दोषमाप्नोति पश्चाच्चान्द्रायणं चरेदिति तदप्यसवर्णापरम् ।

पंक्तिभेदावश्यकता । मदनरत्ने बृहस्पतिः—अप्येकपंक्त्यानां श्रियात्संयुतं स्वजनैरपि । कोहिजानातिर्किं कस्य प्रच्छन्नं पातकं भवेत् । एकपङ्क्त्युपविष्टानां दुष्कृतं यदुरात्मनाम् । सर्वेषां तत्समं तावद्वावत्पंक्तिर्न भिद्यते । बृहस्पतिः—अग्निना भस्मना चैव स्तंभेन सलिलेन वा । द्वारेण चैव मार्गेण पंक्तिभेदो बुधैः स्मृतः । तृणेनापि पंक्तिभेद इति माधवीये मदनरत्ने च । तथा च चंद्रिकायां हारीतः—तृणेनांतरितं कृत्वा पंक्तिदोषो न विद्यते । स एव—न स्पृशेद्द्वामहस्तेन भुंजानो हिकदाचन । न पादौ न शिरो वस्तिन पदाभाजनं तथा । गोभिलः—एकपंक्त्युपविष्टानां विप्राणां सह भोजने । यद्येकोऽपि त्यजेत्पात्रं नाश्रियुरपरेष्वनु । मोहाद्भुंक्ते तु यस्तत्र स सांतपनमाचरेत् । सह एककाले ।

उदक्यादिशब्दश्रवणनिषेधः । माधवीये आश्वमेधिके—उदक्यामपि चांडालं श्वानं कुक्कुटमेव वा । भुंजानो यदि पश्येत क

तदन्नंतुपरित्यजेत् । कात्यायनः—चांडालपतितोदक्यावाक्यंश्रुत्वाद्विजोत्तमः । भुजीतग्रासमात्रंतुदिनमेकमभोजनम् । उत्तरार्धेयदीति
 शेषः । बृहन्नारदीये—स्नानदानजपादीनांभोजनाध्वरयोस्तथा । मध्येशृणोतियद्येषांशब्दंकुर्यात्कदाचन । उद्वमेद्भुक्तमग्निलंसात्वाचोप
 वसेत्तदा । द्वितीयेहिघृतंप्राश्यशुद्धिमाप्नोतिमानवः । माधवीयेगौतमः—काहलभ्रमणंग्राव्णांचक्रस्योलूखलस्यच । एतेपांनिनदाया
 वत्तावत्कालमभोजनम् । कात्यायनः—नृणांभोजनकालेतुयदिदीपोविनश्यति । पाणिभ्यांपात्रमालभ्यभास्करंमनसास्मरेत् । पुनश्चदीपिकां
 कृत्वातच्छेषभोजयेन्नरः । पुनरन्ननभोक्तव्यंभुक्त्वापापैर्विलिप्यते । अन्नंगृहीत्वेत्यर्थः । स्मृत्यर्थसारे—अन्नभोजनकालेऽस्थनादूपिते
 स्नानंघृतप्राशनंच दंतपातेचैवमिति । विष्णुपुराणे—जठरंपूरयेदर्धमन्नैरर्धजलेनच । वायोःसचरणार्थायचतुर्थमवशेषयेत् । पुलस्त्यः—
 भोजनंतुननिःशेषंकुर्यात्प्राज्ञःकथंचन । अन्यत्रदधिसक्त्वाज्यपललक्षीरमध्वपः । चंद्रिकायांवृद्धमनुः—भार्याभर्तृकदासेभ्यउच्छिष्टशे
 षयेत्ततः । भारते—पानीयंपायसंसक्तून्सर्पिर्भधुदधीन्यपि । निरस्यशेषमेतेपांनप्रदेयंतुकस्यचित् । टोडरानंदेचिष्णुपुराणे—नाशे
 षंपुरुषोश्रीयादन्यत्रजगतीपतेः । ओदनोपिसशेषोभोज्यइतिटोडरानंदे । मदनरत्नेब्राह्मे—कुर्यात्क्षीरांतमाहारंनदध्यंतंकदाचन । का
 शीखंडे—अनुपीयततःक्षीरंतंकपानीयमेवच । अमृतापिधानमसीलेवंप्राश्योदकसकृत् । पीतशेषक्षिपेद्भूमौतोयमंत्रमिमंपठन् । अप्रक्षा
 लितहस्तस्यदक्षिणांगुष्ठमूलतः ।—रौरवेपूयनिलयेपद्मार्धुदनिवासिनाम् । उच्छिष्टोदकमिच्छूनामक्षय्यमुपतिष्ठताम् । देवलः—भुक्तोच्छिष्टा
 त्समादायसर्वस्मात्किंचिदाचमन् । उच्छिष्टभागधेयेभ्यःसोदकंनिर्वपेद्भुवि । उत्तराचमनंचाक्षालितहस्तेनकार्यम् । हस्तंप्रक्षाल्यगडूपयःपिवे
 त्पापमोहितः । सदैवेचैवपित्र्येचआत्मानमवसादयेत् । अर्धपीत्वातुगंडूपमर्धत्यक्त्वामहीतले । रसातलगतानागास्तेनग्रीणंतिनित्यशइति
 व्यासोक्तेः । गंडूपममृतापिधानमसीतिजलपानम् । एतदकरणेप्रायश्चित्तमुक्तंभारते—यद्युत्तिष्ठत्यनाचांतोभुक्तवानासनात्ततः । सद्यः

आचाररत्नं
॥११५॥

स्नानं प्रकुर्वीत सो नय प्रयते भवेत् । शातातपः—आचम्य पात्रमुत्सार्य किंचिदार्द्रेण पाणिना । केचिदुत्तरापोशनोत्तरं प्रथमं गंडूषः पश्चाद्धस्तप्रक्षालनमाहुः । तन्न । पूर्वोक्तग्रंथविरोधात् । देवलः—भोजने दंतलग्नानि निर्हृत्या च मनंचरेत् । दंतलग्नमसंहार्य ज्ञेयं तदपि दंतवत् । नतत्र बहुशः कुर्याद्यत्नमुद्धरणं प्रति । मार्कंडेये—अनूत्तिष्ठन्न कुर्वीत भुक्त्वा दंतविशोधनम् । दंतलग्ने कालांतरच्युते बौधायनः—तत्त्यक्त्वेवं शुचिर्न पुनस्त्यागोत्तरमाचामेदिति । निगिरन्नेव तच्छुचिरित्याज्ञबल्क्यः । अतस्त्यागनिगिरणयोर्विकल्पः । मदनरत्ने गौतमः—गंडूषस्याथ समये तर्जन्यावक्त्रघर्षणम् । यः करोति समूढात्मारौरवे नरके वसेत् । हस्तक्षालनोत्तरं हस्तादौ स्नेहशेषेन दोषः । द्वावेवोष्ठौ रश्मश्चुरौ सस्नेहौ भोजनादनु । अदुष्टान् शक्तिजः प्राहवालवृद्धस्त्रियो मुखमिति वृद्धपराशरोक्तेः । गंडूषप्रक्षेपश्च कांस्यपात्रेन कार्यः । तथा चांगिराः—गंडूषपादशौचं च कृत्वा वैकांस्यभाजने । भूमौ निक्षिप्य षण्मासात् पुनराहारमादिशेत् । उत्तरार्धे कांस्यपात्रमिति शेषः । पुनराहारं तक्ष्णं पात्रांतरानयनं वा । माधवीये व्यासः—तस्माद्देशान्मनागप सृत्य विधिवदाचामेदिति । तदुत्तरं द्विराचामेदित्युक्तं । विष्णुपुराणे—अंतर्बलाय मे भूमेरपामग्नयः निलस्य च । भवत्वेतत्परिणतं ममास्त्वव्याहतं सुखम् । अगस्तिकुंभकर्णं च शनिचवडवानलम् । आहारपरिणामार्थं संस्मरामि वृकोदरम् । आतापिर्भक्षितो येन वातापिश्च महासुरः । समुद्रः शोषितो येन समेऽगस्त्यः प्रसीदतु । इत्युच्चार्य स्वहस्तेन परिमृज्यात्तथोदरम् । अत्रिः—आचांतोप्यशुचिस्तावद्यावत्पात्रमनुद्धृतम् । उद्धृतेप्यशुचिस्तावद्यावद्भूमिर्न लिप्यते । भूमावपि हिलिप्ता यांतावत्स्यादशुचिः पुमान् । आसनादुत्थितस्तस्माद्यावन्न स्पृशते महीम् । आपस्तंबः—यत्र भुज्यते तत्समूह्यानि हृत्या वोक्ष्य तं देशं लेप्य लेपात्संस्त्याङ्घ्रिः संश्रित्योत्तरतः शुचौ देशे रुद्राय निनये देवं वा स्तुशिवं भवत्विति । आश्वलायनः—ततः शतपदं गत्वा वीक्ष्यादित्यंशनैःशनैः । पाणिनोदकमालभ्य मंत्रमेनं समुच्चरेत् । काशीखंडे—इत्यत्र परिसंकल्प्य प्रक्षाल्य चरणौ करौ । ततोन्नपरिणामार्थं मंत्रानेतानुदीरयेत् । अग्निराप्याययन्धातून् पार्थिवान्परिवारितः । दत्तावकाशो न भसो

भोजनवि.

॥११५॥

जरयत्वस्तुमेसुखम् । प्राणापानसमानानामुदानव्यानयोस्तथा । अन्नं पुष्टिकरं चास्तुमभाप्यव्याहतं सुखम् । समुद्रो वडवाग्निश्च ब्रध्नो ब्रध्नस्य नं
दनः । मयाम्यवहृतं यत्तदशेषं जरयं त्वमी । विष्णुः—विष्णुः समस्तं द्रियदेहदेहि प्रधानभूतो भगवान्यथैकः । सत्येन तेनान्नमशेषमेतदारोग्यदमेप
रिणाममेतु । इत्युच्चार्य स्वहस्तेन परिमृज्यात्तथोदरम् । ऋग्विधानेशन्नो भवेति द्वाभ्यां तु भुक्त्वा न्नं प्रयतः शुचिः । हृदयं पाणिना स्पृष्ट्वा ज्योर्ग्रीवे द
गदः सुखी । हारीतः—पश्चात्तदन्नशेषं बलिं हरेदिति । एतच्च पाकशिष्टेन रौद्रबलिहरणमिति जयस्वामी । धर्मप्रश्ने ब्रह्मचारिप्रकरणे—
भुक्त्वा स्वयममन्नं क्षालयीतेति । अमन्नभोजनस्य । भिक्षापात्रस्य त्वन्येन क्षालनेन दोष इत्युज्ज्वला । उभयोरपि पात्रयोर्ग्रहणमित्यन्ये । स्नातका
दीनामप्येतत् ।

तांबूलभक्षणविचारः । विशेषानुपक्रमेण मार्कंडेये—भूयोप्याचम्य कुर्वीत तत्तांबूलभक्षणम् । माधवीये वसिष्ठः—सुपूगं
च सुपत्रं च सुचूर्णं न समन्वितम् । अदत्त्वा द्विजदेवेभ्यस्तांबूलं वर्जयेद्विजः । एकपूगं सुखारोग्यं द्विपूगं निःफलं भवेत् । अतिश्रेष्ठं त्रिपूगं च अधिकं नैव दु
ष्यति । मार्कंडेये—पर्णाग्रं पर्णपृष्ठं च चूर्णं पर्णद्विपर्णकम् । दंतधावनं पर्णं च शक्रस्यापि श्रियं हरेत् । अकृत्वा च मुखे पर्णपूगं स्वादित्यो नरः । दशजन्म
दरिद्रस्तु अंते च न हरिस्मृतिः । नित्यं स्वादिति तांबूलं वक्रभूषाकरं नरः । नमुच्यत्यच्युतस्येव तस्य मंदिरमिदिरा । चूर्णपूगदलाधिक्ये साम्ये चापि सति क्रमा
त् । दुर्गधारगसौगंध्यबहुरंगान्विदुर्बुधाः । मदनरत्ने वसिष्ठः—पर्णमूले भवेद्वाधिः पर्णाग्रे पापसंभवः । चूर्णपर्णहरेदायुः शिरा बुद्धिर्विनाशि
नी । तस्मादग्रं च मूलं च शिराश्चैव विशेषतः । चूर्णपर्णवर्जयित्वा तांबूलं भक्षयेद्बुधः । आश्वलायनः—यतेश्च विधवायाश्च दीक्षितस्य बटोरपि ।

१ यादृष्टिं सर्वभूतानां याचदृष्टिं स्वभावजा । तद्दृष्टीनां विनाशाय नारदसंस्मराम्यहम् । इति संचिंत्य भुजानदृष्टिदोषो न बाधते । अजनीगर्भसंभूतकुमारब्रह्मचारिणम् ।
दृष्टिदोषविनाशाय हनूमतस्मराम्यहम् ।

आचाररत्नं
॥११६॥

तांबूलभक्षणं वर्ज्यमैथुनं च विशेषतः । विद्याकामोऽनिशं रात्रौ तांबूलं तु न भक्षयेत् । कृष्णभट्टीये—मातापित्रोः क्षयश्राद्धे तथैव क्षयसूतके । तांबूलं चर्वयेद्यस्तु पितृहासनिगद्यते । हेमाद्रौ जाबालः—दंतधावनं तांबूलं तैलाभ्यंगमभोजनम् । रत्नौषधपरान्नं च श्राद्धकृत्सप्तवर्जयेत् । यत्तु कृष्णभट्टीये—नित्यश्राद्धे त्वमाश्राद्धे श्राद्धे चापरपक्षिके । तांबूलचर्वणे दोषो नेति शातातपोऽब्रवीदिति तन्निर्मूलम् । उक्तविरोधात् । लघुनारदीये—दशम्यादिमहीपालत्रिदिनं परिवर्जयेत् । गंधतांबूलपुष्पाणि स्त्रीसंभोगं महाशयः ।

दिनशेषभागकृत्यम् । विष्णुरहस्ये—गात्राभ्यंगं शिरोभ्यंगं तांबूलं चानुलेपनम् । व्रतस्थो वर्जयेत्सर्वयज्ञान्यच्च निराकृतम् । दक्षः—भुक्त्वा तु सुखमास्थाय तदत्र परिणामयेत् । इति हासपुराणाद्यैः षष्ठसप्तमकौनयेत् । अष्टमेलोकयात्रा तु बहिःसंध्याततः पुनः । आयुर्वेदे—भुक्त्वोपविशतस्तु दंबलमुत्तानशायिनः । आरोग्यं वामकुक्षौ तु मृत्युर्धावति धावतः । इति श्रीमन्नारायणभट्टात्मजश्रीमद्रामकृष्णभट्टसुतलक्ष्मणभट्टकृता वाचाररत्ने भोजनप्रकरणम् ॥

सायं संध्याविचारः । व्यासः—सच्छास्त्रादिविनोदेन सन्मार्गस्याविरोधिना । दिनं न येत्ततः संध्यामुपतिष्ठेत्समाहितः । यमः—चत्वारिखलुकर्माणि संध्याकालेषु वर्जयेत् । आहारं मैथुनं निद्रां स्वाध्यायं च चतुर्थकम् । संवर्तः—सादित्यां पश्चिमां संध्यामर्धास्तमितभास्कराम् । अत्र सायं संध्यायाः कालकर्तव्यतादिसंध्याप्रकरणे ज्ञेयम् । विशेषमाह चंद्रिकायां व्यासः—प्रत्यङ्मुखोऽपि विष्टुगायत्रीं तु जपेत्ततः । बह्वृचसूत्रेऽपि—उत्तरापरामिमुखोऽपि षष्ठमदेशं सावित्रीं जपेदिति । श्राद्धे भुक्त्वा ततः संध्यानिषेधमाह श्राद्धचंद्रोदये यमः—पुनर्भोजनमध्वानं

१ वृद्धासरस्वतीकृष्णापीतवस्त्राचतुर्भुजाम् । शस्त्रचक्रगदापद्महस्ताग्रुडवाहनम् । वदर्याश्रमवासातामायातीं सूर्यमंडलात् । वैष्णवीन्त्यक्षरासाक्षाद्देवीमावाहयाम्यहम् ॥ इति ।

भोजनवि.

॥११६॥

भारमायासमैथुने । संध्याप्रतिग्रहं होमं श्राद्धभोक्ता एवर्जयेत् । अयं संध्यानिषेधः प्रायश्चित्ताकरणे । तदाह—सायंसंध्याप्रक्रम्य—दशकृत्वः
 पिबेदापो गायत्र्या श्राद्धभुवि द्वजः । ततः संध्यामुपासीत शुध्ये च तदनंतरम् । अत्र दशकृत्वः पिबेदिति संबन्धः । इदं मनूक्तं प्रायश्चित्तं श्राद्धीयविषय
 मिति माधवः । संध्याधिकारार्थमिति पृथ्वीचंद्रः । गौडास्तु—सायंसंध्यापरान्नं च छेदनं च वनस्पतेः । अमावास्यां न कुर्वीत रात्रिभोजनमेव च ।
 धूतचकलहंचैव सायंसंध्यादिवाशयम् । श्राद्धकर्ता च भोक्ता च पुनर्भुक्तिं च वर्जयेदितिकामधेनौ चाराहात् कर्तुरपि सायंसंध्यानिषेधमाहुस्तन्नि
 र्मूलम् । यत्तु—द्वादश्यां पंचदश्यां च संक्रांतौ श्राद्धनासरे । सायंसंध्यां न कुर्वीत कुर्वंश्च पितृहामवेदितिकालकौमुद्यां वचनतदपि निर्मूलम् ।
 युक्तं चैतत् । ततः संध्यामुपासीतेत्युक्तेः । तेन श्राद्धभोजननिमित्तं अन्यत्प्रायश्चित्तम् । पार्वणश्राद्धेतु पट्प्राणायामा इति विश्वादर्शः ।
 तदिदं न संध्याधिकारार्थं किंतु श्राद्धभोजननिमित्तम् । यत्तु—प्राणायामत्रयकृत्वा प्रणवेनाभिर्मन्त्र्य पट् । ततः संध्यामुपासीत शुद्धिः स्याच्छ्राद्ध
 भोजिनामिति तन्न न श्राद्धपरम् । प्रायश्चित्तगौरवादिति प्रयोगपारिजातः । याज्ञवल्क्यः—उपास्य पश्चिमां संध्यां हुत्वा ग्रीन्समुपास्य च ।
 भृत्यैः परिवृतो भुक्त्वानातिवृष्याथ संविशेत् । चकारो वैश्वदेवो देवदेवः पाकांतरेण कार्गो न पुनर्भुक्तशिष्टेन । नवश्रा
 द्दस्य यच्छिष्टं गृहे पर्युपितं चयत् । दंपत्योर्भुक्तशिष्टं च भुक्त्वा चांद्रायणं चरेदिति चंद्रिकायां वचनात् । यदार्याणामभोज्यस्यान्नतेन यजेत इत्या
 पस्तंबोक्तेश्च । विष्णुपुराणे—तत्रापि श्वपचादिभ्यस्तथैवान्नापवर्जनम् । तत्रैव—पुनः पाकमुपादाय सायमप्यवनीपते । वैश्वदेव
 निमित्तं वैपल्यासार्धं च लिहरेत् । सायं त्वन्नस्य सिद्धस्य पत्न्यमंत्रं च लिहरेत् । दक्षः—प्रदोष पश्चिमौ यामौ वेदाभ्यासरतो नयेत् । यामद्वयं शयान
 स्तु ब्रह्मभूयाय कल्पते । शौनकः—निशायाः प्रथमे यामे जपयज्ञार्चनादिकम् । स्वाध्यायो भोजनं प्रोक्तं वर्जयित्वा महानिशाम् । व्यासः—
 महानिशा तु विज्ञेयामध्ययामद्वयं निशि । शौनकः—पश्चात्तने तथा यामे जपयज्ञार्चनादिकम् । ब्रह्माभ्यासोऽपि तत्रैव वर्जयित्वा तु भोजनम् । इति

शयनविचारः । हारीतः—नसंधिवेलायांशयीतननश्रोनाशुचिर्नप्रगेनोच्चैर्निशायांभाषेतेति । प्रगेप्रातः । अतएवपृथ्वीचंद्रोदयेस्मृत्यंतरे—आसनंशयनंयानंजायापत्यंकमंडलुम् । शुचीन्यात्मनएतानिपेषामशुचीनि तु । **कौर्मे—**अश्रद्धोऽशुचिःशयितःस्वाध्यायंस्नानभोजनम् । वह्निर्निष्क्रमणंचैवनकुर्वीतकदाचन । नवीजयेच्चवक्षेणनदेवायतनेस्वपेत् । **चंद्रिकायांगोभिलः—**स्नातकःस्वापकालेवैणवंदंडमुपनिदधातीति । स्वप्यादित्यनुवृत्तौशंखलिखितौ—नदीर्णायांखट्वायांनान्यसेवितायामनभ्युक्ष्यनभूतग्रहायतनेनश्मशानवृक्षच्छायासु नपर्वणिरभसोत्सवेचेति । पर्वणिप्रतिपत्तंचदश्याःसंधौ । रभसोत्सवेपुत्रजन्मादौ । **हारीतः—**नप्रत्यकृतिर्यगुदक्शिराःकोणशिराःपश्चिमशिराउत्तरशिराश्चेति । **मार्कंडेये—**प्राक्शिरःशयनेर्विद्याद्धनमायुश्चदक्षिणे । पश्चिमेप्रवलांचितांहानिमृत्युतथोत्तरे । शून्यालयेश्मशानेचपथिवृक्षेचतुष्पथे । महादेवगृहेवापिमातृवेश्मनिनस्वपेत् । नयक्षनागायतनेस्कंदस्यायतनेतथा । कूलच्छायासुचतयाशर्करालोष्टपांसुषु । नस्वपेच्चतथादर्भेविनादीक्षांकथंचन । धान्यगोदेवविप्राणांगुरूणांचतथोपरि । नाकाशेसर्वतःशून्येनचचैत्यद्रुमेतथा । **गार्ग्यः—**स्वगृहेप्राक्शिराःशेतेश्वाशुर्येदक्षिणाशिराः । प्रत्यक्शिराःप्रवासेतुनकदाचिदुदक्शिराः । **भारते—**शय्यार्धतस्यचाप्यत्रस्त्रीपूर्वमधितिष्ठति । तदक्षिणेशयीतेति । **उशाना—**नतैलेनाभ्यक्तशिराःस्वपेदिति । **पैठीनसिः—**नादीक्षितःकृष्णचर्मणिसुप्यादिति । **आपस्तंबः—**सदानिशायांदारान्प्रत्यलंकुर्वीतेति । **विष्णुपुराणे—**शुचौदेशेविविक्तेतुगोमयेनोपलेपिते । प्रागुदकप्रवणेचैवसंविशेत्तुसदाबुधः । मंगल्यंपूर्णकुंभंचशिरोदेशेनिधायतु । वैदिकैर्गारुडैर्मन्त्रैरक्षांकृत्वास्वपेत्ततः । **हारीतः—**क्षालितचरणःसर्वतोरक्षांकृत्वोदकपूर्णघटादिमंगलोपेतआत्माभिरुचितामनुपहृतांसुत्रामाणमितिपठन्शय्यामधिष्ठायरात्रिसूक्तंजप्त्वाविष्णुंनमस्कृत्य । सर्पापसर्पभद्रंतेदूरंगच्छमहाविष । जनमेजयस्य यज्ञांतेआस्तीकवचनंस्मर । आस्तीकवचनंश्रुत्वायःसर्पोननिवर्तते । शतधाभिद्यतेर्भूभिर्निशिवृक्षफलंयथा । इत्येतच्छ्लोकद्वयंजप्त्वेष्टदेवतांस्मृत्वा

साधिमास्थायान्यांश्चवैदिकान्मंत्रान्जस्वामंगलश्रुतिशंखंचशृण्वन्दक्षिणशिराःस्वपेदिति । विष्णुपुराणे—रात्रिसूक्तंजपन्स्मृत्वादेवांश्चसुखशायिनः । तानाहगोभिलः—अगस्तिर्माधवश्चैवमुचुकुंदोमहामुनिः । कपिलोमुनिरास्तीकःपंचैतेसुखशायिनः । शयीतेत्यधिकृत्यहा रीतः—नान्यपूर्वेनानुवंशास्तीर्णेनाश्मपीठोपधानेनचासनेइति । अन्यपूर्वेअन्योपभुक्ते । चंद्रोदयेस्मृतिः—आसनंशयनंयानंजायापत्यंमंडलम् । शुचीन्यात्मनएतानिपरेषामशुचीनितु । विष्णुः—नाकाशेनपालाशेनपंचदारुकृतेनगजभग्नकृतेनभिन्नेनाग्निघुष्टेनघटसिक्तद्रुमजेनदेवायतनेनगणमध्येनहुताशोपरिनभस्मनिनाशुचौदेशेनपर्वतमस्तकेशयीतेति । पंचदारुजेपंचजातीयदारुकृतेइतिटोडरानंदः । तन्न वक्ष्यमाणविष्णुपुराणविरोधात् । शंखलिखितौ—नविशीर्णखट्वायामनभ्युक्ष्यनभूतयक्षग्रहायतनेपुनश्मशानवृक्षच्छायासुशयीतेति । चंद्रिकायांप्रचेताः—नविशीर्णखट्वायांनान्यवर्णोपशयितायांस्वपेदिति । विष्णुपुराणे—नैकांशालानंवाभग्नानासमांमलिनांतथा । नचदंतमयीशय्यामधितिष्ठेदनास्तृताम् । मृतदंतमयेविद्युद्गधेदर्भेपलाशजे । नशयीतनरोधान्येशयनेपंचदारुजे । पंचदारुणिचोक्तानिचूतजंबूद्रुमास्तथा । अश्मपीठोत्थितांश्चैवघटसिक्ततरुंस्तथा । करिभग्नकृतेचैवनशयीतकचिन्नरः ।

संभोगेनिषिद्धदेशदिनादि माधव्यामादित्यपुराणे संभोगेनिषिद्धदेशाउक्ताः—चैत्यचत्वरसौधेषुनैवदेवचतुष्पथे । नैवश्मशानोपवनसलिलेषुमहीपते । काशीखंडे—एककाष्ठमयीशय्यांनातितृप्तोऽथसंविशेत् । विष्णुः—नविद्युद्गधेनवाल्पधान्योपरिनसंध्यायांनार्द्रेति । कल्पतरौकात्यायनः—पौर्णमास्याममावास्यामधःशय्याविधीयते । अनाहिताग्नेरप्येषापश्चादग्नेर्विधीयते । टोडरानंदे तीर्थसौख्येस्कांदे—वार्षिकांश्चतुरोमासान्प्रसुप्तेवैजनार्दने । पंचखट्वादिशयनंवर्जयेद्भक्तिमान्नरः । अनृतौवर्जयेद्भार्यामांसंमधुपरौदनम् ।

तिथितत्त्वेस्कांदे—खंडनंनखकेशानामैशुनाध्वगमेतथा । आमिषंकलहं हिंसां वर्षवृद्धौ विवर्जयेत् । पराशरः—नर्मदायै नमः प्रातर्नर्मदा
यै नमो निशि । नमोस्तु नर्मदे तु भ्यंत्राहिमां विषसर्पतः । यमः—भुंजीत ह्यार्द्रपाणिस्तु नार्द्रपाणिः स्वपे न्निशि । विष्णुः—निद्रासमयमा
साद्यतां बूलंवदनात्यजेत् । पर्यंकात्प्रमदां भालात्पुंड्रं पुष्पाणि मस्तकात् । बौधायनः—नपर्वणि न श्राद्धे न व्रती न दीक्षितश्चेति । दीक्षितो दीक्षा
ख्यसंस्कारवान् । सोप्यवभृथेष्टियावत् । पर्वाणि विष्णुपुराणे—चतुर्दश्यष्टमीचैव अमावास्या च पूर्णिमा । पर्वाण्येतानिराजेंद्ररविसंक्रां
तिरेव च । तैलस्त्रीमांससंभोगीपर्वस्वेनेषु यः पुमान् । विष्मूत्रभोजनं नाम नरकं प्रतिपद्यते । सामान्यतश्चतुर्दश्यष्टमीग्रहेपि कृष्णपक्षस्य ते ग्राह्ये ।
कृष्णाष्टमीचतुर्दश्योः पूर्णिमादर्शसंक्रम इति स्कांदादिति पृथ्वीचंद्रः । तन्न । षष्ठ्यष्टम्यावमावास्या उभे पक्षे चतुर्दशी । मैथुनं च न सेवेत द्वा
दर्शी च मम प्रियामिति टोडरानंदे वाराहविरोधात् । संस्कारटोडरानंदे कौर्मे—ब्रह्मचारी भवेन्नित्यं तद्वज्रन्मत्रयाहनि । कल्पतरौ च
द्रिकायां वामने—नाभ्यंगमकै न च भूमिपुत्रे क्षौरं च शुक्रे थकुजे च मांसम् । बुधे च योषित्परिवर्जनीया शेषेषु सर्वाणि सदैव कुर्यात् । मूले मृगे भाद्रप
दासुमांसं योषिन्मघाकृत्तिकयोत्तरासुं । वज्र्येति पूर्वाधानुपंगः । याज्ञवल्क्यः—एवं गच्छन् स्त्रियं क्षामां मघां मूलं च वर्जयेत् । यत्तुरत्नमा
लायां मूलोत्तरयो रुक्तिः सैतद्विरोधादनित्या । ऋतुः—ऋतुकालाभिगामी स्यात्स्वदारनिरतः सदा । यः स्वदारानृतुस्नातान्स्वस्थः सन्नोप गच्छति ।
भ्रूणहत्यामवाप्नोति नात्र कार्या विचारणेति देवलोक्तेः ।

ऋतुदिननियमः संभोगोत्तरं शौचं च । ऋतुमाह याज्ञवल्क्यः—षोडशर्तुर्निशाः स्त्रीणां तस्मिन् युग्मासु संविशेत् । ब्रह्मचार्येवप

१ विष्णुपुराणे—जरत्कारोर्जरत्कार्यासमुत्पन्नो महायशा । आस्तीक सत्यसवो मापन्नगेभ्यो मिरक्षतु । रात्री व्यख्यदायती इति रात्री सूक्तजप्त्वा नमोनदिकेश्वरायेति नत्वा प्रा
च्यादक्षिणतो वा शिर कृत्वा स्वपेदितिकमलाकार । २ वामनपुराणे—बुधे च योपानसमालभेत पूर्णासु योपित्परिवर्जनीया ।

र्वण्याद्याश्चतस्रश्चवर्जयेत् । मनुः—तासामाद्याश्चतस्रस्तुनिर्दितैकादशीचया । चतुर्दशीचशेषाः स्युः प्रशस्तादशरात्रयः । मैथुनप्रशस्तः ऋतुकालिकद
 शरात्रमध्ये मैथुननिषिद्धतिथिनक्षत्रवारादीनां दशानां क्रमेण संभवस्तत्र पर्वस्वपि मैथुने दोषाभावः । ऋतावुपेयादित्यत्यंतायोगात्प्रयोगव्यवच्छेदस्य वि
 ध्यर्थत्वादिति शं करोपाध्यायाः । तत्र । पर्वस्वपि निषेधात् । अतो यत्र दृष्टार्थो निषेधः स्मृत्यर्थशास्त्रयोर्विरोधो वा तत्रार्थशास्त्रबाधः । बौधायनः—
 एवमजरो ब्रजे त्काम्यं यावत्सन्निपातं च सहशय्या ततो नानोदकस्पर्शनमपि बालेष्वन्यत्र प्रक्षाल्या च म्यप्रोक्षणमंगानामिति । यावत्स्वलनं तावत्सहवाशय्या
 ततो नाना पृथक्शयीयातामित्यर्थः । उदकस्पर्शनं स्नानमिति हरदत्तः । एतद्वतौ । अन्यत्र लेपान्प्रक्षाल्येत्यादि । ऋतौ तु गर्भशंकित्वात्स्नानं मै
 थुनिनः स्मृतम् । अनृतौ तु यदा गच्छेच्छौ च मूत्रपुरीषवदिति वृद्धशातानपात् मूत्रपुरीषवच्छौ च द्वयं कार्यमित्यर्थ इति चंद्रिका । अनृतावपि स्नान
 मुक्तं चंद्रिकायाम्—अष्टम्यां च चतुर्दश्यां दिवा पर्वणि मैथुनम् । कृत्वा सचैलं स्नात्वा तु वारुणी भिश्च मार्जयेत् । याज्ञवल्क्यः—नग्नः स्नात्वा च
 सुप्वाच गत्वा चैव दिवा स्त्रियम् । यत्तु शंखः—दिवा तु मैथुनं गत्वा नग्नः स्नात्वा तथा भसि । नग्नं परस्त्रियं दृष्ट्वा दिनमेकं व्रती भवेदिति तदभ्यासपर
 मिति शूलपाणिः । अत्र मैथुनोत्तरं सहशय्या निषेधात्तदभावे सहशय्या । सन्निहितमर्तृकायाः पृथक्शयनस्य दंडत्वात् । पृथक्शय्या तु नारीणामश
 स्त्रवध उच्यते इति वचनात्—तस्मात्सर्वा स्त्रियो बाले भर्त्रा सहापि वा पृथक् । निशिनोशयनं कुर्युः कंचुकी कर्णभूपणैः । हारैश्च कंठसंसक्तैः सह चेद्विध
 वास्तुताः । भविष्यंति न संदेहः कुर्युः शय्यां पतिव्रता इति स ह्याद्रिखंडाच्च हारादिभिः सहेत्यर्थः । स्नानं पुंसः न स्त्रियाः । तस्याः शुचित्वात् ।
 तदाह योगयाज्ञवल्क्यः—उभावप्यशुची स्यातां दंपती शयनंगतौ । शयनादुत्थितानारी शुचिः स्यादशुचिः पुमान् । वृद्धपराशरः—
 चातुर्वर्ण्यां शुचिर्नारी कृताभिगमनापि वा । विप्रे मैथुनि निस्नानं राजकेपि शिरोविना । नाभियावद्विशस्तद्वल्लिंगशौचं च शूद्रके । स्त्रिया विशेषमा
 ह स एव—न च कुर्वीत सा स्नानं नाभेरधस्तु शोधयेत् । गौतमः—न मैथुनीभूय शौचं प्रति विलंबेदिति । मनुः—अमावास्यामष्टमी च पौर्णमासी

आचाररत्नं
॥११९॥

चतुर्दशीम् । ब्रह्मचारीभवेन्नित्यमनृतौस्नातकोद्विजः । ऋतौनिरवकाशेश्राद्धादावपिगच्छेत् । यथाषोडशेहनिपरदेशादागतस्याग्रेऋत्वभा
वादगमनेदोषोगमनेदातुर्भोक्तुश्चादोषः । तथाचविज्ञानेश्वरः—एवंगच्छन्नब्रह्मचार्येवभवतीति । यत्तुहेमाद्रौशिवरहस्ये—दिवाज
न्मदिनेचैवनकुर्यान्मैथुनं व्रती । श्राद्धं दत्वाचभुक्त्वाचश्रेयोर्थीनचपर्वस्विति तदनृतुपरम् । ब्रह्मचार्येवभवतियत्रतत्राश्रमेवसन्नितिमनूक्तेः ।
माधवीयेतु—ऋतुकालंनियुक्तोवानैवगच्छेत्स्त्रियंकचित् । तत्रगच्छन्समाप्नोतिह्यातिष्ठन्फलमेवत्वितिवृद्धमनूक्तेः । श्राद्धेब्रह्मचर्यमावश्यकमि
त्युक्तम् । यत्तुधर्मप्रदीपे—आमेहैमेतथानित्येनांदीश्राद्धेतथैवच । व्यतीपातादिकेश्राद्धेनियमान्परिवर्जयेदिति तन्निर्मूलम् । भारते—
स्नातांचतुर्थेदिवसेरात्रौगच्छेद्विचक्षणः । यत्तुनारदः—रजोदर्शनतोऽस्पृश्यानायोदिनचतुष्टयम् । ततःशुद्धक्रियाश्चैताःसर्ववर्णेष्वयंविधि
रिति । तत्रास्पृश्यत्वंकर्मानधिकाररूपंज्ञेयम् । स्मृत्यंतरेचतुर्थनिषेधोऽपत्याल्पायुष्मादिदोषार्थः । चतुर्थीप्रभृत्युत्तरोत्तराःप्रजानिःश्रेयसार्थं
मित्यापस्तंबोक्तेः । रात्रौचतुर्थीपुत्रःस्यादल्पायुर्धनवर्जितइतिव्यासोक्तेश्चेतिटोडरानंदः । अन्येतुस्नानंरजस्वलायास्तुचतुर्थेहनि
शस्यते । गम्यानिवृत्तेरजसिनानिवृत्तेकथंचनेत्यापस्तंबोक्तेःरजोनिवृत्त्यनिवृत्तिभ्यांव्यवस्थेत्याहुः । सर्वास्वयुग्मासुगमनं युग्मास्वितिबहुवचना
दितिबिज्ञानेश्वरः । अनृतावपिगमनमाहगौतमः—ऋतावुपेयात्सर्वत्रवाप्रतिषिद्धवर्जमिति । यत्तुभारते—अनृतौमैथुनं
गच्छेद्वीजस्तैर्न्यंकरोम्यहमिति तत्छ्यनिच्छापरम् । वाराहे—यस्तुपाणिगृहीतायांमासेकुर्वीतमैथुनम् । भवंतिपितरस्तस्यतंमासं
रेतसोभुजः ॥

अगम्याःस्त्रियः । आश्वलायनः—प्राग्रजोदर्शनात्पत्नीनेयाद्दत्त्वापतत्यधः । एतदपवादःव्यवहारचमत्कारेकश्चपसंहि
तायाम्—वर्षाद्वादशकादूर्ध्वयदिपुष्पंबहिर्निहि । अंतःपुष्पंभवत्येवपनसोढुंबरादिवत् । अतस्तत्रप्रकुर्वीततत्संगंभुद्धिमान्नरः । छंदोगपरि

भोजनवि.

॥११९॥

शिष्टे—अजातव्यंजनालोम्नीनतयासंहसविशेत् । बौधायनः—स्वदारेपुनातीर्थउपेयादिति । तीर्थयोनिः । सएव—नदिवासंध्ययोर्न मलिनांनवयोधिकांनाभ्यक्तोनरोगपरइति । वयोधिकागतरजस्का । आयुर्वेदे—ग्राम्यधर्मेत्यजेत्पत्नीमनुत्तानांरजस्वलाम् । अप्रियामप्रि याचारांदुष्टसंकीर्णमैथुनाम् । अतिस्थूलांकृशांमूतांगभिणीमन्ययोपितम् । वर्णिनीमन्ययोनिचगुरुदेवनृपालये । चैत्यश्मशानायतनचत्वरान्बु चतुष्पथे । पर्वण्यनगदिवसेशिरोहृदयताडिनिम् । अत्याशितोधृतःक्षुद्धान्दुःस्थितांगःपिपासितः । बालवृद्धोन्यवेगार्तस्यजेद्रोगीचमैथुनम् । ग्राम्यधर्मोमैथुनम् । वेगोविण्मूत्रादिः । प्रव्यक्तगर्भापतिरब्धियानंमृतस्यवाहंक्षुरकर्मसंगम् । तस्यानुयत्नेनगयादितीर्थयागादिकंवास्तुविधिंन कुर्यात् । प्रव्यक्तगर्भावनिताभवेन्मासत्रयात्परम् । संगतेत्यर्थः । सांचपुराणे—नदिवामैथुनगच्छेद्वंधकीमविवक्षिताम् । प्रव्राजिनीनो त्कृष्टांपिगलांकुष्ठिनीयोगिनीचित्रिणीस्वकुलजांसंबंधिनीहीनामपस्मारिणीचवर्जयेदिति । गारुडे—शुष्कमांसाःस्त्रियोवृद्धाबालार्कस्तरुणंदधि । प्रभातेमैथुनंनिद्रासद्यःप्राणहराणिषट्पद्वइति ।

सुखसंभोगयोगः । तथा—शिरःसुधौतंचरणौसुमार्जितौवरांगनासेवनमल्पभोजनम् । अनग्रशायित्वमपर्वमैथुनंचिरप्रनष्टांश्रियमान यंति । तथा—साभार्यायागृहेदक्षासाभार्यायाप्रियंवदा । साभार्यायाप्रियप्राणासाभार्यायापतिव्रता । नित्यस्नातासुगंधाचनित्यंचप्रियवा दिनी । अल्पभुक्चाल्पवादाचसततमंगलैर्युता । सततंधर्मबहुलासततंऋतुगामिनी । एवंयासत्क्रियायुक्तासर्वसौभाग्यवर्धिनी । यस्येदृशीभवेद्भा र्यासदेवेन्द्रोन्मानुषः । कौर्मे—इत्येतदखिलंप्रोक्तमहन्यहनियद्विजाः । ब्राह्मणानांकृत्यजातमपवर्गफलप्रदम् । नास्तिक्यादथवालस्याद्राह्मणो नकरोतियः । सयातिनरकान्धोरान्काकयोनौचजायते ।

अथदुःस्वप्नशांतिः । शौनकः—स्वप्नोत्पातेषुचैतेषुकालरात्र्यधिदेवता । पूजाविधानंपूर्वोक्तंकुर्यादत्रापियत्नतः । पूर्वोक्तंरान्सूक्तक

ल्पवत् । होमंकुर्यात्प्रयत्नेनरात्रावेवद्विजोत्तमः । उक्तेनैवविधानेनसष्टृतंपायसंहुनेत् । प्रत्यूचंपायसंहुत्वारात्रीव्यख्यदितिक्रमात् । अष्टोत्तरशतंहुत्वासूक्तेनानेनवित्तथा । स्वप्नाधिपतिमंत्रेणहुनेदष्टोत्तरंशतम् । कालरात्रेर्नाममंत्रेणेत्यर्थः । गुरवेदक्षिणांदद्याद्रस्त्रंहेमपशूनपि । तद्युक्तदक्षिणाभावेप्यशक्तोहोमकर्मणि । हिरण्यंदक्षिणांदद्यात्तदानीमेववाबुधः । वस्त्रकुंभादिसकलंतद्भोत्रेप्रतिपादयेत् । ब्राह्मणान्भोजयेच्छक्त्या सुशीलान्वेदपारगान् । भक्ष्यैश्चपायसाद्यैश्चरत्नानिसुवहूनिच । अनेनविधिनायस्तुशांतिंकुर्वीतसंयतः । तस्यवर्षशतायुष्यंभवत्येवसंशयः । इतिदुःस्वप्नशांतिः ।

अथाशौचेकार्याकार्यनिर्णयः । तत्रप्रयोगपारिजातेजाबालिः—संध्यांपंचमहायज्ञान्नैत्यकंस्मृतिकर्मच । तन्मध्येहापयेत्तेषां दशाहांतेपुनःक्रिया । नैत्यकंनित्यश्राद्धम् । पंचयज्ञसाहचर्यात् । स्मृतिकर्मस्मृत्युक्तंदेवतार्चनादि । पुनस्त्वर्थे । यत्तुपुलस्त्यः—संध्यामिष्टिचरंहोमंयावज्जीवंसमाचरेत् । नत्यजेत्सूतकेवापित्यजन्नाच्छेदधोगतिमिति । यच्चयोगीश्वरः—संध्यास्नानंत्यजन्विप्रःसप्ताहाच्छ्रद्रतां व्रजेत् । तस्मात्संध्यांचस्नानंचसूतकेपिनसंत्यजेदिति तन्मानससंध्यापरम् । निषेधस्तुमंत्रोच्चारणपरः । सूतकेमृतकेचैवसंध्याकर्मसमाचरेत् । मनसोच्चारयेन्मन्त्रान्प्राणायाममृतेद्विजइतिपुलस्त्योक्तेः—मनसेत्यर्घ्यदानान्यपरम् । सूतकेसावित्र्यांजलिंप्रक्षिप्यप्रदक्षिणंकृत्वासूर्यं ध्यायन्नमस्कुर्यादितिपैठीनसिस्मृतेः । अर्घ्ये सावित्र्याःप्राप्तावपिपुनर्वचनंमानसोच्चारनिवृत्त्यर्थम् । अत्रदशसंख्ययागायत्रीजप्या । आपन्नश्चाशुचौकालेतिष्ठन्नपिजपेद्देशेत्याश्वलायनोक्तेरितिप्रयोगपारिजातः । अष्टाविंशतिकृत्वोत्रगायत्रींमनसाजपेदितिदेवजानीयेभरद्वाजः । सूतकेमृतकेकुर्यात्प्राणायामममंत्रकम् । तथामार्जनमंत्रांस्तुमनसोच्चार्यमार्जयेत् । गायत्रींसम्यगुच्चार्यसूर्यायार्घ्यनिवेदयेत् । मार्जनंतु नवाकार्यमुपस्थानंचैवहि । अमंत्रकमितिप्राणायामेमानसोच्चारस्यापिनिवृत्त्यर्थम् । मनसोच्चार्येति तु सर्वस्यमानसोच्चारप्राप्तेपिस्मृत्यंतरत्वाद

दोषः । तेनार्घ्यदाननर्जसर्वमनसाकार्यमुपस्थानंतुनेतिमाधवप्रयोगपारिजातस्मृतिरत्नाचल्यादयः । संध्यायामर्घ्यदानस्य श्रौतत्वात्तदे-
 वाशौचेनुप्रेयमितिचंद्रिका । विज्ञानेश्वरस्तु—उक्तवचनेपुपदार्थगणनंतदन्यपरिसंख्यार्थम् । अन्यथाविशेषगणनस्यवैयर्थ्यापत्तेः ।
 तेनयावदुक्तमेवमनसाकार्य उपस्थाननेतिविकल्पार्थमित्याह । दशगायत्रीजपस्तुचंडालादिस्पृष्टसन्तानाद्यसंभवपरः । एकादशाहप्रातःसंध्या-
 प्याशौचवदेव तत्कालस्यदशरात्रांतःपातात् । तदूर्ध्वतुशुद्धिदशावत् अशुचित्वाभावात् । नचमुख्यकालवदेवगौणकालेपितत्करणमिति
 युक्तं उक्तहेतोरितिकेचित् । निष्कर्षस्तु सूर्योदयोत्तरदंडत्रयस्यमुख्यकालत्वोक्तेः प्रधानविध्यनुग्रहाच्च सूर्योदयोत्तरशुद्धकालइवसांगसंध्या-
 वदनमिति । अर्घ्यातामानसीसंध्याप्राणायामविवर्जितेतिच्यवनोक्तेरर्घ्यातासंध्येति तच्चचंद्रिकाद्यलिखनान्निर्भूलम् । एतेनाशौचेर्घ्याता-
 संध्येतिवदन्विधानपारिजातोप्यपास्तः । कात्यायनः—सूतकेमृतकेचैवरोगोत्पत्तौतथाध्वनि । मानसीतुजपेत्संध्यांकुशवारिविवर्जि-
 ताम् । आशार्के—आशौचेकर्मणांत्यागःसंध्यादीनांविधीयते । होमःश्रौतेतुकर्तव्यःशुष्कान्नेनापिवाफलैः । होमःसायप्रातर्नतुवैश्वदेवः ।
 जन्महानौसगोत्रस्यकर्मत्यागो नविद्यते । शालाग्रौकेवलेहोमःकार्यएवान्यगोत्रजैरितिजाबालस्मृतेः । विप्रोदशाहमासीतवैश्वदेवविवर्जित
 इतिसंवर्तौक्तेश्च । पंचयज्ञविधानंतुनकुर्यान्मृत्युजन्मनोरितिसंचर्तेनपंचयज्ञनिषेधाद्वैश्वदेवनिषेधेसिद्धेपुनःपृथङ्निषेधस्तैत्तिरीयाद्यर्थः । तेप-
 पचयज्ञभिन्नवैश्वदेवोक्तेः । हरदत्तस्तु—बह्वृचानांसूतकेपिवैश्वदेवोभवति—तानेतान्यज्ञानहरहःकुर्वीतेतिसर्वेपानित्यत्वोक्तावपि—तस्यद्वाव-
 नध्यायौयदात्माशुचिर्यद्देशइत्यनेनाशौचादौब्रह्मयज्ञस्यैवविशेषतोनिषेधादित्याह । तन्न । द्वावेवेत्यन्वयेनानध्यायांतरस्यैवव्यावृत्तेः । अत-
 एवश्रुतिः—ब्रजन्नासीनःशयानोवेति । नतुतस्यैवेत्यनध्यायातरव्यावृत्तिर्नस्यात् । वैश्वदेवादिनिषेधविरोधाच्च । अत्रवैश्वदेवनिषेधेप्यसंस्कृ-
 तान्नभोजननिषेधादन्नसंस्कारोभवत्येव । तत्रापि—वैश्वदेवासंभवेतुकुक्कुटाडप्रमाणकमितिमृतपितृकस्यपाकांतरपक्षइवसूतकिनोपिभवतीत्याहुः ।

आशौचिनोदीक्षाश्रौतयोर्विचारः । मदनपारिजाते—शिवविष्णवर्चनं दीक्षायस्य चापि परिग्रहः । श्रौतकर्माणिकुर्वीतनातः शुद्धिभवाभ्यात् । श्रौतातिदेशादुपासनादीनि अहरहः स्वाहाकुर्यादन्नाभावे येन केनचिदाकाष्ठादिति श्रुतावुपासनहोमोक्तेः । अत्र—कर्मवैतानिकं कार्यस्नानोपस्पर्शनात्स्वयमिति हारीतोक्तौ अग्निहोत्रस्य होमार्थं शुद्धिस्तात्कालिकी भवेदिति गोभिलोक्तौ च वैतानिकपदस्योपलक्षणार्थत्वादा शौचे श्रौतं स्वयंकुर्यात् । स्मार्तैस्तु त्याग एव न स्वयंकर्तृत्वमिति प्रयोगपारिजातः । अन्यएतानिकुर्युरिति पैठीनसिस्मृतेः । सूतके मृतके चैव अशुचौ श्राद्धभोजने । प्रवासादिनिमित्तेषु हावयेन्न तु हापयेदिति बृहस्पतिस्मृतेश्च श्रौतस्मार्तचान्येन कारयितव्यम् । त्यागमात्रे तु स्वयंकर्तृत्वम् ।

यज्ञादावाशौचिनोभ्यनुज्ञा । याज्ञवल्क्यः—ऋत्विजां दीक्षितानां च यज्ञियं कर्म कुर्वताम् । सत्रिब्रतिब्रह्मचारिदातृब्रह्मविदां तथा । सद्यः शौचमिति सर्वत्रानुषंगः । दीक्षितस्य वैतानोपासनाः कार्या इत्यनेन सिद्धेऽप्यधिकारे पुनर्वचनं याजमानेषु स्वयंकर्तृत्वविधानार्थं सद्यः स्नानविध्यर्थचेति विज्ञानेश्वरः । वस्तुतस्तु हारीतवचनादिषु वैतानिकग्रहणादुपलक्षणार्थत्वे मानाभावादन्यद्वाराकरणस्य वचनविनानुपपत्तेश्च स्वयं होमः श्रौतविषयः । अन्यएतानिकुर्युरित्यादीनां विशेषोपादानात् । मृतके तु समुत्पन्ने स्मार्तकर्मकथं भवेत् । पिडयज्ञं च रंहोममसगोत्रेण कारयेदितिकर्मप्रदीपे जातूकर्ण्योक्तेः अत्र स्मार्तविषयत्वम् । श्रौते तात्कालिकशुद्ध्याम्नानाच्च । निर्णयामृतेऽपि—स्मार्तउद्देशत्यागं स्वयंकुर्यादन्यद्वाराहोमादिकारयेत् नित्याग्निहोत्रादीनि स्वयमेव कुर्यादित्युक्तम् । तात्कालिकशुद्धिस्तु संकल्पात्पूर्वक्षणमारभ्य कर्मापवर्गपर्यंतं धर्मयोग्यत्वलक्षणाज्ञेया । अतएव गोभिलः—अग्निहोत्रस्य होमार्थं शुद्धिस्तात्कालिकी भवेत् । पंचयज्ञान् कुर्वीत ब्रह्मशुद्धः पुनरेव स इति । हारीतोऽपि—कर्मवैतानिकं कार्यस्नानोपस्पर्शनात्स्वयम् । एतेनाशौचे संपूर्णाग्निहोत्रे स्वयंकर्तृत्वमुक्तम् । न च वैतानिकत्वेन दर्शेऽपि स्वयंकर्तृत्वापत्तिः । तत्र कार्यत्वमात्रोक्त्या समाख्याप्राप्तकर्तृत्वाधेनानुपपत्तेः । अग्निहोत्रे तु लाघवाद्द्विकल्पप्राप्तस्वकर्तृत्वनियामकत्वेनोपपत्तेः । यत्तु प्रयोगपारि

जातः—अग्निहोत्रेस्वकर्तृकत्वान्यकर्तृकत्वविकल्पः । यच्चस्मृत्यन्तरम्—वर्जयेत्सूतकेकर्मनित्यनैमित्तिकादिकम् । आहिताग्नेःसदाशुद्धिःसद्य एवविधीयतइति तत्रपूर्वार्धमाशौचेकर्तव्यत्वेनाभिहितनित्यनैमित्तिकपरम् । उत्तरार्धतुवैतानिकपरमिति । तन्न । श्रौतेऽन्यकर्तृकत्वविध्यभावात् । स्वकर्तृकत्वनिषेधाभावाच्च । नचैवंश्रौतंकार्यमिति वचनवैयर्थ्यं श्रौतनिषेधाभावादित्युक्तम् । अशुचित्वेनभ्रमप्राप्तश्रौतनिवृत्तिनिरासार्थत्वात् । वैतानोपासनाइतियाज्ञवल्क्योक्तिर्नित्यकर्मपरा । दीक्षितानामित्यादितुप्रारब्धकर्मणियाजमानप्राप्त्यर्थमितिस्मृत्यर्थसारः । स्नानशौचाचम नभोजननियमास्पृश्यस्पर्शस्नानंक्रुर्यादितिटोडरानंदे । कालिकापुराणे—जानूर्ध्वक्षतजेजातेनित्यकर्मनचाचरेत् । नैमित्तिकचतदधःस्नवद्र क्तोनचाचरेत् । आर्त्विज्यं ब्रह्मयज्ञचश्राद्धं देवयुतंचयत् । गुरुमाक्षिप्यविप्रंचप्रहृत्यैवचपाणिना । नक्रुर्यान्नित्यकर्माणिरेतःपातेचभैरव ।

अथभोजनोत्तरंकार्याकार्यविचारः । स्नानकार्यसायंसंध्यादेःपूर्वतदधिकारार्थतदूर्ध्वतु । प्रदोषपश्चिमेयामेदिनस्नानसमाचरेदिति पराशरोक्तेः । एतच्चदिनासभवेइतिहेमाद्रिश्रृंगिकृष्णकाच । अतःसकल्पःस्नानांगतर्पणाद्यपिभवति । नचानश्रदधिकारित्वाल्लोपः । स्नाना धिकारेतदशक्तौलोपप्रसंगात् । अतएवगौणस्नानाद्यंगीकारइतिचेत् । अत्रापिगौणकालांगीकारइतितुल्यम् । नह्यस्यभोजनार्थत्वेकिंचित्प्रमा णमस्ति । अतएवस्नानेजीवदधिकारित्वमित्याचारादर्शः । संध्यात्रयंचकार्यम् । संध्यात्रयंचकर्तव्यद्विजेनात्मविदासदेतिमन्त्रोक्तेः । सर्वकालउपस्थानंसंध्ययोःपार्थिवेष्यते । अन्यत्रसूतकाशौचविभ्रमातुरभीतितइतिविष्णुपुराणेसूतकादिमध्येपिकथितत्वाच्च । सायसंध्यावद्धो जनोत्तरत्वेप्यविरोधाच्च । नचैवंसर्वदातदापत्तिः कालनियमात् । ब्रह्मयज्ञस्तुन—अनिवर्त्यमहायज्ञान्योभुङ्क्तेप्रत्यहंगृही । अनातुरःसतिधने सकृच्छार्धेनशुद्ध्यतीतिदक्षोक्तावभोजनेवाकरणेप्रत्यवायोक्तेः । अकृत्वापंचयज्ञांस्तुभुक्त्वाचांद्रायणचरेदितिच । अतएवोज्ज्वलायांहर दत्तः—ब्रह्मयज्ञस्यनित्यत्वेपिप्रातराशेकृतेप्रायश्चित्तमेवेनब्रह्मयज्ञः । सर्वत्रानश्रदधिकारित्वनियमेपिब्रह्मयज्ञप्रकरणेआपस्तंबकृतावकृतप्रात

आचाररत्नं
॥१२१॥

राशइतिविशेषोक्तिरिति । अंगत्वेतर्पणमपिन अनंगत्वेतुभवति । देवताश्चमुनींश्चैवपितृन्वैयोनतर्पयेत् । देवादीनामृणीभूत्वानरकंसत्रज
त्यधइतिहेमाद्रौब्रह्मवैवर्तेअकरणेप्रत्यवायश्रुतेः । नचात्राभुंजानस्यप्रत्यवायउक्तः । प्रातर्होमस्तुद्वादशदिनोर्ध्वमपिकिसुत—भोजनोर्ध्व
देवपूजामकृत्वादेवतार्चनम् । भुङ्क्तेसयातिनरकान्सूकरेष्विहजायतइत्यनर्चनभोजनकरणेप्रत्यवायोक्तेरिति । तत्रएकरात्रपूजाविच्छेदेबौधाय
नेनपुनःप्रतिष्ठोक्तेः । अतःपूजापिभवति । प्रातर्वैश्वदेवस्तुन अनश्रतेत्युक्तेरितिकेचित् । तन्न । पंचैतान्योमहायज्ञान्कुर्यादहरहर्द्विजइतिसं
वर्तोक्तेः—आपद्यपिचकष्टायांपंचयज्ञान्नहापयेदितिव्यासोक्तेश्चावश्यकत्वावगतेर्भोजनोर्ध्वमपिभवति । अतोसंस्कृतान्नभोजननिमित्तमेवप्रा
यश्चित्तनतुवैश्वदेवाकरणनिमित्तमिति । अभुक्त्वाबलिकर्मचेतिभारताद्वलिदानंनेतिकेचित् ॥ प्राच्यानुदीच्यानथदाक्षिणात्यान्जात्वाप्रती
च्यान्महतोनिबंधान् । आचाररत्नंसुधियाव्यधायिश्रीरामकृष्णात्मजलक्ष्मणेन ॥ निगदितमिहसाध्वसाधुवायद्धृतमतिनाप्रविचार्यलक्ष्मणेन ।
तदखिलमपहायदोषदुष्टंचिरमवलोक्यविलोकयंतुसंतः ॥ इतिश्रीमन्नारायणभट्टात्मजश्रीमद्रामकृष्णभट्टसुतलक्ष्मणभट्टकृतावाचाररत्नेसायंकर्त
व्यप्रकरणम् ॥ आचाररत्नग्रंथःसंपूर्णः ॥

इदमाचाररत्नम्—

गोमातकातर्गतपेडणेग्रामवास्तव्येन पणशीकरोपाह्वविद्वद्वरश्रीमल्लक्ष्मणशर्मतनुजनुपा वासुदेवशर्मणा सस्कृतं तच्च मुंबय्या श्रेष्ठिवरैः

तुकाराम जावजीलभिल्यैः स्वीये निर्णयसागराख्यमुद्रणयंत्रे रामचद्र येसु शेडगेद्वाराकयित्वाप्राकाश्यंतीतम् ।

शाकः १८३७, सन १९१५

Published by Tukaram Javaji, and Printed by Ramchandra Yesu Shedge at the
Nunaya sagar Press, 23, Kolbhat Lane, Bombay

ग्रंथोप.

॥१२१॥

॥ इति आचाररत्नसंपूर्णम् ॥